ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாயநமஃ

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

பெரியாழ்வார் திருமொழி நாலாம்பத்து முதல் திருமொழி கதிராயிரம் ப்ரவேசம்.

அவ;—ஆசார்யனவன் பகவத்வாக்யங்களாலும் மந்த்ரோப தேசத்தாலும் ஸ்வரூப ஜ்ஞாநபர்யந்தமாக ருச்யுத்பாதநம் செய்து சேதநனை உகப்பித்து தத்வாராஈச்வரனையு முகப்பித்த ப்ரகாரத் தைத் திருவடிவ்யாஜத்தாலே இரண்டு தலையையும் தனித்தனியே (க) "வஸ்யுஷ்வ்யு மஷீயகுழ-பர்யதேவயங்குளீயகம்" என்றும், (உ) ஷூஷாவீதா - த்ருஷ்டாவீதா" என்றும் உகப்பித்தப்ரகாரத் தை யருளிச்செய்தாராய் நின்றார் கீழில் திருமொழியில்;

நாலாமபத்து - முதற்றிருமொழி கதிராயிரமிரவி ப்ரவேசம்.

அவ,—க்ருஷ்ணவதாரைகப்ரவணராய், திருவவதாரஸமயமே தொடங்கி அவ்வவதார ரஸமே அநுபவித்துக்கொண்டு போந்த வர், க்ருஷ்ணவதார சேஷ்டிதங்களையும் ராமாவதார சேஷ்டிதங் களையும் ஏககாலத்திலே அநுபவிக்கவேணு மென்னும்படியா யிருப்பதொரு அபிநிவேசம் பிறந்து, அவை தான் ஏகாச்ரயத்தி லிட்டு அநுபவிக்கப் போகாமையாலே இரண்டு வடிவுகொண்டுஒன் றுக்கொன்று எதிரியாகப்பேசி அநுபவித்த வநந்தரம், ராமாவதா ராநுகுணமாக வந்தவதரித்தருளின பிராட்டி, தன்னுடைய புருஷ காரத்வத்துக்கு ப்ரதாநகுணமான க்ருபையை வெளியிடுகைக்காக "ராவணன்பிரித்தான்" என்று ஒருவ்யாஜத்தாலே லங்கையிலே

நாலாம்பத்து முதல்திருமொழி, கதிராயிரம் ப்ரவேசம்.

—[*]—

அரு;—கதிராயிரம்ப்ரவேசம். வண்ணமாடங்கள் தொடங்கி க்ருஷ்ணவதா ரத்தை அநுபவித்தவாறே அதுக்கு அவ்யவஹித பூர்வமான ராமாவதார குணசேஷ்டிதங்களே அநுபவித்துத் தத்தத்தர்க்கமான பிராட்டியுடைய நிரு வாழி மோதிரம் கண்டதாலுண்டான வுகப்பையுமநுபவித்த விவர் தர்ம யைக்யத்தாலே நெஞ்சில் பட்ட வவதாராந்தராபதாநாந்தரங்களையும் அநுப விக்கொன்று லங்கதியருளுகிறார் (க்ருஷ்ணவதாரேத்யாதி).

http://acharya.org

வ்யா;—

யெழுந்தருள, அவ்வவதாரத்தின் மெய்ப்பாட்டாலே பெருமாள் அவள்போனவிடம் இன்னவிடமென்றறியாமல் தேடிச்கொண்டு திரியாநிற்க, மஹாராஜரோடே உறவுசெய்தவநந்தரம் அவருடைய ஸர்வபரிகரத்தையும் திரட்டி திக்குக்கள்தோறும் தேடும்படி வகை வகையாகப் போகவிடுகிறவளவிலே, பெருமாள், திருவடியினுடைய புத்திஸமத்யாதிகளைக்கண்டு "இவனே இக்கார்யம் செய்து முடிக்கவல்லான்" என்று திருவுள்ளம்பற்றி, பிராட்டியைக்கண்டால் விண்ணப்பஞ்செய்யத்தக்கதாக வடையாளங்களையு மருளிச்செய்து திருவாழிமோதிரத்தையும் கொடுத்தும்போகவிட, திருவடியும் லங்கையிலேசென்று பிராட்டியைக்கண்டு திருவடி தொழுது, ராவணன்மாயையால் வந்தவதிசங்கைதீரும்படி பெருமாளருளிச்செய்த அடையாளங்களெல்லாம் விண்ணப்பம்செய்து, திருவாழிமோதிரத்தையும் கொடுத்து, பிராட்டி திருவுள்ளத்தை மிகவும் உகப்பித்த ப்ரகாரத்தை அநுஸந்தித்து, அத்தை புரகைங்கர்ய ரஸத்திலுண்டான வாசையாலே பிராட்டிக்குத் திருவடிவிண்ணப்பஞ் செய்த வடையாளங்களையும், திருவாழிமோதிரம் கொடுத்தபடியையும், அது கண்டு பிராட்டிதிருவுள்ளமுகந்தபடியையுமெல்லாம் அடைவேபேசியநுபவித்துப்பரீதராஜர் - கீழில் திருமொழியிலே.

ராமக்ருஷ்ணவதாரங்களோடு அவதாராந்தரங்களோடு அவதாராந்தரங்களோடுவாசியற தர்ம்யைக்யத்தாலே எல்லாம்ஏகாஸ்ரயகதமாகையாலே "இப்படியிருக்கிற விஷயத்தைக் கண்ணாலே கண்டநுபவிக்கவேணும்" என்றுதேடுகையாகிறவிது தமக்குஒருபுடை சொல்லுகிறபடியையும், மாஸாநுபவத்தினுடைய கரைபுரடசியாலே அவ்விஷயந்தன்னை ஸாஸ்பஷ்டமாகக் கண்டதாகவே ஒருபுடை தோற்றியிருக்கிறபடியையு மநுஸந்தித்து, அவையிரண்டையும், அவதாராதிவிசிஷ்டனாக ஸர்வேஸ்வரனைக் கண்ணாலே காணவேணுமென்று தேடித்திரிகிறார் சிலரும், "அப்படி தேடுகிறிகோளாகில் அவனை உள்ளபடி கண்டாருளர்" என்று சொல்லுகிறார் சிலருமாகக்கொண்டு, தம்மை இரண்டுவகையாக வகுத்து

(ஒருபுடை) என்றது ஒருப்ரகாரமென்றபடி. (கரைபுரட்சியாலே) ஆதிக்யத்தாலே. (தம்மையிரண்டு வகையாக வகுத்து) என்றதற்கு இந்த ஸ்பஷ்டாஸ்பஷ்டாநுபவங்களிரண்டுமொரு வகையிலேசேராமையாலிரண்டு வகை

http://acharya.org

இதில் அங்ஙன்தனித்தனிகாணுமல் இருவரையும் சேரக்காண வேணுமென்று தாம்விரும்பின ப்ராகரத்தைத் தமக்கு ஸ்நேஹிக ளாய், பகவத்வாக்யங்களாலும்ஆசார்யமுகத்தாலும்"உபாயோபே யங்கள் அவனே" என்றறுதியிட்டசேதநர் ப்ரதமபதத்திலர்த்த பலத்தாலே காண்கிறவளவேயன்றிஏகாயநா நீயதர்ஶநம் போலன் றிக்கேஶாப்தமாக மிதுவிஷயத்தைக்காணலாமோவென்றபேக்ஷி க்க உத்தரபூர்வவாக்யங்களை தர்ஶிப்பிக்க தர்ஶித்துத் தெளிந்திருக் கச் செய்தேயும் அவ்வளவிலும் பர்யவஸியாமல்அபிநிவேசம்மிக்கு, மணக்கால் நம்பிகளைப்பெரியமுதலியார்"இவ்விஷயத்தைப்ராமணி கர்க்குமஸாக்ஷாத்கரிக்கலாமோ?" என்று கேட்டாப்போலே தர் ஶிப்பித்தவாசார்யனைக்கேட்க, அவனும் * "ஒண்டொடியாள் திரு மகளும் நீயுமே நிலாநிற்பக்கண்டசதிர் பரத்வத்திலேயும் கண் டேன்" என்றும், (க) "மலையாளஞ்ஞ செய்திலங்கை மலங்கவோர் வாளிதொட்டானை நாங்கைநன்னகர்வுள் செம்பொன் செய்கோயிலி னுள்ளே அல்லிமாமலராள் தன்னைடுமடியேன் கண்டு கொண்டடல் லல்தீர்ந்தேன்" என்றும், (உ) "சந்தணிமென்முலைமலராள்தரணிமங் கைதாமிருவரடிவருடும் தன்மையானைத்திருக்கோவலூரதனுள்கண் டேன்" என்றும், (கூ) "நீயும் திருமகளும் நின்றுயால்" என்றும், "பரத்வவிபவங்களிலும்கட்கண்ணுல்காண்கிறவளவன்றிஉட்கண்ணு ணரும் அர்சாவதாரங்களிலும் மங்களாசாஸநமாக கண்டாருளர்" என்றதாலேதாமும்அத்யந்தம் ப்ரீதராய், "திருவாய்ப்பாடியில் பெ ண்கள் நந்தன் மதலையைக் காகுத்தனாகவின்று உந்தி பறந்துகுணு நின்றுபேசி இனியராகிறார் - இத்திருமொழியில். "நாடுதிரேல்", என்றும் "கண்டாருளர்" என்றும் பன்மையாகவருளிச்செய்தது - *கட்கண்ணுல் காண்கையில் அபேக்ஷாரூபஜ்ஞாந வ்யக்திகளும், *உட்கண்ணுல் கண்டு அதிலூற்றத்தாலே பாஹ்யாநுபவமும் ஸித் தித்ததென்று தோற்றும்படியான ஜ்ஞாநவ்யக்திகளும் பலவுமுண் டாகையாலே. .... *

யாகினுரென்று கருத்து. இரண்டு வகையாக வநுபவிக்கு மிடத்தில் ஒரு வகைக்கு ஏகவசநஞ் சொல்லவேண்டியிருக்க பஹுவசநம் சொல்லக்கூடுமோ வென்ன வருளுகிறார் (நாடுதிரேலித்யாதி). ... ... *

(க) பெ-மொ-சு-கூ. (உ) நா-மொ-உ-கo-உ. (கூ) த-திருவ-அசு.

http://acharyas.org

பெரியாழ்வார்திருமொழி, சு-ப, க-தி, க-பா, கதிராயிரமிரவி. அதிக

மூ.—கதிராயிரமிரவி கலந்தெறித்தா லொத்தநீண்முடியன்
எதிரில்பெருமையிராமனே யிருக்குமிடம்நாடுதிரேல்
அதிருங்கழற்பொருதோ ளிரணியனுகம்பிளந்தரியாய்
உதிரமளைந்தகையோடிருந்தானே யுள்ளவாகண்டாருளர். (க)

தபவம் பண்ணினவர்கள், மற்றும் ஜந்மாந்தரஸம்ஸ்காரோபாஸநஸித்தரானவர்கள் ஒருவர்க்கொருவரபேக்ஷையுண்டாகில் கண்டாருளர்" என்னும் அர்யாபதேசத்தாலே மநோரதித்து அருளிச்செய்து இனியராகிறார். *

அவ;—முதற்பாட்டு. (கதிரித்யாதி). இவருடைய மநோரதந்தான் இருவரையும் சேர்த்துத்திருவபிஷேகம் திவ்யாயுதாழ்வார்களோடே க்ருஷ்ணவதாரத்தையும் காணவேணுமென்றும், மகரவிம்ஹவராஹாவதாரங்களிலும் இப்படி காணவேணுமென்றும் தாம் விரும்பின ப்ரகாரம் தமக்கு ஸ்நேஹிகளாயிருப்பாரளவிலும் சென்றதுகண்டு, ப்ரீதராய்க் கீழ்ச்சொன்ன வர்யாபதேசத்தாலே "அவன் திருமார்விலும் பார்ஸ்வத்திலும் கண்டார்கள் ஒருதஶாவிசேஷங்களிலே" என்றநுஸந்தித்து இனியராகிறார். இப்பாட்டால் பெருமாள்தாமும் பிராட்டியும் சேரவெழுந்தருளித் திருவபிஷேகம் செய்தருளி * திருமகளோடினிதமர்ந்த செல்வுக்கு மங்களாசாஸநம் செய்கிறார்.

ஸ்வா;—(கதிரித்யாதி) "ஸஹஸ்ரகிரணராயிருக்கும் அநேகம் பாலாதித்யர்களோடுருக்கிவார்த்தப்ரகாஶமோ" என்றநுஸந்தித்து அதுவும் போராமையாலே நீண்முடியென்கிறார். (எதிரிலித்யாதி)

வ்யா;—முதற்பாட்டு. (கதிரித்யாதி) ஸஹஸ்ரகிரணங்களான ஆயிரமாதித்யர்கள் சேர ப்ரகாசித்தாப்போலேயிருக்கும் தேஜஸ்ஸையுடைத்தாய் ஆதிராஜ்யஸூசகமான ஒக்கத்தையுடைத்தான

அரு;—முதற்பாட்டு.(கதிராயிரம்) "ஆயிரம்;" என்றதை "கதிர்" என்ற தோடும், "இரவி" என்றதோடுமந்வயித்து சப்தார்த்தமருளுகிறார் (ஸஹஸ்ரேத்யாதி). திருமுடிக்குத்தக்கதான திருவபிஷேகத்துக்கு அதிகமான நீட்சியைச் சொல்லக்கூடாமையாலே ஆதிராஜ்ய ஸூசகமான வதிசயத்தைச் சொல்லித்தென்கிறார் (ஆதிராஜ்யேத்யாதி). கீழ்த்திருமொழியிலே மால்யவானிலேயிருந்த பெருமாளுப்புவித்த திருவாழி மோதிரத்தைக் கண்டு அபோரகவஸ்துவிலே யிருந்த பிராட்டி உகப்பை அநுபவித்தவர்,

http://acharya.org

சக்குக்களில்லாத வளவேயன்றிக்கே லாதாம்யக்குஷ்டாந்தமும் ஏகதேசக்குஷ்டாந்தமும் வைதாம்யக்குஷ்டாந்தமு மில்லாதவனாய்; ஸமஸ்தகல்யாணகுணங்களுக்கு மாச்ரயபூதனாயிருக்கையாலே ஸத்ருமித்ர உதாஸீநாத்மகமாய், உட்காச்சலும் புறம்பொகியும் எதிரூன்றலும் ப்ரஹ்மலோகபர்யந்தமாகக் காணலாயிறே யிருப்பது. அப்படியிருக்கிறவர்களெல்லாரும் ஒருவரிருவரொழிய நெஞ்சாலும் ரமிக்கும்படியாயிறே இராமனென்கிற திருநாமமிருப்பது. ஒருவரிருவரைப்பொறுத்தலூலே யிருந்த தோஷமேயிறே திருவயோத்தியைக்குள்ளது. அதுதானும் ஸ்ரீபரதாழ்வான்வந்து போய் வருமளவுமிறே உள்ளது, பின்னை ராவணுதிகளுமில்லையோ வென்னில், (க) "யதாஹ்யயோத்யாபுரீ தாதுஷாயுதி" "வஸதி நலோகாநு ஸத்யேநலோகாந்" எல்லாரையும் ஜயத்தோடேரமிப்பிக்கவேணும்; எல்லாத்துக்குமடிஜிதேந்த்ரியத்வமும் ஔதார்யமுமிறே. [ஈநாநு

திருவபிஷேகத்தை யுடையவன். இத்தால் - ராவணவதம்பண்ணி ஸ்ரீ விபீஷணாழ்வானை லங்கைக்கு ராஜாவாக அபிஷேகஞ்செய்து, பிராட்டியும் தாமுமான சேர்த்தியோடே திருவயோத்தியையிலே யெழுந்தருளித் திருவபிஷேகம் பண்ணியிருந்த படியைச் சொல்லுகிறது. (எதிரில்பெருமையிராமனை) ஸ்வரூபகுணங்களாலும் ஆத்மகுணங்களாலும் அதிமாநுஷ சேஷ்டிதங்களாலும் ஒப்பில்லாத வைபவத்தையுடையனாய், எல்லாருடைய நெஞ்சுகளையும் ஸ்வவைலக்ஷ

இங்கே திருவபிஷேகமாத்ரம் சொல்லுகைக்குத் தாத்பர்யமேதென்ன வருகிறார் (இத்தாலித்யாதி). அன்றிக்கே, அவதாரங்களை யெல்லாம் அநுபவிக்குமவர் ராமாவதாரத்தில் பட்டாபிஷேகத்தை யநுபவிக்கக்கூடுமோ வென்னவருளுகிறார் (இத்தாலியாதி) ராவணவதம் சொன்னது உபலக்ஷணமாய், அவதாரமே தொடங்கி அநுபவித்துக்கொண்டுவந்தாரென்றுகருத்து. (அதிமாநுஷ சேஷ்டிதங்களாலும்) என்றது-ஜடாயு மோக்ஷப்ரதாநம், கடலையணைகட்டுகை, சாரசரங்களை வைகுந்தத் தேற்றுகை முதலானவற்றைச்சொல்லுகிறது. "ரமயதி-ராமஃ" என்கிறவ்யுத்பத்தியைத் திருவுள்ளம்பற்றி இன்னார்க்கென்றுவிசேஷியாமையாலே எல்லாருக்குமென்று விவக்ஷித்தர்த்தமருளுகிறார் (எல்லாருடையவுமித்யாதி).

(க) ரா-அயோ-கஉ-உக

http://acharya.org

டிகு நகு-தீநாந்தாகேகு] ஸ்வாஸ்ரயமானவிந்த்ரியங்களும் ஒவ்வொ ருதலைகளிலே ஔதார்யாதிகுணங்களாயிறே யிருப்பது. "பெரு மாள்ஸௌர்யத்துக்கு ராவணன் எதிர்பாரான்" என்கிறகுறைவு தீரஹிரண்யனை ஒரெதிருமாக்கி, அவனை ஜயித்ததை ஸௌர்ய மாக்கி, தர்ம்யைக்யத்தாலேஒரெதிரியையும்பெற்று ஜயித்ததும் தம் பேறாகவநுஸந்திக்கிறார். (இருக்குமிடம்நாடுதிரேல்) ஆஸ்ரிதவிரோ திகளிருக்குமிடம் சென்று அழியச்செய்தாலும் மறுவலிடாமல் பரிஹாரம் செய்யுமளவும் அதுக்குத் தகுதியாகக்கொண்ட வேஷத் தோடே அங்கேயிறே இருப்பது. அவ்விடம் விரும்பித் தேடுகிறி கோளாகில்,

(அதிரும்கழலித்யாதி) க்ஷீராப்தியில் பரஸம்ருத்யஸஹத் வம் குறுமிழிக்கொள்ளும்படியானப்ரச்சந்நவேஷம்குலுங்துவெளிப் பட்டு லோகங்களெல்லாம் நடுங்கும்படி (க)"திண்கழல்கால்" என் னும்படி வீரக்கழலிட்டவதிர்த்தியும்யுத்தகண்டிதிறமியாததோள்க ளுமாய் ஆஸ்ரிதவர்க்கங்களை * பள்ளியிலோதிவந்ததன் சிறுவனள வாகவும் நவிகையாலேயிறே அதுக்குத் தகுதியானருவிம்ஹமா ய், ஹிரண்யனுடைய வரபலபுஜபலங்களாலேஊட்டியாகவளர்த்த

ண்யத்தாலேரமிப்பிக்கும் ஸ்வபாவனுமாகையாலே "ராமன்" என் னும்திருநாமத்தையுடையவனை. (இருக்குமிடம் நாடுதிரேல்) எழுந் தருளீயிருக்குமிடம் தேடுகிறிகோளாகில்.

(அதிருங்கழல் பொருதோளிரணியனுகம்பிளந்தியாய்) ப்ரஹ் மலோக பர்யந்தமாக எல்லாரையும் தன் கீழாக்கி ஈரரசறவிருந்த வனுகையாலே, த்வதியாநின் றுள்ள வீரக்கழலையுடையனுய், தனக் கு ஒரெதிரியில்லாமையாலே யுத்தகண்டிதி வர்த்தியாநின் றுள்ள தோள்களையுடையனுயிருந்துள்ள ஹிரண்யனுடைய வரபலபுஜபல ங்களாலே பூண்கட்டியிருந்த மார்வை, தேவர்கள்கொடுத்தவரத்

(அதிரும்) சப்தியாநின் றுள்ள-"கழல்-வீரக்கழலென்கிறவாபரணத்தை புடையனுய், பொரும்-யுத்தத்தையே நினைக்கிறதோளையுடையனை விரணி யனுடைய, ஆகம்-மார்வை, அரியாய் பிளந்து" என்று ஸப்தார்த்தம் திரு வுள்ளம்பற்றி ஹேதுக்களோடே கூடத் தாத்பர்யங்களை யருளுகிறார். (ப்ரஹ் மலோகேத்யாதி). உதிரமளைகைக்கு ஹேதுவையும், அவனுந்த ப்ரகாரத்தை

(க) தி-வா-கூ-டு-உ.

http://acharya.org

ஸரீரத்தை, ஒருஸுவர்ணகிரியை ஒருராஜதகிரி அநாயாஸேபிளந்
தாப்போலே பிளந்து குடலேப்பிடுங்கிக் குட்டமிட்டுக் கிளம்புகிற
ருதிரத்தை அளைந்த கையோடே ''மறுவலிட்டு ஆஸ்ரிதரை இன்
னம் நலியுமோ'' என்று ஓரதுகூலினை ஸ்தாபிக்குந்தனையுமிருந்
தானை யென்னுதல். சீறறத்துக்கெதிர் நிற்கமாட்டாமல் ப்ரஹ்
மேஸாதிகள் முதலானவரனேர் நெஞ்சுகலங்கிச்சிதறியோடி
மீண்டு நாத்தழும்பவேத்தும்படி- அல்லிமாதர்புல்கலக்ஷ்மீரஸிம்ஹ
மென்னும்படி சீற்றம் தணிந்திருந்தானை யென்னுதல். சீற்றம்
தணிந்தாலும் உதிரமளைந்த கையோடேயிறே யிருப்பது. இவளும்
வீரமஹிஷியாகையாலே (க)''ஹதஸ்தாரம்வரிஷ்வஜே-பர்தாரம்ப
ரிஷஸ்வஜே'' என்றப்போலே வெருவினபூங்கோதையாள் விரோ
திபோனபின்பு துணுக்குத் தவிர்ந்து ரத்த வெடியோடே புல்கு
மிறே. (உள்ளவாகண்டாருளர்) ராமனேயுள்ளவாகண்டாருளர்;
ராஜகுலத்திலே பிறந்த வாஸனையாலே ஆஸ்ரித விரோதிநிரஸநார்
த்தமாக அடுத்த வேஷமெடுத்து நிரஸித்திருந்தானென்று உள்ள

துக்கு விரோதம் வாராதபடியாக நரஸிம்ஹ ரூபத்தைக்கொண்டு
இருபிளவாக்கி. (உதிரமளைந்தகையோடிருந்தானை) பிளந்தவள
வில்லாதேஉதிரத்தையளையும்(உ)''வெஞ்சினத்தரி'' என்கிறபடி
யே மிகுந்த சீற்றத்தாலே அவனுடைய சரீரமெங்கும் * குருதி
குழம்பி யெழும்படி கூருகிராலே குடைந்து குடலேப்பிடுங்கி யெ
டுக்கையாலே, உதிரமளைந்த கையோடே சீற்றந்தோற்ற விருந்த
வனை. (உள்ளவா கண்டாருளர்) ஸம்ஸயவிபர்யயரஹிதமாகவுள்
ளபடி கண்டாருளர். உள்ளவாகாண்கையாவது- அவதாரப்ரயுக்த

யும், அத்தோடிருந்த படியையு மருளுகிறார் (பிளந்தவித்யாதி). ''வெஞ்சி
னத்தரி'' என்றவிடத்தில் ''வெம்'' என்றதினர்த்தம் (மிகுந்த) என்றது-
''சீற்றம் தோற்றவிருந்தானை'' என்றவிடத்தில்இவனிருந்தவிடமேஇராமனைக்
காண்கைக்குத் தேடுகிற விடமென்றுகருத்து இங்ஙனன்றுகில் ''இருக்கு
மிடம் காடுநிரேல்'' என்றதுக்குச்சேராதிறே. ''உள்ளவா'' என்றது-உள்ள
வாறென்றாய்,அதுக்கர்த்தம் (உள்ளபடி)என்றது. அவதாராந்தரங்கள் பேதித்
திருக்கையாலே உதிரமளைந்தானிருக்குமிடமே இராமனிருக்குமிடமாமோ
வென்ன, தர்ம்யைக்யத்தாலே, இது சேருமென்னுமத்தை உள்ளவாவென்
றது ஸமர்ப்பிக்கிறதென்கிறார் (உள்ளவாகாண்கையாவதித்யாதி). (க)

(க) ஸ-ஸு-கூ-நி-ரி-ஸ்.

http://acharya.org

வர்கண்டாருளர். இவனோடே கூடினலிறே வஸ்துவை உள்ள படி காணலாவது. இதுதானேயிறே தர்ம்யைக்யமும். (க)

அவ;— இரண்டாம்பாட்டு. (நாந்தகமித்யாதி) அவனே ஈஸ்வரனென்றறுதியிட்டால் ஸ்ரீபஞ்சாயுதங்களோடே காணவே ணுமென்கிறார்.

மானஆகாரங்களையிட்டு வேறுபடக்காணுதே, "ராமாவதாரமாய் ராவணவதம் பண்ணினவனும், நரஸிம்ஹாவதாரமாய்ஹிரண்ய வதம் பண்ணினவனும் ஒருவனே" என்று வஸ்துவினுடையபடி யறிந்துகாண்கை.

முன்பு ஹிரண்யனைவன்றானேயிறே பின்பு ராவணனுப்பிறந்தவன். ப்ரஹ்மாதிகள்பக்கல் ஹிரண்ய ராவணர்களிருவரும் கொண்டவரங்களுக்குவிரோதம் வராதபடி நிரஸிக்க வேண்டுகையாலேயிறேரூபபேதம்கொள்ளவேண்டிற்று. அதாவது-"தேவாதிசதர்வித ஜாதியிலொன்றாலும் படக்கூடவேனல்லேன்" என்றுவரங் கொள்ளுகையாலே நரஸிம்ஹமாக வேண்டிற்று - அங்கு; "தேவர்கள் அஸுரர்கள் ராக்ஷஸர் முதலான ரொருவராலும் படக்கூட வேனல்லேன்" என்று வரங்கொள்ளுகையாலும், மநுஷ்யரை ஒன்றாக கணியாமல் போருகையாலும், மநுஷ்யனுய் நின்று கொல்ல வேண்டிற்று-இங்கு; ஆகையால்கார்யாநுகுணமாகக்கொண்ட ரூப பேதமாத்ரமேயாய், ப்ரகாரி ஒன்றேயாகையாலே இந்த ஐக்யமறிந்து காண்கையாயிற்று-உள்ளபடி காண்கையாவது. ... (க)

அவ;—இரண்டாம்பாட்டு. (நாந்தகமித்யாதி) கீழ்ப்பாட்டிலே ஈஸ்வரத்வம் தோற்றிற்றிறே; "ஈஸ்வரன்" என்றறுதியிட்டால் பின்னை ஸ்ரீ பஞ்சாயுத தரத்வம் சொல்லலாமிறே: ராவணவதத்தளவுமிறே ஈச்வரத்வந்தான் மறைக்கவேண்டுவது; ஆகை

அவ;—இரண்டாம்பாட்டு. (நாந்தகமித்யாதி) பெருமான் த்விபுஜராய் மநுஷ்யாகவே அவதரித்திருக்க,பஞ்சாயுததரத்வம் சொல்லக்கூடுமோவென்னவருகிறார்(கீழ்ப்பாட்டிலேயித்யாதி),கீழ்பாட்டிலே ஈஸ்வரத்வம்தோன்றினபடி யெல்லனேயென்ன (ராவணேத்யாதி வாக்யத்வயத்தாலே). இத்தால் கீழ்ப்பாட்டில் ராவணவதாநந்தர முண்டான திருவபிஷேகத்தைச் சொல்லுகையாலே ப்ரஹ்மா சொன்ன ஈஸ்வரத்வம் தோற்றிற்றென்று கருத்து,

http://acharya.org

அநிகூ பெரியாழ்வார்திருமொழி, சு-ப, கு-தி, உ-பா, நாந்தகம்.

மூ.—நாந்தகஞ்சந்துதண்டு நாணெலிச்சார்ங்கந் திருச்சக்கரம்
ஏந்துபெருமையிராமனீ யிருக்குமிடம்நாடுதிரேல்
காந்தள்முடிப்பிரற் சீதைக்காகிக் கடுஞ்சிலைசென்றிறுக்க
வேந்தர்தலைவன்ரணகரசன்றன் வேள்வியிற்கண்டாருளர்.

ஸ்வ.—(நாந்தகமித்யாதி) ஸ்ரீபஞ்சாயுதங்களையும் சொல்லும் போது இன்னதுமுதலாகவெண்ணவேணுமென்கிற நிர்பந்தமில்லை; எல்லாரும் ஏகமகாக்களாயிருக்கையாலே, ஒன்றைச்சொன்ன போதே எல்லாத்தையும் சொல்லிற்றுமிறே. "சார்ங்கமென்னும் வில்லாண்டான்" என்கையாலும், (க) "சார்ங்கம்வளைய-நாணுமவனு மறிதம" (உ) "ஆழியொடும் பொன்னுச்சார்ங்கம்" என்பது சேரச் சொல்லுவதாகையாலே "சார்ங்கபாணி" என்றபோதே எல்லாம் சொல்லலாமிறே. (ஏந்துபெருமையிராமனீ) ஐந்தாலும்கொள்ளும் காரியம் ஒன்றுகொண்டேகொள்ளுமாகையாலே மற்றையவை

யாவிறே, ராவணவதாநந்தரம் வந்த ப்ரஹ்மாதி தேவர்கள், (ங) "ஹவாந்நாராயணோ ஹவை ஸ்ரீராநு வ்ருராய-யொவிஹ-ஹ-பவாந்நாராயணோ தேவஸ்ஸ்ரீமாந் சக்ராயுதோவிபு" என்றது பின்னையும். (ச) "ஸுதாரநு தாந-ஷம் ஶெநு - ஆத்மாகம்மாநு ஷம்மந்யே" என்று இவராருளிச்செய்தது - முன்பு நின்ற நிலையில் புரையறுதி தோற்றுகைக்காகவிறே.

வ்யா.—இரண்டாம்பாட்டு (நாந்தகம்) திருக்கையைப் பிரியாதே யிருந்து எதிரிகளை அறச்செய்யும் திருக்கூற்றுடைவாள். (சங்கு) வாய்க்கரையிலே யிருந்து தன்னுணைசையாலே எதிரிகளை முழுக்காயாக அலியப்பண்ணும் ஸ்ரீபாஞ்சஜந்யம். (தண்டு) கைவிடாமலிருந்து எதிரிகளை நெரிய அடிக்கும் ஸ்ரீகதை. (நாணெலிச்சார்ங்கம்) ஜ்யாகோஷஸஹிதமாய் எதிரிகள்மேலே ஸரவர்ஷத்தை வர்ஷிக்கும் ஸ்ரீசார்ங்கம். (திருச்சக்கரம்) * கருதுமிடம் பொருது கைவந்திருக்கும் திருவாழி. (ஏந்துபெருமையிராமனீ) இவற்றை யழகுக்குடலாகவும் விரோதி நிரஸநத்துக்குடலாகவும் தரித்துக்கொண்டிருக்கும் பெருமைபையுடையனாய், இவைமிகை

ஆகில் ப்ரஹ்மா வெளியிட்ட வரந்தரமும் "ஆத்மாநம் மாதுஷம்மந்யே" என்றதேதுக்காக வென்னவருளினீர் (பின்னையுமித்யாதி),

"ஏந்துபெருமை" என்று இவற்றை தரித்ததால் சொன்ன பெருமைக்குஆயுதங்களுக்குள்ளபெருமைகளையருளினீர் (திருக்கையையித்யாதி)

http://acharya.org

யெல்லாம் அழகுக்கேகாந்தனைவயிறே உள்ளது. அழகுதனக்கும் இவைமிகையாய், ''சுஹ்ருணவ்ருஹ்ருணே - ஆபரணஸ்யாபரணம்'' (க)''வ்ருஂவாஂஶ்ருஷ்டிஸ்தா z வஹாரிணே - பும்ஸாம்க்ருஷ்டிஸ்தாப ஹாரிணம்'' என்னும்படியிறே அவன்பெருமைதானிருப்பது. (இராமனை) எல்லாரையும் எல்லாப்ரகாரத்தாலும் ரமிப்பிக்க வல்லவனை. (இருக்குமிடம் நாடுதிரேல்) இந்த ஸௌந்தர்யாதிகளும் ஸௌர்யாதிகளும் அவனிருக்குமிடத்திலே காணவேணுமென்று தேடுகிறிகோளாகில்.

(காந்தளித்யாதி)''செங்காந்தள் முகிழ்போலே திருவிரல்'' என்கையாலே இவளுடைய திவ்யாவயவங்களுக்கெல்லா முபலக்ஷணமாய், பருவத்தைக்காட்டுகையாலே அவனை யழைத்தமைகாட்டுகிறது. ''ஓதை'' என்கையாலே குடிப்பிறப்புக் காட்டுகிறது. ''ஆகிச்சென்று கடுஞ்சிலையிறுத்து'' எனகையாலே கொடுவந்த விஶ்வாமித்ரனை வ்யாஜமென்னலாமிறே. (வேந்தரித்யாதி) ராஜதர்மஶ்ரேஷ்டனுகையாலே ராஜாக்களுக்கெல்லாம் கர்தாவுமாய், வம்ஶவாஹுமாயிருக்கிற ஜநகராஜனுடைய யஜ்ஞஸமீபத்தியாம்படி தன்வடிவழகாலே யெல்லாரையும் ரமிப்பிக்கவல்லவனை. (இருக்குமிடம் நாடுதிரேல்) இந்த ஸௌர்யாதிகளும் ஸௌந்தர்யாதிகளும் அவனிருக்குமிடத்தே சென்று காணவேணுமென்று இருக்குமிடம் தேடித்திரிகிறி கோளாகில்.

(காந்தளித்பாதி) செங்காந்தள் முகிழ்தழ் போலேயிருக்கிற திருவிரற்ஶோயுடைய பிராட்டிக்காக. (கடுஞ்சிலைசென்றிருக்க) விஶ்வாமித்ரமஹர்ஷி கொடு செல்லச்சென்று. ''ரௌத்ரமாய் ஒரு வராலுமெடுக்கவும் வளைக்கவும் அரிது''என்னுமிந்த வலியவில்லை முறிக்க. கடுமை-திண்மை. (வேந்தரித்யாதி)ராஜதர்மத்தோடேதத்வ (ஸௌர்யாதிகளும் ஸௌந்தர்யாதிகளும்) என்றத்தை த்விதீயார்தமாகக் கொள்வது.

''சென்று-கடுஞ்சிலையிறுக்க'' என்றந்வயித்துச்சொல்லுகைக்கும், கடுமைக்கும் ஹேதுவையருளிச்செய்து கொண்டார்த்தமருளிரூர் (விஶ்வாமித்ரேத்யாதி). ''ஜநகராஜன் தன்'' என்றவிடத்தில்தன்மையை''வேந்தர்தலைவன்'' என்றதுவாகக்கருதியருளிரூர் (ராஜதர்மேத்யாதி). கீழ்ப்பாட்டிலே இரா

(க) ரா-அ-உ.

http://acharya.org

மூ.—கொலையானைக்கொம்புபறித்துக்கூடலர்சேனைபொருதழியச்
சிலையால்மராமர மெய்ததேவர்தனச் சிக்கெனநாடுதிரேல்
தலையாற்குரக்கினந்தாங்கிச்சென்றுதடவரைகொண்டடைப்ப
அலையார்கடற்கரைவிற்றிருந்தானையங்குத்தைக்கண்டாருளர்

லே சென்றிருக்கக்கண்டாருளரென்னுதல். அன்றியே இவராசைப்பட்டாப்போலே ஸுலபமான சிலையை முறித்து, திருத்தமப்பனுரையும் திருத்தாயாரையுமழைத்து மற்றும் வேண்டுவாரையும் கூட்டிக்கொண்டு அந்தர்மீபத்திலே (க)"ஆயம்ஸீதாஸஹாயஸ்தாவஜ்ஜானீஹி-இயம்ஸீதாமமஸுதாஸஹதர்மசாரிணீதவ" என்று, "வடிவழகிது, குடிப்பிறப்பு இது, ஸஹதர்மசரியாக வங்கீகரியும்" என்று காட்டிக்கொடுத்துச் சடங்குகளும் தலைக்கட்டினபின்பு பெருமாளையும் நாய்ச்சியாரையும் சேரவைத்துக் கம்முடைய வாசையாலே ஒப்புப்பார்த்துக் "கண்ணழகுவிஞ்சல்" என்றிருக்கையாலேயிறே "வேள்வியில் கண்டாருளர்" என்கிறது. இதில் "இராமனை நாடுதிரேல்-வேள்வியில் கண்டாருளர்" என்கிறதில் வேறுபாடு தோன்றுதாப்போலேயிறே, "இராமனை நாடுதிரேல்"- 'உதிரமளைந்தகையோடிருந்தானைக்-கண்டாருளர்" என்றதும். (உ)

அவ;—மூன்றும்பாட்டு, (கொலையானையித்யாதி) க்ருஷ்ணவதாரத்தோடே ராமாவதாரத்தைச் சேர்த்தநுபவிக்கிறார்.

ஸ்வா;—(கொலையானையித்யாதி) கொலையில் கடிதான குவல

ஜ்ஞாநாநுஷ்டாநங்களை யுடையவனுகையாலே ராஜாக்களுக்கெல்லாம் தலைவனை ஸ்ரீஜநகராஜனுடைய யாகத்திலே கண்டாருளர். இங்கு, "இராமனைநாடுதிரேல்—வேள்வியில் கண்டாருளர்" என்கிறதில் வேறுபாடு தோன்றுதாப்போலேயிறே, "இராமனைநாடுதிரேல் - உதிரமளைந்தகையோடிருந்தானை - கண்டாருளர்" என்கிறதும். .... (உ)

வ்யா.—மூன்றும்பாட்டு. (கொலையானை கொம்புபறித்து)

(க) "கவளக்கடாக்களிறு" என்கிறபடியே துர்த்ரவ்யங்களைப் பருமனை நாடினவர்க்கு காலிம்ஹனைச் சொல்லுவானென்னென்கிற சங்கைக்கு இப்பாட்டில் ப்ரமேயம் நியாமகமென்கிறார் (இங்கிராமனையித்யாதி) ... (உ)

அரு,—மூன்றும்பாட்டு. (கொலையானை) கொலை-கொல்லுமதான வென்றாய், இதுக்கு ஹேது பூர்வகமர்த்தமருளுகிறார் (கவளவித்யாதி). "கூடலர்

http://acharya.org

யாபீடத்தின் கொம்பை அநாயாஸேந பிடுங்கி. (கூடலரித்யாதி) ராவணன் முதலான ராக்ஷஸர்களை யெல்லாம் யுத்தத்திலே முடியும்படியாகத் திருவுள்ளத்திலே கோலியிறே, மஹாராஜருடைய பயங்காநிவ்ருத்த்யர்த்தமாகச் சிலையால் மராமரமெய்தது. (தேவரீர்) இப்படிப்பட்டதயோதமாநாதி குணவிசேஷங்களையுடையவரீர். (சிக்கெனநாடுதிரேல்)"அதொருவ்யக்தி, இதொருவ்யக்தி," என்று பிரித்துப்ரதிபத்திபண்ணுதே "தர்மியொன்று"என்றத்தயவஸித்துக்

குவித்துப் பிச்சேற்றி மதஜலமொழுகும்படி நிறுத்துகையாலே, ஆனைக்காணில் கொல்லுமதான குவலயாபீடமாகிற ஆனையினுடைய கொம்புகளை அநாயாஸேந பறித்து. (கூடலர்சேனைபொருதழிய) மஹர்ஷிகளைநலிகையாலே ஸத்ருக்களானஜநஸ்தாநவாஸிகளான ராக்ஷஸருடைய ஸைந்யமானது விசேஷம் சொல்லவும் ஒருவரில்லாதபடி அழியும்படியாகப் பொருது. (சிலையால் மராமரமெய்ததேவரீர்) (க) "வைதேஹீரவஸாத் திஷ்டாவீரிந்தூம்வீரவிஷ்ணவவை-ஸுக்ரீவஸ்ஸஹ்யதிஸ்சாஸீந் நித்யம் வீர்யேணராகவே" என்கிறபடியே மஹாராஜருடைய அதிசங்கையைத் தீர்க்கைக்காகவில்லாலே மராமரங்களை மறுபாடுருவ எய்து, அவரதிசங்கையைத் தீர்த்தஹர்ஷத்தாலே திருமேனியிற்பிறந்தபுகரையுடையவரீர். (சிக்கென நாடுதிரேல்) "அதொருவ்யக்தி, இதொருவ்யக்தி" என்று பிரித்து ப்ரதிபத்திபண்ணுதே, "தர்மியொன்று" என்றே அத்யவஸித்து அவனிருக்தவிடம் தேடுகிறிகோளாகில்.

சேனையழிய பொருது" என்றன்வயித்து ஹேது பூர்வகமர்த்த மருளுகிறார் (மஹர்ஷிகளையித்யாதி.) கூடலர்-சத்ருக்கள். (விசேஷம் சொல்லவு மொருவரில்லாதபடி) என்றதுக்கு அகம்பநன் ராவணனுடே விசேஷம் சொல்லும்படி ஒருவனுண்டாயிருந்தானேயாகிலும் கராதிகளோடு வந்து யுத்தம்பண்ணவந்தவனல்லாமையாலே இப்படி சொல்லலாமென்று கருத்து. மராமரமெய்கைக்குஹேதுவையும், "தேவன்" என்றதுக்குகாந்திமானென்றுவிவக்ஷித்து அதுக்கு ஹேதுவையும் காட்டா நின்றுகொண்டு அர்த்த மருளுகிறார் (ஸுக்ரீவ இத்யாதி). (மறுபாடுருவ) அப்புறத்திலே யுருவிப்போக.குவலயாபீடநிரஸநமும் மராமர மெய்ததும் ஏககர்த்ருகமாகச் சொன்னதைத் திருவுள்ளம்பற்றி சிக்கென வென்றதுக்குத்தாத்பர்யமருளுகிறார் (அதொருவித்யாதி).

(க) ரா-பா-க-சூடி.

http://acharya.org

காணுமளவும்(க)''ஆவஹோநய - சாபமாநய' என்னுதே, அவனி ருந்த விடம் தேடுகிறீகோளாகில்,

(தலையாலித்யாதி) ஸ்ரீவாநரவீரர்கள் இடமுடைத்தான பர் வதங்களைப் பெருமாளெழுந்தருளும்போது இந்த மலையின்மேலே திருவடிகள் படும்படி மேலெழுவைத்தடைப்பதாகத் தந்தாமு டைய உத்தமாங்கங்களாலே தரித்துக்கொண்டு வந்தடைப்ப. (அலையித்யாதி)''இத்தைநாம்காலாலே மிதிப்போமாகில்இவை,ஸா போபஹதமான கற்களாய் ஸ்த்ரீரூபமாய் அடைபடாதபடி எழுந் திருக்குமாகில்,சுமந்துவந்தடைக்கிறவர்களுக்கஸஹ்யமாம்''என்று கரையிலே யிருந்தானென்னுதல். அடைக்கிறமுதலிகளுக்கு ப்ரிய மாக மலைபொகடக்கிளம்பின வல்லிநீர் தெறிக்கும்படி ஆஸந்நமாக அரிகுலம்பணி கொண்டிருந்தானென்னுதல். இப்படி குரங்குகள் மலையைதூக்காநிற்க அவற்றைப்பார்த்து''என்தான்முதலிகளுக்கு, இத்தனை மெத்தன, என்தான் பெருமாளுக்குப் பகல முது அக்க ரையிலே யாயிருக்கும்; நீங்கள் இத்தைக்கல்லும் கறடுமாக்கி அத் யந்தம்ருதுவான ஸ்ரீபாதங்களுறுத்தும்படிபண்ணுதே வாங்கி நில் லுங்கோள் நாங்கள் குளித்துப்புரண்டு உடம்பில் தொங்கின கொய் மணல் கொண்டு உங்களுக்கும் பெருமாளுக்கும் வழியாக்கித் தரு

(தலையாலித்யாதி) ஸ்ரீவாநரவீரர்களுடைய திரள்களானவை ''பெருமாள் திருவடிகள் படப்புகுகிறதன்றே'' என்னும் கௌரவ புத்தியாலே ஸ்ரமஸாவஹித்துக்கொண்டு சென்று பெரியமலைகளைக் கொண்டுகடலையூடறுத்து அணையாகவடைக்க. (அலையித்யாதி) அலை மிக்கிருந்துள்ள கடற்கரையிலே அவ்வலை நீர் தெறிக்கும்படி ஆஸந் நமாக அவர்கள் செய்கிற அடிமையைப்பார்த்து உகந்துகொண்டு

''குரங்கினம் தலையால் தாங்கிச்சென்று தடவரைகொண்டடைப்ப''என் றதுவயித்துத் தலை தாங்குகைக்கு ஹேதுவையருளிச் செய்துகொண்டு ஸப் தார்த்தமருளுகிறார் (ஸ்ரீவாநரேத்யாதி). (கடலை) என்றதுக்கு மேற்சொல்லு கிற கடல்பதத்தை இங்கும் கூட்டிக்கொள்வதென்று கருத்து.(ஊடறுத்து) என்றது இம்மலைக்கும் அம்மலைக்கு மிடை வெளியில்லாமலென்றபடி. ''அலை யார்'' என்றதுக்குப் பலிதத்தையும் வீற்றிருக்கைக்கு ஹேதுவையும் காட்டிக் கொண்டர்த்தமருளுகிறார் (அலைமிக்கித்யாதி). ... ... (கூ)

(க) ரா-யு-உக-உஉ.

http://acharya.org

மூ;—தோயம்பரந்தநடுவுசூழலிற்றொல்லிவடிவுகொண்ட
மாயக்குழவியதனைநாடுறில் வம்மின்சுவடுரைக்கேன்
ஆயர்மடமகள்பின்னைக்காகியடல்விடையேழினையும்
வீயப்பொருதுவியர்த்துநின்றானெம்மைமையேகண்டாருளர்

கிறேம்" என்றவணில்களின் அத்யவஸாயத்தில் சலியாமையைக் கண்டு அத்யந்தம் ப்ரீதராய் இவ்வாஶ்சர்யத்தைக் கண்டு வேறுபாடு தோன்றவிருந்தானென்னுதல். (அங்குத்தைக்கண்டாருளர்) அங்குத்தைவ்யாமோஹத்தோடேகண்டாருளரென்னுதல்; "கொலியானைகொம்புபறித்துஅங்குத்தைக்கண்டாருளர்" என்னுதல்; "சிலியால்மராமரமெய்தவிடத்தில்கண்டாருளர்" என்னுமிப்பக்தியைமாறுடிச் சொல்லுதல், கூடலர் சேனைபொருதழியசங்காகிவ்ருத்திபிறப்பித்து அங்குத்தை மராமரம் சிலியாலெய்த தேவனைச்சிக்கனநாடுதிரேல்" என்றும் "அங்குத்தைக்கொலியானை அங்குத்தைக்கூடலர் சேனை" யென்றுமாம். .... (ஈ)

அவ;—நாலாம்பாட்டு. (தோயமித்யாதி) நப்பின்னைப்பிராட்டி விஷயமாகச் செய்தவ்யாபாரங்களை அநுஸந்திக்கிறார்.

ஸ்வா;—(தோயமித்யாதி) பரந்தஸமுத்ரமத்யே ஒரிடத்திலே பரந்ததோயநடுவு சூழலில். (தொல்லிவடிவுகொண்ட) பழைய

அவர்களை அடிமைகொள்ளுகையால் வந்த வ்யாவ்ருத்தி தோற்ற வெழுந்தருளியிருந்தவனை அந்த ஸ்தலத்திலே கண்டவர்களுளர்.

வ்யா;—நாலாம்பாட்டு. (தோயம்பரந்த நடுவுசூழலில்) நடுவுசூழலில் தோயம்பரந்தபோது. அதாவது - சுற்றும் ஸமுத்ரமாய், அதுக்குநடுவே வ்ருத்தாகாரமாயிருக்கிற பூமியெங்கும் ஜலத்தாலே வ்யாப்தமானகாலத்திலே யென்கை. "பரந்த" என்கிறதுக்குமேலே, "போது" என்கிறவித்தனையும் அத்யாஹாரியம். அன்றிக்கே, தோயம்பரந்தநடுவு - ஜலம்பரந்தநடுவே; அதாவது -

---

அரு;—நாலாம்பாட்டு. (தோயமித்யாதி) எடுத்த ப்ரதீகத்துக்கு அன்வய பூர்வகமாக ஸ்தார்த்தம் காட்டுகிறார் (நடுவித்யாதிவாக்யத்வயத்தாலே). ப்ரதீகத்திலில்லாததான 'போது' என்றபதத்தை அன்வயித்தபடி யெங்ஙனே யென்னவருளுகிறார் (பரந்தவித்யாதி). "நடுவு" "என்றத்தை ஸ்தமியாக்க வேண்டியருளுகிறார் (ஜலமித்யாதி), உக்தார்த்தத்தை அன்வயமுகேந விவரிக்கிறார் (அதாவதித்யாதி). "சூழலில்" என்றத்தை சூழலாலேயென்று தரு

http://acharya.org

வடிவைக்கொண்ட. (மாயக்குழவியதனை நாடுறில்) தொல்லை-பெருமையாகவுமாம். புதுமையில் பெருமையுண்டானாலும் சிறுமையாயிறே தோற்றுவது; பழைமையென்றபோது ஆத்யனாதி யென்றுமல் அநாதியைக் காட்டுகையாலே. * ஆதியஞ்சோதியுருவையங்குவைத்திங்குப்பிறந்த வடதளமாயி யென்னுதல். க்ருஷ்ணனென்னுதல். பரந்த தோயநடுவு சூழலாவது - நடுவு-ஜம்பூத்வீபம், சூழல்-ஒன்பதாங்கூறுதல், இதில் வடமதுரையாதல். இதில் சிறைக்கூடமாதல். இதிலேயிறே கையும் திருவாழியும் தோன்ற அங்குப்போலே ஒப்பனை குன்றுமல் வந்தவதரித்தது.

(மாயம்) க்ருத்ரிமாஸ்சர்யம். அந்தமாயத்தான் சிறைக்கூடத்தினின்றும் போந்தமாயமும், திருவாய்ப்பாடியில் பிறந்துவளர்ந்தமாயமுமெல்லாம் தோன்றுகையாலே மாயக்குழவியென்கிறது. தொல்லை-பெருமையாய், வடதளமாயியைக்காட்டினபோது, சிறு

பரந்த ஜலத்தினுடைய மத்யத்திலேயென்றபடி. (சூழலில்தொல்லைவடிவுகொண்ட) ரக்ஷ்யவர்க்கம் ப்ரளயத்திலே யழியாதபடி ரக்ஷிக்கைக்கீடான விரகாலே, பழையதான அப்ராக்ருத விக்ரஹத்தை சுருக்கிக்கொண்ட. மேல், "குழவி" என்கையாலே "வடிவை சுருக்கிக்கொண்ட" என்று நியமித்துச் சொல்லவேணும்.

(மாயமித்யாதி) சிறுவடிவைக்கொண்டு பெரியலோகங்களை வயிற்றிலேவைத்து ஒருபவனை ஆலந்தளிரிலே கண்வளர்ந்தருளின அகடிதகடநாஸாமர்த்யத்தால்வந்த ஆஸ்சர்யத்தையுடைய அந்தக்குழவியை. (க) "ஸ-ஹஸ்ரஸ்ரவ-டஉஜ்ஜயிதாகிந்யாதந்ராஜ ந்விஜ்ஞெஷவிகாஷஜெவ । வெஸீதிதாஜவ-ஸ்ருகிதகிஷ்த

தீயையாக்கி விரகாலே யென்றர்த்தம் திருவுள்ளம்பற்றித் தாத்பர்யமருளிரூர் (ரக்ஷ்யவர்க்கமித்யாதி). "கொண்ட"என்றது-சுருக்கிக்கொண்டவென்று காட்டுமோவென்ன, நியாமகம் காட்டுகிறூர் (மேலித்யாதி).

மாய-ஆஸ்சர்யத்தையுடைய, அதனை-அந்தக்குழவியை, பிள்ளையென்று ஸப்தார்த்தம் விவக்ஷித்து ஆஸ்சர்யத்தையுபபாதித்துக் கொண்டர்த்தமருளுகிறூர் (சிறுவடிவையித்யாதி). (சிறுவடிவைக்கொண்டு பெரியலோகங்களைத்திருவயிற்றிலேவைத்து) இத்யாதிக்குணம்வாதம் காட்டுகிறூர் (முக்த இத்யாதி). "அதனை"என்று அசேதநவாசி

(க) ஆதிமாநுஷஸ்தவெ தச.

http://acharya.org

மையளவிட வொண்ணுத பெருமையாய் மாறித்தோற்றுகிற தென்னவுமாம். (அதனை) குழவி யென்கையாலே அதனை யென்கிறது. (காடுறில்) தேடுகையிலே அத்தியவஸிக்கில். (வம்மின்) வாருங்கோள். (சுவடுரைக்கேன்) அடியும்சுவடுமெளிதாகச் சொல்லுகிறேன். திருவாப்பாடியில் பெண்கள் திருக்குழலூத்தில் யமுனைக்கரையில் இவர்களிளமலக்கம் காண அவனெளித்தபோதுஒரு வரையொருவர் விளவுவது, ஒருவர்க்கொருவர் அவனடியும்சுவடும் காட்டுவது, வார்மணற்குன்றிலே அவன்வரவுபார்த்துநிற்பதானார்களிறே. ருஷிகளும் (க) தாவாநோவிரஹஜ - தாஸாமாவிரபூத்" என்று பெண்களிப்போலேகாணுமளவும் "கல்யாணகுணங்களுக்கு ஆஸ்ரயமேதோ" என்று தேடுவாரும் தாம்தாமறிந்தவளவுகளைச் சொல்லுவாருமாயிறே இருப்பது. ஆனாலும் தாந்தாம் அநுகரித்தார்களில்லையிறே,

---

வ்யாம ஸுவ்ராஜதஃவ்யயஸைகிஹாவதீர்ணஃ - முக்தஸ்மிஸுர்வடதளேசயிதோவிதந்வாதந்வா ஜகந்திபிர்ருஷேஸஸிகாஸ மேவ - ஐஸீமிமாந்தவதுஸுக்திமதர்கிதவ்யாமவ்யாஜதஃ ப்ரதயஸைகிமிஹாவதீர்ணஃ." - என்றருளிற்ற - ஆழ்வான். "குழவி" என்கிறதுக்கீடாக - "அதனை" என்கிறது. அவனைஎன்றபடி. (காடுறில்) தேடுகையிலே அத்யவஸிக்கில். (வம்மின் சுவடுரைக்கேன்) வாருங்கோள் உங்களுக்கு ஓரடையாளம் சொல்லுகிறேன். சுவடாவது - அகடிதகடநாஸாமர்த்ய ஸம்சகமானதொரு வ்யாபாரம். அதாவது - அஸாதாரணவிஷ்டமான ருஷபங்களேழையும் ஒருகாலே ஊட்டியாக நெரித்துப்பொகட்டதிறே.

சப்தத்தத்தைச் சொல்லுகைக்கு நியாமகமேதென்ன (குழவியித்யாதி). குழந்தை சொல்லிற்று என்னக்கடவதிறே. மேலே "வியர்த்து நின்றனை" என்றுசேதநவாசி சப்தத்தாலே சொல்லுகைக்கநுகுணமாக "அதனை" யென்றத்தை நிர்வஹிக்கிறார் (அவனையென்றபடி) என்று. வடதளசாயிக்கும் க்ருஷ்ணனுக்கும் விசேஷணை வடையாளமேதென்ன அருளுகிறார் (சுவடாவதித்யாதி). ஸாமான்யமாகச் சொன்னதை விசேஷித்து விவரிக்கிறார் (அதாவதித்

(க) பாக-கர-நவ-உ.

http://acharya.org

(ஆயரித்யாதி) ஸ்ரீகும்பர்மகளாய் மடப்பத்தையுடையளான கப்பின்னைப்பிராட்டிக்காக கோலபுரிந்து அஸுரமயமான ருஷபங்களேழையும் முடியும்படி பொருதவாயாஸத்தாலே ஸ்வேதஜலம் தோன்ற நின்றவனே. அதிலே அவதாரத்தில் மெய்ப்பாடு. (மெய்ம்மையைக்கண்டாருளர்) அவளோடே கூடினபின்பிறே வஸ்துவுக்கு ஸத்யத்வமுள்ளது. ஸ்ரீயஃ பதித்வம் நிரூபகமானுப்போலேயிறே இவளை நிரூபகமாகச் சொல்லுகிறதும். (க) "பின்னை மணாளனே". ... . (சு)

அவ;—அஞ்சாம்பாட்டு. (நீரித்யாதி) ருக்மிணிப்பிராட்டி விஷயீகாரத்தை யதஸந்திக்கிறார்.

(ஆயர்மடமகள் பின்னைக்காகி) கோபரான ஸ்ரீகும்பருடைய பெண்பிள்ளையாய், ஆத்மகுணமான மடப்பத்தையுடையளான கப்பின்னைப்பிராட்டியை லபிக்கைக்காக. (அடல்விடையேழினையும்) அஸுராவிஷ்டமாய் யுத்தோந்முகமாய் நின்ற ருஷபங்களேழையும்! (வியப்பொருது வியர்த்து நின்றனே) முடியும்படியாகப்பொருது, அந்த ஆயாஸத்தாலே குறுவியர்ப்பரும்பின வடிவும் தானுமாய் நின்றவனே. (மெய்ம்மையேகண்டாருளர்) உண்மையாகவே அவ்விடத்திலே கண்டவர்களுண்டு. இத்தால் - வடதளசாயிகாபதாரத்துக்கும் க்ருஷ்ணவதாரத்துக்கு முண்டான தர்ம்மைக்யம் சொல்லப்பட்டதாய்த்து. (உ) "வையமேழுங்கண்டாள் பிள்ளைவாயுள்" என்றும், (ரு) "ஆலினிலைவளர்ந்த சிறுக்கனவனிவன்" என்றும் இவ்வைக்யந்தான் கீழும் பலவிடங்களிலும் சொல்லப்பட்டதிறே. .... (சு)

யாதி). (ஊட்டியாக நெரித்து)-கழுத்தை-மென்னையெல்லாமொரு பிடியாக நெரித்தென்றபடி. (ஊட்டி) கழுத்து.

"ஆயர்" என்றது-பூஜாயாம்பஹு வசநமாய், அவருடைய மகனென்ற சப்தார்த்தம் விவக்ஷித்தர்த்தமருளுகிறார்(கோபரானவித்யாதி). "அடல்" என்றதினர்த்தம் (யுத்தோந்முகமாய் நின்ற) என்றது, உண்மையை விவரிக்கிறார் (இத்தாலித்யாதி). அபதாநத்துக்கும் என்ற ச(உ)காரம் அநுக்த ஸமுச்சயமாய், க்ருஷ்ணபதாநத்தைச் சொல்லுகிறது. (க்ருஷ்ணவதாரத்துக்கும்)என்றவிடத்தில் சகாரம் வடதளசாயியைச் சொல்லுகிறது. இந்த வபதாநைக்யத்தையும் அவதாரைக்யத்தையுமடைவேப்ரமாணமுகேந விவரிக்கிறார் (வையமேழுமித்யாதி). ... ... (சு)

(க) -க-உ. (ரு) -க-ச-எ.

http://acharya.org

மூ;—நீரேறுசெஞ்சடைநீலகண்டனுநான்முகனும்முறையால்
சீரேறுவாசகஞ்செய்யநின்றதிருமாலுநாடுதிரேல்
வாரேறுகொங்கையருப்பிணியைவலியப்பிடித்துக்கொண்டு
தேரேற்றிச்சேணடுவுபோர்செய்யச்சிக்கெனக்கண்டாருளர்.

ஸ்வர;—(நீரித்யாதி) "கங்காதரன், நீலகண்டன்" என்னும்ப்ரஸித்
தியையுடையவன், (க) "சலங்கலந்தசெஞ்சடைக்கறுத்தகண்டன்"
என்னக்கடவதிறே. ப்ரஹ்மபாவனைதலையெடுத்துப்ரஹ்மாதீர்த்தங்
கொண்டு ப்ரஸாதிக்கிறபோது கர்மபாவனை கழியாமையாலே அநா
தரம் தோன்றத்தலையிலே தெளிக்கையாலே "நீரேறுசெஞ்சடை"
என்கிறது. (உ) "சென்னிமேலேறக்கழுவினன்" என்னக்கடவதிறே
ஹ்ருதயத்திலேகருடத்யாகமும் தலையிலே அம்ருதகலையுமானையா

வ்யா;—ஐந்தாம்பாட்டு. (நீரேறுசெஞ்சடை நீலகண்டனும்)
(ங) "தஜ்ஜுஷ்டம் யதுவைதிதம் ஸ்ருதிசிரஸ்யாராயஸிரஸ்ஸாஹஸ்ரீ: வாவநராயம்ப
ஜடாதரியுயொமெஸ்ரீதிவயாரணாக - தகம்புபதிதம் திருஷ்ட்
வாததகார சிரஸாஹரக-பர்வகார்த்தம் ஜடாமத்யேயோக்யோஸ்மீத்
யவதாரணத்" என்கிறபடியே-திருவுலகளந்தருளுகிறபோது, ப்ரஹ்
மாதிருவடிவிளக்கினஜலம்விழுகிறதைக்கண்டு, பர்வகார்த்தமாகஅத்
தை ஸிரஸ்ஸாலே தரிக்கையாலே அத்தலத்தோடே கூடியிருப்ப
தாய், சிரகாலம்தபஸ்பரனுய்ப்பேணுதலற்றிருக்கையாலே சிவந்திரு
க்கிற ஜடையையுடையனுய்; (ச) "நாராயணாஜ்ஜாயதெநரீலகண்ட
கூரோஜாயாத்ர-காராயணஸ்ஸுயாமேதகநீலகண்டத்வமாப்துயாத்"
என்கிறபடியே ஸமுத்ரமதநஸமயத்தில் முக்குறக்கிளம்பின தீவ்ர
மானவிஷத்தை "நீஇத்தைக்ரஸி" என்றுஸர்வேஸ்வரன் நியமிக்க
க்ரஸிக்கையாலும், அதுதான் ஹ்ருதயத்திலே கருடத்யாகமும்

அரு;—அஞ்சாம்பாட்டு. (நீரேறித்யாதி) "முறையால்" என்று சேஷத்வ
ஸம்பந்தம் தோன்றுகையால, அதுக்கு இவ்விசேஷணங்கள் ஹேதுக்களென்
று திருவுள்ளம்பற்றி, நீரேறுகைக்கும் ஜடையில் சிவப்புக்கும் கண்டம் கறுத்
திருக்கைக்கும் ப்ரமாணமுகேந தாத்பர்யங்களே யருளுகிறார் (தகம்பு யென்று
தொடங்கி ருத்ரனு மென்னு மளவும்). (கருடத்யாகமும்) என்ற விடத்தில்
"தீஜ்ஜுஷ்டாவைரவஸ்ஸாரமம்ருதஹ்ருதிஹிதம்விஷந்தீப்யாகுவா

(க) நி-ச-வி-கவ. (உ) ச-திருவ-கூ. (ங) (ச)

http://acharya.org

லேவிஷம் போக்கற்றுக்கட்டியாயிற்றிறே. (நான்முகனித்யாதி) அ
யன் நான்குநாவினலும்தழும்பெழ கல்யாண குணங்கள்முறைமை
தோன்றமிகும்படி ஸ்தோத்ரம்செய்ய. (நின்றதிருமாலே) முறை
மைப்ரஹ்மபாவனையாலேதீர்த்தம் ப்ரஸாதப்படுகையாலும் பரிஸ்
ஸால் வஹித்த தீர்த்தபலத்தாலும் இவர்கள் கெஞ்சிலே தாஸோ
ஹத்வமும் க்ருஹீதாம்ஸமானகல்யாணகுணங்களும் மிக்குத்
தோற்றுமிறே. (நின்ற). (கு,"நின்றுகேட்டருளாய்" என்னப்போகி
றார்களன்றே. தத்தாம்ப்ரயோஜநத்துக்காக விறே ஸ்தோத்ரம்
செய்வதும். (திருமாலே) பூர்வவாக்யத்தில் ப்ரதமபதத்தில் நித்ய
யோகத்தால் வந்த ஸ்ரியஃ பதித்வத்தைப்ரதிபாதி மாத்ரமாக எல்லா
ர்க்கும் சொல்லலாமிறே. (நாடுதிரேல்) உத்தாம ப்ரயோஜநத்துக்
காகத்தேடுகிறி கோளாகில்.

(வாரேறித்யாதி). கச்சுக்குள்ளே வளருகிற முலைகளையுடை
திரஸ்ஸிலே சந்த்ரகலையுமாகையாலே கண்ட்டத்தளவிலே நின்று
விடுகையாலும், கருத்திருந்துள்ளகண்டத்தை யுடையனை ருத்ர
னும் (நான்முகனும்) ஸ்தோத்ரம்பண்ணுகைக்கிடான பல முகத்
தையுடைய ப்ரஹ்மாவும். (முறையால் நீரேறுவாசகம் செய்ய
நின்ற) ப்ரஹ்மபாவனை தலையெடுத்து, தான் சேஷியும் தாங்கள்
சேஷபூதருமான முறையால், தன்னுடைய குணங்களால் ப்ரசுர
மான வசநங்களைக்கொண்டு ஸ்தோத்ரம்பண்ணும்படி நின்ற. (திரு
மாலே நாடுதிரேல்) தத்தத்இஷ்டபலப்ரதனை ஸ்ரியஃபதியை, அவ
னும் அவளுமானசேர்த்தியோடே காணவேணுமென்று தேடுகிறி
கோளாகில்.

(வாரேறுகொங்கை யுருப்பிணியை) "க்ருஷ்ணனுக்குபோக்ய
நாராயணம் தெவம் ஹ்ரீயமாணபத்னீ | தத்ஷம் வாஸிஹரா
வொரு வபெளஸவ ஹயஜாழி - தம்த்ருஷ்ட்வா கோரணங்காசம்
ப்ராதுர்பூதம் மஹாவிஷம்ம் த்யாத்வாநாராயணம் தேவம்ஹ்ருதயே கருடத்வ
ஜம், தத்விஷம்ஸ மஹாகோரம்பபெளஸர்வ பயங்கரம்" என்கிற பாத்ம வச
நங்களநுஸந்தேயங்கள். (ப்ரஹ்மபாவனை) பகவத்பக்தி. (தான்) என்றது -
திருமாலே. "நீரேறு" என்றதினர்த்தம் (தன்னுடைய குணங்களால் ப்ரசுர
மான) என்றது.

"வாரேறு கொங்கை" என்று விசேஷித்ததுக்குத் தாத்பர்யமருளுகிறார்
(க்ருஷ்ணனுக்கித்யாதி). ருக்மிணிப்பிராட்டி ஆளனுப்பிவரச் சொல்லியிரு

http://acharya.org

பெரியாழ்வார் திருமொழி, சு-ப, கு-தி, நி-பா, நீரேறு. அகள

யளாயிருக்கிறருக்மராஜன்மகளை ஶிசுபாலனுக்கென்று வாக்கதத்த மநோதத்தங்களாலே அறுதியிட்டு க்ரியாபர்யந்தமாக்குவதற்கு முன்னே இவள்ப்ரார்த்தநைக் கேடாக ஸங்கத்வங்யும் காட்டி ப்ராணப்ரதிஷ்டையும்செய்து, கண்ணலங்கோடித்திருந்த ராஜாக்கள் நடுவே கன்னி தன்னைப் பொருந்தாமையோடே கைப்பிடிப்பான் திண்ணார்திருந்தவன் அண்ணாந்திருக்க இவளுடைய மனப்பொருத்தமே பற்றுசாக வலிமையாலே பிடித்துத் தேரிலேற்றிக்கொண்டு போய் "ஶிஶு-வோம விஶ்ணவே நம-ஶிஶு-பாலவிஶிஷ்டாய" என்று ஒரு ப்ராமாணிகராலும் சலிப்பிக்க வொண்ணுதபடி பாணிக்ரஹணம் செய்யவும் கண்டாருளர். (நு)

மானவிவை பிறர்கண்படவொண்ணுது" என்று. (க) "செங்கச்சுக் கொண்டு கண்ணுடையார்த்து" என்கிறபடியே கச்சாலே மறைத்துக்கொண்டிருக்கிற திருமூலத்தடங்களையுடைய ருக்மிணிப்பிராட்டியை. (வலியப்பிடித்துக்கொண்டுதேரேற்றி) பந்துக்களையுமுடன் படுத்தி * கண்ணலமும் கோடித்துக் கைப்பிடிப்பதாகத் திண்ணார்ந்திருந்தசிசுபாலன் லஜ்ஜாவிஷ்டனாய் அண்ணாந்திருக்கும்படியாக ஆருடிவருகிற ஸமயத்திலே சென்று, அவளுக்கும் தனக்குமுண்டான மனப்பொருத்தமே ஹேதுவாக, பந்துக்களுடன் படவன்றிக்கே பலத்திலே பிடித்துக்கொண்டு தேரிலேயேற்றி. (சேனாநிவு போர்செய்ய) ருக்மிணிப்பிராட்டி தமையனான ருக்மன் இந்தப்பரிபலம் பொருமையாலே அநேக ராஜாக்களும் தானும் பஹுஸேனாபோடே வந்து போகாதபடி வழிகட்டிச் சூழ்ந்துகொள்ள, அந்த ஸேனைக்குநடுவே நின்று அவர்களோடே யுத்தம்பண்ணி (ஜிக்கெனக்கண்டாருளர்) அந்தமணக்கோலத்தையும்வீரக்கோலத்தையும் திருடமாகக் கண்டவர்களுளர். .... (நு)

க்க, "வலியப்பிடித்து" என்னக்கூடுமோ வென்னவருளிரூர் (பந்துக்களையுமித்யாதி). (திண்ணார்ந்திருந்த) திர்ஸ்கிதனையிருந்த, (அண்ணாந்து) ஆகாசத்தைப்பார்த்து, (ஆருடி) என்றது-உத்ஸவ ஸமாப்திக்குறுப்பானவுபயாதஷ்டாநம்பண்ணியென்றபடி (உ) "கூரு ரா ஹிரே ரா தி ரா மா ஹு ஹெரு வூரி கூலுழு - கந்யாசாந்த ஃ புராத் ப்ராகாத்டைர் குப்தாம்பிகாலயம்" என்று ஸ்ரீபாகவதத்தில் சொல்லியிருக்கையாலே இங்நனே கொள்ளவேணும். தேரேற்றின வநந்தரம் யுத்தம்பண்ணுகைக்கு ப்ரஸக்தியருளிச் செய்து கொண்டுரத்தமருளுகிறார் (ருக்மிணியித்யாதி). ... ... (ஙு)

(க) நா-தி-கஉ-ச. (உ) பாக-கஎ-

http://acharya.org

மூ.—
பொல்லாவடிவுடைப்பேய்ச்சி துஞ்சப்புணர்முலைவாய்மடுக்க
வல்லானை மாமணிவண்ணனை மருவுமிடம் நாடுதிரேல்
பல்லாயிரம் பெருந்தேவிமாரொடு பௌவமெறிதுவரை
எல்லாருஞ்சூழச் சிங்காசனத்தே யிருந்தானைக் கண்டாருளர். (சு)

அவ;—ஆரும்பாட்டு. (பொல்லாவித்யாதி). இவ்வளவேயோ. இவன் ப்ரீதிக்கு விஷயமானர் அனைவரும் சூழவிருந்த ப்ரகாரத்தை அநுஸந்திக்கிறார்.

ஸ்வா;—(பொல்லாவித்யாதி). பேயென்றபோதே பொல்லா வடிவுமறியாமையும் தோற்றுமிறே. ஆகிலுக்க "பொல்லாவடிவு" என்றது - தஜ்ஜாதிகளில் பொல்லாவடிவுடைய பேய்களும் அவற் றிலறியாதவையும் †கேக்கும்படியிறே இவளுடையவடிவுமறியாமையு மிருப்பது. * வரண்டு நார்நரம்பெழக்கிடந்த வடிவும் வஞ்சமேயிய லாம் ஸுகமேப்ராணனேயாடே நிரிந்தாளிறே. நல்லவடிவெடுத்து நெஞ்சிலறியாமையுமிறே இவளுக்கு ஸ்வாபாவிகம். அக்காலமெல் ப்ரச்சந்நையாய்ப்பெற்றதாய்போலே வந்து தன் விசாரத்தாலேநஞ்

வ்யா;—ஆரும்பாட்டு. (பொல்லாவடிவுடைப்பேய்ச்சி துஞ்ச) வரண்டுவளர்ந்து நரம்பும் எலும்புமேதான்றும்படியிருக்கையாலே பொல்லாதான வடிவையுடைய பேய்ச்சியானவள்மூடியும்படியாக (புணர்முலைவாய்மடுக்கவல்லானை) அந்தவடிவைமறைத்து (க) "பெற் றதாய் போல்வந்த பேய்ச்சி" என்கிறபடியே யசோதைப்பிராட்டி யோடொத்த வடிவைக்கொண்டு வருகையாலே தன்னில்தான் சேர்ந்திருந்துள்ள முலையிலே, அவள் முலைகொடாவிடில் தரியாதா ளாய்க்கொண்டு "முலைப்பாலுண்ண" என்று கொடுத்தாப்போலே,

அரு,—ஆரும்பாட்டு. (பொல்லாவித்யாதி) பொல்லாவென்று துர் சர்மமான வென்று விவக்ஷித்து ஹேதுபூர்வகமர்த்தமருளுகிறார் (வரண்டித் யாதி). "புணர்" என்றதுக்குத்தன்னில்தான்பெருந்திருந்துள்ளவென்றர்த் தம் விவக்ஷித்து வரண்டு வளர்ந்து நரம்பு மெலும்புமான பேய்ச்சிக்கு முலை யிப்படி சேர்ந்திருக்கக்கூடுமோ வென்ன வருளுகிறார் (அந்தவடிவையித்யாதி) முலையுண்ண வல்லானே யென்றதே "வாய்மடுக்க" என்றதுக்குத் தாத்பர்ய

(க) தி-மொ-க-கூ-பா. † (பா) நியமிக்கும்.

http://acharya.org

சேற்றிக்கொடுத்த முலையில் வாசியறிந்து வாய்மடுக்க வல்லானே. புணர் - விசாரம். பெரியவபிநிவேசத்தோடே வாசியறிந்து வாய் மடுக்கவல்லானே; தன் பிள்ளைத்தனத்தில் தூய்மையறிந்து அறி யாமை தோன்றவாய் மடுக்கவல்லானே.

(மாமணிவண்ணனே) ப்ரச்சந்நவிரோதிபோகப் பெற்றவாறே மஹார்க்கமான நீலரத்நம் போலே திருமேனிபுகர்த்துத் தோன் றினபடி. (க) "உண்ணு நஞ்சுண்டுகந்தாயை" என்று அங்யஸே ஷத்வமறப்பெறில்நஞ்சாகில்என்செய்யவேணமென்று (உ)பேய்முலை நஞ்சுணுகவுண்டான்" என்கையாலே உண்டார் மேனிகண்டார்க் குப்புகர்த்துத் தோன்றுமிறே. (மருவுமிடம் நாடுதிரேல்) பேய்ச் சியைப்போலன்றிக்கே நீங்களும் அவனும் உஜ்ஜீவித்து உகக்கும் படி கூடுமிடம் தேடுதிரேல். (பல்லாயிரமித்யாதி) நரகாஸுர

தானும் முலையுண்ணுவிடில் தரியாதானுய்க்கொண்டு பெரிய ஆவிநி வேசத்தோடே வாயைமடித்து உண்ணவல்லவனே. (கூ) "உள்ளத் தினுள்ளே அவளையுறநோக்கி" என்கிறபடியே வருகிறபோதே அ வள் க்ருத்ரிமமெல்லாம் திருவுள்ளத்திலே ஊன்றதர்ஶித்திருக்கச் செய்தே, அவள் தாயாகவேயிருந்து முலைகொடுத்தாப்போலே, தானும் பிள்ளையாகவேயிருந்து முலையுண்டு அவளை முடித்த ஸாமர் தத்யத்தைச் சொல்லுகிறது - வல்லானேயென்று.

(மாமணிவண்ணனே)(ச)"விடப்பாலமுதாயமுதுசெய்திட்ட" என்கிறபடியேஅவளுடைய விஷப்பாலை அம்ருதமாகவமுதுசெய்து அவளை முடித்து, ஜகத்துக்கு சேஷியானதன்னை நோக்கிக்கொடுக் கையாலே, நீலரத்நம்போலே உஜ்வலமான திருமேனியை யுடைய னாயிருக்கவனே. (மருவுமிடம் நாடுதிரேல்) திருவுள்ளம் பொருந் திவர்த்திக்கிறஸ்தலம் தேடுகிறிகோளாகில். (பல்லாயிரம் பெ ருந்தேவிமாரொடு) நரகவதாநந்தரம் கொண்டுவந்து பாணிக்ரஹ

மருளுகிறார் (அவள் முலையித்யாதி). (இருந்துள்ள முலையிலே) என்றதற்கு (வாயைமடித்து) என்றத்தோடன்வயம். மடித்தானே யென்னுதே "மடுக்கவல் லானே" என்றதற்குக் கருத்தருளுகிறார் (உள்ளத்தித்யாதி).

பேய்ச்சி முலையுண்கையைச் சொன்ன வநந்தரம் "மாமணி வண்ணனே" என்றதற்கு ஹேதுவையும், மாவென்று-கருமையாய், அதனால் நீலரத்ந மென்று ஸுப்தார்த்தத்தையும் காட்டுகிறார் (விடப்பாலித்யாதி) "எல்லாரும்"

(க) தி-மொ-அ-க0-ச.
(கூ) க-த0-சு.
(உ) க-திருவ-கக.
(ச) தி-வாய்-க-டு.கூ.

http://acharya.org

மூ.—
வெள்ளைவிளிசங்கு வெஞ்சுடர்திருச்சக்கர மேந்துகையன்
உள்ளவிடம் வினவிலுமக்கிறைவம்மின் சுவடுரைக்கேன்
வெள்ளைப்புரவிக் குரக்கு வெல்கொடித் தேர்மிசைமுன் புநின்று
கள்ளப்படைத்துணையாகிப் பாரதங்கைசெய்யக்கண்டாருளர். (எ)

வதவ்யாஜத்தால் வந்த பதினாறுபிரம் பெருந்தேவிமாரென்கிறது. (பௌவமெறி துவரை) ஸ்ரமஹரமாம்படி ஸமுத்ரமான துதிரைக்கை யாலேலேவிக்கிற ஸ்ரீமத்த்வாரகையிலேதேவிமாரெல்லாரும்சூழச் சிங்காசனத்தேயிருந்தானே, ஏகாஸநபரிச்சேத்யனாயிருந்து எல்லா ரையும் ஏகாஸநத்தேயிருந்தாரைப்போலே உகப்பித்த வாஸ்சர் யத்தோடே கண்டாருளர். .... (சு)

அவ;—ஏழாம்பாட்டு. (வெள்ளையித்யாதி) பார்த்தஸாரதி யான ப்ரகாரத்தை யநுஸந்திக்கிறார்.

ஸ்வ;—(வெள்ளையித்யாதி). வெளுத்தநிறத்தையு மோசையு மூடைத்தான ஸ்ரீபாஞ்சஜந்யம் ஆஸ்ரித விரோதிகள் மேலே ணம்பண்ணப்பட்டவர்களாய், ஒரொருத்தரே அத்யந்தஸிலக்ஷ்மீ களாயிருக்கும் பதினாறாயிரந்தேவிமாரோடே ஆயிரமிரண்டாயிர மன்றிக்கே, பதினாறாயிரமுண்டானகையாலே - "பல்லாயிரம்" என் கிறது. (பௌவமெறி துவரை) ஸ்ரமஹரமாம்படி ஸமுத்ரத்தின் திவலைகள் வீசாநிற்கும் ஸ்ரீமத்த்வாரகையிலே. (எல்லாருமித் யாதி) தேவிமாரெல்லாரும்சூழஸிம்மாஸநத்திலே ரஸோத்தரணு யெழுந்தருளியிருந்தவனே அவ்விருப்பிலே கண்டவர்களுளர். (சு)

வ்யா. ஏழாம்பாட்டு. (வெள்ளைவிளிசங்கு) ஸ்யாமளமான திருமேனிக்குப் பரபாகமானவெண்மையையுடையதாய் "அதுபவ கைங்கர்யங்களில் ருசியுடையார் வாருங்கோள்" என்று கன்வஸி என்றதுக்கு ஆஸ்ரிதரெல்லாருமென்று சொல்லலாயிருந்தே யாகிலும் அவ ளுடைய அந்தர் புரஸ்தாநிநி தோற்றவேண்டியருளுகிறார் (தேவிமாரெல் லாருமித்யாதி). ... ... (சு)

அரு;—ஏழாம்பாட்டு. (வெள்ளையித்யாதி) "வெள்ளையாய்விளியாநிற்கிற சங்கு" என்றுவிவக்ஷித்து, சங்கானபோதே வெளுப்பு ஸித்தமாயிருக்க, விசே ஷிக்கைக்குக்காரணமருளுகிறார் (ஸ்யாமளமானவித்யாதி), "விளி" என்றது

http://acharya.org

கருப்பு மிழ்ந்து செல்லும்படியான திருவாழியை ஏந்திநிற்கிறதிருக் கையையுமுடையவன். (உள்ளவிடம்வினவில்) பாரதந்த்ர்யம் தோற் றஸ்வதந்த்ரனுப் நிற்கிறவிடம். எங்கேகாணலாமென்று கேட்கிறி கோளாகில். (வம்மின்) வாருங்கோள். உங்களுக்குக்காணலாவ தொரு மாற்றம் சுருங்கச் சொல்லுகிறேன்.

(வெள்ளையித்யாதி) ஸ்வேதாஸ்வவாஹனனுப் வாநரத்தை வெற்றிக்கொடியாகவுடையனுமான விஜயன் தேரின் மேலே அவ னுக்கு ஸாரதியாய் முன்னேநின்று. (கள்ளப்படைத்துணையாகி) க்ருத்ரிமமான துர்யோதநபரிகரத்துக்குப் பாபகரண விமோசந

யாலே அழையாநிற்கும் ஸ்ரீபாஞ்சஜந்யத்தையும். (வெஞ்சுடர் திருச்சக்கரம்) ஆஸ்ரிதவிரோதிகள்விஷயத்தில், "லெளகிகாக்நி, நர காக்நி-தண்ணீர்" என்னும்படி. வெவ்விதான சுடரையுடைய திருவாழியையும். (ஏந்துகையன்) அழகுக்கும் விரோதிநிரஸநத் தக்கு முடலாக ஸர்வகாலமும் பூவேந்தினுப்போலே தரித்துக் கொண்டிருக்கும் திருக்கைகளையுடையவன். (உள்ளவிடம்வினவில்) வர்த்திக்கிற ஸ்தலம் கேட்கிறிகோளாகில். (உமக்கிறைவம்மின் சுவடுரைக்கேன்) வாருங்கோள் உங்களுக்கு அவன் வர்த்திக்கிற விடத்துக்கு அல்பமடையாளம் சொல்லுகிறேன்.

(வெள்ளையித்யாதி) ஸரணாகதனுப் தனக்கபிமதனுனை அர்ஜு நனுடைய, வெளுத்த புரளிபூண்டிருப்பதாய், வாநரமான வெற் றிக்கொடியையு முடைத்தாயிருக்கிற தேரின்மேலே அவனுக்கு ஸாரதியாய் முன்னேநின்று. (கள்ளப்படைத்துணையாகி) க்ருத்ரி

னர்த்தம் (அழையாநிற்கும்) என்றது சக்ரத்தின் சுடரென்ற போதே வெம் மையுண்டாயிருக்க "வெம்" என்று விசேஷித்ததுக்குத்தாத்பர்யமருளிசெய் (ஆஸ்ரிதேத்யாதி). இவையிரண்டையும் கையிலே ஏந்துகைக்கும் ப்ரயோஜ நத்தையும், பிடிக்குமென்னுதே "ஏந்தும்" என்றதுக்குத் தாத்பர்யத்தையு மருளிசெய்தார் (அழகுக்குமித்யாதி). "வம்மின்உமக்கிறை சுவடுரைக்கேன்" என் றந்வயித்தர்த்தமருளிசெய்தார் (வாருங்கோளித்யாதி).

"வெள்ளைப்புரவி" என்று ஸ்வேதாஸ்வத்வமும் கபித்வஜத்வமும் சொல் லுகையாலே அர்ஜுநஸாரத்யம் தோன்றுகையால், அதுக்கு ஹேதுவையரு ளிச்செய்யாநின்று கொண்டு தாத்பர்யமருளிசெய்தார் (ஸரணாகதனுயித்யாதி). (வெற்றிக்கொடி) ஜயத்வஜம். (எதிரியுடைய வுயிர்நிலையைக்காட்டிக்கொடுத்

http://acharya.org

ஸஹகாரியாய் நின்று. க்ருதராஷ்ட்ராதிகள் ராஜதர்மத்தை அறிந்
திருக்கச்செய்தேயும், மமதையாலே ஸோஹம்பாவம் நடத்துகை
யாலும் ஆத்மதர்மத்திலன்வயமில்லாமையாலும் ஆத்மாத்மீயத்
தை அபஹரிக்கையில் மேற்படக் களவில்லையிறே. இதுதான்ப்ரா
யேண அர்ஜுநாதிகளுக்கும் உற்றுப்பார்த்தாலுண்டாயிறேயி
ருப்பது. அவன் "ஜாநாமியத⁴ர்மம் - ஜாநாம்யதர்மம்" என்றதிற்
காட்டில் இவனும் கீழ்ச்சொல்லிற்றுச்செய்யாதிருக்கச்செய்தே (க)
"நிஷ்டி²தம்வை ரகு²ஹி-நிஸ்சிதம்ப்ரஹ்மி" என்றதுக்கு ஒருவாசியில்லை
யென்னுமிடம்க்ருஷ்ணன்தானே (உ) "ஸுமோஹ்யோ நஸுமோஹ்யம்-
அமோச்யாநம்வமோசஸ்த்வம்] மோகத்துக்கு விஷயமல்லாதவை
இத்தைப்பற்ற மோகியாநின்றாய். [வ்ருத்ரோவாக்ஷாம்ஸ்ரஹாக்ஷவெ-ப்ர
ஜ்ஞாவாதாம் ப்ரபாக்ஷஸே] முன்னே ராஜதர்மத்தை யறிந்தாப்
போலே சிலவார்த்தையும் சொல்லா நின்றாய். [மதாவ-ஏநமதீ
வ-ஏம்ஸ்ரு-கதாஸ-ஏநகதாஸ-ஏம்ப்ரச] "கதாஸ்ரவான ஸரீரம் எல்லா
ரும் நோக்கிலும் நில்லாது. அகதாஸ்ரவான வாத்மா எல்லாரு
மழிக்கநினைத்தாலும் அழிக்கவொண்ணாதென்று பிரித்தறிந்தஜ்ஞா
தாக்கள் மோகியாகாள் காண்" என்றருளிச் செய்தானிறே.

(பாரதம் கை செய்யக்கண்டாருளர்) பாரதஸமரத்திலே பெரி
யத்வரையோடே கையுமணியும் வகுத்து *எல்லாச் சேநையுமிருநி
லத்த வியச்செய்து நின்ற நிலைகண்டாருளர். ஆத்மாத்மீயாபஹா
ரக்ருத்ரிம மிரண்டு தலைக்கு முண்டாயிருக்கச் செய்தேயும் தர்மா
தர்ம தாரதம்யத்தாலேயிறே இங்ஙனே செய்யவேண்டிற்று. யுத்
தத்துக்கு இசைந்தபின்பிறே இரண்டு தாத்தார்க்கும் தான் துணை
யாயிற்று. அவன் துணையாமிடத்து ஸஹகாரி நிரபேக்ஷமுமா
யிருக்குமிறே. ... ... (எ)

மப் படைத்துணையாகி; அதாவது - படைத்துணையாகிற விடத்
தில் இரண்டுதலையு மறும்படி செவ்வையிலன்றிக்கே, பகலே இர
வாக்கியும், "ஆயுதமெடேன்" என்று ஆயுதமெடுத்தும், எதிரி
யுடைய உயிர்நிலையைக்காட்டிக்கொடுத்தும் செய்தலவ. (பாரதம்
கைசெய்யக்கண்டாருளர்) பாரத ஸமரத்தைக்கையு மணியும்வகுத்
து நடத்த அத்தசையிலே கண்டவர்களுளர். ... ... (எ)

தம்) என்றது-பீமனும் தர்யோதநனுமாக கதாயுத்தம் பண்ணும்போது தர்
ளைக்காட்டிக்கொடுக்கை ... ... (எ)

http://acharya.org

மூ.—நாழிகைகூறிட்டுக் காத்துநின்ற வரசர்கள்தம்முகப்பே
நாழிகைபோகப் படைபொருதவன் தேவகிதன்சிறுவன்
ஆழிகொண்டன் றிரவிமறைப்பச் சயத்திரதன்றலையைப்
பாழிலுருளப் படைபொருதவன் பக்கமேகண்டாருளர்.

அவ;—எட்டாம்பாட்டு (நாழிகையித்யாதி)கீழ் கள்ளப்படை யென்றத்தை வ்யக்தீகரிக்கிறார் இப்பாட்டால்.

ஸ்வா;—(நாழிகையித்யாதி) ஜயத்ரதனை ராஜாக்களெல்லாரும் தனித்தனியே நாழிகைகூறிட்டுக் காத்துநிற்க, அவர்கள் முன்னே. (நாழிகைபோக)"பகல்நாழிகை சென்றது" என்றுதோன்றும்

வ்யா. எட்டாம்பாட்டு. (நாழிகையித்யாதி) "ஜயத்ரதனை அஸ்தமிப்பதற்கு முன்னே கொல்லக்கடவேன்" என்று அர்ஜுநன் ப்ரதிஜ்ஞைபண்ண, அதுக்கிடமறும்படி ஒரு புருஷப்ரமாணமன்றியே தீர்க்கஜனவனை ஒரு புருஷப்ரமாணமாகக் குழிக்குள்ளே நிறுத்தி, "நீங்கள் இன்னதனை நாழிகை காத்துக்கொள்ளுங்கோள், நாங்கள் இன்னதனை நாழிகைகாத்துக்கொள்ளுகிறோம்" என்று பகல் முப்பது நாழிகையும் இவனுக்கு ஒருகணவு வாராதபடி காத்துக்கொண்டு நின்று அதிரத மஹாரதரான ராஜாக்கள் தங்கள்முன்னே. (நாழிகைபோகப் படைபொருதவன் தேவகிதன்சிறுவன்) பகல் நாழிகை முப்பதும் போய்த்ததென்று தோற்றும்படியாகப் படைபொருதவனை தேவகீபுத்ரன். நாழிகைபோகப் படைபொருகையாவது - திருவாழியைக்கொண்டு ஆதித்யனை மறைக்கை. அது தான் மேலேசொல்லப்படா நின்றதிறே. கீழிற்

அரு;—எட்டாம்பாட்டு. (நாழிகையித்யாதி). நாழிகை கூறிட்டுக்காக்கைக்கு ப்ரஸக்தி பூர்வகம் தாத்பர்யமருளுகிறார் (ஜயத்ரதனித்யாதி). (ப்ரதிஜ்ஞை பண்ண) என்றது - அபிமந்யுவதநிமித்தமாக ப்ரதிஜ்ஞை பண்ணவென்றபடி. (இன்னதனை) என்றது - இத்தனை யென்றபடி. க்ருஷ்ணன் படை பொருதத்தாலே நாழிகை போகக்கூடுமோ வென்ன வருளுகிறார் (பகல் நாழிகையித்யாதி). படை பொருகையாவது-ஒருவன்மேலே ஆயுதத்தை ப்ரயோகிக்கை; அத்தாலே (நாழிகை போயிற்றென்று தோற்றும்படியெங்ஙனே யென்னவருளுகிறார் நாழிகை போகவித்யாதி). இத்தால் ஆதித்யன் மேலே ஆயுதப்ரயோகம் பண்ணி மறைக்கையாலே நாழிகை போயிற்றென்று தோற்றிற்றென்று தாத்பர்யம். இதுக்கு நியாமகம் (அதுதானித்

http://acharya.org

படியாக. (தேவகிதன் சிறுவன்) தேவகீ புத்ரன். (அன்று) அவனைக் குழிக்குள்ளே நிறுத்தின வன்று. அதுக்கடி அர்ஜுநன்ப்ரதிஜ்ஞை பண்ணுகையாலேயிறே. (ஆழிகொண்டன்றிரவி மறைப்ப) கருதுமிடமறிந்து பொரும் திருவாழியைக்கொண்டு மறைத்தவளவிலே அஸ்தமித்ததென்று குழியில் நின்றும் கரையிலே புருஷத்வயாக்ருதி தோன்ற நின்றவளவிலே, இருள்பரப்பின திருவாழியை வாங்க, அந்தஜயத்ரதன்தலையைத் தலைபடைத்த ப்ரயோஜநம் பெறுமல் பாழிலே கிடந்துருளும்படி "படைபொருதவன்" என்னும்படி படைபொருத அர்ஜுநனருகே கண்டாருளர்.

பாட்டில், "திருச்சக்கரமேந்தகையனுள்ளவிடம் வினவில்" என்றுப்போலே, இங்கும், "தேவகிதன்சிறுவன் - உள்ளவிடம் வினவில்" என்று கூட்டிக்கொள்வது; அதுக்கடி - பூர்வோத்தரங்களுக்குச் சேரவேண்டுகையாலே.

(ஆழிகொண்டன்றிரவிமறைப்ப) அப்படி அவர்கள் காத்துக் கொண்டு நின்றவன்று பகல் நாழிகை சென்றதாகத் தோற்றும் படி கிணவறிந்து கார்யஞ்செய்யும் திருவாழியைக்கொண்டு ஆதித்யனை மறைக்க. (சயத்திரதனித்யாதி) "ஆதித்யனஸ்தமித்தான்" என்று அவனைக் குழியினின்றும் அவர்கள் கிளப்பி நிறுத்தினவளவிலே, இருள் பரப்பின திருவாழியைப்பேர நிறுத்தி, ஜயத்ரதனுடைய தலையைப் பாழிலே கிடந்துருளும்படி அம்பாலேபொருத அர்ஜுநனுடையவருகே கண்டாருளர். நிரவதிகதேஜோரூப

யாதி). (அதுக்கடி) என்றவநந்தரம் "ப்ரக்ருதத்துக்குச்சேருகை. அதாவது" என்றத்யாஹரித்துக்கொள்வது. (சேரவேண்டுகையாலே) என்றவநந்தரம் "கூட்டவேணுமென்கை" என்று சேஷம்.

"அன்றுழி கொண்டிரவி மறைப்ப" என்றந்வயித்து ஆழிமறைக்கைக்கு ஹேதுவையுமருளிச்செய்து கொண்டர்த்த மருளுகிறார் (அப்படியித்யாதி). க்ருஷ்ணன் இரவியை மறைத்தால் குழியிலே மறைத்துவைத்த ஜயத்ரதன் தலையையுருட்டும்படி யெங்ஙனே யென்னவருளுகிறார் (ஆதித்யனித்யாதி). (பாழிலே) என்றது-ஜயத்ரதன் தம்பனிருக்கும் விஜயப்ரதேசத்திலேயென்ற படி. (அருகே) என்றவநந்தரம் இருக்கு மவனை யென்று சேஷம், கீழ்{பேர

http://acharya.org

இனி ஆதித்யாதி தேஜஸ்ஸுக்குமவ்வருகான தேஜஸ்ஸை யுடை யதிருவாழியாழ்வானுலே ஆதித்ய தேஜஸ்ஸை மறைக்கும் படியென்னென்னில், திருவாழியாழ்வானுக்கு தேஜஸ்ஸாவது. அவன் திருவுள்ளத்துக் கீடானவடி வெடுக்கையும், அந்த வடிவுக் குத் தகுதியான நிறத்தை ஸம்பாதிக்கையுமிறே. அவன் தனக்கும் * இருளன்னமாமேனி அஸாதாரணமா யிருக்கச்செய்தேயும், யுக வர்ணக்ரமாவதாரங்களிலே (க) "பாலின்நீர்மைசெம்பொன்நீர்மை" என்பது (உ) "முன்னைவண்ணம்பாலின்வண்ணம்" என்பதுலெறும்பு றத்தில் (கூ) "நிறம்வெளிதுசெய்துபசிதுகரிது" என்பது. (ச) "தமரு கந்தெவ்வுருவம்" என்பதான அவனுடைநித்யஸாரூப்யஸித்தனை வனுக்கு அவன் திருவுள்ளத்துக்கீடாக வேண்டின நிறம்பரப்புகை அரிதோ? ப்ராக்ருதமே தேஜஸ்ஸு அப்ராக்ருதலோகத்தில் செல்லி லும் அப்ராக்ருததேஜஸ்ஸு ப்ராக்ருதலோகத்திலவருகையரிதி றே; அங்குள்ளாரும் இங்குவந்தால் இங்குள்ள நிறம் மூன்றிலே அவன் திருவுள்ளத்துக் கீடாகவொன்றை யெடுக்குமத்தனையிறே யுள்ளது. இத்தால் ஜ்ஞாநஸக்த்யாதிகளுக்குக்குறைவராதிறே.

அன்றியே, திருவாழி யாழ்வானுடைய தேஜஸ்ஸின்மிகுதி யாலே இருண்டு தோன்றிற்றென்பாருமுண்டு. சக்ராதுல்யமான

மான திருவாழியாலே ஆதித்யனை மறைத்தா லும் லோகத் துக்கு மிகவும் வெளிச்செறிப்புண்டா மித்தனையன்றே, "ஆதித் யனஸ்தமித்தான்" என்னும்படி கண்களுக்கு இருண்டு தோற் றுவா னென்னென்னில்; இந்த ஆதித்யனுடைய தேஜஸ்ஸு கண் ணுலே முகக்கலாம்படி அளவுபட்டிருக்கையாலே தமஸ்ஸுபோம் படியாயிருக்கும்; அங்ஙனன்றிக்கே, திருவாழியாழ்வானுடைய தேஜஸ்ஸு நேர்கொடுநேர் கண்கொண்டு பார்க்கவொண்ணாதபடி மிக்கிருக்கையாலே பளபளத்துக் கண்ணை யிருளப்பண்ணிற்று.

கிறத்தி) என்றதுக்கு இத்தோடைவயம். (பளபளத்து) என்றது -கண் கள் தேஜஸ்ஸாலே ப்ரதிஹதசக்திகளாம்படி தானே ஸ்புரித்தென்ற படி. கோட்டானுக்குக் கண் ஸூர்யரச்மிகளாலே ப்ரதிஹதங்களாய் இரு ண்டு தோன்றுமாபோலே, அக்காலத்திலுள்ளவர்களுக்கும் இருண்டு தோன் றத் தட்டில்லை யென்று கருத்து. ... ... (அ)

(க) தி-ச-வி-ச. (உ) தி-மொ-ச-கூ-அ. (கூ) கூ-திருவ-டுகை.
(ச) க-திருவ-ச-ச.

http://acharya.org

மூ.—
மண்ணுமலையு மறிகடல்களு மற்றும் யாவுமெல்லாம்
திண்ணம் விழுங்கியுமிழ்ந்த தேவனைச் சிக்கனகாடுதிரேல்
எண்ணற்கரியதோ ரேனமாகி யிருநிலம்புக் கிடந்து
வண்ணக்கருங்குழல் மாதரோடு மணந்தானைக் கண்டாருளர் (கூ)

ஜலராசியும் இருண்டு தோன்றுகின்றதிறே. திமிரஹரத்வமேயி
றே சக்த்ரனுக்குள்ளது. தேவகி தன்சிறுவனை காடுதிரேல்.
"காழிசை கூறிட்டுக்காத்து நின்றவரசர்கள்தம் முகப்போகாழி
கைபோக, ஆழிகொண்டன்றிரவிமறைப்பச்சயத்திர தன்தலையைப்
பாழிலிருளப்படைபொருதவன் என்னும்படி படைபொருதவன்
பக்கமே கண்டாருளர்" என்றன்வயம். .... (அ)

அவ;—ஒன்பதாம்பாட்டு (மண்ணித்யாதி) கீழிற்பாட்டிலே
பாண்டவபக்ஷபாதியாய் அவர்களுடைய ஆபத்விமோசகனான ப்ர
காரத்தை அநுஸந்தித்தார். இதில் ஜகத்துக்கெல்லாம் வந்த வா
பத்தை அபேக்ஷாநிரபேக்ஷமாகரக்ஷித்தபடியை அநுஸந்திக்கிறார்.

ஸ்வா;—(மண்ணித்யாதி) எல்லார்க்குமாதாரமான பூமி
யையும், அந்த பூமிக்கு ஆணியடித்தாப்போலே யிருக்கிற பர்வதங்
களும், இந்த பூமிக்கு ரக்ஷகமாகச் சூழ்ந்துதிரைமறியும்படியான
ஸமுத்ரங்களும். (மற்றும் யாவுமெல்லாம்) மற்றும் அநுக்தமான
யச்சப்தவாச்யங்களுமெல்லாம். (திண்ணமித்யாதி) தன்ஸங்கல்பத்
இதுதான் (க)"ஆழியாலங்கன்றுழியமைத்தான்" என்கிறவிடத்
திலே பூர்வர்களருளிச் செய்தார்களிறே. ... ... (அ)

வ்யா;— ஒன்பதாம்பாட்டு. (மண்ணுமித்யாதி) ஸர்வாதா
ரையான பூமியும், அது தனக்காதாரமான பர்வதங்களும், பூமிக்
குரக்ஷகமாகச் சூழ்ந்து திரைமறிகிறஸமுத்ரங்களும் மற்றும் முண்
டான ஸர்வபதார்த்தங்களுமான இவையெல்லாவற்றையும். (திண்

அரு;—ஒன்பதாம்பாட்டு. (மண்ணுமித்யாதி) "விழுங்கி" என்றதுக்கு
முன்னே மண்ணுமித்யாதியை த்விதீயாந்தமாக்கி வ்யாக்யானம் செய்து எல்
லாத்துக்கும் முன்னே மண்ணைச் சொன்னதுக்குக் கருத்தருளுகிறார் (ஸர்வா
தாரையான வித்யாதி). (திரைமறிகிற) என்றது-அலைசுருண்டுவருகிறவென்
றபடி. "திண்ணம்" என்றதுக்கு வ்யாவர்த்த்யாபூர்வகமாகவும்விழுங்குகைக்

http://acharya.org

தாலே இவற்றையெல்லாம் தனக்குள்ளே யாக்கி. (திண்ணம்) ஸங்கல்பம். (உமிழ்ந்ததேவனே) இவை வெளிநாடுகாணும்படி உமிழ்ந்து ரக்ஷித்த ரக்ஷகனே. (சிக்கென நாடுதிரேல்) மேலெழத்தேடி "கண்டிலோம்; அவனுக்கு வேண்டாவாகில் எனக்கோ வேண்டுவது" என்றுப்போலே சொல்லி அநாதரியாதே, அவனைக்காணுமளவும் மஹா விஸ்வாஸத்தோடே தேடவிகோளாகில்.

(எண்ணற்கிய்யாதி) ஈச்வருக்கயா இயத்தயா அளவிடவொண்ணுதே அத்விதீயமான மஹாவராஹமாகி; (க)"மானமிலாப்பன்றி" என்னக்கடவதிறே. (இருநிலமித்யாதி) பாதாளகதையான மஹாப்ருதிவியை உள்ளேபுக்கு அண்டபித்தியில் நின்று மொட்டு விடுவித்

ணம் விழுங்கி உமிழ்ந்ததேவனே) ஐந்த்ரஜாலிகரைப் போலன்றிக்கே, நிச்சயமாக ப்ரளயத்திலழியாதபடி திருவயிற்றிலுள்ளேவைத்து, ப்ரளயம்கழிந்தவாறே வெளிநாடுகாண உமிழ்ந்து, இப்படி ரக்ஷ்யவர்க்கத்தினுடைய ரக்ஷணத்தைப் பண்ணுகையால் வந்த புகர் வடிவிலே தோற்றும்படியிருந்தவனே. (சிக்கெனநாடுதிரேல்) மேலெழத்தேடி "கண்டிலோம்"என்று மீளுகையன்றிக்கே, "கண்டேவிடவேணும்" என்னும்ஊற்றத்துடனே தேடுகிறிகோளாகில்

(எண்ணற்கரியதோரேனமாகி) அழகாலும் வடிவிற்பெருமையாலும் மநஸ்ஸாலே பரிச்சேதிக்க வொண்ணுதபடியிருக்கையாலே அத்விதீயமான மஹாவராஹமாய். (இருநிலம்புக்கிடந்து) மஹாப்ருதிவியை ப்ரளயத்திலேமூழ்கி அண்டபித்தியினின்றும் ஒட்டுவிடுவித்தெடுத்து. (வண்ணமித்யாதி) தன்னுடைய அபிமாநாதர்ப்

கும் உமிழ்கைக்கும் ப்ரயோஜநமுகேநவும் "தேவனே" என்றதனுக்கு ஹேதுபூர்வகமும் தாத்பர்யமருளுகிறார் (ஐந்த்ரஜாலிகேத்யாதி).

(உ) ஸஹாவராஹவபுஷா விதுதஸகலபயஹேயலேசஸ்ய – மஹாவராஹஸ்ஸ்புடபத்மலோசநஸ்ய" என்கிற வசநத்தையுட்கொண்டு ஹேதுபூர்வகமாகத் தாத்பர்யமருளுகிறார் (அழகாலுமித்யாதி). இருமை - பெருமையென்று திருவுள்ளம்பற்றி, புக்கிடந்தப்ரகாரத்தையுமருளுகிறார் (மஹாப்ருதிவியையித்யாதி). "வண்ணம்"என்று அழகாய்,"மாதர்"என்று ஸ்த்ரீயாய்,"மணந்தானே"என்று கலந்தானேயென்று விவக்ஷித்து, கலக்கைக்கு ஹேதுபூர்வகம் தாத்பர்யமருளுகிறார் (தன்னுடைய வித்யாதி). ... ... (கூ)

(க) கா-தி-க-அ. (உ)

http://acharya.org

மூ.—கரியமுகில்புரைமேனி மாயனைக்கண்ட சுவடுரைத்துப்
புரிமுகஞ்செய்து செங்கெலோக்கிவினை கழனிப்புதுவைத்
திருவிற்பொலிமறைவாணன்பட்டர்பிரான்சொன்னமாலைபத்தும்
பரவுமனமுடைப் பத்தருள்ளார் பரமனடி சேர்வர்களே.
பெரியாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

தெடுத்த(க)'மண்ணுந்தீனத்தவே' என்கிறபடியேயதாஸ்த்தாகத் திலே வைத்து, இதுக்கபிமானிஜியாய், காட்டில் கருமைவெண்மை யாம்படி கருவண்ணக்குழலியுடைய மாதரோடே மணந்தானைக் கண்டாருளர். ... . (கூ)

அவ;—நிகமத்தில் இத்திருமொழி கற்றூர்க்குப் பலம் சொல் லித தலைக்கட்டுகிறார்.

ஸ்வா;—(கரியவித்யாதி). நீர் கொண்டெழுந்த காளமேகம் போலே ஸ்ரமஹரமான திருமேனியையுடைய வாஸ்சர்யஸக்தியுக் தனை. (கண்டவித்யாதி) இக்கெனநாடுவார்க்குக்கண்டவடையா ளங்களை உரைத்து ''கண்டாருளர்'' என்று கண்டவர்களைக்காட்டி, அவன் தன்னைக் காண்பதிலும் அவனைக்கண்டவர்களைக் காண்கை பூதையான பூமியை, இப்படி ப்ரளயத்தினின்று மெடுத்தமையைக் கண்ட ஹர்ஷத்தாலே, அதுக்கு அபிமானிஜியான ஸ்ரீபூமிப்பிராட்டி வந்தணைக்க, அழகியதாய்க் சுறுத்திருந்துள்ள திருக்குழலியுடைய வளோடே கலந்து வந்தவனைக் கண்டாருளர். ... ... (கூ)

அவ;—நிகமத்தில், இத்திருமொழிகற்றூர்க்குப்பலம்சொல்லித் தலைக்கட்டுகிறார்.

வ்யா;—பத்தாம்பாட்டு. (கரியமுகில்புரைமேனிமாயனை) காளமேகம்போன்ற வடிவையுடையனுய், ஆஸ்சர்யமானகுணசேஷ் டிதங்களை யுடையனைவனை. (கண்டசுவடுரைத்து) ''காணமேவ ணும்'' என்று தேடுகிறவர்களுக்கு, கண்டவடையாளங்களைச்சொ ல்லி. தேடுகிறவர்களுடைய அவஸ்த்தையையும், கண்டவர்களுடை

அரு,—நிகமத்தில்-''கண்டசுவடுரைத்து'' என்றிருக்கையாலே கண்டவ ரும் உரைத்தவரும் தாமேயானலும் தேடினவர்கள் இவராகைக்கு நியாமக மில்லாமையால், வேறு தேடினவர்களை யென்ன வருளுகிறார் (தேடுகிறவித் யாதி). ''இன்னர்க்குரைத்து'' என்று சொல்லாமையாலே அவர்களும் தாமே யென்னலாமென்றுகருத்து.(கண்டவர்களுடையவவஸ்த்தையையும்) என்றது

(க) தி-வாய்-எ-சு-ரி.

http://acharya.org

தானே உத்தேஸ்யமென்று, (புரளியித்யாதி) செங்கெலானவை மிகவும் வளர்ந்து கதிர்ச்செறிவாலே குதிரை முகம் செய்துவிளைகிற வயலையுடைய திருமாளிகைக்கு நிர்வாஹகராய் ஸ்ரீவைஷ்ணவஸ்ரீ யிலே மிகுந்த மறையே வாழ்வாக வுடையராய், ப்ராஹ்மணோத்த மர்க்கும் ஸ்வதப்பயன் கொண்டு உபகாரகரானவாழ்வாரருளிச் செய்த இம்மாலை பத்தும்; இவரபிமானத்திலே ஒதுங்குகைதானே புருஷார்த்தமாக ஸ்தோத்ரம் செய்யும் நல்ல மநஸ்ஸோடே ஸ்நே ஹிகளாயுள்ளார். (பரமனடிசேர்வர்களே) ஸர்வஸ்மாத்பரனுனவனு டைய திருவடிகளிலேசேரப்பெறுவர். இக்கேயிருந்து "காடுதிரேல் கண்டாருளர்" என்ன வேண்டாத தேசத்திலேபோய்ச் சேரப்பெ றுவர். அன்றிக்கே தேடினவிந்தசேதந்தன்னிலேவிடாய்த்தவிடத் திலே சிலபரமதார்மிகராலே தண்ணீர் பெற்றுப்போலே, கண்டார் காட்டக்காணப் பெறுவரென்னவுமாம். .... (கo)

பிள்ளை திருவடிகளே சரணம்.

ய வஸ்த்தையையு மடைந்திபேசினார்தாமேயிறே.(புரளியித்யாதி) செங்கெற்களானவை யுயரவளர்ந்து கதிர்க்கனத்தாலேகுதிரை முகம் போலே தலைவணங்கி விளையாநின்றுள்ள கழனிகளையுடைய ஸ்ரீவில் லிபுத்தூருக்கு நிர்வாஹகராய், (க)"பரமோப்பயிலும் திருவுடை யார்" என்கிறபடியேபகவதாஸத்திரூபையான ஸ்ரீவைஷ்ணவஸ்ரீயா ல் மிக்கிருப்பாராய், * வேதப்பயன் கொள்ளவல்லவராகையாலே வேதத்துக்கு நிர்வாஹகரான பெரியாழ்வாரருளிச்செய்த மாலை யான விப்பத்தையும். (பரவமித்யாதி) ப்ரீதிபரவசராய்க்கொண்டு அடைவுகெடப்பேசும் மநஸ்ஸையுடைய பக்தராயுள்ளவர்கள். (பர மனடிசேர்வர்களே) காண்கைக்குத்தேட வேண்டாதே நித்யாநு பலம் பண்ணலாம்படி, ஸர்வஸ்மாத்பரனுனவனுடைய திருவடி களைச் சேரப்பெறுவர்கள். ... ... (கo)

பெரியஜீயர் திருவடிகளே சரணம்.

பெரியாழ்வார் திருமொழி நாலாம்பத்து, முதல் திருமொழி முற்றிற்று.

---

*திருஷ்டார்த்தம். "செங்நெலோங்கிப் புரவி முகஞ்செய்த வீளைகழனி" என்றன்வயித்து புரவிமுகம் செய்கைக்கு ஹேதுபூர்வகமர்த்த மருளுகிறார் (செங்கெல்களித்யாதி). ... ... (கo)

ஜீயர் திருவடிகளே சரணம்.

(க) தி-வாய்-நூ-எ-க.

http://acharya.org

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

நாலாம்பத்து இரண்டாம்திருமொழி
அலம்பாவெருட்டா ப்ரவேசம்.

ஸ்வா;—மேலில்திருமொழியில் "அலையார் கடற்கரை வீற்றிருந் தானைக்கண்டாருளர்" என்று தொலையாமை கொம்புபறித்த க்ருஷ்ணனேடே கூட்டி அநுஸந்திக்கையாலே அவ்விரண்டவதாரத்தை யும் அவ்வோகாலத்தில் கண்டவர்கள் காட்டும்போது அவைதே ஸாந்தரகத மாகையாலும், காலாந்தரகதமாகையாலும், ஸர்வதேச ஸர்வகாலஸர்வாவஸ்தைகளிலும் ஸர்வர்க்கு முஹிதமாக * பின்னு ளர்வணக்கு மிடத்திலேயிறே விபவத்திலே காணவேணுமென்ற வர்களுக்கும் காட்டலாவது. விபவம்நிலைநிற்குமிடத்திலே காட்ட வேணுமே. இதுதான் அவ்வவகாலங்கள் தன்னிலுமுண்டிறே; ஆனாலும் அதுதானேயிறே பின்னுளர்க்கும் வணங்கலாவதும்.

அலம்பாவெருட்டா ப்ரவேசம்.

அவ;—க்ருஷ்ணவதாரகுண சேஷ்டிதங்களே கெடுகஅநுபவித் துக்கொண்டு போந்து, அவைத்துடனே ராமாவதாரகுணசேஷ்டி தங்களையும் அநுபவித்த வநந்தரம், "தத்தத்தவதாரவிசிஷ்டனை ஸர்வேஸ்வரனைக் கண்ணுலேகண்டு அநுபவிக்கவேணும்" என்னும் அபேக்ஷைபிறந்து தமக்கு ஒரு புடை நடந்து செல்லுகிறபடியை யும், தமக்கு மாகளாநுபவ வைஷம்யத்தாலே அவன்றன்னைக் கண் ணுலே கண்டாற்போலே ஒருபுடை ப்ரகாசிக்கிறபடியையும் நினைத் தித்து, அவையிரண்டையும் "அவனைக்காணவேணும்" என்றுசீறு கிறார் சிலரும், "அப்படிதேடுகிறிகோளாகில் கண்டார் சிலருளர்" என்று சொல்லுகிறார் சிலருமாக, நம்மை இரண்டுவகையாக்கிக் கொண்டு பேசினராய் நின்றார் - கீழ்:

"அவதாரங்கள் தன்னைக் கண்ணுலே கண்டநுபவிக்கவே ணும்" என்னும் ஆசைபிறந்தாலும் பெருக்காறுபோலே அவை

அரு,-அலம்பாப்ரவேசம். வண்ணமாடங்கள் தொடங்கிஇராயிரத்தளவும் வரவிபவாவதாரங்களே அநுபவித்துக்கொண்டுவந்தவிவ்வாழ்வார், அவைபெருக் காறுகள் போலேயிருக்கையாலே அவற்றில் சேங்கினமடுக்கள் போலேயிருக்கு மர்ச்சாவதாரங்களே அநுபவிக்கக்கோலி தெற்றில் திருமலையை அநுபவிக்கிறார் [க்ருஷ்ணவதாரேத்யாதி]. (உசந்தருளின நிலம்

http://acharya.org

அதனன்னே அவனுக்கத்யந்தாபிமதையான ஸ்ரீ பூமி நாய்ச்சியார் திருமுலைத்தடம்போலேவிரும்புமதாய்,(க)"நங்கள்குன்றம் கைவிடான்" என்கிறபடியே நித்யவாஸம் செய்யப்படுமதாய், "மாலிருஞ்சோலை யென்னும் மலையையுடையமலை" என்னும்படி அவ்விருப்புமாறாமல் அழகர் ஸ்வரூபரூபகுணவிபூதிகளோடே (உ) "மாலிருஞ்சோலை நம்பி" என்னும்படி ப்ரகாசித்தவிடத்திலே அவரிலும் அத்திருமலைதன்னையே உத்தேச்யமாகக்காட்டிமங்களா

தத்காலத்திலுள்ளார்க்கு அநுபாவ்யமாய், பிற்காலத்திலுள்ளார்க்குக் கிடையாததாயிருக்கிறபடியையும், (ஊ)"பின்னுனர்வண்ணங்குஞ்சோதி" என்கிறபடியே அவதாரத்தில் பிற்பாடரானவர்களுக்கும் இழக்கவேண்டாதபடி ஸர்வேச்வரன் அர்ச்சாவதாரமாய்க்கொண்டு உகந்தருளின நிலங்களிலே அந்த அவதாரகுண சேஷ்டிதங்களெல்லாம் ப்ரகாசிக்கும்படியாகவெழுந்தருளி நிற்கிறபடியையுமநுஸந்தித்து, உகந்தருளின நிலங்களிலே அவனே யநுபவிக்கக்கோலி அவை யெல்லாவற்றிலும், (ச) "தென்னுயர் பொருப்பும் தெய்வவடமலையு மென்னுமிவையேமுலையாவடிவமைத்த" என்கிறபடியே ஸ்ரீ பூமிப்பிராட்டிக்குத் திருமுலைத்தடங்களாம்படி யிருக்கையாலே அவனுக்கு அத்யந்தாபிமத ஸ்தலங்களாயிருக்கிற திருமலைகளிரண்டிலும் வைத்துக்கொண்டு, தெற்குத்திருமலையிலே நிற்கிறநிலையிலே அநுபவிப்பதாக முற்பட இழிந்து, ராமக்ருஷ்ணாத்யவதார சேஷ்டிதங்களெல்லாம் அந்நிலையிலே ப்ரகாசிக்கிறபடியை யநுபவியாநிற்கச் செய்தே, தத்விஷயத்திலும் தரீயவிஷயமே ப்ராப்யத்துக்குச் சரமாவதியாக அறுதியிட்டிருக்குமவராகையாலே, * கிளரொளியிளமையில் ஆழ்வாரநுபவித்ததாப்போலே, "அங்கேயெழுந்தருளிநிற்கிற அழகரிலுங்காட்டில் அவர் விரும்பியெழுந்தருளிநிற்கிற திவ்யஸ்தலமான திருமலையே பரமப்ராப்யம்" என்றநுஸந்தித்து, அத்திருமலையினுடைய வைபவத்தை பஹுமுகமாகப் பேசி யநுபவிக்கிறார் - இத்திருமொழியில். ... *

களிலே-யநுபவிக்கக் கோலி) என்றது-ப்ராயேண இப்ரபந்த ஸேஷத்தாலே அநுபவிக்கக் கோலியென்றபடி. ... ... *

(க) தி-வாய்-5-எ-2.(உ)ஈ-தி-க 5.(ஊ) தி-செ-கo. (ச)பெரி-திருமடல்-2.

http://acharya.org

மூ.—அலம்பாவெருட்டாக் கொன்றுதிரியு மரக்கரைக்
குலம்பாழ்படுத்துக் குலஞ்சிளக்காய்நின்ற கோன்மலை
சிலம்பார்க்கவத்து தெய்வமளிர்க ளாடுஞ்சீர்ச்
சிலம்பாறுபாயுந் தென்திருமாலிருஞ்சோலையே. (க)

ஸாஸநபர்யந்தமாக வநுஸந்திக்கிறார். உத்தேச்யவிஷயத்தைக் காணவேணுமென்று ஆசார்யபரதந்த்ரனைக்கேட்டவர்களுக்கு, நீங்கள் கேட்கிறிகோளாகில் நீங்கள் அபேக்ஷிக்கிற விஷயத்தை "கண்டாருளர்" என்று கண்டவர்களைக்காட்டினால், அந்தக் கண்டவர்களை நீங்கள் கண்டாப்போலே காட்டவேணுமென்ற பேக்ஷித்தால் அவர்கள் காட்டுவது-அர்சாவதாரத்தை அநவரதகாலமும்ஸேவிக்குமவர்களையிறே.

இதில் நாடுகிறவர்களார். நாடுதிரே லென்கிறவர்களார். நாடும் விஷயந்தானெது? அந்த விஷயத்தை நாடாமல் கண்டு பிரிந்து காணவேணுமென்று நாடுகிறவர்களாரென்னில்; நாடுமவர்கள் - சென்று பொருள் படைப்பான் கற்றதிண்மையையுடையவர்கள். நாடுதிரேலென்கிறவர்கள்-*பயிலும் சுடரொளி, *நெடுமாற்கடிமை *கண்ணிநுண்சிறுத்தாம்பு முதலானவற்றிலே நிலைநின்ற அத்ய வஸாய ஸ்ரீயையுடையவர்கள். நாடும்விஷயம் - ராமக்ருஷ்ணத்ய வதாரங்கள். இவ்விஷயத்தை நிலைநிற்கக்கண்டுஉளராம்படிஉளரா னவர்கள் ஆழ்வார்கள். "மெய்ம்மையே கண்டாருளர்" என்றும், "மருவுமிடம் நாடுதிரேல்" என்றும் உண்டாகையாலே,*நங்கள்குன் றத்தையும்அத்தைக் கைவிடாமல்"இவனவன்" என்று தேஸகால நியமமின்றி நித்யவாஸம் செய்கிற *மூடிச்சோதியிலழகரையுமுத் தேச்யமாகப் பேசுகிறார். ... . (*)

ஸ்வா;—முதற்பாட்டு. (அலம்பாவெருட்டா) ஆரவாரித்து

வ்யா;—முதற்பாட்டு. (அலம்பா) ப்ராணிகளையிருந்த விடத்திலிருக்கவொண்ணாதபடி அலைத்து. அதாவது - "இவர்கள் கீழ்

அரு;—முதற்பாட்டு. (அலம்பாவித்யாதி) அலம்புதல்-அலைப்புதலாய், அதுக்கு ஸம்தார்த்தமருளுகிறார் (ப்ராணிகளையித்யாதி). இப்படி அலைக்கை அரக்கர் தாங்கள் ப்ராணிகளைக்கிட்டி வந்து பண்ணும் வ்யாபாரமாகத்தோற்று கையாலே, உக்ரவேஷாதிகளைக் காண்கையால் வந்த பயத்துக்கு முன்னே சொல்லக்கூடாதென்று திருவுள்ளம்பற்றி மாநஸவ்யதையாகத் தாத்பர்யமருளி ஹேதுபூர்வகம் விவரிக்கிறார்

http://acharya.org

பெரியாழ்வார்திருமொழி, ச-ப, உ-தி, க-பா, அலம்பா. அகு

† சிட்கைவிளைத்து அஞ்சப்பண்ணி அஞ்சிறைக்கொன்று அதுவே யாத்தையாய்த் திரியுமரக்கரை அதுக்கடிஜம்மதோஷம்). குலம்பாழ், படுத்து) பாழாளாகப்படைபொருதாளுக்கு. விபீஷணன் அவர்களு

நமக்கு வர்த்திக்கப்போகாது, எங்கே போவோம்" என்று நின்று தளும்பும்படி பண்ணுகை. (வெருட்டா) வெருளப்பண்ணி. அதாவது - தங்களுடைய உக்ரவேஷங்களையும் உக்ரவ்யாபாரங்களையும் கண்டுபயப்படும்படி பண்ணுகை. அன்றிக்கே, "அலம்பா வெருட்டா" என்றதுக்கு - ஆரவாரித்துச் சிட்கை விளைத்து அஞ்சப் பண்ணி யென்னவுமாம். (கொன்றுதிரியும்) அவ்வளவுமன்றிக்கே, கொலைக்கஞ்சாமல் கொன்று, அதுதானே யாத்தையாய்த் திரியா நிற்கும். (அரக்கரை) கீழ்ச்சொன்னவை யெல்லாவற்றுக்கு மடியான ஜம்மத்தையுடையவர்களை. கள்ளர், பள்ளர், வலியர் மூதலானர்க்குப்ராணிகளை அலைக்கையும் பயப்படுத்துகையும் கொல்லுகையும் ஜம்மவித்தமாய் வருமாபோலே, இவர்களுக்கும் இது ஜம்மவித்தமாய் வருமாய்த்து. காதூஷணதிகளும் ராவணதிகளுமான ராக்ஷஸர் த்ரைலோக்யத்தையும் இப்படி பீடித்துக்கொண்டிறே திரிந்தது.

(குலம்பாழ்படுத்து) அவர்களை நிரஸிக்கிறவிடத்தில் அவர்கள் தங்களளவன்றிக்கே மறுகினையறும்படி குட்டிக்கொலையாகவறுத்துப் பொகடுகையாலே, குலமாகப் பாழ்பட்டுப்போம்படிபண்ணி,

(அதாவதித்யாதி). அலம்புதல்-வாசிகமான வலைச்சலாக்கி அதுக்கு அரக்கருடைய வாரவாரத்தை ஹேதுவாகக் கருதி யோஜநாந்தரமருளுகிறார் (அனறிக்கேயித்யாதி. (சிட்கை விளைத்து) என்றது-பயிலிட்டென்றாய், கூசலிட்டென்றபடி. இத்தால் கூசலிடுப்படி பயமுறுத்தி யென்கை. (கொலைக்கு) என்றது - கொல்லுகைக்கென்றபடி. "திரியும்" என்றவிடத்தில்வர்த்தமானார்த்தம் (அதுதானே யாத்தையாக) என்றது. கொன்று திரியுமவரை யென்னவமைந்திருக்க, அரக்கரை யென்றதுக்குத்தாத்பர்யமருளுகிறார் (கீழித்யாதி). ஜம்மவித்தமாக பரஹிம்ஸையே யாத்தையாயிருக்கக்கூடுமோ வென்னவருளுகிறார் (கள்ளரித்யாதி). இப்படியிருக்கு மாக்கர்கள் தானென்ன ப்ரமாணப்ரஸித்தியைப்பற்ற விசேஷிக்கிறார் (காதூஷணேத்யாதி).

(குட்டிக்கொலையாக) கர்பத்திலே சிசுவும் நசிக்கும்படி. ராவணன் தம்பியான விபீஷணதிகளிருக்க, குலமாகவென்னக் கூடுமோ வென்னவருளுகிறார்

† பா-சிட்கைப்பிடித்து.

http://acharya.org

க்குக்கூட்டன்றென்னு †மதுக்குளுபசகம் பெருமாள்இக்ஷ்வாகுவம் ஸஜனக நினைத்து வார்த்தையருளிச்செய்கது. (குலவிளக்காய்நின்ற) ராவணன்திக்விஜயம்பண்ணினவன்முதொடங்கி இக்ஷ்வாகுவம் ஸம்ஓளிமழுங்கிக்கிடந்தது; பெருமாள் திருவவதரித்தபின்பிறேகுன்

ஸ்ரீவிபீஷணனும் அவனோடே சேர்ந்தவர்களும் அவர்களுக்குக் கூட்டல்லர்களிறே. (க) "பொல்லாவரக்கனைக்கிள்ளிக்களைந்தானை" என்றது - "நல்லவரக்கருமுண்டு" என்று திருவுள்ளம்பற்றியிறே. (உ) "இலங்கையரக்கர்குலம் முருடுதீர்த்தபிரான்" என்றுசிறே ஆழ்வாரும். ஜந்மம் அதவானாலும் அதுக்கிடான வ்யாபாரமில்லாதபோதே அவர்களில் வ்யாவ்ருத்தரைப் விடுமிறே. (கூ) "விபீஷணஸ்து தர்மாத்மா நகராக்ஷஸசேஷ்டிதः." என்றார்களிறே - அவர்கள் தாங்களே. (ச) "சூவ்ருத்தமிதமத்ர ராக்ஷஸாநாம் வைரூபை ஷி - ஆக்யாஹிமமதத்வேந ராக்ஷஸாநாம் பலாபலம்" என்று - இக்ஷ்வாகுவம்ஸ்யனைக நினைத்து, பெருமான் கைக்கொண்டருளின போதே அத்தஜந்மத்தாலும் மாறிப்போய்த்திறே ஆகையால், இவ்விடத்தில் சொண்ணவரக்கர் - ராவணாதிகளும் அவர்களோடு சேர்த்தவர்களும். ஆதலால் "குலம் பாழ்படித்து" என்னக்குறையில்லை.

(குலவிளக்காய்நின்ற) ராவணன் திக்விஜயம்பண்ணினவன்முதொடங்கி ஒளிமழுங்கிக்கிடந்த இக்ஷ்வாகுவம்ஸம், பெருமாள் திரு

(விபீஷணேத்யாதி). "கூட்டல்லர்கள்" என்றதைப்ரமாணமூலகமாகஸ்தாபிக்கிறார் (பொல்லாவித்யாதி). "குலம்பாழ்படித்து" என்றதற்குஸம்வாதமருளுகிறார் (இலங்கையரக்கர்த்யாதி). ஜந்மமொன்றுயிருக்க நல்லவரக்கருண்டென்கைக்கு நியாமக மென்னென்ன வருளுகிறார் (ஜந்மமதவானாலுமித்யாதி வாக்யத்வயத்தாலே). அரக்கருடைய வ்யாபாரமில்லாமையால் குலத்தக்குள்ளே கூட்டல்லாமையைக் கீழ்ருளிச்செய்து, ஜந்மத்தாலும் இவர் கூட்டல்லாமையை ப்ரமாணமூலகமாக உபபாதிக்கிறார் (ஆக்யாஹீத்யாதி). ப்ரக்ருதோப ஸம்ஹாரம் (ஆகையாலித்யாதிவாக்யத்வயமும்).

"இப்போ குலவிளகாய்" என்கைக்கு முன்பு விளங்காமலிருந்ததோ வென்னும் ஸங்கையிலே "அரக்கரைக்குலம் பாழ்படித்து" என்றதைக் கடாகஸித்தருளுகிறார் (ராவணனித்யாதி). (ஒளிமழுங்கிக் கிடந்த) என்றதற்கு

(க) தி-வாய்-உ-எ-க0. (கூ) ரா-ஆ-கஎ-உ.

http://acharya.org

பெரியாழ்வார் திருமொழி, சு-ப, உ-தீ, கு-பா, அலம்பா. அதி

றத்திட்ட விளக்காய்த்து. (கோன்மலி) ஸர்வஸ்வாமி நித்யவாஸம் பண்ணுகிறதேசம். ஸர்வஸ்வாமித்வம் வீறுபெற்றது இங்கேயிறே.

(சிலம்பார்க்கவந்து தெய்வமகளிர்களாடும்) முன்புராவணனி களுக்கஞ்சிச் சிலம்பொழிந்தும் பஞ்சடையிட்டும் வருகை தவிர்த்து, குலப்பாழ்படுக்கையாலே ஸ்வர்க்கத்தில் அப்ஸரஸ்ஸுக்கள் சிலம்பார்க்க வருவர்கள், (ஆடும்) ஸ்வர்க்கத்திலிருப்புக்கு ஸாதகவதரித்து, ராவணாதிகளைக்கிழங்கெடுத்துப்பொகட்டிழின்பாய்த்து ப்ரகாசமாய்த்து; ஆகையாலே, குலத்துக்கு ப்ரகாசகனாய் நின்றவென்கிறது. (க) "வெங்கதிரோன் குலத்துக்கோர் விளக்காய்த் தோன்றி" என்றாரிறே - ஸ்ரீகுலசேகரப்பெருமாள். இவர்கள் தாம் * பேசிற்றேபேசும் ஏகசுண்டட்டரிறே. (கோன்மலி) ஸர்வஸ்வாமியானவன் நித்யவாஸம் பண்ணுகிற தேசம். "குலவிளக்காய் நின்றகோன்மலி" என்கையாலே - இன்னம் அங்ஙனேயுக்த விரோதிகளை நிரஸித்து ஆஸ்ரிதரக்ஷணம் பண்ணுகைக்காக எழுந்தருளி நிற்கிற ஸ்தல மென்கிறது. ஆகையால், ஸர்வஸ்வாமித்வம் வீறு பெற்றது - இங்கேயிறே.

(சிலம்பார்க்கவந்து தெய்வமகளிர்களாடும்) முன்பு - தேவஸ்த்ரீகள் திருச்சிலம்பாற்றில் ஸ்நாநம்பண்ணவரும்போது ராவணனுக்கு அஞ்சி, சிலம்பொழிந்தும் †பஞ்சடையிட்டும் வருவர்களாய்த்து; இப்போது - அங்ஙனன்றிக்கே, அரக்கரைக் குலம் பாழ்படுக்கையாலே, சிலம்புகள் த்வனிக்கும்படி வந்து, தேவஸ்த்ரீகளானவர்கள் ஸ்நாநம்பண்ணுகிறார்கள். இவர்கள் எதுக்காக இப்படி ஸ்நாநம்பண்ணுகிற தென்னில்; ஸ்வர்க்கத்திலிருப்புக்கு ஸாதகமான ராவணனாலே இக்ஷ்வாகு வம்ஸ்யனான அரண்யன் ஜயிக்கப்படுகையாலே அப்ரகாசிதமாய்த்தென்று கருத்து. (ஸ்தலமென்றது என்றது - திருமாலிருஞ் சோலையானது இப்படிப்பட்ட ஸ்தலமென்னப்படுகிறதென்றபடி. (வீறு பெற்றது) அதிசயம் பெற்றது.

இம்மலையிலே குலவிளக்காய் நின்றபின்பு சிலம்பார்க்க வந்தெண்ணருளுகிறார் (முன்பித்யாதி வாக்யத்வயத்தாலே). (பஞ்சையிட்டும்) என்றது - சிலம்புத்வநியாதபடி பஞ்சை அதிலேயடைத்துக்கொண்டு மென்றபடி. சங்காபரிஹாரமுகேந சீதாத்யாதிக்கு அவதாரிகையிதிறே (இவர்களித்யாதி .

(க) பெரு-தி-கo-க.

† பா. பஞ்சையிட்டும்).

http://dli.ernet.in

மூ.—வல்லாளண்தோளும் வாளரக்கன் முடியுந்தங்கை
பொல்லாத மூக்கும் போக்குவித்தான் பொருந்தும் மலை
எல்லாவிடத்திலு மெங்கும் பரந்து பல்லாண்டொலி
செல்லாநிற்குஞ் சீர்த் தென்றிருமாலிருஞ்சோலையே. (உ)

மாக. சாலில் நீர்மாண்டாப்போலே, புண்யம் மாண்டால் தேடிக் கொள்ளும் தேசம். (சீர்) இதுதானேயிறே இதுக்கேகற்றம். நிரூபக மும் இதுதானேயிறே இதுக்கு. (தென்திருமாலிருஞ்சோலையே) "தென்" என்று - அழகு. "மால்" என்று - பெருமை. இருமை என் றும் பெருமை; மிக்கபெருமை யென்றபடி. .... (க)

அவ;—இரண்டாம்பாட்டு. (வல்லாளனித்யாதி) ப்ரதிஜ்ஞை யிலே(க) "பல்லாண்டுபல்லாண்டு" என்றும், (உ) "பண்பலபாடிப் பல்லாண்டிசைப்ப" என்றும் (ங) "பல்லாண்டுகூறுவதற்தென்" என்றும், "பல்லாண்டொலி செல்லா நிற்கும்" என்றுமருளிச்செய் கையாலே இவர் திருவுள்ளத்துக்குப் பொருந்துவது மங்களாசா ஸநமே யென்று தேன்றுகிறதிப்பாட்டால.

நமாக. சாலில் நீர்மாண்டாப்போலே, முன்பு ஆர்ஜித்த புண்யம் மாண்டால், தேடிக்கொள்ளும்தேசம் இது வாய்த்து. (சீரித்யாதி) இப்படியிருந்துள்ள கௌரவத்தையுடைய திருச்சிலம்பாரனது அவிச்சிந்ந ஸ்ரோதோரூபேண ப்ரவஹியாநிற்கும். (ங) "கூவிதி ஸ்ரீதமாஜீநீகூவநஜஜஜஜாவஹா - க்வசித்வரிதகாமி நீ க்வசகமந்த மந்தாலஸா" என்று தொடங்கி ஒருப்லோகத்தாலே திருச்சிலம் பாற்றினுடைய கதியைவர்ணித்து அருளிச்செய்தாரிறே – ஆழ் வான். (தென்திருமாலிருஞ்சோலையே) "தென்" என்று-அழகாதல்; தெற்குத்திக்கிலேயான வென்னுதல். "மால்" என்றும், "இருமை" என்று மிரண்டும் - பெருமைக்வாசகமாய், சோலையினுடையழ கத்தையும் பரப்பையும் சொல்லுகிறது. இப்படி யிருக்கிறசோலை யுடைத்தாகையாலே மாலிருஞ்சோலையென்று அத்தேசத் துக்கு நிரூபகம். * வகிரியிறே. .... (க)

(இது வாய்த்து) என்றவகந்தரம் "என்கிறார்" என்று சேஷம். பாயுமென்கிற வர்த்தமானநிர்த்தம் (அவிச்சிந்நேத்யாதி), அவிச்சிந்நமாக ப்ரவஹிக்கைக்கு ஸம் வாதம் (க்வசித்யாதி). ... ... (க)

(ங) ங-ங-ங.

http://acharya.org

ஸ்வா.— (வல்லாளனித்யாதி). ப்ரஹ்மர் கொடுத்த வரத்தால்வந்த மிக்காண்மையையும், ருத்ரன்கொடுத்தவாளையுமுடைய வரக்கன் தோளும்முடியும். அவன் தன்னைப்போலே யதேஷ்ட

வ்யா;—இரண்டாம்பாட்டு. (வல்லாளன்) வலிய ஆண்மையையுடையவன். ஆண்பிள்ளைத்தனத்தில் வந்தால் ப்ரபலனெனவெனன்கை. திக்கஜங்களோடே பொருதும் திக்பாலகர்களை ஜயித்துமிருக்குமவனிறே. (க) "ஹிரண்யாநுஜரோஷோ மஹேஷ்வரவரோத்தர:। ஸகலம் ஹ்ருஜ்ஜயாத்ஸர்வம் ஜகத்ஸ்தம்பிதவாந்மஹீம்மந்தரோமேருஸ்த்ரைலோக்யம்வா ஸஹாமரை:- ஸக்யம்புஜாப்யாமுத்தர்த்தும்" என்றவனிறே. (வாளரக்கன்) அதுக்குமேலே, ருத்ரன்பக்கலிலேபெற்ற வாளையுமுடையவன். இத்தால்இந்தத்தோள்வலியும் வாள்வலியுமுடையனுகையாலே ஒருவராலும் ஜயிக்கவொண்ணுதவனென்கை. இப்படியிருக்கிறவனுடைய (தோளும்முடியும்) இத்தால் - அவனையழியச்செய்கிறவிடத்தில் ஒரம்பாலேஅழியச் செய்துவிடலாயிருக்க, தோளைக்கழித்துத் தலையையறுத்துப் போதுபோக்காகநின்று கொன்றபடி சொல்லுகிறது. (தங்கை

அரு;—இரண்டாம்பாட்டு. (வல்லாளனித்யாதி) ஆண்மை - பும்ஸ்த்வமென்கிற தர்மமாயிருக்க, அதுக்கு வலிமை சொல்லும்படி யெங்ஙனே யென்ன வருளுகிறார் (ஆண்பிள்ளைத்தனத்திலித்யாதி). (ஆண்பிள்ளைத்தனத்தில்) என்றது-பும்ஸ்த்வகார்யமான ஶௌர்யாதிகளிலே யென்றபடி. இவனுடைய ஶௌர்யாதிகளில் ப்ராபல்யத்தை அவனுடைய க்ருத்யத்தாலும் உக்தியாலும் மூதலித்துக்காட்டுகிறார் (திக்கஜேத்யாதி வாக்யத்வயத்தாலே), "வல்லாளன்" என்றபோதே வாளுண்டாயிருக்க, வாளரக்கனென்றதுக்குக் கருத்தென்னென்ன வருளுகிறார் (அதுக்கித்யாதி). "வல்லாளன் வாளரக்கன் தோளும் முடியும்" என்றந்வயித்துத் தாத்பர்யமருளுகிறார் (இத்தாலிந்தவித்யாதி வாக்யத்வயத்தாலே), வாளரக்கன்முடியையென்னவமைந்திருக்க, தோளையும் சொன்னதுக்குத் தாத்பர்யமருளுகிறார் (இத்தாவித்யாதி), (போதுபோக்காக) என்றதுக்கு - இப்படி விளம்பித்தால் அதுகூலித்தாளுகில் ப்ராணனுடே விடலாமே யென்று பெருமாளுடைய திருவுள்ளமென்று கருத்து. அரக்கியின் மூக்கென்னுதே, தங்கையென்று அவன்னம்பந்தம் தோன்றவரு

(க) ரா-யு-ருத்ர-சர்க.

http://acharya.org

சாரித்வத்தால்வந்த பொல்லாங்கையுடைய தங்கையுடையமூக்கும்
(போக்குவித்தான்) இவளை அங்கஹீனையாக்கி இவர்களால் லோக
த்துக்குவந்த விரோதத்தை நீக்கினவன் நித்யவாஸம் செய்கிற
திருமலை.

(எல்லாவித்யாதி). விஷயாதிரூபம் ஸ்வரூபமென்பாரிடங்
களிலும், ஸ்வரூபாதிரூபமே புருஷார்த்தமென்பாரிடங்களிலும், உ
பாஸநாதிமகஜ்ஞாநமுடையாரிடங்களிலும் ரக்ஷ்யரக்ஷகபாவம் மாறு
டி பல்லாண்டொலி செல்லாநிற்கும். பல்லாண்டென்கிற மங்களா
சாஸந ப்ரகாசிதர்க்குப் பரதந்த்ரரானதும், நித்ய விபூதியிலும்

பொல்லாத மூக்கும்) (க)"மன்னனிராவணன்றன் நற்றங்கை" என்
கிற பலக்கொண்டு ஸ்வைரம் ஸஞ்சரித்துத்திரிந்த * கொல்லியரக்
கியான சூர்ப்பணகையினுடைய ஹேயமான மூக்கையும். (போக்
குவித்தான்) அறப்புண்டுபோம்படி பண்ணினவன். இவள் மூக்கை
யரிந்தவோபாதிகாணும் அவனுடைய தோளும்முடியுமறுத்தஅநா
யாஸமும். (பொருந்தும்மலை) இப்படி அவனுக்கு ப்ராணஹாநியை
யும் இவளுக்கு அங்கஹாநியையும் பண்ணினவன், அவதாரம்போ
லே தீர்த்தம் ப்ரஸாதியாதே, நித்யவாஸம்பண்ணுகிறமலை.

(எல்லாவித்யாதி) அநந்யப்ரயோஜநரோடு, ப்ரயோஜநாந்த
பரரோடு, அநந்யஸாதநரோடு, ஸாதநாந்தரபரரோடு வாசியற, எல்
லாருடைய விடங்களிலும் திருமலைபிறுள்ள பரப்பெங்கும் வ்யாப்
தமாய்க்கொண்டு மங்களாசாஸநத்வநி கடந்துசெல்லாநிற்கும். ப்ர
யோஜநாந்தரபரர்க்கும் இது கூடுமோவென்னில்; அவர்களையுமிங்
கேவந்து புகுரக்கொள்ள, இந்த நிலமிறிதாலே தங்கள் ப்ரயோஜ
நத்தைமறந்து மங்களாசாஸநத்திலே மூளும்படி பண்ணுமாய்த்து.

விச்செய்ததற்கு ப்ரமாண பூர்வகம் தாத்பர்யமருளுகிறார் (மன்ணனித்யாதி),
(கொல்லி என்றது-வரம்பில்லாதவனென்கை. வாளரக்கன் முடியைப் போக்
கினவரென்று பராக்ரமம் சொல்லுமிடத்தில் ஸ்த்ரீவ்யக்தியுடைய மூக்கைப்
போக்குகையைச் சொல்லுகை சேரும்படி யென்னென்ன, (இவளித்யாதி).
எங்குமென்றதோடொன்னருத்யம் வாராமைக்காக "எல்லாரிடத்தி
லும்" என்றதுக்கு எல்லாரிடத்திலும் மென்றர்த்தம் விவக்ஷித்து அத்தை
விசேஷித்துக் காட்டுகிறார் (அநந்யேத்யாதி), ப்ரயோஜநாந்தரபரரை நிலமிறி
தானே மங்களாசாஸநத்திலே மூட்டுமென்கைக்கு கைமுதிக்யாயத்தை

http://acharya.org

மிகவேண்டுவது இங்கேபாகையாலே செல்லாநிற்கும். (சீர்) அம்மலைமேல் வர்திக்கிறவர்களும், அம்மலைமேலுண்டான பதார்த்தங்களைப்பக்வமாக்கி, அங்கேயிருந்திறே திருமலையாழ்வாரை(க)"உன்பொன்னடிவாழ்க" என்று அமுதசெய்யப்பண்ணுவதும். ஆஸ்ரிதர்ஸக்கிதி பண்ணவேணுமென்ற விடத்திலே ஸக்நிதிபண்ணுமவரிறே திருமலையாழ்வாரும். அன்றிக்கே "உன்பொன்னடிவாழ்க" என்கிறது அழகராகவுமாம். இருவர்க்குமுண்டிறே மங்களாசாஸநபரரான வாஸ்ரிதர்க்குப் பரதந்த்ரராகை. இரண்டிடத்திலுமுண்டிறே * பின்னுமாளும் செய்கை. ஏவம் ப்ரகாரமான குணங்களையும், "திருமாலிருஞ்சோலைமலை" என்கிறதிருநாமத்தையுமுடையராயிறே திருமலையாழ்வார் தாமிருப்பது. இனக்குறவர் "பொன்னடிவாழ்க" என்கிறது, "எந்தாய்" என்கிறதிலே ப்ராதாந்யம். இங்குத் திருமாலிருஞ்சோலையென்கையாலே திருமலையாழ்வார்மேலே ப்ராதாந்யம். அதுக்கடி-அழகர்க்கு(உ)"சென்றுல்குடையாம்" என்கிறபடியேஇஷ்டவிநியோகார்ஹமாயிருக்கையிறே. "தென்" என்றுதிக்காதல், அழகாதல், தென்னவென்கிற ஆளப்பமாதல். மாலும் இருமையும்-பெருமையாய், மிக்க பெருமையென்னுதல், மாலினுடைய பெரியசோலை யென்னுதல், *மயல்மிகு பொழிலாய், மாலுக்கு மாலிலோக்கு மென்னுதல். ... ... (உ)

---

* புனத்தினைக்கிள்ளிப் புதுவவிக்காட்டுகிற குறவரும் "உன்பொன்னடிவாழ்க" என்று மங்களாசாஸநம் பண்ணும்படியிறே நிலத்தின் மிதிதானிருப்பது. (சீர்)தென்திருமாலிருஞ்சோலையே) இப்படியிருந்துள்ள கௌரவத்தையுடைத்தாய், அழியதாயிருந்துள்ள திருமாலிருஞ்சோலை யென்கை.

உட்கொண்டு ப்ரமாணம் காட்டுகிறார் (புனத்தினையித்யாதி). புனத்தில் தினையைமுறித்து ஹவிஸ்ஸுகாட்டி, புதியதமுது செய்யப் பண்ணியென்று பாகரார்த்தம். (தினை) தாந்ய விசேஷம். இத்தால் ப்ரயோஜநாந்தரத்துக்கும் கூட எம்பெருமானைப் பற்றவறியாத குறவருக்கூட அந்நிலஸ்வபாவத்தாலே மங்களாசாஸநம் பண்ணும்படியானால், பகவத்விஷயத்தில் ப்ரயோஜநாந்தரங்களைக் கொள்ளுமவர்களுக்குச் சொல்லவேண்டாவிறே யென்று தாத்பர்யம் சொல்லிற்றுயிற்று. தென்னென்றதினர்த்தம் (அழியதாய்) என்றது. (உ)

(க) இ-கூ-கூ. (உ) க-திருவ-இ-கூ.

http://acharya.org

மூ.—தக்கார்மிக்கார்களைச் சஞ்சலஞ்செய்யுஞ் சலவரைத்
தெக்காலெறியே போக்குவிக்குஞ் செல்வன்பொன்மலை
எக்காலமுஞ் சென்று சேவித்திருக்குமடியரை
அக்காலனெறியைமாற்றுந் தண்மாலிருஞ்சோலையே. (ந)

ஸ்வா;—மூன்றும்பாட்டு. (தக்காரித்யாதி) ஈஸ்வரனுடைக்கருபையொத்திருக்குமவர்கள். (தக்கார்) ஈஸ்வரனுக்குத்தகுதியானவர்கள். அதாவது-நினைவொன்றுயிருக்கை. ஸர்வாத்மாக்களும் உஜ்ஜீவிக்கவேணுமென்கிற க்ருபையொத்திருக்கை. (மிக்கார்களை) ஈஸ்வரனிலும்பிராட்டியிலும் க்ருபைமிக்கிருக்கை. அதாவது-புருஷகாரமாவார்-கைவிட்டவர்களைக் கொள்ளுமவர்களிறே. (க)"அன்னையாயத்தனையென்னையாண்டிடுந் தன்மையான் சடகோபனென் நம்பியே" என்று ஈஸ்வரனும் பிராட்டியும் செய்யுங் காரிய

வ்யா;—மூன்றும்பாட்டு. (தக்கார்) ஈஸ்வரனுடைக்க க்ருபையொத்திருக்குமவர்கள். (தக்கார்) ஈஸ்வரனுக்குத் தகுதியானவர்கள். அதாவது-நினைவு ஒன்றுயிருக்கை. "ஸர்வாத்மாக்களும் முஜ்ஜீவிக்கவேணும்" என்கிற க்ருபை ஒத்திருக்கை. (மிக்கார்களை) அவனைப்போலே ஸ்வதந்த்ரராய், அபராதங்களைக் கண்டவாறே (உ)"க்ஷிபாமி-க்ஷிபாமி"(ந)"நக்ஷமாமி-நக்ஷமாமி," என்கையன்றிக்கே, எப்போதுமொக்கஅநுக்ரஹ ஸீலராயிருக்கையாலே அவனிலும் காட்டில் அதிகராயிருக்குமவர்களை. ஆகையிறே-இவர்களைப் பற்றுமிடத்தில் புருஷகார நிரபேக்ஷமாகப் பற்றலாயிருக்கிறது.

அரு;—மூன்றும்பாட்டு. (தக்காரித்யாதி) "தக்கார் மிக்கார்கள்" என்றதற்கு துல்யரென்றும் அதிகரென்றும் தோன்றுகையாலே, அது சோராமையாலே ஓராகாரத்தாலேதுல்யரென்றும், ஓராகாரத்தாலே அதிகரென்றும்விவக்ஷித்து தெளல்யத்தைக் காட்டுகிறார் (ஈஸ்வரனோடித்யாதி). (ஈஸ்வரனோடொக்க) என்றது - ஈஸ்வரனோடொக்கும்படியாக வென்கை. புருஷ ப்ரதிகம்க்ரஹித்துஸப்தார்த்தமருளுகிறார்(தக்காரித்யாதி). தகுதியானவரென்று ஸப்தார்த்தமாகில் க்ருபை யொத்திருக்குமவர்களென்று சொன்னபடியெங்ஙனேயென்னவிவரிக்கிறார் (அதாவதித்யாதிவாக்யத்வயத்தாலே).உக்தார்த்தத்தை உபபத்தியாலே த்ருடீகரிக்கிறார் (ஆகையிறேயித்யாதி). எப்போது மொக்கநுக்ரஹஸீலரென்கைக்கு ப்ரமாணங்களைக்காட்டுகிறார் (சலிப்பின்றியித்யாதி).

(க) வராஹபு.

http://acharya.org

மும்செய்து, தாம்செய்யும் காரியமும் செய்கையாலே மிக்காரென் கிறது. (க) "வருமையுமிம்மையும்நன்மையளிக்கும் பிராக்களே" என்று இம்மைக்கும் மறுமைக்கும் ரக்ஷிப்பாரிவர்களிறே. ஈஸ்வரனருளிலும் இவர்களருளிறே நன்றாயிருப்பது. (உ) "நல்லருளாயிரவர்நலனேந்தும் திருவல்லவாழ்" என்னக்கடவதிறே.

(சஞ்சலம் செய்யும் சலவரை) பகவத் விஷயத்திலே வைத்த நெஞ்சைக் கலங்கப்பண்ணும் க்ருத்ரிமரை. ஸ்ரீதண்டகாரண்ய வாஸிகளான ருஷிகள் பகவத்த்யாநம் குலைந்து (கூ) "வஹ்நிவஸூ ஸ்ரீராணி-ஏஷிபஸ்யஸரீராணி" என்று உடம்புக்கு மன்றாம்படியாய்த்திறே.(சலவர்) அதுகூலரைப்போலே வந்து ப்ராதிகூல்யம்

(ச) "சலிப்பின்றி யாண்டெம்மைச் சஞ்சலன்மாந்தரம் காப்பர்" என்கிறபடியே-ஆஸ்ரயித்தவர்களைச்சலமறநோக்குவாரும்(க)"வருமையுமிம்மையும் நன்மையளிக்கும் பிராக்கள்" என்கிறபடியே இம்மைக்கும் மறுமைக்கும் ரக்ஷிப்பாரும் இவர்களேயிறே. ஆகையால், ஈஸ்வரனருளிலும் இவர்களருளிறே நன்றாயிருப்பது. (உ) "நல்லருளாயிரவர் நலனேந்தும்திருவல்லவாழ்" என்னக்கடவதிறே.

(சஞ்சலஞ்செய்யும் சலவரை) பகவத்விஷயத்திலே வைத்த நெஞ்சைக் கலங்கப்பண்ணும் க்ருத்ரிமரை. ஸ்ரீதண்டகாரண்யவாஸிகளான ருஷிகள் பகவத்த்யாநம் குலைந்து (கூ) "வஹ்நிவஸூஸ்ரீராணி-ஏஷிபஸ்யசரீராணி" என்று உடம்புக்குமன்றாம்படியாய்த்திறே-ராக்ஷஸர்கள் கலக்கினபடி. (சலவர்) அதுகூலரைப் போலேயிருந்து ப்ராதிகூல்யம் பண்ணுமவர்கள். (தெக்காதெறியே) நரகத்

ப்ரக்ருதோபஸம்ஹாரம் (ஆகையாலித்யாதி). இவர்களருள் நல்லதென்கைக்கு ஸம்வாதமருளுகிறார் (நல்லருளித்யாதி).

தேக்கா தெறியே போக்குவிக்கைக்கு ஹேதுவாக வேண்டி, சித்த சாஞ்சல்ய பரமார்த்த ஸத்தார்த்த மருளுகிறார் (பகவத் விஷயத்திலித்யாதி). இப்படிகலங்கப்பண்ணின விடமுண்டோ வென்னவருளுகிறார் (ஸ்ரீதண்டகேத்யாதி) (சலவர்). ச(உ)லவான்கள்; அத்தால் கபடிகளென்று விவக்ஷித்துத் தாத்பர்யமருளுகிறார் (அதுகூலரையித்யாதி). தெக்காவென்று-தெற்குத்திக்குக்குப் பாலகனான யமனைச் சொல்லுகிறதாய், தத்ஸம்பந்தியான நெறி-மார்கமென்று ஸ்ரீத்தார்த்தம் திருவுள்ளம் பற்றித்தாத்பர்யமருளுகிறார் (நரகத்துக்

(க)தி-வாய்-கூ-ன-திரு. (உ) தி-வாய்-நா-கூ-ஐ. (கூ)ரா-ஆ-(ஈ) தி-வாய்-கூ-எ-கூ.

http://acharya.org

பண்ணுமவர்கள். (தெக்காகெறியே) நரகத்துக்குப்போம் வழியே. (போக்குவிக்கும்) மீட்சியில்லை. (செல்வன்பொன்மலை) இப்படி போம்படி பண்ணுகைக்கு ஹேது ஸ்ரியபதியாகையாலே. (க) "அசுரர்க்குத் தீங்கிழைக்கும் திருமால்" என்னக்கடவதிறே ராவணாதிகளைக் கொல்லுகைக்குத் தபஸ்ஸுபண்ணுமவனிறே. (பொன்மலை) ஸ்ரியபதிவர்த்திக்கிற ஸ்லாக்ய்யமான திருமலை.

(எக்காலமும் சென்று சேவித்திருக்குமடியரை) அநந்ய ப்ரயோஜநராய்ப் புறம்பு அந்யபரதையில்லாமையாலே சேவித்திருப்பர்கள். ப்ரயோஜநாந்தரபரர்க்கிறே காலநியதி உள்ளது. இவர்கு

துக்குப்போம் வழியே. யமபுரம் தக்ஷிணதிக்கிலே யாகையாலும், நரகத்துக்குப் போவார் போவது அவ்வழியே யாகையாலும், "தெக்காகெறி" என்று - யாம்யமார்க்கத்தைச் சொல்லுகிறது. (போக்குவிக்கும்) மீட்சியில்லை. (செல்வன்). இப்படி போம்படிபண்ணுகைக்கு ஹேது ஸ்ரியபதியாகையிறே. (க) "அசுரர்க்குத் தீங்கிழைக்கும் திருமால்" என்னக்கடவதிறே. ராவணாதிகளைக் கொல்லுகைக்கு தபஸ்ஸுபண்ணுமவனிறே. (பொன்மலை) இப்படியிருக்கிறவன் வர்த்திக்கிற ஸ்லாக்ய்யமான திருமலை.

(எக்காலமுமித்யாதி) அநந்யப்ரயோஜநராய், புறம்பு அந்யபரதையில்லாமையாலே ஸர்வகாலமும் சென்று ஸேவித்திருப்பர்கள். ப்ரயோஜநாந்தரபரர்க்கிறே காலநியதியுள்ளது; இவர்களு

தியாதி வாக்யத்வயத்தாலே). "தெறியேபோக்குவிக்கும்" என்றதுக்கு நரகத்தைப்ராபிப்பிக்குமென்றுய், அதில்வர்த மாநார்த்தமருளிரூர் (மீட்சியில்லை) என்று. (அசுரர்க்குத் தீங்கிழைக்கும்) என்றதுக்கு (ராவணேத்யாதி). (உ) "ஸுமநஸ்யமாநஸ்ய ஹிதாவஸ்மிந்ஸுவஸ்ய வஸ்துந: நரஸ்ய ஸ்வர்கமந்தர்கதிமரபர்ஷிகபதம்ஸர்வஞ்சகுர்வந் ஹரிஸ்" என்றதனுஸந்தேயம்.

(புறம்பு அந்யபரதையில்லாமையாலே) என்றதுக்கு பாஹ்யபதார்த்தங்களிலே ப்ரக்ருதிவாஸனையாலே உண்டான வாஸக்தியில்லாமையாலேயென்று கருத்து. "நவ்ய தொஷை ஹரிம்வஸ்ஸு - நப்ரதோஷேஹரிம் பஸ்யேத்" என்றிருக்க, ஸர்வகாலமென்னக்கடவதோவென்னவருளிரூர் (ப்ரயோஜநாந்தரேத்யாதி). "அடியரை" என்றது ஸேத்வபிப்ராயமென்றிரூர்

(க) தி-வாய்-கூ-தி-உ. (உ) ஸ்ரீஸ்த.

http://acharya.org

ளுக்கு காலநியதியில்லை. அதுக்கடி அடியாராகையாலே. (க)''எழு வார் விடைகொள்வாரீன் துழாயானே வழுவாவகை நினைந்து வை கல் தொழுவார்'' என்னக்கடவதிறே. (அக்கான் நெறியைமாற்றும்) அக்காட்டு வழியை மாற்றும். *பாவக்காடிறே. (தண்மா விருஞ் சோலையே) அழகர் ப்ரதிகூலரைத் தெக்கானெறியே போக்குவிப் பர். திருமலையாழ்வார் அநுகூலரை அக்கானெறியைமாற்றுவிப்பர். (உ) ''பிணிவீயுமாறு செய்வான் திருவேங்கடத்தாயன்'' (கூ)''சமன் கொள்வீடுதரும் தடங்குன்றம்'' என்னக்கடவதிறே. அழகரைப் பற்றுகையிலும் * அயன்மலையடைவததுவிறே கருமம்.

க்கு அது இல்லை; அதுக்கடி - * அடியாராகையிறே. (க) ''எழு வார் விடைகொள்வா ரீன்றுழாயானே, வழுவாவகை நினைந்துவை கல் தொழுவார்'' என்னக்கடவதிறே. (அக்கான் நெறியை மாற் றும்) அக்காட்டு வழியை மாற்றும். * பாவக்காடிறே. (தண்மா விருஞ்சோலையே) தட்பமாவது-ஸம்ஸாரதாபத்தை ஆற்றுமதாயி ருக்கை. அழகர், ப்ரதிகூலரை *தெக்கானெறியே போக்குவிப்பர்; திருமலையாழ்வார், அநுகூலரை*அக்கானெறியை மாற்றுவிப்பர். (உ) ''பிணிவீயுமாறு செய்வான் திருவேங்கடத்தாயன்'' (கூ)''சமன் கொள்வீடுதரும் தடங்குன்றம்'' என்னக்கடவதிறே. அழகரைப் பற்றுகையிலும் * அயன்மலை யடைவததுவிறே கருமம். .... (கூ)

(அதுக்கித்யாதி). இத்தால் ''கூசீ) ஜலகிய-ஊரா நாம நமராவஸ் தெநவசரூ:ஸ: – அத்யந்தபக்தி யுக்தானாம் நரஸ்ஸ்தம் நைவசக்ரமு'' என்றபடியே ப்ரீத்யதி சயத்தாலே கைங்கர்யம் பண்ணுமவர்களுக்கு ஒரு கால நியதியில்லையென்றதாயிற்று. உக்தார்த்தேப்ரமாணம் (எழுவாரித்யாதி). (வழுவாவகை) நழுவாவகை. தச்சப்தம்ப்ரஸித்திநித்யோதகமாகையாலேப்ரமா ணப்ரஸித்தியைக்காட்டுகிறார் (பாவக்காடிறே) என்று.ப்ரதிகூலரைத்தெக்கான் நெறியேபோக்குவிக்கையாவது- ஆஸ்ரிதவிரோதிநிரஸநம் பண்ணுகையென்று திருவுள்ளம்பற்றி,பிணியும் ஆஸ்ரித விரோதியாகையாலே அதுக்கு ப்ரமாண மருளுகிறார் (பிணிவீயுமாறித்யாதி). அதுகூலரை அக்கானெறியை மாற்றுகி யாவது-பரபங்களைப்போக்கிப் பரமபதத்தைக் கொடுக்கையென்று விவக்ஷித்து அதுக்கு ப்ரமாணம் (சமன்கொள்வீடித்யாதி). இப்பாட்டிலர்த்தத்தை யெல்லாம் திருவுள்ளம்பற்றிஈடுபடுகிறார் (அழகரையித்யாதி). ... ... (கூ)

(க) க-திருவ-உக. (உ) தி-வாய்-கூ-கூ-கூ. (கூ) தி-வாய்-கூ-கூ-எ.

http://acharya.org

மூ;—ஆனயர்கூடி யமைத்தவிழவை யமரர்தம்
கோனர்க்கொழியக் கோவர்த்தனத்துச் செய்தான்மலி
வானுட்டினின்று மாமலர்க்கற்பகத்தைதாத்திழி
தேனுறுபாயுந் தென்றிருமாலிருஞ்சோலையே. .... (ச)

ஸ்வா;—காலாம்பாட்டு. (ஆனயரித்யாதி) பசுமேய்க்குமிடை-
யர் திரண்டு.(க)"ஆனனனயன்" என்னக்கடவதிறே இவன் தன்

வ்யா;—காலாம்பாட்டு. (ஆனயரித்யாதி) கோ(மொ)தகரான
இடையர், வர்ஷார்த்தமாகவத்ஸரந்தோறும் ஒருதிவஸம் இந்த்ரனை
ஆராதித்துப்போரக் கடவர்களாய், அதுக்குடலாக அவர்கள், வா
சல்கள்தோறும் ஆக்கியெடுத்துச் செல்லுகிறபடியைக்கண்டு, "நீங்
கள்செய்கிறதென்?" என்று கேட்க; "வர்ஷார்த்தமாக இந்த்ரனுக்
குச் சோறிடுகையாயிருக்கும்" என்ன; "நாம் பிறந்து வளருகிற
வூரிலே ஒரு த்ரவ்யத்தை தேவதாந்தரம் கொள்ளுகை யாவ
தென்?" என்று நினைத்து அத்தலைலக்குகைக்காக, "இந்த்ரனுகிற
வனெவன், அவனை நீங்கள் கண்டறிவதுண்டோ, அவன்றன் நீங்க
ளிட்ட சோற்றை உண்ணக்கண்டறிவிகோளோ, ஒன்று மறியிலி
கோளாயிருந்திகோள்; ஆனபின்பு, மேகங்களும் வர்து படிந்து
வர்ஷிக்கும்ஸ்தாநமாய், என்றுமொக்கப் பசுக்களுக்குப் புல்லும்
தண்ணீருமுண்டாய், நமக்கு மழைக்கும் சாற்றுக்கு மொதுங்கிட
மாய், கோக்களைவர்த்தி(யி-ல்)ப்பிக்கையாலே "கோவர்த்தநம்" என்
னும் பேரையுடைத்தாயிருக்கிற இம்மலையன்றோ நமக்குத்தெய்வம்,
இதின் முன்னே நீங்கள் சமைத்தவையெல்லாம் கொண்டுவந்திடுங்
கோள்" என்ன; பஞ்சலக்ஷம் குடியிலுள்ள இடையரெல்லாரும்

அரு;—காலாம்பாட்டு. (ஆனயரித்யாதி) இடையரெல்லாரும் இந்த்ராரா
தநரூபமானவிழவைக்கூட்டிக்கொள்ளுகைக்கு நிமித்தத்தையும், க்ருஷ்ணன்
அவனுக்குத் தவிர்த்து மலைக்கிடுவித்தப்ரகாரத்தையும் பரக்க உபபாதியா
நின்று கொண்டு தாத்பர்யமருளுகிறார் (கோதகரித்யாதி). ஆயரென்னவமைந்
திருக்க, ஆனென்று விசேஷித்ததுக்குக் கருத்து (கோதகரான) என்றதனை
(கொண்டு வந்திடுகோள் என்ன)என்கிறவிதுக்கு கோவர்த்தநத்துக்காம்படி
செய்தவென்றுத்தோடந்வயம், கூடியென்றதினர்த்தம் (பஞ்சலக்ஷேத்யாதி).

(க) தி-வாய்-க-அ-அ.

http://acharya.org

னையும். (அமைத்தவிழவை) இடையர்கூடிச் செய்த உத்ஸவத்தை. இதில் உடன்படாதான்கிருஷ்ணனொருவனுமிறே. அதுக்கடி, தான் பிறந்து இவர்கள் கொடாதபோது, உங்களளவிலே யதிகரித்து அஸாதாரண விக்ரஹத்திலே கைக்கொள்ளும் பதார்த்தங்களை தேவதாந்தர்யாமித்வார்த கைக்கொள்ளுகை திருவுள்ளத்துக்கு அஸஹ்யமாகையாலே. (அமரர்தங்கோனுர்க்கொழிய) அமரரென்று தேவஜாதி. கோனுரென்று இவர்களைக்கும்பிடு கொள்ளுகிறவர். (ஒழிய) க்ருஷ்ணன் நந்தகோபரையழைத்து "பசுக்களுக்கு இந்த மலையிலேயன்றே புல்லும் தண்ணீரும்; இது கோவர்த்தனமென்று போராகைக்கடி, கோவை வர்த்திப்பிக்கு மென்றன்றே? ஆனபின்பு அவனுக்கிடத் தவிர்த்து இந்த மலைக்கிடப்பாருங்கோள்" என்றருளிச் செய்ய, அவருமத்தைக்கேட்டு இடையரையழைத்து "இந்தச் சிறுப்பிள்ளைக்குள்ள வறிவும் நமக்கின்றிக்கேயிருந்தது, இவன் சொன்னப்போலே செய்யுங்கோள்" என்ன; அப்படியே செய்கிறே மென்று மலையின்முன்னே கொண்டுபோய்க் குவித்தார்கள். (கோவர்த்தநத்துச் செய்தான் மலை) * அங்கொரு பூத வடிவு கொண்டு அமுதுசெய்து இடைடீரோடுங்கூட நின்று வேண்டும் வரங்களும் வேண்டிக்கொண்டவன் வர்திக்கிற தேசம்.

திரண்டு இந்த்ரார்த்தமாகக் கல்பித்த உத்ஸவத்தை, மூப்பத்துமூக்கோடி தேவர்களையும் கும்பிடு கொள்ளு மேற்றத்தையுடையராய், தம்மைப்போரப்பொலிய நினைத்திருக்குமவர்க்கொழிய, அசேதநமாயிருப்பதொரு பர்வதமான கோவர்த்தநத்துக்காம்படி செய்த வனுடையமலை. அப்படி தன்னிமாநத்திலே ஒதுங்கினவர்களை அந்யசேஷமாகாதபடி நோக்கி, திருமலையாழ்வார்க்கு சேஷமாக்குகைக்காக அவனெழுந்தருளியிருக்கிற தேசமென்கை.

அமைத்த விழவை யென்றதினர்த்தம் (இந்த்ரார்தமாகவித்யாதி). அமரர்தம் கோனென்றதினர்த்தம் (மூப்பதித்யாதி). கோனுரென்றது - ஆஜாயாம்பஹு வசநமாகையாலேஅத்தையருளுகிறார் (தம்மைமித்யாதி). "கோவர்த்தனத்து" என்றவிடத்தில் சதுர்த்தி விபக்திலுப்தமாயிருக்கிறதென்று திருவுள்ளம்பற்றி அர்த்தமருளுகிறார் (அசேதநேத்யாதி). "ஆம்படி" என்றதத்யாஹாரய்ம். க்ருஷ்ணன் மலையென்னவமைந்திருக்கவும், இப்படிவிசேஷித்ததுக்கு ஹார்த பாவத்தையருளுகிறார் (அப்படிவித்யாதி).

http://acharya.org

(வானுட்டினின்றும் மாமலர் கற்பகத்தொத்திழி தேனுறு பாயும்) இந்திரன் கல்வர்ஷம்பொழிவித்தவபராதத்துக்கும் *என்னு தன் தேவிக்கன்றிப்பப் பூஜியாத வபராதத்துக்கும் தோற்றுப் பணிப்பூவிடுகிறபடி. வானுடென்று - ஸ்வர்க்கத்தில் பெரிய பூக் களையுடைத்தான கற்பகத்தில் பூங்கொத்துக்களின் தேன் ஆறுப்ப் பாயும்படியான பரப்பையுடைத்தான திருமலை.

தன் சிஷ்யன் புறம்பொருவராலே திருந்திவர்திக்கப்புக்கால் ஆசார்யன் நினைக்கும்படி (க) "யானேநீ யென்னுடைமையும்நீயே" என்றிருக்கிறவனுகையாலே தன்ஸமர்பணத்தின்படி கைக்கொண் டானென்றிருக்கக் கடவன். அன்றிக்கே நாம் தத்விஷயத்திலே சேர்ந்ததுக்கு பலம் (உ) "அடியார்க் கென்னையாட்படுத்தவிமலன்" என்று ஈஸ்வரன் நிலையையறிந்து, சிஷ்யன்தானும் "அடியார்க்கென் னையாட்படுத்தாய்" என்றுப்ரார்த்திக்குமவனுகையாலே மூவர் நினை வாலும் வெறுப்பில்லை. தன் அஸங்கதியில் புறம்பேதிருந்தினை தில், திருமதில் திருநந்தவகம் தான் குறையாகவிட்டு வைத்துப் போனல் அத்தை வேறே ஒருதார்மிகன் தலைக்கட்டினால் தான் வந்து அவனையுகக்குமாபோலே உகக்கக்கடவன். திருத்தமாட் டாதவர்கள் பக்கலிலே போனல் "இவ்வாத்மாவை எம்பெருமான் கம்மோடே சேர்த்தெடுக்க நினைத்தானென்றிருந்தோம்; இது இப் படி தட்டுப்படுவதே?" என்று அவன் நாணத்துக்கு நோகக் கட வன். .... (ச)

(வானுட்டிலித்யாதி) ஸ்வர்க்கலோகத்தில் நின்றும், பெரிய பூக்களையுடைத்தான கல்பகத்தினுடைய பூங்கொத்துக்களி னின் றும் கீழ்நோக்கிப்ரவஹியாநின்றுள்ள தேனனது ஆறுய்க்கொண்டு பரம்பி ஓடாநிற்கு மழகையுடைய திருமாலிருஞ் சோலையென்கை.

"வானுட்டில்" என்றகல்லொத்து மெல்லொத்தாய், வானாடென்றும், நாட்டினின்றும் என்றவிடத்திலும் மெல்லொத்தாயிருக்கிற தென்று திரு வுள்ளம்பற்றி ஸப்தார்த்தமருளுகிறார் (ஸ்வர்கேத்யாதி), தொத்தென்றதி னர்த்தம் (பூங்கொத்துக்களில்) என்றது. ... ... (ச)

(க) இ-வாய்-உ-சு-சு. (உ) அமல-தி.

http://acharya.org

ஸ்ரீ புரிஞானப்பிரான் நூலகம்
ஞானம்
அறிவுடைமை

மூ.—ஒருவாரணம் பணிகொண்டவன் பொய்கையிற் கஞ்சத்தா
லொருவாரண முயிருண்டவன்சென் றுறையுமலர்
கருவாரணந் தன்பிடிதுறந்தோடக் கல்லண்ணன்
திருவாணைகூறத்திரியுந் தண்மாதிருவூரோலமே. *(தி)

ஸ்வா;—அஞ்சாம்பாட்டு. (ஒருவாரணமித்யாதி) ஒருவருக்கும் பக்தியும் விரக்தியும் பூர்ணமாக வைத்ததாலே அத் விதியமானஸ்ரீகஜேந்த்ராழ்வானே. (பணிகொண்டவன்) பூவில்செவ்வி

வ்யா;—அஞ்சாம்பாட்டு. (ஒருவாரணம் பணிகொண்டவன் பொய்கையில்) ஸாபத்தாலே கஜயோநியிலே பிறந்திருக்கச் செய்தேயும், பூர்வஜந்ம ஸ்ம்ருதி குலையாமையாலே, மிகவும் பகவத்பக்தியையுடைத்தாய் திருப்பள்ளித்தாமம் பறித்திட்டுத் திரியாநிற்க, ஜகத்திலே ஒருபூமலர் கிடையாதபடி வர்ஷாபாவமாய் வரண்ட வளவிலே, "எங்கேயொரு பூக்காணலாம்" என்றுதேடித் திரியச் செய்தே (க) "மொய்ம்மாம் பூம்பொழிற் பொய்கை" என்கிறபடியே தூரத்திலே ஒரு குளிர்ந்த சோலையும் பூத்த பொய்கையுமாய்த் தோற்றக்கண்டு ஓடிச்சென்று "உள்ளே துஷ்டஸத்வங் கிடக்கிறதென்றறியாமலிழிந்து" (உ) "காமருபொய்கை வைகுதாமரைவாங்கியவேழம்" என்கிறபடியே தன் அபிநிவேசாநுகுணமாக பூவை வாரிப்பறித்துக் கரையிலே யேறுவதற்கு முன்னே, நெடுங்காலமெல்லாம் "நம் சாபமோக்ஷத்துக்கு ஒரு கறையடி காணவல்லோமே" என்று கிடக்கிறதொரு முதலை வந்து காலைப் பிடித்துக் கொள்ளுகையாலே, அதுநீர்க்கிழுக்க, தான் கரைக்கிழுக்க, இங்ஙனே

அரு;—அஞ்சாம்பாட்டு (ஒருவாரணம்) "ஒருவாரணத்தைப் பொய்கையில் பணிகொண்டவன்" என்றன்வயம் திருவுள்ளம்பற்றி, தீர்யக்கானவானே பணிசெய்கைக்கு நிமித்தத்தையும் அதுபொய்கையிலே வருகைக்கு ப்ரஸக்தியையும் ஒருவென்றதுக்குத் தாத்பர்யமாக வுபபாதிக்கிறார் (ஸாபத்தாலேயித்யாதி). (திருப்பள்ளித்தாமம்) என்று திருத்துழாய். இத்தஸமர்ப்பிக்கைகைங்கர்யங்களுக்கெல்லா முபலக்ஷணம். (கறையடி) என்றது-கறையென்று உரலாய், அதுபோன்ற அடியையுடைத்தானதென்றாய், ஆனையைச்சொல்லு

(க) தி-வாய்-ரு-டி-க. (உ) தி-மொ-டி-அ-ரு

http://acharya.org

குலேவதற்குமுன்னேவந்து கைக்கொண்டவன். பணிகொண்டது தான் பரமபதத்திலேயோ வெண்ணில், அங்கன்று - பொய்கையிலே. இத்தால்தேஹதோஷமும்பாராதனைக்கிறது.(க)''உம்பராலறியலா காவொளியுளாராதனைக்காகி வந்தார், நம்பரமாய துண்டே காய்க ளோம் சிறுமையோரா'' (உ)''ஒப்பிலேனெனிலும் நின்னடைந்தேனை னைக்கு நீயருள் செய்தமையால்'' என்னக்கடவதிறே. திருக்கச்சி நம்பி அருளாளப்பெருமாள் திருவடிகளிலேசென்று''தேவரீர் திரு வுள்ளத்துக்கு உகந்ததொரு திருநாமம் தந்தருளவேணும்''என்று விண்ணப்பம் † செய்தவநந்தரத்திலே ''ஸ்ரீகஜேந்த்ரதாஸன் என் றழைக்கக்கடவோம்'' என்றருளிச்செய்தார்.

(கஞ்சன்தனைருவாரணமுயிருண்டவன்) இங்கு ஒருவாரண மென்றது பாதகத்திலுறைப்புத்தோற்ற. கஞ்சன்தனைருவாரண

நெடுங்காலம் நின்றலைக்கு தன்னுற்செய்யலாவ தற்றவாறே, திரு வடிகளை நினைத்துக்கூப்பிட்டதோராணையை, அந்தத்வனி வழியே அதித்வரையோடே அதுஇடர்பட்ட பொய்கையிலே சென்று அம் முதலையின் வாயினின்றும் ஆனையை விடுவித்து, அதின் கையிற்பூ செவ்வியழியாமல் திருவடிகளிலே இடுவித்துக்கொண்டு அடிமை கொண்டவன்.

(கஞ்சனித்யாதி) (ங) ''தியபுத்திக்கஞ்சன்'' என்கிறபடியே - தூர்ப்புத்தியான கம்ஸன், ஆஸுர ப்ரக்ருதிகளை ப்ரச்சந்நரூபரா க்கி வரவிட்டு பஹுமுகமாக நலியப்பார்த்தவளவில், வந்தவர்க ளொருவரும் விசேஷம்சொல்ல மீண்டுசெல்வதொருவரைக் காணு மையாலே, ''இனி இதுகொண்டு இவனைவெல்லப்போகாது'' என் று ''வில்விழவுக்கென்று அழைத்து நலியக்கடவோம்'' என் று, தன்னுடைய மந்த்ரிகளில் அதுகூலரான அக்ரூரரை வர

கிறது. (பொய்கையிலே) என்றவநந்தரம் ''சென்று'' என்று ஒருபதத்தையத் த்யாஹரித்து எம்பெருமான்வாவுக்கு ப்ரஸக்திபூர்வகம் தாத்பர்யமருளுகிறார் (அந்தவித்யாதி). பணிகொண்டப்ரகாரத்தை யருளிச்செய்துகொண்டு முப் தார்த்தமருளுகிறார் (முதலையினித்யாதி).

கஞ்சனென்னவமைந்திருக்க, ''தன்'' என்று விசேஷித்ததின் கருத்தை ப்ரமாணபூர்வகமருளுகிறார் (தியவித்யாதி). கம்ஸனு டையவாஸனையினுயிரு ண்மைக்கு ப்ரஸக்தியேதென்ன வருளுகிறார் (அஸுரேத்யாதி). இதுத்தினை

(க) உ-உ-தி. (உ) சு-ப-க. (ங) உ-உ-தி.

† நி-பா-உ-வி. http://acharya.org

மென்கையாலே-ஆனைக்குபாதகத்வம் ப்ரக்ருதியாயிருக்கச்செய்தே யும் ஔஷதங்களையிட்டு மதமுதிதமாம்படி பண்ணுவிக்கை. ஒன் றுக்கு ப்ராண ப்ரதாநம்பண்ணி ஒன்றின் ப்ராணனை அபஹரித்த வன். (சென்றுறையும் மலை) ஆதிகூல்ய முடையவானையை ரக்ஷித்து ப்ராதிகூல்யம்பண்ணினவானையை நிரஸித்தவன்வர்த்திக்கிற தேசமாகையாலே அநுகூலமானவானைகளெல்லாம் சேர்ந்ததேசம்.

விட, அவரும் வந்தழைத்துக் கொண்டு போகா நிற்கச்செய்தே, வழியிலே கலிவந்தாக மதகரமான தரவ்யங்களைத் தீற்றிப்பிச்சே த்தி (க) "புகுவாய் நின்றபோதகம்மீழ" என்கிறபடியே-புகுகிற வாசலிலே நிறுத்திவைத்ததோரானையை மதியாமல்சென்று அடர் த்து அதினுடைய கொம்புகளைப் பிடுங்கி ப்ராணனை முடித்தவன். (சென்றுறையும்மலை) தன்னுகப்பெல்லாம் தோற்றும்படி வந்து, (உ)"நங்கள் குன்றம்கவிடான்" என்கிறபடியே நித்யவாஸம்பண் ணுகிறமலை.(கருவாரணமித்யாதி) ஆதிகூல்யமுடையதோரானையை ரக்ஷித்து, ப்ராதிகூல்யம பண்ணின தோரானையை நிரஸித்தவன் வர்த்திக்கிற தேசமாகையாலே, அநுகூலமான ஆனைகளெல்லாம் வர்த்திக்கும் தேசமாய்த்து. (ஈ)"மழக்களிற்றினஞ்சேர் மாலிருஞ் சோலை" என்னக்கடவதிறே.

த்த வென்றுமளவால் ஒருவென்றதின் தாத்பர்யமானவானையின் கொடுமை சொல்லிற்றென்று கண்டுகொள்வது. உயிருண்டப்ரகாரத்தை யருளுகிறார் (மதியாமலித்யாதி). உறையும்மலையென்றபோதே செல்லுகை அர்த்தஸி த்தமாயிருக்கவும், சென்றென்றதுக்குக் கருத்தென்னென்னவருளுகிறார் (தன் னுகப்பெல்லாமித்யாதி), உகப்பென்றதுக்கு அநுகூலமானவானையைப் பணி கொண்டு ப்ரதிகூலமான வானையை முடிக்கையாலுண்டான ஹர்ஷமென்று கருத்து. "உறையும்" என்றவிடத்தில் வர்த்தமாநார்த்தத்தை ப்ரமாணபூர்வக மருளுகிறார் (கல்கனித்யாதி). திருமலையிலேயிருக்குமானைகள் நித்யக்ராஸியங்க ளாகையாலே இவைகளுக்குத் திருவாணைகூறவும், அத்தைகேட்டுமீளவும் கூறும்படி யென்னென்னவதுக்கு ஹேதுபூர்வகம் பரிஹாரத்தை யருளுகிறார் (ஆதிகூல்யமித்யாதி). இத்தால் ஒருவாரணமென்றது ஜாத்யபிப்ராயமாய், இவ்விடத்திலானைகளெல்லாம பகவத்பக்தியுக்தங்களென்ற தாயிற்று.

(க) தி-மொ-கூ தி-ஊ. (உ) தி-வாய்-கரு-வ-சை

http://acharya.org

(கருவாரணம் தன் பிடி துறந்தோட) கறுத்தவானையின் நிறத்தைக் கண்டபிடி "நம்மையொழிய வேறே கலந்து பெற்ற நிறமாயிருந்தது" என்றுப்ரணய ரோஷத்தாலேயோட; தன்னைஸ்ய்யவித்துப்போக அந்தரம் இது மீளுகைக்கிடான உபாயங்களிலே இழிந்தது; அதாவது *பெருகுமதவேழம்மாப்பிடிக்குமுன்னின்று இருகணிள மூங்கில்வாங்கி அருகிருந்த தேன்கலந்து நீட்டத்தொடங்கிற்று; "அத்தையுனக்கு வேண்டுவார்க்குக் கொடு" என்று போகத்தொடங்கிற்று. இனி உபாயாந்தரம்பலித்தஇல்லை; இனிசரமோபாயத்தை அநுஷ்டிப்போமென்றுபார்த்து(கடல்வண்ணன்

(கருவாரணம்) கறுத்தநிறத்தையுடைய ஆனையானது. (தன் பிடிதுறந்தோட) இந்நிறத்தைக்கண்ட தன்னுடைய பிடியானது, "நம்மையொழிய வேறேகலந்து பெற்ற நிறமாயிருந்தது" என்று ப்ரணய ரோஷத்தாலே தன்னை ஸந்யஸித்துப் புரிந்து பாராமல் கடுநடையிட்டுப்போக. இப்படி இது ஓடப்புக்கவாறே, இது மீளுகைக்கிடான உபாயங்களிலே இழிந்து, (க) "பெருகுமதவேழம்" இத்யாதிப்படியே சில உபஹாரங்களைப் பண்ணப்பார்க்க, "அத்தை உனக்குவேண்டுவார்க்குக் கொடாய்" என்று போகப்புக்கவாறே, "உபாயாந்தரம் பலித்தஇல்லை, இனி சரமேசபாயத்தை யநுஷ்டிப்போம்" என்று பார்த்து, (கடல்வண்ணன் திருவாணைகூற) அழகர் ஸ்ரீபாதமே போவாயென்ன, (திரியும்) அந்த திவ்யாஜ்ஞைக்கு இளைத்து, போகமாட்டாமல் மீளும் (உ) "ஸுஹ்ருதோ திவ்யாஜ்ஞாமலாங்காரவஸ்த்ராயாயிங்கரிணி | ப்ரணயஜகமஹாஸாயிந்ருதவாதிர ஸ்ருவந்ஷிஸ்ஹ்ருஷ்டோஷ்ண - ஸுந்தரதோர் திவ்யாஜ்ஞாலம்பங்காதரவஸ்த்ரயாயிங் கரிணி - ப்ரணயஜ

பிடியானது துறந்தோடுகைக்கு வாரணத்தின்கருமையை ஹேதுவாகத் திருவுள்ளம்பற்றி அர்த்தமருளுகிறார் (இந்நிறத்தையித்யாதி). பிடி - பெண்ணானை. துறந்தென்றதினர்த்தம் (ஸந்யஸித்து) என்றது. துறந்தோடப்புக்கவாறே மூன்றாவே ஆணையிடுகைப்ரணயரஸத்துக்குச் சேராதாகையாலே அதுக்குச்சேர மேலுக்கவதாரிகையிடுகிறார்(இப்படியித்யாதி). (உபஹாரங்களைப் பண்ண)என்றது *இருகணிள மூங்கில்வாங்கியருகிருந்த தேன்கலந்து நீட்டுகையைச் சொல்லுகிறது. உக்தார்த்தத்துக்கு ஸம்வாதம் (ஸுந்தரேத்யாதி).

(உ) ஸுந்தர-ஸ்த-அ-

மூ.—எவிற்றுச் செய்வானேன் றெதிர்ந்துவந்த மல்லரைச்
சாவத்தகர்த்த சாந்தணிதோள் சதுரன்மலி
ஆவத்தனமென் றமரர்களும் நன்முனிவரும்
சேவித்திருக்கும் தென்றிருமா லிருஞ்சோலையே. (கூ)

திருவாணைகூற) அழகர் ஸ்ரீபாதமே போவாயென்ன; அநந்தரத் தலே மீண்டது திரியும். அன்றிக்கே "கடல்வண்ணன்" என்று அழகர்திருநாமமாய் திருவாணை யென்று பெரியபிராட்டியாராணை யாகையாலே நாய்ச்சியாராணை போவாய் என்றதாகவுமாம்.

இத்தால் ஶிஷ்யன் ஆசார்யனை அநாதரித்துப்போக புருஷகாரத்தினுணையுமிட்டு மீட்கக்கூடுகிறுன். இத்தால் ஶிஷ்டனைப்புகலறுக்க, அவன்தானே வந்து கூடினபடி தோற்றுகிறது. (தண்மாலிருஞ்சோலையே) அதிகாரிகள் நின்ற நின்றவளவுக்கிடாக விடாய்கலை யாற்றும் திருமலை. இதுக்குப்பிடிதறந்தோடுகையிறே ஆபத்து.

.... (நு)

ஸ்வா;—ஆரும்பாட்டு. (எவிற்றுச் செய்வான்) தோற்றுல் கலஹஸமாதிர்யத்ரவநாத்ரிஸ்ஸ ஏஷஸ-ந்தரதேநஷ்ணஃ" என்று இவ்வ்ருத்தாந்தத்தையருளிச்செய்தாரிறே - ஆழ்வான். (தண்மாலிருஞ்சோலையே) தட்பமாவது - ஸகல வஸ்துக்களும்நின்றநின்ற நிலைகளிலே தாபத்தை ஆற்ற வற்றுயிருக்கை.

.... (நு)

வ்யா;—ஆரும்பாட்டு. (எவிற்றுச்செய்வானேன் றெதிர்ந்து கரிணிஷூ நகாதாரவஸா நயாயிநிவஸதி - ஷூ நந-நாயகஷு கநு)காஜாவலம்ஷுஷேண, காதரா-கஷ-வஷிதஹூயா,யா-வஸா கரேண-கரி, ஏகரேண-யேந-காவஸா" ஜீநு)ரஃ.தாஃந-ஸஷு நிவஸதீநு)ஃ - கரிணிலம்பநகாதாரவ ஸாதுயாயிநிஸதி, லம்பநே ந - நாயகஸ்ய அங்யகாந்தா ஸம்ஸ்லேஷேண, காதரா - கலுவஷிதஹ்ருதயா, யா-கரேணுகா, "கரிணீதேதகாவஸா" இத்யமரஃ.தாமதுகச்சநிஸதீத்யர்த்தஃ. திருமலையாழ்வார் தம்மிடத்திலிருக்கையாலே ஆனைக்கு பகவத்விஷயஜ்ஞாநாதிக்யம் பிறப்பித்து கடல்வண்ணனுணையிட, அத்தால் நாயிகாலாபம் வருகையாலே அதுக்குவேண்டும் புருஷார்த்தத்தைக்கொடுத்துத் தாபத்தைமாற்றுகையைத் திருவுள்ளம்பற்றித் தாத்பர்யமருளுகிறுர் (தட்பமாவதித்யாதி). (நின்றநின்றநிலைகளிலே) என்றது - தத்தத்புருஷார்த்த நிஷ்டைகளிலே யென்றபடி.

... ... (நு)

http://acharya.org

தங்கள் ப்ராணனைக்கொண்டு தப்பவிரகில்லை ; மீளில் இவன் கழி
கத்தியாலே கழிக்குமதில் அவன் கையிலே பட்டுப்போனால் வீர
ஸ்வர்க்கம் கிடைக்கு மென்று, படக்கடவதாகத்துணிந்து வந்தமல்
லரை. (சாவத்தகர்த்த) பசுங்கலமுடைத்தாப்போலே. கொன்று
ணுய்த்து ; விரோதிநிரஸனம் கைவந்தபடி.

(சாந்தணி தோள்சதுரன்) தாம் காலும் கையுமுடலும் சேர்
ந்து பொராநிற்கச் சாந்தழியாத சதிர். அதுக்கடி மஞ்சத்தில்

வந்த மல்லரை) ஸ்வதந்த்ரராய்வந்து மேல்விழிலிலே, முடியாதே
கைவாங்கலாவது ; கம்ஸனுக்குப் பரதந்த்ரராய் வருகையாலே,
இங்குத் தோற்றார்களாகில் அவன் அங்கே தோள்களைக் கழிக்
குமாய்த்து; ஆனபின்பு, 'கோழைகளாய்க் கொலையுண்பதில் புக
ழோடே முடியவமையும்'' என்று மேலிட்டார்கள். ஏன்றெதிர்ந்து
வருகையாவது-''பொரக்கடவோம்'' என்று நெஞ்சிலே துணிந்து
பிற்காலியாதே எதிரே நடந்து வருகை; இப்படியிருந்துள்ள மல்
லரை. (சாவத்தகர்த்த) குற்றுயிராக்கி விடுகையன்றிக்கே, பசுங்
கலமுடைத்தாப்போலே அநாயாஸேநதகர்த்துப் பொகட்ட.

(சாந்தணிதோள்சதுரன்) கூனி சாத்திவிட்ட சாந்து குறி
யழியாதே காணும் அவர்களோடே வ்யாபரித்தது. மல்லரோடே

அரு,—ஆரும்பாட்டு. (எவிற்றித்யாதி) ''என்றெதிர்ந்துவந்த மல்லரை''
என்னவமைத்திருக்க, எவிற்றுச் செய்வானென்று சொல்லுகைக்குத் தாத்ப
ர்யமருளுகிறார் (ஸ்வதந்த்ரராயித்யாதி வாக்யத்ரயத்தாலே). (முடியாது! என்
றது - தங்களுக்கு ஜயம்தலைக்கட்டாதென்றபடி. (கூழைகளாய்) எழைக
ளாய். என்றதில்-பொருதலாய், மாநஸிகமானதுணிவைச்சொல்லுகிறார்(என்றி
த்யாதி). சாவவென்றதுக்கு வ்யாவர்த்ய பூர்வகம் தாத்பர்யமருளிச்செய்யாநி
ன்றுகொண்டு, தகர்க்கை - சிதறுவிக்கையாய், அதுக்கு சதுரனென்றதைக்
கூராக்கித்துத் தாத்பர்யமருளுகிறார் (குற்றுயிரித்யாதி). (குற்றுயிர்)குறுகின
ப்ராணன். (பசுங்கலம்) பச்சைப்பானை.

இவன்மல்லரோடு பொருதும்போது சாந்துக்கு ப்ரஸக்தியையருளிச்செ
ய்யாநின்றுகொண்டு, இப்போதுசதுரனென்றதுக்கும் கருத்தருளுகிறார் (கூனி
யித்யாதி). ஆகில் சாந்தின்குறியழியாமைக்காகதுணிக்கையாலே பட்டதுப
ாடே வ்யாபரித்தானேயென்ன, அத்தைப் பரஹரியாநின்றுகொண்டு சுடுப
https://acharyas.org

பெண்கள் கூனி சாந்துசாத்தினபோதே தங்கள் கண்களாலேகுமி மிட்டு விட்டார்கள்; இக்குறியழியாமல் பொருத சதுரன்மலி. (அமரர்களும்நன்முனிவரும்)(க)"முனிவர்களும்யோகிகளுமித்யாதி" (சேவித்திருக்கும்)(உ)"அடியரோடிருந்தமை"என்னக்கடவதிறே.

(ஆவத்தனமென்று) உபாயத்துக்கு ஒரு காலும் நினைக்கவமையுமிறே. (சேவித்திருக்கும்) பின்பு பலத்திலேயிறே அக்வயம்.

கூடஸ்வாவயவங்களும் பொருந்திவ்யாபரியாநிற்கச்செய்தேசாத்தின சாந்து குறியழிந்ததில்லை காணும். கூனி சாத்திவிட்ட வகந்தரத்திலே, பெண்கள் கண்ணாலே இலச்சினையிட்டு விடுகையாலே இவளழிக்கவும் போகாதிறே. அவர்கள் கண்ணாலே யிலச்சினையிடுகையாவது - இவன் தோளிலே சேலுங்கயலு மிடுகையிறே. இவன்மல்லரோடே அழித்தாளாகிலும் "மற்றெங்கேனுமழித்தான்" என்றிறே அவர்களிருப்பது. இது அழித்துப்போனாளில், பின்பு பெண்கள் கோஷ்டிக்கு ஆளாகானே. (மலி) இப்படி ப்ரதிகூலரை நிரஸித்து அநுகூலரையுகப்பிக்குமவன் வர்த்திக்கிறமலி.

(ஆவத்தனமென்று) நமக்கு ஆபத்துக்கு ரக்ஷகமான தகமென்று நினைத்து. (அமரர்களும் நன்முனிவரும் சேவித்திருக்கும்) உபயபாவகாநிஷ்டரான ப்ரஹ்மாதிதேவர்களும், ப்ரஹ்மபாவகைக

அழியாமலிருக்குமோ அப்படி சாதுர்யத்தோடே வ்யாபரிக்கவேண்டும்படி குறியிட்டுவைத்தாராசொன்னவருளுகிறார்(கூனியித்யாதி).(அழிக்கவும்)என்ற (அ) சகாரத்துக்கு இவர்களோடு யுத்தம் பண்ணுகிறுக்கவும் போகாதிறே யென்று கருத்து. சேலும் கயலும் மத்ஸ்ய விசேஷங்கள். இவற்றை யிடுகை யென்றது - இவைபோன்றதம் கண்களாலே பார்க்கையைச் சொல்லுகிறது. பெண்கள் பார்த்துவைத்தால் இந்தச் சாந்தைமல்லரோடு பொருதழித்தால் வரும்குற்ற மென்னென்னவருளுகிறார் (இவனித்யாதி வாக்யத்வயத்தாலே). கண்ணனென்னுதே "சாவத்தகர்த்த சாந்தனிதோன் சதுரன்" என்றதுக்குத் தாத்பர்யமருளுகிறார் (இப்படியித்யாதி).

முனிவர்க்கு "நன்" என்ற விசேஷித்து, அமரர்க்கு விசேஷியாமையாலே வேறுபடத் தாத்பர்யமருளுகிறார் (உபயேத்யாதி). (உபயபாவகா) என்றதுகர்மபாவனையும் ப்ரஹ்மபாவனையும் சொல்லுகிறது. "ஆவத்தன

(க) திருப்பாவை-உ- (உ) தி-வரய்-எ0-கூ-உ-

கூ0சுபெரியாழ்வார் திருமொழி, ச-ப, உ-தி, எ-பா, மன்னர் மறுக.

மூ.—மன்னர் மறுக மைத்துனன் மார்க் கொருதேர்மேல்
முன்னங்குன்று மோரழையெழுவித்தவன் மலை
கொன்னவிற்கூர் வேற்கோ னெடுமாறன் றென்கூடற்கோன்
தென்னன்கொண்டாடும் தென்திருமாலிருஞ்சோலையே. (எ)

ஸ்வா;—ஏழாம்பாட்டு. (மன்னரித்யாதி) மலயத்வஜசக்ரவர்தியாலும் ஸ்லாகிக்கப்பட்ட திருமலையென்கிறார்.

ஸ்வா;—ஏழாம்பாட்டு (மன்னரித்யாதி). ஒருகாலையுத்தத்திலே மைத்துனன் மாரான ராஜாக்கள் தண்ணீர் விடாயாலே தாங்ளும் தங்கள் பரிகரமுமாகத் தங்கள் படைநிலத்தில் தண்ணீரில்லாமையாலே மிகவு மீடுபட்டு எதிர்த்தலைவாங்காமையாலே யென்செய்வோ மென்கிறவளவிலே, அத்விதீயமானதேரின்மேல்ல ஸாரதியாய்த்தாழ்ந்ததட்டிலே நின்று. (நின்று) பாண்டவபக்ஷபாதம்தோன்றநின்று. க்ருஷ்ணதேரை மீளவிடு, ப்ராணனுண்டாகில் நாளையும் யுத்தம் செய்து கொள்ளலாமென்னவும் நின்று. அவனேடே வார்த்தை யாக்கி "வாருணஸ்த்ரத்தை இங்ஙனே தொடுத்துவிடு.

நிஷ்டரான ஸநகாதிமஹர்ஷிகளும் ஸேவித்துக்கொண்டு இராநிற்கும். "ஆவத்தனம்" என்று ஒருகால் நினைத்தால் அதுக்குபலம் அநவரதம் ஸேவித்துக்கொண்டிருக்கையாய்த்து. (தென்திருமாலிருஞ்சோலையே) தென்னென்று - அழகாய், ஸர்வப்ரகார விலக்ஷணமான தேசமென்றபடி. .... (சு)

வ்யா.—ஏழாம்பாட்டு. (மன்னர்மறுக) அர்ஜுநனுடைய தேரிலே பூண்ட குதிரைகள் தண்ணீருக்கு விடாய்த்து இளைத்த

மென்று ஸேவித்திருக்கும்" என்றும்போது "ஜுஹ்வ்வாஜாயஹ்வயி தி - மூகம் வ்யாதாயஸ்வயிதி" என்று வாயைத்திறந்துகொண்டுறங்குகிறானென்றிவிடத்தில் போலே ஸேவித்திருக்கும்போதெல்லாம் இங்ஙனேவதுவர்த்திக்குமென்றுதோன்றுமைக்காகத் தாத்பர்யமருளுகிறார் (ஆவத்தநமென்றித்யாதி). ஆபத்ரக்ஷகமென்னுமத்யவஸாயம் உபாயத்வாத்யவஸாயரூபமாகையாலே அதுஸக்குத்கர்தவ்ய மென்கிற ஸாஸ்த்ரத்தைத்திருவுள்ளம்பற்றி (ஒருகால் நினைத்தால்) என்றது. ... ... (சு)

அரு;—(மன்னரித்யாதி) மன்னர் - ராஜாக்கள், மறுக - லயிறெரியும்படியாக வென்று ப்ரதாபார்த்தம் விவக்ஷித்து "மோழை யெழுவித்தவன்" என்கைக்கடாகவித்துஹேதுபூர்வகமாகத் தாத்பர்யமருளுகிறார் (அர்ஜுந

http://acharya.org

கண்ணீருண்டாங்காண், அஞ்சாதேகொள்'' என்ன, அவனும் தொ
டுத்து எங்கே விடவென்ன, பூமியில் நீர் நரம்பறிந்தவனைகையாலே
இந்த நீர்நரம்பிலே யென்ன, இவனும் அங்கேவிட, அம்பு போன
வழியே மோழைபட்டு மேலே மண்ணைக்கரைத்துக்கொண்டு கிளம்
பிப்படை நிலமெல்லாம் வேண்டு மளவிலே பாக்கும்படி குமிழி
யெழப்பண்ணினவன் நித்யவாஸம் செய்கிறமலை. (மோழை) குமி
ழி; மேட்டுநீர்.

வளவிலே, கடிநஸ்தலத்திலே நீர்நரம்பு அறியுமவனைகையாலே,
வாருணஸ்த்ரத்தை விடுவித்து அங்கே நீரையுண்டாக்கி, குதிரை
களிளிட்டு நீருட்டி, புரட்டி யெழுப்பிக்கொண்டு போந்து பூட்டிக்
கொண்டு வந்து முன்னே நிறுத்தின இத்தைக்கண்ட ராஜலோக
மடைய ''இவனுடைய பக்ஷபாத மிருந்தபடியால் நாமிவனெவல்
லுகை யென்றொன்றுண்டோ'' என்று குடல் மறுகும் படியாக.
(மைத்துனன்மார்க்கு) (க) ''கூஷ்ணாஸ்ரயாஃ க்ருஷ்ணவலாஃ க்ருஷ்ண நா
யாஸ்ஸுபாண்டவாஃ க்ருஷ்ணஸ்ரயாஃ க்ருஷ்ணபலாஃ க்ருஷ்ணநாதா
ஸ்ச பாண்டவாஃ'' என்கிற படியே தன்னையே ஸர்வமுமாகப்பற்றி
யிருக்கும் பாண்டவர்களுக்கு.

(ஒரு தேர்மேல்) ''ஆயுதமெடுக்க வொண்ணாது'' என்கையா
லே,(க) ''கொல்லாமாக்கோல்கொலைசெய்து'' என்கிறபடியேஉழவு
கோலும் கையுமாய் நின்று தேரை நடத்துகிற ஸாமர்த்யத்தாலே
தேர்க்காலாலே எதிரிகளையட்டங்களும் கெரித்துப்பொகடும்படி தன
க்கு உபகரணமாயுள்ள அத்விதீயமானதேரின்மேலே. (முன்னங்கு
நின்று) ஸாரத்யம் பண்ணுகைக்கு அநுரூபமாக அத்தேரின்முகப்
பான அவ்விடத்திலே நின்று. (மோழையெழுவித்தவன்) நீர்நரம்
நனித்யாதி). (நீர்நாம்பு) நீர்த்தாரை; அதாவது-ஜலமிருக்கும் மர்மஸ்தலம்.
(இவனை) அர்ஜுநனை. ''மைத்துனன்மார்'' என்கிற சரீரஸம்பந்தமே ஸாரத்
யம் பண்ணுகைக்கு ஹேதுவாகையாலே அதற்கு ப்ரமாணபூர்வகம் தாத்பர்
யமருளுகிறார் (க்ருஷ்ணேத்யாதி).

தேரொன்றுயிருக்க, ஒரு வென்றி விசேஷித்ததற்குத் தாத்பர்யமருளு
கிறார் (ஆயுதேத்யாதி). ''முன்னை அங்கு'' என்றுவிசேஷணமாக்கித் தாத்பர்ய
மருளுகிறார் (ஸாரத்ய மித்யாதி).

(க) பார-த்ரோ-க அ-கூ-உ.

http://acharya.org

(கொன்னவிலித்யாதி) கொலைக்குப்பரிகரமென்னும்படியான கூரிய வேலையுடையனும், தர்மயுத்தமே செய்யுமவனும், தபோபலத்தாலே நித்யகங்காஸ்நாகம் செய்து வரவல்லனும், பாண்ட்ய மண்டலத்துக்கு ராஜாவுமாய், தெற்கில் திக்குக்கு ப்ரதாநனுமாய் மதுரையென்கிற பேரையுடைத்தானபடைவீட்டுக்கு நிர்வாஹகனுமாய். (தென்னன்) தென்னட்டையுடையவன். "மேகத்தை விலங்கிட்டான், பூதத்தைப் பணிகொண்டான், இந்த்ரன் தலையிலே பில்லிட்டவாருணாஸ்த்ரத்தின் வழியேகிழுண்டான ஜலமானதுகுமிழியெழுந்து கிளரும்படி பண்ணியருளினவன். (மலி) இப்படி ஆஸ்ரித பக்ஷபாதியானவன் நித்யவாஸம் பண்ணுகிற மலை.

(கொன்னவிலித்யாதி) (க) "ஶ்ரயயூஜூடி வூ்ஷெகா ஊந வெம்ஹூரா ஶஹீவகிஃ - மலயத்வஜ இதிக்யாதோ மாகவேந்த்ரோ மஹீபதிஃ" என்கிற மலயத்வஜ சக்ரவர்த்தி இத்தேசத்தை உபலாளித்துக்கொண்டு போந்தானென்னும் ப்ரீதியாலே அவனை ஸ்லாகிக்கிறார் மேல். கொலைக்குப் பரிகரமென்னும்படியான கூரிய வேலையுடையனும், ராஜநீதி குலையாமல் தர்ம யுத்தமே செய்யுமவனும், தபோபலத்தாலே நித்யம் கங்காஸ்நாகம் செய்து போரவல்ல பெருமையுடையனும், பாண்டியராஜ்யத்துக்கு ராஜாவாய், கட்டளைப்பட்டு "நான்மாடக்கூடல்" என்னும்பேரையுடைத்தாயிருக்கும் மதுரைக்கு நிர்வாஹகனும், தக்ஷிணதிக்குக்கு ப்ரதாநனுமான மலயத்வஜ சக்ரவர்த்தியாலே கொண்டாடப்பட்ட தேசமாய்த்து.

"நரக்குநின்னையல்லாலறியாது" என்றருளிச்செய்யுமிவ்வாழ்வார், மலயத்வஜனை இப்படிஸ்துதிக்கக்கூடுமோவென்னவருளுகிறார்(மலயத்வஜேத்யாதி). (இத்தேஶத்தை) என்றது-திருமலையாழ்வாரையென்றபடி. "கொல்" என்ற ஹிம்ஸிக்கையாய், "நவில்" அத்தைப் பரிசயம் பண்ணுமதென்றாய், அத்தால் பலிதம் (கொலைக்கித்யாதி). கூர்வேலென்ற வநந்தரம் "மாறன்" என்றதை அன்வயித்து, அதுக்கு எதிரி யென்ற ஸப்தார்த்தம் திருவுள்ளம்பற்றி, பலிதார்த்தமருளுகிறார் (ராஜநீதியித்யாதி). "நெடு" என்றுபெருமையாய், அதுக்கர்த்தம்(தபோபலத்தாலேயித்யாதி). "கோன்" என்றதுக்கர்த்தம்(பாண்டியேத்யாதி). தென்னென்றதினர்த்தம் (கட்டளைப் பட்டு) என்றது. அதாவது-ஆணையழகையுடைத்தாயென்கை. (நான்மாடக்கூடல்) என்றது விதிவான்கள்

... ... (எ)

http://acharya.org

வளையெறிந்தான், வடிம்பலம்பின்னுண்கடலிலே, மடியிலேகையவிட்டான்'' என்றுப்போலே சொல்லக்கடவது, பாண்ட்ய மண்டலத்தில் தர்மராஜாக்களே. அவ்வளவன்றிக்கே மலயத்வஜ னென்கிற பேரையுடையனுய்.

அதாவது-அகஸ்த்யன்வர்த்திக்கிறமலய பர்வதத்திலே சென்று அகஸ்த்ய மஹர்ஷி முன்னே ''தர்மமே நடத்தக்கடவேன்'' என்று மலயபர்வத மெழுதிக்கொடி யெடுத்தவன், கங்கையில் ஸ்நாநம் செய்யப்போகா நிற்கச்செய்தே *மதிதவழ் குடுமியளவில் சென்ற வளவிலே தேர் அவ்விடத்தேதாடாமல் நின்றதாய், அவ்விடத்திலே தேரை நிறுத்தி ''இவ்விடத்திலே தீர்த்தவிசேஷமும் தேவதா ஸந்நிதியுமுண்டாக வடுக்கும்'' என்றிறங்கி யாராய்ந்து பார்த்த வளவிலே அவ்விடத்தில் அழகர் ஸந்நிதி பண்ணி ''இவ்வாற்றிலே ஸ்நாநம் செய்'' என்ன, நாமம் கேட்டு ஸ்நாநம் செய்யவேண்டு கையாலே இதுக்குப் பேரென்னென்றுகேட்க, ''முன்னே ப்ரஹ்மா நம்மைக் காலக்ழுவுகிற காலத்திலே நம்சிலம்பில் நீர் இதிலே தெறித்து 'சிலம்பாறு' என்று 'இதுக்குப் பேராய்த்து'' என்ன, அங்கே ஸ்நாநம் செய்து கங்காஸ்நாநம் தவிர்த்து அங்யசேஷத்வ நிவ்ருத்தி கொண்டாடி, அழகர்க்கு

அதாவது - அகஸ்த்யன் வர்த்திக்கிற மலய பர்வதத்திலே சென்று அகஸ்த்ய மஹர்ஷிமுன்னே ''தர்மமே நடத்தக்கடவேன்'' என்று மலயபர்வதத்தை யெழுதிக்கொடியெடுத்தவன், கங்கையிலே ஸ்நாநம் செய்யப்போகாநிற்கச்செய்தே, * மதிதவழ் குடுமி யளவிலே சென்றவாறே, தேர்வடக்கு ஓடாமல்நின்றதாய். அவ்விடத்திலே தேரை நிறுத்தி, ''இங்கே தீர்த்த விசேஷமும் தேவதாஸந்நிதியு முண்டாக வடுக்கும்'' என்று இறங்கி ஆராய்ந்து பார்த்தவளவிலே, அவ்விடத்திலே அழகர் ஸந்நிதி பண்ணி, ''இவ்வாற்றிலே ஸ்நாநம்செய்'' என்ன; நாமம் கேட்டு ஸ்நாநம்பண்ண வேண்டுகையாலே ''இதுக்குப்பேர் என்'' என்று கேட்க; ''முன்பே நம்மை ப்ரஹ்மர் காலக்கழுவுகிற காலத்திலே நம் சிலம்பில் நீர் இதிலே தெறித்து 'சிலம்பாறு' என்று இதுக்குப்பேராய்த்து'' என்ன; அங்கே ஸ்நாநஞ்செய்து, கங்காஸ்நாநம் தவிர்த்து இங்கே ப்ரஹ்மணனுயிருந்து, ''அழகர்க்கு வேண்டுமடிமைகளெல்லாம் செய்

http://acharya.org

மூ.—குறுகாதமன்னரைக் கூடுகலக்கி வெங்கானிடைச்
சிறுகானெறியே போக்குவிக்குஞ் செல்வன் பொன்மலி
அறுகால் வரிவண்டெ ளாயிரமாமஞ் சொல்லிச்
சிறுகாலைப்பாடுந் தென்திருமாலிருஞ்சோலையே. (அ)

வேண்டுமடிமைக ளெல்லாம் செய்தானென்றொரு ப்ரவித்தியுண்டிறே. அத்தைப்பற்ற "தென்னன் கொண்டாடும்" என்கிறது. (க) "பஞ்சவன் பவுழியன் சோழன்பார்மன்னர் மன்னர் தாம் பணிந்தேத்தும்வரன்" என்பது, (உ) "பலவேந்தர்வணங்குசுழல்பல்ல வன் மல்லையர்கோன் பணிந்த பரமேசுவர விண்ணகரம்" என்பது, இவர்களோடே கூட அகிய ப்ரயோஜகராய் அகிய ஸாதகரா யிருக்கிற தொண்டைமான் சக்ரவர்த்திகளையும் கொண்டாடினதின் றிறே. இதிலே ஆழ்வார்கள் திருவுள்ளமிருக்கும்படி. இதுக்கடி பகவத் பாகவதாசார்ய விஷயங்களில் ப்ரீத்யதிசயமிறே. இது விறே நம்மாசார்யர்களுக்கும்திருவுள்ளம், "இலையயூ ஜஇ திவ்ரா தொ ஸாநவெஜ்ரா ஜஹீவெகிஃ-மஇலயத்வஜதிக்யாதொமாக வேக்தோ மஹீபதிஃ" .... (எ)

ஸ்வா;—எட்டாம்பாட்டு. (குறுகாத மன்னரை) திருமலை யைக்கிட்டாதராஜாக்களை. (கூடுகலக்கி) இருப்பிடத்தைக்குலைத் தான்" என்று ஒரு ப்ரவித்தியுண்டிறே; அத்தை அருளிச்செய்தா ராய்த்து. (தென்திருமாலிருஞ்சோலையே) இப்படி அவனுலே கொண்டாடப்பட்டிருப்பதாய் தெற்குத் திக்கிலேயான திருமாலி ருஞ்சோலையே. .... (எ)

வ்யா;—எட்டாம்பாட்டு. (குறுகாதமன்னரை) திருமலை யைக் கிட்டாத ராஜாக்களை. அதுகூலராய்ச் சேர்த்து வாழ்ந்து போகலாயிருக்க, ப்ரதிகூலராய்ச் சேராதேயிருக்குமவர்களை. (கூடு கலக்கி) இருப்பிடத்தைக்குலைத்து, அதாவது-போக்ய போகோப

அரு;—எட்டாம்பாட்டு. (குறுகாதவித்யாதி) திருமலையைக் கிட்டாத வர்களை உபேக்ஷிக்க ப்ராப்தமாயிருக்க, அவர்களை வெங்கானிடைச் சிறுகான் கெறியே போக்குவிப்பானென்னென்ன வருளுகிறார் (அதிகூலாயித்யாதி), "வெங்கானிடைச் சிறுகானெறியே போக்குவிக்கும்" என்றத்தாலே தானே யிருப்பிடத்தைக் குலைக்கை ஸித்தமாயிருக்க, வ்யவசிதத்துக்குத் தாத்பர்ய மருளுகிறார் (அதாவதித்யாதி). இத்தாலே இஷ்டஹாநி சொல்லிற்றென்று

http://acharya.org (க) கெ-மெ-உ-கூ-க.

து. இருப்பிடமென்றபோதே ராஜார்ஹமாயிருந்ததென்றிறேனல்ல விடங்களைச் சொல்லுவது. (வெங்கானிடை) நிலவனுக்கும் ளஞ் சரிக்கவொண்ணுதவழி. (சிறுகாலைனறியேபோக்குவிக்கும்)கெட்டுப் போகும்போது பின்தொடருகிறார்களென்னுமச்சத்தாலே போக்கு விக்கும். (க) "உய்மின்திறை கொணர்ந் தென்றுல காண்டவரித் யாதி" அதுக்கடிஸ்ரியஃபதியாகையாலே; (உ)"அசுரர்க்குத்தீங்கிழை க்கும்நிருமால்". (பொன்மலை)ஸ்ரியஃபதிவர்த்திக்கிற ஸ்லாக்யமான மலை.

(அறுகால்வரிவண்டுகளாயிரநாமம் சொல்லி) ராஜாக்கள்

கரண போகஸ்தாநங்களெல்லாவற்றிலும் விலக்ஷணமாம்படி அவர்கள் பண்ணிக்கொண்டிருக்கும் நகரிகளிலிருப்பைக்குலைத்தென்கை.(வெங்கானிடை)வெவ்வியகாட்டின்நடுவே. நிலவனுக்கும்ளஞ் சரிக்கவொண்ணுதபடியாய்த்துக்காட்டின் வெம்மையிருக்கும்படி. (க) "வெம்மிஞ்ஞளிவெயில் கானகம்" என்கிறபடியே,(சிறுகாலை றியே போக்குவிக்கும்) கெட்டுப்போம்போது பின் தொடருகிறார் களென்னு மச்சத்தாலே வழியானவிடமகிடக்க, சிற்றடிப்பாடே நழைந்து போம்படியாகப்பண்ணும். (செல்வன்) இதுக்கடி-ஸ்ரியஃ பதியாகை. அதுகூலரக்ஷணமும் ப்ரதிகூலநிரஸநமும் பண்ணுவது அவளுக்காகவிறே. (பொன்மலை) இப்படியிருக்குள்ள ஸ்ரியஃபதி யானவன் வர்த்திக்கிற ஸ்லாக்யமானமலை.

(அறுகால்வரிவண்டுகள்) ஷட்பதங்களான அழகியவண்டுகள்

கருத்து. காட்டின் வெம்மை ஸீதவாதாதபங்களை ஸஹித்திருக்கும் தரித்ர னுக்கும் போகவொண்ணுதபடி மிகுத்த வெய்யிலால் வந்த வெம்மையென்று திருவுள்ளம்பற்றி ப்ரமாணமும் காட்டித் தாத்பர்யமருளுகிறார் (நிர்தநனுக்கு மித்யாதி வாக்யத்வயத்தாலே). காலைறியென்று சொல்லவமைந்திருக்க, சிறுவென்று விசேஷித்ததுக்குத் தாத்பர்யமருளுகிறார் (கெட்டுப்போ மித் யாதி). (கெட்டுப்போந்து) என்றது - ஸத்ருராஜாக்களோவிட்டு இவர்களிருப் பிடத்தை ஈச்வரன் குலைக்கையால் கெட்டுப்போம்போதென்றபடி. இவ்வள வால் இவர்களுக்கு அநிஷ்டத்தை ப்ராபிக்கை சொல்லிற்றாயிற்றென்று கரு த்து. ஸ்ரியஃபதியாகில் ப்ரதிகூலரை இஷ்டஹாநியையும் அநிஷ்டத்தை ப்ராபிக்கையும்செய்து நிரஸிக்குமோவென்னவருளுகிறார் (அதுகூலேத்யாதி). இவ்விடத்தில் அதுகூலரக்ஷணத்தைச் சொன்னது திருஷ்டாந்தார்த்தம்.

"வரி" என்றதினர்த்தம் (அழகிய) என்றது. "அறுகால்" என்றும் "வரி"

(க) தி-வாய் சு-க-உ. (உ) தி-வாய்-நூ-நு உ.

http://acharya.org

த்யாஜ்ரென்னுமிடமும், திருமலை யோட்டைபந்தத்தாலே நிர்யக்கு
உபாதேயமென்னுமிடத்தையும் சேரச்சொல்லிற்று. (அறுகால்வரி
வண்டுகள்) அவற்றிலும் தேஹகுணமிறே இவர்க்கு உத்தேச்யம்.
(ஆயிரநாமம் சொல்லிச் சிறுகாலைப்பாடும்) ஸத்வோத்தரகாலத்
திலே யெழுந்திருந்துதிருப்பள்ளியெழுச்சிபாடாநிற்கும். (க)"காலை
யெழுந்திருந்து கரியகுருவிக்கணங்கள் - சோலைமலைப்பெருமான்"
என்னக்கடவதிறே. (தென்திருமாலிருஞ்சோலையே) அழகையுடைத்
தானமலை. .... (அ)

அவ;-ஒன்பதாம்பாட்டு. (சித்தவித்யாதி) குறுகாதமன்னரளவில்
அழகர்தம்மால்வரும் நிக்ரஹம்(உ)"ஏறுதிருவுடையான்" (ங)"திரு
இத்தால்-இவற்றினுடைய ரூபகுணம் சொல்லிற்று. (ஆயிரநாமம்
சொல்லிச் சிறுகாலைப்பாடும்) (ச) "ஸஹஸ்ரநாமேவ ஸஹஸ்ரவாரு -
ஸ்தவோநாமஸஹஸ்ரவாக்" என்கிற அவனுடைய ஆயிரந்திருநாமங்
களையும் ஸத்வோத்தரமானகாலத்திலே ப்ரீதிக்குப்போக்குவிட்டுப்
பாடாநிற்கும். (தென்திருமாலிருஞ்சோலையே) இப்படியிருந்துள்ள
அழகையுடைத்தான திருமாலிருஞ்சோலை யென்கை. ... (அ)

அவ;—ஒன்பதாம்பாட்டு. அந்ததேஶவர்த்திகளான ஸ்ரீவைஷ்
ணவ பூதங்களினுடையவ்ருத்தமிருக்கும்படிசொல்லுகிறது. அழகர்
தம்முடையசெல்வம்போலேயாய்த்து-இவற்றினுடைய செயலுமிருக்
கும்படி. அதாவது-ப்ரதிகூலரானவர்களுக்காணப்பொறுதாய்த்து.
என்றும் விசேஷித்ததுக்குத் தாத்பர்யம் (இத்தாலித்யாதி). ரூபமென்றது -
வண்டின்சரீரம். குணமென்றது-அழியவென்றவிடத்தில் விவக்ஷிதமான
ஸர்வகுணங்களும். இத்தால் ஆயிரநாமம் சொல்லுகிற வண்டுகளிடத்தில் ப்ரீ
தியாலே இப்படி வர்ணித்தாரென்று கருத்து. (சிறுகாலை) என்றது-ப்ராத:
காலமாய், அத்தால் பலிதம் (ஸத்வோத்தரமான காலத்திலே) என்றது. (அ)

அரு;—ஒன்பதாம்பாட்டு. (சித்தவித்யாதி) "ஆபத்தனம் செய்" என்று
அழகரை ரக்ஷகமென்று நினைத்து ஸேவிக்கும் பூதங்கள் அவர்க்கநிஷ்டமாகச்
சிந்தப்புடைத்தென்று ப்ராணி ஹிம்ஸை பண்ணக்கூடுமோ வென்ன வவதா
ரிகை (அந்ததேசேத்யாதிவாக்யத்தாலே). (அழகர் தம்முடைய செயல்
போலே) என்றது-"குறுகாதமன்னரை" என்றதிற்பாட்டைப்பற்ற.

(ச) பார-ஸபா-ங-அ-கக.

http://acharya.org

பெரியாழ்வார் திருமொழி, ச-ப, உ-தி, கூ-பா, சிந்தப்புடைத்து. கூக்க

மூ;—சிந்தப்புடைத்துச் செங்குருதிகொண்டுபூதங்கள்
அந்தப்பலிகொடுத் தாவத்தனஞ் செய்யப்பன்மலே
இந்திரகோபங்க ளெம்பெருமான் கனிவாயொப்பான்
சிந்தும்புறவிற் றென்றிருமாலிருஞ் சோலையே. (கூ)

வியாடுதிண்டோள்" என்னச்செயதேயும்(க)'அவுணரிடைப்புக்கு' (உ)"என்றுணுமிரக்கமிலாதவன்" என்கிறபடியேவருமென்று சொல்லிற்றுக்கீழ். இதில் அம்மலையிலே வர்த்திக்கிறஸ்ரீவைஷ்ணவபூதங்கள் (கூ)"சென்றுசென்றுதேவர்"(ச)"ஜ்ஞாஜ்ஞவஹஹெ ரஷ்ஷ-ஜங்மாந்தரஸஹஸ்ரேஷு" என்கிறபடியேகுறுகாதவளவன்றிக்கே அம்மலையிலே வர்த்திக்கச் செய்தே தாழ்ச்சியை மதித்துத் தீவினைபெருக்கி ஆயமாயவன் கோயில் வலஞ்செய்யாமல் வலஞ்செய்து வழக்கெனகினையாமல் சூதும் களவும் செய்து அவன் தந்தகரணங்களைக் கொண்டு வழிகெட நடத்து அவ்வய விநாஸாரஹிதரானவர்களை அவ்வயவிநாஸமுண்டாக்குவதாக பாபகரணங்களைக் குலைத்து அழகரை யுகப்பிக்குமென்னும் ப்ரகார விசேஷங்களைச் சொல்லுகிறது இப்பாட்டால்.

ஸ்வா;—(சிந்தவித்யாதி) அவர்கள் தங்களுக்கடைத்த காலங்களிலே ஸஞ்சரிக்கும்போது இவர்களைதிர்பட்டால் மூக்கும்வாயும் ரக்தம்கக்கும்படிசாகவடித்து அந்தச்செங்குருதியோடேசவத்தைத்

வ்யா;—(சிந்தப்புடைத்து) சிதறப்புடைத்து. ஆஸ்திகராய், த்யாஜ்யோபாதேய விவேகமுடையராய், அழகரளவிலும் திருமலையாழ்வாரளவிலும் ப்ரேமமுடையராய் வர்த்திக்குமவர்களைக் கண்டால் அவர்கள் ஸந்நிதியில் நில்லாதே அஞ்சலி வந்தநாதிகளைப் பண்ணித் தந்தாமைக்கொண்டு மறைந்துவர்த்திக்கு, நாஸ்திகராய் த்யாஜ்யோபாதேய விவேகஶூந்யராய், தேஹபோஷணார்திகளைப் பண்ணி ஸ்வைரம் ஸஞ்சரித்துத்திரியும் ப்ரதிகூலஜந்துக்களை, தந்தாம் ஸஞ்சரிக்கிற தேசத்திலே காலத்திலே கண்டால், அவயவங்கள் சிதறவடித்துக் கொன்று பொகடாநிற்குமாய்த்து. (செங்குருதி

"கீழ் ப்ரதிகூலரைக் காணப்பொறுதாய்த்து" என் கையாலே. சிதறப்புடைக்கை ப்ரதிகூலரையென்று விவக்ஷித்து, இத்தால் தோற்றுகிற அதுகூலாதுவர்தகப்ரகாரத்தையும் கூட்டித் தாத்பர்யமருளிற்றுர் (ஆஸ்திகராயித்யாதி). (காலத்திலே) என்றது-ஸந்த்யாகாலாதிகளிலேயென்றபடி.

(க) தி-மெர-உ-கூ-க உ-சூ-க (உ) தி-மெர-உ-சூ-க (கூ) தி-ச-வி-சூக,

http://acharya.org

கொண்டு கண்டாகர்ணனப்போலே "இத்தைக்கொண்டருளவே ணும்" என்று ப்ரார்த்தித்துக்கொடுத்து, அந்தமகீயில் வர்த்திக்கிற ஸ்ரீவைஷ்ணவ பூதங்களாகையாலே தந்தாமுக்கடைத்த ஸந்த்யா காலத்திலேகொடுத்து, (க)"பின்னுமாரும்செய்வன்" என்பாரைப் போலே பின்னையும் செய்யுமென்கிறார். அன்றிக்கே தந்தாமுடைய ஆபத்துக்கழியாத தனமாக அழகர்தம்மையே நினைத்துக்கொடுக்கு மென்னவுமாம். அப்போது இக்குடைஸாதகத்திலே அன்வயிக்குமென் று தோற்றும்.

இவற்றுக்கு இப்படி அயோக்யரைத் தேடிக் கொல்லக்கிடை க்குமொவென்னில்; தனகளுக்கடைத்தகாலத்திலே யோக்யரையும் பாராது. யோக்யகாலம் பார்த்துப் புறப்படாரர்களே. புறப்பட் டார்களாகில் அவன்தானே யகலும்; அந்தியம்போது அங்கு நில் லென்றால், ஸங்கல்பபாரதந்த்ர்யம் வரப்பண்ணுமே; படைவீடுகாவ

கொண்டு) தாந்தாம் அடித்துக்கொன்றவர்களுடைய தேஹத்தில் நின்றும், செவ்வியிலே சிவந்துபுறப்படுகிற ரக்தத்தைக்கொண்டு. (பூதங்கள்) பூதயோநியாயிருக்கச் செய்தேயும், வைஷ்ணவ நாம ரூபங்களோடு கூடி, பகவத்பாகவத பக்தியுக்தங்களாய்க் கொண்டு திரியும் பூதங்களானவை.

(அந்திப்பலிகொடுத்து) (க) "நவம்ஸவஜீஂவாணாம்-ஸவம் சவமிதம் புண்யம்" என்றுஸமர்ப்பித்த கண்டாகர்ணனப்போலே, தங்களுடைய ஜாத்யுசிதமாக ஜீவிக்குமத்தை, ஸந்த்யாகாலங்களி லே ஆராதநரூபேண ஸமர்ப்பித்து. (ஆபத்தனம்செய்) தங்களுக்கு ஆபத்துக்கு ரக்ஷகமான தனமாக நினைத்து ஸேவித்துக்கொண்டு

(புண்டாகிற்குமாய்த்து) என்றவளவுதரம் "பூதங்கள்" என்று சேஷம். குருதி யென்றபோதே சிவப்புஸித்தமாயிருக்கவும் "செம்" என்று விசேஷித்தது தாத்காலிக சிவப்பைச் சொல்லுகிறதென்கிறார் (தாந்தாமித்யாதி). (செவ்வி யிலே) என்றது-செவ்வியழிந்த தத்காலத்திலே யென்றபடி.

இப்படி ப்ராணி ஹிம்ஸைபண்ணி அநுசிதமானதை அழகருக்கு அந்திப் பலியாகக் கொடுக்கக்கூடுமோவென்னவருளுகிறார் (நவமித்யாதி), ஆபத்துக்கு தனமாக-ரக்ஷகமாக, "செய்"-மநஸ்ஸிலேசெய்யப்படுகிறவென்று ஸம்தார்த்தம் காக்பர்யமருளுகிறார் (தங்களுக்கித்யாதி), இன்னார்க்கு அப்ப

http://acharya.org

லிலொடுக்குமுறச்செறிந்தால்காவலாளர்எதிர்பட்டாரைக்கொல்லு கையும் ராஜாக்களுக்கு ப்ரியமிறே. பகவத்கார்ய நிமித்தமாகபக்தி பாரவஸ்யத்தாலே காலம் பாராமல் புறப்பட்டார்களாகில் இவர்க ளுக்குத் தோற்றுமல் நிற்றல்; தோற்றம் பொறுப்பர்களாகில் பரீ க்ஷித் தநுவர்த்தித்தல் செய்யுமித்தனையிறே. (அப்பன்மலை) அவயவ ப்ரதாநம் செய்தவன்நித்ய வாஸம்செய்கிற திருமலை.

(இந்திரவித்யாதி) அம்மலைமேலுண்டான சோலைகள் பூத்து உதிர்ந்தாப்போலே அழகர்திருப்பவளத்துக்கொரு புடையொப்பா னவிந்த்ரகோபங்கள் சிந்தா நிற்குமாய்த்து; இப்படிப்பட்ட சோலை களாலே சூழப்பட்ட தென்திருமாலிருஞ்சோலையே; காலத்தைமதி யாமைபறப்பட்டார்க்கும் பாபகரணங்கள்குலைந்து பிழைக்கலாமா கையாலே அதுவேதேசம். பாபகரணம் பகவத்கார்யமாகத் தந் தாம் காலங்களிலேகுலைப்பார்க்குமதுவேதேசம். காலமறிந்துபுறப்

போரும்படியிருக்கிற. (அப்பன்மலை) ஸர்வகாரண பூதனானவன் நித்யவாஸம் பண்ணுகிறமலை. "அப்பன்" என்றது-இவற்றுக்கும் இப்படி கிட்டிவர்த்திக்கலாம்படியிருக்கிறது, காரணத்வப்ரயுக்த மானகுடற்றுடக்காலே யென்னுமிடம் தோற்ற.

(இந்திரகோபங்கள்) சிவந்தநிறத்தை யுடையவாய், "இந்த்ர கோபம்" என்கிற நாமத்தையுடைத்தாயிருக்கிற ஜந்துக்களான வை. (எம்பெருமான் கனிவாயொப்பான்) ஸர்வஸ்வாமியான அழகருடைய, கொவ்வைக்கனிபோலேயிருக்கிற திருவதரத்துக் குப் போலியாம்படி. (சிந்தும்புறவில்) கண்டவிடமெங்கும் சித றிப்பறக்கும் பர்யந்தத்தையுடைய. (க) "சிந்துரச் செம்பொடிப் போல் திருமாலிருஞ்சோலை யெங்கும் இந்திரகோபங்களே யெழுந் தும் பரந்திட்டன" என்றருளிறே-இவர் திருமகளாரும். (தென்றிரு

னென்னுமையாலே யருளுகிறார் (ஸர்வேத்யாதி). அழகரென்னுதே அப்ப னென்றதற்குத் தாத்பர்யமருளுகிறார் (அப்பனென்றதித்யாதி).

(போலியாம்படி) என்றவநந்தரம் "ஆய்க்கொண்டு" என்று சேஷம். "புற" என்று பர்யந்தமாய், அதில் இன்னவிடமென்று விசேஷியாமையாலேயெங் குமென்று விவக்ஷித்துத் தாத்பர்யமருளுகிறார் (கண்டவிடமெங்குமித்யாதி), இவ்வர்த்தத்துக்கு ஸம்வாதமருளுகிறார் (இந்திரமித்யாதி). ... (கூ)

(க) நா-தி-கூ-க.

http://acharya.org

மூ.—எட்டுத்திசையு மெண்ணிறந்த பெருந்தேவிமார்
விட்டுவிளங்க வீற்றிருந்த விமலன்மேலை
பட்டிப்பிடிகள் பகடுறிஞ்சிச்சென்று மாலைவாய்த்
தெட்டித்திளைக்குந் தென்திருமாலிருஞ்சோலையே. (கஎ)

படாமல் புறப்பட்டு வர்திப்பார்க்குமதுவேதேசம். இந்தும் புற விலேவிளங்காகின்ற தென்திருமாலிருஞ்சோலையே. .... (கூ)

ஸ்வா;—பத்தாம்பாட்டு. (எட்டுத்திசையுமித்யாதி) ஸ்ரீமத் த்வாரகையி லொவ்வொருதிக்கில் தேவிமாரைப்பரிகணிக்கவொண் ணுமையாயிறே யிருப்பது; இவர்களெல்லாரும் இன்னரின்னரென் றும்ப்ரஸித்தியோடே "ஒருவராலேஒருவர்க்குதேஜஸ்" என்கிறதை விட்டு க்ருஷ்ணனேடே விளங்கவென் றதால்; இவர்கள்தான் "எல்

மாலிருஞ்சோலையே) இப்படியிருந்துள்ள அழகையுடைத்தான திரு மாலிருஞ்சோலை யென்கை. ... ... (கூ)

வ்யா;—பத்தாம்பாட்டு. (எட்டுத்திசையும்) எட்டுத்திக்கிலும். (எண்ணிறந்த பெருந்தேவிமார்) அஸங்க்யாதராய், ரூபகுணத்தா லும், ஆத்மகுணத்தாலும் வந்த பெருமையையுடையராய், ஸாஸ்த் ரோக்தமானப்ரகாரத்திலே பரிக்ரஹிக்கப்பட்ட தேவிமாரானவர் கள். (விட்டுவிளங்க) மிகவும் ப்ரகாசிக்க. அதாவது - பார்த்த பரிச்சதவிடமெங்கும் இவர்களுடைய திரளின் ப்ரகாசமேயாயிருக் கை. (வீற்றிருந்த) இவர்கள் நடுவே தன் வ்யாவ்ருத்தி தோற்

அரு;—பத்தாம்பாட்டு. (எட்டுத்திசையுமித்யாதி). த்ரகாஸ்ரவதம்பண் ணி க்ருஷ்ணன் ராஜகந்யகாஸஹஸ்ரங்களைக் கலியாணஞ்செய்தா னென்கிற ப்ரமாணத்தையுட்கொண்டருளுகிறார் (ஸாஸ்த்ரோக்தமானவித்யாதி), "எண் ணிறந்த பெரும்தேவிமார் எட்டுத்திசையிலும்விட்டுவிளங்க" என்றதன்வயம்திரு வுள்ளம்பற்றியருளுகிறார்(அதாவதித்யாதி). (க)"ஒவ்வுஹஹஸ்ரமதயா - தேவ்யஸ்ஸஹஸ்ரம்தத" என்கிறபடியே பரமபதநாதனுக்கு எண்ணிறந்த பெருந்தேவிமார் நடுவே வீற்றிருக்கையுண்டாயிருந்தபோ தாகிலும், வீற்றிருக் கும் விமலனென்னுமபோ வீற்றிருந்த வென்று பூதநிர்தேசம் தோற்ற வருவிச் செய்கையாலே, க்ருஷ்ணவதார விஷயமென்று திருவுள்ளம்பற்றித் தாத்பர்ய மருளிச்செய்கிறார் (இவர்களித்யாதி). ஸ்த்ரீஜாதிகள் நடுவே புருஷனிருக் கும்போது வ்யாவ்ருத்தி ஸ்ப்புடதரமாயிருக்கவும், "வீற்றிருந்து" என்று விசே

http://acharya.org

லாரையும்விட்டுஎன்னெஞ்சுத்தியோடும்விளங்கா நின்றான்" என்னும் படியாதல்; ஸௌபரியுடைய ஸ்த்ரீகளை, பிதாவழைத்துத் தனித் தனியே "பர்தாஉன்னளவில்எப்படி" என்ன "எனக்குப்பரியமாகவர் தித்துப்போரா நின்றான்" என்று எல்லாருமிப்படி சொன்னார்களி றே. (க) "கல்லுங்கனை கடலும்" (உ) "ஏபாவம்" (கூ) "பக்கம் நோக்கறியான்." அன்றியே "எண்ணிறந்தவெட்டுத்திசையும்" என் கையால் பஞ்சாஸத்கோடியில் திக்கு முடியாதே. அன்றியிலே "பதினாறுமாயிரவர்" என்கிற பரிகணனை யளவின்றிக்கே யென்னு தல்; அவன்தன்னையும் காலிரண்டுபட்டினி கொள்ளும் காலத் திலும் மற்றும் சிலஸ்த்ரீகளுண்டென்று பரிகணிக்கவொண்ணாத படி அவனையுகப்பிக்க வல்லவர்களென்னுதல். (விற்றித்யாதி) வேறுபாடு தோன்ற விருந்த விமலன். "ஒருவனுக்கு பகவத் ஸம்ருத்தியுண்டானால், அத்தால் வந்த ஸம்ருத்தி ஆஸ்ரித ரெல் லார்க்கும் வேணும்" என்றிருந்த போதிறே தனக்கு வைஷ் ணவத்வமுண்டென்றறியலாவது. (விமலன்) ஸ்வார்த்த ப்ரதிபத் தியில்லாமையாலே விமலத்வமான வேறுபாடு தோன்ற விருந்தவ னென்கிறது. இப்படியிருக்கிறவன் நித்யவாஸம் செய்கிறதிருமலை.

றும்படி ஸ்ரீமத்த்வாரகையிலே யெழுந்தருளியிருந்த. அதாவது - இத்தனை பேரோடும் பரிமாறுகிற விடத்தில் ஒரொருத்தரே "என்னையொழியவறியான்" என்னும்படி பரிமாறுகையால்வந்த வீறுடைமைதோற்ற விருந்தவனென்கை. (விமலன்) இப்படி பரி மாறினவிதில் ஸ்வார்த்தப்ரதி பத்தியாகிறதோஷமில்லாதவனென்ன கை. இவனுடைய ஸமஸ்தவ்யாபாரங்களும் ஆஸ்ரிதரை ரஸிப்பிக் கைக்கு உறுப்பாயிறேயிருப்பது. இப்படியிருக்குள்ளபாரதந்த்ர் யந்தான் ப்ரணயித்வ ப்ரயுக்தமாகையாலே இவன்றனக்கு ஏற்றத் துக்குடலாமித்தனையிறே. (மலை) ஏவம் பூதனனவன் இந்த ஸ்வ பாவமெல்லாம் ப்ரகாசிக்கும்படி வர்திக்கிற மலை.

வஸித்ததக்குத்தாத்பர்யமருளுகிறார் (அதாவதித்யாதி). வீற்றிருந்தவென்றவநந் தரம் விமலனென்றச் சேர்த்திக்குத் தாத்பர்யமருளுகிறார் (இப்படியித்யாதி). "ஸுஸ்வபாவம் ஸுலாதிஜ்ஞம் ஸுலபம் ஸுகதம் ஸ்வரூபம் ஸ்வாதந்த்ர்யம்பகவதஃ" என்கிறபடியே நிரங்குஸஸ்வ தந்த்ரனுக்கு ஸ்வார்த்தப்ரவருத்தியில்லையென் னக்கூடுமோ? ஆனாலும் ஸ்த்ரீ பாரவஸ்யம் குணமாமோ வென்னவருளுகிறார் (இவனுடைய வித்யாதி வாக்யத்வயத்தாலே).

(க) பெரி-திருவ-சுஅ. (உ) தி-வாய்-உ-உ-உ. (கூ) தி-வாய்-உ-க-உ

http://acharya.org

மூ.—மருகப்பொழிலணி மாலிருஞ்சோலைமலைதன்னைக்
கருகியுறைகின்ற கார்க்கடல் வண்ணனை மான்றவ்னை
விரதங்கொண்டேத்தும் வில்லிபுத்தூர் விட்டுசித்தன்சொல்
கருதியுரைப்பவர் கண்ணன் கழலிணை காண்பரே. (கக)
பெரியாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

(பட்டியித்யாதி) தனக்கு வல்லதவ்யமான பூமியிலே மேய்ந்து வந்து கிடக்கிற பெண்ணேனையானைகள் அருகுகிடக்கிற களிற்றுரூனைகளை உரோசியெழுப்பி; ஸ்பர்ஸித்தெழுப்பி யென்றபடி. (சென்று) அதினிஷ்டத்துக்கீடாக நெஞ்சு பொருந்திச்சேர்ந்து. (மாலியித்யாதி) இராக்காலத்தில் ப்ரணயரோஷம்தலையெடுத்து ஊடலும் கூடலுமாய், ஒன்றுக்கொன்று இரையத்த விளையாடுதல், தீர்க்கஸம்ஸ்லேஷந்தானுதல்தெட்டல்-வாத்ஸ்யாயநமுநிர்ச்சிபோலேயிருக்கை

இத்தால் ஆசார்யனவன் சிஷ்யன் பக்கலிலே ஸமதமாதிகளையுண்டாக்கி ஆத்மகுணத்தை விளைத்து அவனுடைய ப்ராப்தநாதரூபமாக அவகாஸப்ரதாநம்பண்ணிமாஸ்த்ரங்களையுமொருங்கவிட்டு கைக்கர்யங்களையும் மிகவுமங்கீகரிக்கு மென்னுமிடம் தோற்றுகிறது. ... ... (கo)

அவ;—நிகமத்தில் இத்திருமொழி கற்றூர்க்குப்பலம் சொல்லித் தலைக்கட்டுகிறார்.

(பட்டிப்பிடிகள்) ஸ்வைரஸஞ்சாரிகளான பிடிகளானவை. (பகடுறிஞ்சிச்சென்று) *களிற்றுரூனையோடே ஸ்பர்ஸித்துச்சென்று. ஸ்பர்ஸத்தால் ஸம்ஸ்லேஷத்தைச் சொல்லுகிறது. "சென்று" என்று - அதிலுண்டான காலதைர்க்க்யத்தைச் சொல்லுகிறது. (மாலிலவாய்) ராத்ரியிடத்திலே. (தெட்டித்திளைக்கும்) அந்த ஸம்ஸ்லேஷரஸம் முற்றிக்கனியாநிற்கும். தெட்டல்-முற்றல். திளைத்தல் - கனித்தல். (தென்திருமாலிருஞ்சோலையே) இப்படி யிருந்துள்ள சிறப்பையுடைய திருமாலிருஞ்சோலைமலை யென்கை. (கo)

அ,—நிகமத்தில், இத்திருமொழிகற்றூர்க்குப் பலம்சொல்லித் தலைக்கட்டுகிறார்.

"பகடு-புருஷகஜத்தை, உருஞ்சி-ஸ்பர்ஸித்து" என்றுஸமர்த்தமாய்,
[illegible] (சிறப்பு)-அதிஸயம். ... (கo)

http://acharya.org

ஸ்வா;—(மருதவித்யாதி) தவிழ்ந்து முறிக்க வேண்டாத மரங்களாகையாலே தழைத்து நிழல்கொடுக்கும் மருதமரப்பொழிலும், மற்றும் நாநாவான புஷ்பபலத்ருமங்களாலும் அலங்க்ருதமான திருமலையை. (தன்னை) தன்னுடைய போக்யதையாலே (க)"நங்கள் குன்றம் கைவிடான்" என்கிறபடி அநுகூலத்வமை வைத்த கண்வாங்கி நீங்கவொட்டாதென்னுமிடம் தோற்றுகிறது. (கருதியுறைகின்ற) நித்யவிபூதியிலிருப்பில் விருப்பக்கிலுங் காட்டில் மிகவும் விரும்பிக் கருதினதாகையாலே, நித்யவாஸம் செய்யுமென்று தோற்றுகிறது. (கார்க்கடல் வண்ணனம்மான் தன்னை) கருங்கடல் வண்ணனென்னுதல்; மேகம்போலேயும் ஸமுத்ரம்போலேயுமிருக்கிற திருநிறத்தை யுடையவனென்னுதல். (அம்மான் தன்னை) எனக்கு நிருபாதிக போக்யனானவனை.

(விரதமித்யாதி) ஸ்வரூபாநுரூபமான மங்களாசாஸநமிதே

வ்யா;—(மருதமித்யாதி) மருதஞ்சோலைகளாலே அணியப்பட்டிருப்பதாய், "திருமாலிருஞ்சோலை" என்னும் திருநாமத்தையுடைத்தாயிருந்துள்ள திருமலைதன்னை. "தன்னை" என்கையாலே இதினுடைய போக்யதாதிசயத்தைச் சொல்லுகிறது. (கருதியுறைகின்ற) நித்யவிபூதியிலுங்காட்டில் இதுவே நமக்கு வாஸஸ்தாநமென்று விரும்பி, (க)"நங்கள் குன்றம் கைவிடான்" என்கிறபடியே நித்யவாஸம் பண்ணுகிற. (கார்க்கடல் வண்ண னம்மான் றன்னை) கருங்கடல்போலே யிருண்டு ப்ரமஹரமான திருநிறத்தையுடைய ஸ்வாமியானவனை.

(விரதமித்யாதி) ஸ்வஸோஷத்வாநுரூபமான மங்களாசாஸநமே

அரு;—நிகமத்தில்;-(அணியப்பட்டிருப்பதாய்) அலங்கரிக்கப்பட்டிருப்பதாய். "கருதி" என்றதுக்கு-விரும்பியென்றர்த்தம் திருவுள்ளம்பற்றி, எத்தைக் காட்டில் விருப்பமென்னுமாகாங்ஷையிலேயருளுகிறார்(நித்யேத்யாதி). உறைகின்ற வென்றவர்த்தமாகார்த்தம் (நங்கள் குன்றமித்யாதி).

விரதமென்றது வ்ரதமென்றாய், அது மங்களாசாஸந ரூபமென்றும், அர்சாவதார ப்ராவண்யமென்றும் திருவுள்ளம்பற்றி யோஜநாத்வய மருளுகிறார் (ஸ்வஸோஷத்வேத்யாதி வாக்யத்வயத்தாலே). (அர்சாவதாரம்) என்றதுக்கு (என்னப்படும் விஷயமாகையாலே) என்றத்தோடந்வயம். ... (கக)

ஜீயர் திருவடிகளேசரணம்.

(க) தி-வாய்-கo-எ-ச.

http://acharya.org

இவர்க்கு வ்ரதமாவது. எல்லாரும் யாதானும் பற்றி நீங்கும் வ்ரதமும், அவனைப்பற்றி அந்த வ்ரதத்தை விடுவித்துக்கொள்கையுமின்றிக்கே, (க) "தேய்த்துக்கிடக்கானொட்டேன்" என்று அவனுடைய ப்ரதிஜ்ஞாரூப வ்ரதத்தைக் குலைக்கும்படியிறே இவருடைய மங்களாசாஸநரூபமான வ்ரதந்தானிருப்பது. (வில்லிபுத்தூர் மல்லிட்டு கித்தன் சொல்) திருமாலிகைக்கு நிர்வாஹகரான வாழ்வாரருளிச் செய்ததை ஸாபிப்ராயமாக புத்திபண்ணி அநுஸந்திக்குமவர்கள் அத்யந்தம்ஸுலபனான க்ருஷ்ணன் திருவடிகளை, (உ) "சேவடி செவ்வித்திருக்காப்பு" என்று காணப்பெறுவர்கள். இதிறே*பாதப்பயன் கொள்ள வல்லபத்தியாவது. .... (கக)

பிள்ளை திருவடிகளேசரணம்.

நாலாம்பத்து இரண்டாந்திருமொழி முற்றிற்று.

தமக்கு வ்ரதமாகக்கொண்டு திருப்பல்லாண்டுபாடியேத்துமவரான ஸ்ரீவில்லிபுத்தூரில் பெரியாழ்வாரருளிச்செய்ததை. அன்றிக்கே அர்ச்சாவதாரம் (கூ) "அடியோமுக்கே யெம்பெருமானல்லீரோ நீர்" என்னப்படும் விஷயமாதையாலே, "இவ்விஷயத்தை யேத்தக்கடவோம்" என்னும் வ்ரதத்தையுடையராய்க்கொண்டுமங்களாசாஸநரூபேண ஏத்துமென்னவுமாம். (கருதியுரைப்பவர்) ஸாபிப்ராயமாக புத்திபண்ணி அநுஸந்திக்குமவர்கள். (கண்ணன்கழலிணை காண்பரே) அத்யந்தஸுலபனை க்ருஷ்ணன் திருவடிகளைக் கண்டநுபவிக்கப் பெறுவர். ... . (கக)

பெரியஜீயர் திருவடிகளேசரணம்.

நான்காம்பத்து மூன்றாந்திருமொழி
உருப்பிணிதங்கை ப்ரவேசம்.

—[*]—

அவ.—கீழிற்றிருமொழியிலே ராமாவதார குணசேஷ்டிதங்க

அரு;—உருப்பிணிப்ரவேசம். கீழ்த்திருமொழியிலே அழகரையும் திருமலையாழ்வாரையு மநுபவித்தவர்க்குப்பி றவாமையாலே மீளவுமநுபவிக்கிறு சென்று ஸங்கியருளிச் செய்யாநின்று கொண்டு பௌராணத்யத்தையும் பரிஹரிக்கிறார் (தெளிந்தாஜி).

(க) செப்பலாக. (கூ) தி-மொ-தா-கூ-தி.

http://acharya.org

ஆழ்வார் திருவடிகளேசரணம்.

காலாம்பத்து மூன்றும் திருமொழி
உருப்பிணி நங்கைப்ரவேசம்

ஸ்வா;—இதுவும் கீழ்ப்போந்தரீதி பின்னுட்டிச் சில உபமாந விசேஷங்களோடே அவதாரங்களிலுண்டான வ்யாபாரங்களையும் கூட்டி அநுஸந்திக்கிறார். *

ளும் க்ருஷ்ணவதாரகுண சேஷ்டிதங்களுமெல்லாம் ப்ரகாசிக்கும் படி அழகர் திருமலையிலே யெழுந்தருளியிருக்கிறபடியை அநுபவித்துக்கொண்டு, "அவரிலுங்காட்டில் அவர்விரும்பி யெழுந்தருளி நிற்கிற திருமலையே பரமப்ராப்யம்" என்று அநுஸந்தித்து, திருமலையாழ்வாருடைய வைபவத்தை பஹுமுகமாகப்பேசி யநுபவித்தார்; அப்படி அநுபவித்த வளவால் தமக்குப் பர்யாப்தி பிறவாமையாலே மீளவும் அவதாரகுண சேஷ்டிதங்களெல்லாம் ப்ரகாசிக்கும்படி அழகர்திருமலையில் நிற்கிற நிலையை, கீழ்ச்சொன்ன க்ரமமன்றிக்கே முகபேதேநபேசி, திருமலைவைபவத்தையும் கீழ் உக்த ப்ரகாரமன்றியே முகபேதேந பலபடியாகப்பேசி யநுபவிக்கிறார் - இத்திருமொழியில்.—

கீழ் - ராமாவதாரகுணசேஷ்டிதம் முன்னுக க்ருஷ்ணவதாரகுண சேஷ்டிதங்களையும் அழகர்பக்கலிலே கண்டநுபவித்தார்; இதில்-க்ருஷ்ணவதாரகுணசேஷ்டிதம் முன்னுக ராமாவதாரகுண சேஷ்டிதங்களையும், அவதாராந்தரகுணசேஷ்டிதங்களையுமெல்லாம் அழகர்பக்கலிலேதர்ஶித்தநுபவிக்கிறார். முத்துக்கோக்கவல்லவன் முகமறிந்து கோத்தவாறே அது விலையேறுமாபோலே, அவதாரகுண சேஷ்டிதங்களும் விசேஷஜ்ஞரான விவர் சேர்த்தநுபவிக்கிற வாசியாலே நிறமும் ரஸமுமுண்டாயிருக்குமிறே. தநியவிஷ

அழகரை யநுபவிக்குமிடத்தில் முகபேதத்தை யுபபாதிக்கிறார் (கீழ் ராமாவதாரேத்யாதி). முன்பின்னுக வநுபவித்த மாத்ரத்தாலே விசேஷமென்னென்ன, த்ருஷ்டாந்தமுகோவருளுகிறார் (முத்தித்யாதி). (நிறம்) சோபை. (ரஸம்) ஆநந்தம். திருமலையாழ்வாரை முகபேதேநவநுபவித்ததை விவரிக்கிறார் (தநியேத்யாதி). தநியசப்தம் திருமலையாழ்வாரைச்சொல்லுகிறது. (விசே

http://acharya.org

ஈ.—
உருப்பிணிநங்கைதன்னை மீட்பான் துடர்ந்தோடிச்சென்ற
உருப்பணையோட்டிக் கொண்டிட்டுறைத்திட்ட வுறைப்பன்மலை
பொருப்பிடைக் கொன்றைநின்று முறியாழியும் காசுங்கொண்டு
விருப்பொடுபொன் வழங்கும் வியன்மாலிருஞ்சோலையதே. (க)

ஸ்வா:—முதற்பாட்டு. (உருப்பிணிபித்யாதி)ருக்மிணிநாய்ச்சி
யாரை க்ருஷ்ணனும் கொண்டுபோவான். ஸிசுபாலன் முதலான
யக்ஷிலும் விசேஷணபேதத்தாலே விசேஷ்யத்துக்கு ரலவிசேஷ
முண்டாகக் கடவதிறே. ஆக, இது கீழிற்றிருமொழிக்கும்இத்திரு
மொழிக்கு முண்டான விசேஷம். .... *

வ்யா:—முதற்பாட்டு. (உருப்பிணிநங்கைதன்னை) ருக்மிணிப்
பிராட்டிதன்னை. "நங்கை" என்று இவளுடைய குணபூர்த்தியைச்
சொல்லுகிறது. அதாவது பித்ராதிகளெல்லாம் புறம்பே கொ
டுப்பதாக ஸங்கல்பித்து, அதுக்கீடான உத்ஸவமும் கடத்திச்செல்
லாநிற்க, அந்த அந்யசேஷத்வத்துக்கு வெருவி "இவ்வளவிலே
க்ருஷ்ணன்வந்து கைக்கொண்டிலனாகில் நான் முடிவன்" என்று
வ்யவஹிதையாயிருந்த குணபூர்த்தியிறே; இப்படி அவள் வ்யவஸி
தையாயிருக்கிற வளவிலே, புறச்சோலையிலே நின்று ஸ்ரீபாஞ்சஜந்
யத்தை முழக்கி அந்த த்வனியாலே அவளுக்குப்ராணப்ரதிஷ்டை
யைப்பண்ணி, விரைந்துசென்று கைக்கொண்டு தேரிலேயேற்றிக்
கொண்டு போராநிற்கச்செய்தே. (மீட்பான் துடர்ந்தோடிச்சென்ற)
"இப்படிப(வ)லத்திலேகொண்டுபோகையாவதென்?" என்றுயுத்த

ஷ்ண பேதத்தாலே) இத்யாதிக்கு திருப்பதி வளப்பத்தைக் கீழ்த்திருமொழி
யில் சொன்னபடியன்றிக்கே வேறுபடச்சொல்லுகையாலே விசேஷ்யமான
திருப்பதியை யநுபவித்தையிலொரு ஆந்தமுண்டாமென்று கருத்து. ... *

அரு:—முதற்பாட்டு. (உருப்பிணியித்யாதி). "நங்கைதன்னைமீட்பான்"எ
ன்று அவன்மீட்கைக்குறுப்பானகுணபூர்த்தியென்று தோன்றுமைக்காகவிவரிக்
கிறார். (அதாவதித்யாதி). (வெருவி) என்றது-பயப்பட்டென்றபடி. ருக்மி
ணிப்பிராட்டியை ருக்மன் மீட்கைக்கு ப்ரஸக்தியையருளிச்செய்துகொண்டு
மேலுக்கவதாரிகையிடுகிறார் (இப்படியித்யாதி). "ஓட்டி" என்றது-தோற்பித்
க்ருஷ்ணன் அவனைக்கொல்லாமல் பிடித்துக்கொள்ளுவரென்

http://acharya.org

ராஜாக்கள் அசக்யமென்றுவிட, ருக்மன்தானும் மீட்பான்துடர்ந் தோடிச் செல்வான், அவனை யோட்டிப்பிடித்துக் கொண்டு தேர்த் தட்டிலேயிட்டுச் சிக்கெனப்பரிபவித்திட்ட. (உறைப்பன்மலை)காய்ச் சியாரை விடாமல் வ்யவஸ்தித்துக் கைக்கொண்டவன் மலை.

(பொருப்பிடைநின்றுபொன்)கொன்றைகள்பொருப்பிடைநின்றுபொன் முறியாழியும் காசுங்கொண்டு விருப்பொடு வழங்கா நிற்கும்.

ம்பண்ணி மீட்பதாகப்பின்பற்றியோடிவந்த. (உருப்பணையேயட்டிக் கொண்டிட்டு) ருக்மனை ஒட்டிப்பிடித்துக்கொண்டு தேர்த்தட்டிலே யிட்டு; அதாவது - ருக்மிணிப்பிராட்டிக்குத் தமையனுகையாலே, "இவனைக்கொல்லில் இவள் முகம் கருகும்" என்று அவனைப்பிடித் துக்கொண்டுவந்து தேர்த்தட்டிலே கட்டியிட்டுவைத்தமையைச் சொல்லுகிறது. (உறைத்திட்ட) சிக்கனப் பரிபவித்திட்ட. அதா வது - தேஜோவதமாம்படி தலையைச் சிரைக்கை முதலான பரிப வங்களைப் பண்ணுகையிறே. (உறைப்பன்மலை) ருக்மிணிப் பிராட் டியைச் சிக்கனக் கைக்கொண்டு, மீட்கவந்த ருக்மனையும் பங்கித் துவிட்ட மிடுக்கையுடையவன் வர்திக்கிற மலை.

(பொருப்பிடைக் கொன்றை நின்று) கொன்றைகளானவை மலையிடத்திலே நின்று. (பொன்-முறியாழியும் காசுங்கொண்டு) பொன்னுலுண்டான முறிந்தமோதிரத்தையும்காசையுங்கொண்டு. முறிந்த பொன்மோதிரமும் பொற்காசும்போலே யாய்த்து - இவை னுடைய பூவிலுள்ள நரம்பும் இதழுமிருக்கும்படி. (விருப்பொடு

னென்னவருளிரூர் (அதாவது ருக்மிணியித்யாதி). (கருகும்) என்றது - கருக்குமென்றபடி. (சொல்லுகிறது) என்றவளந்தரம், "என்கை" என்று சே ஷம். (பரிபவித்து) என்ற ப்ரமாணப்ரஸித்தியாலே அர்த்தஸித்தம். (தே ஜோவதமாம்படி) பஹுமாகஹாநியாமபடி. "உறைப்பன்" என்றதுக்கு மிடுக் கையுடையவனென்றர்த்தமாய், அந்தமிடுக்கை இரண்டு வகையாக விவரிய கின்றுகொண்டு ஸ்பஷ்டார்த்தமுமருளிரூர் (ருக்மிணிப்பிராட்டியையித்யாதி).

பொன்வினைங்கு மென்றவிடத்தில் பொன்பதத்தை முறியென்றதற்கே டுஸ்யித்து ப்ரதிகமெடுத்தருளிரூர் (பொன்முறியித்யாதி). (முறிந்த) என்றது - ஒடிந்தவென்றபடி. "பொன்" என்றதை "தாசு" என்றதற்கோடு

http://acharya.org

இவர்க்கு வ்ரதமாவது. எல்லாரும் யாதானும் பற்றி நீங்கும் வ்ரதமும், அவனைப்பற்றி அந்த வ்ரதத்தை விடுவித்துக்கொள்கையுமின்றிக்கே, (க) "தேய்த்துக்கிடக்கானொட்டேன்" என்று அவனுடைய ப்ரதிஜ்ஞாதரூப வ்ரதத்தைக் குலைக்கும்படியிறே இவருடைய மங்களாசாஸநரூபமான வ்ரதந்தானிருப்பது. (வில்லிபுத்தூர் மன்னிட்டு சித்தன் சொல்) திருமாளிகைக்கு நிர்வாஹகரான வாழ்வாரருளிச் செய்ததை ஸாபிப்ராயமாக புத்திபண்ணி அநுஸந்திக்குமவர்கள் அத்யந்தம்ஸுலபனான க்ருஷ்ணன் திருவடிகளை, (உ) "சேவடி செவ்வி திருக்காப்பு" என்று காணப்பெறுவர்கள். இதிறே*பாசுரப்பயன் கொள்ள வல்லபத்தியாவது. .... (கக)

பிள்ளை திருவடிகளேசரணம்.

நாலாம்பத்து இரண்டாந்திருமொழி முற்றிற்று.

தமக்கு வ்ரதமாகக்கொண்டு திருப்பல்லாண்டுபாடியேத்துமவரான ஸ்ரீவில்லிபுத்தூரில் பெரியாழ்வாரருளிச்செய்ததை. அன்றிக்கே அர்ச்சாவதாரம் (கூ) "அடியோமுக்கே யெம்பெருமானல்லீரோ நீர்" என்னப்படும் விஷயமாகையாலே, "இவ்விஷயத்தை யேத்தக்கடவோம்" என்னும் வ்ரதத்தையுடையராய்க்கொண்டுமங்களாசாஸநரூபேண ஏத்துமென்னவுமாம். (கருதியுரைப்பவர்) ஸாபிப்ராயமாக புத்திபண்ணி அநுஸந்திக்குமவர்கள். (கண்ணன்கழலினை காண்பரே) அத்யந்தஸுலபனான க்ருஷ்ணன் திருவடிகளைக் கண்டநுபவிக்கப் பெறுவர். ... . (கக)

பெரியஜீயர் திருவடிகளேசரணம்.

நான்காம்பத்து மூன்றாந்திருமொழி உருப்பிணிதங்கை ப்ரவேசம்.

—[*]—

அவ.—கீழிற்றிருமொழியிலே ராமாவதார குணசேஷ்டிதங்க

அரு;—உருப்பிணிப்ரவேசம். கீழ்த்திருமொழியிலே அழகரையும் திருமலையாழ்வாரையு மநுபவித்தவர்க்குப்பிறவாமையாலே மீளவுமநுபவிக்கிறு சென்று ஸங்கியருளிச் செய்யாநின்று கொண்டு பௌருக்த்யத்தையும் பரிஹரிக்கிறார் (கீழித்யாதி).

(கூ) தி-மொ-அ-கூ-இ.

http://dehavya.org

ஆழ்வார் திருவடிகளேசரணம்.

காலாம்பத்து மூன்றும் திருமொழி
உருப்பிணி ங்கைப்ரவேசம்

ஸ்வா;—இதுவும் கீழ்ப்போந்தீதி பின்னுட்டிச் சில உபமாக விசேஷங்களோடே அவதாரங்களிலுண்டான வ்யாபாரங்களையும் கூட்டி அநுஸந்திக்கிறார். *

ளும் க்ருஷ்ணவதாரகுண சேஷ்டிதங்களுமெல்லாம் ப்ரகாசிக்கும் படி அழகர் திருமலையிலே யெழுந்தருளியிருக்கிறபடியை அநுபவித்துக்கொண்டு, "அவரிலுங்காட்டில் அவர்விரும்பி யெழுந்தருளி நிற்கிற திருமலையே பரமப்ராப்யம்" என்று அநுஸந்தித்து, திருமலையாழ்வாருடைய வைபவத்தை பஹுமுகமாகப்பேசி யநுபவித்தார்; அப்படி அநுபவித்த வளவால் தமக்குப் பர்யாப்தி பிறவாமையாலே மீளவும் அவதாரகுண சேஷ்டிதங்களெல்லாம் ப்ரகாசிக்கும்படி அழகர்திருமலையில் நிற்கிற நிலையை, கீழ்ச்சொன்ன க்ரமமன்றிக்கே முகபேதேபேசி, திருமலைவைபவத்தையும் கீழ் உக்த ப்ரகாரமன்றியே முகபேதேந பலபடியாகப்பேசி யநுபவிக்கிறார் - இத்திருமொழியில்.—

கீழ் - ராமாவதாரகுணசேஷ்டிதம் முன்னுக க்ருஷ்ணவதாரகுண சேஷ்டிதங்களையும் அழகர்பக்கலிலே கண்டநுபவித்தார்; இதில்-க்ருஷ்ணவதாரகுணசேஷ்டிதம் முன்னுக ராமாவதாரகுண சேஷ்டிதங்களையும், அவதாராந்தரகுணசேஷ்டிதங்களையுமெல்லாம் அழகர்பக்கலிலேதர்ஶித்தநுபவிக்கிறார். முத்துக்கோக்கவல்லவன் முகமறிந்து கோத்தவாறே அது விலையேறுமாபோலே, அவதாரகுண சேஷ்டிதங்களும் விசேஷஜ்ஞரான விவர் சேர்த்தநுபவிக்கிற வாசியாலே நிறமும் ரஸமுமுண்டாயிருக்குமிறே. தநியனில்

அழகரை யநுபவிக்குமிடத்தில் முகபேதத்தை யுபபாதிக்கிறார் (கீழ் ராமாவதாரேத்யாதி). முன்பின்னுக வநுபவித்த மாத்ரத்தாலே விசேஷமென்னென்ன, க்ருஷ்டாந்தமுகேநவருளுகிறார் (முத்தித்யாதி). (நிறம்) சோபை. (ரஸம்) ஆநந்தம். திருமலையாழ்வாரை முகபேதேநவநுபவித்ததை விவரிக்கிறார் (தநியேத்யாதி). தநியசப்தம் திருமலையாழ்வாரைச்சொல்லுகிறது. (விசே

http://acharya.org

ஏ.—
உருப்பிணிகங்கைதன்னைமீட்பான் துடர்ந்தோடிச்சென்ற
உருப்பனையோட்டிக் கொண்டிட்டுறைத்திட்ட வுறைப்பன்மலை
பொருப்பிடைக் கொன்றைநின்று முறியாழியும் காசுங்கொண்டு
விருப்பொடுபொன் வழங்கும் வியன்மாலிருஞ்சோலையதே. (க)

ஸ்வா;—முதற்பாட்டு. (உருப்பிணியித்யாதி) ருக்மிணிநாய்ச்சி யாரைக்ருஷ்ணனும் கொண்டுபோவான். சிசுபாலன் முதலான யத்தினும் விசேஷணபேதத்தாலே விசேஷ்யத்துக்கு ரஸவிசேஷ முண்டாகக் கடவதிறே. ஆக, இது கீழிற்றிருமொழிக்கும்இத்திரு மொழிக்கு முண்டான விசேஷம். .... *

வ்யா:—முதற்பாட்டு. (உருப்பிணிகங்கைதன்னை) ருக்மிணிப் பிராட்டிதன்னை. "கங்கை" என்று இவருடைய குணபூர்த்தியைச் சொல்லுகிறது. அதாவது பித்ராதிகளெல்லாம் புறம்போ கொடுப்பதாக ஸங்கல்பித்து, அதுக்கீடான உத்ஸவமும் நடத்திச்செல்லாநிற்க, அந்த அந்யபரஷத்வத்துக்கு வெருவி "இவ்வளவிலே க்ருஷ்ணன்வந்து கைக்கொண்டிலனாகில் நான் முடிவன்" என்று வ்யவஹிதையாயிருந்த குணபூர்த்தியிறே; இப்படி அவள் வ்யவஸிதையாயிருக்கிற வளவிலே, புறச்சோலையிலே நின்று ஸ்ரீபாஞ்சஜந்யத்தை முழக்கிஅந்த த்வநியாலே அவளுக்குப்ராணப்ரதிஷ்டையைப்பண்ணி, விரைந்துசென்று கைக்கொண்டு தேரிலேயேற்றிக் கொண்டு போராநிற்கச்செய்தே. (மீட்பான் துடர்ந்தோடிச்சென்ற) "இப்படிப(வை)வத்திலேகைகண்டுபோகையாவதென்?" என்றயுக்த

ஷண பேதத்தாலே) இத்யாதிக்கு இருப்பதி வளப்பத்தைக் கீழ்த்திருமொழியில் சொன்னபடியன்றிக்கே வேறுபடச்சொல்லுகையாலே விசேஷ்யமான இருப்பதியை யநுபவிக்கையிலொரு ஆகாங்க்ஷையுண்டாமென்று கருத்து. ... *

அரு;—முதற்பாட்டு. (உருப்பிணியித்யாதி). "கங்கைதன்னைமீட்பான்" என்று அவன்மீட்கைக்குறுப்பானகுணபூர்த்தியென்று தோன்றுமைக்காகவிவரிக்கிறார் (அதாவதித்யாதி). (வெருவி) என்றது-பயப்பட்டென்றபடி. ருக்மிணிப் பிராட்டியை ருக்மன் மீட்கைக்கு ப்ரஸக்தியையருளிச்செய்துகொண்டு மேலுக்கவதாரிகையிடுகிறார் (இப்படியித்யாதி), "ஓட்டி" என்றது-தோற்பித்து க்ருஷ்ணன் அவனைக்கொல்லாமல் பிடித்துக்கொள்ளுவரென்

http://acharya.org

ராஜாக்கள் அழுக்யமென்றுவிட, ருக்மன்தானும் பீட்பான்தடுத்
தேரடிச் செல்வான். அவனை யோட்டிப்பிடித்துக் கொண்டு தேர்த்
தட்டிலேயிட்டுச் சிக்கெனப்பரிபவித்திட்ட. (உறைப்பன்மலி)காய்ச்
சியாரை விடாமல் வ்யவஸித்துக் கைக்கொண்டவன் மலி.

(பொருப்பித்யாதி)கொன்றைகள்பொருப்பிடைநின்றுபொன்
முறியாழியும் காசுங்கொண்டு விருப்பொடு வழங்கா நிற்கும்.

ம்பண்ணி மீட்பதாகப்பின்பற்றியோடிவந்த. (உருப்பினையோட்டிக்
கொண்டிட்டு) ருக்மனை ஒட்டிப்பிடித்துக்கொண்டு தேர்த்தட்டிலே
யிட்டு அதாவது - ருக்மிணிப்பிராட்டிக்குத் தமையனுகையாலே,
"இவனைக்கொல்லில் இவள் முகம் கருகும்" என்று அவனைப்பிடித்
துக்கொண்டுவந்து தேர்த்தட்டிலே கட்டியிட்டுவைத்தமையைச்
சொல்லுகிறது. (உறைத்திட்ட) சிக்கனப் பரிபவித்திட்ட. அதா
வது - தேஜோவதமாம்படி தலையைச் சிரைத்தல் முதலான பரிப
வங்களைப் பண்ணுகையிறே. (உறைப்பன்மலி) ருக்மிணிப் பிராட்
டியைச் சிக்கனக் கைக்கொண்டு, மீட்கவந்த ருக்மனையும் பங்கித்
துவிட்ட மிடுக்கையுடையவன் வர்திக்கிற மலி.

(பொருப்பிடைக் கொன்றை நின்று) கொன்றைகளானவை
மலையிடத்திலே நின்று. (பொன்-முறியாழியும் காசுங்கொண்டு)
பொன்னுருண்டான முறிந்தமோதிரத்தையும்காசையுங்கொண்டு.
முறிந்த பொன்மோதிரமும் பொற்காசும்போலே யாய்த்து - இதி
லுடைய பூவிலுள்ள நரம்பும் இதழுமிருக்கும்படி. (விருப்பொடு

னென்னவருளுகிறார் (அதாவது ருக்மிணியித்யாதி). (கருகும்) என்றது -
கருக்குமென்றபடி. (சொல்லுகிறது) என்றவனந்தரம், "என்கை" என்று சே
ஷம். (பரிபவித்து) என்று ப்ரமாணப்ரஸித்தியாலே அர்த்தஸித்தம். (தே
ஜோவதமாம்படி) பஹுமாநஹாநியாமபடி. "உறைப்பன்" என்றதுக்கு மிடுக்
கையுடையவனென்றர்த்தமாய், அந்தமிடுக்கை இரண்டு வகையாக விவரிய
நின்றுகொண்டு ஸப்தார்த்தமுமருளுகிறார் (ருக்மிணிப்பிராட்டியையித்யாதி).

பொன்வினங்கு மென்றவிடத்தில் பொன்பதத்தை முறியென்றதற்கோ
டல்லித்து ப்ரதிகமெடுத்தருளுகிறார் (பொன்முறியித்யாதி). (முறிந்த)
என்றது - ஒடிந்தவென்றபடி. "பொன்" என்றதை "காசு" என்றதோடு

http://acharya.org

மூ.—கஞ்சனுங் காலியனுங் களிறுமருது மெருதும்
வஞ்சனையின்மடிய வளர்ந்தமணிவண்ணன்மலி
நஞ்சுமிழ்நாக மெழுந்தணி நளிர்மாமதியைச்
செஞ்சுடர்காவலாக்குந் திருமாலிருஞ்சோலையதே. (உ)

(வியன்மாலிருஞ்சோலையதே) வியன்—வேறு பாடு. இங்கு வழங்கினதும் கைக்கொள்வாரில்லை. கைக்கொள்ளத் தகுதியானதை இங்குவாவிவைட்டார்கள். இத்தால் தன்தாழுக்கடைத்த விடங்களிலே நில்லாவிட்டால், ஸ்வாமகஸ்யம் ஸ்ப்ருஹாவஹமானதும் நிஷ்ப்ரயோஜநமென்று தோற்றுகிறது. இவ்வளவே யன்றிக்கே நின்ற விடத்துக்கு அவத்யாவஹ மென்றும் தோற்றுகிறது. இதுதான் எல்லாம் வேண்டுகிறது அங்கேதான் தோன்றநிற்கிலிறே. இது தன்னையிறே நிஷ்ப்ரயோஜநத்துக்கு நிதர்ஸநமாக வாழ்வார் திருமதளார், பெரியாழ்வார் வயிற்றிலே பிறக்கையாலும், பிறந்தேன் நானென்கையாலும் அநந்யார்ஹையானதும்இரண்டுதலையும்உபேக்ஷித்துப்படிநின்று தூங்காநின்றேனென்றதுப். "இரண்டுதலையும்" என்றது அழகரையும் மாழ்வாரையுமிறே. (க) "ஜநிஸ்வாஹமிதி-ஜநித்வாஹமித்யாதி" (அதே) உறைப்பன்மலையதே; அதுவே. (கூ) "திருமலையதுவே" என்பாரைப்போலே.

வழங்கும்) இவற்றை விருப்பத்தோடே கொடாநிற்கும். பொன்மோதிரங்களையும் பொற்காசுகளையும் வாரிக்கொண்டு ஆதரத்தோடே பிறர்க்குக் கொடுப்பாரைப்போலே யாய்த்து - இவை பூச்சொரியும்படி. (வியன்மாலிருஞ்சோலையதே) இப்படி யிருந்துள்ள வளப்பத்தை யுடைத்தாகையாலே விஸ்மயநீயமாய், "திருமாலிருஞ்சோலை" என்னும் பேரை யுடைத்தாயிருக்கிற வதுவே. அதுவென்று - ப்ரஸித்தியைப்பற்றச் சொல்லுகிறது. ... (க)

வ்யா.—இரண்டாம்பாட்டு. (கஞ்சனித்யாதி) *சாதுசனத்தை

வஹித்தத் தாத்பர்யமருளுகிறார் (முதிந்தவித்யாதி). (நரம்பு) என்றது - தாது. மேல்வாய் விவரணம் (பொன்மோதிரங்களையுமித்யாதி). ... (க)

அரு.—இரண்டாம்பாட்டு. (கஞ்சனுமித்யாதி), சகாரங்களுக்கு ஸமுச்சயமாகில் ப்ரயோஜநமில்லாமையால், ப்ராதாந்யத்திலேயாக்கி அது தானும் தொடுமையிலேயென்று திருவுள்ளம்பற்றி தத்தத்வபாவாநுகுணமாக விசேஷித்தர்த்தங்களருளுகிறார் (சாதுசனத்தையித்யாதி). "களிறுமருதும்" என்ற

(க) ஸ்தோ-ர.

http://acharya.org

பெரியாழ்வார்திருமொழி, ச-ப, கூ-தி, உ-பா, கஞ்சனும். கூஉ

ஸ்வா;— இரண்டாம்பாட்டு. (கஞ்சனித்யாதி) விபரீதவர்க்க மெல்லாம் தந்தாம் வஞ்சனைகளாலே தாம்தாம் முடியும்படியாகத் திருவாய்ப்பாடியில் வளர்ந்தவன், நீலரத்நம்போன்ற திருமேனி யோடே நித்யவாஸம் செய்கிற திருமலை. (கஞ்சித்யாதி) மதிதவழ் குடுமியிலே கஞ்சுகக்கிப்-பதித்துக்கிடக்கிற மாசுணப் பாம்புகள் அம்மலையிலே தவழுகிற குளிர்ந்த பூர்ணசந்த்ரனை அபிபவரூபேண "ஜாத்யுசித ஜீவகமன்றேவிது" என்று அதின்மேலே மிகவும் கிளம்

நலியும் கம்ஸனும், பசுக்களும் இடையரும் தண்ணீர் குடிக்கிற பொய்கையை விஷத்தாலே தூஷித்துக் கிடந்த காளியனும், (க) "புகுவாய் நின்ற போதகம்" என்கிறபடியே - கம்ஸனுடைய க்ருஹத்துக்குப் புகுகிற வழியிலேநின்று நலியத்தேடின ஆனையும், தவழ்ந்து போகாநிற்க வழியிலே நலிவதாக நின்ற யமளார்ஜுநமும், (உ) "வம்பவிழ்கானத்து மால்விடை" என்கிறபடியே - காட்டிலே நலிவதாகவந்த அரிஷ்டனுகிற ருஷபமும். (வஞ்சனையின் முடிய வளர்ந்த) தந்தாம் வஞ்சனைகளாலே தாந்தாம் முடியும்படியாகத் திருவாய்ப்பாடியிலே வளர்ந்த. காளியனுக்கு வஞ்சநமும் மடிவும் - ஆத்மாபஹாரமும், அமிமாத பங்கமுமாகக்கடவது. (மணிவண்ணன்மலை) இப்படி விரோதிகள் * தேயவளர்ந்தவன் நீலரத்நம்போன்ற வடிவோடே நித்யவாஸம் பண்ணுகிற மலை.

(கஞ்சித்யாதி) * மதிதவழ்குடுமி ப்ரதேசத்திலே, கஞ்சையுமிழ்ந்து பதித்துக்கிடக்கிற மாசுணமானது, அந்தச் சிகரத்தின்மேலே தவழுகிற குளிர்ந்த பூர்ணசந்த்ரனை, தனக்குஆமிஷமாகக்கருதி கிளர்ந்துசீட்டி, சிவந்த தேஜஸ்ஸையுடைத்தான ஸர்வாலே அவனை

வீட்டில், களிறும் என்றுச(ஐ)காரத்தைக்கூட்டிக்கொள்வதென்று திருவுள்ளம். காளியன் வஞ்சனை செய்யாதிருக்கவும் க்ருஷ்ணன்தான் அவனை ப்ராணனோடே விட்டிருக்கவும், இவர்வஞ்சனையில் முடியவென்னக்கூடுமோவென்ன வருளிச்செர் (காளியனுக்தித்யாதி).

கஞ்சுமிழ்கையாலே (பதித்துக்கிடக்கிற) என்றது-அர்த்தஸித்தம். (மாசுணம்) பாம்பு. நாவலுக்குக்கு ஹேதுவருளிச்செர் (தனக்கித்யாதி). (ஜாமிஷம்) முதலம்ஸம், "நாகம் களிர்மாமதியை எழுந்தணவிச்செஞ்சுடர் நாவலுக்கும் திருமாலிருஞ்சோலையதே மணிவண்ணன்மலை" என்றந்வயம் கண்டுகொள்வது.

(க) தி-மொ-சு-நி-சு. (உ) தி-மொ-கo-எ-கூ.

http://acharya.org

மூ,—மன்னுகரகன் றன்னைச் சூழ்போகி வளைத்தெறிந்து
கன்னிமகனிர்தம்மைக் கவர்ந்தகடல் வண்ணன்மலை
புன்னைசெருந்திபொழி புனவேங்கையுங் கோங்குநின்று
பொன்னரிமாலிகள் சூழ் பொழின்மாலிருஞ்சோலையதே.

பிச் சிவக்கு பெரிதான நாக்கரலே வளைப்பதாகத் தேடா நின் துள்ள திருமாலிருஞ்சோலை மணிவண்ணன்மலை.

இத்தால் பராசர்த்தவாக்மிகள் பாகவதசேஷத்வபர்யந்தமான அந்த திவ்யதேசவாஸம் தன்னுலே அத்தைவிட்டு அந்த தேசத் திலே வர்த்திக்கிறவர்களுடைய குளிர்ந்து தெளிந்த ஜ்ஞாநத்தைக் கண்டு இழந்தகாலக்கருதபித்து மிகவும் ஊர்த்வ கதியை ப்ரா பித்து பக்திபார வச்யப்ரார்த்தனையாலே க்ரஹிக்கத் தேடுவர்க ளென்னுமர்த்த விசேஷங்கள் தோற்றுகிறது. பொய்யேயாகிலும் திவ்யதேசங்களிலே வர்த்தித்தால் ஒருநாளல்லா வொருநாளாகிலும் உயர்ந்தவர்களறிவைத் தாழ்ந்தவர்களாசைப்படுவர்களென்னுமிடம் தோற்றுகிறது. "உகந்தருளின நிலங்களிலே பொய்யேயாகிலும் புக்குப்புறப்பட்டிரீர், அந்திமதசையிலேகார்யகரமாம்" என்று பூர் வாசார்யர்களருளிச் செய்வர்களென்று ஆச்சாம்பிள்ளை யருளிச் செய்வர். அதாவது(க) "தஞ்சம்போதும்" இவ்விடத்திலே கணிய ரூர்கிறியாச்சான் வார்த்தையை நினைப்பது. விஷவாக்காவது-த்ரி விதப்ராவண்ய கிபந்தநமான வார்த்தைகளிறே. ... . (உ)

வ்வா;— மூன்றும்பாட்டு. (மன்னித்யாதி), விபரீதத்திலே நிலைநின்றகாலாஸுரனைவளைத்துஇளைப்பித்து (எறிந்து)கொன்று.

அனையாகிற்கும் திருமாலிருஞ்சோலையாகிற வதுவே - மணிவண் ணன் மலை. ... . (உ)

வ்யா;—மூன்றும்பாட்டு. (மன்னுநரகன்றன்னை) "ஆள்வலி யாலும் தோள்வலியாலும் நமக்கோரலச்சலில்லை" என்றப்ரதிஷ்ட் டிதனாயிருந்த நரகாஸுரனை. அதவா, விபரீதத்திலேநிலைநின்ற நர காஸுரனை யென்னவுமாம். அதாவது - தேவர்களை யடர்த்து

அரு;—மூன்றும்பாட்டு. (மன்னித்யாதி) மன்னுவென்றதற்கு ப்ர திஷ்டிதமென்றும், விபரீதாசரணத்தில் நிலைநின்றவ னென்றும் அர்த்த த்வயம் காட்டினார் (ஆள்வலியாலுமித்யாதி வாக்யத்வயத்தாலே).

(உ) "ஜெஜ்ரணஜ்ஜ-த்ஸமெத்ரண ஜ்ஜ-கை-ஂஜவுவ்ஜ்ஜ-நா। ஜ்ஜ

(உ) பாக-கo.

http://acharya.org

(சூழ்போகி) விசாரித்து. (கன்னிமகளிர்தம்மை) பதினாயிரம் கன்யகைகளோயும், "அவர்களிஷ்டத்துக்கீடாக நம்மை பமைத்துப் பரிமாறக்கடவோம்" என்று விசாரித்துக் கைக்கொண்ட. "சூழ் போகி" என்று திருநாமமாகவுமாம். (கடல்வண்ணன்மேல்) இவர் களோ அங்கீகரித்த பின்பு தன்னிறம் பெற்றபடி.

தேவஸ்த்ரீகளோப்பிடித்து, அதிதியினுடைய குண்டலமளவாகப் பறித்துக்கொண்டுபோந்து குடியிருக்கமாட்டாமல் இந்த்ரன்வந்து ஸ்ரீமத் த்வாரகையிலே கூப்பிடும்படி பண்ணினவனிறே. (சூழ் போகிவளைத்தெறிந்து) இந்த்ரன் வந்து விண்ணப்பஞ்செய்த வரந் தரம் "இனியிவனே நிரஸிக்கக்கடவோம்" என்று நிரவதிக்கும் ப்ர காரமும் திருவுள்ளத்திலே விசாரித்து, ஸத்யபாமைப் பிராட்டி யோடே கூடப் பெரிய திருவடியை மேற்கொண்டு திருவாழிதொ டக்கமான திவ்யாயுதங்களோடே ப்ராக்ஜ்யோதிஷ புரத்திலே எழுந்தருளி, தப்பவொண்ணுதபடி அவனை வளைத்துக்கொன்று. சூழ்ச்சியாவது - விசாரம்; விளைத்தல் - போக்கறுத்தல்; எறிதல் - சேதித்தலாய், திருவாழியாலே யறுத்துப்பொகட்டமையைச் சொல்லுகிறது. (கன்னிமகளிர்தம்மைக் கவர்ந்த) அன்றுன் பா ணிக்ரஹணம் பண்ணுவதாக அங்கு மிங்கும் திரிந்து † பொறுக்கிக் கொண்டுவந்து திரட்டிவைத்த கந்நிகைகளானபதினாயிரத்தொரு நூறு ஸ்ரீகளோயும் கைக்கொண்டுபோந்து, ஸ்ரீமத் த்வாரகையிலே பாணிக்ரஹணம்பண்ணித் தனக்கு தேவிமாராக்கியருளின. (கடல் வண்ணன்மேல்) நரகவதம்பண்ணி இந்த்ராதிதேவர்களை ரக்ஷிக்கை யாலும், அவன் திரட்டிவைத்தகந்நிகைகளைக்கைக்கொண்டுபோந்து திருமணம்புணர்ந்து அவர்களை உகப்பிக்கையாலுமுண்டானஹர்ஷ த்தாலே, கடல்போன்ற திருநிறத்தையுடையனாயிருந்தவன் நித்ய வாஸம் பண்ணுகிறமலை.

தாதாராஜ்ஞாவைநத ஜ்ஞாவிதாஹளதவேஷிதது - இந்த் ரேணஹ்ருதசத்ரேண ஹ்ருதகுண்டலபந்துநா। ஹ்ருதாமராத்ரிஸ்த்தானோ ஜ்ஞாபிதோ பௌமசேஷ்டிதம்" என்றவசனத்தை உட்கொண்டு விபரீதத்தி லே நிலைநிற்கையை விவரிக்கிறார் (அதாவதித்யாதி). கவருகையினர்த்தம் (கைக்கொண்டு) என்றது.

---

† (பா) பெருக்கி.

http://acharya.org

மூ.—மாவலிதன்னுடைய மகன் வாணன் மகளிருந்த
காவலிக்கட்டழித்த தனிக்காளைகருதும்மலி
கோவலர் கோவிந்தனைக் குறமாதர்கள் பண்குழிஞ்சிப்
பாவலிபாடி நடம்பயில் மாலிருஞ்சோலையதே. (சு)

(புன்னையித்யாதி) ஸுவர்ணஸத்ருசமான புஷ்பங்களை ஒழுகும்படி பொன்னரி மாலைபோலே தோற்றவித்து நின்ற பொழிலாலே சூழப்பட்ட மாலிருஞ்சோலை - கடல்வண்ணன்மலை. இத்தால் ஸுமநஸ்கள் பலரும் சேரும் தேசமென்கிறது. (கூ)

ஸ்வா;—நாலாம்பாட்டு. (மாவலியித்யாதி) மஹாபலிமகனுடைய மகளான உஷையிருந்த கன்யாக்ருஹத்தில் காவலை, தன்பேரனவ்யாஜீகரித்தழித்த. (தனிக்காளை கருதும்மலை) அத்விதியமான காளை. அதாவது-காமனைப்பெற்ற பின்பும் பரமபதத்தில்

(புன்னையித்யாதி) பொற்கென்ற பூக்களை யுடைத்தான புன்னையும் செருந்தியும் புனத்திலுண்டான வேங்கையும் கோங்கும் ஒழுங்குபடநின்று பூக்கையாலே, திருமலையாழ்வார்க்குப் பொன்னரிமாலைகள் சுற்றினாற்போலே யிருக்கும் பொழில்களையுடைய மாலிருஞ்சோலையாகிற வதுவே - கடல்வண்ணன்மலை. ... (கூ)

வ்யா;—நான்காம்பாட்டு. (மாவலியித்யாதி) மஹாபலிபுத்ரனான பாணனுடைய மகளான உஷையிருந்த. இத்தால் அவளுக்கு பிதாவாய் அபிமானியானவனுடைய பலமும். அவன் இவளுடைய விவாஹஸம்பந்தத்துக்கிடாகவைத்த அரணும் தோற்றுகிறது. (காவலைக்கட்டழித்த) அவளிருந்த கன்யாக்ருஹத்தில் பிதாவானவன் செய்துவைத்த காவலை யெல்லாவற்றையும், போரனைஅறுத்தாழ்வாளுக்காகச் சென்று, அரணழித்த; அதாவது அறுத்தாழ்வா

"பொன்னரிமாலைகள்" என்றதுக்கு அநுகுணமாக (பொற்கென்ற பூக்களை யுடைத்தான) என்றது. (ஒழுங்குபடநின்று) பங்க்தியாகநின்று. (பொன்னரி மாலை) பொன்னாலே யுண்டானதாய், அரி - ஒளியை யுடைத்தான மாலை யென்றபடி. ... ... (கூ)

அரு;—நாலாம்பாட்டு. (மாவலியித்யாதி) உஷையிருந்த காவலையென்று சொல்லாமல், வாணன்மகளிருந்த வென்றும், அவளை மாவலிதன்னுடைய மகனென்றும் விசேஷித்ததற்குக் கருத்தையும், அவளிருந்த காவலென்றதாலே தோற்றுகிற வதிரஹத்தையுமருளிரூர் (இத்தாலித்யாதி), திருப்பேர

http://acharya.org

படியே பஞ்சவிம்சதி வர்ஷிகளுமிருக்கை. (கருதும் மலி) பாம பதத்திலுங்காட்டில் மிகவும்பிரீதித்து நித்யவாஸம் செய்கிறமலே.

(கோவலரித்யாதி) கோகுலத்தில் விதேயமாம்போதும் ஜாதியிலே பிறக்கவேணுமே. (குறவித்யாதி) இனக்குறவர் வாழிபாடாகின்றஸ்தலத்தில்-இன்மான குறமாதர்களும் அது தன்னிலே பாடுமத்தனையிலே. பல்லாண்டொலியிலே அத்திருமலே தன்னிலுள்ளது. [குறுஞ் சிப்பண்பாவொலிபாடி நடம்பயிலாநிற்கும்மாலிருஞ்சோலையதே]. "நந்தன் மதலையைக்காகுத்தனை நவின்று" என்னுமாபோலே. (ச)

னைச் சிறைவைத்த நிமித்தமாகவிறே வாணபுரத்துகொழுந்தருளி வாணனைஜயித்தது. அவனைஜயித்தபின்பிறே உஷை அநிருத்தனுக்கு சேஷமாய்த்து. அத்தைப்பற்ற "காவலிக்கட்டழித்த" என்கிறது. (தனிக்காளை கருதும்மலி) (த) "காமனைப்பயந்தகாளை" என்னுமாபோலே காமனைப்பெற்ற பின்பு அத்விதீயமான யௌவனத்தையுடையனாயிருந்தவன் பரமபதத்திலுங் காட்டில் இதுவே நமக்கு வாஸஸ்தானமென்றுகருதி நித்யவாஸம்பண்ணுகிறமலே.

(கோவலர்கோவிந்தனை) கோகுலத்தில் பண்ணுகிற ஜாதியிலே பிறந்து அவர்களிலே ஒருவனாய், கோவிந்தாபிஷேகம் பண்ணினவனே. (குறமாதர்கள்) குறப்பெண்களானவர்கள். (பண்குறிஞ் சிப்பாவொலிபாடி நடம்பயில்மாலிருஞ்சோலையதே) குறிஞ்சிப்பண்ணேடே கூடினபாட்டுக்களாலே ஒலிபெறப்பாடி, அப்பாட்டுக்கநுரூபமான நர்த்தனத்தைப் பண்ணுகின்றவுள்ளமாலிருஞ்சோலையாகிறவதுவே - தனிக்காளை கருதும்மலே. ... ... (ஞ)

ஞானவநிருத்தாழ்வானுக்கு உஷையை சேஷமாக்கின பின்பு தனிக்காளை யென்னக்கூடுமோவென்ன, ஸம்வாதபூர்வகம் தாத்பர்யமருளிரூர் (காமனை யித்யாதி). (என்னுமாபோலே) என்றது-என்கிறபடியே யென்றபடி. (காமனைப்பெற்றபின்பும்) என்றது - அநிருத்தபிதாவான ப்ரத்யும்நரைப்பெற்ற பின்பெல்லா மென்றபடி.

(கோவிந்தாபிஷேகம் பண்ணினவனே) என்றது-கோக்களாலே கோவிந்தாபிஷேகம்பண்ணப்பட்டவனென்றபடி. பாவென்றதினர்த்தம் (பாட்டுகள்) என்றது. ... ... (ட)

(ச) தி-வாய்-கை-வ-ஆ.

http://acharya.org

மூ.—பலபலநாழுஞ்சொல்லிப் பழித்த சிசுபாலன்றன்னை
அலைவலைமைதவிர்த்த வழகனைலக்காரண்மலை
குலமலைகோலமலை குளிர்மாமலை கொற்றமலை
நிலைமலை நீண்டமலை திருமாலிருஞ்சோலையதே. (நி)

ஸ்வா;—அஞ்சாம்பாட்டு. (பலவித்யாதி) க்ஷீராப்திபில் நினைத்த வாஸனை. ஹிரண்யராவண ஜன்மங்களில் நினைத்தவை கூசாமல் சொன்ன பாபசாரவாஸனைகள்; இவன்றன் அவற்றோடே யாக்கிக்கொள்ளுமளவன்றிக்கே, அவ்வாஸனை தான் இவன் இந்த ஜன்மத்திலார்ஜித்த பாபவிசேஷங்களோடே, அவைதான் அல்ப மென்னும்படி, இவை வந்து கூடினபடி. இவையெல்லாத்தையும் நினைத்திறே, "பலபல நாழும் சொல்லிப்பழித்த" என்றது. காழ்-குற்றம். பழித்தல்-ஸ்துதி நிந்தையானுப் போலுமன்று, நிந்தாஸ்துதியுமன்று; நிந்தையே. (சிசுபாலன்தன்னை) அஸுரஜன்மத்திலே பிறந்து செய்த பாபங்களைப் போலன்றே ராஜஜன்மத்திலே பிறந்து த்ரிவிதகரணங்களாலும் செய்த பாபவிசேஷங்கள்.

வ்யா. ஐந்தாம்பாட்டு. (பலபலவித்யாதி) பலபலகுற்றங்களைச் சொல்லி நிந்தித்த சிசுபாலன்றன்னை. இவன் சொல்லும் தோஷங்கள் அநுகூலர்வாக்கால் சொல்லத்தக்கதல்லாமையாலே "காழ்" என்கிறது. (காழ்) குற்றம். "அது தனக்கு ஒரு லக்ஷ்யையில்லாமையாலே "பலபல" என்கிறது. அது தன்னை நெஞ்சால் நினைத்திருக்குமளவன்றிக்கே, பிறரறியும்படி வாய்விட்டுச் சொல்லுவதே" என்று "சொல்லி" என்கிறது.

அரு;—அஞ்சாம்பாட்டு. (பலபலவித்யாதி) சிசுபாலன் க்ருஷ்ணதோஷங்களைத் தனித்தனியே சொல்லிப்பிருக்க, இவர் நாழென்ற லாயலக்ஷ்யஸம்தத்தாலே சொல்லுவானென் னென்னவருளுகிறார் (இவனித்யாதி). நாழென்ற லக்ஷ்யாதமான வசவுகளை க்ருஷ்ணனென்னறிக்கொண்டானென் திருக்க "பலபல" என்னக்கடவதோ வென்னவருளுகிறார் (அது தனக்கித்யாதி). இத்தால் அவன்வசவுகளில் சொன்னது நாறுஞலும்ஜன்மாவதிசொன்னதில் அவ்வளவுக்கு லக்ஷ்யையில்லை யென்று திருவுள்ளம். நினைத்தென்னுடன் சொல்லி யென்றதற்குத் தாத்பர்யமருளுகிறார் (அது தன்னையித்யாதி).

http://acharya.org

(அலைவலைமைதவிர்த்த) நாட்டை நலிகிறவலைவலைத்தனதனை விக்ரஹரஸைளந்தர்யத்தைக்காட்டித் தவிர்த்தானித்தனை. அல்லது

(க) "கேட்பார்செவிசுடு கீழ்மை வசவுகளே னையும்" என்று நிறே - ஆழ்வார். அதாவது - டகவந்திந்தைக்கு ஜீவநம்வைத்துக் கேட்குமவர்களுடைய செவிக்கும் சுடும்படியான தண்ணிய வசவு களைச் சொல்லிவைகை. "சேட்பால் பழம்பகைவன்" என்று இதுக் கடியும் அருளிச்செய்தாரிறே அவர்தாமே;, அதாவது - ஹிரண்ய ராவணஜந்மங்களே தொடங்கி மிகவும் ஸ்வபாவமாய்க்கொண்டு வருகிற பழையதான பகையை யுடையவனென்றபடி. இவன் ஓரோஜந்மங்களிலே பண்ணின ப்ராதிகூல்யத்துக்கு ஓரளவில்லை யிறே. அவ்வவஜந்மங்களிலுண்டான காலத்தின் மிகுதியையும், பண்ணின ப்ராதிகூல்யத்தினுடைய மிகுதியையும், இவை யெல்லா வற்றையும் நினைக்கிறது - பகையினுடைய பழைமையாலே. அந்த யாஸனையாய்த்து - இந்த ஜந்மத்தில் இவன் இப்படி நிந்தைபண் ணித் திரிகைக்கு ஹேதது. இப்படி இவன் செய்து திரிந்த கொடு மையை நினைத்திறே "சிசுபாலனே" என்னுதே, "தன்னை" என்று இவர் ஊன்றி யருளிச்செய்தது.

(அலைவலைமைதவிர்த்தவழகன்) சரமதசையிலே தன்னழகைக் காட்டித் தன்னளவில் த்வேஷத்தை மாற்றுகையாலே, "தான்" என்றால் நிந்தித்துக்கொண்டு திரியும் அலைவலைத்தனத்தைப்போக்கி

"பிறரறியும்படிசொல்லுவதே" என்று இவரதுதபித்தமைக்கு ஸம்வாதம் காட்டுகிறார் (கேட்பாரித்யாதி). அதுகூலர் பகவந்நிந்தையைக் கேளார்தனா கையாலே அவர்களைக் கேட்பாரென்னக்கூடாது; ப்ரதிகூலரான்அவர்களுக் குச் செவிசுடக்கூடுமோவென்ன (அதாவதித்யாதி). (நிந்தைக்கு) என்றது - நிந்தை பண்ணுகைக் கென்றபடி. (ஜீவநம் வைத்து) என்றது - ஜீவநம் கொடுத்தென்றபடி. பலபலநாழம்சொல்லிப்பழிச்சைக்கு ஹேதுவேதென்னு மாகாங்க்ஷையிலே "தன்னை" என்றது - இதற்கு ஹேதுவை ஸமர்ப்பிக்கிற தென்றருளிச்செய்யக்கோலி, நம்மாழ்வாரும் ஹேதுவையருளிச்செய்தாரென் கிறார் (சேட்பாவித்யாதி). இதிலடியேதுசொல்லப்பட்டதென்னுமாகாங்க்ஷை யிலே, எடுத்த பாசுரத்தை விவரித்துக் கொண்டு உபபாதிக்கிறார். (அதாவது ஹிரண்யேத்யாதி). "சேழ்" என்றதினர்த்தம் (மிகவும்) என்றது. மிகுதியை உபபாதிக்கிறார் (இவனேரோவித்யாதி வாக்யத்வயத்தாலே).

(க) நி-வாய்-எ-நு-ங.

http://acharya.org

ஸாயுஜ்யம் கொடுத்தானென்னும்போது – ஸங்கல்ப நிபந்தநித்ய நைமித்திகவைகல்யப்ராயஶ்சித்தாதிகளும், புரஶ்சரணாதிகளும் காம்யதர்மமான கர்மஜ்ஞாநபக்திகளும், த்யாக விஶிஷ்டஸ்வீகாரமான ப்ரபத்தி நிவ்ருத்தி ப்ராதாந்யங்களும், மற்றும் ஶாஸ்த்ரங்களில் சொல்லுகிற ஸாதநவைலக்ஷண்யங்களும், ஶிஷ்யாசார்யக்ரமங்களும் குலையவேண்டிவரும். இப்படி தராசாரபரனான விவனுக்குங் கூடக்கொடுத்தவன் ஸமாசார பரர்க்குக்கொடுக்கச் சொல்ல வேணுமோவென்னில்; அப்போது ஸமாசாரந்தானுண்டாகாது. இவன் தனக்கு ஸாயுஜ்யப்ரார்த்தனையுமில்லை.

ஆனால் "காட்பாலடைந்தான்" என்கிறபடியென்னென்னில்; இத் தன்மையறிவாரை யறிந்தவர்கள் பக்கலிலே இந்த ரஹஸ்யம் கேட்பார்கள், (க) "ஶ்சவன் கீர்த்தியல்லால்மற்றும்கேட்பரோ" என்ற போதே இப்பேணுதல்தெரியுமிறே. (உ) "வஷ்கிஷ்வஷ்டாமஷ்வஷ்டி ஸ்ஷ்ஷோயாஃ - வதஷ்டிபதமாகஸ்தஸ்ய தேஸ்திக்ஷமாயாஃ" என்று காட்பாலடைந்த தன்மையறிந்தவர் தாமேயிறே இத்தை நிஷேதித்தார். ஆனால் இங்ஙன்பேண வேண்டுவானென்னென்னில்; ப்ரதிகூலாநுகூலங்கள் தத்ஸாதநங்கள் புலஸாதநமென்றிறே தோற்றுகைக்காகவிறே. இவன் பெற்றுனென்றதும் த்ரிவிதகரண ப்ரவ்ருத்திநிவ்ருத்தியால் வந்த ஸுகதுக்கங்கள் அநவரதகால ரஹித மாகக் கொடுக்கை அவனுக்கு நிஜவாகையாலே குறையில்லை. இத்தைப்பற்றவிறே "ஆலிவ்லிலைமை தவிர்த்த" என்றருளிச் செய்ததும். இது நிஜவாகில் அழகைக் காட்டுவானென்னென்னில், வாசாமல் போகிறவனை புஜிப்பித்து விடவேணுமே யென்று. இவ விடத்தே ஆண்டாளருளிச்செய்த வார்த்தையை ஸ்மரிப்பது, ஒரு வனைக்குறித்து நிரங்வயவிநாஶம் பரமுத்யமாகச் சொல்லுகை யிது போலேகாணும். (அலங்காரன்மலை) *மூடிச்சோதிப்படியே. ரக்ஷித்தவன். (அலங்காரன்மலை) இப்படியிருந்துள்ள அழகுக்கு மேலே *மூடிச்சோதியில்படியேயுண்டான அலங்காரத்தையுமுடை யவன் நித்யவாஸம் பண்ணுகிற திருமலை.

அழகென்றும், அலங்காரனென்றும் சொன்னதால் தோன்றுகிற பென்கருத்யத்தை அவயவ ஸௌந்தர்யபரமாகவும், ஒப்பனை வழகென்றும் பரிஹரிக்கிறார் (இப்படியித்யாதி).

http://acharya.org

(குலமலை) தொண்டக்குலத்துக்குத் தலை நின்றமலை, (கோல மலை) தொண்டக்குலத்திலுள்ளார்க்கு தர்ஸநீயமான மலை. (குளிர் மாமலை) அவனுக்கும் அவனுடையார்க்கும் (க) "சென்றால் குடை யாம்" என்கிறபடியே ஸ்ரமஹரமான போக்யதையை மிகவும் விளக் கிற மலை. (கொற்றமலை) அந்த போக்யதையிலே ஸம்ஸாரத்தி லெப்பேர்ப்பட்ட ருசிகளாலும் வருகிற அபிமான போக்யதைகளை ஜயிக்கவான மலை. (நிலமலை) மணிப்பாறையாயிருக்குமளவன்றிக்கே ஸ்திரிகளுக்கும் முமுக்ஷுக்களுக்கும் புஷ்பபலத்துமாதிகளாய் முளைக்கவும், முளைக்க வேணுமென்று ப்ரார்த்திக்கவும் யோக்ய மான மலை. (நீண்டமலை) பரமபதத்துக்கும் ஸம்ஸாரத்துக்குமிடை வெளியற்று ஒரு கோவையாம்படியான மலை. இப்படியிருக்கிற திருமாலிருஞ்சோலைமலை.

(அலங்காரன் மலை) "இம்மலையுண்டாயிருக்க, இவ்வழகுண்டா யிருக்க விகாஸத்துக்கு, இவ்வாத்மாவுக்கு ஜ்ஞாநாநுதய ஸங்

(குலமலை) *தொண்டக்குலத்துக்குத் தலையான மலை. (கோல மலை) அடிகர்க்கும் ஆஸ்ரிதர்க்கும் அநுபவதாநுபாவ்யமான அழகை யுடையமலை. (குளிர்மாமலை) ரக்ஷகனான அவனுக்கு ரக்ஷ்யவர்க்கம் பெருமையால்வரும் தாபத்தையும், ரக்ஷ்யபூதரான விவர்களுக்கு ரக்ஷகனைப் பெருமையால்வரும் தாபத்தையும் ஆற்றும்படியான குளிர்த்திமிக்கிருக்கிறமலை. (கொற்றமலை) தன்னபிமாநத்திலே ஒதுங்கினவரை ஸம்ஸாரம் மேலிடாதபடி கோக்கும் வெற்றியை யுடைத்தான மலை. (நிலமலை) மணிப்பாறையாயிருக்குமளவன் றிக்கே, ஸ்திரிகளுக்கும் முமுக்ஷுக்களுக்கும் புஷ்பபல| த்ரு மாதிகளாய் முளைக்கவும், "முளைக்கவேணும்" என்று ப்ரார்த்திக் கைக்கும் யோக்யமான மலை. (நீண்டமலை) பரமபதத்துக்கும் ஸம் ஸாரத்துக்கும் இடைவெளியற்று ஒருகோவையாம்படியான ஒக் கத்தை யுடையமலை. இப்படியிருக்கிற திருமாலிருஞ்சோலையா கிற வதுவே - அலங்காரன் மலை. .... (நி)

(தொண்டக்குலத்துக்கெல்லாம்தலையான)என்றது-ஸேஷவர்கத்துக்கெ ல்லாம் ப்ரேஷ்டமானவென்றபடி. கேவலம் கல்லாயிராதே மண்பாடு முண்டாயிருக்குமென்கிறார் (மணிப்பாறையித்யாதி). (மணிப்பாறை)-ரந்த்ர மில்லாதபாரை. ... ... (கி)

(க) க-திருவ-ருகூ.

http://acharya.org

ஸ்வா;—

கோசமாத்ரமேயன்றிக்கே லீலாரஸ ஹேதுவான அநுகூல வ்யாபாரம் போலே ப்ரதிகூல வ்யாபாரக்களும், அபுத்தராலுல் தத் விஷய ஸௌகந்தர்யமும், ததீயபாரதந்த்ர்யமும், கழற்றிக் கோக்க வொண்ணுதாப்போலே மங்களாசாஸந மென்கிற வர்த்த விஶேஷத்தையும் ஆசார்யமுகத்தாலே யறியலாயிருக்க, நிரங்வய விநாஶத்திலே அங்வயிப்பதே'' என்று வெறுக்கவுமாமிறே. வெறுக்கிறதென்? திருவடிகளிலே கூட்டிப்பழைய கூரீராப்தியிலே விட்டானென்னிலோ வென்னில்; அங்குப்புகுந்தானென்றொரு ப்ரமாணமுண்டாக நம்மாசார்யர்களருளிச்செய்யவும் சேட்டிலோம்; அங்குஸாயுஜ்யமும் கூடாது; (க) *எஞ்சாப்பிறவியிடர்கடிவான் தொடர்கின்ற துஞ்சாமுனிவரிறே.

இவன்தான் முன்பு அங்கு இசைந்து போந்தஸாத்ரவதார்மம் இங்கு கடத்தமாட்டாதாப்போலே அங்குள்ளாரோடும் பழம் பகைநெஞ்சு பொருந்திநடத்தமாட்டாமையாலே அங்கும்கூடாது. அவர்களும் இவன்தான் முன்பு பொருந்தி வர்த்தானெருவனல்லாமை யறிந்திருக்கையாலே, அவர்களையும்இவனோடு கூட்டுகையுமரிதாயிருக்கும். தேஶவிஶேஷத்திலே கொண்டுபோனானென்றும் கேட்டிலோம்.''அன்றுசராசரங்களை வைகுந்தத்தேற்றினன்'' என்றொன்றுண்டே; அந்நேரிலே க்ருபையாலே செய்தானென்னில்; அவை ராமகுணங்க தாரகங்களாயிருக்கையாலே க்ருபையாலே செய்யவும் கூடும். வைகுந்தநாமஸ்தாகவிஶேஷம் இக்கரையிலே உண்டென்னவுமாம்.

க்ருபை தனக்கு விஷயமாம்போதும் அவை தன்னைப்போலே ராமவிரஹவாட்டமுண்டாக வேணும். அவை தானுண்டானலும் *ஜ்ஞாநாகாங்மோக்ஷமென்கிறதேரும், அபிமாநமும், மோக்ஷப்ரார்த்தநாருசியும் வேணும்; அதுதன்னையும் அவற்றுக்குத்தக்காலத்திலேயுண்டாக்கிச்செய்தாலோவென்னில்; அப்போது அவை ஆஶ்ரயத்தோடு சேராது. சேருங்காலத்து அநுக்ரஹத்தாலேவந்த வாகங்களைப்ரேரகாதிகளும், பரஸ்பரவிரோதம்தோற்றும், ஶாஸ்த்ரங்களுமுண்டாகில் அவையுமொருங்கவிட்டுக் கொடுக்க வல்ல ஜ்ஞாநாநுஷ்டாநங்களையுடைய வாசார்யாபிமாநமும் சேதந ருசியும் வே

http://acharya.org

ஸ்வா :—

ணும். அதுவென்? பகவதபிமானமும் சேதநருசியுமானலோ வென்னில், அப்போதும் இவ்வடைவுண்டாக்கினலல்லது ஆத்மகுணம் ஒருவராலும் பிறப்பிக்கப்போகாது.

ஸ்வதந்த்ரனுக்கரியதுண்டோ வென்னில், ஸ்வாதந்த்ர்யம் இரண்டாஸ்ரயத்தில் கிடவாது; பரதந்த்ரனுக்கி இவ்வடைவிலே கொண்டுபோக வேணும். ஸ்வாதந்த்ர்யம் தான் தோற்றித்தச் செய்கையல்ல. காரியப்பாடானவை செய்யும்போது பிறரைக்கேழ்வி கேளாமல் செய்யுமளவேயிறே உள்ளது. காரியப்பாடாக ஸ்வாதந்த்ர்யத்தாலே த்வீபாந்தரவாஸிகளை அங்குநின்றும் கொடுபோந்து த்வீபாந்தரந்யாயம் பயிற்றுவிக்கிற வோபாதி, கொண்டுபோய் நித்யவிபூதிந்யாயத்தைப் பயிற்றுவிக்கிலோ வென்னில்? அங்குக்கொண்டுபோன வைதிகபுத்ரர்களுக்கு தேஹபரிணமமும் ஜ்ஞாநவிகாஸமுமற்று பூர்வ பரிமாணத்தோடே மீளுகையால் அதுவும் கூடாது. ப்ராக்ருதாப்ராக்ருதங்கள் சேராதாப்போலே ப்ராக்ருத ஜ்ஞாநவாஸனை அப்ராக்ருதத்தில் சேராது. அர்ஹாதிமார்க ஸம்பாவனையும் கூடாது. ஆழ்வார் விசேஷித்தருளிச்செய்த *சூழ்விசும்பணி முகிலில் மார்கஸம்பாவநாநாதரத்வமும் கூடாது; அங்குள்ளார் எதிரேவந்து ஸம்பாவித்துக் கொடுபோக, அடியரோடிருக்கையும் சூழ்ந்திருந்தேத்துகையும் கூடாது.

அவன் தானும்இவனைத்தாட்பாலடைவித்த விக்ரஹத்தை அங்குக்கொண்டுபோய்த்திலனிறே. அகடிதமானவடதளசாயித்வமும், (க)"கூணொருணீயாநு-அணோரணீயாந்" (உ)"கரந்தெங்கும்பரந்தளன்" என்கிற வ்யாப்தி ஸௌகர்யமும், ஸங்கல்பஸஹஸ்ரைக தேசமான ஸ்ருஷ்டி ஸ்த்திதி ஸம்ஹாராதிகளும், அவன் தன்னுடைய ஸ்வஸங்கல்ப பாரதந்த்ர்யாதிகளுமெல்லாம் ஓரொரு க்யாயங்களாலே சு(வ)டிதமாக்கினலும், ஆத்மகுணங்கள்விளைப்பிக்கை அவனலுமரிதாயிறேயிருப்பது. இக்குள்ளாரையும் அங்குள்ளாரையும்(ங)"ஹரியெந்று-ப்ராமயந்"(ச)"வானிலும் பெரியனவல்லன்" என்னுமலையும் ப்ராக்ருதாப்ராக்ருதவிஷய நிபந்தநமாக்கிப்ரமிப்பிக்கவும்,மயக்குவிக்கவும் வல்லயோக்யதாமாத்ரமல்லது, நிலைநிற்க ப்ரமிப்பிக்கையும் மயக்குவிக்கையுமரிது. எளிதானலும் ஸ்வ

(க) தை-நா. (உ) நி-வாய்-க-க-க0. (ங) கே-கஅ-சுக. (ச) நி-வாய்-க-ங-க0.

http://acharya.org

கூ. ச—பெரியாழ்வார்திருமொழி, ச-ப, கூ-தி, சு-பா, பாண்டவர்.

மூ.—பாண்டவர்தம்முடைய பாஞ்சாலிமானுக்கமெல்லாம்
ஆண்டங்குதூற்றுவர்தம் பெண்டிர்மேல் வைத்தவப்பன்மலை
பாண்டமுவண்டினங்கள் பண்கள்பாடி மதுப்பருகத்
தோண்டலிடையமலி தொல்லிமாதிருஞ்சோலையதே. (சு)

ரூ. விரோதியும் ப்ராப்யவிரோதியுமாய், நித்யரோயோஜநத்தோடே
கூடிக்கட்டும். ஸ்வதந்த்ரரான தந்தாமவயவங்களைத் தாந்தாமே
ஜ்ஞப்திமாத்திரகளாலே ஹிம்ஸித்துக்கொள்வாருமுண்டோ?

ஆகையால் ஸ்ரீயஃபதியாய், ஸர்வஜ்ஞனாய், ஸர்வஸக்தியாய்
ஸமஸ்த கல்யாணகுணாத்மகனாய், அவாப்தஸமஸ்தகாமனாய், ஹேய
குணரஹிதனாய், ஸர்வப்ரகார நிரவதிகஸுகனாய், கதியஸாபேக்ஷனாயி
ருக்கிற ஸர்வேச்வரனுடைய நிரங்குஸஸ்வாதந்த்ர்யமும் நிருபா
திக க்ருபையும் முதலான குணங்களெல்லாம் சேதநருடைய ஸா
பாத ஸ்வாதந்த்ர்யத்தையும் ஔபாதிக ப்ராவண்யத்தையும்
மாற்றி அத்யந்த பாரதந்த்ர்யத்தையும் நிருபாதிக சேஷத்வத்தை
யும் விளைப்பித்து மங்களாசாஸநத்திலே மூட்டுகைக்காக விரோதி
நிரஸநம் செய்யவேண்டுகையாலே அயோக்யரை நிரஸித்தமாத்ரமே
யன்றிக்கே ஸங்கோசரூபமான தேஹ விமோசந மோக்ஷ ஸித்தி
யாய் மீளாதபடியான ப்ரதேசத்திலே இட்டுவைத்த ப்ரகாரத்தை
யிதே அலவலைமைதவிர்த்த வென்றருளிச்செய்தது. .... (ரு)

ஸ்வர;—ஆறும்பாட்டு. (பாண்டவரித்யாதி) இவர்களைப்
பாண்டவர்களென்கையாலே, அவளையும்பாஞ்சாலியென்று ஜா
தியம் சொல்லுகிறது. "தம்முடைய" என்கையாலே-இவர்களு

வ்யா. ஆறும்பாட்டு. (பாண்டவரித்யாதி) பாண்டு புத்ரர்
களுடைய மஹிஷியாய், பாஞ்சாலராஜபுத்ரியாயிருக்கிறவளுடைய
மதுருகலெல்லாவற்றையும். இக்கால் - இவள் புகுந்தவிடத்தின்
பெருமையும் பிறந்தவிடத்தின் பெருமையும் பார்த்தால், இம்மமக்
கம் வருகைக்கு யோக்யதை யில்லாதவளென்கை. "பாண்டவரு
டைய" என்னுதே, "தம்முடைய" என்றது-ஓரொருத்தரே தன்னை

அரு,—ஆறும்பாட்டு. (பாண்டவரித்யாதி) மறுகுதல் - ஸந்தாபம்.
...ப்பேரைச்சொல்லாமல், இப்படிவிசேஷித்ததற்குக்
(பொறையாலே)

http://acharya.org

பெரியாழ்வார் திருமொழி, ச-ப, ஈ-தி, கூ-பா, பாண்டவர். கூடுதி

டைய அபிமானத்திலே அவளொதுங்கி "வை-ஷ்ணாஜஹா வெநஹவஷ்ணாயஷ்வெதிவ்ரதாஃ - புருஷோணமபாவேந ஸ்ரீவா நார்யஃபதிவ்ரதாஃ" என்கிற பட்டாங்கில் பாரதந்த்ர்யமும் ஸஹ தர்மசாரித்வமும் தோற்றுகிறது. (மறுக்கமெல்லாம) துர்யோத நாதிகள் ஸபாமத்யத்திலே கொடுபோய் துஸ்ஸாஸநன் பரிபவி க்க, அத்தாலே ஈடுபட்டு க்ருத்யாக்ருத்ய விவேகமற்றையாய், நெஞ்சுமறுகி அந்தஸபையிலிருந்தவர்களெல்லாரையும் தனித்தனி முறைமை சொல்லிசரணம்புக்க வளவிலும் "இவன் சோற்றையுண் டோமே" என்று வயிற்றைப்பார்ப்பார், துர்யோதநனுடையமாத் ஸர்யத்தைப் பார்ப்பார், தர்மபுத்ரருடைய தர்மாபாஸப்ரதிஜ்ஞை யைப் பார்ப்பார், பற்றும் தந்தாம் கார்யம்போலே தோற்றுகிற அஜ்ஞாநப்ரகாசத்தை ஜ்ஞாநமாக நினைத்து நிலம் பார்ப்பாராய், இவளை அபிஜாதையாநொருஸ்த்ரீயென்றும், பதிவ்ரதையென் றும், ஸஹதர்மசாரி யென்றும் பாராமல் துஸ்ஸாஸநன் நலிகிற தைப்பார்த்திருக்க, இவளும் தன்னுடைய அகஞ்சிதலத்தை யநுஸந் தித்து, (க) [ஸுவகூமஹாவாணை - சங்கசக்ரகதாபாணே]யே மென்னப்போலேயோ? [ஹாரகூநிலய - த்வாரகாநிலய]பெண்

ரக்ஷிக்கைக்கீடான ஸக்திமான்களானவர்களை பர்த்தாக்களாக வுடையவளென்று தோற்றுகைக்காக. ஆனால் இவர்கள்தான் இப்படி இவளை ரக்ஷியாமல் மறுகவிட்டிருப்பானென்னென்னில், (உ) "பொய்ச்சூதில்தோற்ற பொறையுடைமன்னர்" என்கிறபடி யே க்ருத்ரிம த்யூதத்திலே இவளையும் தோற்றவர்களாகையாலே தர்மபீருக்களாய்ச் செய்யலாவதற்று, தங்கள் பொறையாலேநிவர்த் தைக்கீறியிருந்தார்களித்தனையிறே. ஸங்கிதரான பர்த்தாக் கள் இப்படி கைவாங்கியிருக்கையாலும், பிதாவானவன் அஸங் நிஹிதனுகையாலும், தான் அபலையாகையாலும், ப்ரபலரானவர் கள் கலிகையாலும் வந்த மறுக்கமிறேயித்து.

கூடமையாலே,(நிலத்தைதோயிருந்தார்கள்)-என்றதுக்லேகித்துக் கொண்டிருந் தார்களென்றபடி. ஆனைக்குவந்தவாதமென்னுமாபோலே,இப்படிப்பட்ட "பாஞ் சரவி மறுக்கமெல்லாம்" என்றதால்தோன்றுகிறஸ்தாபாதிக்யத்தை ஹேதுக் களாலே விவரிக்கிறார் (ஸங்கிஹிதாசித்யாதி).

(க) பார-ஸ-கூ-சூ. (உ) உ-க-5.

http://acharya.org

பிறந்தார் வருத்தமறிந்து ரக்ஷித்த ப்ரகாரங்களு மிவையோ ?
[ஈச்வ - அச்யுத] ஆஸ்ரிதர் தாங்கள் ஏழுவிலும் கைவிடா
னென்கிறது, வடியக்ஷ ப்ரஹ்மித்தியோ? [மாவிஷ - கோவிந்த]
ஸர்வஜ்ஞராய்ஸர்வஸக்தராயிருந்தவர்களேயோரக்ஷித்தது, [வ ணுப
ரீகாக்ஷ - புண்டரீகாக்ஷ] அகவாயில் க்ருபை காணலாம்படியாயன்

"மறுக்கமெல்லாம்" என்றது-(க) "அந்தகன்றி றுவனரசர் தம்
"அரசர்க்கிளையவனணி யிழையைச்சென்று எந்தமக்குரிமைசெய்ய
ன" என்கிறபடியே குருடன் பெற்றபிள்ளையாகையாலே அறிவுகேடு
வழிவழியாய், பிதாவானவன் கண்ணஞ்சவளர்க்க வளருகை
யன்றிக்கே, தான்கண்டபடி மூலையடியே திரிந்தவனுய், அதுக்கு
மேலே, ராஜராஜனை துர்யோதனனுக்குப் பின்பிறந்தவனுய்,
அவன் கொண்டாடி வளர்த்த செருக்காலே தீம்பிலே தகணைறின
துஸ்ஸாஸனனுதிறமுரட்டுப்பையல், மஹோத்ஸவமாகையாலே ஆப
ரணங்களாலே அலங்க்ருதையாய் ஆர்த்தவ தோஷபுக்தையாயிருக்
கிறவள் பக்கலிலே கிட்டி, "சூதிலே உன்னையும் தோற்றார்கள், நீ
போந்து எங்களுக்கு இழிதொழில் செய்" என்று சொல்ல; அவள்
(உ) "ரஜஸ்வலைகவஹ்நாஹம் நாத-ஹைதத்-ஹஸ்வலி ! மாம்-து
ணாநயவ-ரக்ஷஸாதத்-ம் வஸாயாம்-நாஹமுத்ஸஹே - ரஜஸ்வலைக
வஸ்த்ராஹம் ஸதாமார்கே நதமார்ஹஸி ! குருஷ்ணஞ்சபுரஸ்ஸ்த்தாதும்
ஸபாயாம் நாஹமுத்ஸஹே." என்ற வளவிலும், விடாதேமயிரைப்
பி[redacted]ழத்துக்கொண்டுபோந்து மஹாஸபையிலே நிறுத்தி,
தி[redacted]களைப்பேசி வஸ்த்ரத்தை அபஹரித்துச்செய்கிறபோது
பட்டமறுக்கங்கள் அநேகமாகையாலே,—

(மறுக்கமெல்லாம்) என்றதுக்கு (மறுக்கங்கள் அநேகமாகையாலே) என்
றத்தோடன்வயம். எடுத்த பாசுரத்துக்கர்த்தம் (குருடனித்யாதி). அதில் த்ரு
தராஷ்ட்ரனென்னுமே அந்தகனென்றதுக்குத்தாத்பர்யம் (குருடன்பெற்ற
வித்யாதி). (வழிவழியாய்) என்றவநந்தரம் "வந்திருக்குமவனும்" என்றுகூட்
டுவது. பிள்ளையென்னுமே "சிறுவன்" என்றதுக்குவிவேகபூர்வகமாகவென்றுமிரு
வுன்னம்பற்றி அத்தை ஹேதுபூர்வகம் விவரிக்கிறார் (பிதாவானவனித்யாதி).
(கண்ணஞ்ச) என்றதுகண்ணுலே யஞ்சும்படி யென்றபடி. இத்தால் சிக்ஷி
கையாலன்றிக்கேயென்றபடி. அணி-அலங்காரமாய், இழை - ஆபரணமாய்
அத்தையுடையவளென்று ஸப்தார்த்தம் விவக்ஷித்துத் தாத்பர்யமருளிரு
வேக்யாதி).

http://acharya.org

றே திருக்கண்களில் விகாஸமிருப்பது. உனக்கு மேதேனும் ஸ்வப்நம் முதலான ஸங்கோசங்களுமுண்டோ வென்றுப் போலே சொல்லி, ரக்ஷாபேக்ஷை பண்ணினவளவிலும்,

(க) "ஸீணம்வ்ருவ்ருஜிவ - ருணம்ப்ரவ்ருத்தமிவ" என்றுப் போலே சில கண்ணழிவுகளோடே ஸ்ரீ கருஷ்ணனுடைய ரக்ஷாபேக்ஷையை நினைத்து வந்தாற்போலே வந்து முகங்காட்ட ஒருவழியும் காணுமல், அவன் பட்டமறக்கமறியாதே" அவனும் இவர்களைப்போலே கைவிட்டானுகாதே" என்று இவள் நினைத்துத் தான் முன்பு கேட்டுவைத்த கருசுருப்பையும் காற்கடைகொண்டு லஜ்ஜாநிபந்தநமான ஸக்தியால் வந்த வஸக்தியையும் அந்த லஜ்ஜையையு மிடுக்கலோடே கைவிட்டவளவில், எல்லாவவஸ்தையிலும் த்யாகவிரிஷ்டம் ஸ்வீகாரமாகையாலே, கழித்து உடுத்தமை தோன்றுமல் உடுத்துக்கழித்தாற்போலே நிற்கும்படி திருமாலம்ப்ரபாவமுதலும்படியான ஸங்கல்ப மாத்ரத்தாலே வஸ்த்ரம் மாளாமல் மறுக்கமெல்லாம் மாண்டு மாண்டு இவளை மயிர் முடிப்பித்து, வதார்ஹரையும் கரிக்கட்டையையும் மன்னரும் பிள்ளையுமாக்குமளவாகநினைத்திறே "எல்லா மாண்டு" என்கிறது. இவ்வளவிலும் பர்யவஸியாமல் நூற்றுவர்தம் பெண்டிர் மேலே இம் மறுக்கமெல்லாம்வரும்படி வைத்தாலிறே இவள் மறுக்கம் மாண்டதென்னலாவது.

அன்றியே இவள் மறுக்கமெல்லாம் தானேநிட்டித்தொண்டு "ஸீணம்வ்ருவ்ருஜி - ருணம் ப்ரவ்ருத்தம்" என்று தான் முறுகுதையாலே,வ்யாதியுடையவனை வ்யாதியாளன் என்னுமாபோலேயிக்கே, தானேபூண்டு கொள்கையாலேயுண்டென்கிறது.அத்தவாட்சி முடிவது அவர்கள்மேலே வைத்தாலிறே யென்னவுமாம். அன்றியே "மாண்டங்கு" என்றது-மாண்டங்குளன்றுபதமாய்,மாட்சிமை தகுகிற ஸ்த்ரீகள் மேலென்னுதல்; "ஆண்டங்கு" என்று பதமாய், ஆண்மையமர்ந்த நூற்றுவரென்னவுமாம். யுத்தோத் முகராய்ப்படுகையாலே ஆண்மையமருகையும் குறையில்லையே; "அங்கங்குவைத்

(ஆண்டு) அவை யெல்லாவற்றையும் ஒன்றொழியாமல் திருவுள்ளத்திலே வைத்துக்கொண்டிருந்து. (அங்கு நூற்றுவர்தம் பெண்டிர்மேல்வைத்த) அவள் பரிபவப்பட்ட வத்தசையிலே அவளைப்

(க) பாச-உத்யோ-ருஅ-உஉ.

http://acharya.org

த''என்னவுமாம். (அப்பன்மலே) ஸ்வஸங்கல்பத்தாலே அயோக்ய தர்மாமில்றிக்கே யிருக்கச்செய்தேயிறே இதெல்லாம் செய்தது. இதெல்லாம் திருநாமந்தானேயிறே செய்தது; இவ்வுபகாரமெல்லாம் தோன்ற அப்பனென்கிறார். திருநாம ப்ரபாவந்தான் அவனையும் ஸ்வஸங்கல்பபரதந்த்ரனுக்கும் போலேகாணும்; தூத்யஸாரத்த்யங்கள் பண்ணிற்றும் இவள் சொன்னதிருநாமத்துக்காக வென்னுதல். திருநாமம் சொன்ன விவள் தனக்காகவென்னுதல்.

(பாணித்யாதி) பண்ணே ''பாண்'' என்று, பண்ணிலே பாடத்தகுதியானவண்டினங்களென்னுதல். பாணென்றுபாடுவாராய், அவர்களைப்போலே பண்கள்பாடிமதுப்பருகும் வண்டினங்களென்னுதல். பருகவென்றது வர்தமானமாய், பருப்பருக வூற்றுமாறுதே செல்லும் நீர் நிலமாய், பூக்களையுடைத்தாஸசோலையே நிரூபகமானமலே. (தோண்டலுடைய) ஊற்றுமாறுக. இம்மலைக்குப் பழமையாவது பரிபவிப்பித்த துர்யோதநாதிகள் நூற்றுவருடையவும் ஸ்த்ரீகள் பக்கலிலேயாம்படி பண்ணின.(க)''சந்தமல் குழலாளலக்கண் நூற்றுவர்தம் பெண்டிரு மெய்தி'' என்றிறே - திருமங்கையாழ்வாரும். இனிநூலிழந்தநிறே இவளில் அவர்களுக்கேற்றம். (அப்பன்) சரணாகதையான த்ரௌபதிக்குச் செய்த உபகாரம் தமக்குச்செய்ததாக நினைத்து '' அப்பன் '' என்கிறார்; ஆஸ்ரிதரிலே ஒருவர்க்குச் செய்ததும்தமக்குச்செய்ததாகநினைத்திராதவன்பகவத்ஸம்பந்தம் இல்லையாகக்கடவதிறே. (மலே) இப்படியிருக்கிற உபகாரகனவன் ஆஸ்ரித ஸம்ரக்ஷணார்த்தமாக நித்யவாஸம் பண்ணுகிற மலே.

(பாண்டகு வண்டினங்கள்) பாண் - பாட்டு; பாட்டுக்குத்தகுதியான வண்டினங்கள். அதாவது - பிறப்பே பிழைத்துபாட்டேயொழிய வேறொன்றறியாததா யிருக்கை. (பண்கள்பாடி மதுப்பருக) ப்ரீதி ப்ரகர்ஷத்தாலே நாநாவான பண்களைப் பாடிக்கொண்டு மதுபாநம்பண்ணிச் செல்லும்படியாக.(தோண்டலுடைய மலே) திருச்சோலைகள் ஒருகாலும் வாடாமல் நித்யவஸந்தமாய்ச் செல்லும்படி ஊற்றுடைத்தான மலே. (தொல்லைமாலிருஞ்சோலை

வண்டுகளென்றபோதே பாடுகையஸித்தமாயிருக்க, அத்தையிட்டு நிரூபிக்கைக்குத்தாத்பர்யமருளுகிறார் (அதாவநித்யாதி). ''தோண்டல்'' என்று ஊற்றாய், அத்தை ஸப்ரயோஜநமாக வருளுகிறார் (திருச்சோலையித்யாதி).(க)

(க) தி.மொ-உ-சு-சு.

http://acharya.org

மூ.—கனங்குழையாள்பொருட்டாக் கணை பாரித்தாக்கர்தங்கள்
இனங்கழுவேற்றுவித்த வெழிற்றேரெம்மிராமன்மலை
கனங்கொழிதெள்ளருவிவந்து சூழ்ந்தகல்ஞாலமெல்லாம்
இனங்குழுவாடும்மலை பெழின்மாலிருஞ்சோலையதே. (எ)

அநாதியான திருமலையாழ்வார் தாமே திருவாந்தாழ்வானென்னு மிடம் தோற்றுகிறது. ... ... (ஷ)

அவ;—ஏழாம்பாட்டு. (கனமித்யாதி) கீழ் "நந்தன்மதலை" என்றதை யநுலக்ஷித்தார்; இதில் "காகுத்தனை" என்றதை யநுஸந்திக்கிறார்.

ஸ்வா;—(கனமித்யாதி) (கனங்குழை) காதுப்பணி. நாய்ச்சியார் பெருமாள் திருக்கையிலநுகாழி திருவுள்ளம் பற்றியிருக்குமா போலே பெருமாளும் நாய்ச்சியாருடைய கர்ணவிபூஷணத்திலே மிகவும் திருவுள்ளம் பற்றியிருக்கும் போலே காணும்; அத்தை

யதே) திருவனந்தாழ்வானே திருமலை யாழ்வாராய் வந்து நிற்கை யாலே, அநாதியாய்க்கொண்டு பழையதாய் திருமாலிருஞ்சோலை யென்னும்திருநாமத்தையுடைத்தாயிருக்கிறவதுவே-அப்பன்மலை. தோண்டல் - ஊற்று. ... . (கு)

வ்பா;—ஏழாம்பாட்டு. (கனங்குழையாள் பொருட்டா) கனம்-டொன். பொன்னாலே செய்யப்பட்ட காதுப்பணியையுடை யவள் காரணமாக. இவள் காதும் பணியுமான சேர்த்தி எப் போதும் பெருமாள் திருவுள்ளத்திலே கிடக்கும்போலே காணும்; (கு) "யெவாரஂபஂஹஂணூலழி ஃவெஉகூஷ்டிராஃஷ்வ-யேசாரு கூபகுண்டலம் - முகந்த்ரக்ஷ்யந்திராமஸ்ய" என்று இவர் தம்மு

அரு;—ஏழாம்பாட்டு (கனமித்யாதி) பொருட்டாவென்றது - பொருட் டென்றுரையர்த்தமருளிரூர் (காரணமாக) என்று; அவன்நிமித்தமாகவென்றபடி. "தை பொருட்டா" ஏன்றதே கனங்குழையாளென்றதுக்குப் பாவமருளிச் செய்துகொண்டு கடைகிறார் (இவள்காதுமித்யாதி). (போலேகாணும்) என்ற வாக்யம் இவரருளிச்செய்ததென்று கூட்டுவது. உக்தார்த்தத்தைத்தருஞ் டாந்தமுகேந்தருளிரூர் (யேசாருவித்யாதி) "நதிதஂரஷ்டிராஃஷ்வா ஷ்வெவாரஂபஂஹஂணூலழி ஃவெஉகூஷ்டிராஃஷ்வவஷ்ஷ் வஷ்டிஸ்வவஂநஃ - நதேமதஷ்யாதேவஸ்தேயேசாருஸ்ரபகுண்டலம்.

(கு) ரா-அ-சு-சு-கூ.

http://acharya.org

அவர்க்கு திரூபகமாக வருளிச்செய்கிறார். இவள் பொருட்டாக. (கணிபாரித்து) நாள்தோறும் அம்புகளெல்லாம் கோணிமிர்த்துப் பாரித்துப்பார்ப்பவென்னுதல். ராக்ஷஸருடம்புகளிலே மந்தகதியாகப் பாரித்துப்பார்ப்பர்; இனியாகிலும் அறுதபித்து மீளுவர்களோவென்னும் நசையாலேயென்னுதல். (க) "இள்ளிக்களைந்தானே" என்னக்கடவதிறே. இதில் மீளாதாருடம்புகளிலே கூர்வாயம்புகளைக் கழுக்கோனினமினமாக ஊடுருவயேற்றுவித்த. ஒருகோல்

டைய காதுப்பணியும் முகமுமான சேர்த்தியை † அநுகூலர் காண ஆசைப்பட்டிருக்குமா போலே. (கணிபாரித்து) அவளைப் பிரிந்த காள் தொடங்கி, நினைத்தபோ தெல்லாம் பிரித்தவர்களை நிரஸிக்கையிலுண்டான கறுவுதலாலே திருச்சரங்களைத் தெரிந்து பரப்பிப் பாரித்துக்கொண்டிருந்தென்னுதல். அன்றிக்கே, யுத்தகாலத்தன்னிலே (உ) "வாளிபாழிந்த" என்கிறபடியே திருச்சரங்களை யுத்தபூமியெங்கும் பரப்பியென்னுதல்.

(அரக்கர் தங்களினம் கழுவேற்றுவித்த) ராக்ஷஸருடைய திரளை, * கூர்வாயம்புகளான கழுக்களிலே ஏற்றுவித்த. கழுப் போலே உடலேப்பிளந்து மறுபாடுருவ நிற்கையாலே, அம்பை

முகம் த்ரக்ஷ்யந்தி ராமஸ்யவர்ஷேபஞ்சதமேபுஷ்ஃ" என்று சக்ரவர்த்தியானவன் பெருமாள் மீண்டெழுந்தருளும்போது மகரக்குழையும் காதுமாயிருக்குமழகைக்காணுமவர்கள் தேவர்களென்று கொண்டாடுகையாலே, அவன் தனக்கும் அந்தவழகைக் காண்கையிலே கரை புரண்டவாசை ஸித்தமிறே யென்று திருவுள்ளம். அநுகூலரென்றதுக்கும் இந்த சக்ரவர்த்தியின் கிலே எல்லார்க்கும் துல்யயந்யாயஸித்த மென்று கருத்து. (ஆசைப்பட்டிருக்குமா போலே) என்றவநந்தரம் "பெருமாளும் பிராட்டியுடைய காதில் பணியும் முகமுமான சேர்த்தியைக் காணவாசைப் பட்டிருப்பர்" என்று கூட்டுவது. "கனக்குழையான்பொருட்டாக்கணிபாரித்து" என்முல்விருத்தமாகையாலே "பிரித்தவர்களை நிரஸிக்கைக்காக" என்றர்த்தம் விவக்ஷித்து அதுக்குயுத்தாத்பூர்வகாலபரமாகவும் யுத்தகாலபரமாகவுமிரண்டுதாத்பர்யமருளுகிறார் (அவனே யித்யாதிவாக்யத்வயத்தாலே). (தெரிந்து) என்றது ஆராய்ந்தென்றபடி. "பாரித்து" என்றது-உத்யோகமாய், அத்தால் பலிதார்த்தம் (பரப்பிப் பார்த்துக் கொண்டிருந்து) என்றது. பாரித்தென்றதுக்கு இரண்டாமர்த்தத்தில் பரப்புகையே ஸம்தார்த்தம்.

(உ) இ-வாய்-அ-கு-உ. † (பா) அநுபவிக்கவென்.

http://acharya.org

அரக்கரின மெல்லாம் நேர்நின்றவர்களைப்பட்டருவுகையாலே அம்புகளைக் கழுவென்கிறது. அன்றியே லங்காதிகாரத்திலே நேர்நின்று பட்டவர்களை ஸ்ரீவாகர வீரர்கள் பெருமான் கேள்வி கொள்ளாமல் கழுவிலேவைத்து விநோதிக்கவும் கூடுமிறே கோபத்தாலே. வாயைப்பார்த்து இவ்வார்த்தை சொல்லுவதியாகில், கண்டவிடமெங்கும் கழுமலையாக்குவேனென்றருளிறே பெருமாள். அது இங்குக் கூடாமலிராதிறே. கழுகென்று பாடமாய்த்தாகில் போரச்சேருமிறே-அன்றிக்கே, தலைக்குறைத்தலாய்கழுகைக்காட்டுமிறே.

(எழில்தோளித்யாதி) மௌர்யம் விளங்குகிறதோள். நற்குலையுபகரிக்கையாலே தேஜஸ்ஸு விளங்குகிறதோள். பாபகரணங்களைக்குலைக்குலைக்கப்பூரித்ததோள். அம்புக்குவிஷயமானவர்களை யுத்தத்திலே ரமிப்பிக்கையாலும், க்ருபாதிகுணங்களுக்கு விஷயமானவர்களை அவ்வோரளவுக்கீடாக ரமிப்பிக்கையாலும் ராமனென்கிறது. இத்தோளழகைக்கண்டிருக்கச்செய்தேயும் புமான்கள் ஈடுபடாமலிருப்பதே. (க) ''வாம்வாழ்-பும்ஸாம்.''

''கழு'' என்கிறது. அன்றிக்கே, ''கழுகேற்றுவித்த'' என்று பாடமாகில், ராக்ஷஸருடைய திரளைக்கொன்று கழுகுகளேறி ஜீவிக்கும்படி பண்ணினவனென்னை. (எழில்தோளெம்பிராமன்மலி) வீரஸ்ரீயால் வந்தஅழகையுடைத்தான தோளையுடையனுய், ஜகதியான பிராட்டிக்கு உதவுகையாலே அவளுடையப்ரஜைகளான நமக்கெல்லாம் உபகாரகனுய், அழகாலும் குணங்களாலும் ஸர்வரையும்ரக்ஷிக்கையாலே ''ராமன்'' என்னும் திருநாமத்தையுடையவன், அவதாரத்திற் பிற்பாடர்க்கும் உதவுகைக்காக எழுந்தருளிநிற்கிறமலே.

''கழுகுகள்'' என்றது-மாம்ஸ போஜிகளான பக்ஷிவிசேஷங்கள். (வீரஸ்ரீயால்) என்றது-''அரக்கர் தங்களினங்கழுவேற்றுவித்த'' என்றதின் சேர்த்தியாலே. ''கனங்குழையாள்பொருட்டா'' என்றதைக்கடாவுகித்து ''எம்'' என்றதற்குத்தாத்பர்யம் (ஜகதியித்யாதி). ''எழில்தோள்'' என்றதைப்பற்ற (அழகாலும்) என்றது. எம் என்றபதத்தில் விவக்ஷிதமானப்ரகாரத்தைப்பற்ற (குணங்களாலும்) என்றது. இவற்றால் ரமிப்பித்தாளென்றுகருத்து. அன்றிக்கே (க) ''ரா-ஔவெளரார்ய-வெணஃவாம்வாழ் - ரூபௌதார்யகுணைஃ பும்ஸாம்'' என்றப்ரமாணத்தைப்பற்றாமசப்தார்த்தம் (அழகாலுமித்யாதி) என்னவுமாம்.

(க) ரா-அ-உ-உ.

http://acharya.org

மூ;—எரிசிதறுஞ்சரத்தா லிலங்கையினைத் தன்னுடைய
வரிசிலையாயிற்பெய்து வாய்க்கோட்டந் தவிர்த்துகந்த
அரையனமரும்மலை யமரரொடு கோனுஞ்சென்று
திரிசுடர்சூழும்மலை திருமாலிருஞ்சோலையதே. .... (அ)

(கனமித்யாதி) பொன்கொழித்துவருகிற திருச்சிலம்பாறென்
னுதல். கலியருவியென்னுதல். அன்றியே திருச்சோலைகள் அதி
வ்ருஷ்டி அநாவ்ருஷ்டிகளாலே ஈடுபடாமல் கார்ஷகரைப்போலே
அம்மலைமேலேமேகங்கள் குடியிருந்து அளவுபார்த்துமழை பொழி
கையாலே அருவிகுதிக்குமென்னுதல். (கனம்) பொன்னுக்கும்
மேகத்துக்கும்பேர். இப்படியிருக்கிற திருவருவியிலே. (அகல்
ஞாலமித்யாதி) ப்ரஹ்ம லோக பர்யந்தமாக வுள்ளாரெல்லாம்
கந்தாமுடைய புத்ர பௌத்ராதிகளோடேவந்து திரை சூழ்ந்து,
பெருக்காறுகையாலே தனி இழியவொண்ணுமையாலே ஒருவரை
யொருவர் கைகோத்துக்கொண்டு திரள்திரளாகத் தீர்த்தமாடுகிற
அழகிய திருமாலிருஞ்சோலைமலை இராமன்மலை : இணங்குழுவாடு
மெழில்மாலிருஞ்சோலைமலை யெம்மிராமன் மலை. (எ)

ஸ்வா;—எட்டாம்பாட்டு (எரிபித்யாதி) [தன்னுடைய வரிசிலை
வாயில் பெய்து சிதறு மெரிசரத்தா லிலங்கையினை] தனக்க ஸ்தா

(கனங்கொழிதெள்ளருவி) பொன்னைக் கொழித்துக்கொண்டு
வாராநின்றுள்ள தெளிந்த அருவியிலே. (வந்துசூழ்ந்தகல் ஞால
மெல்லாம்) பரப்பையுடைத்தான பூமியிலுள்ளாரெல்லாரும் வந்து
சூழ்ந்துகொண்டு. (இணங்குழுவாடும்மலை) திரள்திரளாகத் தீர்த்த
மாடாநிற்கும் மலையான. (எழில்மாலிருஞ்சோலையதே) ஸர்வப்ர
கார விலக்ஷணமா யிருந்துள்ள மாலிருஞ் சோலையாகிற வதுவே
இராமன் மலை. .... (எ)

வ்யா;—எட்டாம்பாட்டு. (எரிசிதறும்சரத்தால்) கெருப்பைச்

(கொழித்துக்கொண்டு) இனப்பிக்கொண்டு, "அகல்ஞாலமெல்லாம் வந்து
சூழ்ந்து" என்றன்வயித்து "ஞாலம்" என்றது - மஞ்சாடுக்ரோஷந்திபோலே
அங்குள்ளாரைச் சொல்லுகிறதென்றர்த்த மருளுகிறார் (ப்ரப்பையித்யாதி).
இனமென்றும், குழுவென்றும் பர்யாயமாகையாலே யருளுகிறார் (திரள் திர
ளாக) என்றது. ... (எ)

அரு;—எட்டாம்பாட்டு. (எரிசிதறுமித்யாதி) அம்புராப்பொதியிலிருந்தும்
கெருப்பைச் சொரிந்திருக்கை கூடாமையாலே கால விசேஷத்

http://acharya.org

ரணமாய் அலங்காரவரியையுடைத்தானசார்ங்கவில் நாணிலேதொ
டுத்து தொடுக்கும்போதொன்றாய், விடும்போது பலவாய், படும்
போது நெருப்பாயிறே பெருமாளுடைய திருச்சரங்கள் தானிருப்
பது-(இலங்கையினை) லங்கையிலுள்ளராவண பக்ஷபாதிகளை. ஐ வாக்
ஸ்ரோஸ்தி - மஞ்சாக்கோஸந்திபோலே.

சிதறுகின்றுள்ள அம்பாலே. தொடுத்துவிடும்போதாய்த்து "அம்
பு" என்றறியலாவது. தைக்கும்போது உடம்பிலே நெருப்பைச்
சொரிந்து கொண்டாய்த்துத் தைப்பது. (க) "தீவ்ரவாவகஸ்ஹா
மேஸ்-தீப்தபாவகலங்காசை:" என்றுமிறே. அதாவது-எதிரிகள்
மேலே படும்போது ஜ்வலித்த அக்நியோடு துல்யங்களாயிருக்கு
மென்கை. (இலங்கையினை) அந்தகனுங்கூட ப்ரவேசிக்க அஞ்சும்
படியான வூரை. வரங்கொடுத்த ப்ரஹ்மாதிகளும் இவ்வூரின்பேர்
கேட்டால் குடல்கரிந்து கிடக்கும்படியாயிறே யிருப்பது. ஆதித்ய
னும், இவ்வூரில் புழுங்கலுலர்த்துகை முதலானவற்றுக்கு வேண்டு
மளவு தன்கிரணங்களை ப்ரகாசிப்பித்து, நடுங்கியெரடுங்கிக்கொண்
டிறே போருவது; ஆகையாலிறே, ராவணன் பட்டுக்கிடக்கிற
போது, மண்டோதரி(உ) "உத்திஷ்ட தத்திஷ்ட கிம் சேஷேப்ராப்தேபரிபவேகவே! அத்
யைவநிர்பயம் லங்காம்ப்ரவிஷ்டாஸ் ஸ்ரீர்யரஸ்மய:" என்றது,
இப்படியிருக்கிற வூரையாய்த்து மநுஷ்யரூபமாய் நின்று சரங்க
ளாலே யழியச்செய்தது. (தன்னுடைய வரிசிலை வாயில் பெய்து)
தனக்கு அஸாதாரணமாய், அழகுக்குடலான வரியையுடைத்தா

நிலேநெருப்பைச் சொரியுமென்று திருவுள்ளம்பற்றி, அத்தையருளுகிறார்.
(தொடுத்தித்யாதி வாக்யத்வயத்தாலே), எடுத்தப்ரமாணத்துக்கர்த்தம் (அதா
வதித்யாதி). "இலங்கையினை" என்றவிடத்தில் இன்சாரியையாய், லங்கை
யை யென்றர்த்தமாய், இவ்வூர் 'ராவணவாலிதாழ் -ராவணபாலிதாம்"
என்கிறபடியே அபேக்ஷிதமாகையால் அத்தைப்பலபடி உபபாதிக்கிறார் (அந்த
கேத்யாதி வாக்யசதுஷ்டயத்தாலே), ஊரையென்று ஸாமாந்யமாகச் சொல்
லாமல் கீழ்சொன்னவதிசயம் தோன்றும்படி இலங்கையென்றதற்குத் தாத்
பர்யமருளுகிறார் (இப்படியித்யாதி), தன்னுடைய வென்றத்தால் பலிதம்
(தனக்கஸாதாரணமாய்) என்றது. (அழகுக்குடலான) என்றது-பெருமாளு

(க) ரா-யு-சுந்-உஉ. (உ) ரா-யு-சுகச-அஉ.

http://acharya.org

(வாய்க்கோட்டம் தவிர்த்துகந்த) செவ்வைக்கேடாகச்சொல்லுகிறவார்த்தைகளைத் தவிர்த்துகந்த. அதாவது (க) "நநவெயழி-

---

பிருந்துள்ள ஸ்ரீசார்ங்கத்தினுடைய வாயிலே புகுவித்து. வில்லுக்கு வாய்-அம்பிலே. வாயான அம்பிலே புகும்படி ப்ரவேசிப்பித்து. ஸர்ப்பம் நாவாலே விழுங்குமாபோலேயாய்த்து - வில்லும் அம்பாலே க்ரஸிக்கும்படி. இத்தால்-ஈஸ்வரத்வப்பிடாராலன்றிக்கே, (உ) "சூடிரநம்ரா நஷம்மெரு - ஆத்மாநம்மாத்ரு ஷம்மேய." என்கிற அவதாரத்தில் மெய்ப்பாடு தோன்ற நின்று, அம்புகளாலே அழியச்செய்தபடி சொல்லுகிறது.

(வாய்க்கோட்டம் தவிர்த்து) வாக்கின், கோடுதலுண்டு - விலங்குதல், அத்தைத்தவிர்த்தானுய்த்து. (க) "நநவெயழி-நமேய்ம்" என்றிருந்த விருப்பைத் தவிர்த்தானுய்த்து. [கஷ்யசித்] இவர் தம்மை இதரஸஜாதீயராக்கி வைக்கையாலே "மநுஷ்யர்" என்றேபிருந்தார். "இவனே யன்றிக்கே, 'ஈஸ்வரன்' என்றுசொல்லுகிறவன்றன் வந்தால் தான் வணங்குவனே" என்

டைய வழகுக்குடலான வென்றபடி. (வரியை) என்றது-அழகையென்றபடி. வில் அழகாகிலிறே பெருமாளுக்கு மழகாகிறது. யத்வா-வில்லினுடைய வழகுக்குடலான, வரியை-ரேகாரூபங்களான சித்ரத்தையுடைத்தான வென்று கொள்ளவுமாம். வாயென்றத்தால் அம்பைச் சொல்லக்கூடுமோ வென்ன, க்ரஸநஸாதகமாகையாலே சொல்லலாமென்று அத்தை ஸத்ருஷ்டாந்த மூபபாதிக்கிறார் (ஸர்ப்பமித்யாதி), இலங்கையழித்தென்னுதே வரிசிலே வாயில் பெய்தென்றதுக்கு ப்ரயோஜநமருளுகிறார் (இத்தாலித்யாதி). இலங்கையழித்தென்று சொல்லும்போது ஸமர்யரஸ்மிக்கும் ப்ரவேசிக்கப் போகாதவற்றை ஈஸ்வரத்வப்பிடாரால் அழித்தானென்று தோற்றுமிறே. அங்ஙன் தோன்ற வைத்தகாக வரிசிலேவாயில் பெய்ததென்று கருத்து.

வாயில் விலங்குதலென்னென்ன வருளுகிறார் (நமேயமித்யாதி). நமேயமென்றது-கொடுமையாகைக்காக. "கஷ்யசித்" என்றதுக்கு ப்ரதிக்ரஹண பூர்வகம் வ்யாக்யாநம் செய்தருளுகிறார் (இயரித்யாதி). (இருந்தான்) என்ற வநந்தரம் "ஆகையாலே, இவரை" என்று பதத்வய மத்யாஹரித்துக்கொள்வது. இப்போது "கஷ்யசித்" என்றது - கஷ்யாபி என்றும், ஈஸ்வரஸ்யாபி என்றும் கருத்து. இத்தால் ஈஸ்வரவிஷயத்தில் நமேயமென்னை க்ரூரமென்ற

(உ) ரா-யு-கஉ0-கக.

http://acharya.org

பெரியாழ்வார்திருமொழி, சு-ப, கூ-கி, அ-பா, எரிசிதலும். கூசி

நகமேயம்" என்றவை முதலானவையிறே, (உகந்தவரை யன்) "இவர்களுடையவிபரீதகரணங்குலையப்பெற்றோம்" என்றுப்ரியப்பட்டராஜாநித்யவாஸம் செய்கிற திருமலை.

(அமரரிக்யாதி) தேவர்களோடு இந்த்ரனும் லோகோபகாரமாக ஸஞ்சரிக்கிற சந்த்ராதித்யர்களும் தந்தாம் ப்ரயோஜநத்துக்

ருணிறே. ஸ்வரூபம் கைபுகுர்தால், (க) "நஜாதிர்வவாதி நாமபிர்யேவ வாதிஃ" என்றுப்திருப்பது; "மஃ" என்றிருக்கையாய்த்து ஸ்வரூபவிரோதி. அதுகூலபாஷணம் பண்ணுகை ப்ராப்தமாயிருக்க, "எனக்கு" என்ற பேச்சில் விலங்குதலைத் தவிர்த்தாஞய்த்து. (உகந்த அரையன்) ஈரசு தவிர்த்த பின்பு உகந்தபடி. இவன்றன், "எனக்கு" என்றிருக்குமத்தைத் தவிர்த்தோமாகில், இனி நம்மதேயன்றிவென்று இனியனுனன்; இவன் "என்னது" என்றிருக்குமது தவிர்ந்தால், பின்பு உள்ளதடையத் திருவிடையாட்டமாயிருக்குமிறே. (அரையன்) இவன்பக்கல் அல்பாதுகூல்ய மனமகிறது உடையவனுகையிறே. இவன் ப்ராதிகூல்யத்தினின்றும் நிவருத்தனனவளவுகொண்டு உகக்கும்படியாய்த்து ஸ்வாபாவிக ஸம்பந்தம் இருப்பது. (அமருமலை) இப்படியிருக்கிறவன், பின்பு எல்லாருடையவும் ஸ்வாதந்த்ர்யத்தைப் போக்கிரகஷிக்கைக்காக நித்யவாஸம் பண்ணுகிறமலை.

(அமரரொடுகோனும்) தேவர்களோடே கூட அவர்களுக்கு நிர்வாஹகனன இந்த்ரனும். (திரிசுடரும்) லோகோபகாரமாக

தாயிற்று, அதுதான் க்ரமாநபடியை ப்ரதிகோடி முகோ வருளுகிறார் (ஸ்வரூபமித்யாதிவாக்யத்வயத்தாலே). ப்ரக்ருதத்திலே உபலம்ஹரிக்கிறார் (அதுகூலேத்யாதி). (விலங்குதலை) என்றது - ஸ்வாதந்த்ர்யத்தை யென்றபடி. ஈரசுதவிர்க்கையால் வத்தவுகப்பை உபபாதிக்கிறார் (இவன்தானித்யாதிவாக்யத்வயத்தாலே). உகந்தவனென்னுதே உகந்தவரையனென்று ஸ்வஸ்வாமிபாவஸம்பந்தம் தோற்றச்சொல்லுகைக்கு ப்ரயோஜநமருளுகிறார் (இவர்த்புகலித்யாதி). அல்பாதுகூல்யந்தன்னை இன்னதென்னுதின்றுகொண்டு விவரிக்கிறார் (இவன் ப்ரதிகூல்யேத்யாதி).

"அமரரொடு கோனும்" என்றுதேவர்களையெல்லாம் சொல்லியிருக்கவும் தனித்துத் திரிகையையும், சுடரையுமிட்டு விசேஷித்ததுக்குத் தாத்பர்யமருளுகிறார் (லோகோபகாரத்யாதி). மூலத்திலில்லாதிருக்க, திரிசுடரென்று

(க) பாரு-ஸ்ரீக்ருஷ்ணஸ்துதி-சு0.

http://acharya.org

காகச் சென்று ப்ரதக்ஷிணமாக வருகிற திருமாலிருஞ்சோலை மலை யதி-ஸரையணமருமம்மலை. அன்றியே "இலங்கையிலே வரிசிலை சிதறு மெரிசரமாயில் பெய்துலாய்க் கோட்டம் தவிர்த்து கந்தவரையன மரும்மலை" என்றன்வயித்து, வில்லுக்குவாய் அம்பிறே. இலங்கை யை, பூம்புகாக்காலே க்ரஸித்ததென்னுமாபோலேயில் அம்பாகிற வாயாலே க்ரஸித்துவிட்டபின்பிறே வாய்க்கோட்டம் தவிர்த்தது. வாலியைக்கொன்ற வம்பு இலங்கையை விழுங்கிற் றென்னவுமாம். ராவணன் பட்டபின்பும் ஈரரசு தவிர்ந்தில்லையிறே.

இத்தனைதே அமரரென்னுதே, "அமரரொடுகோன்" என்றது-கர்மநிபந்தநமான ஸ்வஸ்வரூபஜ்ஞாநத்திலும் நின்ற நின்றவளவு களிலே அர்யஸ்ரேஷ்டத்வம் ப்ரபலமென்கைக்காகவிறே. கர்மபலம் ஸித்தித்தாலும் அநுபுஜிக்கும்போதும்தேவப்ராயரா நுமதிகள்வே ணுமிறே. அதில்லாமையாலேயிறே ராவணன் எரிசரத்துக்கிலக்காக வேண்டிற்றும். (க) "வரங்கருதித்தன்னைவணங்காதவன்மையுரங்கரு திமூர்க்கத்தவனே" என்றும், (உ) "பெருவரங்களைவபற்றிப்பிழைக் நுடையும்ராவணன்" என்றும், "*கல்லாதவரிலங்கை" என்றும் சுட்டிழித்துக்கற்றவரிலங்கையாக்கினனிறே. ஒருவன்பக்கலிலேஒன் றைப் பெற்றால் அது புஜிக்குந்தனையும் அது பெறும்போதும் போ லே அவனுடையப்ராயரா நுமதிகள் வேண்டாவோ?; தவிலையப்ப கட்டிவாள்வாங்கிவந்தேனென்னலாமோ? (கூ) "தெவாநாஂஶாதவா நாஂவாஶாநுயேபிதெவகிழி - தேவாநாஂதாகவாநாஞ்சஸாமாந் யமதிதைவதம்" என்கிறபடியேஇவ்வநுவர்தநத்தால் வருகிறப்ராயா நுமதிகளாலேயிறே தேவாஸுர ராக்ஷஸாதிகளுக்கும் ஆயுரா ரோக்யைஸ்வர்யங்களும் அல்ப ஜீவிகையாய்ப்போருகிறதும். ஆ ர்க்கும் அத்யுக்கடபலஸித்தியுண்டிறே. இவைதானெல்லாம் போ ராதிறே. அர்யார்ஹஸ்ரேஷ்டத்வம் பிறந்தாலிறே, ஈரரசு தவிர்ந்ததா வது. ஆகையிறே அரையணமரும மலையென்றது. ... (அ)

யக்வதாஞ்ஞையாலே இரவுபகல் வெளிச்செறிப்பைப் பண்ணிக் கொண்டு ஸஞ்சரியாநின்றுள்ள சந்த்ர ஸூர்யர்களும் தேற்ச் தொன்ன அபிமாநத்தம் இக்குமம் கூட்டிக்கொள்ளக்கடவது. (சென் று - சூழும்மலை) வந்து, தக்தாழுடைய பதஸ்த்தைர்யார்த்தமாக வபிமாநம்கூட்டக்கடமோவென்னவருளிரூர் (தேற்சொன்னவித்யாதி).

(கூ) ஜி-உ.

http://acharya.org

பெரியாழ்வார்திருமொழி, ச-ப,ங-தி, சுவா, கோட்டுமண் அளை

மூ.—
கோட்டுமண் கொண்டிடந்து குடங்கையின் மண்கொண்டளந்து
மீட்டுமதன்டுமிழ்ந்து விளையாடு விமலன்மலை
ஈட்டியபல்பொருள்க ளெம்பிரானுக் கடியிறையென்று
ஓட்டருந்தண் திலம்பாறுடை மாலிருஞ்சோலையதே. (சு)

ஸ்வா,—ஒன்பதாம்பாட்டு. (கோட்டிடந்யாதி) நாநாவான வலதாரங்களிலும் அபதாரங்களிலுமுண்டான குணவிசேஷங்களை யநுஸந்திக்கிறார்.

ஸ்வா.—(கோட்டிடந்யாதி) பாதாளகதையான மஹாப்ருதி வினய மஹாவராஹமாயெட்டு விடுவித்தெடுத்துத்தானத் தே ப்ரதக்ஷிணம் பண்ணுகிற்கும்மலை. தங்களை யெருக்கிக்கொண்டு திரி ந்த ராவணனை நிவர்த்தித்த உபகாரஸ்ம்ருதியாலும் வந்து ப்ரதக்ஷி ணம்பண்ணு நிற்பர்களிறே. (திருமாலிருஞ்சோலையதே) இப்படி யிருந்துள்ள திருமாலிருஞ்சோலை யாகிறவதுவே-அரையனமரும் மலையென்கை.

.... (ஷ)

வ்யா;—ஒன்பதாம்பாட்டு. (கோட்டுமண் கொண்டிடந்து) ஹிரண்யாக்ஷனாலே தள்ளப்பட்டு ப்ரளயகதையான பூமியை, நீருக்கும் சேற்றுக்கும் இருயாத வராஹவேஷத்தைக் கொண்டு புக்கு அண்டபித்தியினின்றும் ஓட்டுவிடுவித்தெடுத்துத்திருவெயிற் றிலே கொண்டு. (குடங்கையில் மண்கொண்டளந்து) பின்புமஹா பலியரலே அபஹ்ருதையாய் அந்யசேஷப்பட்டுக்கிடந்த பூமியை, ஸர்வஜகதனை இந்த்ரனுக்குவாங்கி கொடுக்கைக்காகவாமனவேஷ பரிக்ரஹத்தைப் பண்ணி அர்த்தியாய்ச்சென்று (க) "தன்குடங்கை ஒக்கொண்டு" என்றங்வயித்துமண்ணெடுக்கைக்கு ப்ரஸக்தியையும் ஒத்த ப்ரகாரத்தையும் சொல்லாதின்றுகொண்டுதாத்பர்யத்தையருளுகிறார் (ஹிரண் யாக்ஷனாலேயித்யாதி), "மண்குடங்கையில் கொண்டு" என்றங்வயித்துத்தன் திருவெயிற்றிலே கொண்டு ஸ்வபோஷமாக்கினவன் மீளவுமெருவன் பக்கலி கொள்ள ப்ரஸக்தியேதென்னுமாகாங்க்ஷையிலே அதுக்கு ப்ரஸக்தியையும் ப்ரயோஜநத்தையுமருளிச் செய்யாதின்றுகொண்டு, அவன் கொள்ளும் ப்ரயோ ரத்தையும் அளக்கும்ப்ரகாரத்தையும்காட்டுகிறார் (பின்பித்யாதி). (குடங்கை உள்ளக்கை. ஏதத்பரமாணத்தில் தன்னென்று விசேஷித்தத்துக்குக் காரணம்

(க) கூ-திருவ-சூ.

http://acharya.org

வைத்து, அதுக்குமேலே கொடுத்து வளர்ந்தகையாலே, வாமநவே ஷத்தைப்பரிக்ரஹித்து உதக பூர்வமாக ஏற்றுக்கொண்டு நமுசி ப்ரப்ருதிகளோன்யாயத்தாலேசுற்றி யெறிந்துத்ரிவிக்ரமவேஷத்தைப் பரிக்ரஹித்து அந்யஶேஷத்வஸ்வ ஸ்வாதந்த்ர்யம் போம்படி திருவடிகளைப்பரப்பி யளந்துகொண்டு. அந்யஶேஷத்வநிவ்ருத்தி யை மூற்படச் சொல்லிற்று, கரையருகே அழுந்துவாரைக்கைக் கொடுத்தேதறவிடுமாபோலேப்ரதமாக்ஷரத்தில் சதுர்த்திஸ்தாநத் திலே அணுகவந்தானிவனுகையாலேயிறே. (மீட்டுமித்யாதி) பின்னை யும் அபதாநஸங்கல்பங்களாலே உண்டுமிழ்ந்து லீலைகொண்டாடா

நீரேற்றான்" என்கிறபடியே கொடுத்து வளர்ந்த கையைக்கொண்டு நீரேற்றுப்பரிக்ரஹித்து, கையிலே நீர்விழுந்தவநந்தரம் திருமேனி யைவளர்த்து எல்லை நடப்பாரைப்போலே திருவடிகளாலேயளந்து.

(மீட்டுமதுண்டுமிழ்ந்து) திரியவும் அவாந்தர ப்ரளயத்திலே அழியப்புக, (க) "பெருவெள்ளமுண்ணுமல்தான் விழுங்கி" என்கிற படியே அந்த பூமியைத் தன் திருவயிற்றிலே வைத்துநோக்கி ப்ரள யாநந்தரம் வெளிநாடுகாண வுமிழ்ந்து. (விளையாடும்) இப்படிலீலை கொண்டாடும். ஸ்ருஷ்டிஸ்த்திதி ஸம்ஹாரங்கள்மூன்றும்அவனுக் கு லீலையாயிறே யிருப்பது; அத்தைப்பற்றி, ஜகத்ரக்ஷணம் பண் ணின வித்தை லீலையாக அருளிச்செய்கிறார் (விமலன்) ஹேயப்ரத்ய (கொடுத்தவளர்ந்தகை) என்றது. மீட்டுமென்றது-மீளவுமென்றாய், அத்தாலே மூன்பொருகாலுமுண்டுமிழ்ந்தது சொல்லாமையாலே, இப்படி சொல்லக்கூடு மோவென்னும் சங்கை வாராமைக்காக "அழியப்புக" என்றொரு பதமத்யா ஹரித்து அதுக்கர்த்தமருளிச் செய்யாநின்றுகொண்டு ப்ரமாணபூர்வகமுண்ட ப்ரகாரத்தையும் உமிழ்கைக்கு ப்ரயோஜநத்தையும் காட்டுகிறார் (நிரியவுமித் யாதி).

மேற்பண்ணின வ்யாபாரங்களெல்லாம், ஆயாஸம் தோற்றச்செய்ததாகத் தோற்றியிருக்க, அநாயாஸ கார்யமான லீலையாகச் சொல்லும்படி யெங்ஙனே யென்னவருளுகிறார் (ஸ்ருஷ்டிஸ்த்திதீத்யாதி வாக்யத்வயத்தாலே). (அவ னுக்கு) ஸர்வஶக்தியானவனுக்கு, கீழெல்லாம் அவதாரங்கள் ப்ரஸ்துதமா னையாலே இங்குச் சொன்ன ஹேயப்ரத்யநீகத்வம் விக்ரஹபரமாகச் சொல்ல வேண்டியிருக்குமது-வாமநனுய் வளருகையால் எகரூபத்வமில்லாம லிருக்கக்

(க) இ-மொ-கக-கூ-எ.

http://acharya.org

பெரியாழ்வார்திருமொழி, ச-ப,ரு-தி, கு-பா, கோட்டுமண். கூசக

நிற்கச் செய்தேயும் தத்தகதேர்ஷம் தட்டாதவன். (க) "இன்புறு மிவ்விளையாட்டுடையான்" என்றப்போலே.

(ஈட்டிய) (உ) "பொன்முத்துமரியுகிரும்புகழைக்கைம்மாகரிக்கோடும்" என்கிறவை, நாநாவர்ணரத்நங்கள், அகில் சந்தணமென்றப் போலே சொல்லுகிறவையெல்லாம் பர்த்ருக்ருஹத்துக்குப்போம் பெண் பிள்ளைகள் மாத்ருக்ருஹத்திலே "பர்தாவுக்கு" என்று தேடிவைத்தவை யெல்லாம் கொண்டு கடுகடையிட்டுச் செல்லுமா போலே, மஹியிலுள்ள பதார்த்தங்களெல்லாம் பலகாலும்கொண்டு வந்துதிருச்சிலம்பாற்றுதன்னிலேசேர்க்க, இவையெல்லாத்தையும் மஹோபகாரகராயிருக்கிற வழகர்திருவடிகளிலே ஸ்வரூபாநுரூப

நீகென். அதாவது (ரு) "ஸமஸ்தகல்யாணகுணாத்மகாய - ஸகலகல்யாண பாய" என்கிற திவ்ய மங்கள விக்ரஹத்தை இதரஸஜாதீய மாக்குவது, சிறுக்குவது, பெருக்குவதாகா நிற்கச்செய்தே, ஐச்சிகமாகவும் பரார்த்தமாகவும் செய்கையாலே விகாராதி தோஷரஹிதனாயிருக்கை. (மஹி) ஏவம்பூதனானவன் ஸம்ஸாரப்ரளயகதரை யெடுக்கைக்கும், அந்ய சேஷத்வத்தை யறுத்துத்திருவடிகளின் கீழேயிட்டுக் கொள்ளுகைக்கும், மேல் ஸம்ஸார ப்ரளயத்தில் அகப்படாதபடி நோக்குகைக்குமாக எழுந்தருளி நிற்கிறமலே.

(ஈட்டிய வித்யாதி) பெருகி வரும்போது திருமலையில் இண்டருகிலுமுள்ள பதார்த்தங்களையும் வாரிக்கொண்டு வருகையாலே, * பொன் முத்து மரியுகிரும் புழைக்கைம்மாகரிக்கோடும் அகில் சுறடும் சந்தனமும் முதலாக, தான் திரட்டின பல பதார்த்தங்களையும், என்னுடைய நாதனவனுக்குத் திருமுன்காணிக்கை

கூடும்படி யென்னென்ன வருளுமிரார் (அதாவது வித்யாதி). கர்மக்ருதமான விகாரமில்லாமையாலே நேயப்ரத்யநீகத்வத்துக்குத் தட்டில்லை யென்ற கருத்து. இப்படி இவ்வதாரங்களை யெடுத்தவனென்று விசேஷித்ததுக்கு ப்ரக்ருதோபயோகம் காட்டுகிறார் (ஏவம்பூதனித்யாதி). (ஸம்ஸார ப்ரளயகதரை யெடுக்கைக்கும்) என்றதுக்கு (ச) "ஜ்ஞாநாஜ்ஞாதிஸர்வாகாரநீசாநுரூபாணவே ஹாவஜ்ரவாணிநா-மக்நாதுத்தாதேலோகாங்காருண்யாச்சாஸ்த்ரபாணிநா" என்கிறபடியே, ஜ்ஞாநப்ரதாநம் பண்ணுகையைச் சொல்லுகிறது.

(புழைக்கை) துளையுடைய கை. கோடு-தந்தமும், அகில் சுறடும்-அகில் கட்டையும். அடியிறையென்றதினர்த்தம் (திருமுன் காணிக்கை) என்றது.

(க) தி-வாய்-நூ-கo-எ. (உ) தி-மொ-கூ-கூ-சு. (ரு) வி-பு-க-உ.

http://acharya.org

மூ.—ஆயிரந்தோள் பரப்பி முடியாயிர மின்னிலக
ஆயிரம்பைந்தலைய வனந்த சயன ளுமலை
ஆயிரமா முகளுஞ் சுனைகள் பலவாயிரமும்
ஆயிரம் பூம்பொழி லுமுடை மாலிருஞ்சோலையதே. (ஐ)

மாகச்சேர்க்கவேணுமென்று பெரியகுளிர்த்தியோடே "தூங்கருவி யாய் வாராநின்றதீ" என்று தோன்றும்படியான திருச்சிலம்பாற் றையுடைய திருமாலிருஞ்சோலையது விமலன்மலை.

இத்தால் அசலப்ரதிஷ்டிதரான ஆழ்வார்கள் பக்கலுண் டான ஜ்ஞாநபக்தி வைராக்யங்களெல்லாவற்றையும் "அழகர்க்கு, அழகர்க்கு" என்று திருவுள்ளத்திலேசேர்த்துவைத்து "இவற்றை அங்கீகரிக்கவேணும்" என்று ப்ரார்த்தித்து, தூங்கு பொன்மாலை களோடே விகல்பிக்கலாம்படியிருப்பவர் தோன்றுநின்ற தென்னு தல். (க) "இன்புலவந்தித்தனையுமமுதுசெய்திடட்பெறில்காலெண்ணூ றாயிரமாகக்கொடுத்தப்பின்னுமாளும் செய்வன்" என்கிறவபிநி வேசம்தோன்றநிற்பார்க்குப்பேரலியாயிரா நின்ற தீயென்னுதல்.

ஸ்வா;—பத்தாம்பாட்டு. (ஆயிரமித்யாதி). கூரராப்திகாதனு க்கு அந்தத்திருவணைப்படிக்கைவாய்ப்பிறங்காட்டில் (உ) "நின்றுல் மரவடியாம்" என்கிறபடியே இத்திருமலைமேல் நில அத்யந்தாபி மதமென்று தோற்றுகிறது.

(ஆயிரமித்யாதி) (கூ) "தாளும் தோளும் முடிகளும் சமனி லாதபலபரப்பி" என்னுமாபோலே அநேகமாயிரம் திருத்தோள் யென்று இத்தை ஸமர்ப்பிக்கையிலுண்டான த்வரையாலே மிக வும் விரைந்து வாராநிற்பதாய், தன் பக்கல் அவகாஹித்தாருடைய ஸகல ப்ரமங்களும் மாறும்படி குளிர்ந்திருப்பதான திருச்சிலம்பாற் றையுடைய திருமாலிருஞ் சோலையாகிறவதுவே - விமலன்மலை, (கூ)

வ்யா;—பத்தாம்பாட்டு (ஆயிரம்தோள்பரப்பி) ஆயிரம் திருத் தோள்களையும் பரப்பிக்கொண்டு. (முடியாயிரம் மின்னிலக)

"ஓட்டரும்" என்றது-ஒடிவருமென்றும், அதுக்கு ஹேது பூர்வகமர்த்தமருளு (க) ரிறர் (இத்தையித்யாதி).

அரு;—பத்தாம்பாட்டு. (ஆயிரமித்யாதி). மின்னென்றது கொளவ் ருத்தியாலே, மின்னல்போலேயிருக்கிற ரத்நாதிகளைச் சொல்லுகிறதென்று

(ஏ) க-இருவ-நூக. (கூ) தி-வாய்-அ-கரு-ஸ்.

http://acharya.org

பெரியாழ்வார் திருமொழி, ச-ப, கூ-தி, கo-பா, ஆயிரத்தோள். கூறிக

களையும் பரப்பி அநேகமாயிரம் திருமுடிகளை மின்னிலகப் பரப்பி. திருவபிஷேகங்களிலுண்டான ரத்நாதி ப்ரபைகளாலே திருவபிஷேகம் மிகவும் மின்னித்தோற்றுமிறே. (ஆயிரமித்யாதி) அநேகமாயிரம் ரத்நங்களாலே விளங்காநின்ற அநேகமாயிரம் திருமுடிகளையுடையதிருவநந்தாழ்வான்மேலே கண்வளர்ந்தருளுகிறவன் ப்ராப்தாநுரூபமாக அத்யந்தாபிமதத்தோடே (க)"நங்கள்குன்றம் கைவிடான்" என்கிறபடியே ஆளும்மலை.

திருமுடிகளாயிரமும் திருவபிஷேகத்திலுண்டான ரத்நாதிகளாலே ஒளிவிட. இவ்விடத்தில், "ஆயிரம்" என்றது-ஸஹஸ்ர வெங்க்யையைச் சொன்னபடியன்று, அநேகத்வ பர்யாயம்; அல்லாத போது, தோள்கள் ஆயிரமாஞல் முடிகள் ஆயிரமாகக் கூடாமையாலே. (உ)"தாளும்தோளும் முடிகளும் சமனிலாத பலபரப்பி" என்றருளிறே - ஆழ்வார். (ஆயிரம்பைத்தலைய வனந்தசயன ஞளும் மலை) இவ்விக்ரஹத்திலுடைய பரப்பெல்லாம் தன்னுள்ளே யடங்கும்படியாகக் கொண்ட வடிவாகையாலே ஆயிரம் பரந்த தலைகளையுடைய திருவனந்தாழ்வான் மேலே பள்ளிகொண்டருளுகிறவன், அந்தத்திருவனந்தாழ்வானேபாதி, தனக்கபிமதமான வாஸஸ்தாநமாக அபிமாநித்தாளுகிறமலை. அத்திருவனந்தாழ்வான்றானே திருமலையாழ்வாராய் நிற்கையாலே அப்படி அபிமாநித்தானென்னக் குறையில்லையிறே.

திருவுள்ளம்பற்றியருளுகிறார் (திருமுடிகளித்யாதி). "ஈதிஂஜணிஷ்வுயொராஜாதிகள" என்று நிகண்டு சொல்லுகையாலே ரத்ந ஸமூஹம் முத்துப்பவளமும் மொழிந்தவற்றைச் சொல்லக்கடவது. ஆதிஸப்தத்தாலே முத்துப்பவளமும் சொல்லுகிறதென்று கண்டுகொள்வது. ஆயிரமென்றது அநேகமென்னுமதுக்கு ஸம்வாதமருளுகிறார் (தாளுந்தோளுமித்யாதி). அன்றிக்கே முடிகளாயிரமாஞல் தோள்களாயிர மென்னக்கூடாதென்னுமதுக்கு ஸம்வாதமாகவுமாம். இப்போது சமனில்லாதவென்றது-ஸமஸங்க்யாகங் காணென்றபடி. அநந்தஸயனென்ன வமைந்திருக்க, ஆயிரம் பைத்தலையென்ற விசேஷித்தலுக்குத் தாத்பர்யமருளுகிறார் (இவ்விக்ரஹத்திலுடைய வித்யாதி) ஆளும்மலை யென்றதுக்கு ஸமபிவ்யாஹார தாத்பர்யத்தை யருளுகிறார் (அந்தத் திருவனந்தாழ்வானேபாதியித்யாதி).

(க) தி-வாய்-கo-எ-ச. (உ) தி-வாய்-அ-கo-அ.

http://acharya.org

(ஆயிரமித்யாதி) திருச்சிலம்பாறென்னும்ப்ரஸித்தியையுடைத்தானவாறு, திருநாராயணப்பொய்கையை நோச்குகைக்குத்ஹேது திருச்சிலம்பில்தெறித்ததிவலிகள். அய்ஸ்பர்ஸமற்று மற்றுமுண்டான ஆயிரமாறுகளும். (சுனைகள் பலவாயிரமும்) "மணங்கமழ்சாரல்" "வக்திழிசாரல்" "நலந்திகழ்நாராயணன்" "ஆராவமுது" என்றுப்போலே திருநாமங்களையுடைத்தான அநேகமாயிரம திருச்சுனைகளும். இவ்வாறுகளில் தீர்த்தங்களாலும் இச்சுனைகளில் தீர்த்தங்

(ஆயிரமித்யாதி) இங்கும் எடுத்தது ஆயிரமாகவருளிச் செய்கிறார் - தம்முடைய ப்ரேமாதிஸயத்தாலும், அவற்றினுடைய பன்மையாலும். (ஆயிரமாறுகளும்) திருச்சிலம்பாறென்றுமிறேகேழ்ச் சொல்லி வந்தது. (ச) "சுந்தரமணியும் அணிமயில்தழையும் கழுவி வந்தருவிகள் நிறைந்து வந்து" என்கிறபடியே திருமலைப் பரப்பிலே பெருகிவரும் காறுகள் அநேகமாயிறே யிருப்பது. அத்தைப்பற்றச்சொல்லுகிறது. (சுனைகள்பலவாயிரமும்) திருமலைப்பரப்பிலே பார்த்தால், அவ்வாறுகள் நீர் தேங்கிநிற்கும் திருச்சுனைகளும்அப்படிபலவாயிறேயிருப்பது. "திருநாராயணப்பொய்கை, நலந்திகழ்நாரணன், ஆராவமுது" என்றுப்போலே சொல்லுகிறவை திருமலையடிவாரத்தில் உள்ளவையிறே. மேலும் இப்படி அநேகமுள்ளது கண்டுகொள்வது. (ஆயிரம்பூம்பொழிலும்) அந்த ஆறுகளின் நீராலும் சுனைகளின் நீராலும் வளர்ந்து ஸர்வகாலமும் பூமாரிமல் செல்லும் திருச்சோலைகளும் அநேகமாயிறேயிருப்பது. "சோலைமலை" என்றிறே திருமலைதனக்கு நிருபகம். (ஆயிரமாறு

(எடுத்தது) என்றது ஆறு முதலாகவெடுத்ததெல்லா மென்றபடி.

(ஆயிரமாக வருளிச்செய்திருர்) என்றது அநேகமாக வருளிச் செய்திற்றென்றபடி. திருமலையாழ்வாரில் ஆறு முதலானவற்றை அளவிட்டுச் சொல்லாமல் இப்படி அநேகமாகச் சொல்லுவா னென்னென்ன வருளுகிறார் (தம்முடைய வித்யாதி). திருச்சிலம்பாறென்றுமே ப்ரமாண ப்ரஸித்தமாய், ஆழ்வாரும் கேழ்ப்பாட்டில் ஒன்றுமே சொல்லியிருக்க இங்கே ஆயிரமென்கை எத்தாலே யென்னவருளுகிறார் (திருச்சிலம்பித்யாதி வாக்யத்யத்தாலே), எடுத்த பாசுரத்தில் அருவிகளென்றதினர்த்தம் (காறுகள்) என்றது, அதாவது-காட்டாறுகளென்றபடி. ... ... (கo)

கூ மொ--கூ-அ-கூ. † (பா).ஹேதுவாக.

பெரியாழ்வார்திருமொழி,ச-ப,கூ-தி,ஈக-பா,மாலிருஞ்சோலைகூறிக

மூ.—மாலிருஞ் சோலையென்னும் மலையையுடைய மலையை
ந்லிரு மூர்த்தி தன்னை நால்வேதக் கடலமுதை
மேலிருங் கற்பகத்தை வேதாந்த விழுப்பொருளின்
மேலிருந்தவிளக்கை விட்டுசித்தன் விரித்தனவே, (ஈக)

களாலும் வளருகிற அகேகமாயிரம் திருச்சோலைகளையுமுடைத்
தான திருமாலிருஞ்சோலைமலை.

இத்தால் அங்கே நித்யவாலம் செய்கிற திருமாலையாண்டான்
போல் வாருடைய நிர்வாஹப்ரவாஹங்களைக் காட்டுகிறது - ஆயி
ரமோபகளால். அவையெல்லாமோரார்த்தத்திலே சேர்ந்தமைதோற்
றுகிறது, திருச்சிலம்பாறென்று திருநாமத்தையுடைத்தானவாறு
திருநாராயணப்பொய்கையை நோக்குகையாலே. ஆறுகள் போலே
திருச்சுனைகளும் ஸ்த்தாவராதியிலே அவதரித்த ஸ்ரீகளுக்கு
காரகாதிகளாய் நோக்கினமையையும் காட்டுகிறது. .... (கo)

ஸ்வா;—நிகமத்தில்;—மாலிருஞ்சோலையித்யாதி) அழகருக்
கேற்றம்திருமலையையுடையவரென்று ஸ்ரீவரநாமமலையென்கைக்கு

கரு மித்யாதி) (க) "நதீஹிஸ்ருதிஷாஹஸ்ரைர் நிர்ஜ்ஞாதா பஹுபிர்வ்ருதா।
ஹரிவ்ருத்தா। கிரிநகரஸ்தவாஹரிரிதி நராவேதா। கூதிதா - நதீபிஸ்ரவந்தீபாஹஸ்ரைர் நிர்ஜ்ஞாதா பஹுபிர்வ்ருதா।
அகேகஸ்தவாஹஸ்ரைருத்யாதிரூபலக்ஷிதா." என்றிதிறப்ரமாண
ப்ரஸித்தி. (உடை) இவை யெல்லாவற்றையு முடைத்தாயிருக்கிற
திருமாலிருஞ்சோலையாகிற வதுவே-அநந்தசயனனுமாம்.(கo)

அவ;—நிகமத்தில், இத்திருமொழியாலே, அழகருடைய வை
பவத்தைத் தாம் ப்ரகாசிப்பித்தமையை யருளிச்செய்து, இதுக்கு
வேறொரு பலம் சொல்லாதே இத்தை யறிகைதானே பலமாகத்
தலைக்கட்டுகிறார்.

வ்யா.—(மாலிருஞ்சோலை யென்னும் மலையையுடைய மலை
யை) திருமாலிருஞ்சோலையென்னும் திருநாமத்தையுடைய திரு

அரு;—பதிஞ்ரோம்பாட்டு. (மாலிருஞ்சோலையித்யாதி) எல்லாத் திரு
மொழிகளிலும் நிகமத்தில் பலம்சொல்லியிருக்க, இங்குச் சொல்லாதிருக்கக்
கூடுமோவென்ன வருளுகிறார் (நிகமத்திலித்யாதி). "திருமலையையுடைய"
என்றதாலே இது அத்யந்தாதரணீயமான புடைமையென்று தோன்று

http://acharya.org

போக்யதாவெள்ளமும் நிலைகுலையாமையும்.(நாலிருமூர்த்திதன்னை)
அஷ்டவஸுக்களுக்கு அந்தர்யாமியானவனே. அன்றிக்கே,வாஸு
தேவஸங்கர்ஷணப்ரத்யும்நாநிருத்தரில்,இருமூர்த்தி,பெரியவன்
வாஸுதேவன். அன்றிக்கேநாலிருமூர்த்தி,என்றது-திருமந்த்ர
மஹிமையை. ஸ்ரீ வைகுண்டம் க்ஷீராப்தி தொடக்கமான ஸ்தலங்க
ளெல்லாவற்றிலும் தனக்குஅபிமதமானவாலஸ்தாநமாகவுடைய
னாய், இந்நிலையைவிட்டு ஒருகாலுஞ் சலியாமையாலும் வடிவில்பெ
ருமையாலும் போக்யதாதிசயத்தாலும் மலைபோலேயிருக்கிறவனே.
(நாலிரு மூர்த்தி தன்னை) ஷாட்குண்ய ப்ரகாசகமாயும்,
அதிலே இவ்விரண்டு குணங்களுக்கு ப்ரகாசகமாயு மிருந்துள்ள
வாஸுதேவஸங்கர்ஷண ப்ரத்யும்நாநிருத்தரூபேணநாலுவகைப்
பட்டிருக்கிற பெரிய வடிவுகளையுடையவனே. (க) [illegible]
[illegible] ப்ரதமதரமூர்த்திஸ்தவபர ததஸ்திஸ்ரஸ்தேஷாம் த்ரியுகயுக
ஸோர்ஹித்ரிபிரபூ:" என்றருளிச்செய்தாரிறே - ஆழ்வான். அதவா,
திருவஷ்டாக்ஷர ரூபியானவனேயென்னவுமாம். (உ) [illegible]
[illegible] யணஸ்ஸ்வயம்-அஷ்டாக்ஷரஸ்வரூபேணமுகேஷு பரிவர்த்ததே.''
கையாலே அத்தையருளுகிறார் (ஸ்ரீவைகுண்டேத்யாதி), அழகரை மலை
யென்றது -மலைபோலே யிருக்கையாலே யென்று திருவுள்ளம்பற்றி, அத்தை
மூன்று ப்ரகாரத்தாலே உபபாதிக்கிறார் (இந்நிலைய யித்யாதி).

நால்-நாலுவகைப்பட்டதாய், இருமை-பெருமையாய், அப்படிப்பட்டிருக்கும்
மூர்த்தியென்றகூட்டார்த்தம் திருவுள்ளம்பற்றி, அம்மூர்த்தி பேதத்தைகுணபேத
த்தையிட்டு நிரூபியாநின்றுகொண்டு அர்த்தமருளுகிறார் (ஷாட்குண்யேத்
யாதி). (ஷாட்குண்யப்ரகாசகமாயும்)என்றது-(வாஸுதேவ) என்றத்தோடங்
கியித்துக்கொள்வது. ஐவ்வஞ்சுவஸ்துக்க ளென்னுமாபோலே, (இவ்விரண்
டு) என்றது - இரண்டென்றபடி. இந்த வாக்யத்துக்கு ஸங்கர்ஷணேத்யாதி
யோடன்வயம். நாலிருவென்றது-நாலிரண்டென்றாய், அதுஅஷ்டாக்ஷரத்தை
[illegible]கையாய், அத்தை மூர்த்தியாகவுடைய வென்றர்த்தாந்தர மருளி

http://acharya.org

பெரியாழ்வார்திருமொழி,சஉ,நஅ,ஙக-பா,மாலிருஞ்சோலை.கூடுமே

த்திலெட்டுத் திருவக்ஷரத்துக்கும் ஸ்ரீரியென்றபடி. (நால்வேதக் கடலமுதை)வேதத்தில் ப்ரயோஜநாம்ஸம் திருமந்த்ரம்;(க)"மாதவன்பேர் சொல்லுவதேயோத்தின்சுருக்கு."

(மேலிருங்கற்பகத்தை) ஸ்வர்சுத்தில் கற்பகத்திலும் வ்யாவ்ருத்திசொல்லுகிறது. அந்தக்கல்பகம்தன்னையொழிந்தவற்றைக்கொடுக்குமித்தனையிறே.இந்தக்கற்பகம் தன்னைக்கொடுக்கும்.(உ)"எனக்கே தன்னைத் தந்தகற்பகம்" என்னைக்கடவதிறே. அந்தக்கற்பகம் அபேக்ஷித்தார்க்கிறே கொடுப்பது. இந்தக் கற்பகம் அதிகாரியையுண்டாக்கித்தன்னைக்கொடுக்கும். "என்னையாக்கிக்கொண்டெனக்கே தன்னைத்தந்தகற்பகம்" என்னைக்கடவதிறே. (வேதாந்தவிழுப்

என்னைக்கடவதிறே. (நால்வேதக் கடலமுதை) ருகா(ஸோ)தி பேதத்தாலே நாலுவகைப்பட்டிருக்குள்ள வேதமாகிற ஸமுத்ரத்தில் ஸாரமான அம்ருதமானவனே; (கூ) "வேதியர் முழு வேதத்தமுதத்தை" என்னுமாபோலே. அன்றிக்கே, "நால்வேதக் கடலமுது" என்று ஸகல வேதஸாரமான திருமந்த்ரத்தைச் சொல்லுகிறதாய், ஸாமாநாதிகரண்யத்தாலே அத்தை இவனைச் சொல்லுகிறதாகவுமாம். ஸாமாநாதிகரண்யத்துக்கு நிபந்தநம் - ப்ரதிபாத்ய ப்ரதிபாதகபாவ ஸம்பந்தம். இவ்விடத்துக்கு இப்படி பொருளாமிடத்தில், "நாலிரு மூர்த்திதன்னை" என்கிற விடத்துக்கு முற்பட்ட யோஜநையொன்றுமேயாகக் கடவது.

(மேலிருங்கற்பகத்தை) மேலானபெரியகல்பகத்தை. இத்தால் ஸ்வர்க கல்பசத்தில் வ்யாவ்ருத்திசொல்லுகிறது. அதாவது-அந்தக் கல்பகம் தன்னையொழிந்தவற்றைக் கொடுக்குமித்தனையிறே; இது தன்னையுங் கொடுக்குமிறே. அந்தக் கல்பகம் அபேக்ஷித்தார்க்கிறே கொடுப்பது; இது அதிகாரியையுமுண்டாக்கிக்கொடுக்கும். ஆகையாலிறே(க)"என்னையாக்கிக்கொண்டு எனக்கே தன்னைத்தந்தகற்பகம்" என்று ஆழ்வாரருளிச்செய்ததும். (வேதாந்த விழுப்பொரு

ரூர் (அதவேத்யாதி). (ஸாமாநாதிகரண்யத்துக்கு) என்றது - அழகரைச் சொல்லுகிற மலையென்ற விசேஷ்ய பதத்தோடே இப்பதத்தினுடைய ஏகார்த்தத்தை யென்றபடி. இப்பதத்துக்குத் திருமந்த்ர ப்ரதிபாத்யனென்றர்த்தமானால் நாலிரு மூர்த்தியென்றதுக்குச் சொன்ன விரண்டாமர்த்தத்திலும் இவ்வர்த்தம் பலிக்கையால் பௌநருக்த்யமன்றே வென்னவருளிரூர் (இவ்விடத்துக்கித்யாதி).

(க) உ-திருவ-நக. (உ) தி-வாய்-உ-எ-கக. (கூ) தி-வாய்-நூ-கூ-நி.

http://acharya.org

பொருளின்) (க) "அந்தணர்மாட்டந்திவைத்த மந்திரத்தை". இத்தால்ப்ரணவத்தைச் சொல்லுகிறது. (மேலிருந்தவிளக்கை) வேதாந்தத்தில் ஸர்வஸ்மாத்பரனென்று ப்ரகாஸகனனவனே. அதாகிறது-அகாராரத்தமானவனே. (விட்டுசித்தன்விரித்தனவே) பகவத்ஸ்வரூபகுணங்களிலே வ்யாபித்த திருவுள்ளத்தையுடைய வாழ்வார் இந்தப்ரபந்தத்தாலே வெளியிட்டருளினர். இதுக்குப் பலஸ்ருதி சொல்லாமைக்கடி இது தானே பலமாகை. .... (சுக)

பிள்ளை திருவடிகளே சரணம்.

ளின் மேலிருந்த விளக்கை.) வேதாந்தப்ரதிபாத்யங்களான ஸ்ரீய வர்த்தங்களுக்கெல்லாம் மேலாயிருந்துள்ள ஸ்வயம்ப்ரகாஸ வஸ்துவானவனே. வேதாந்த ப்ரதிபாத்யங்களான ஸ்ரீயவர்த்தங்களாவன-(உ) "லோகஸ்யலோகஜ்ஞம் வ்ருஷபாரவாஹகம் - போக்தா போக்யம் ப்ரேரிதாரஞ்ச மத்வா" (கூ) "க்ஷரம்வ்யாக்ருதிஜ்ஞா க்ஷரம்ஹரஃ க்ஷரா-தூர்தாவிஸ்வமிதிஹ்யவதகஃ - க்ஷரம்ப்ரதானமம்ருதாக்ஷரம்ஹரஃ க்ஷராத்மானாவீஸ்வதே தேவஏகஃ" (ச) "வ்யாக்ருதே க்ஷேத்ரஜ்ஞபதிர்குணேஸஃ" இத்யாதிகளால் சொல்லப்படுகிற தத்வத்ரயமும். (மேலிருந்த) என்றது-இந்ததத்வத்ரயத்திலும் வைத்துக்கொண்டு மேலாயிருந்த வென்றபடி. அதாவது-சேதநாசேதநங்களிரண்டும் ப்ரகாரமாகத்தான் ப்ரகாரியாய் (ஞ) "நதத்ஸ்வரூபாஜ்யகுணத்வயுக்தம் - நதத்ஸ்மஸ்சாப்யதிகஸ்ச த்ருஸ்யதே." என்னும்படி ஸர்வஸ்மாத்பரனாயிருக்கை. (விட்டுசித்தன் விரித்தனவே) இப்படியிருக்கிறவனே, * அவதாரிகையிலே "விஷ்ணுசித்தன்" என்னும் திருநாமத்தை கொண்டிருக்கையாலே திருவுள்ளத்திலே வைத்துக்கொண்டிருக்கையாலே "விஷ்ணுசித்தன்" என்னும் திருநாமத்தையுடைய பெரியாழ்வார் விஸ்தரேண வருளிச்செய்தவை. இதுக்குப் பலம் சொல்லாமைக்கடி, இவ்வர்த்தத்தை அறிகிறது தானே இது கற்கிறதுக்கு ப்ரயோஜநமாகையாலே. ... . (க)

பெரியஜீயர் திருவடிகளேசரணம்.

பெரியாழ்வார் திருமொழி
நாலாம்பத்து மூன்றும் திருமொழி முற்றிற்று.

---

* விழுப்பொருளென்றதுக்கர்த்தம் (ஸ்ரீயவர்த்தங்களுக்கு) என்றது.

ஜீயர் திருவடிகளேசரணம்.

(கூ) ஸ்லே-க-கo.

http://acharya.org

பெரியாழ்வார் திருமொழி, ச-ப, ச-தி, நாவகாரியம்ப்ரவேசம். கூறிய

ஆழ்வார் திருவடிகளேசரணம்.

நாலாம்பத்து நாலாம் திருமொழி
நாவகாரியம் ப்ரவேசம்.

கீழே*கதிராயிரமிரவியிலேமமதமாதிகளையுடையராய், அவனைக் காணவேணுமென்னும் ஸ்நேஹமுடையீர்களாகில் அவனை "கண்டாருளர்" என்று காட்டின முமுக்ஷுக்களை உத்தேச்யமாகவருளங்கித்தார்; மேலிரண்டு திருமொழியாலே அந்த முமுக்ஷுக்களுக்குமுத்தேச்யராய்,(க) "சென்றுசேர்குடையாம்" என்கிறபடியே அழகரைத்தம்முடியிலே வைத்து ரக்ஷிப்பாராய், லோகங்களில் கலிவரானதிருவநந்தாழ்வானையநுஸந்தித்து(உ) "திரிதந்தாகிலும்" என்கிறபடியே "மாலிருஞ்சோலையென்னும் மலையையுடையமலை" என்று அந்தமலையிலொருகொடிமுடியாய் நிற்கிற வழகரை யநுஸந்தித்தாராய் நின்றார் கீழ்.

நாலாம்பத்து நாலாந்திருமொழி நாவகாரியம், ப்ரவேசம்.

அவ;—கீழ் இரண்டு திருமொழியிலே- நாமக்ருஷ்ணத்யவதாரகுண சேஷ்டிதங்களெல்லாம் ப்ரகாசிக்கும்படி ஸர்வேச்வரன் திருமலையில் நிற்கிறநிலையை அநுபவியாநின்றுகொண்டு, அவன்றன் ப்ராப்யத்தில் ப்ரதமாவதியாகையாலே தச்சரமாவதியான திருமலையாழ்வார்பக்கலிலே திருவுள்ளமூன்றி, திருமலையாழ்வாருடைய வைபவத்தை விஸ்தரேணபேசி யநுபவித்து ப்ரீதராஞர். அவ்வளவிலே, ஸர்வேச்வரன் திருமலையில்நிற்கிற நிலையிலுங்காட்டில், * பள்ளியிலோதிவந்த தன்னிறுவனன ப்ரஹ்லாதன், திருகாமஞ்சொன்னதுவே ஹேதுவாக ப்பிதாவானவன் ஸத்ருவாய்க்கொண்டு பஹுமுகமாக நலிய, நலிவுபடுகிற ஆபத்தசையிலே நிருபா

அரு;—நாவகாரியம் ப்ரவேசம். அழகரையும் திருமலையாழ்வாரையும் மதுபவித்த வநந்தரம் திருக்கோட்டியூரிலெம்பெருமானை யநுபவித்தப்ரீதியாலே அவரை ஸேவியாதவர்களை நிந்தித்தும் ஸேவித்தவர்களை ஸ்லாகித்தும் பேசுகைக்குப் பலபடி நியாமகங்களையருளிச் செய்யா நின்றுகொண்டு ஸக்தியருளுகிறார் (கீழிரண்டித்யாதி ;. அழகரையநுபவித்தபோது ஸர்வேச்வரன் திருக்கோட்டியூர் நிலையைக்காட்டுகையாலே அநுபவிக்கிறதொன்றுமங்கே கண்டுகொள்வது. (திருவுள்ளமூன்றி) என்றது-"உரைப்பன்மலை" இத்யாதிகளாலே பாட்டுக்தோறுமழகரை விசேஷணமாகவும் திருமலையாழ்வாரை விசேஷ்யமாகவும் அநுபவிக்கையைப்பற்ற. (திருமலையில் நித்திற நிலையிலுங்காட்டில்) என்றதற்கு (மஹாகுணம தோன்ற திருக்கோட்டி

(க) க-திருவ-ருரு. (உ) கண்ணி-ரு.

http://acharya.org

இதில் காவகாரியம் சொல்லாமல் ஆசார்யகிஞ்சித்காரபாரதந்த்ர்யத்தோடே வர்த்திக்கும் ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுடைய த்ரிவித கரணப்ரவ்ருத்தியும், அவர்களுடைய திருவுள்ளத்துக்கீடாக லோகோபகாரப்ரவ்ருத்தியும், ஶிஷ்யபுத்ராதிகளுடையஉஜ்ஜீவநத்துக்கு மீடாகக்*கரியகோலத்திருவுருக்காண் பாரையும் இக்கோர்காணுதாரையும்உத்தேஶ்யப்ரதிபத்தியும்நிஷேதப்ரதிபத்தியும்சொல்லுகிறது

திக பிதாவான பக்தா(ஸம்யா)ஸக்தியாலே (க)''ஆடுத்ததோருருவாய்'' என்கிறபடியே இரண்டுவடிவைச் சேர்த்துக்கொண்டு வந்து தோன்றி, ப்ரதிகூலனை ஹிரண்யனை நிரஸித்து, பாலனை ப்ரஹ்லாதனை ரக்ஷித்தருளின மஹாகுணம் தோன்றத் திருக்கோட்டியூரிலேயெழுந்தருளி நிற்கிறநிலையை இவர்க்கு ப்ரகாஶிப்பிக்க,

அத்தைக்காண்கையாலும், திருப்பல்லாண்டிலும் * வண்ணமாடத்திலும் செல்வநம்பி யோட்டை ஸம்பந்தத்தையிட்டும் க்ருஷ்ணவதாரகந்தமான தகொண்டும் தாம்விரும்பியருளிச்செய்த தேசமாகையாலும், திருக்கோட்டியூரிலே திருவுள்ளம்சென்று அங்கே யெழுந்தருளிநிற்கிறவன்படிகளை யநுபவிக்கிறவிவர், அவ்வநுபவஜநிதஹர்ஷ ப்ரகர்ஷத்தாலே, அவன்கொடுத்த கரணங்களைக்கொண்டு அவனை யநுபவித்து வாழலாயிருக்க, த்ரிவிதகரணங்

யூரிலெழுந்தருளியிருக்கிற நிலையை) என்றத்தோடன்வயம். (பந்தாஸக்தியாலே) என்றது - பந்தத்தாலுண்டான வபிநிவேஶத்தாலே யென்றபடி. (திருப்பல்லாண்டிலும்-செல்வநம்பியோட்டைஸம்பந்தத்தையிட்டு-அருளிச்செய்த) என்றந்வயம் கண்டுகொள்வது. அதாவது-''அணிகோட்டியர் கோனபிமாநதுங்கன்'' என்றுரைன்கை. (வண்ணமாடத்திலும் - க்ருஷ்ணவதாரகந்தமானதகொண்டுமருளிச்செய்த) என்றந்வயம் கண்டுகொள்வது, ''திருக்கோட்டியூர் கண்ணன் கேசவநம்பி''என்றுரிறே யென்று கருத்து.

திருக்கோட்டியூரிலெம்பெருமானை யநுபவிக்கிறவர் தாம் வேண்டினபடி அநுபவியாதே ''ஸம்ஸாரிகள் தோஷம்ஸ்வதோஷமாகநிணைக்கக்கடவன்''என்றிருக்கை ப்ரஸக்தமாயிருக்க, சிலரை நிந்திக்கைக்கும் சிலரை ஸ்துதிக்கைக்கும் ப்ரஸக்தியெங்ஙனேயருளுகிறார் (அவ்வநுபவேத்யாதி). (நிந்தித்தும் ஸ்லாகித்து மவன்படிகளைச்சொலலுகிறார்)என்றந்வயம். (கீழவன்படிகள்) என்றது-இங்கு மநுஷ்யர்களைத் கொள்வது.

http://acharya.org

மூ;—
காவகாரியஞ் செல்லிலாதவர் நாடொறும் விருந்தோம்புவார்
தேவகாரியஞ்செய்து வேதம்பயின்று வாழ்திருக்கோட்டியூர்
மூவர்காரியமுந் திருத்து முதல்வனைச் சிந்தியாதவப்
பாவகாரிகளைப் படைத்தவ னெங்ஙனம் படைத்தான்கொலோ.

வ்யா :—
களாலும் அவனேயே ஒட்டற்றுத்திரிகிற பாபகாரிகளானவர்களை நிக்ரஹத்தும், ஆத்மகுணைபதராய் ஆசார்யப்ரேமயுக்தராய் அவ்வாசார்யன் உகக்கும்விஷயமென்று (க) "திரிதந்தாகிலும்" என்கிறபடியே அவன் பக்கலிலே ப்ரவணராய் அவனை அநுபவியாநின்றுள்ள மஹாத்மாக்களை ஸ்லாகித்துச் சொல்லுகிறார் - இத்திருமொழியில்.

திருமங்கையாழ்வாரும் பெரிய திருமொழியில் திருமலையிலெழுந்தருளிநிற்கிற நிலையை யநுபவித்த வநந்தரம், திருக்கோட்டியூரிலெழுந்தருளிநிற்கிற நிலையையிறே யநுபவித்தது. பெரிய திருமடலிலும் (உ) "பன்னாள் மாலிருஞ்சோலைமணாளனை" என்று திருமலையில் நிற்கிற நிலையை யருளிச்செய்த வநந்தரம், "கொன்னவிலுமாழிப்படையானைக் கோட்டியூரன்னவுருவினரியை" என்று திருக்கோட்டியூரில் நிற்கிறநிலையையிறே யருளிச்செய்தது. அப்படியே இவரும், திருமலையிலெழுந்தருளிநிற்கிற நிலையை அநுபவித்தவநந்தரம், திருகோட்டியூரிலெழுந்தருளி நிற்கிறநிலையை யநுபவிக்கிறார். இவர்களிருவருமிறே திருக்கோட்டியூர் விஷயமாக ஒரொரு திருமொழி யருளிச்செய்தவர்களும்

அழகரை யநுபவித்தவநந்தரம் இவர்க்கு ஸ்ரீவேங்கடவன் திருக்கோட்டியூர் நிலையைக் காட்டவநுபவித்தாரென்னு மதுக்கு த்ருஷ்டாந்தமருளுகிறார் (திருமங்கையாழ்வாருமித்யாதி). மற்றோராழ்வாரை த்ருஷ்டாந்தமாகச்சொல்லவொண்ணுதோ வென்ன வருளுகிறார் (இவர்களித்யாதி).

அரு;—முதற்பாட்டு. (காவகாரியமித்யாதி) மேல் நாலு திருமொழி ஆச்சாம்பிள்ளை வ்யாக்யாநமாயிருக்கு மளவின்றிக்கே இப்பாட்டுத் தொடங்கி ஓரோ ப்ரதேசங்களிலே ஒரு பாட்டுத்தான், பாதிபாட்டுத்தானிருந்த ஸ்தலங்களிலே மணவாளமாமுனிகள் ஸ்ரீஸூக்தியில் கௌரவத்தாலே சேர்த்துக் கொண்டு வ்யாக்யாநம் செய்தருளினரென்று ஸம்ப்ரதாயம் கண்டுகொள்வது. இதற்கு ஸூசகம் கடிநபாகமாயிருக்கை.

(க) கண்ணி-க. (உ) பெரியதிருமக-உஇ.

http://acharya.org

ஸ்வா;—முதற்பாட்டு. (நாவகாரியம்) நாவுக்கு அகார்யமாவது-ஸப்தங்கள் நாரத்தளவிலே பர்யவஸிக்கையும், பொய் சொல்லுகையும், பிறர்க்கு க்லேசாவஹமான ஹேதுக்களைச் சொல்லுகையும். (க) "நாவாயிலுண்டேயித்யாதி" அல்லாத திருநாமங்களிடையிலே இளைப்பாறவேணும். கொங்கிலே திருக்குருகைப்பிரான் பிள்ளானெழுந்தருளி ஒரு ஸ்ரீவைஷ்ணவர் திருமாளிகையிலே விட்டவளவில் பிறந்த வார்த்தைகளை ஸ்மரிப்பது.

அநந்தாழ்வான் சரம ஸமயத்திலே "பட்டருக்கும் திருநாம மேது" என்று கேட்க, "அழகிய மணவாளப்பெருமாள்" என்

வ்யா.—முதற்பாட்டு. (நாவகாரியம்) நாவுக்கு அகார்யமாவது - ஸப்தங்கள் நாரத்தளவிலே பர்யவஸிக்கையும், பொய்சொல்லுகையும், பிறர்க்கு க்லேசாவஹமான ஹேதுக்களைச் சொல்லுகையும். (க) "நாவாயிலுண்டே" இத்யாதி. அல்லாத திருநாமங்கள் இடையிலே இளைப்பாறவேணும். கொங்கிலே திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளா னெழுந்தருளி ஒரு ஸ்ரீவைஷ்ணவர் திருமாளிகையிலே விட்டவளவிலே பிறந்த வார்த்தையை ஸ்மரிப்பது.

அனந்தாழ்வான், சரம ஸமயத்திலே "பட்டர்க்குத் திருநாம

நாவுக்கசார்யத்தை மூன்று வகையாகக் காட்டுகிறார் (நாவுக்கித்யாதி). தாங்களுச்சரிக்கும் ஸப்தங்கள் ஸ்ரீரஹஸ்யமான நாரத்தனவிலே தானே நின்று நாராயணனைச் சொல்லுகையன்றிக்கே அவற்றையே சொல்லும்படி உச்சரிக்கை அகார்யமென்று கருத்து. ஸத்யமாகிலும் ஒருவர்க்கப்ரியமாகச் சொல்லுகையும் அகார்யமென்கிறார் (பிறர்க்கித்யாதி), நாவுக்கசார்யம் தானேதென்று ஜிஜ்ஞாஸையிலே பாசுரமுகேந திருநாமோச்சாரணம் கார்யமென்கிறார் (நாலயித்யாதி), இப்பாசுரத்தில் "ஓவாதுரைக்கு மூறை" என்றதுக்கு வ்யாவர்த்ய பூர்வகம் தாத்பர்யமருளுகிறார் (அல்லாதவித்யாதி). (அல்லாத திருநாமம்) என்றது - ஸஹஸ்ராகூஷி முதலானது. திருநாமம் தானும் குருபரம்பராதஸந்தாந பூர்வகமல்லாதபோது நாவுக்கசார்யமென்று நாலாம் வகையை ஐதிஹ்யமுகேந வருளுகிறார் (கொங்கிலித்யாதி). (கொங்கிலே) கொங்கு நாட்டிலே, (விட்டவளவிலே) எழுந்தருளியிருந்த வளவிலே). (பிறந்தவார்த்தை) என்றது - க்ரந்தாந்தரங்களிலே காணத்தக்கது.

ஆசார்யனுகந்த திருநாமோச்சாரணமே கார்யம், அல்லாதது கார்யமன்றென்று அஞ்சரம்வகையும் காட்டுகிறார் (அனந்தாழ்வானித்யாதி) (பட்டர்க்

http://acharya.org

கிற திருநாமமென்று சொல்ல "இது பர்த்ருநாமக்ரஹணம் பண்ணுமாபோலேயிரா நின்றது. ஆகிலும் பட்டருகந்த திருநாமமன்றே" என்று இத்திருநாமத்தைச் சொன்னவநந்தரத்திலே திருநாட்டுக்குப்போனன். உடையவரெழுந்தருளியிருக்கிறகாலத்திலே வடுகநம்பியருகே ஒரு ஸ்ரீவைஷ்ணவரெழுந்தருளியிருந்து "ஓம் நமோ நாராயணாய" என்று இத்தைச்சொல்ல, இத்தைக்கேட்ட வடுகநம்பி நாவகாரியமென்று எழுந்திருந்து கடக்கப்போனார் ஆழ்வார் திருவரங்கப்பெருமாளரையர்சரமஸமயத்திலே உடையவர் எழுந்தருளி "இப்போதுதிருவுள்ளத்திலது ஸந்தாநமேது" என்றுகேட்க, "பகவந்நாமங்களாயிருப்பனவநேகம்திருநாமங்களுண்டு. ஆயிருக்க, திருவரங்கமென்கிற நாலெந்துதிருவக்ஷரமும் கோப்புண்

மேது" என்றுகேட்க, "அழகிய மணவாளப் பெருமாளென்கிறதிருநாமம்" என்றுசொல்ல, "இதுபர்த்ருநாம க்ரஹணம் பண்ணுமாபோலே இராநின்றது, ஆகிலும் பட்டர் விரும்பின திருநாமமன்றே" என்று இத்திருநாமத்தைச்சொன்ன வநந்தரத்திலே திருநாட்டுக்குப்போனன். உடையவரெழுந்தருளி யிருக்கிற காலத்திலே வடுகநம்பி யருகே ஒரு ஸ்ரீ வைஷ்ணவ ரெழுந்தருளியிருந்து "ஓம் நமோநாராயணாய" என்று இத்தைச் சொல்ல, இத்தைக்கேட்ட வடுகநம்பி "நாவகாரியம்" என்று எழுந்திருந்து கடக்கப்போனார். ஆழ்வார் திருவரங்கப் பெருமாளரையர் சரமகாலத்திலே உடையவரெழுந்தருளி, "இப்போது திருவுள்ளத்திலதுஸந்தாநமேது" என்றுகேட்க; "பகவந்நாமங்களாயிருப்பன அநேகம் திருநாமங்களுண்டாயிருக்க, 'திருவரங்கம்' என்கிறநாலெந்து திருவக்ஷரமும்கோப்புண்டபடியேயென்று நினைத்திருந்தேன்

குத் திருநாமமேதன்ன) என்றது-பட்டருக்கு உகப்பான திருநாமமேதென்ன வென்றபடி. (பர்த்ருநாமக்ரஹணம் பண்ணுமா போலே) என்றதுக்கு பர்த்ரு வினுடைய அஸாதாரணமான நாமத்தைமறைத்து "இன்னுன் பிள்ளை, இன்னுன் மணவாளப் பிள்ளை" என்று சொன்னுப்போலே, நம்பெருமாள் ஸ்ரீரங்கநாயகனென்னுப்போலேசொல்லாதே, அழகியமணவாளனென்று மறைத்துச் சொன்னதாயிரா நின்றதென்று கருத்து. திருநாமத்தை குருபரம்பரா பூர்வகமாகவே சொல்லவேணும். அல்லாதது அகார்யமென்னு மதுக்குப்பின்னையு மோரை திஷ்யத்தையருளிரூர் (உடையவரித்யாதி). ஆசார்யனுகந்த திரு

https://acharya.org

டபடி யென்'' என்று நினைத்திருந்தேன் காணுமென்றருளிச் செய்ய, அத்தை ஆழ்வார் திருவரங்கப் பெருமாளரையர் விரும்பின திருநாமமென்று உடையவர் விரும்பியிருப்பர்.

(க)''வைகுண்ட ஏகாதசி - ஏதத்வ்ரதம்மம'' என்று ஈஸ்வரஸங்கல்பம்; * யாதாணும்பற்றி நீங்கும் வ்ரதம் ஸம்ஸாரிகள் வ்ரதம். ''விரதம் கொண்டேத்தும்'' என்று முமுக்ஷுக்கள் வ்ரதம். முமுக்ஷுக்களுக்குக் கூறியிறே அர்சாவதார மிருப்பது.(உ)''அடியோமுக்கே யெம்பெருமானல்லீரோ நீரிங்கலுரீரே'' என்னக்கடவதிறே.(ங) ''எண்ணுதேயிருப்பாரை யிறைப்பொழுதுமெண்ணேமே'' என்று

காணும்'' என்று அருளிச்செய்ய, அத்தை ''ஆழ்வார் திருவரங்கப் பெருமாளரையர் விரும்பின திருநாமம்'' என்று உடையவர்விரும் பியிருப்பர்.

(க) ''வைகுண்ட ஏகாதசி'' என்று ஈஸ்வரஸங்கல்பம்; * யாதாணும்பற்றி நீங்கும்விரதம் ஸம்ஸாரிகள் வ்ரதம்;(ச)''விரதங்கொண்டேத்தும்''என்று முமுக்ஷுக்கள் வ்ரதம்;முமுக்ஷுக்களுக்குக்கூறியிறேஅர்ச்சாவதாரமிருப்பது. (உ) ''அடியோமுக்கேயெம்பெருமானல்லீரோ நீரிங்கலுரீரே'' என்னக்கடவதிறே. (ங)''எண்ணுதேயிருப்பாரை யிறைப்பொழுது மெண்ணேமே'' என்று கழித்து,

---

நாமமே கார்யம், மற்றது அகார்யமென்னுமதற்குப் பின்னேயுமோரைதிரஹ்யம் (ஆழ்வாரித்யாதி).

இத்திருமொழி ப்ரவேசத்திலே திருக்கோட்டியூர் நம்பியையநுபவித்து அவ்வநுபவப்ரகர்ஷத்தாலே சிலரை நிந்தித்தும் சிலரை ஸ்துதித்தும்போருகிறுரென்ற வர்த்தத்திருஷ்டாந்தங்களையும் காட்டிக்கொண்டு பரக்கவுபபாதிக்கிறுர் (ஏதத்வ்ரதமென்று தொடங்கி.கண்டுகொள்கிறுரென்னுமளவும்). ஈஸ்வரனுடையவும் ஸம்ஸாரிகளுடையவும் வ்ரதம் போலே முமுக்ஷுக்களுக்கு அர்சாவதாரத்தை ஏத்துகையே வ்ரதமென்னுமத்தை ஸம்வாத பூர்வகம் காட்டுகிறுர் (விரதமித்யாதி). உத்தார்த்தத்துக்கு உபபத்தியருளுகிறுர் (முமுக்ஷுக்களுக்கித்யாதி வாக்யத்வயத்தாலே). இத்தால் அர்சாவதாரத்தில் ப்ரவண்யத்தாலே அதுக்காளாகாதாரை நிந்திக்கையும் ஆளானுரை ஸ்துதிக்கையும் யுக்தமென்று கருத்து. இவ்வர்த்தத்துக்குத் திருமங்கைமன்னனேயும் ஆழ்

(ங) பெரிய-உ-சு-க.(ச) சு-உ-க.

http://acharya.org

கழித்து, (க) "ஆரெண்ணும் நெஞ்சுடையார் அவரெம்மையாள்வார்" என்றருளிச்செய்தாரிறே. (உ) * ஒழிவில்காலமெல்லா மடிமையையப பேசித்து, * புகழுநல்லொருவனிலே வாசிகமான வடிமை செய்து *மொய்ம்மாம்பூம் பொழிலிலே அடிமையிலிழியா தாரை நிறுத்து, * செய்ய தாமரைக்கண்ணனிலே பகவத்ஞாநத்தை உபதேசித்து, *பயிலும் சுடரொளியிலே பண்டேதிருந்தின ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களைக்கண்டு உகக்கிறார்.

(நாவகாரியம்) (ரு) [வாழ்த்துவார்பலராக] ஸ்ருஷ்டிக்குப்ரயோஜநம் திருநாமம் சொல்லுகையிறே. (நாவகாரியம்) நாவுக்கு அகார்யமாவது- அஸத்யம் சொல்லுகிற நாக்காலே பகவத் விஷயத்

(க) "ஆரெண்ணும் நெஞ்சுடையாரவரெம்மையாள்வாரே" என்று அருளிச்செய்தாரிறே. நம்மாழ்வார், (உ) "ஒழிவில் காலமெல்லாம்" என்று அடிமையையபேசித்து, *புகழுநல்லொருவனிலே-வாசிகமான வடிமைசெய்து, *மொய்ம்மாம் பூம்பொழிலிலே-அடிமையிலிழியாதாரை நிறுத்து, *செய்ய தாமரைக்கண்ணனிலே - பகவத் ஜ்ஞாநத்தை யுபதேசித்து, * பயிலும் சுடரொளியிலே - பண்டே திருந்தின ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களைக்கண்டுஉகந்தாப்போலே, இவரும், திருக்கோட்டியூரிலே யெழுந்தருளிநிற்கிற ஸர்வேஸ்வரனை யநுபவித்த வநந்தரம், அவன் திருவடிகளில் அடிமையிலிழியாதே அந்ய பாராய்த் திரிகிறவர்களை நிறுத்து, அவன் திருவடிகளிலடிமை யையுகந்து அவனையநுபவிக்கையேயாத்ரையாயிருக்கும் ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களைக் கண்டு உகக்கிறார்.

(நாவகாரியம்) (ரு) [வாழ்த்துவார் பலராக] ஸ்ருஷ்டிக்குப்ரயோஜநம் திருநாமம் சொல்லுகையிறே. (நாவகாரியம்) நாவுக்குஅகார்யமாவது - அஸத்யம்சொல்லுகிற நாக்காலேபகவத்விஷயத்

வாரையும் த்ருஷ்டாந்தமாக வருளுகிறார் (எண்ணுதேயித்யாதி).

ப்ரவேஶத்தில் சொல்லவேண்டுமர்த்தத்தை யருளிச்செய்து, ஸம்ஹார லோகநிர்யாயத்தாலேநாவுக்குகார்யம் எம்பெருமான் திருநாமோச்சாரணமென்னுமதுக்கு ஸம்வாதாந்தரமருளுகிறார் (சூழ்த்துவாரித்யாதி). ஏதேத பாசுரத்திற்கர்த்தம் (ஸ்ருஷ்டிக்கித்யாதி) நாவுக்குகார்யத்தைக்கீழ்ஸுலகையாலுமன்றிக்கே ப்ரகாராந்தரேண வருளுகிறார் (நாவுக்கித்யாதி). அஸத்யவாக்காலே திருநாமம் சொல்லுதை அகார்யமென்னுமதுக்கு ஸம்வாதம் காட்டுகி

(க) தி-மெர்-உ-சு-உ. (உ) தி-வரர்-ரு-ரு-க (ரு) தி-வரர்-ரு-க-ஏ.

http://acharya.org

தைச் சொல்லுகை. (க)"ஆவியையரங்கமாலைஎச்சில் வாயால் தூய் மையில் தொண்டனேன் நான் சொல்லினேன் தொல்லை நாமம் பாவியேன்பிழைத்தவாறே"என்று அயோக்யன்திருநாமம்சொல்லு கையும் பாபபலமென்றுரிறே.(உ)"திருவாகம்தீண்டிற்றுச்சென்று" என்று "அவனைப் பார்க்குமத்தனையோ ? தன்னைப் பார்க்கவேண் டாவோ?"என்றுதிருவுள்ளத்தை கர்ஹிக்கிறுரிறே.(கூ) "கொடுமா வினையேன்" என்று *பொய்நின்ற ஞானம் தொடங்கி * நெடுமாற் கடிமையளவும் கர்மபலமென்றநுஸந்தித்தாரிறே. (சொல்லிலாத

தைச் சொல்லுகை. (க) "ஆவியையரங்கமாலை - எச்சில்வாயால்- தூய்மையில் தொண்டனேன்நான் சொல்லினேன் தொல்லைநாமம்- பாவியேன் பிழைத்தவாறு" என்று - "அயோக்யன் திருநாமம் சொல்லுகையும் பாபபலம்" என்றுரிறே; (உ) "திருவாகம் தீண் டிற்றுச்சென்று" என்று-அவனைப்பார்க்குமத்தனையோ, தன்னையும் பார்க்கவேண்டாவோவென்று திருவுள்ளத்தை கர்ஹித்தாரிறே. (கூ)"கொடுமாவினையேன்"என்று*பொய்நின்றஞானந்தொடங்கி *நெடுமாற்கடிமையளவும் கர்மபலமென்று அநுஸந்தித்தாரிறே;

ரூர் (ஆவியையித்யாதி). அஸத்யம் சொல்லுகிற நாவாலே திருநாமத்தைச் சொல்லுகை அக்ருத்யமென்னுமதுக்குப் பாசுரமுகேந திருஷ்டாந்தம் காட்டு கிறுர் (திருவாகமித்யாதி). "தீண்டிற்று" என்றபதத்தாலே நெஞ்சுக்கு ஸ்ப ர்ஶாZயோக்யதை தோன்றுகையாலே அதுக்குத் தாத்பர்யத்தையருளுகிறுர் (அவனையித்யாதி). (தன்னை)என்றது - நெஞ்சை யென்றபடி. இப்படி அ யோக்யமான நெஞ்சாலே அவ்விலக்ஷண விஷயத்தை நினைக்கை அக்ருத்ய மானுப்போலே, அஸத்யம் சொல்லுகிற;நாவாலே திருநாமத்தைச் சொல்லுகை யும் அக்ருத்யமென்று கருத்து. அநாதிகாலம் பொய்யே சொல்லிப் போந்த நாவாலே பகவத்விஷயத்தைப் பேசுகை - கொடுமாவினையென்று விவக்ஷித் து ஸம்வாதாந்தரம் காட்டுகிறுர் (கொடுவித்யாதி). கர்மபல மென்றது - "வோவோவெநகஶ்ணா - பாபஂபாபேந கர்மணா" என்கிற ந்யாயத் தாலே பூர்வதநஷ்கர்மபலமான வக்ருத்யமென்றபடி. "கொடுமாவினையேன்" என்றதுக்கு இவ்வர்த்தம் சட்டிலருளிச்செய்தஇல்லையேயாகிலும் இவர்க்கு

(க) பெரியதிருவந்-உ0.

http://acharya.org

வர்) இவை புருந்து கழியாதவர்.

(நாடொறும் விருந்தோம்புவார்) நித்யவாஸம் பண்ணுகிற ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களை அப்போதமுதுசெய்ய வெழிந்தருளின ஸ்ரீ வைஷ்ணவர்களைப்போலே ஆதரிப்பர்கள். (தேவகாரியம்செய்து இவர்களுக்கு உகப்பாகபகவத்ஸமாராதநம் பண்ணிப்போருமவர் கள்.(க)''திரிதந்தாகிலும்'' என்னக்கடவதிறே, (வேதம் பயின்று வாழ்) பகவத் பாகவத கைங்கர்யத்துக்கேகாந்தமான ப்ர தேஸங்களை நெருங்க வநுஸந்தித்து, வேதப்ரதிபாத்ய வஸ்துவைக்

(சொல்லிலாதவர்) இவைபுருந்து கழியாதவர்.

(நாடொறும் விருந்தோம்புவார்) நித்யவாஸம் பண்ணுகிற ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களை, அப்போது அமுது செய்ய வெழுந்தருளின ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களைப்போலே ஆதரிப்பவர்கள். (தேவகாரியம்செய்து) இவர்களுக்கு உகப்பாக பகவத்ஸமாராதநம்பண்ணிப் போருமவர்கள்.(க)''திரிதந்தாகிலும்'' என்னக்கடவதிறே.(வேதம்பயின்றுவாழ்) பகவத்பாகவதகைங்கர்யங்களுக்குஏகாந்தமானப்ரதேசங்களை நெருங்க அநுஸந்தித்து, வேதப்ரதிபாத்ய வஸ்துவைக் கண்

இப்படியோஜநாந்தரம் விவக்ஷிதமென்றுகொள்வது. (இவை) என்றது-காவுக்ககார்யமான கீழ்ச்சொன்னவை யெல்லாமென்றபடி.

நிங்கள் தோறும் விருந்தைப் பேணுவர்களென்று ஸப்தார்த்தமாய், விருந்தாவது-தங்களுடைய ப்ரேமத்துக்கு விஷயமானவர்களை ஷட்ரஸோபேதமாக புஜிப்பிக்கையாய், அதுதானும் நித்யமாகச் செய்யும்போது அவ்வூரிலுள்ளாரோடு எழுந்தருளின ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களோடு வாசியறச் செய்ய்க சொல்லவேண்டுகையாலே அத்தையருளுசெய்தார் (நித்யேத்யாதி). ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களானபோதே பகவத் ஸமாராதநம் பண்ணுகை ஸித்தமாயிருக்க, இப்படி விசேஷித்ததுக்குக் காரணங்கூறித்துத் தாத்பர்யமருளுசெய்தார் (இவர்கட்டித்யாதி). வேதம் சொல்லியென்னுதே ''பயின்று'' என்றதுக்குஇரண்டுபதங்களாலும் பகவத் பாகவத கைங்கர்யபரதை தோன்றுகையால், அத்தைத் திருவுள்ளம்பற்றி வேதமென்றத்தை விசேஷித்துத் தாத்பர்யமருளுசெய்தார் (பகவதித்யாதி). வாழென்றதுக்கு வேதம்பயின்று என்றத்தைப்பற்றித் தாத்பர்யமருளுசெய்தார் (வேதப்ரதிபாத்யேத்யாதி).

---

http://acharya.org

கண்ணுலே கண்டநுபவிக்கிறவர்கள். (க)"ஒத்தின் பொருள்முடிவு மித்தனையே, உத்தமன்பேரேத்தும் திறமறிமின்" என்னக்கடவ தி றே. (திருக்கோட்டியூர்) இவற்றைநினைத்திறேஇவர்தாம் (உ)"அல் வழக்கொன்று மில்லாவணி கோட்டியர் கோனபிமான துங்கன்செ ல்வனைப்போலத்திருமாலேநானுமுனக்குப்பழவடியேன்' என்றது.

இவரைப்போலே தம்மையுமங்கீகரிக்க வேணுமென்னும்படி யிறே இவர்களேற்றம். (மூவர்காரியமும் திருத்தும்) அவர்களுக்கு வந்தவாபத்துக்களைப்பரிஹரிக்கும்."வெஹாவஹாரமாவோதி கெஹாதிவேதாபஹார குருபாதகேத்யாதி" மஹாபலிபோல்வார் கையிலேராஜ்யத்தைப் பறிகொடுக்க, அத்தைமீட்டுக்கொடுக்கை யுமிவையிறேமூவர்காரியமும்திருத்துகையாவது.(முதல்வனை)திருத் துகைக்கடி-ஸம்பந்தம். (சிந்தியாதவப்பாவகாங்களை) தர்மாங்களா யெதிரிட்டுப்போருகிற இவர்கள்தண்மைபாராதே இவர்கள்காரியம் செய்த உபகாரத்துக்குத்தோற்று அநுஸந்தியாதபாபகர்மாக்களை (படைத்தவனெங்ஙனம் படைத்தான்கொலோ)என்னப்ரயோஜநத்

ஞலே கண்டநுபவிக்கிறவர்கள். (க) "ஒத்தின்பொருள் முடிவுமித் தனையே உத்தமன்பேர் ஏத்தும் திறமறிமின்" என்னக்கடவதிறே. (திருக்கோட்டியூர்)இவற்றை நினைத்திறேஇவர்தாம் (உ)"அல்வழக் கொன்றுமில்லா வணிகோட்டியர் கோனபிமானதுங்கன் செல்வ னைப்போலத் திருமாலே நானுமுனக்குப் பழவடியேன்" என்றது.

இவரைப்போலே தம்மையும் அங்கீகரிக்கவேணுமென்னும்படி யிறே இவர்களேற்றம் (மூவர்காரியமும் திருத்தும்) அவர்களுக்குவந்த ஆபத்துக்களைப் பரிஹரிக்கும். (கூ) "வெஹா வஹார மாவோதிகெ ஹெதிவீபா ஹாவஹிஹோசந-வேதா பஹாரா குருபாதகதைத்யபிடாத்யாபத்விமோசந" இத்யாதி - மஹா பலிகைடபர்கள் கையிலே வேதத்தைப் பறிகொடுக்க அத்தைமீட்டுக் கொடுக்கையும், குருவானபிதாவினுடைய சிரஸ்சேதம் பண்ணு கையால் வந்த ஆபத்தைப்போக்கிக்கொடுக்கையும், மஹாபலி போல்வார்கையில் ராஜ்யத்தைப்பறிகொடுக்க அத்தை மீட்டுக் கொடுக்கையுமாகிற இவையிறே - மூவர் காரியமும் திருத்துகையா வது. (முதல்வனை) திருத்துகைக்கடி - ஸம்பந்தம். (சிந்தியாத

---

http://acharya.org

மூ.—

குற்றமின்றிக் குணம்பெருக்கிக் குருக்களுக்கனுகூலராய்ச்
செற்றமொன்றுமில்லாத வண்கையினர்கள் வாழ்திருக்கோட்டியூர்
தற்றியேழுலகுண்ட தூமணி வண்ணன்றன்னைத் தொழாதவர்
பெற்றதாயர் வயிற்றினைப் பெருநோய்செய்வான் பிறந்தார்களே.

தக்குப்படைத்தனென்றறிகிறிலோமிறே.(க)''முந்நீர்ஞாலம்படைத்தசெம்முகில்வண்ணனே'' என்றுஜலஸ்தலவிபாகமறவர்ஷிக்குமவனிறே. (உ) ''சோம்பாதிப் பல்லுருவையெல்லாம் படர்வித்த'' என்னக்கடவதிறே.

இப்பாட்டில் பூர்வவாக்யம் ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள் தொழில், உத்தரவாக்யம் ஈச்வரன் தொழில். ''நாவகாரியம் சொல்லிலாதவர்'' என்று நிஷித்தநிவ்ருத்தி. ''நாடொறும் விருந்தோம்புவார்'' என்று மாநஸம். ''தேவகாரியம்செய்து'' என்று காயிகம். ''வேதம் பயின்றுவாழ்'' என்று வாசிகம். (க)

ஸ்வா.—இரண்டாம்பாட்டு. (குற்றமித்யாதி) கீழில்பாட்டில் சொன்ன ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுடைய அநுகூலவ்ருத்தியை யதுலங்கிக்கிறார்.

(குற்றமித்யாதி) குற்றமாவது-தோஷகுணஹாநிகள். அதா

அப்பாவகாரிகளை) துர்மாநிகளாய் எதிரிட்டுப் போருகிற விவர்கள்தண்மை பாராதே, இவர்கள் காரியம் செய்த வுபகாரத்துக்குத் தோற்று அநுஸந்தியாத பாபகர்மாக்களை. (படைத்தவனெங்ஙனம் படைத்தான்கொலோ) ''என்ன ப்ரயோஜநத்துக்குப் படைத்தான்'' என்று அறிகிறிலோமீ!(க)''முந்நீர்ஞாலம்படைத்தவெம்முகில்வண்ணன்'' என்று ஜலஸ்தல விபாகமறவர்ஷிக்குமவனிறே.(உ)''சோம்பாதிப்பல்லுருவையெல்லாம்படர்வித்த''என்னக்கடவதிறே. .... (க)

வ்யா;—இரண்டாம்பாட்டு(குற்றமின்றி)குற்றமாவது-தோஷகுணஹாநிகள்.இதில்தோஷமாவது-அக்ருத்யகரணம்; குணஹாநியா

னகாரியம்''என்றொரு பதமத்யாஹார்யம், பாவகாரிகளை ஸ்ருஷ்டிக்கிறதென்னென்ன வருளுகிறார் (முந்நீரித்யாதி). உதாரணனுலும் நிஷ்ப்ரயோஜநமாகச் செய்தே மீளவும் ஸ்ருஷ்டிக்கிறதென்னென்ன, ஒருகால்வந்தாலொருகாலாகிலும்பலிக்குமென்னுமதைப்பற்றவென்றருளுகிறார்(சோம்பாதித்யாதி).

(க) தி-வாய்-கை-அ-க. (உ) பெரியதிருவ-கஅ.

http://acharya.org

வது-கீழில்பாட்டிற்சொன்ன காவகாரியம். தோஷகுணஹாநிகள் தான் அதிகாராதகுணமாகவேறுபட்டிறேயிருப்பது. குணஹாநியாவது-அதிகாராதகுணமாக ஸாஸ்த்ர லிதமானவர்த்தங்களிலே ஸதாசார்ய நியமனமுண்டானால் அதுசெய்யாதொழிகை. இவ்வடையிலே அவ்வாசார்யன் வேண்டாவென்றதைச்செய்கை-தோஷமாவது.

அவன்வேண்டாவென்றவைதான், த்யாஜ்யமென்றும்-நிஷேதமென்றும், நிஷித்தமென்றும், நிந்திதமென்றும், நாலுவகையாயிருக்கும். அதில் த்யாஜ்யமாவது - ஆசார்யன் ஓரவஸ்த்தையிலே செய்யென்றதை ஓரவஸ்த்தையிலே தளரச் செல்லுகை. நிஷேதமாவது-வைதமல்லாதவற்றிலே அப்பஜ்ஞர்செய்யுமவற்றைக்கண்டு அவன் நிஷேதிக்கச்செய்தே செய்கை. நிஷித்தமாவது - தத்தத தோஷமாத்ரமாய், ஸ்நாந மாத்ரத்தாலே சுத்தமாகை. நிந்திதமாவது-ஸ்ரீராவஸ்நாந ப்ராயஸ்சித்தமாய், புத்திபூர்வமான பரதார பரிக்ரஹாதிகள். இப்படி குற்றம் தீர்ந்திருப்பாரைக் கிடைக்குமோவென்னில்; ஆசார்யபரதந்த்ரராவதுக்கு முன்புள்ளவை ஆசார்யன் க்ஷமித்தபோதே கழியும்; பின்பு அந்தவபிஸந்திராமந்தன்னாலே செய்யான்; பூர்வமேவவுண்டான வபிஸந்திவாஸனை பின்புகலிந்தாலும் வாசிகக்ரியாபர்யந்தமாகச்செய்யான். ஸம்ஸ்யாதாதிவர்தகமுண்டாய்த்தாகில் தன்னதிகாரத்தை நோக்க, அவனுடைய க்ஷமையாலே கழியும். (க)"யஜூ ஜூகுவ்வதீ-யத்ப்ரஹ்மகல்பேத்யாதி" (உ)"நாஸுநின்றமிதியாதி" இனிதிருபாதிகநிஷேதமாவது-*நீர்தமதென்றிவை வேர்முதல்மாய்க்கையாகிற த்யாகப்ரகார நிர்ணயமேயிறே. தோஷகுண ஹாநிகளற்று.

வதுக்குத்யாகரணம்."இதம், குர்யாத்"இதம்நகுர்யாத்"என்று விதிநிஷேதாத்மகமாயிறே சாஸ்த்ரந்தானிருப்பது. இதில், விஹிதத்தைச்செய்து, நிஷித்தத்தைத் தவிர்த்து போரவேணுமே ஸாஸ்த்ரவஸ்யனவனுக்கு; அல்லாதபோது, (ங) "ஸ்ரூகிஃவ்ருக்ஷ-ச்சேதாஜ்ஞா-ஸ்ருதிஸ்ஸம்ருதிர்மமைவாஜ்ஞா"என்கிறபடியே-பகவதாஜ்ஞாரூபமான ஸாஸ்த்ரத்தைஅதிக்ரமித்தானைகையாலேபகவந்நிக்ரஹத்துக்கு விஷயமாமிறே; இப்படி யிருந்துள்ள குற்றமின் [illegible] (குணம்பெருக்கி) ஸமதமாத்யாத்ம குணங்களை மே

http://acharya.org

(குணம்பெருக்கி) ஸ்வார்த்த நிரபேக்ஷமாக அவன் சொன்னத்தைச்செய்து குணத்தை அபிவ்ருத்தமாக்கி. (குருக்களுக்கது கூலராய்) குருக்களென்கிற பஹுவசநத்தாலே ஸம்ஸாரவர்த்தக ரான குருக்களளவிலும் ப்ரதிகூலியாமல், லோகரக்ஷணதீக்ஷிதரி ஹாரார்த்தமாகவும், லோகஸங்க்ரஹார்த்தமாகவும் பணிக்கொண்டுபோர யபுத்ராதிகளுடையஉஜ்ஜீவநார்த்தமாகவும் பேணிக்கொண்டுபோர வும் வேணுமிறே. பஹுவசநம் நிவர்த்தகாசார்யர்களளவிலே மேலும் அபிவ்ருத்தமாக்கி. ஆத்மகுணங்களெல்லாவற்றுக்கும் ப்ர தாநம் ஸமதமங்களிறே; இவையிரண்டு முண்டாகுமிறே ஆசார்யன் இவனுக்குக் கைபுகுந்து திருமந்த்ராதிகளை யுபதேசிப்பது; ஆகை யிறே ஸமதமங்கள் (க) "ஜாயதே நஹிவை புருஷஸ்ய - ஜாயமாநம் ஹிபுருஷம்" இத்யாதிப்படியே புண்டான பகவத்கடாக்ஷத்தாலே ஆசார்யாங்கீகாரத்துக்குமுன்னே அங்குரித்து, பின்னே ஆசார் யோபதேசாதிகளாலே வர்த்தித்து வரக்கடவதாயிருக்கும். அவற் றிணுடைய அபிவ்ருத்தி இவனுடைய குறிக்கோளடியாக வரக்கட வதாயிருக்கையாலே, "குணம்பெருக்கி" என்று அதிகாரி க்ருத்ய மாகச் சொல்லுகிறது.(உ)"ஸமஜநி யதாதூ- ஸமதமநியதாத்மா" இத்யாதி.

(குருக்களுக்கணுகூலராய்) "குருக்கள்" என்கிற பஹுவச நம் - பூஜ்யதையைப்பற்ற வித்தனை; ஆசார்யனுக்கு அநுகூலரா யென்கை. அன்றிக்கே, "அணுகூலராய்" என்று பலரையும் சொ லுகையாலே, கந்தாமாசார்ய விஷயத்துக்கு அநுகூலரா யென்கி அரு;—இரண்டாம்பாட்டு.(குற்றமித்யாதி)ப்ராதாந்யத்தை யுபபாதிக்கி ரூர் (இவையிரண்டுமித்யாதி). ஸமதமாதிகள் ஆசாரார்யோபதேசாதிகளாலே யன்றே உண்டாவது, முன்னேயுண்டாகிறபடி யெப்படி யென்கிற சங்கை யைப் பரிஹரித்துக்கொண்டு நிகமிக்கிறார் (ஆகையாலேயித்யாதி). ஜாயமாந கடாக்ஷத்தாலுச்சாடாய் ஆசார்யோபதேசாதிகளாலே வர்த்தி(யி-ர்)க்கத்தக் கதானவற்றை "குணம்பெருக்கி" என்று இவனுடைய ப்ரயத்நஸாத்யமாகச் சொல்லக்கூடுமோவென்ன வருளுகிறார் (அவற்றினுடைய வித்யாதி). (குறிக் கொள்)என்றது-பேணிக்கொள்ளுகை.

நேரே ஆசார்யன் திருமந்த்ரத்தை உபதேசித்தவனுகையாலே, "குருக் கள்"என்று பஹுவசநம் தோற்றச் சொல்லலாமோ வென்னவருளுகிறார் (குருக்களித்யாதி வாக்யத்ரயத்தாலே). கௌரவ புத்திபண்ணுகையாவதே

(க) பார-மோக்ஷ, (உ)

http://acharya.org

யானபோது ஸ்வரூபாநுரூபமாகவும், மங்களாநுரூபமாகவும், ஆரோ
ஹரூபமாகவும், அவரோஹ ரூபமாகவும் வருகிற குருபரம்பராநு
வர்த்தநமாகக்கடவது. குருக்களென்ன, ஆசார்யர்களைக் காட்டு
மோவென்னில்:(க) "ஆசார்யோ வேதஸம்பந்நஃ" என்றெடுத்து, "மாநாபிதஸ்ய-குருர்த்யபிதீயதே" என்று பர்யாயமாக்கிற்றிறே. இதுதான் குருஷு பஹுவசநமாய், மந்த்ரப்ரதிபாத்யமான † ஏகவிஷயத்திலேயானபோது உஜ்ஜீவநமும் ப்ரதிபத்தியும் கிஞ்சித்காரமும் நித்யார்சநையுமிசைக்கிடக்குமிறே. (உ) "சுதரவா தரவாவி-அத்ரபரத்ரசாபி" "அம்புதத்தைப்பார்த்திருப்பானற்று" "அப்பொருள்தேடித்திரிவானற்று".

றதாகவுமாம். அநுகூலராகையாவது (ங) "தேவமிவாசார்யமுபாஸீத" என்கிறபடியே பகவத்விஷயத்தோபாதி கௌரவபுத்திபண்ணி ஸேவிக்கும் தங்கள் ஸேவையாலே உகப்பித்திக்கொண்டுபோருகை. உபஜீவநமும் ப்ரதிபத்தியும் கிஞ்சித்காரமுமெல்லாம் ஒருமடை கொண்டபோதிறே யதாப்ரதிபத்தி விளைந்ததாவது. (ச) "தேவமற்றறியேன்" என்று இருக்கவேணுமே. (சு) "சுவஸிகோயஃ-ஸீலஸ்ய ஸீலவாந்-ஜ்ஞாநவிஜ்ஞாநவாந் | மஹீயஸ்ஸுதர்மஜ்ஞோ ஸ்ரிதவத்ஸல ஆர்யஜ-ஆஸ்ரிதகோதர்மஸீலஸ்சஸீலவாந் வைஷ்ணவ ஸ்ஸுதர்மஜ்ஞஃ | கம்பீர ஸ்சதுரோதீரஸ்ஸிஷ்ய இத்யபிதீயதே" என்றும் (சு) "ஸுரீரமவஸுவிஜ்ஞாநம் வாஸுஃ கர்மகுணாஸுஜ | குர்வர்த்தம் தாரயேத்யஸ்து ஸஸிஷ்யோ நேதரஃ ஸ்ம்ருதஃ" என்றும் ஸாஸ்த்ரங்களிற் சொல்லுகிறஸிஷ்ய லக்ஷணமெல்லா முடையவனுயிருக்கையிறே குருக்களுக்கு அநுகூலராயிருக்கையாவது.

தென்னுமாகாங்க்ஷையிலே அத்தைச் சொல்லாநின்றுகொண்டு ஆதரகல்பத்தை விவரிக்கிறார் (உபஜீவநமென்று தொடங்கி அநுகூலராகையாவதென்னுமளவும்). (உபஜீவநம்) ப்ராப்யத்வபுத்தி. (ப்ரதிபத்தி) ப்ராபகத்வப்ரதிபத்தி. யத்வா, உபஜீவநம் - தளிகைப்ரஸாதாந்வயம். (ப்ரதிபத்தி) உத்தாரகபுத்தி.

(உ) ஸ்தோ-ர-கு, (ங) ஆபஸ்த-தர், (ச) † (பா) வகுத்த

http://acharya.org

(செற்றமித்யாதி) செற்றமாவது - பொருமை; அதாவது பரஸம்ருத்த்யஸஹநதை. ஒன்றுமில்லாமையாவது —பரஸம்ருத்திதானே ஸ்வஸம்ருத்தியாயிருக்கை. (வண்கையித்யாதி) வண்மை - ஔதார்யம். அதாவது - செய்த வம்ஸத்தை நிஜைக்கையன்றிக்கே செய்யுமம்ஸத்திலே ப்ரதிபத்தியாய், "ப்ரியஹிதங்களெல்லாம் செய்யாநிற்கச்செய்தே ஒன்றும்செய்திலோமே" என்று கைமறிக்கை. (வாழ்)இதுதானே ஸாத்ம்யமாயிருக்கை. ஏவம் ப்ரகாரானவர்கள் நித்யவாஸம்செய்கிற திருக்கோட்டியூரிலே ஸங்கிஹீதனாய்.

(குற்றியித்யாதி) (க) "குற்றுக முன்குற்றிய தொல்புகழோன்" என்னுமாபோலே ஏழுலோகத்தையும் குற்றுகவழுது செய்த. (தூமணிவண்ணன் தன்னைத் தொழாதவர்) உண்டார்

(செற்றமொன்றுமிலாத) செற்றமாவது-பொருமை. அதாவது பரஸம்ருத்த்யஸஹநதை. ஒன்றுமில்லாமையாவது – முதலிலே அந்வயமின்றிக்கே யிருக்கை. கிழ்ச்சொன்னவையெல்லா முண்டானாலும் உண்டாகவரிதாயிருப்பதான்றிறேயிது. (வண்கையினர்கள்) உதாரமான கொடையையுடையவர்கள். அதாவது ஒருவர்க்கு ஒன்றைக்கொடுக்கு மிடத்தில், கொள்ளுகிறவன் சிறுமையையும் கொடுக்கிறவன் சீர்மையையும் பாராமல் கொடுக்குமவர்களென்கை. த்ருஷ்டாத்ருஷ்டங்களிரண்டுக்கும் ஒக்குமிறேஇவர்களுக்கிது. (வாழ்திருக்கோட்டியூர்) இத்தேசந்தானே இவர்களுக்குவாழ்வு. (உ): 'நல்லார்கள்வாழும்நளிரரங்கம்" என்றும் (ங) "வேங்கடத்தைப்பதியாக வாழ்வீர்காள்" என்றும் சொல்லக்கடவதிறே. இப்படியிருக்கிறவர்கள்வர்த்திக்கிற திருக்கோட்டியூரில்.

(குற்றியேழுலகுண்ட) ப்ரளயத்திலழியாதபடி ஸகலலோகங்களையும் திருவயிற்றிலே வைக்கிறவிடத்தில் ஒரொன்றுக வன்றிக்கே திரளப்பிடித்தமுதுசெய்த. (தூமணிவண்ணன் தன்னை) இவற்றை வயிற்றிலேவைத்து நோக்கின பின்பு திருமேனியிற்பிறந்த புகரைச் சொல்லுகிறது. உண்டார்மேனி கண்டால் தெரியுமிறே. (பழிப்

கீழ்ஸமபிவ்யாஹாரதாத்பர்யத்தை யருளிச் செய்து ஸப்தார்த்தமருளுகிறார் (பழிப்பற்ற வித்யாதி).(இவ்வுபகாரத்துக்கு) என்றது - வயிற்றில்வைத்துக்கொண்டவுபகாரத்துக்கென்றபடி. ... ... (உ)

http://acharya.org

மூ.—

வண்ண நன்மணியும் மரகதமு மழுத்திகிழலெழும்
திண்ணை சூழ்திருக்கோட்டியூர் திருமாலவன் நிருநாமங்கள்
எண்ணக்கண்டவிரல்களாலிறைப்பொழுது மெண்ணகிலா துபோய்
உண்ணக்கண்டதை மூத்தைவாய்க்குக் கவளமுந்துகின்றார்களே.

மேனிகண்டால் தெரியுமிறே. தூய்தான நீலரத்நம்போலே யிருக்கிற திருமேனியையுடையவனே.(க)"கரியகோலத் திருவுருக்காண்பன்நான்" என்றுப்போலே ஆசார்ய ப்ரீதி நிபந்தநமாக இவ்வடைவிலே தொழாதவர். (பெற்றவித்யாதி) இவனைப்பெறுவதற்கு முன்பு பட்ட வ்யஸநம் அல்பமென்னும்படிகாணும் இவன் பிறந்து தொழுகைக்கு யோக்யனாயிருக்கச்செய்தே தொழாமையாலே இவனுக்கு வந்த வ்யஸநம். இவனைக்காணுந்தோறும் காணுந்தோறும் வயிற்றெரிமண்ட வடித்துக்கொள்ளும்படி. இவர்களடியாக வருகிற வ்யஸநமாகையாலே "பெருநோய் செய்வான் பிறந்தார்களே" என்கிறார். (உ) "ஸாஜநீஷ்டஸ்ய-மாஜநிஷ்டேத்யாதி" (பெருநோய்)மீளாவ்யாதி. தொழுவார்க்கு இத்தனையடைவு வேணும்போலேகாணும். (உ)

அவ,—மூன்றும்பாட்டு. (வண்ணமித்யாதி) தொழுவார்களுக்கும் தொழாதவர்களுக்குமுள்ள நன்மை தீமைகளை யநுஸந்தித்தார் கீழில்பாட்டில். இதில் திருநாமங்களை யெண்ணயோக்யராயிருக்கச்செய்தே எண்ணாதவர்களுடைய வகர்த்தங்கண்டு வெறுக்கிறார்.

பற்ற நீலமணிபோலேயிருக்கிற வடிவை யுடையவன்றன்னை. (தொழாதவர்) இவ்வுபகாரத்துக்குத் தோற்று எப்போதும் மொக்கத் தொழவேண்டியிருக்க, இவ்விஷயத்தில் தலைவணக்காமல் திரியும் க்ருதக்நரானவர்கள். (பெற்றதாயரித்யாதி) பெற்றதாயினுடைய உதரத்தை மிகவும் நோவுபடுத்தப் பிறந்தார்களித்தனை. இவன் பகவத்பரனாபோதிறே, (ங) "ஜாதநீகூ தாயஶ்-ஜாதக்ரு தார்த்தா" என்கிறபடியே அவளும் உத்கரிக்கைக் குறுப்பாவது; அல்லாதபோது, இவனால் ஒரு ப்ரயோஜநம் அவளுக்கு இல்லாமையாலே, ப்ரஸவகாலத்திற்பட்ட வேதனையே சேஷித்துவிடு
... ... (உ)

http://acharya.org

ஸ்வா, — (வண்ணமித்யாதி) நன்ரூன வர்ணத்தை யுடைத்தான ரத்நங்களும் அப்படிப்பட்ட மரதகமுமழுத்தி நிழலெழும்படி கைப்பணியிட்டுத் திருத்தினசுவரிலே ரத்நங்கள் ப்ரதிபிம்பிக்கும்படி மாடங்களுக்கலங்காரமான திண்ணைகளாலே சூழப்பட்ட திருக்கோட்டியூரிலே(க) "வண்ணமாடங்கள்சூழதிருக்கோட்டியூர்" என்னுமாபோலேயும்(உ) "திருவிழவில்மணியணிந்ததிண்ணை" என்னுமாபோலே சொக்கநாராயணர்திருநாள்தோறுமலங்கரிப்பர்களிறே. அக்கேநித்யவாஸம் செய்கிற ஸ்ரீமாஞன சொக்கநாராயணருடைய திருநாமங்களை.

வ்யா. — மூன்றும்பாட்டு. (வண்ணநன்மணியும் மரகதமும் மழுத்தி) நல்லநிறத்தை யுடைத்தான மாணிக்கங்களையும், அப்படியிருந்துள்ள மரதகங்களையும் பகைத்தொடையாகக் கொண்டு ஒழுங்குபட அழுத்தி. (நிழலெழும் திண்ணைசூழ்) திண்ணைகளைப் பளிங்குபோலே பளபளக்கும்படி சாந்திட்டுத் தீற்றி அதிலே நிழலெழும்படி இவற்றைப்பதித்துவைப்பார்களாய்த்து. இப்படிக்தான் செய்கிற தேதுக்கென்னில்; சொக்கநாராயணர்திருவீதியிலேயெழுந்தருளும்போது அலங்காரமாக. (உ) "திருவிழவில் மணியணிந்த திண்ணைதோறும்" என்னக்கடவதிறே. அல்லது, பகவதேகபராயிருக்கிறவர்கள், ஸ்வயம்ப்ரயோஜநமாகத்தந்தாமகங்களை அலங்கரித்துவைக்கிறார்களன்றே. (கூ) "யானேநீ என்னுடைமையும் நீயே" என்றிருக்குமவர்களாகையாலே, இவர்களுடைய ஆத்மாத்மீயங்களெல்லாம் அங்குத்தைக்கு சேஷமாயிறே யிருப்பது. இப்படி யிருந்துள்ள திண்ணைகளாலே சூழப்பட்ட திருக்கோட்டியூரில்.(திருமாலவன் திருநாமங்கள்)ஸ்ரியஃபேதியானவனுடைய திரு

அரு, — மூன்றும்பாட்டு. (வண்ணமித்யாதி) நல்லவண்ணமென்றத்தை மணிக்கும் மரதகத்துக்கும் விசேஷணமாக்கித்தாத்பர்யமருளுகிறார்(நல்லவித்யாதி).(பகைத்தொடையாக) விஜாதீயமான வஸ்துக்களுடைய சேர்வையாக. (ஒழுங்கு) பங்க்தி. திண்ணைகள் கண்ணழி போலே ஸ்வச்சதரவ்யமல்லாமையால், அதிலே நிழலெழக்கூடுமோவென்னவருளுகிறார் (திண்ணைகளெயித்யாதி).

http://acharya.org

(எண்ணக்கண்ட விரற்களால்) அஸாதாரணமான திருநாமங்க
ளை அர்த்தஸஹிதமாக, (க) "வெள்ளியான் கரியான் மணிநிறவண்ணன்
விண்ணவர்தமக்கிறை யெமக்கொள்ளியா னுயர்ந்தானுல கேழு
முண்டுமிழ்ந்தான்" என்று ஆழ்வாரருளிச்செய்த திருநாம விசேஷங்க
ளை வாச்யத்துக்குவாசகமாகவும் (உ) 'மண்ணுநாரணன்நம்பி" என்று
வாசகத்துக்குவாச்யமாகவும், (கூ) "தேனும்பாலும்" என்னும்படி நிர
திசயபோக்யமான திருநாமங்களை எண்ணிஜபித்து ப்ரதிஜ்ஞைதலை
க்கட்டிவிடுகையன்றிக்கே (ச) "பேருமோராயிரம் பிறபலவுடைய
வெம்பெருமான்" என்கையாலே காலதத்வமுள்ள தனையும் விரல்
மடக்கி யெண்ணுகின்றில் எண்ணினவிடமும் எண்ணுமிடமும்
நாமங்களை. திருநாமத்தில் ஏதேனுமொருபடி அந்வயமுண்டான
மாத்ரத்திலே அவன் அபிமானித்து ரக்ஷிக்கும்படியாகப் பண்
ணும் புருஷகாரபூதையான பிராட்டியோடேகூடி யெழுந்தருளி
யிருக்கிறவனுடைய திருநாமங்களை யென்கை. திருநாமந்தான்
ரஸிப்பதும் - இருவருமான சேர்த்தியில் ரஸமறிந்து அநுபவிப்
பார்க்கிறே. (கூ) "எனக்கென்றும் தேனும் பாலுமமுதுமாயதிரு
மால் திருநாமம்" என்றிறே - திருமங்கையாழ்வார்.

(எண்ணக்கண்ட விரல்களால்) இப்படி யிருக்துள்ள தன்னு
டைய திருநாமங்களை எண்ணுகைக்காக வாய்த்து - ஸர்வேஸ்வரன்
இவர்களுக்கு விரற்களை ஸ்ருஷ்டித்தது. எண்ணுகையாவது -
திருநாமங்களை "இன்னது, இன்னது" என்றுபரிகணிக்கை. (ச) "ஓரா
யிருக்கோட்டியூரான் திருநாமங்களென்ன வமைந்திருக்க, "திருமால்",
என்றதுக்கு இரண்டு வகையாகத் தாத்பர்யமருளுகிறார் (திருநாமத்திலித்யாதி
வாக்யத்வயத்தாலே). இரண்டாம்தாத்பர்யத்துக்கு ஸம்வாதம் (எனக்கித்யாதி)
எண்ணும் விரற்களென்ன வமைந்திருக்கவும் எண்டவென்று விசேஷித்
ததுக்கு ஈஸ்வரனாலே எண்ணுகைக்காகஸங்கல்பிக்கப்பட்டவென்று ஸப்
தார்த்தம் விவக்ஷித்துத் தாத்பர்யமருளுகிறார் (இப்படியித்யாதி). அநந்யஸாத
நரானவிவர்களுக்கு திருநாமோச்சாரணம் ஸாதநமல்லாமையால் அதில் க்ஷுத்ர
தரேகம் வாராமைக்காகவிரலிட்டெண்ணவேணுமோவென்ன வருளுகிறார்
(எண்ணுகைபாவதென்றுதொடங்கி திருநாமங்களை யெண்ணுகையாவதென்
ன இன்னது) என்றவநந்தரம் "இத்தனை இத்தனை" என்று

அளங்க்கியாதமாயிருக்கை; அவனுடையவாகந்தத்தை(க) "அவ்வாவ்ய உகஹாவஹ-அப்ராப்யமநஸாஸஹ" என்னுமல் ஒருங்யாயத்தாலே அளவிட்டாலும் ஆகந்தாவஹமான திருநாமங்களை எங்ஙனேயளவிடுவது; (உ) "நீராய் நிலனாய்" என்கிற ஸாதாரணநாமங்களை உபேக்ஷித்து மீளலாம்; எப்பொழுதானவப்பொழுதைக்கப்பொழுதாரானவமுதான திருநாமங்களை யெண்ணி யெண்ணி துல்யவிகல்பம் செய்து அவன்தன்னை *முடிச்சோதிப்படியே அநுபவிக்குமாபோலே அவன் ஸ்வரூபரூபகுணங்களுக்கு வாசகமான திருநாமங்களையும் அநுபவிக்குமத்தனையிறே; "தலையும்கையும் வணங்கவும் அஞ்ஜலிபண்ணவும்கண்

யிரமாயுலகேழளிக்கும்பேராயிரம்கொண்டதோர்பீடையன்" என்கிறபடியே ஒரோதிருநாமங்களே ஸஹஸ்ரமுகமாய்நின்று ஜகத்தையெல்லாவற்றையும் ரக்ஷிக்கவற்றான திருநாமங்களாயிருமுடையனுகையாலேவந்த பெருமையையுடையவனுயிறேஅவனிருப்பது. (கூ) "ஸெவொநாஸவ ஹவஸ்ரவாந்-தேவோநாமஸஹஸ்ரவாந்" என்னக்கடவதிறே. (ச) "பேராயிரங்கொண்டதோர் பீடையன்" என்னு, "இவற்றையுடையவன் ஆர்?" என்னும் அபேக்ஷையிலே "நாராயணன்" என்றருளிறே. இங்கும், சொக்கநாராயணனிறே யெழுந்தருளியிருக்கிறவர். "நாராயணன்" என்கிற திருநாமம் அவ்வஸ்துவுக்கு நிரூபகமாய், இத்தாலே நிரூபிதமான வஸ்துவுக்கு விசேஷணமாயாய்த்து அல்லாத திருநாமங்கள் தானிருப்பது. ஆகையாலே, (கு) "நாமமாயிர மேத்தநின்ற நாராயணு" என்றும், (சு) "நாமம் பலவுமுடை நாரணநம்பி" என்றும், (எ) "நாரணன்றன் நாமங்கள்" என்றும் எல்லாரு மருளிச்செய்தது. இப்படியிருக்கிற திருநாமங்கள்தான் அவனுடைய ஸ்வரூபரூபகுண விபூதி சேஷ்டிதங்களுக்கு வாசகமாயிறே யிருப்பது. அவற்றின் விசேஷமறிந்து ஆதராதிசயத்தாலே "இன்னது இன்னது" என்று பரிகணிக்கையாய்த்து திருநாமங்களை யெண்ணுகையாவது. இப்படி, இவற்றை யெண்ணுகையே ஸ்வபாவமாயிருக்கக்கடவ விரல்களாலே.

சேஷம். "இறைப்பொழுது" என்றதுக்குச்சேர "எண்ணக்கண்ட" (என்றதுக்குத் திருநாமங்களையெண்ணுகைக்காக ஸங்கல்பித்தவிரற்களென்றதாலே இதவேஸ்வபாவமென்னுமிடம் தோன்ற நிகமிக்கிறார் (இப்படியித்யாதி)

(க) தை-ஆ. (உ) தி-வர்ய்-சு-கூ க, (கூ) பார பரா-கூ-அ.
(ச) தி-வரய்-கூ-கூ-க, (கு) நர-தி-உ-க, (சு) தி-மொ-கo-அ-சு. (எ) உ-திருவ-உ,

http://acharya.org

டது" என்னுமாபோலேவிரல்கண்டதும் திருநாமமென்னுகைக்கென்றிருக்கிறார். கரணஸ்வபாவங்களைச் செய்யலாவதில்லையிறே.

(இறையிறையாதி) அத்யல்பகாலமும் மென்னுதிருக்க வொண்ணுத திருநாமங்களை அத்யல்பகாலமும் என்னவு மென்னுமல் போவதே. (உண்ணவித்யாதி) போஜநகாலநிபந்நி அதிகாராதநுணமாக உண்ணக்கண்டவாயால் க்ரமத்திலே யுண்ணுமல் கூடாதாதிசய ஸௌஷ்ட்டவங்களாலே(க) "கடமுண்டார்கல்லாதவர்" என்கிறபடியே ஊத்தைமாசேறும்படி ஆறேடடிசிலுண்டார்ந்தபின் எண்ணுத விறற்களால் கவளமுக்குகிறது பகவத் பாகவதாசார்ய விஷயங்களுக்கு என்செய்வாராகத்தான். (உ)"உத்தமர்கட்கென்செய்வார்" என்னக்கடவதிறே. "* பரமன் பவித்ரன் சீர்வாய் மடுத்துப்பருகிக் களித்தவர் தொண்டர்க்குச் சொன்னமாலையமுதுண்ணக்கண்டவாயால், அதுண்ணுமல் ஊத்தைக்கவள முந்துவதே; தொண்டுபட்டுச்சொன்னமாலையமுதுண்கைக்கு ஹேதுவாகத் தீர்த்தப்ரஸாதங்களாலே ஶுத்தஹேதாரணம்செய்கை தானு மரிதாவதே" என்று மிகவும்வெறுத்தருளுகிறார்.

(இறைப்பொழுது மெண்ணகிலாது) ஒருக்ஷணகாலமும் இவற்றையெண்ணுதே. "அஹரஹம் எண்ணவேண்டுமவற்றை க்ஷணகாலமும் எண்ணுதொழிவதே!" என்கை. (போய்) இத்தைவிட்டுப் புறம்பேபோய். (உண்ணக்கண்டதம ஊத்தைவாய்க்கு) ஶரீரபோஷணத்துக்கு வேண்டுவது தின்னக்கடவ தங்களுடைய ஊத்தைவாய்க்கு. (கவளமுக்குகின்றார்களே) திருநாமத்திரட்டி வாய்க்குள்ளே தள்ளாநின்றார்கள். (கூ) "கணைநாணிலோவாதெழுதிற் சார்ங்கன் தொல்சீரைநன்னெஞ்சே ஓவாதவுணுகவுண்" என்று அவன்குணங்களையநுபவிக்கை உணவாகவும், அக்குணங்களுக்குவாசகமான திருநாமங்களை யெண்ணுகை கையில் விரல்களுக்கு ப்ரயோஜநமாகவுமிறே இவர்தாம் நினைத்திருப்பது. துல்யக்யாயத்வாயும் திருநாமம்சொல்லக் கண்டதிறே. இப்படியிருக்கிற வாயை சரீரபோஷணத்துக்கான தது ஜீவிக்கைக்கே கரணமாக்கி, சோற்றை

"இறைப்பொழுது" என்ற விடத்தில் ச(ஞ) காரத்தைக் கூட்டி அத்தால் ஆழ்வார்வித்த(ஊ)ராகை தோன்றுகிறதென்கிறார் (அஹரஹமித்யாதி). - ஜீவிக்கைக்கே) என்றது-ஆனவஸ்துவை புஷ்டிக்கைக்கே யென்றபடி.

http://acharya.org

பெரியாழ்வார் திருமொழி, சு-ப, சு-தி, சு-பா, உரகமெல்லணை. களை

மூ.—

உரகமெல்லணையான்கையி லிறைசங்கம்போன் மடவன்னங்கள்
நிரைகணம் பரக்கேறுஞ் செங்கமலவயல் திருக்கோட்டியூர்
நரகநாசனை நாவிற்கொண்டழைபாத மானிடசாதியர்
பருகுநீரு முடுக்குங்கூரையும் பாவஞ்செய்கனகான்கொலோ. (சு)

இக்தால் பக்திருபாபந்நஞாகப்ரகாசத்கமான செல்வகம்பி திருக்கோட்டியூர் கம்பிபோல்வார், ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுக்கு கிழல் கொடுத்து வர்த்திக்கும் தேசமென்றதாய்த்து. (க) 'செழுமாமணி கள் சேரும்'' என்னுமாபோலே. (ங)

அவ,—நாலாம்பாட்டு. (உரகமித்யாதி) இஷ்டப்ராப்தியறி யாதாப்போலே அநிஷ்ட நிவருத்தியுமறியாதொழிவதே யென்கி ரூர் இப்பாட்டில்.

ஸ்வா;— (உரகமித்யாதி). ''பரமபதத்திலும் க்ஷீராப்தி யிலுங்காட்டில் அத்யந்தாபிமதமித்தேசம்'' என்று அத்யந்தம்ரு வான திருவனந்தாழ்வான்மேலே கண்வளர்ந்தருளுகிறவனுடைய காரகமாக்கி, கையையும் அதுபிடித்து உண்கைக்கு ஸாதகமாக்கு வதே! என்று இன்னுதாகிறார். ... . (ரு)

வ்யா.— நாலாம்பாட்டு. (உரகமெல்லணையான்) திருவ னந்தாழ்வானே ம்ருதுவான படுக்கையாக வுடையவன். மைத்ய மார்த்தவ ஸௌரப்யங்கள் ப்ரக்ருதியாயிருக்குமிறே - ஸர்ப்பஜா திக்கு. ஆகையாலிறே, திருவனந்தாழ்வான்றன், சேஷியான ஸர்வேச்வரனுடைய திருமேனியின் மார்த்தவாதிகுணமாக இந்த வடிவைக்கொண்டு திருட்பக்கையா யிருக்கிறது. அங்குப் பள்ளி கொள்ளுகிறவனுடைய திருநாமம் ''உரகமெல்லணையான்'' என்றி றே. (கையிலிறைசங்கம் போல்)(உ)''கைவண்ணம்காமரை'' என் (உந்துவெள்ளருக்கன்) என்றவிடத்தில் ஸௌரத்துக்கர்த்தம் (இன்னுதாகிறார்) என்றது. ... ... (கூ)

அரு;—நாலாம்பாட்டு. (உரகமித்யாதி) நித்யஸூரிகளெல்லாரும் சதுர் புஜராயிருக்க, இவர் ஸர்பவடிவைக் கொள்ளுவானென்னென்னவருளுகிறார் (ஆகையாலிறேயித்யாதி). திருக்கோட்டியூர்ப்ரஸ்துதமாயிருக்க, க்ஷீராப்தியில் காகபர்யங்க ஸாயியை இங்குச் சொல்லுகிறதென்னென்ன வருளுகிறார்(அங்

(க) தி-வாய்-ரு-அ-க. (உ) திருநெ-உ.

http://acharya.org

திருக்கையிலே நித்யவாஸம்செய்கிற ஸ்ரீபாஞ்சஜந்யம்போலே. (மடவித்யாதி) [கணநிரைமடவன்னங்கள் பரந்தேறும் செங்கமல வயல் திருக்கோட்டியூர்] நெல்லைமிகுத்துக் கிளம்பின செந்தாமரை வயல்களிலே ஒன்றுக்கொன்று பல்யமான வன்னங்கள் திரண்டொழுங்குபடநிறைந்து ஆமிஷார்த்தமாகநாநாவானவலிகளுக்குத் தப்பின ஜலசரங்களும் தப்பாதபடி பரந்தேறி ஜீவிக்கும்வயல்களையுடைத்தான திருக்கோட்டியூரிலே பள்ளிகொண்டருளாநின்ற.

(நரகநாசனை) நாவில்கொண்டழைப்பார்க்குப் பொறியில் வாழ்நரகமெலலாம் புல்லெழுந்தொழியும்படி பண்ணுகிற நரகநாச

னும்படியான திருக்கையிலே வாத்திக்கிற ஸ்ரீபாஞ்சஜந்யம்போலே, (மடமித்யாதி) மடப்பத்தையுடைத்தான அன்னங்களானவை ஒழுங்குபடத் திரளவந்து பரந்தேறிவர்த்திக்கிற சிவந்தகமலங்களையுடைத்தான வயலோடுசேர்ந்த திருக்கோட்டியூரிலே.

இத்தால் - அன்னங்களானவை தாமரைமேலே யிருக்கும் போது காண்பார்க்கு, திருக்கையும் ஸ்ரீ பாஞ்சஜந்யமும்போலே யிருக்குமென்கை. (க) "செங்கமல நாண்மலர்மேல் தேனுகரு மன்னம்போல்" என்று - திருக்கையும் ஸ்ரீ பாஞ்சஜந்யமுமான சேர்த்திக்கு இதுதன்னை த்ருஷ்டாந்தமாகவிறே இவர் திருமகளாரும் அருளிச்செய்தது. ஸர்வதாஸத்ருஶமானவற்றில் த்ருஷ்டாந்த தார்ஷ்டாந்திகங்கள் மாற்றிக்கொள்ளலாயிருக்குமிறே. (உ) "மதயானைபோலெழுந்தமாமுகில்காள்" (ரு) "திணராரிமேகமெனக் கனிறுசேரும்" இத்யாதிகளிலே இது கண்டுகொள்வது.

(நரகநாசனை) * நாவில்கொண்டழைப்பார்க்கு பூர்வகர்மானுகுணமாக வரும் நரகத்தை நசிப்பிக்குமவனே. இவனோடு ஒரங்வய

தியாதி). நிரை என்றதினர்த்தம் (ஒழுங்குபட) என்றது. கணமென்றதினர்த்தம் (திரள) என்றது.

இவர் கையில் சங்கத்துக்கும் தாமரைப்பூவில் ஹம்ஸத்துக்கும் ஸாத்ருஶ்ய முண்டென்கைக்கு ஸம்வாதம் காட்டுகிறார் (செங்கமலேத்யாதி). மேலில் தாமரையிலன்னத்தை யன்றோத்ருஷ்டாந்தமாக்க வேண்டுவதென்ன வருளுகிறார் (ஸர்வதேத்யாதி).

(க) நா-தி-எ-எ. (உ) நா-தி-அ-கூ. (ரு) தி-வாய்-கூ-கo-டி.

http://acharya.org

ளை. அற்றருதயமாகச் சொல்லுகிற கடபடாதிரூப்தம்போலேயாகிலும் நாவாலேசொல்லி அநிஷ்டநிவ்ருத்திபண்ணிக்கொண்டு வர்த்திக்கமாட்டாமல் பெறுதற்கரிதான மநுஷ்யஜாதியிலே பிறந்தவர்கள். (பருகித்யாதி) குடிக்கிறதண்ணீருமுடுக்கிறபுடைவையுமுடுக்கிறவன்தானும் என்னவென்ன பாபங்களைச் செய்தனவோவென்று வெறுத்தருளுகிறார்.

மூண்டாகவே யமவஸ்யதை தன்னடையேமாறுமிறே (க) "நவ ஆமவதா யதிஷ்யாமஸ்ருஷ்டி - சுகலுயாகவதா யமவிஷயம் கச்சந்தி" என்னக்கடவதிறே. (நாவில்கொண்டழையாத) அவனைச் சொல்லுகைக்காக அடியிலே ஸ்ருஷ்டமான நாவிலே கொண்டு சொல்லாத; அன்றிக்கே, அற்றருதயமாகவாகிலும் நாவிலே கொண்டு சொல்லாதவென்னவுமாம். (மானிடசாதியர்) பெறுதற்கரிதான மநுஷ்யஜந்மத்திலே பிறக்துவைத்து வ்யர்த்த ஜந்மாக்களாய்த்திரிகிறவர்கள், "இதுக்கு யோக்யமான ஜந்மத்தைப்பெற்றுவைத்து இழக்கதுபோவதே" என்று வெறுத்தருளிச்செய்கிறார். (பருகு நீரு முடுக்கும்கூறையும் பாவஞ்செய்தன தான் கொலோ) அவர்கள் குடிக்கும் தண்ணீரும் உடுக்கும் புடைவையும் பாபத்தைச்செய்தனவோதா னென்கிறார்.

(உ) "சுவெநஜீவெநாத்மநாநுவ்யவிஶ்ய நாஸ்ருஷ்டிவெவ்யாகரவாணி-அநேந ஜீவேநாத்மநாநுப்ர விஶ்ய நாமரூபே வ்யாகரவாணி" என்று வ்யஷ்டிஸ்ருஷ்ட்யுந்முகம் பகவத்ஸங்கல்பமாகையாலே நாமரூபவிஶிஷ்டமான ஸகல வஸ்துக்களிலும் ஓரோ ஜீவாதிஷ்டாநமுண்டென்று கொள்ளவேணும். வடவடாதி - கடபடாதிகளாயிருந்துள்ள பதார்த்தங்களில் ஜீவாதிஷ்டாநமுண்டென்று தோற்றுதிருக்கிறது - கர்மாநுகுணமான ஜ்ஞாநஸங்

அழைக்கை நாவாலேயாயிருக்க நாவில்கொண்டென்று மதுக்கு அவன் திருநாமத்தைச் சொல்லுகைக்காக ஸ்ருஷ்டிக்கப்பட்ட தென்னுமதிசயத்தை விவக்ஷித்து அருளிச்செய்கிறார் (அவநேயித்யாதி). ஹ்ருதயத்தை வ்யாவர்த்திக்கிற தென்று யோஜநாந்தரம் (அன்றிக்கேயித்யாதி).

அசேதநமான ஜலத்துக்கும் புடைவைக்கும் பாபமுண்டோவென்னவருளுகிறார் (அநேநேத்யாதி) "வ்யாகரவாணி - வ்யாகரவாணி" என்றவிடத்

(க) (உ) சாந்தோ-உ-க உ.

http://acharya.org

வ்யா.—

கோசாதிஸயத்தாலே. (க) "தயாதிரோஹிதகூடாவஸுக்ருகேஷதரஜ்ஜு வஸ்ரீதா ! லவஸ்ரஜாதிதஷ்ட ஸுவாஸ கோபவதூ நவதத்தி - தயாதிரோஹிதத்வாச்ச ஸக்திஃ க்ஷேத்ரஜ்ஞஸம்ஜ்ஞிதா - ஸர்வபூதேஷு பூபால தாரதம்யேந வர்த்ததே." (க) "கவ்யாணி ஹித்வா ஸ்வயமேவ யாவதிதாயிகா - அப்ராணிமத்ஸ்ய ஸவல்பாஸா ஸ்த்தாவரேஷு ததோதிகா." என்னக்கடவதிறே. ஆகையாலே, "பாவம் செய்தனதான்கொலோ" என்கிறது. அகாவது-இவை பண்ணினை பாபமிறே இவர்களுக்கு ஸோஷமாகைக்கடி யென்கை. விலக்ஷணராயிருக்கிறவர்களுக்கு சேஷமான பதார்த்தங்களுக்கு அவ்வழியாலே மேலொரு நன்மையுண்டாகவும், ஹேயராயிருக்கிறவர்களுக்கு சேஷமானவற்றுக்கு ஒரு நன்மையின்றிக்கே பூர்வபாபபலமேயாய்ப்போமித்தனையாகவும் சொல்லாகின்றதிறே. (உ) "வைஷ்ணவாநாமஹமாதிஸேஷோ ஸுராதிபத்யமஜராமரத்வம் ச | தீர்கஸ்ருஷ்யவலவாராயாவஸ்யாஃ வரஸ்தாமதிஷ்டி - வேதவித்யாவ்ரதஸ்நாதே ஸ்ரோத்ரியே க்ருஹமாகதே - க்ரீடந்த்யோஷதயஸ்ஸர்வா யாஸ்யாமஃ பரமாம்கதிம்." என்றும் (கூ) "நஷ்டஸௌமே வ்ரதப்ரஷ்டே விப்ரே வேதவிவர்ஜிதே - நியமாகம் ருதக்யங்கம் கிம்மயா துஷ்க்ருதம்க்ருதம்." என்றும் ஸ்ரீவிஷ்ணுதர்மத்திலே சொல்லப்பட்டதிறே. (ச)

திலே (என்று) என்கிறதற்கு என்றதென்று அர்த்தம் கண்டுகொள்வது, {பாவம் செய்தனதான் கொலோ} என்றது - ஸாமாயமின்றிக்கே நிஷ்சயத்தைக் சொல்லுகிற தாக்கிவிவரிக்கிறார் (அதாவதித்யாதி). இப்பாட்டில் சொன்ன வர்த்தத்துக்கு ப்ரமாணம் காட்டக்கடவராய்க்கொண்டு முந்துற அதினர்த்தத்தையருளுகிறார் (விலக்ஷணரித்யாதி). விலக்ஷணரென்றது - வேதாந்தஜ்ஞரேமுடையரான பகவந்நிஷ்டரைச் சொல்லுகிறது. இதுக்கு வசநத்தில் ஸ்ரோத்ரியே" என்னுமளவும் விவக்ஷிதம். இங்ஙனன்றிலே பரமாங்கதி மென்று அவற்றுக்கு இவன் ஸம்பந்தத்தால் மோக்ஷம் வருவதாகச் சொல்லக்கூடாதிறே. "வேதவித்யாவ்ரதஸ்நாதே" என்று விசேஷித்திருக்கையாலே ஸ்ரோத்ரியபதம் ஏகசாகாத்யாயியைச் சொல்லவும் கூடாதிறே. (ச)

(க) வி-பு-சு-ஏ-கூ. (கூ) வி-த. (கூ) விஷ்ணுதர்மம்.

http://acharya.org

பெரியாழ்வார்திருமொழி, ச-ப, ச-தி, தி-பா, ஆமையின் கதை

மூ.—

ஆமையின் முதுகத்திடைக்குதிகொண்டு தூமலர்சாடிப்போய்த்
தீமைசெய்திளவாளைகள் விளையாடுநீர்த் திருக்கோட்டியூர்
நேமிசேர்தடங்கையினானை நினைப்பிலா வலிநெஞ்சுனட்டப்
பூமிபாரங்களுண்ணுஞ் சோற்றினைவாங்கிப் புல்லேத்தினிப்போனே.

ஸ்வா.—

குடிக்கிறதண்ணீருக்கு மூடுக்தும் கூறைக்கும் ஸாஸ்த்ரவிஸ்யதை யுண்டாகிலன்றே பாபம்வருவது. ஆயிருக்க, ஸாஸ்த்ரயோக்யனுயிருக்கச்செய்தேயும் அயோக்யனைபாபியோட்டைஸ்யர் ஸம்சேதநாசேதநமென்றுபாராதிறே, (க) "ஜலஜீவாஸ்ஸ்தலஜீவாஸ்-ஜலேஜீவாஸ்ஸ்தலேஜீவாஃ" என்றும், (உ) "சுணைராரணியாநாம்-அஜ்ஞரணியாந்" (ரு) கரந்தசிலிடங்தொறுமிடந்திகழ் பொருளொறும்" என்றும் சொல்லுகையாலே அக்பந்தம் ஸூக்ஷ்மமான விஸிஷ்ட ஜந்துக்களுண்டாகவேதாந்தங்களும் ஆழ்வார்களும் ஆசார்யர்களும் அருளிச்செய்கையாலே பாபவிமோசநார்த்தமாக ஜாதமான அல்பஜந்துக்களைப் பாபவர்தகன்ஸ்பர்ஸிக்கையாலே. இதுக்கடி இவற்றுக்குப் பூர்வமேவ உண்டான பாபமித்தனையிறே. (ங) "ஏத்தவல்லார்திரிதலால் தவமுடைத்துத் தரணிதானே?" என்று கல்லவர்களாலே அசேதநமானபூமிக்குநன்மையைக்கற்பியாநின்றுல் இதுக்குச் சொல்லவேண்டாவிறே. (ரு) "கூவுதிரவாகுந்தாவா" (கூ) "ஊனேறு" இத்யாதிகளில் பகவத்பாகவத ஸ்பர்ஸமுள்ளவை ஜ்ஞாநாதிகர்க்கும் பக்திவிஸ்ரம்பர்க்கும் உத்தேஸ்யமாகா நின்றுல் இதரஸ்பர்ஸமுள்ளவை ஸத்துக்களுக்கு நிஷேதநிவித்தநிந்திதங்களென்று மிகவும் தோன்றுமென்றுகருத்து.

இக்கால் ஸரீரிகளொரு புடைக்கொப்பாம்படி ஸாரக்ராஹிகளாய், ஸுத்தஸ்வபாவரான முமுக்ஷுக்கள் ஸிஷ்டாசார்யர்களான முறைமை குன்றும்ல் * அஹமங்யோக்யராயிருக்கச்செய்தேயும்ஸௌமநஸ்யம் விஞ்சினவர்களவஸிக்கிற தேஸத்திலுண்டான குண விஸேஷங்களைக்கண்டு அதிலே † மக்நரான ஸம்ஸாரிகளையுங் போக்யமாக †விரும்புவர்களென்று காட்டுகிறது. .... (ச)

அவ;—அஞ்சாம்பாட்டு. (ஆமையித்யாதி) உண்மாறியடைக்கிறார்.

(க) (உ) தை-நா- (ரு) தி-வாய்-க-க-க0. (கூ) பெரு-தி-சூ0-தி-
(ங) (ச) பெரு-தி-ச-க, † (பா) மத்தராய் விரும்பாநின்றுள்.

http://acharya.org

ஸ்வா;—(ஆமையித்யாதி) நாளாலிளையவாளை யென்கிற மத்ஸ்யங்கள் (ஆமையின் முதுகத்திடைக்குதிகொண்டு) ஆமையினுடைய முதுமுதுகிலே குதித்து அதில் நில்லாமல் போதலர்ந்த செவ்வித்தாமரையிலே இதழ் மடியும்படி பின்னையும் குதித்துப் போய் தஜ்ஜாதியோடே தீமைசெய்து விளையாடும்படியான நீரையுடைத்தான திருக்கோட்டியூரிலே நித்யவாஸம்செய்வானும், திரு

வ்யா;—அஞ்சாம்பாட்டு. (ஆமையித்யாதி) ஒருகாலும் ஜலஸம்ருத்திமாறாத ஸ்தலங்களில், ஆமைகளும்மத்ஸ்யங்களும்வர்த்திக்கக்கடவதாய், தாமரை செங்குவளை ஆம்பல் நெய்தல் முதலான புஷ்பங்களை முண்டாயாய்த்திருப்பது. அதில், மத்ஸ்யங்களிலே க்ஷுத்ரமத்ஸ்யங்களும் மஹாமத்ஸ்யங்களை முண்டிதே. மஹாமத்ஸ்யமிறே - வாளையாவது. அதுதன்னிலும் முதிர்ந்து வயஸ்ஸுப்புருந்தவை பிறழவும் குதிக்கவும் மாட்டாதே திரியாநிற்கும்; இளையவையாய்த்து - களித்து விளையாடித்திரிவன. அப்படி பருவத்தாலிளையதா யிருந்துள்ள வாளைகளானவை, செருக்காலே உகளித்து நீருக்குள்ளே முதுகுதோற்றும்படிகிடக்கிற ஆமையின் முதுகிலே சென்றுகுதித்து, பின்பு அருகே மலர்ந்துநிற்கிற தூய்தான தாமரைசெங்குவளை முதலான பூக்களை உழக்கிக்கொண்டு போய் ஒன்றேடொன்று எதிர்பொருது க்ஷுத்ரஜந்துக்களைக்கலக்கி ஓட்டி ஸ்வைரஸஞ்சாரம் பண்ணுகையாகிற தீம்புகளைச் செய்து விளையாடாநின்றுள்ள ஜலஸம்ருத்தியையுடையதிருக்கோட்டியூரில். ப்ராப்யபூமியி லுள்ளதெல்லாம் ம்லாக்க்யமாயிருக்கு

அரு;—அஞ்சாம்பாட்டு. (ஆமையித்யாதி) நீர் திருக்கோட்டியூரென்று நீரை விரூபகமாகச்சொல்லுகையாலே ஜலஸம்ருத்தி தோற்றியிருக்கவும், இக்கன் விசேஷிக்கிறதுக்குக்கருத்தருளுகிறார் (ஒருகாலுமித்யாதி), ஸாமான்யமாகச் சொல்லாதே வாளையென்று மத்ஸ்ய விசேஷத்தைச் சொன்னதுக்கும் இளமைசொன்னதுக்கும் வ்யாவர்த்யபூர்வகம் கருத்தருளுகிறார் (அதிலித்யாதிவாக்யசதுஷ்டயத்தாலே), "இளவாளைகள் ஆமையித்யாதிவிளையாடும்" என்றன்வயித்து ஸுப்தார்த்தமருளுகிறார் (அப்படியித்யாதி), (உகளித்து) கொம்பி. சாடியென்றதினர்த்தம் (உழக்கி) என்றது. அதாவது - முரித்துப் பொகட்டென்றபடி, பகவத்பராரான விவர் இப்படி வர்ணிப்பானென்னென்ன வருளுகிறார் (ப்ராப்யேத்யாதிவாக்யத்ரயத்தாலே).

http://acharya.org

பெரியாழ்வார்திருமொழி, ச-ப, சு-தி, தி-பா, ஆமையின். கூஅஉ

வாழி பொருந்தப் பிடித்த பெரிய திருக்கையை யுடையவனே.
*அலம்புரிந்த நெடுந்தடக்கை யுடையவனே.

(நினைப்பித்யாதி) நினைப்பில்லாத வளவேயன்றிக்கே நிபுணராய் மிறே யிவர்க்கு; ஆகையால், இதினுடைய வ்யாபாரத்தை ஊர்ச் சிறப்பாக்கிக்கொண் டருளிச் செய்கிறார்.

(நேமிசேர்தடங்கையினனே) திருவாழியோடே சேர்ந்திருக் கிற பெரிய திருக்கையை யுடையவனே. வெறும்புறத்திலே, திருக் கையினழகுதானே அமைந்திருக்க, அதுக்குமேலே திருவாழி யோட்டைச்சேர்த்தியுமுண்டானால் அழகு இரட்டித்திருக்குமிறே; *அணியாராழியிறே. ஸர்வாபரணங்களும் தானேயாகப்போரும் படியிறே திருவாழிதானிருப்பது. (க) "சக்கரத்தண்ணலே" என் றும் கையும்திருவாழியுமான அழகைநினைத்தால் தரைப்பட்டுக்கண் ணும்கண்ணீருமாய்க்கிடக்கும்படியாயிறேயிருப்பது. (நினைப்பிலா வலிநெஞ்சுடை) இவ்விஷயத்தை ஒருகாலும் நினைத்தல் செய்யாத திண்ணிய நெஞ்சையுடைய. "அஸுவரத சிந்தாவிஷயமான வித்தை காதாசித்கமாகவும்நினையாதொழிவதே!" என்னும் இன்னப்பாலே யருளிச்செய்கிறார்.

கையும் திருவாழியுமான சேர்த்திதானும், உபேயபரனைவ னுக்கும் உபாயபரனைவனுக்கும் வேணுமிறே. உபேயபரனை வனுக்கு அழகுக்குடலாகவேணும்; உபாயபரனைவனுக்கு வீரோதி

நினைப்பிலாவலி நெஞ்சென்று நினையாமையாகிற வலிமைசொல்லுகைக் குச்சேரவேண்டி, "நேமிசேர்" என்றதுக்கு பாலமருளுகிறார் (வெறும்புறத்தி லித்யாதி), எடுத்த பாசுரத்தக்கர்த்தம் (ஸர்வேத்யாதி), அழகு இரட்டித் திருக்கு மென்றத்தால் பலிதத்தை யருளுகிறார் (சக்கரத்தண்ணலித்யாதி). நினைப்பிலா நெஞ்சுடையென்றத்தால் வலிமை பலிக்கச்செய்தேயும் வலிமை சொன்னதுக்கு பாவமருளுகிறார் (அஸுவரதமித்யாதி).

அழகில் நெஞ்சு செல்லாதவர்க்கு உபேயபரனையாலே நினையாவிட்டா லும் உபாயத்வேஷவாதிலும் நினைக்க ப்ரஸக்தியுண்டென்று மத்தையும் காட் டா நின்றுகொண்டு பபாதிக்கிறார் (கையுமித்யாதி வாக்யபஞ்சகத்தாலே).

(க) தி-வாய்-ச-எ-கo.

http://acharya.org

யர்கள் "ஸதாத்யேயவஸ்துகாண்" என்றறிவித்தால், "ஓங்காண், எனக்கு நிஜைக்கைக்கு வேறு விஷயமில்லையோ" என்னும்படி வலி தீண் நெஞ்சையுடைய க்ருதக்ருத்யராய் பூமிக்கு பாரமானவர்கள், பூமிதான் (க) "நஹாரம்வஹ்யஹாமராஃ - நபாரம் ஸப்தஸ்வராஃ" இவர்களே எனக்கு பாரமென்னுமிறே.

(இவர்களுண்ணும் சோற்றை வாங்கி) உண்ணும் சோறு-மிக் கப்பியோடே வாயிலிட்ட சோறு; அத்தை வாங்கி, ம்ருகங்கள் தின்கிற புல்லைத்திணியுங்கோள். "திணியுங்கோள்" என்றது-இவன்

நிர்ஜலத்துக் குடலாகவேணும். (உ) "எப்போதும் கைகழலா நேமியான் நம்மேல்வினைகடிவான்" என்னக்கடவதிறே. இப்படியிருக்கிற விஷயத்தை ஒருகாலும் நினையாதிருக்கைக்கு மேற்பட நெஞ்சில் வன்மையுண்டோ? நெஞ்சில் வலிமைதான் - தானை நினையாத வளவன்றிக்கே, ஹிதபரரானவர்கள் "ஸதாத்யேய விஷயங்காண், ஒருகாலாகிலும் நினைக்கமாட்டாயோ?" என்றால், "எனக்கு நிஜைக்கைக்கு வேறே விஷயமுண்டுகாண்" என்று உதறி விடும்படியாயிறேயிருப்பது. (பூமிபாரங்கள்) இப்படி பகவத்ஸ்மரண கந்த(மற்ற)ரஹிதராகையாலே விஸ்வம்பரையான பூமியாலும் பரிக்கவொண்ணாத பாரமாயிருந்துள்ள பாபிகளானவர்கள். தாங்களறியாதேயிருக்கச்செய்தேயும் தானறிந்த ஸம்பந்தமே ஹேதுவாகத்தங்களை ரக்ஷித்துக்கொண்டு திரியும் ஈஸ்வரவிஷயத்தில் க்ருதக்நரானவர்களையிறே - பூமிபாரமென்கிறது.

(உண்ணும் சோற்றினைவாங்கிப் புல்லைத்திணியினே) "மநுஷ்யயோநியிலே பிறந்தவைத்தே அறிவிலிகளாகையாலே அந்த ஜ்ஞாநமில்லாத உங்களுக்கு மநுஷ்யர் ஜீவிக்கிற ஜீவநமேதுக்கு?" என்று பறித்து, அறிவில்லாத பசுக்கள் தின்கிற ஜீவநமான புல்லைக்கொண்டுவந்து திணியுங்கோள். ஆஹாரநித்ராதி சதுஷ்டயமும் பசுக்களுக்கும் மநுஷ்யர்களுக்கும் ஸமாநமாயிருக்க, ஜ்ஞாநமிறே பசுக்களிற்காட்டில் இவர்களுக்கு அதிகமான விஷயம்; அந்த ஜ்ஞாநமில்லாதார் பசுஸமரிறே; அத்தைப்பற்ற, மநுஷ்யர்

வலிமையுடைய சர்மாவதியைக்காட்டுகிறார் (நெஞ்சிலித்யாதி), பர்வதாதிகளிலும் இவர்கள் பாரமென்கைக்கு அவர் பாபமே ஹேதுவென்றருளுகிறார் (இப்படியித்யாதி), அவனை நினையாமை பாபமென்னுமத்தையு முபபாதிக்கிறார் (தாக்களித்யாதி).

(க) (உ) பெரியதிருவ-அ.

http://acharya.org

"தின்னேன்" என்றுமும் திணியுங்கோளென்றபடி. திணித்தாலும் இவன் மென்றிரக்கவேண்டாவோ வென்னில், "உங்கள் பூர்வர்கள் இப்படி காண்போந்தபடி" என்று இவர்களை இசைவித்து வாங்கின சோற்றை அந்த மருகங்களுக்கு இடுங்கோள்; மருகங்கள் இட்ட வனையறிந்து வளர்த்தியாய் வருமே, இவர்கள்இட்டவனையு மறியார்கள்; இடுகிற ஜீவநவாசியு மறியார்கள். வாசியறிந்தவர்களைப் பார்த்திறே திணியுங்கோளென்றது.

இத்தால் தந்தாமுடைய கடாக்ஷ விசேஷங்களாலே தந்தா முக்காஸந்நவர்திகளான ஶிஷ்யபுத்ரர்களை உஜ்ஜீவிப்பிக்க வல்ல வாசார்யர்கள், தந்தாமுடைய நிர்ஹேதுவாலே தாஸ்தரான ஶிஷ்ய புத்ரர்களை உஜ்ஜீவிப்பிக்கும்படி வல்லானவர்களையும் ஸ்வமநாக்

ஜீவிக்கிறசோற்றைத் தின்னுதபடிவாங்கிப்பசுக்கள் தின்கிறபுல்லைத் திணியுங்கோ ளென்கிறார். (க) "மிண்டர் பாய்ந்துண்ணும்சோற் றை விலக்கி நாய்க்கிடுமினீரே" என்று தங்கள் திறத்தில் அவன் செய்தஉபகாரத்தையறிந்து அவனெழுந்தருளியிருக்கிற தேசத்தை வாய்புலத்த வேண்டியிருக்க, அது செய்யாதே க்ருதக்நராய் முண் டடித்து பலத்தாலே ஜீவித்துத் திரிகிறவர்கள் ஜீவிக்கிறசோற்றை விலக்கி, ஒருநாள் ஒரு பிடிசோறிட்டவன் வாசலிலேப்பற்றிக்கிடக் கும் க்ருதஜ்ஞமான நாய்க்கடுங்கோள் நீங்கள் என்றபடி-ஸ்ரீதொண் டரடி-ப்பொடியாழ்வார்.

இவர்கள் இப்படி "திணிமின்" "இடுமின்" என்கிறது ஆரைக்குறித்தென்னில்; விசேஷஜ்ஞராய் இது செய்கைக்கீடான சக்திமான்களா யிருப்பவரைக் குறித்திறே இப்படி இவர்கள் தானருளிச் செய்கிறது; "இதுதன்னைக்கேட்டாகிலும் லஜ்ஜாபயங் களுண்டாய் பகவத்விஷயத்தில் நெஞ்சுபுரிவர்களோ" என்னும் கரையாலேயிறே. .... (ங)

தம்மைப்போலே விசேஷஜ்ஞரெல்லாம் ஸத்தாகையாலும் அவிஶே ஷஜ்ஞர் அசர்ஹராகையாலும் "திணிமின், இடுமின்" என்று ஆரைக்குறித்துச் சொல்லுகிறரென்னும் ஸங்கையை அநுவதிக்கிறார் (இவர்களித்யாதி). விஶே ஷஜ்ஞரான ஸத்க்ரிமான்களைக் குறித்துக் கோட் சொல்லுவாரைப் போலே நிர் தயமாகச் சொல்லக்கூடுமோ வென்ன வருளுகிறார் (இப்படியித்யாதி). (ஙு)

(க) திருமர்-கசை.

http://acharya.org

மூ.—

பூதமைந்தொடு வேள்வியைந்து புலன்களைந்து பொறிகளால்
ஏதமொன்று மில்லாத வண்கையினர்கள்வாழ திருக்கோட்டியூர்
நாதனேநரசிங்கனே நவின்றேத்துவார்க ளூழக்கிய
பாததூளிபடுதலா லிவ்வுலகம் பாக்கியஞ் செய்ததே. (சு)

களையும் கூடி, பிரிந்திருக்கச் செய்தேயும் அவர்களுடைய நீர்மை யை விஸ்வஸித்து ஸம்மர்யாதாதிவர்த்தந நிஷ்ப்ரயோஜந வ்யா பார போகி (ஹோமி) களான ப்ரகாரத்தைக் காட்டுகிறது.

அவ;—ஆரும்பாட்டு. (பூதமித்யாதி) கீழ்ப்பாட்டில் "நினைப் பிலாவலி நெஞ்சுடைய பூமி பாரங்கள்" என்று அவைஷ்ணவர்கள் ஹேயதையைச் சொல்லிற்று; இதில் ஸ்ரீ வைஷ்ணவர்களுடைய வேற்றம் சொல்லுகிறது.

ஸ்வா;—(பூதமைந்து) *மண்ணுய் நீரெரிகால் மஞ்சுலாவு மாகாசமுமாம் புண்ணூராக்கை. தத்வம் – இருபத்து நாலு, இதி லேழு - ப்ரதாநம், இந்தமே ழிலும் ஐந்து ப்ரதாநம், இது எல்லா மதங்களுக்கு மொக்கும். (வேள்வியைந்தும்) பஞ்சமஹாயஜ்ஞங் கள். (புலன்களைந்து) இந்த்ரியங்களைந்து. (பொறிகளைந்து)

அவ;—ஆரும்பாட்டு. கீழ்ஐந்துபாட்டாலும் – அவைஷ்ண வர்களுடைய ஹேயதை சொல்லிற்று; இப்பாட்டுத்தொடங்கி மேலைந்துபாட்டாலும் - ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுடைய ஏற்றம் சொல் லுகிறது.

வ்யா;—(பூதமைந்தொடு) இத்தால்-பஞ்சபூதாரப்த(ஜ)மான தேஹத்தைச் சொல்லுகிறது. * மண்ணுய் நீரெரிகால் மஞ்சுலாவு மாகாசமுமரம் புண்ணூராக்கையிறே. இத்தோடே (வேள்வி யைந்து) பஞ்சமஹாயஜ்ஞங்கள். (புலன்களைந்து) ஶப்தாதிகளான விஷயங்களைந்து. "புலன்கள்" என்று-புலப்படும் விஷயங்களைச் சொல்லுகிறது. "பொறிகள்" என்று - ஸ்ரோத்ராதிகளான இந்த்ரியங்களைந்தையும் சொல்லுகிறது. இவற்றை "பொறி" என்கி

அரு;—ஆரும்பாட்டு. (பூதமித்யாதி) "பூதமைந்து" என்றது-லக்ஷணயா ஶரீரத்தைச் சொல்லுகிறதென்று திருவுள்ளம்பற்றி ஸம்பந்தத்தைக் காட்டு கிறார் (இத்தாலித்யாதி). தேஹம் பஞ்சபூதாரப்தமென்று மதத்தை ஸம்வா தம் காட்டுகிறார் (மண்ணுயித்யாதி). (கால்)காற்று, (மஞ்சு) மேகம், (ஆக்கை) ஶரீரம். "பூதமைந்தும்" என்றது-ஐந்தாலுமென்றபடி. வேள்வியைந்துமென் றது-ஐந்தாலு மென்றபடி.

http://acharya.org

(க) "புலனைந்துமேயும் பொறியைந்து நீங்கி" (ஏதமொன்றுமிலாத) இவற்றோடு கூடியிருக்கச் செய்தே தோஷமின்றிக்கே யிருக்கை.

(பூதமைந்து மேதமொன்றில்லாத) ஸத்வரஜஸ்தமஸ்ஸுக்களோடே கலசியிறே ப்ரக்ருதியிருப்பது, ஸத்வத்துக்கு நிவ்ருத்திகுணம், தமஸ்ஸுக்கு ப்ரவ்ருத்திகுணம், முன்பு விஹிதத்தில் நிவ்ருத்தியும் நிஷித்தத்தில்ப்ரவ்ருத்தியுமாய்ப் போருமாகையிறே; அக்ருத்யகரணத்திலும் க்ருத்யாகரணம் க்ரூரமாகிறது. அக்ருத்யகரணத்துக்கு தேச தோஷத்தாலும் தேஹ தோஷத்தாலும் கூடுமென்று அநுக்ரஹத்துக்கு விஷயமுண்டு. கீழ் தனக்கடைத்தது செய்யாதபோது நிக்ரஹம் கனத்திருக்கும். (உ) "நீசனேன் நிறைவொன்றுமிலேன்" என்று அகாத்மகுண பூர்த்தியையும் ஆத்மகுண கந்தமில்லாமையையுமருளிச்செய்தாரிறே. ஸத்வம் விஞ்சினபோது மற்றையிரண்டும் ஸத்வத்தின் வழியிலே வரும். அப்போது நிவ்ருத்தி நிஷித்தத்திலும் ப்ரவ்ருத்தி விஹிதத்திலும் கிடக்கும். அதாவது தனக்கும்பிறர்க்குமாய்ப்போந்தவிரண்டுக்கும்ப்ராயஸ்சித்தம் பகவத்பாகவத விஷயங்களிலே அந்வயிக்கும். தனக்கென்றிருக்கை - ஏதம்; ஈச்வரனுக்கென்கை - ஏதமின்றிக்கேயிருக்கை. ஏதமொன்றுமின்றிக்கே யிருக்கையாவது - ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுக்கென்றிருக்கை. (வேள்வியைந்து மேதமொன்றிலாத) ஸ்வர்காதி ஸாதநமாக வநுஷ்டிக்கை - ஏதம்; மோக்ஷஸாதநமாக வநுஷ்டிக்கை - ஏதமின்றிக்கேயிருக்கை; பகவத்பாகவத ப்ரீதியென்றநுஷ்டிக்கை - ஏதமொன்றுமின்றிக்கேயிருக்கையாவது. (புலன்கள்) அது - இவனை ஸப்தாதிகளிலே கொடுபோய் விழவிட்டு மூடிக்குமதாகையாலே. (க) "புலனைந்துமேயும் பொறியைந்து" என்னக்கடவதிறே. இவற்றால் (ஏதமொன்றுமிலாத) இவற்றோடே கூடியிருக்கச் செய்தே தோஷமின்றிக்கே யிருக்கை.

(பூதமைந்து மேதமொன்றில்லாத) தேஹாத்மாபிமானம் தனக்கு என்றிருக்கை-ஏதம்; ஈச்வரனுக்கு என்றிருக்கை-ஏதமின்றிக்கேயிருக்கை. ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுக்கு என்றிருக்கை - ஏதமொன்றுமின்றிக்கே யிருக்கையாவது. (வேள்வியைந்துமேத மொன்றுமிலாத) ஸ்வர்க்காதி ஸாதநமாக வநுஷ்டிக்கை -ஏதம்; மோக்ஷ

(க) தி-வா-ய்-உ-ஷ-ச. (உ) தி-வாய்-நா-கூ-ச.

http://acharya.org

ளைந்து மேதமொன்றுமிலாத) இந்திரியங்களை இதர விஷயங்களி லே மூட்டுகை ஏதம், பகவத்விஷயத்திலே மூட்டுகை-ஏதமின்றிக் கே யிருக்கை, பாகவத விஷயத்திலே மூட்டுகை - ஏதமொன்றுமின் றிக்கே யிருக்கையாவது. (பொறிகளைந்து மேத மொன்றுமிலாத) ஸப்தஸ்பர்ஸ ரூபரஸங்களைத் தனக்கென்றிருக்கை-ஏதம்; இவற்றை பகவத் விஷயத்துக்கென்றிருக்கை-ஏதமின்றிக்கேயிருக்கை; பாக வத விஷயத்துக் கென்றிருக்கை-ஏதமொன்று மின்றிக்கேயிருக் கையாவது.

(வண்கையினர்கள்) வண்மை-ஔதார்யம், அதாகிறது-"பூமி பாரங்களுண்ணும் சோற்றை வாங்கி" அப்படியார்த்தங்கள் நஸியாத படியாகவாங்குகையும் இவற்றைஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுக்குக்கொடுக் கையும். ஈஸ்வரனையுமுன்படப்பறித்திறே பாகவத கைங்கர்யம்பண் ணிற்றித்திருமங்கையாழ்வார். அதுக்குபாயமாகவிறே ஈஸ்வரன்

ஸாதகமாக வநுஷ்டிச்கை - ஏதமின்றிக்கேயிருக்கை; பகவத்பாக வதப்ரீதி என்றநுஷ்டிக்கை-ஏதமொன்றுமின்றிக்கே யிருக்கையா வது. (புலன்களைந்து மேதமொன்றுமிலாத) ஸப்தஸ்பர்ஸரூப ரஸகந்தங்களைத் தனக்கு என்றிருக்கை - ஏதம்; இவற்றை பகவத் விஷயத்துக் கென்றிருக்கை-ஏதமின்றிக்கேயிருக்கை; பாகவதவிஷ யத்துக்கென்றிருக்கை-ஏதமொன்று மின்றிக்கே யிருக்கையாவது. (பொறிகளைந்து மேதமொன்றுமிலாத) இந்திரியங்களை இதர விஷ யங்களிலே மூட்டுகை-ஏதம்; பகவத்விஷயத்திலே மூட்டுகை - ஏத மின்றிக்கே யிருக்கை; பாகவத விஷயத்திலே மூட்டுகை - ஏத மொன்று மின்றிக்கே யிருக்கையாவது.

(வண்கையினர்கள்) அதாவது - ஔதார்யம். அதாகிறது - "பூமிபாரங்களுண்ணும் சோற்றினைவாங்கி" என்கிறபடியே அப் பதார்த்தங்கள் நஸியாதபடியாக வாங்குகையும், இவற்றைஸ்ரீவைஷ் ணவர்களுக்குக் கொடுக்கையும். ஈஸ்வரனையு முட்படப்பறித்திறே பாகவதகைங்கர்யம் பண்ணிற்று - திருமங்கையாழ்வார்; அதுக்கு

வாங்குகையும் ஔதார்யமாகச் சொன்னதுக்கு அந்தப்பதார்த்தங்கள்.

நஸியாதபடி ஸத்தாப்ரதாநம் பண்ணுகையாலே யென்று கருத்து இப்படி செய்தவர்களுண்டோவென்னவருளுகிறார் (ஈஸ்வரனித்யாதி)-

அதுக்கு உபாயமாக) என்று "நின் திருவெட்டெழுத்தும் கற்று நானுற்றது

http://acharya.org

பெரியாழ்வார் திருமொழி, ச-ப, ச-தி, சு-பா, பூதமைந்து. கூ அசு

திருமந்த்ரத்தை உபதேசித்தது. (க) "துன்னுசகடத்தால் புக்க பெருஞ்சோற்றைத்தான் துற்றியதெற்றனவும்" என்றுஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுக்கிடாதேதானேஉண்டானென்றிறே ஆழ்வார்கர்ஹித்தது. (உ) "பொதுவாகவுண்பதனேப்புக்குநீயுண்டக்கால்சிதையாரோவுன்னோடு" என்று ஸ்ரீபாஞ்சஜந்யாழ்வானேயுட்படகர்ஹித்தார்களிறே பெண்கள். அவ்வளவன்றிக்கே "சாதுகோட்டியுட்கொள்ளப்படுவார்" என்கிறபடியே தங்கள் திரளில் கூட்டாதே பாஞ்சஜந்யத்தைப் பற்பகாபலனேடேயிறே கூட்டிவிட்டது. அவதாரத்திலுண்ட விழவு தீரவிறே அர்ச்சாவதாரத்தில் அமுதுசெய்தாப்போலே குறையாமல் கொடுக்கிறது. (வாழ்) கண்ணுலேகண்டதுபவிக்கப்பெற்றவர்கள்.

உபாயமாகவிறேஈஸ்வரன்திருமந்த்ரத்தையுபதேசித்தது. (க)"துன்னுசகடத்தாற்புக்க பெருஞ்சோற்றை - தான்துற்றிய தெற்றனவும்" என்று - ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுக்கிடாதே தானேயுண்டானென்றிறே ஆழ்வார் கர்ஹித்தது. (உ) 'பொதுவாக வுண்பதனேப்புக்கு நீயுண்டக்கால் சிதையாரோ உன்னோடு" என்றுஸ்ரீபாஞ்சஜந்யாழ்வானேயு முட்பட கர்ஹித்தாளிறே பெண்; அவ்வளவுமன்றிக்கே, (க) "சாதுகோட்டியுட்கொள்ளப்படுவாரே" என்கிறபடியே, - தங்கள் திரளில்கூட்டாதே * பாஞ்சசன்னியத்தைப் பற்பகாபலனேடேயிறே கூட்டிவிட்டது. அவதாரத்திலுண்டானவிழவுதீரவிறே, அர்ச்சாவதாரத்தில் அமுது செய்தாற்போலே குறையாமல் கொடுக்கிறது. (வாழ்)கண்ணுலேகண்டு அநுபவிக்கப்பெற்றவர்கள்.

முன்னடியார்க்கடிமை" என்கிறபடியே, பாகவத கைங்கர்யத்துக்கு உடலாக வென்றபடி, பூதமைந்தோடு வென்று தொடங்கி வண்ணகையினுர்களென்னுமளவில், ஸ்வார்த்தமாயிருக்கையும் பரார்த்தமாகாமையும் கர்ஹிதமென்று பலிக்கையால் அதுக்கு ஸம்வாதங்களைக்காட்டுகிறார் (துன்னித்யாதி வாக்யத்வயத்தாலே). இப்படி ஸ்ரீபாஞ்சஜந்யாழ்வானே உக்தியால் கர்ஹித்தமாத்ரமன்றிக்கேஅநுஷ்டானபர்யந்தமாக்கினரென்கிறார்(அவ்வளவித்யாதி). ஸ்வார்த்தத்தை கர்ஹிதவ்யமென்னுமதுக்கு ஜ்ஞாபகமேதென்னவருளுகிறார் (அவதாரத்திலித்யாதி). (அவதாரத்தில்) க்ருஷ்ணவதாரத்தில் (அமுது செய்தாப்போலே) என்றவனந்தரம் "கண்டுகந்து" என்று சேஷம்.

(க) பெரியதிரும-கசo. (உ) நா-தி-எ-கூ. (ரு) கூ-கூ கக.

http://acharya.org

(திருக்கோட்டியூர் நாதனே) "ஸ்ரீவைகுண்ட்டநாதன், திருப்பாற்கடல் நாதன்" என்பதிலும் திருக்கோட்டியூர் நாதனென்கையிறே ஏற்றம். நாதனே யென்றது - சொக்கநாராயணரை. நரசிங்கனே யென்றது-தெற்காழ்வாரை. *மார் விரண்டு கூறுகக்கீறிய கோளரியை வேறுகவேத்தியிருக்கு மவர்களிறே இவர்கள். ஸ்ரீப்ரஹ்லாதாழ்வானைத் "திருநாமம் சொல்லவொட்டேன்" என்ற வாய்தகர்த்திறே மார்பிடந்தது. (பாததூளிபடுதலால்) அநுபவஜநித ப்ரீதிக்குப் போக்குவிட்டு ஸஞ்சரிக்கிற தூளிபடுதலால், (இவ்வுலகம்)* நினைப்பிலா வலிநெஞ்சுடைப் பூமிபாரங்கள் வர்த்திக்கிற லோகம்.

(பாக்கியம் செய்ததே) திருவுலகளந்த திருவடிகளில் தூளி பட்டதன்று பாக்யம். ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள் ஸ்ரீபாததூளிபட்டது பாக்யம். கல்லிப்பெண்ணுக்கி ஸரீரத்தைப் பூண்கட்டிற்ற

(திருக்கோட்டியூர்நாதனே) 'ஸ்ரீவைகுண்டநாதன்' 'திருப்பாற்கடல்நாதன்' என்பதிலும், "திருக்கோட்டியூர்நாதன்" என்பதிறேயேற்றம். நாதனேயென்றது - சொக்கநாராயணரை. (நரசிங்கனே) என்றது - தெக்காழ்வாரை. (நரசிங்கனே நவின்றேத்துவார்கள்) * மார்விரண்டு கூறுகக்கீறிய கோளரியை வேறுகவேத்தியிருக்குமவர்களிறே இவர்கள். ஸ்ரீப்ரஹ்லாதாழ்வானே "திருநாமம் சொல்லவொட்டேன்" என்ற வாயைத் தகர்த்திறே மார்வை இடந்தது. (உழக்கியபாததூளி படுதலால்) அநுபவஜநிதப்ரீதிக்குப் போக்குவிட்டு ஸஞ்சரிக்கிற தூளி படுதலால். (இவ்வுலகம்) * நினைப்பிலாவலி நெஞ்சுடைப்பூமி பாரங்கள் வர்த்திக்கிற இந்த லோகம்.

(பாக்கியம்செய்ததே) திருவுலகளந்த திருவடிகளின் தூளிபட்டதன்று பாக்யம்; ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள் ஸ்ரீபாததூளிபட்டது பாக்யம். கல்லிப் பெண்ணுக்கி சரீரத்தைப் பூண்கட்டித்தந்தவித்தனை -

---

அதிசயிதமான தேசத்துக்கு நாதனென்னுதே திருக்கோட்டியூர் நாதனென்றதுக்குபாவமருளுகிறார் (ஸ்ரீவைகுண்ட்டேத்யாதி) நரசிங்கனேயென்றவிடத்தில் குணதிஸந்தர்சம் நவின்றேத்துகைக்கு ஹேதுவென்று தாத்பர்யமருளுகிறார் (மார்விரண்டித்யாதி வாக்யத்வயத்தாலே). (ஸஞ்சரிக்கிற)என்ற வாக்யத்தில் "பாதம்" என்று ஸேஷம். (சு)

http://acharya.org

பெரியாழ்வார் திருமொழி, ச-ப, ச-தி, எ-பா, குருந்தமொன்று கூகை மூ:—

குருந்தமொன்றெரித் தாளைடுஞ்சென்று கூடியாடிவிழாச்செய்து திருந்துநான்மறையோ ரிராப்பகலேத்திவாழ் திருக்கோட்டியூர் கருந்கடமுகில்வண்ணனைக்கடைக்கொண்டுகைதொழும்பத்தர்கள் இருந்தவூரி லிருக்குமானிட ரெத்தவங்கள் செய்தார்கொலோ. (எ)

த்தனை அவன் திருவடிகள். கடல் வண்ணன் பூதங்கள் ஸ்ரீ பாத தூளிபட்டால் (க) "போயிற்று வல்லுயிர்ச்சாபம்" என் றுஸ்வ ரூபத்தைப்பற்றிவரும் விரோதிகளும்போமிறே. *பேர்த்தகரான் குடையான் திருவடி படுவதிலும் பேரோதும் தீர்த்தகரர் ஸ்ரீபா தம் படுகையிறேபாக்யம். ... . (சு)

ஸ்வா;— ஏழாம்பாட்டு. (குருந்தமித்யாதி) அத்விதீய மான குருந்தம் பூமுட்டாக்கிட்டாப்போலே யிருக்கையாலே க்ருஷ்ணன் விரும்பியிருக்கும். (உ) "பூங்குருந்தேறியிராதே" என் னக்கடவதிறே. "இதிலேக்ருஷ்ணன் வந்தேறக்கூடும். பின்னை நலிகி றோம்" என்றிறே அஸுரன் ப்ரவேசித்தது, (ஒசித்தான்) விரோதி நிரஸநம். (ஒசித்தாளெடும் சென்றுகூடியாடி விழாச்செய்து) வி ரோதிநிரஸநசீலனைச் சென்று கிட்டி. இருவர்தினவு மொன்றாய்

அவன் திருவடிகள்; * கடல்வண்ணன் பூதங்கள் ஸ்ரீபாததூளிபட் டால் - "போயிற்று வல்லுயிர்ச்சாபம்" என்று ஸ்வரூபத்தைப்பற் றி வரும் விரோதிகளும்போமிறே, * பேர்த்தகரம் தான்குடை யான் திருவடிகள் படுவதிலும் *பேரோதும் தீர்த்தகரர் ஸ்ரீபாதம் படுகையிறே பாக்யம். .... (சு)

வ்யா.—ஏழாம்பாட்டு. (குருந்தமொன்று) அத்விதீயமான் குருந்தம். பூமுட்டாக்கிட்டாற்போலே க்ருஷ்ணன் விரும்பியிருக் கும். (உ) "பூங்குருந்தேறியிராதே" என்னக்கடவதிறே. "இதிலே க்ருஷ்ணன்வந்து ஏறக்கூடும், பின்னை நலிகிறோம்" என்றிறே - அஸுரன் ப்ரவேசித்தது. (ஒசித்தான்) விரோதிநிரஸநம்பண்ணி னன். (ஒசித்தாளெடுஞ்சென்று கூடியாடி விழாச்செய்து,) விரோ திநிரஸந சீலனைச்சென்று கிட்டி; இருவர்தினவு மொன்றாய் அவன்

அரு;—ஏழாம்பாட்டு. (குருந்தமித்யாதி) அத்விதீயத்வத்தை உபபா திக்கிறார் (பூமுட்டாக்கித்யாதி), ஒசிக்கைக்குஹேதுவையருளுகிறார் (இதிலே யித்யாதி), கூடியென்றதினர்த்தம் (இருவர் தினவுமொன்றாய்) என்றது.

(க) தி-வாய்-தி-உ-க. (உ) நா-தி-கூ-எ.

http://acharya.org

அவன் குணங்களிலே அவகாஹித்து அநந்தரம் இவர்களுக்கு விக்ரஹாநுபவத்தைக்கொடுக்கும். அங்கும் *ஸதாபஸ்யந்தியிறே. (திருந்து நான் மறையோர்) வேதத்துக்குத் திருத்தமாவது - குணவிக்ரஹாநுபவத்துக்கு ஏகாந்தமான ப்ரதேசங்களில் சொல்லுகிறபடியே அநுஷ்டிக்கை. (இராப்பகலேத்தி) வேறு அந்யபரதையில்லாமையாலே இதுமாறாமல் நடக்கும். (வாழ்) அநந்யப்ரயோஜநராகையாலே இதுதானே பலமாயிருக்கும். (திருக்கோட்டியூர்) அவர்கள் வர்த்திக்கிற தேசம். (கருந்தடமுகில் வண்ணனே) கருத்துப்பெருத்திருக்கிற நீல முகில்போலே யிருக்கிற திருமேனியையுடையவனே.

குணங்களிலே அவகாஹித்து, அநந்தரம் இவர்களுக்கு விக்ரஹாநுபவத்தைக்கொடுக்கும். அங்கும் * ஸதாபஸ்யந்தியிறே. (திருந்துநான்மறையோர்) வேதத்துக்குத் திருத்தமாவது - பகவத்ஸ்வரூபாதிகளில் உள்ளபடி ப்ரதிபாதிக்கை. இதில் இவர்கள் செய்வது குணவிக்ரஹாநுபவத்துக்கு ஏகாந்தமானப்ரதேசங்களில் சொல்லுகிறபடியே அநுஷ்டிக்கை. (இராப்பகலேத்தி) வேறு அந்யபரதையில்லாமையாலே இதுமாறாமல்நடக்கும். (வாழ்) அநந்யப்ரயோஜநராகையாலே இது தானே பலமாயிருக்கும். (திருக்கோட்டியூர்) அவர்கள் வர்த்திக்கிற தேசம். (கருந்தடமுகில்வண்ணனே) கறுத்து நெய்த்திருக்கிற முகில்போலே யிருக்கிற திருமேனியையுடையவனே.

"விழாச்செய்து" என்றநிகர்த்தம் (அநந்தரமித்யாதி) கொடுக்குமென்றதற்கு நிஷ்யதேசம் கொடுக்குமென்று கருத்து, திருத்தத்தையுடைத்தாய் நாலுவகைப்பட்ட மறையையுடையவர்களென்று முப்தார்த்தமாய், அதில் அர்த்தாநுஷ்டாந பர்யந்தமென்று தாத்பர்யமருளுகிறார் (வேதத்துக்கித்யாதி வாக்யத்வயத்தாலே), விழாச்செய்தென்னுமளவால் அநுபவத்தைச் சொல்லி "இராப்பகலேத்திவாழ்" என்றுவ்யாவ்ருத்தியைச்சொல்லுகையாலே "திருந்துநான் மறையோர்" என்றதாலே அநுஷ்டாநத்தைச்சொல்லிற்றென்று திருவுள்ளம்.

கடைக் கொண்டென்றது - நிகர்ஷத்தை யநுஸந்தித்துக் கொண்டென்னுதல், நிக்ருஷ்டமான க்ருத்யத்தைக்கொண்டென்னுதல், கடைசி

http://acharya.org

(கடைக்கொண்டுகைதொழும்) தங்கள் கைச்யத்தையே மூன்னிட்டுத் தொழுமவர்கள். அன்றிக்கே உத்க்ருஷ்டன் பக்கல் அபக்ருஷ்டன் செய்யும் தொழிலென்னவுமாம். அன்றிக்கே, கடையென்று - முடிவாய், மேல் "விற்கவும் பெறுவார்கள்" என்கையாலும் அதீப சேஷத்வமேதங்களுக்கு ஸ்வரூபமென்று கண்டவர்களுக்கு உகப்பாக பகவத்விஷயத்தைத் தொழுமவரென்னவுமாம். (பத்தர்கள்) வைதமாகவன்றியிலே ராகமாகத் தொழுமவர்கள். (இருந்தவூரிலிருக்கும் மானிடர்) மானிடரென்கையாலே மநுஷ்ய ஜந்மத்துக்கு ப்ரயோஜநம் ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களிருந்த வூரிலே யிருக்கையென்னுமிடத்தைக் காட்டுகிறது. அங்குப்போகிறதும் "வானவர் நாடு" என்றிறே. (க) "சேதநனேயே தொழுவார் விண்ணுளாரிலும் சீரியர்" என்கையாலே அவர்களில் இவர்களுக்கு வாசியுண்டானாப் போலே தேசத்துக்கும் அவதாரத்துக்கும்வாசியுண்டு. "இருந்தவூரி

(கடைக்கொண்டு கைதொழும்) தங்கள்நைச்பத்தை முன்னிட்டுத்தொழுமவர்கள். அன்றிக்கே,உத்க்ருஷ்டன்பக்கலிலேஅபக்ருஷ்டன் செய்யுந்தொழிலென்னவுமாம். அன்றிக்கே, "கடை" என்று முடிவாய், மேல்"விற்கவும் பெறுவார்கள்" என்கையாலும் "அதீப சேஷத்வமே தங்களுக்கு ஸ்வரூபம்" என்று கொண்டு அவர்களுக்கு உகப்பாக பகவத்விஷயத்தைத் தொழுமவரென்னவுமாம். (பத்தர்கள்) வைதமாகவன்றிக்கே, ராகமாகத் தொழுமவர்கள். (இருந்தவூரிலிருக்கும் மானிடர்) "மானிடர்" என்கையாலே-மநுஷ்யஜந்மத்துக்குப்ரயோஜநம்ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களிருந்தவூரிலிருக்கையென்னுமிடம்காட்டுகிறது. அங்குப்போகிறதும் (க)"வானவர் நாடு" என்றிறே. (க) "சேதநனேயேதொழுவார் விண்ணுளாரிலும் சீரியர்" என்கையாலே - அவர்களில் இவர்களுக்கு வாசியுண்டானாப் போலேஅத்தேசத்துக்கும் அவதாரத்துக்கும்வாசியுண்டு. "இருந்த

யிலே தங்களேயிட்டுக்கொண்டென்னுதலென்று மூன்று வகைகையு மடை வேயருளிரூர் (தங்களித்யாதி வாகயத்ரயத்தாலே). அவர்களோப்போலே அவர்களிருந்தவூரும் உத்தேச்யமாமோவென்னவருளிரூர் (அங்கித்யாதி). அது பரமபதமன்றே, இவ்விபூதிப்ராக்ருதமன்றே உத்தேச்யமானபடியெங்ஙனே யென்னவருளிரூர் (சேதநேத்யாதி). (அவதாரத்துக்கும்) என்றது

http://acharya.org

லிருக்கும் மானிடர்'' என்கையாலே அவர்களல்லருத்தேச்யர்; அவர்களிருந்ததேசம் *வைகுந்தமாகும் தம் மூரெல்லாம்.

ஆழ்வானுக்கொரு ஸ்ரீவைஷ்ணவர் திருவடிச்சார்ந்தாரென்று விண்ணப்பம்செய்ய, ''பாகவதகைங்கர்யமேயாத்ரையாய்ப்போந்தவரை அப்படி சொல்லலாகாது; 'திருநாட்டுக்குப்போனர்' என்று சொல்லவேணுங்காணும்'' என்றருளிச்செய்தார். ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களே, ''நீராட'' என்றும், ஆசார்யனே ''திருமஞ்சநம்பண்ண'' என்றும்சொல்லுகிறது உத்தேச்யதாரதம்யத்தையிட்டிறே. வடுகநம்பி திருநாட்டுக்குப் போனரென்று ஒரு ஸ்ரீவைஷ்ணவர் அருளிச்செய்ய, ''அருளாளப்பெருமாளெம்பெருமானார் திருவடிகளே சரணம்'' என்றார்.

வூரிலிருக்கும் மானிடர்'' என்கையாலே அவர்களல்லர் உத்தேச்யர், அவர்களிருந்ததேசம், (க) ''வைகுந்தமாகும் தம்மூரெல்லாம்.''

ஆழ்வானுக்கு, ''ஒரு ஸ்ரீவைஷ்ணவர், திருவடிச்சார்ந்தார்'' என்று விண்ணப்பம் செய்ய; ''பாகவத கைங்கர்யமே யாத்ரையாய்ப்போந்தவரை அப்படி சொல்லலாகாது, 'திருநாட்டுக்குப் போனர்' என்று சொல்லவேணுங்காணும்'' என்றருளிச் செய்தாராம். ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களே ''நீராடவேணும்'' என்றும், ஆசார்யனே 'திருமஞ்சனம்பண்ணவேணும்'' என்றும்சொல்லுகிறது-உத்தேச்யதாரதம்யத்தை யிட்டிறே. ''வடுகநம்பி திருநாட்டுக்குப்போனர்'' என்று ஒரு ஸ்ரீவைஷ்ணவர், அருளாளப்பெருமாளெம்பெருமானை

அவதரித்த தேசத்துக்குமென்றபடி. ''மானிடர்'' என்றதற்குத்தாத்பர்யாந்தரமருளுகிறார் (இருந்த வித்யாதி).

தேசமே உத்தேச்யமென்னுமதற்கு ஸம்வாதமாக ஒரைஹிக்யமருளுகிறார் (ஆழ்வானுக்கித்யாதி). (திருவடிச்சார்ந்தார்) என்றது - எம்பெருமானையே ப்ராப்யமாகச் சொல்லலாகாது, வானவர் நாடான திருநாட்டுக்குப்போனரென்றவேணுமென்று இவ்வை ஹிக்யத்துக்குத்தாத்பர்யம். திருநாட்டுக்குப் போனரென்றாலும் திருவடிச்சார்ந்தாரென்றாலும் பலமொத்திருக்க, இவ்வசநபேதத்தாலே யென்ன விசேஷமென்னவருளுகிறார் (ஸ்ரீவைஷ்ணவர் க்ஷேயித்யாதி). பகவந்நிஷ்டரைத் திருவடிச்சார்ந்தாரென்றுப்போலே பாகவதநிஷ்டரைச் சொல்லலாகாது; வானவர் நாடான தேசஸம்பந்தத்தையிட்டேசொல்லவேணுமென்றதாயிற்று. மேல்வாக்யத்தில்சொன்னதாரதம்யத்துக்கு ஒருமம்வாதம் காட்டுகிறார் (வடுகநம்பியித்யாதி). ஆசார்யன் திருவடி

(க) இ-வரய்-டு-கூ-கக.

http://acharya.org

ளாளப் பெருமாளெம்பெருமானுக்கு விண்ணப்பம் செய்ய, சிறிது போது மோஹித்துக்கிடந்து, உணர்ந்தருளி அவரைப்பார்த்து திருநாட்டுக்குப் போஞரென்னலாகாது காணும். உடையவர் ஸ்ரீ பாதத்துக்குப்போஞரென்னவேணுங் காணுமென்றருளிச் செய்தார். ஸ்ரீசபரியும் பெருமாள் திருவடிகளிலே ப்ரார்த்தித்ததுமிது விறே.

ஆழ்வான் ஸம்ஸாரத்திலார்த்தியின் கனத்தாலே கலங்கிப்பெருமாள் திருவடிகளிலே "அடியேனைத் திருநாட்டேறப்போம்படி திருவுள்ளமாகவேணும்" என்றுவிண்ணப்பம்செய்துபெருமாளும் திருவுள்ளமாய், பின்பு ஆழ்வார் திருவரங்கப்பெருமாளரையர் திருமாளிகையிலேபுறவீடுவிட்டிருக்கிறவளவிலே இத்தைஉடையவர்கேட்டருளி, பஞ்சுக்கொட்டன் திருவாசலளவாகவெழுந்தருளி "பெருமாளுக்கு விண்ணப்பம் செய்தால் செய்தருளுவர்; நாமடியாகப்பெரு

ருக்கு விண்ணப்பஞ்செய்ய, சிறிதுபோது மோஹித்துக்கிடந்து உணர்ந்தருளி, அவரைப்பார்த்து 'திருநாட்டுக்குப்போஞர்" என்னலாகாதுகாணும், 'உடையவர் ஸ்ரீபாதத்துக்குப்போஞர்' என்னவேணுங்காணும்" என்றருளிச்செய்தாராம். ஸ்ரீசபரியும் பெருமாள் திருவடிகளிலே ப்ரார்த்தித்ததுமிதுவிறே.

ஆழ்வான், ஸம்ஸாரத்தில் ஆர்த்தியின் கனத்தாலே கலங்கி, பெருமாள் திருவடிகளிலே, "அடியேனைத் திருநாடேறப் போம்படி திருவுள்ளமாகவேணும்" என்று விண்ணப்பம்செய்ய; பெருமாள் திருவுள்ளமாய், ஆழ்வார்திருவரங்கப்பெருமாளரையர் திருமாளிகையிலே புறவீடுவிட்டிருக்கிறவளவிலே, இத்தை உடையவர் கேட்டருளி பஞ்சுக்கொட்டன் திருவாசலளவாக வெழுந்தருளி, பேருமாளுக்கு விண்ணப்பஞ்செய்தால் †(விண்ணப்பம் செய்தது பெருமாளும்) செய்தருளுவர், நாமடியாகப்பெருமாள் இரண்டு

களே ப்ராப்யமென்னுமதுக்கு ஸம்வாதம் காட்டுகிறார் (ஸ்ரீசபரியுமித்யாதி).

ஆசார்யனிருந்தவிடமே உத்தேச்ய மென்னுமதுக்குப் பின்னையுமோரைதிஷ்யம் காட்டுகிறார் (ஆழ்வானித்யாதி). (புறவீடு) பரஸ்தாநம். (பஞ்சுக்கொட்டன் திருவாசலளவாகவெழுந்தருளி) என்றதுக்கு எம்பெருமானே வரையிட்டுக்கேட்போமென்று ஆர்யபட்டர்கள் வாசலளவாக வெழுந்தருளி

---

† குண்டலிதம்வாசித்கம்.

http://acharya.org

மால் இரண்டு வார்த்தையருளிச்செய்தாராகவொண்ணுது" என்று மீண்டும் ஆழ்வானிருக்கிறவிடத்தேற வெழுந்தருளி "என் ஆழ்வான்" என்ன, "அடியேன் மறந்தேன்" என்று விண்ணப்பம்செய்தான். மறக்கைக்கடி ஸம்ஸாரத்திலார்த்தியின்கனம்.

(எத்தவங்கள் செய்தார்கொலோ)(க) "அருளார் திருச்சக்கரத்தால் கல்விசும்பும்நிலனும்இருளார்வினை கெடச்செங்கோல் நடாவுதிரிங் கோர் பெண்பால் பொருளோவெனு மிகழ்வோ விவற்றின்புறத் தாளென்றெண்ணே" என்கிறபடியே அவன் காவலுக்குள்ளே கிடக்கிறது தானேயிறே தவமாவது. (உ) "நீர்நிலைநின்றதவமிதுகொல்" என்று பகவத்விஷயத்தைக் கிட்டுகைக்குத் தவமொன்று; பாகவத விஷயத்தைக் கிட்டுகைக்கு அநேகம் தபஸ்ஸுவேணுமிறே. (கொலோ) பகவத்விஷயத்தைக் கிட்டுகைக்குத் தபஸ்ஸறிவர்; பாகவத விஷயத்தைக் கிட்டும் தபஸ்ஸுக்களிறே இவர்க்கறியப் போகாதிருப்பது. ... . (எ)

வார்த்தை யருளிச்செய்தாராக வொண்ணுது" என்று, மீண்டும் ஆழ்வானிருக்கிற விடத்தேற வெழுந்தருளி "என் ஆழ்வான்!" என்ன; "அடியேன் மறந்தேன்" என்று விண்ணப்பம் செய்தார். மறக்கைக்கடி - ஸம்ஸாரத்தில் ஆர்த்தியின் கனம்.

(எத்தவங்கள் செய்தார்கொலோ) (க) "அருளார் திருச்சக்கரத் தால் அகல் விசும்பும் நிலனும் இருளார் வினைகெடச் செங்கோல் நடாவுதிர் - இவற்றின் புறத்தாளென்றெண்ணே" என்கிறபடியே அவன் காவலுக்குள்ளே கிடக்கிறதுதானேயிறே தவமாவது - (உ) "நீர் நிலைநின்ற தவமிதுகொல்" என்றுபகவத்விஷயத்தைக் கிட்டுகைக்குத்தவம் ஒன்று; பாகவத விஷயத்தைக் கிட்டுகைக்கு அநேகம்தபஸ்ஸுவேணுமிறே. (கொலோ) பகவத்விஷயத்தைக் கிட்டுகைக்கு தபஸ்ஸு அறிவர்; பாகவத விஷயத்தைக்கிட்டும் தபஸ்ஸுக்களிறே இவர்க்கு அறியப்போகாதிருப்பது. (எ)

விசாரித்தென்றருத்தம். (என்ஆழ்வான்) என்றதற்கு இச்சேர்த்தியைவிட்டு அக்கே போகவேண்டிற்றே வென்றபாவம்.

இவர்களுக்குத்தபஸ்ஸு எதென்னவருளிச்செயர் (அருளாரித்யாதி). (எ)

(க) திருவி-கூகூ. (உ) திருவி-கூஅ.

http://acharya.org

பெரியாழ்வார்திருமொழி, சு-ப, சு-தி, அ-பா, குளிர்ந்தசீலன்கூவ

மூ.—

குளிர்ந்தசீலன் கயாசல னபிமானதுங்கனே நாடொறும் [டியூர்
தெளிந்தசெல்வனைச் சேவகங்கொண்ட செங்கண்மால் திருக்கோட்
குளிர்ந்துறைகின்ற கோவிந்தன் குணம்பாடுவாருள்ள நாட்டினில்
விளைந்தநானிலமு மிராக்கதர் மீதுகொள்ளுகிலாரகளே. (அ)

அவ:—எட்டாம்பாட்டு. (குளிர்ந்தசீலன்) ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களிருந்தவூரில் ப்ரதிகூலர்மேலிட்டார்களென்கிறது இப்பாட்டால்.

ஸ்வா;—(குளிர்ந்தசீலன்) குளிர்ந்தசீலத்தையுடைய செல்வநம்பி. ஸ்வரன் சீலம் கொதித்திருக்கும்(க)"வாள்கொள்நீள்முழுவாளியுண்ணுகத்தான்"என்றும்(உ) "ஆளராய்த்தொழுவாருமமரர்கள்" என்றும் துர்மாநியானருத்ரனும்சாவாமைக்குமருந்துதின்றும் தேவஜாதியுமிறே இவனுக்கடிமை செய்வது. (கூ)" அக்கும்புலியினதளுமுடையாரவ ரொருவர் பக்கம்நிற்கின்றபண்பர்" என்றும், (சு)"தாழ்சடையும் நீண்முடியுமொண் மழுவும்சக்கரமும் சூழரவும்

வ்யா.—எட்டாம்பாட்டு. (குளிர்ந்தசீலன்) குளிர்ந்தசீலத்தையுடைய செல்வநம்பி. ஈஸ்வரன்சீலம் கொதித்திருக்கும். அதுக்கடி- "வாள்கொள் நீள்முழுவாளியுண்ணுகத்தான்" என்றும், "ஆளராய்த் தொழுவாரு மமரர்கள்" என்றும்-துர்மாநியான ருத்ரனும், சாவாமைக்கு மருந்து தின்னும் தேவஜாதியுமிறே இவனுக்கடிமை செய்வது. (கூ) "அக்கும் புலியினதளுமுடையா ரவரொருவர் பக்கம்நிற்க நின்றபண்பர்" என்றும், (சு)"தாழ்சடையும் நீண்முடியும்

அரு;—எட்டாம்பாட்டு. (குளிர்ந்தசீலன்) (குளிர்ந்தசீலத்தையுடைய செல்வநம்பி) என்றது செங்கண்மாலென்றதுக்கு விசேஷணமாகாமைக்காகவும் ப்ரதமாந்தமென்று, செல்வனெனென்றதுக்கு விசேஷண மல்லவென்று தோன்றுமைக்காகவுமென்று கண்டு கொள்வது. குளிர்ந்தவென்று விசேஷிக்கைக்கு வெவ்விதான சீலமுண்டோவென்ன வருளுகிறார் (ஈஸ்வரனித்யாதி). இங்கு சீலமென்றது-ஸ்வபாவம். (துர்மாநியான) என்றது - தான் மழுவையாளுமவனுய், ஸம்ஹாரத்திலதிக்ருதனென்றும் துர்மாநத்தை யுடையவனென்றபடி. (சாவாமைக்குமருந்துதின்றும்) என்றதுக்கு ப்ராப்தவிஷயத்தில் பரார்த்த கைங்கர்யபரனன்றிக்கே கேவலஸ்வதேஹ போஷண பரதையாகிறதுஸ்வபாவத்தையுடையவனென்றருத்து. இத்தால் இவர்களோட்டை ஸங்கத்தாலே ஈஸ்வரன் ஸ்வபாவம் கொதித்திருக்குமென்றதாயிற்று. (அக்கும்) அஸ்தியும், (புலியினதளும்)வ்யாக்ரசர்மமும்."இசைந்துதோற்று

(க) தி-வாய்-கூ-ஈ-க0. (உ) தி-மொ-கூ-கூ-க (கூ)கூ-திருவ-கூ.

http://acharya.org

பொன்னுலுமேதான் றுமால்'' என்றும் * இரண்டிருவு மொன்றுயி சைந்து தோற்றுகையாலே. (க)''ஏழுலுமிறை யோனும் திசைமுக னும்-கூழுலும் கனியுடம்பன்'' என்று இவனுடம்பு தேவதாவமும் திருவிடையாட்டமுமாயிறேயிருப்பது. இப்படியன்றியே இவர் (உ)''காணிலு முருப்பொலார் செவிக்கினிதிர்த்தியார்''என்றிறே யிருப்பது.

நயவென்றது-நீதியை. அங்கும் (கூ)''நீதிவானவர்'' என்னக்கட வதிறே (அசலன்) நீதிக்குக்கூலத்தலில்லாதவன். சேஷசேஷிபாவ ஸம்பந்தம், (சை)''ஒண்டொடியாள் திருமகளும்நீயுமேகிலாநிற்ப''என்

ஓண்முழுவும் சக்கரமும் சூழரவும் பொன்னுலும் தோன்றுமால்'' என்றும் - * இரண்டிருவு மொன்றுயிசைந்து தோற்றுகையாலே. (க)''ஏழுலுமிறையோனும் திசைமுகனும் திருமகளும்கூழுலும்கனி யுடம்பன்'' என்று-இவனுடம்பு தேவதாகமும் திருவிடையாட்ட மூமாயிறேயிருப்பது. இப்படியன்றியே, (உ)''காணிலுமுருப்பொ லார் செவிக்கினிதகீர்த்தியார்'' என்றிறே - இவரிருப்பது.

(நயாசலன்) நயமென்று - நீதியைச் சொல்லுகிறது. அங்கும் ''நீதிவானவர்'' என்னக்கூடவதிறே. (அசலன்) நீதிக்குக் குலைதலி ல்லாதவன். சேஷசேஷிபாவஸம்பந்தம், (சை) ''ஒண்டொடியாள்திரு மகளும்நீயும்'' என்கிறபடியே அடைவுபட்டிறே அங்கிருப்பது;

கையாலே ஈஸ்வரன் ஸ்ரீலம் கொடுத்திருக்கும்'' என்றத்தியாஹரித்து அவ யம் கண்டுகொள்வது. தர்மாதிகளையும் பிராட்டியையும் ஒரு திருமேனியில் சேர்க்கையாலே ஸ்ரீலம் கொடுத்திருக்குமென்கிறார் (ஏழுலுமித்யாதி). (தேவ தாகம்) தேவதாந்தரத்துக்குவிட்டிருக்கும்பூமி. (உருப்பொலார்) பொல்லாவுரு வுடையார். (இனித) இனியதாகாத. இப்படி தேவதாந்தரங்களை நீங்கத்தி விட்டிருக்கையாலே இவருடைய ஸ்வபாவம் குளிர்ந்திருக்குமென்றதாய்த்து.

நயமென்றது-ஸௌஷ்டவமென்று சொல்லக்கடவராய்த் திருவுள்ளம்பற்றி இச்சப்தம் அத்தைச்சொல்லும்படியைக் காட்டுகிறார் (நயமென்றித்யாதி வாக்யத்வயத்தாலே). இங்கே நீதிகுலையாதிருக்கை அருமையோவென்ன வருளுகிறார் (ஸௌஷ ஸௌஹீத்யாதி வாக்யத்வயத்தாலே). அடைவு கெட்

(க)தி-வாய்-சை-அ-க, (உ) தி-சை-வி-கூ, (கூ) தி-வாய், (சை) தி-வாய்-சை-க கo.

http://acharya.org

பெரியாழ்வார் திருமொழி, ச-ப, சு-தி, அ-பா, களிர்ந்தசீலன். கூக்கு

றபடியே அடைவுபட்டிறே அங்கிருப்பது; இங்கு மனையடைவே (க) "யானேயென்றனதே" என்று அடைவுகெட்டிருக்கும். உக்ரஸேனனை முடியைச் சூட்டி ஆளத்திலே உயரவைத்துத்தான் திருக்கையிலேவெண்சாமரமிடுமிடமிறே இவ்விடம். (உ) "விண்ணுளார் பெருமற்கடிமை செய்வாரையும் செற்றமைம்புலன்" என்றும், *மயர்வறமதிநலமருளப்பெற்றவரும் அதிசங்கை பண்ணவேண்டுமிடமிறேயிது. இந்நிலத்தில் குறையாதிருக்கை. பாபம்மாண்டால்பண்ணும் க்ருபையிறே, பாபம்வந்தவாறே குலைவது. பாபம் கிடக்கக்கண்டு பண்ணும் க்ருபையாகையாலே குலையாது.

(அபிமானதுங்கன்) (கூ) "என்னில்மிகுபுகழார்யாவரே" (சு) "மாறுளதோ வம்மண்ணின்மிசையே" (ஞ) "யாவர்நிகரகல்வானத்தே"

இங்கு மனையடைவே (க) "யானே யென்றனதே" என்று அடைவு கெட்டிருக்கும். உக்ரஸேனனை முடியைச்சூட்டி ஆளத்திலே உயரவைத்து தான் திருக்கையாலே வெண்சாமரமிடுமிடமிறே இவ்விடம். (உ) "விண்ணுளார் பெருமாற்கடிமைசெய்வாரையும்செறுமைம்புலன்" என்று - * மயர்வறமதிநல மருளப்பெற்றவரும் அதிசங்கை பண்ணவேண்டுமிடமிறேயிது. இந்நிலத்திலே குலையாதிருக்கை. பாபம் மாண்டால்பண்ணும் க்ருபையிறே பாபம்வந்தவாறே குலைவது, பாபம் கிடக்கப்பண்ணும் க்ருபையாகையாலே குலையாது.

(அபிமானதுங்கனை) (கூ) "என்னில்மிகுபுகழார்யாவரே" (சு) "மாறுளதோ அம்மண்ணின்மிசையே" (ஞ) "யாவர்நிகரகல்வானத்தே".

டிருக்கையை உபபாதிக்கிறார் (உக்ரஸேனனித்யாதி). களிர்ந்த சீலனென்னும்படி ஜ்ஞாநாதிகரானவர்க்கும் நீதி குலையாதிருக்கை அருமையோ வென்ன வருளுகிறார் (விண்ணுளாரித்யாதி). (குலையாதிருக்கை) என்றவநந்தரம் "அருமையிறே" என்றுசேஷம். நீதிகுலையாமைக்கு ஹேதுவருளுகிறார் (பாபமித்யாதி வாக்யத்வயத்தாலே). ஸ்வயத்நத்தால் பாபம் மாண்டால் க்ருபை பண்ணுவது உபாஸகர்க்கு, பாபம் கிடக்க க்ருபைபண்ணுவது ப்ரபந்நனுக்கென்று கருத்து.

"நயாசலன்" என்று ஸௌஷ்டவத்தைச் சொல்லிவைத்து அபிமானத்தைச் சொல்லக் கூடுமோவென்னும் ஸங்கையிலே தாஸோஹமென்கிற வபிமானமாகையாலே சேருமென்னுமத்தை ஸத்ருஷ்டாந்தமாக வுபபாதிக்கிறார் (என்

(க) தி-வாய்-உ-கூ-கூ. (உ) தி-வாய்-எ-க-சு. (கூ) பெரிய-திருவ-சு.
(சு) தி-வாய்-சு-சு-கூ. (ஞ) திவாய்-சு-தி-அ.

http://acharya.org

(க)"யான்பெரியன் நீபெரியையென்பதனையாரறிவார்" என்று பகவதநுபவத்தாலேவந்தசெருக்கும்கர்வமுமிறேஅபிமானிக்கிறது. (உ) ["புவியுமிருவிசும்பும்நின்னகத்த"] இதுவன்றேவுன்படி. [நீயும்] சேதகாசேதநங்களேஉன் திருவயிற்றிலேவைத்தநீயும். [என்செவியின் வழிபுகுந்தென்னுள்ளாய்] என்றுதத்வத்ரயத்தையும்அணுபரிமாணனை என்னுடைய கெஞ்சுக்குள்ளேயடக்கின காலே நீயோ பெரியாரார்என்னுமிடத்தை உனக்கு பகூஷபாதியுமாய் கையாளுமாய் கைப்பட்டவனுமானவனேடேவிசாரி. (கூ) "சிறியேனுடைச்சிந்தையுள்மூவுலகும்தன்னெறியாவயிற்றிற்கொண்டுநின்றுழிந்தார்" என்னக்கடவதிறே. நளிர்ந்தசீலனென்று - குணம். நயசலனென்று

(க)"யான்பெரியன் நீபெரியையென்பதனையாரறிவார்" என்று-பகவதநுபவத்தால்வந்த செருக்கும் கர்வமுமிறே அபிமானிக்கிறது. (உ)[புவியுமிருவிசும்பும் நின்னகத்த] இதுவன்றே நின்வடிவின்படி. [நீயும்]சேதகாசேதநங்களே உன்திருவயிற்றிலேவைத்தநீயும். [என்செவியின் வழிபுகுந்தென்னுள்ளாய்] என்று - தத்வத்ரயத்தையும் அணுபரிமாணனை என்னுடைய நெஞ்சுக்குள்ளேயடக்கின காலே நீயோ பெரியாரென்னுமிடத்தை, உனக்குபகூஷபாதியுமாய்க் கையாளுமாய்க்கைப்பட்டவனுமானவனேடே விசாரி. (கூ)"சிறியேனுடைச் சிந்தையுள் மூவுலகும் தன்னெறியா வயிற்றிற்கொண்டு நின்றுழிந்தார்" என்னக்கடவதிறே. "நளிர்ந்தசீலன்" என்று - குணம். "நயசலன்" என்று-அநுஷ்டானம். "அபிமானதுங்கன்"

னில் மிகுமித்யாதி). (செருக்கு)என்றது-ஹர்ஷப்ரகர்ஷம். கர்வமென்றது-உத்க்ருஷ்ட ஜ்ஞானமாகஹேதுவான ஜ்ஞானவிசேஷம். இவையிரண்டாலும் தன்னை அதிரயிதனைச் சொல்லுகிறதென்றபடி. யான் பெரியனித்யாதி பாசுரத்தை ப்ரதீகக்ரஹண பூர்வகம் விவரிக்கிறார் (புவியுமென்று தொடங்கி விசாரியென்னுமளவும்). சொன்ன பாசுரார்த்தத்துக்கு ஸம்வாதம் (சிறியனித்யாதி). ஆழ்வார்களுக்குள்ள அபிமானம் ஆழ்வார்கள் பாசுரங்களிலே ஸ்புடமாக பகவதநுபவத்தால் வந்ததென்று தோன்றிஞலும், இங்கே அபிமானதுங்கனென்றதாலே தானோஹமென்கிற அபிமானத்துக்கு நியாமகமென்னென்னவருகிறார் (நளிர்ந்தவித்யாதி). இத்தால் கீழ்பதச்சேர்த்தியாலே இப்படி சொல்லவேணுமென்று கருத்து. குணமாவது எம்பெருமானைப்போலே தேவதாந்தர

(க) பெரிய-திருவ-எடு. (உ) தி-வாய்-அ-எ-அ.

http://acharya.org

அதுஷ்டானம். அபிமானதுங்கனென்று-இவற்றால்வந்தசெருக்கு. இச்செருக்குக்கடிஜ்ஞாநகார்யமென்கிறது.

(காடொறும் தெளிக்க) என்று இச்செருக்கோடே விபரீதச் செருக்குமாறாளும் கலசாதென்கின்றது. (க) "கலக்கமில்லா நற்றவர்" என்று கலங்காதிருக்கைதான் அரிதாயிறேயிருப்பது. (உ) "தெளிவுற்றுவீவின்றிநின்றவர்க்கு" என்கிறபடியே, இத்தெளிவு தான் குலேயாதிருக்கை தானேற்றமாயிறே யிருப்பது. இப்படியன்றிக்கே காடோறும் தெளிக்கவாராநிற்குமிவர்க்கு. (செல்வுனை) (கூ) "ஆகூஷிணாமகூஷீ வஂவைஸ்ஃ-லக்ஷ்மமேணை லக்ஷ்மி ஸம்பங்கஃ" என்றும், (ச) "ஸுஜாரிகூஷ மதிஸ்ரீ ரஸாநு - அந்தரிக்ஷகதஸ்ஸ்ரீமாந்" என்றும், (ரு) "வஸ்தி-நாமவாஸ்ரீ ரஸாநு-ஸதாநாகவரஸ்ஸ்ரீ

என்று இவற்றால் வந்த செருக்கு. இச்செருக்குக்கடி ஜ்ஞாநகார்ய மென்கிறது.

(காடொறும்தெளிக்க) என்று - இச்செருக்கோடே விபரீதச் செருக்கு ஒருநாளும் கலசாதேநிற்கிறது.(க)"கலக்கமில்லா நற்றவ முனிவர்"என்றுகலங்காதிருக்கைதான் அரிதாயிறேயிருப்பது. (உ) "தெளிவுற்று வீவின்றிநின்றவர்" என்கிறபடியே-இத்தெளிவுதான் குலேயாதிருக்கைதானேற்றமாயிறேயிருப்பதுஅன்றிக்கேகாடொறும்தெளிக்கவாராநிற்குமிறேஇவர்க்கு (செல்வுனை)(கூ) 'ஆகூஷிணாமகூஷீவஂவைஸ்ஃ- லக்ஷ்மமேணை லக்ஷ்மிஸம்பங்கஃ" என்றும் (ச) "ஸுஜாரிகூஷ மதிஸ்ரீ ரஸாநு- அந்தரிக்ஷ கதஸ்ஸ்ரீமாந்" என்றும், (ரு)"வஸ்தி-நாமவாஸ்ரீ ரஸாநு -ஸதாநாகவரஸ்ஸ்ரீமான்"என்றும்சொல்லுகிற

ஸம்பந்தமில்லாத ஸ்வபாவம், அதுஷ்டானமாவது-போஜநத்வத்திலே நிலை நிற்கை, இவையிரண்டாலும் செருக்குவரும் க்ரமத்தையருளுகிறார் (இச்செருக்குக்கித்யாதி). (ஜ்ஞாநகார்யம்)என்றது-அந்யஸம்பந்தமற்று பகவச்சேஷத்வத்தில் நிலைநின்ற ஜ்ஞாநத்தினுடைய கார்யமான ப்ரேமமென்றபடி.

களிர்ந்த சிலனென்று விபரீதச்செருக்குக்கு ஹேதுவான அந்யஸம்பந்த மற்றதென்று சொல்லியிருக்கையால், விபரீதச் செருக்குக்கலசாமை அர்த்த ஸித்தமாயிருக்கவும் தெளிந்த வென்று சொல்லுகை துர்லபதை தோன்ற வென்று தாத்பர்யமருளுகிறார் (கலக்கமில்லாவித்யாதி). நாடொறுமென்ற துக்குத் தாத்பர்யமருளுகிறார் (தெளிவுற்றித்யாதிவாக்யத்வயத்தாலே'. செல்வம்-ஸம்பத்தாய், அத்தையுடையவனென்று சொல்லுமிடத்தில் செல்வத்தில் ஸங்கோசிக்க நியாமகமில்லாமையாலும் லௌகிகஸம்பத்து ஆழ்வாருக்கு விவக்ஷிதமல்லாமையாலு மருளுகிறார் (லக்ஷ்மண இத்யாதி).

(க) தி-வாய்-அ-கூ-க0. (உ) தி-வாய்-எ-தி-கக. (கூ) ரா-பா-கஅ-உகூ.
(ச) ரா-யு-கக-கஎ. (ரு) வி-தர்மம்.

http://acharya.org

ஸ்ரீமான்'' என்றும், சொல்லுகிற மூன்று ஸ்ரீயும் இவர்க்குண்டு.
(க) ''ஆகூஷிணாஆகூஷிவ ஜூஜூஃ - லக்ஷ்மமேணலக்ஷ்மிஸம்பங்ஃ'' என்று பெருமாள் ராஜ்யத்தை இழந்தார். இவர் கைங்கர்யஸாம்ராஜ்யத்தைப்பெற்றார். [வஜூஜூஃ-ஸம்பங்ஃ](உ)''சுற்றமெல்லாம் பின்தொட'' எல்லாவடிமையும் பெற்றார். ''ஸம்பங்ஃ'' என்கையாலே பாகவதகைங்கர்ய பர்யந்தமாகையிறே பூர்த்தி. பகவத்கைங்கர்யம் செய்தது தம்முடைய ஸத்தை பெறுகைக்காக. அந்த ஸத்தையையழிய

மூன்று ஸ்ரீயுமிவர்க்குண்டு. (க) ''ஆகூஷிணாஆகூஷிவ ஜூஜூஃ'' லக்ஷ்மமேண லக்ஷ்மிஸம்பங்ஃ என்று பெருமாள் ராஜ்யத்தை இழந்தார்; இவர் கைங்கர்ய ஸாம்ராஜ்யத்தைப்பெற்றார். * சுற்றமெல்லாம் பின்தொட எல்லாவடிமையும் பெற்றார். ''ஸம்பங்ஃ'' என்கையாலே பாகவதகைங்கர்யபர்யந்தமாகையிறே பூர்த்தி. பகவத்கைங்கர்யம் செய்தது தம்முடைய ஸத்தைபெறுகைக்காக; அந்த

''லக்ஷ்மி ஸம்பங்ஃ'' என்கிறவிடத்தில் ''ஸம்'' என்கிற உபஸர்கத்தால் லக்ஷ்மீஸப்தார்த்தமான பகவத்கைங்கர்யத்துக்கு பாகவத கைங்கர்யமாகிற பூர்த்திசொல்லுகிறதென்றருளிச்செய்யக்கடவராய், காட்டில் பெருமான் விஷயத்தில் கைங்கர்யமே பண்ணுமவர்க்கு பாகவதகைங்கர்யம் அப்ரஸக்தமென்னுமைக்காக, சுற்றத்தாரெல்லாரும் தாங்களே ஸர்வவித கைங்கர்யம் பண்ணுவதாகப் பின்தொட்டார், அவர்களைவிட்டுப் போந்த பெருமாள் விஷயத்தில் கைங்கர்யமே பின்தொடர்ந்தவர்க்கு முகப்பாகையாலே பாகவத கைங்கர்யமும் இவர்க்குஸித்தித்ததென்றுதாத்பர்யமருளுகிறார் (சுற்றமித்யாதி). ''சுற்றமெல்லாம் பின்தொடரத்தொல்காணமடைந்தவன் விஷயத்தில்'' என்று கூட்டிக்கொள்வது. (பூர்த்தி)என்றவளவந்தரம் ''ஸம்பங்ஃ'' என்கையாலே அத்தைச் சொல்லுகிறதென்றன்வயித்து அத்யாஹரித்துக்கொள்வது, இளையபெருமாளுக்கு சக்ரவர்த்தித் திருமகன் முகோல்லாஸமே உத்தேச்யமாகையால், பகவத்கைங்கர்ய நிஷ்டையைச் சொல்லவேண்டியிருக்க, அர்த்தாத் இவர் பண்ணும் ராமாதுவர்த்தகம்பாகவதமுகோல்லாஸார்த்தமாஞலும்இவர்புத்ர்யா பாகவதகைங்கர்யம் பண்ணுகிறதாகச் சொல்லக்கூடுமோ வென்னவருளுகிறார் (பகவத்கைங்கர்யேத்யாதி).(செய்தது)என்றது-கங்காவதரணத்பூர்வம் செய்த (தென்றபடி),அந்தஸத்தையையழியமாறி)என்றதுக்கு(கூ)''கூயொயூராஜித வஸவகூம்கூலெவூ விஸுஷ்ணே । கூஹகெகொமஜிஷ்யூராஜி வீகூபா வஹஜிஜ்ணகூஸ்ரு।கூநாயாயாஹி நாயஷ்வூம்கூளவஸ்யூராயாஹவிஷ்யூவி -

---

(க) ரா-பா-கஷ-உகூ. (உ) பெரு-தி-அ-சு, (கூ) ரா-அ.

http://acharya.org

பெரியாழ்வார் திருமொழி, ச-ப, ச-தி, அ-பா, களிற்றுயிலன். கடகூ

மாறியிறே பாகவதகைங்கர்யம்பண்ணிற்று. [கூஜந்தரிகூஷமதஸ்ரீ ஸ்ரீ ஸ்ரீ - அந்தரிக்ஷகதஸ்ஸ்ரீமான்] பிராட்டியையும் பெருமாளையும் கண்டிறே இவர்படைவீடுவிட்டுப் புறப்பட்டது. ஆகாசமிறே இவர்க்குள்ளது.

இளையபெருமாளும் ஸ்ரீவிபீஷணழ்வானும் படைவீட்டை விட்டபின்பிறே ஸ்ரீமாளுய்த்து. பிராட்டிலங்கைக்குள்ளே யெழு

ஸத்தையை யழியாமையிறே பாகவதகைங்கர்யம் பண்ணிற்று. [" கூஜந்தரிகூஷமதஸ்ரீ ஸ்ரீ ஸ்ரீ - அந்தரிக்ஷகதஸ்ஸ்ரீமான்] பிராட்டியையும் பெருமாளையும்கண்டபின்பிறே இவர்படைவீடுவிட்டுப் புறப்பட்டது; ஆகாசமிறே இவர்க்குள்ளது.

இளையபெருமாளும் ஸ்ரீவிபீஷணழ்வானும் படைவீட்டை விட்டபின்பிறே ஸ்ரீமாளுய்த்து. பிராட்டி லங்கைக்குள்ளே

அயோத்யாமித ஏவத்வம் காலேப்ரவிஸலக்ஷ்மண! அஹமேகோ கமிஷ்யாமி ஸீதயாஸஹதண்டகாந் । அகாதாயாஹி நாதஸ்த்வம் கௌஸல்யாயாப விஷ்யஸி" என்றுகங்காவதரணாநந்தரம் தமக்கு அபிமதமான கௌஸல்யா ரக்ஷணார்த்தமாக அயோத்தியை யேறப்போகச் சொல்லி நியமித்திருக்கவும், அத்தை விட்டு அக்கௌஸல்யைக்கும்மற்றும் பின்தொடர்ந்தவர்களுக்கும் இஷ்டதமம் பெருமான் பின்போனையே யென்று இவர் ராமாநுவர்தநம் பண்ணுகையாலே பாகவதமுகோல்லாஸமே உத்தேஸ்யமாய், தம்ஸத்தையையழித்தானென்று கருத்து. ஸ்ரீ சத்ருக்நாழ்வான் பாகவதகைங்கர்ய நிஷ்டனென்றும். இளைய பெருமான் பகவத் கைங்கர்யநிஷ்டனென்றும் நம்மாசார்யர்கள் வ்யாவருத்தி சொல்லுகிறது - ராமாநுவர்தநத்தால் பகவந் முகோல்லாஸ த்வாராகரும் பாகவதமுகோல்லாஸம் இவர்க்கு உத்தேஸ்யம், ஸ்ரீமத்ருக்நாழ்வானுக்கு ஸாக்ஷாத் பாகவதமுகோல்லாஸமே உத்தேஸ்யமென்னும் பேதத்தைத் திருவுள்ளம்பற்றியென்று கண்டுகொள்வது. "அந்தரிக்ஷகதஸ்ஸ்ரீமாந்" என்றதுக்கு விரோதிநிவ்ருத்தியாகிறதே ஸ்ரீயென்று வ்யவஹரித்து வ்யாவர்த்யத்தை யருளுகிறார் (அந்தரிக்ஷத்யாதி).

ஆகாஸத்தில் நின்றபின்பு ஸ்ரீமாளென்னக்கூடுமோ? ளனகஸ்ரீயில்லாமலிருக்கவென்ன, அதுக்கு த்ருஷ்டாந்தமுகேந பரிஹரிக்கிறார் (இளையபெருமாளுபித்யாதி). இத்தால் இருவர்க்கும் ளௌகிக ஸ்ரீ அன்றென்றதாய்த்து பிராட்டியைக்கண்டன்றிறேபுறப்பட்டதென்னக்கூடுமோவென்னவருளுகிறார் (பிராட்டியித்யாதி). (கடாக்ஷம பெற்றதில்லே) என்றது-கடாக்ஷணம் பெற்ற

http://acharya.org

த்தருளிபிருக்கச்செய்தேயும் ஸஹவாஸதோஷத்தாலே பிராட்டி கடாக்ஷம் பெற்றதில்லை. லங்கையையிட்டுக் கிளம்பினபின்பிறே ஸ்ரீமானென்றது. "ஸதீ நாமவாஸ்ரீ ரூநு - ஸதுராகவஸ்ஸ்ரீமான்" என்று ஸ்ரீகஜேந்த்ராழ்வான் ஸ்வரக்ஷணத்தில் ஸ்வவ்யாபாரத்தைப் பொசட்டபின்பிறேஸ்ரீமானாய்த்து. முதலியல்லவிரோதி; அஹங்காரம். இவற்றால்பலித்தது-ப்ராப்யத்தைலபித்தபடியும்ப்ராப்திவிரோதி நிவ்ருத்தமானபடியும் ப்ராபகவிரோதிநிவ்ருத்தமானபடியும் சொல்லிற்று.

(சேவகம் கொண்ட) இவன் செய்தானென்றால் இவனுக்கு உகப்பாம். "கொண்ட" என்கையாலேஈச்வரனுகப்பனென்கிறது. சேவகம்கொண்டது ஸ்வரூபத்தைக்காட்டியோ வென்னில், அன்று, கண்ணழகைக்காட்டி யென்கிறது. (செங்கண்மால்) (க) "சேவியேனுன்னை யல்லால்சிக்கனச்செங்கண்மால்" என்னக்கட

எழுந்தருளி பிருக்கச்செய்தேயும் ஸஹவாஸதோஷத்தாலே பிராட்டி கடாக்ஷம் பெற்றதில்லை; லங்கையையிட்டுக் கிளம்பின பின்பிறே "ஸ்ரீமான்" என்றது. "ஸதீ நாமவாஸ்ரீ ரூநு - ஸதுராகவஸ்ஸ்ரீமான்" என்று ஸ்ரீகஜேந்த்ராழ்வான் ஸ்வரக்ஷணத்தில் ஸ்வவ்யாபாரத்தைப் பொகட்டபின்பிறே ஸ்ரீமானாய்த்து. முதலியல்ல விரோதி, அஹங்காரம். இவற்றால் பலித்தது-ப்ராப்யத்தை லபித்தபடியும், ப்ராப்திவிரோதி நிவ்ருத்தமானபடியும். ப்ராபகவிரோதி நிவ்ருத்தமானபடியும் சொல்லிற்று.

(சேவகங்கொண்ட) இவன்செய்தான் என்றால் இவனுக்கு உகப்பாம்; "கொண்ட" என்கையாலே ஈச்வரன் உகப்பனென்கிறது. சேவகங்கொண்டது ஸ்வரூபத்தைக் காட்டியோவென்னில்; அன்று, கண்ணழகைக்காட்டி யென்கிறது. (செங்கண்மால்) (க)"சேவியேனுன்னையல்லாற்சிக்கனச்செங்கண்மாலே" என்னக்கட

தில்லையென்றபடி. ஸ்ரீவசகபூஷணத்தில் பிராட்டிகடாக்ஷம் பெற்றிலரென்னுமது மாநஸகடாக்ஷமாகையாலே விரோதமில்லையென்று கருத்து. விரோதியான முதலை காலைப்பற்றிக்கிடக்க ஸ்வவ்யாபார நிவ்ருத்தி மாத்ரத்திலே ஸ்ரீமானென்னக்கூடுமோவென்ன வருளுகிறார் (முதலையிதயாதி). (இவற்றால்) என்றது-இம்மூன்றுப்ரமாணத்தாலென்றபடி. (பலித்தது) என்றது-பலித்தாயிருக்கிறதென்றபடி.

(க) திருமாலே 6-10.

http://acharya.org

வதிறே. (திருக்கோட்டியூர் குளிர்ந்துறைகின்ற) பரமபதத்தில் ஸம்ஸாரிகளிழவிலே திருவுள்ளம்குடிபோய் உள்ளுக்கொதித்திருக்கும். அவ்விருப்பு நித்யமானாலும் இருந்தாலும் முள்மேலிருப்பென்னக் கடவதிறே. ப்ரீதியோடே பொருந்திவர்த்திப்பது இங்கேயிறே. (க) "அந்தாமத்தன்புசெய்தென்னுளிசேரம்மானுக்கு" என்று காட்டுத்தீயிலே அகப்பட்டவன் தடாகத்திலேவந்துவிழுமாபோலயிறேவந்து விழுந்தது. (உ) 'வெள்ளத்திணுள்ளானும்வேங்கடத்துமேயானுமுள்ளத்திணுள்ளானென்றோர்" என்னக்கடவதிறே. "பள்ளிகொள்ளும் சீதனேயேதொழுவார்விண்ணுளாரிலுஞ்சீரியர்" என்னக்கடவதிறே.

வதிறே. (திருக்கோட்டியூர் குளிர்ந்துறைகின்ற) பரமபதத்தில் ஸம்ஸாரிகளிழவிலே திருவுள்ளம் குடிபோய் உள்ளுக்கொதிக்கும்; அவ்விருப்பு நித்யமானாலும், இருந்தாலும் "முள்மேலிருப்பு" என்னக்கடவதிறே; ப்ரீதியோடே பொருந்தி வர்த்திப்பதிங்கேயிறே. (க) "அந்தாமத்தன்பு செய்தென்னுளி சேரம்மானுக்கு" என்று காட்டுத்தீயிலே அகப்பட்டவன்தடாகத்திலேவந்து விழுமாபோலேயிறே வந்துவிழுந்தது. (உ) "வெள்ளத்திணுள்ளானும் வேங்கடத்துமேயானு முள்ளத்திணுள்ளான்" என்னக்கடவதிறே. (ங) "பள்ளிகொள்ளும் சீதனையே தொழுவார் விண்ணுளாரிலும் சீரியர்" என்னக்கடவதிறே.

த்ருஷ்டாந்தமுகேந ஸம்வாதம்காட்டுகிறார் (அவ்விருப்பித்யாதி). (நித்யமானாலும்) என்றவநந்தரம் "அத்தை" என்றுசேஷம். அந்தாமத்தில் நின்றும் என்னுயிரிலே அன்பு செய்து சேர்ந்தாரென்று விவக்ஷித்து, அந்தாமத்தை விலக்கைக்கு ஹேது - அவ்விடத்திலுள் கொதிப்பென்றும், ஆவியிலே சேருகைக்கு ஹேது அன்பென்றும் தாத்பர்யமருளிச் செய்துகொண்டு த்ருஷ்டாந்தமுகேந ஸம்வாதாந்தரமருளுகிறார் (அந்தாமத்தித்யாதி). ஈட்டில் சொல்லுகிறபடியன்றிக்கே யோஜநாந்தரம் விவக்ஷித்தாரென்று கொள்வது. திருப்பாற்கடலில் சாய்ந்தவிருப்பும் திருவேங்கடத்தில் நின்றவிலேயும் உள்வெதுப்போடிருந்தபடியாய் ஆழ்வார் திருவுள்ளத்தில் சேர்ந்தபின்பு உள்ளம் குளிர்ந்திருந்தானென்று விவக்ஷித்து ப்ரக்ருதத்துக்கு த்ருஷ்டாந்தமுகேந பின்னையுமொருஸம்வாதம் காட்டுகிறார் (வெவ்வளத்தித்யாதி). திருக்கோட்டியூரில் வர்தமம்குளிர்ந்திருக்குமென்கைக்குத்ருஷ்டாந்தமுகேநபின்னையுமொரு ஸம்வாதம் (பள்ளியித்யாதி). இதுக்கு "சீதனை" என்றதிலே நோக்கு.

(க) நி-வாய்-உ-டி-க. (உ) க-திருவ-கூ. (ங) திருவி-எ.

http://acharya.org

(கோவிந்தன் குணம்பாடுவாருள்ளநாட்டினுள்) செங்கண்மா லென்று-வாத்ஸல்யம்; சேவகம் கொண்டவென்று-ஸௌஶீல்யம்; கோவிந்தனென்றது - ஸௌலப்ப்யம். அவதாரம் பரத்வமென்னும்படியிறே அர்சாவதாரஸௌலப்யம். இதுக்கேகாந்தமான குணங்களை ஸ்நேஹத்தோடே சொல்லுவாருள்ளநாட்டினுள். அவர்களளவல்ல; அவர்கள் ஸம்பந்தமுடையாரளவல்ல; அவர்களிருந்த ஊரளவல்ல; அவ்வூரோடே சேர்ந்த நாட்டினுள். (விஶ்வாதாநியமுமிராக்கதர்மீது கொள்ளகிலார்களே) தனக்கும் தன்பக்கலுக்கு மென்னிலிறே அவர்கள் கொள்ளுவது. பகவத் பாகவத விஷயங்களென்றால் அவர்களுக்குக் கொள்ளஶக்தியில்லை. (க) "புனத்தினைக்கிள்ளிப்புதுவவிக்காட்டியுன் பொன்னடி வாழ்க" என்றிறே இவரருளுகப்பது. ... ... (அ)

(கோவிந்தன் குணம்பாடுவாருள்ளநாட்டினுள்) "செங்கண்மால்" என்று வாத்ஸல்யம்; "சேவகங்கொண்ட" என்று - ஸௌஶீல்யம்; "கோவிந்தன்" என்று- ஸௌலப்யம்; "அவதாரம் பரத்வம்" என்னும்படியிறே-அர்ச்சாவதார ஸௌலப்யம். இதுக்கு ஏகாந்தமான குணங்களை ஸ்நேஹத்தோடே சொல்லுவாருள்ள நாட்டினுள். அவர்களளவல்ல, அவர்கள் ஸம்பந்தமுடையாரளவல்ல, அவர்களிருந்த ஊரளவல்ல; அவ்வூரோடே சேர்ந்தநாட்டினுள். (விஶ்வாதாநியமுமிராக்கதர்மீது கொள்ளகிலார்களே) தனக்கும் தன்பக்கலுக்கு மென்னிலிறே அவர்கள் கொள்ளுவது; பகவத்பாகவத விஷயங்களுக்கென்றால் அவர்களுக்குக் கொள்ள சக்தியில்லை. (க) "புனத்தினைக்கிள்ளிப் புதுவவிக்காட்டியுன் பொன்னடிவாழ்க" என்றிறே இவர்களிருப்பது. (அ)

குணம்பாடி யென்றவிடத்தில் வாத்ஸல்யாதிகள் விவக்ஷிதமென்று திருவுள்ளம்பற்றி அதுக்கு நியாமகமாட்டிக்கொண்டு தாத்பர்யமருளுகிறார் (செங்கண்மாலித்யாதி). மாலென்று-வ்யாமோஹம், அதுக்கு ஸஹிசகம் (செங்கண்ணென்றது) என்றதிருவுள்ளம். (இதுக்கு)-என்றது. அர்சாவதாரத்துக்கென்றபடி. (ஏகாந்தமானகுணங்கள்) கீழ்ச்சொன்னகுணங்கள். குணம்பாடுவாருள்ளநாட்டினில் வர்த்திக்கு மவர்களடைய பகவத் பாகவதர்களுக் கென்றிருப்பரோவென்னவருளுகிறார் (புனத்தினையித்யாதி). (புதுவவி) புஷ்பாணஹவிஸ்ஸு.

(க) நி-கூ-ங.

http://acharya.org

மூ.—

கொம்பினர் பொழில்வாய்க் குயிலினம் கோவிந்தன்குணம்பாடுசீர்
செம்பொனர் மதிள்சூழ் செழுங்கழனியுடைத் திருக்கோட்டியூர்
நம்பிநாரணற்கன்ன நலின்றேத்துவார்களைக் கண்டக்கால்
எம்பிரான்றனை சின்னங்களிலரிவரென் றுரைகள் தீர்வனே. (கூ)

அவ;—ஒன்பதாம்பாட்டு. (கொம்பினரித்யாதி) இப்பாட்டில் ஸ்ரீவைகுண்டட்டநாதனைக்கண்டு பகவதநுபவம் பண்ணப் பெறாத விழவு தீருமென்கிறார்.

ஸ்வா;—(கொம்பினரித்யாதி) பணைகளாலே நெருங்கின சோலையிடத்துக்குயில்கள் (க) "குயிலாலும்வளர்பொழில்சூழ்" * கோவிந்தன் குணம்பாடு சீர்குயில்களானவை "தாழ்ந்த குலத்திலே வந்தவதரித்துத்தாழ்ந்தார்காரியம்செய்வதே" என்று அவனுடையஸௌலப்யத்தை அநுஸந்தித்து ப்ரீதிக்குப் போக்குவிட்டுப்பாடாநிற்கும். "கூட்டிலிருந்துகிளியைப்போதும் கோவிந்தா" என்றுசொல்லுவது-சிலர் பயிற்றுவித்தாலிறே. அங்ஙனன்றியே இவைதானே

வ்யா;— ஒன்பதாம்பாட்டு. (கொம்பினரித்யாதி) பணைகளாலே நெருங்கின சோலையிடத்துக்குயில்கள். (க) "குயிலாலும் வளர்பொழில்சூழ்" (கோவிந்தன்குணம்பாடுசீர்) குயிலினங்களானவை, "தாழ்ந்த குலத்திலே யவதரித்துத் தாழ்ந்தார்கார்யம் செய்வதே!" என்று அவனுடைய ஸௌலப்யத்தை யநுஸந்தித்து, ப்ரீதிக்குப் போக்குவிட்டுப் பாடாநிற்கும். * "கூட்டிலிருந்து கிளியைப்போதும் கோவிந்தா கோவிந்தா" என்று சொல்லுவது-சிலர் பயிற்றுவித்தாலிறே; அங்ஙனன்றிக்கேயிவைதானேபாடாநிற்கும்.

அரு;—ஒன்பதாம்பாட்டு. (கொம்பினரித்யாதி) "கொம்பின்" என்றவிடத்தில் இன்-சாரியையாலர்த்தமருளுகிறார் (பணையித்யாதி). (பணைகள்) கிளைகள். குயில்களென்றபஹுவசநத்தாலே இனபதம் வ்யாக்யாதம். குயில்களானவை பாடாநிற்குமென்றந்வயம். பாடுமென்று ஸ்வகர்த்ருகமாகச் சொல்லுகைக்கு வ்யாவர்த்யபூர்வகம் தாத்பர்யமருளுகிறார் (கூட்டிலித்யாதி). கோவிந்தனென்று சொல்லவேணுமோ, மற்றும் நாமாந்தரங்களிருக்க வென்ன

(க) தி-மொ-கூ-அ.

http://acharya.org

பாடாநிற்கும். (க) "நாராயணனே வரக்கூடவாயேலிங்குத்தை நின்றும் தரப்பன்" என்னும்படி இது வொழிந்த நாமாந்தரங்கள் சொல்லுவதில் இங்கு நின்றும் போகவமையு மென்னும்படியிறே இவற்றின்படி. (உ) "இன்னடிசிலொடு பாலமுதூட்டியெடுத்தவென் கோலக்கிளியையுன்னெடு தோழமை கொள்ளுவன்குயிலே" என்று கைக்கூலி பெற்றுவிறே கூவுவது. இவையப்படியன்று.

(சீர்ச்செம்பொனர் மதிள் சூழ்செழுங்கழனியுடைத்திருக் கோட்டியூர்) ஸ்லாக்க்யமாய் சிவந்தபொன்னுலே சமைந்த மதிளா லே சூழப்பட்டு அழகிய கழனிகளையுடைத்தான திருக்கோட்டியூர். உள்ளுப்புக்கநுபவிக்கவேண்டாதபடி கொம்புகளாலே ஆர்ந்த சோலையும், குயில்கள் பாடுகையும், சிவந்த பொன்னுலே சமைந்த திருமதிள்களையும் அழகிய கழனிகளையும் கண்டநுபவிக்க

(க) 'நாராயணனேவரக்கூவாயேலிங்குத்தை நின்றும்தரப்பன்" என்னும்படி இதுவொழிந்த நாமாந்தரங்கள் சொல்லுவதில் இங்குநின்றும் போகவமையு மென்னும்படியிறே இவற்றின்படி. (உ) "இன்னடிசிலொடு பாலமுதூட்டியெடுத்தவென் கோலக்கிளியை, உன்னெடுதோழமைக் கொள்ளுவன் குயிலே" என்று கைக்கூலிபெற்றுவிறே கூவுவது; இவை அப்படியன்று.

(சீர்ச்செம்பொனர் மதிள்சூழ் செங்கழனியுடைத்திருக்கோட்டியூர்) ஸ்லாக்க்யமாய்ச்சிவந்தபொன்னுலே சமைந்த மதிள்களாலே சூழப்பட்டு அழகிய கனிகளையுடைத்தான திருக்கோட்டியூர். உள்ளுப்புக்கநுபவிக்கவேண்டாதபடி கொம்புகளாலே ஆர்ந்தசோலையும், குயில்கள் பாடுகையும், சிவந்த பொன்னுலே சமைந்த திருமதிள்களும், அழகிய கழனிக்கட்டளையும் கண்டநுபவிக்க

அதற்குத்திருஷ்டாந்த பூர்வகம் தாத்பர்யமருளுகிறார் (காராயணனேயித்யாதி). கூவாமல் போகை தரக்கைக்கு ஹேதுவானப்போலே இந்த கோவிந்தனென்ற நாமத்தையொழிய வேறே சொன்னல் ஒன்றுக்கொன்று தறக்கும்படி இக்குயில்களுடைய அத்யவஸாயமென்று இவ்வாக்யத்தக்குத் தாத்பர்யமருளுகிறார் (இதுவித்யாதி). "பாடும்" என்கிற வர்தமாநத்தாலேநிருபாதிகமாகப்பாடுமென்று தாத்பர்யமருளுகிறார் (இன்னடிசிலித்யாதி).

(ஸ்லாக்க்யமாய்) என்றதற்குத்திருக்கோட்டியூர் என்றத்தோடந்வயம். செழுமென்றதினர்த்தம் (அழகிய) என்றது. இந்தவபதாநம் விஸ்வஸ

(க) நா-தி-தி-கo. (உ) நா்-தி-தி-தி.

http://acharya.org

வேண்டும்படி நிரதிசயபோக்யமாயிருந்துள்ளதேசம் (நம்பினை) விஸ்வஸநீயனை. (நரசிங்கனை) விஸ்வாஸத்துக்கடி இந்தஅபதாநம். (க) "அடித்
தேனாருருவாயின்று நீவாராயெங்ஙனும் தேறுவருமாரே" என்னக்
கடவதிறே. ஸ்ரீப்ரஹ்லாதனுக்கு உதவினது ஸம்ஸாரிகளுக்கு
விஸ்வஸிக்கைக்குடல். ஆழ்வார்க்கு உதவினதிறே ஸ்ரீவைஷ்ணவர்
களுக்குவிஸ்வஸநீயம்(உ) "அங்கப்பொழுதேயவன்வீயத்தோன்றிய
வெஞ்சிங்கப்பிரான்" என்று ஸ்ரீப்ரஹ்லாதனுக்கு விஸ்வஸிப்பிக்
கைக்கன்றிறே. ஹிரண்யனை விஸ்வஸிப்பிக்கைக்கிறேதோன்றிற்று.

எம்பாரருளிச் செய்யும் வார்த்தை;—"ஈஸ்வரனுக்கு மூன்று
பத்து வந்து கழிந்தது" என்றருளிச் செய்வர். த்ரௌபதிக்கும்
ஸ்ரீ கஜேந்த்ராழ்வானுக்கும் ஸ்ரீப்ரஹ்லாதனுக்கு முதவிற்றிலனை
கில் ஸம்ஸாரிகள் ஈஸ்வரதத்வமில்லை யென்றிறே எழுதியெழுத்திடு

வேண்டும்படி நிரதிசயபோக்யமாயிருந்துள்ளதேசம்.(நம்பினை) விஸ்
வஸநீயனை. (நரசிங்கனை) விஸ்வாஸத்துக்கடி இந்த அபதாநம். (க)
"அடித்தேனாருருவாயின்று நீவாராயெங்ஙனந்தேறுவருமார்" என்
னக்கடவதிறே. ஸ்ரீப்ரஹ்லாதனுக்குஉதவினது ஸம்ஸாரிகள். விஸ்
வஸிக்கைக்குடல் ஆழ்வார்க்குஉதவினதிறேஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுக்கு
விஸ்வஸநீயம். (உ) "அங்கப்பொழுதேயவன் வீயத்தோன்றிய, எஞ்
சிங்கப்பிரான்" என்று ஸ்ரீ ப்ரஹ்லாதாழ்வானுக்கு விஸ்வஸிப்பிக்
கைக்கிறே தோன்றிற்று.

எம்பாரருளிச்செய்யும் வார்த்தை:— "ஈஸ்வரனுக்கு மூன்று
ஆபத்து வந்துகழிந்தது" என்றருளிச்செய்வர். அதாவது-த்ரௌப
திக்கும் ஸ்ரீகஜேந்த்ராழ்வானுக்கும் ஸ்ரீப்ரஹ்லாதாழ்வானுக்கும்
உதவிற்றிலனில், ஸம்ஸாரிகள் "ஈஸ்வரதத்வமில்லை" என்று எழுதி

நீய மென்கைக்குத் ஸம்வாதமருளுகிறார் (அடித்தேனாரித்யாதி). எடுத்த
பாசுரத்துக்கு "எங்ஙனம் தேறுவர்" என்று ஸாமாக்யமாகச் சொல்லாதே உப
ரென்று விசேஷித்ததுக்கு பாவமருளுகிறார் (ஸ்ரீப்ரஹ்லாதனுக்கித்யாதி வாக்
யத்வயத்தாலே).

ஸ்ரீப்ரஹ்லாதன் விஸ்வஸிக்கைக்கு தோன்றினது தானே ஸம்ஸாரிகள்
விஸ்வஸிக்கைக்கு உடலாயிருக்கு மென்னுமத்தை அபியுக்தோக்தி பூர்வ
முபபாதிக்கிறார் (எம்பாரித்யாதி). (எழுத்திடுவர்களிறே) என்றவநந்தரம் "என்

(க) தி-வாய்-அ-க-கூ. (உ) தி-வாய்-உ-அ-கூ.

http://acharya.org

வர்கள். ஆழ்வாரும் "எங்ஙனம் தேறுவருமே" என்று தம்முடைய விழவிலும் ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள் வ்யவஸாயம் குலைகிறதென்றிறே அஞ்சுகிறது. (க)"பிழைக்கின்ற தருளென்றுபேதுறுவன்" என்று தம்முடைய விழவுக்கு நோகையன்றியிலே ஈச்வரனருளுக்கிறே இவர் நோவது.

(கவின்றேத்துவார்களைக்கண்டக்கால்) ப்ரீதிக்குப் போக்கு

எழுத்திடுவர்களிறே. ஆழ்வாரும் "எங்ஙனந்தேறுவருமர்" என்று தம்முடையஇழவிலும் "ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள் அத்யவஸாயம்குலைகிறதோ" என்றிறே அஞ்சுகிறது. (க) "பிழைக்கின்றதருளென்று பேதுறுவன்" என்று தம்முடைய இழவுக்கு நோகையன்றியிலே, ஈச்வரனருளுக்கிறே இவர்நோவது.

(கவின்றேத்துவார்களைக் கண்டக்கால்) ப்ரீதிக்குப் போக்கு

கை" என்று சேஷம், எங்ஙனுமென்றதுக்குத் தாத்பர்யமருளுகிறார் (ஆழ்வாருமித்யாதி), வ்யவஸாயம் கொலைகையாவது-ஆழ்வார்க்கு உதவாவிடில் இனியாருக்கு உதவி ரக்ஷகளைப்புகுகிறரென்று தேகரக்ஷகத்வாத்யவஸாயம் குலைகையென்றபடி. அவர்களத்யவஸாயம் குலைந்தால்இவர்க்களுசுவாசனென்னென்ன வருகிறார் (பிழைக்கின்றதித்யாதி), (பேதுறுவன்) க்லேசப்படுவேன். இத்தால் ஈச்வரன் க்ருபாகுண ஹாநிக்கு நோவுபடும் ஸ்வபாவராகையாலே ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுக்கு ரக்ஷகத்வாத்யவஸாயம் குலையும்போது ஈச்வரன் க்ருபாவானன்றென்று சொல்லவேண்டுகையால் அஞ்சுகிறரென்ற தாய்த்து. ஆக "அடுத்ததோருருவாயின்று நீவாராய்" என்றதிறே யென்று பரமப்ரக்ருதத்தோடே சேர்த்துக்கொள்வது. அன்றிக்கே இப்படி அஞ்சுகைக்கு த்ருஷ்டாந்தமருளுகிறார் (பிழைக்கின்றதித்யாதி). தம்இழவுக்கு நோகையன்றிக்கே ஈச்வரனுடைய க்ருபாகுணஹாநிக்கு நோவுபடுமாபோலே தம்முடைய இழவுக்கஞ்சாமல் ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுடைய அத்யவஸாயம் குலைகைக்கு அஞ்சுகிறரென்று கருத்து.

புஷ்புஷ்பரிமளம் பண்ணிக்கொண்டேத்துவர்களென்று ஸப்தார்த்தமாய் பலிதார்த்தமருளுகிறார் (ப்ரீதிக்குத்யாதி). எத்துவார்களை எம்பிரான்றனசின்னங்களென்றென்றுசொல்லவேயமைந்திருக்க, கண்டக்காலென்றும்

(க) தி-வாய்-கூ-சை-ஈ.

http://acharya.org

விட்டுச் சொல்லுவார்களைக் கண்டக்கால் கண்படைத்த ப்ரயோ
ஜநம் பெறலாம்.(க)"ஈட்டங்கண்டிடக்கூடுமேலது காணும் கண்பய
னுவதே" என்னக்கடவதிறே. (எம்பிரான் தன சின்னங்களிவரென்
றென்று) சின்னமென்று - அவனுடைய வடையாளம். இவர்களைக்
கண்டால் அவன் ஸாத்விக ஸேவ்யனென்று தோன்றும். சுவி
நீகஹ்ருத்ஸ்வமஹ்ஸ்ரீ - அவிதீதப்ருத்யவர்கம்" என்றிறே அவனைக்
கழித்தது. (உ) கூராராழிவெண்சங்கேந்திவாராய்" என்று "அவற்
றேவாராதபோதுபோகாய்"என்றிறேஇவரிருப்பது," (கூ)"என்னு
விசேரம்மானுக்குஅந்தாமவாழ்முடி சங்காழிநூலாரமுள" என்னக்
கடவதிறே.(ஆசைகள் தீர்வனே) ஆசைகளென்றது-காணவென்றும்
கிட்டவென்றும் கூடவிருக்க வென்றுமிறே இவருடையவாசைகள்.
அவனைக்காணவேணுமென்கிறவாசைகள்தீரும் உகந்தருளின நிலங்
களையநுபவித்தால். "அடியார்கள் குழாங்களையுடன்கூடுவதென்று

விட்டுச் சொல்லுவார்களைக் கண்டக்கால், கண்படைத்த ப்ரயோஜ
நம் பெறலாம். (க) "ஈட்டங்கண்டிடக்கூடுமேல் அதுகாணும்
கண்பயனுவது" என்னக்கடவதிறே. (எம்பிரான்றனசின்னங்களி
வரிவரென்று) சிங்கமென்று - அவனுடைய அடையாளம். இவர்
களைக் கண்டக்கால் "அவன் ஸாத்விகஸேவ்யன்" என்று தோன்
றும். "அவிதீத ப்ருத்யவர்க்கன்" என்றிறே அவனைக்கழித்தது.
(உ)"கூராராழிவெண்சங்கேந்தி-வாராய்"என்று அவற்றேவாராத
போது "போகாய்" என்றிறேஇவரிருப்பது. (கூ) "என்னுவிசேரம்
மானுக்கு அந்தாமவாண்முடிசங்கழி நாலாரமுள" என்னக்கட
திறே. (ஆசைகள் தீர்வனே) "ஆசைகள்" என்று-காணவென்றும்,
கிட்டவென்றும், கூடவிருக்க என்றுமிறே இவருடைய ஆசைகள்.
"அவனைக் காணவேணும்" என்கிற ஆசைகள் தீரும் உகந்தருளின

காட்சியில் தெளர்லப்ப்யம் தோற்ற விசேஷித்ததுக்கு பாவமருளுகிறார் (கண்
படைத்தவித்யாதிவாக்யத்வயத்தாலே).(அவனை)ருத்ரனை, சிங்ஹங்கள் ஸ்ரீ
விஷயங்களென்னுமதுக்கு ஸம்வாதம் காட்டுகிறார் (கூராராழியித்யாதி வாக்
யத்வயத்தாலே). திருக்கோட்டியூரில் லெம்பெருமானே யேத்துவார்களைக் கண்
டால்ஆசைகள் தீருமோ? பரமபதத்தில்நித்யஸூரிகளோடே கூடிப்ரஹ்மாதபவ
த்தாலன்றே ஆசைதீருவதென்னவருளுகிறார் (அவனேயித்யாதிவாக்யத்வ
யத்தாலே).

(க) பெரு-உ-க. (உ) தி-வாய்-கூ-கூ-க. (கூ) தி-வாய்-உ-இ-க.

http://acharya.org

கொலோ ''என்கிற இழவுகள் தீரும் இங்கே ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள் திரளாக்கண்டால்.

(க) ''கண்ணுக்கண்டு கழிவதோர்காதல்'' என்கிறபடியேகண்டவாறே ஆசைகள் தீருமிறே. ஈஸ்வரனைக்கண்டால் ஆசைகள்தீராது; இவர்களைக் கண்டால் ஆசைகள்தீரும்(உ)''கடிவார்தண்ணந்துழாய் கண்ணனித்யாதி'' - '' அடியேன்வாய்மடித்துப்பருகிக்களித்தேன்'' என்று பூர்ணதாபம் பண்ணின பின்பிறே''அடியார்கள் குழாங்களோடுடன் கூடுவதென்று கொலோ'' என்றுப்ரார்த்தித்தது. (ங) தேர்கடவியபெருமான்கழல்காண்பதென்னுகொல்கண்களே' என்று ஆசைதீர்ந்தது*பயிலும் சுடரொளியிலேயிறே.(ச)''திருநா

நிலங்களை அநுபவித்தால். '' அடியார்கள் குழாங்களோ - டுடன் கூடுவதென்றுகொலோ'' என்கிற இழவுகள் தீரும் இங்கே ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள் திரளாக் கண்டால்.

(க) ''கண்ணுக்கண்டு கழிவதோர்காதல்'' என்கிறபடியே கண்டவாறே ஆசைகள் தீருமிறே. ஈஸ்வரனைக்கண்டால் ஆசைகள் தீராது, இவர்களைக்கண்டால் ஆசைகள்தீரும். (உ) ''கடிவார் தண்ணந் துழாய்க்கண்ணன்'' இத்யாதி '' அடியேன் வாய் மடித்துப் பருகிக்களித்தேனே'' என்று-பூர்ணதாபம் பண்ணின பின்பிறே ''அடியார்கள் குழாங்களோ டுடன்கூடுவதென்று கொலோ'' என்று ப்ரார்த்தித்தது (ங) ''தேர்கடவிய பெருமான்கழல்காண்பதென்று கொல் கண்களே'' என்று ஆசைகள் தீர்ந்தது *பயிலுஞ் சுடரொளியிலேயிறே. (ச) ''திருநாவாயவையுள் புகலாவதோர்நாள்'' என்று அத்திரளிறே உத்தேச்யம். (ஞ) ''ஒண

கீழ்ச்சொன்னதற்கு ஸம்வாதம் (கண்ணுக்கண்டு இத்யாதி). (ஆசைதீராது)என்றது - மேலும் பாகவதஸம்ஸ்லேஷத்திலாசைபிறக்குமென்றபடி. (ஆசைகள்தீரும்) என்று பாகவத ஸம்ஸ்லேஷத்துக்குமேல்இனியொன்றிலேயாசைபிறவாதென்றபடி. தீராதென்றதற்கு உதாஹரணம்காட்டுகிறார் (கடிவாரொன்று தொடங்கி, ப்ரார்த்தித்தென்னுமளவும்). திருமென்றதற்குஉதாஹரணம் (தேர்கடவியவித்யாதி). பாகவதஸம்ஸ்லேஷத்தால் ஆசைதீருமென்றதற்கு ஸம்வாதமுகேந உபபத்தியருளுகிறார் (திருநாவாயித்யாதி). உத்தேச்ய மென்னுமதற்குப பின்னையுமொருஸம்வாதம்காட்டுகிறார் (ஒணமித்யாதி). (ஒணம்)

(க) திருவி-க-க. (உ) தி-வாய்-உ-நூ-கூ. (ங) தி-வாய்-ங-சு-க0.
(ச) திவாய்-கூ-அ-ஙு. (ஞ) சு-திரு-சு-க.

http://acharya.org

மூ-. காசின் வாய்க்கரம் விற்கிலுங்கரவாது மாற்றிலிசோறிட்டுத்
தேசவார்த்தைபடைக்கும் வண்கையினர்கள் வாழ்திருக்கோட்டியூர்
கேசவாபுருடோத்தமா கிளர்சோதியாய் குறளாவென்று
பேசுவாரடியார்க ளெந்தம்மைவிற்கவும் பெறுவார்களே. (கo)

வாய வையுட்புகலாவதோர் நாள்'' என்று அத்திரளிலே உத்தேச்யம். ''ஒண்விழவிலொலிய திரட்பேணிவரு வேங்கடவாவென்னுள்ளம் புகுந்தாய்'' என்று அவன்வருமிடத்தில் அவர்களும் மங்களாசாஸநம் பண்ணிக்கொண்டு கூடவந்து புகுவார்கள். .... (கூ)

அவ;—பத்தாம்பாட்டு. (காசித்யாதி) திருநாமம் சொல்லுவார்க்குண்டான பெருமை என்னுலவிடப்போகாதென்கிறார்.

ஸ்வா;—(காசித்யாதி). கழஞ்சுபொன்னுக்கு ஒருபிடிநெல் விற்கும்படியான காலத்திலும் தம்தாமுக்குள்ளபண்டங்களை ஒளியாமல்மிடியர்தெளிய வெளியாக்கி. (மாற்றிலிசோறிட்டு) ப்ரத்யுப

விழ விலொலியதிரப் பேணி வருவேங்கடவாவென்னுள்ளம் புகுந்தாய்'' என்று அவன் வருமிடத்திலேஅவர்களும் மங்களாசாஸநம் பண்ணிக்கொண்டு கூடவந்து புகுவர்கள். .... (கூ)

வ்யா.—பத்தாம்பாட்டு. (காசின்வாய் கரம்விற்கிலும்) *ஒரிடங்காசுக்கு ஒருபிடிநெல் விற்கும்காலத்திலும். ஸுபிக்ஷமான காலத்தில் அதிதிஸத்காரம் பண்ணிப் போருமது ஓரேற்றமன்றிறே; துர்பிக்ஷகாலத்திலும் தனக்குள்ள அம்சத்தை அதிதிகள் விஷயத்திலே ஸமர்ப்பிக்குமதிறே - ஏற்றமாவது. *காசின்வாய்கரம் விற்கிறதுக்கு மேற்பட்டதொரு துர்பிக்ஷமில்லையிறே; அதைப்பற்ற இப்படி யருளிச்செய்கிறார். (கரவாது) தந்தாமுள்ள தந்தாங்களை ''பின்புத்தைக்குமக்குவேணும்'' என்னும்நிலைவரலே மறைத்துவையாதே, ''இக்காலத்துக்கு இவ்விஷயங்களிலே விநியோகப்பமிகைக்கன்றே இவற்றைக்கண்டது'' என்றுவெளியிட்டுக்கொண்டிருந்து.

(மாற்றிலிசோறிட்டு) ப்ரத்யுபகார நிரபேக்ஷமான சோற்றை

ஸ்ரவணாக க்ஷேத்ரம். (கூ)

அரு;—பத்தாம்பாட்டு. (காசின் வாயித்யாதி) ''வாய்'' என்றதினர்த்தம் (ஒரிடம்) என்றது. (காசுக்கு) பொற்காசுக்கு, இன் - சாரியை. கரமென்றுசிக்கையாய், பலிதம்(ஒருபிடிநெல்) என்று. (இவற்றைக்கண்டது) என்றது

http://acharya.org

காரம் நச்சாமல்லுப்தர்க்கும் மிடபதியர்க்கும் சோறிட்டு துர்மாதி களுக்கு இராமடம் கற்பித்தது.

(தேசவார்த்தை படைக்கும்) "ஔதார்யதேஜஸ்ஸுஷம்க்ருபை யும் முதலான குணங்களுமெல்லாம் இவர்களுக்கே யோவுள்ளது" என்னும் வார்த்தை மிகவுமுண்டாம்படியாஞானும் தாக்கள் முன்பு செய்த ஔதார்யங்களை நினையாமல் செய்ய வேண்டிவைதேஹிகனைக் குமுதாரகுணபாவமே தங்களுக்கு வாழுவாக நினைத்திருக்கு யிட்டு. அதாவது - அதிதிஸத்காரத்தான ஸ்ஹிதமாகையாலும் பகவத்விபூதி பூகரன்றே வென்னும் ப்ரதிபத்தியாலும், எதிர்த்தலி யில் தைர்யதாரூத்தால் வந்த க்ருபையாலும்இடுகை. ஸர்வாதித் தியம்பண்ணுமவர்களுக்கு விஷயவிபாகம்பண்ணவொண்ணுதிறே. ஆகையால் லுப்தர்க்கும் தரித்ரர்க்கும் பசியர்க்கு மெல்லாமிட வேணுமிறே, இவர்கள் விஷயத்தில் ஒரு ப்ரத்யுபகாரத்தைக் கணி சித்தன்றிறேயிடுவது. ஆகையால் "மாற்றிவிசோறிட்டு" என்கி றது. "நாடொறும் விருந்தோம்புவார்" என்றுப்போலே இத் தையும் விசேஷ்ஷபமாக்கினேலாவென்னில், "சோறு" என்றும் "இட்டு" என்றும் சொல்லுகையாலே, இத்தை வைஷ்ணவவிஷயங் களிலாக்கப்போகாது, ஆனபின்பு, இது ஸாமாந்ய விஷயமாமித் தனை. இதுதானும் ஸாஸ்த்ர ஸித்தமாகையாலே தேசத்துக்கு ஒருவளபபம் சொல்லுகையிறேயிப்போது இவர்க்குஅபேக்ஷிதம்.

(தேசவார்த்தை படைக்கும்) யஸ்கரமான வார்த்தைகளைப் படைக்கும். அதாவது - இருந்தாரிருந்த விடங்களிலே தங்களு டைய ஔதார்யம் க்ருபைமுதலான குணங்களைச் சொல்லிக் கொ ண்டாடும்படியாகை. இவர்கள், புகழை நச்சிச் செய்யாதிருந்தா லும் தன்னடையே வந்துண்டாயிறே இருப்பது.(வண்கையினர் கள்)உதாரமானகையை யுடையவர்கள். அதாவது-உள்ளதெல்லாம் பரார்த்தமாகவேவிநியோகிக்கவேணும்" என்னுமௌதார்யமுடை

தர்யோகிகளேயார்ஜித்ததென்றபடி. "புல்லோத்திணிமின்" என்றவர்க்குஸர்வ விஷயமாக இடுகைசொல்லக்கூடுமே மாவென்னவருளுகிறார் (ஸர்வேத்யாதி).

தேசங்கள்தோறுமுண்டானவார்த்தையென்று ஸப்தார்த்தமாய், பவித மருளுகிறார் (யஸ்ஸமானவித்யாதி). "சோறிட்ட" என்றதால் ஔதார் யம் லித்தித்திருக்கவும் சொன்னது தரத்தக்கதிரிக்தவிஷயமென்று தாத்ப யமருளுகிறார் (அதாவதித்யாதி).

http://acharya.org

பெரியாழ்வார்திருமொழி,ச-ப ,ச-தி, கூ-பா, கொம்பிஞர். கஅகதி

மவர்கள்வர்த்திக்கிறதிருக்கோட்டியூர். கேசவாவென்கிறஅகேகதி
ருநாமங்களே பக்திபாரவஸ்யத்தாலேயும் ப்ராப்தியாலேயும் பேசு
வார்யாவர்சிலருடையவடியார்கள்;அவர்களுக்குக்ரயஷிக்ரயார்ஹர்
நாங்களென்னப் பெறுவார்கள். இதிறேபரமபுருஷார்த்தப்ராப்தி.

இத்தால் கூரமேஷோபவ்யாதி மிடிகளிலும் பகவத் பாகவதா
சார்ய கைங்கர்யங்களே புருஷார்த்தமாக லோபமறச்செய்யும் ஸ்ரீ
வைஷ்ணவர்கள் நித்யவிபூதியிலுள்ளா ரெல்லாரும் கொண்டாடும்
படியாளதேஜஸ்ஸை இங்கேவர்திக்கச்செய்தேபெறுவரென்கிறது.

யவர்களென்கை. (வாழ்திருக்கோட்டியூர்) இப்படியிருக்துள்ள
வர்கள் இத்தேசவாஸமே தங்களுக்கு வாழ்வாகக்கொண்டு வர்த்
திக்கிற திருக்கோட்டியூர்.

(கேசவா) அழகியதிருக்குழற்கற்றையை யுடையவனே! (புரு
டோத்தமா) அவ்வழகை ஆஸ்ரிதர்க்கு எப்போது மநுபவிக்கக்
கொடுக்கும்ஔதார்யத்தையுடையவனே! (கிளர்சோதியாய்) 'அது
தன்பேறு'என்னுமிடம்தோற்றும்படியானதிக்கதேஜஸ்ஸையுடைய
வனே!(குறளா) உன்னுடைமை பெறுகைக்குநீஇரப்பாளனைமவனே!.
(என்று பேசுவாரடியார்கள்) என்று இப்படி அவன் ஸ்வபாவங்களு
க்குத்தோற்றுப் பேசுமவர்களுக்கு அடியாரானவர்கள். இப்படி
பேசுமவர்களேயன்று நமக்கு உத்தேஸ்யர்,"இவர்கள்இவ்வாசியறி
க்துபேசுவதே!" என்று அவர்கள் ஸ்வபாவத்துக்குத்தோற்று அடி
மையா யிருக்குமவர்களே நமக்கு உத்தேஸ்யரென்கை. இவர்களு
க்கு உத்தேஸ்யராவது எவ்வளவென்னில், (எந்தம்மை விற்கவும்
பெறுவார்கள்) என்கிறார்,-இவர்களுக்கு சேஷமாகையே புருஷார்
த்தமென்றிருக்கும் எங்களை, தங்களுக்கு இஷ்ட விநியோகத்துக்
குறுப்பாக விற்றுக்கொள்ளவும் உரியவர்கள். (க) "ச்ரீ்ஸ்ரீநிவாஸ
ஸாம் க்ரயவிக்ரயாஹ்ரீ்-தத்பக்தி நிக்க்ரமஸாம் க்ரயவிக்ரயார்
ஹாம்" என்னக்கடவதிறே. .... (கo)

"புரு-பஹூ, ஸூநோதி-தனாதீதி-புருஷ:தேஷூஉத்தம:" என்றவ்யுத்
பத்தியையுட்கொண்டு கேசவாவென்றதைக் கடாகஷித்துத் தாத்பர்யமருளு
கிறார் (அவ்வழகையித்யாதி). (கo)

http://acharya.org

மூ.—சீதநீர்புடைசூழ் செங்கழனியுடைத் திருக்கோட்டியூர்
ஆதியானடியாரையு மடிமையின்றித் திரிவாரையும்
கோதில்பட்டர்பிரான் குளிர்புதுவைமன் விட்டுசித்தன்சொல்
ஏதமின்றியுரைப்பவ ரிருடீகேசனுக்காளரே. (கக)

அவ;—நிகமத்தில் இத்திருமொழிகற்றார்க்குப் பலம் சொல்லித் தலைக்கட்டுகிறார்.

ஸ்வா;—பதினேராம்பாட்டு. (சீதநீரித்யாதி) அகாதமாய், ஆதப்பிரவேசத்தால் வருமுஷ்ணமின்றியிலே ஸைத்யமேயாயிருக்கிற வாற்புனீராலே சூழப்பட்ட ஜலஸம்ருத்திமாருதவயல்களையுடைத்தான திருக்கோட்டியூரிலே நித்யவாஸ்நிஷ்டரைய், ஜகத்

அவ.—நிகமத்தில் இத்திருமொழி கற்றார்க்குப் பலம் சொல்லித் தலைக்கட்டுகிறார்,

வ்யா:—(சீதநீரித்யாதி) அகா(ய)தமாய் வாதாதப ப்ரவேசத்தால் வரும் உஷ்ணம் தட்டாமையாலே எப்போதும் மொக்கக்குளிர்ந்த மாருத ஜலத்தாலே சுற்றும்சூழப்பட்டிருப்பதாய், அழகிய கழனிகளையுமுடைத்தாயிருக்கிற திருக்கோட்டியூரிலே. பார்த்த பார்த்த விடமெங்கும் ஜலஸம்ருத்தியும் விளைகழனியுமாய்க் கிடக்குமாய்த்து.

(ஆதியானடியாரையு மடிமையின்றித் திரிவாரையும்) காரணகளேபரங்களையிழந்து *அநிதவிசேஷிதமாய்க்கிடக்கிற தனையிலே * தயமாந மஹாவாய்க்கொண்டு, (க) "விஜிதூரஷேஹஹலம்வதி ரீஷுராயநிவெதிதவ்! வெலுவ்ஹிஷவ கூதாஸுஹநு ஹவ்லவா ஊஹுவலயதா - விஜித்ராதேஹஹலம்பத்தி ரீஸ்வராய நிவேதிதும்! பூர்வமேவக்ருதாப்ரஹ்மம் ஹஸ்தபாதாதிஸம்யுதா." என்கிறபடியே தன்னே ஆஸ்ரயிக்கைக் குறுப்பான காரணகளேபரங்களைக் கொடுத்

அரு;—நிகமத்தில்.—நீருக்குஸைத்யம் ஸ்வபாவமாயிருக்க, விரோதித்ததுக்கு ஹேதுபூர்வகம் தாத்பர்யமருளுகிறார் (அகாதமாயித்யாதி). புடையென்றதினர்த்தம் (சுற்றுமென்றது).

ஜகத்காரணவஸ்துவான "ஆதியான்" என்றபதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளு
(சீதநீரித்யாதி). திருக்கோட்டியூர்" என்றபதஞ்சேர்த்தி

http://acharya.org

காரணவஸ்துவான சொக்நாராயணர்க்கு அடிமைசெய்கிறஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுடைய பெருமையையும் அடிமையின்றியிலே நிலைநிற்து அகர்த்தப்படுவாருடைய வகர்த்தபரம்பரைகளையு மறிவிப்பதாக.

(கோதில்பட்டர்பிரான்) மங்களாசாஸந மொழிந்தப்ரபந்தி களெல்லாம் கோதாய், அவையில்லாத மங்களாசாஸநமொன்றுமே ஸாரமாகப்ரபந்திபண்ணியிருப்பாராய், ப்ராஹ்மணோத்தமர்க்கு உபகாரகராய், ஸோஹம்பாவத்தாலே வந்த வஷ்ணம் தட்டாமல் தாஸோஹத்தால் வந்தகுளிர்ச்சி மாறுதிருமாளிகைக்கு நிர்வாஹ காரானவாழ்வாரருளிச் செய்தஇப்பத்துப் பாட்டையும். (ஏதமின்றி யுரைப்பவர்) இவருடைய வபிப்ராய மொழிந்தவையல்லாம் பொல்லாங்காகநினைத்துரைக்கவல்லவர்கள். (இருடீகேசனுக்காள ரே) இந்த்ரியங்களை ஸங்கல்பத்தாலும் க்ருபாதிகுணங்களாலும் ஸௌந்தர்யத்தாலும் .ஸ்வகரணநியமந ஸக்திபாலும் ஆகர்ஷகு

தருளி, ஆஸ்ரயணீயத்வேஸுலபனுய்க் கொண்டு ஸந்நிஹிதனுய் நிற்கிற காரணபூதனான வனுக்கு, அவன் கொடுத்த கரணகளை பரங்களைக்கொண்டு வ்யபிசரியாதே சேஷபூதராய் அடிமைசெய்து வர்த்திக்கிறவர்களையும், "முதல்வனைச் சிந்தியாதவப் பாவகா ரிகளைப்படைத்தவன்" என்கிறபடியே அவன்பண்ணினஉபகாரத்தை யறிந்தஸந்தியாதேபாபகர்மாக்களாய்அவன் திருவடிகளிலடிமை யில் அந்வயமற்று கரணத்ரயத்தையும் அந்ய பரமாக்கிக்கொண்டு திரிகிறவர்களையும்.

(கோதிலித்யாதி) கீழ்ச்சொன்னஇரண்டு தலையையும் ஸ்லாகித் தும் நிந்தித்தும்சொன்ன விதுக்கு அநுரூபமான நிஷ்டையில்லா மையாகிற குற்றமின்றிக்கே யிருப்பாராய், வைதிகோபகாரகராய் ஸாம்ஸாரிக ஸகல தாபஹரமான குளிர்த்தியையுடைய ஸ்ரீவில்லி புத்தூருக்கு நிர்வாஹகரான பெரியாழ்வாரருளிச்செய்த இப்பத் துப்பாட்டையும். (ஏதமின்றியுரைப்பவர்) நிர்தோஷமாகச்சொல்லு மவர்கள். அதாவது - இவர் திருவுள்ளக்கருத்தையறிந்து அதில் பழுதறச்சொல்லுகை. (இருடீகேசனுக்காளரே) இந்த்ரியங்களை

யால் பலித்தவர்த்தம் (ஆஸ்ரயணீயத்வே ஸுலபனுய்க்கொண்டு) என் றது. பட்டரென்றதினால் தாத்பர்யம் (வைதிகர்) என்றது. (கக)

ஸ்ரீயர் திருவடிகளேசரணம்.

http://acharya.org

ப்ரேரகாதிகளாலும் நியமிக்கவல்ல சொக்கநாராயணர்க்குஜ்ஞாந பக்திவைராக்யங்களோடே மங்களாஸாஸநபர்யந்தமாக வடிமை செய்யுமாளாகப்பெறுவர். ... . (கக)

பிள்ளை திருவடிகளே சரணம்.

—(*)—

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

பெரியாழ்வார் திருமொழி நாலாம்பத்து அஞ்சாம்திருமொழி ஆசைவாய் ப்ரவேசம்

அவ;—கீழில் திருமொழியிலே, "ஆதியாணடியாரையும் அடிமையின்றித்திரிவாரையும்" என்று ஸம்ஸாரிகள் பொல்லாங்கும் ஸ்ரீ வைஷ்ணவர் ஏற்றமுமிறே சொல்லிற்று. ஸம்ஸாரிகளுக்கு பகவத்ஸம்பந்தமொத்திருக்க, அவர்களைக்கழிக்கைக்கடி ஸம்பந்த ஜ்ஞாநமில்லாமையிறே.(க)"வணக்கொடுமாள்வது வலமே" என்று

அந்யபரமாகாதபடி நியமித்து அடிமைகொள்ள வல்லவனுக்கு அடிமை செய்யுமவர்களாகப் பெறுவர். (கக)

பெரியஜீயர் திருவடிகளேசரணம்.

நாலாம்பத்து நாலாம்திருமொழி முற்றிற்று.

ஆசைவாய் ப்ரவேசம்.

கீழிற்றிருமொழியிலே "ஆதியாணடியாரையும் அடிமையின்றித் திரிவாரையும்" என்று ஸம்ஸாரிகள் பொல்லாங்கும் ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களேற்றமுமிறே சொல்லிற்று; ஸம்ஸாரிகளுக்கு பகவத் ஜ்ஞாநஸம்பந்தமொத்திருக்க, அவர்களைக்கழிக்கைக்கடி பகவத்ஸம்பந்தஜ்ஞாநமில்லாமையிறே. (க) "வணக்கொடுமாள்வது வலமே"

ஸ்ரீமதேராமாநுஜாயநமஃ.

அரு;—ஆசைவாய்ப்ரவேசம்;—கீழ்நிர்க்யத்வேந ஸம்ஸாரிகள் ப்ரணதார்த்தராகையால் அவர்களைக் குறித்து உபதேசஸ்ரீக்ருஷ்ணனென்று ஸங்கதியை தர்ஸிப்பிக்கிறார். (கீழித்யாதி). ஸம்பந்தமென்றது-வாஸ்தவமான ஸேஷத்வஸம்பந்தமுமுறபடி. (ஜ்ஞாநம்)என்றவநந்தரம் "அவர்களுக்கு" "என்றத்யாஹாரம். அடிமையின்றித் திரிவர்களைக்குறித்து உபதேசஸ்ரீத்தால் ப்ரயோஜநமென்னென்ன வருளுகிறார் (வணக்கொடித்யாதி). (ஸ்மயதிதிலே) என்றவநந்தரம் "ஆகிலும்" என்று சேஷம். *

(க) தி-வாய்-க-கூ-அ.

http://acharya.org

பெரியாழ்வார்திருமொழி, ச-ப, நி-தி, க-பா, ஆசைவாய். கூகக

மூ.—

ஆசைவாய்ச்சென்ற சிற்றையராகி யன்னியத்தனென் புத்திரர்பூமி வாசவார்குழலாளென்றுமயங்கிமாலுமெல்லிக்கண்வாய்திறவாதே கேசவா புருடோத்தமா வென்றுங்கேழலாகிய கேடிலீயென்றும் பேசுவாரவ ரெய்தும்பெருமை பேசுவான்புகில் நம்பாமன்றே. (க)

சரமஸம்பத்திலே பகவத் ஸமாஸ்ரயணம் பண்ணுகை ஸ்ரேஷ்ட்ட மாகையாலே ஸம்ஸாரிகளைப் பார்த்து ஹிதோபதேசம் பண்ணி யருளுகிறார் இத்திருமொழியால்.

அவ;—முதற்பாட்டு. திருநாமங்களைச் சொன்னவர்கள் பெறும் பேறு என்னால் சொல்லப்போகாதென்கிறார்.

ஸ்வா;—முதற்பாட்டு, (ஆசைவாயித்யாதி) ஸ்நேஹமிருந்த விடத்திலே கைகழிந்த மநஸ்ஸையுடையராய்; * அன்னே யென்று தொடங்கி வாசவார்குழலாளளவும் ஆசையிருக்குமிடம். (மயங்கி) இவர்கள் பேரும் சொல்லமாட்டாதே மயங்கி. (மாலுமெல்லிக் கண்) (க)"வைத்தநாள் வரையெல்லை குறுகி" என்கிறபடியேசரம காலத்திலே. (வாய்திறவாதே) அவ்வளவிலே கீழ்ச்சொன்னவர் பேர்களைச் சொல்லியழையாதே.

என்று ஸமயத்திலே பகவத்ஸமாஸ்ரயணம்பண்ணுகைஸ்ரேஷ்ட்ட மாகையாலே ஸம்ஸாரிகளைப் பார்த்து ஹிதோபதேசம் பண்ணி யருளுகிறார் இத்திருமொழியில். ... . *

அவ;—முதற்பாட்டு. திருநாமங்களைச் சொல்லுமவர்கள் பெறும்பேறு என்னால் சொல்லப்போகாதென்கிறார்.

வ்யா.—(ஆசையித்யாதி) ஸ்நேஹமிருந்தவிடத்திலே கைகழிந்த மநஸ்ஸையுடையராய், * அன்னேயென்று தொடங்கி, * வாசவார்குழலாளளவும்ஆசையிருக்குமிடம். (மயங்கி) இவர்கள் பேரும் சொல்லமாட்டாதேமயங்கி. (மாலுமெல்லிக்கண்) (க) "வைத்தநாள்வரை எல்லை குறுகி" என்கிறபடியே சரமகாலத்திலே. (வாய்திற வாதே). அவ்வளவிலேகீழ்ச் சொன்னவர்கள் பேரைச்சொல்லி யழையாதே.

அரு;—முதற்பாட்டு. (ஆசைவாயித்யாதி), கேசவாவித்யாதியை யெல்லாம் கடாக்ஷித்தஅவதாரிகை (திருநாமங்களை யித்யாதி). (அத்தன்) பிதா

(க) நி-வாய்கேழ்-கூ-ரை.

http://acharya.org

அவர்கள் பேர் சொல்லவொண்ணுதாகில் பின்னையார் பேர் சொல்லுவதென்னில், (கேசவா) உங்கள் மரணவேதனைபோகவேணுமாகில் (க) "கேசவஃகேசநாசஃ-கேசவஃக்லேசநாசஃ" என்னப்பாருங்கோள். (உ) "கெடுமிடராயவெல்லாம்கேசவாவென்ன" என்றுசொல்லக்கடவதிறே. (புருடோத்தமா) ஔதார்யம். அதாவது அநிஷ்டநிவ்ருத்தியு மிஷ்டப்ராப்தியும் பண்ணுகை. (கேழலாகிய கேடிலீயென்றும்) இவர்கள் கேடுபோனல்தன் கேடுபோச்சுதாக நினைத்திருக்கை. (பேசுவாரவரெத்தும் பெருமை) அவர்களேற்றத்துக்குப் பாசுரமிடப்போகாது. அவரென்னுமித்தனையிறே. அவர்கள் பெறும் பேற்றை நம்மால் பேசப்போகாது. (பேசுவான்புகில் நம்பரமன்றே) நம்மால் பேசித்தலைக்கட்டப்போகாது. கொடுக்கிறவன் தானறியுமித்தனை. அதாவது - "இதரஸங்கம் குலைப்ய பெறுவதாம், சரமகாலத்திலதிலே அவர்களை யழையாதொழி

அவர்கள்பேர் சொல்ல வொண்ணுதாகில் பின்னையார்பேரைச் சொல்லுவதென்னில் ; (கேசவா) உங்கள் மரணவேதனை போகவேணுமாகில் (க) "கேசவஃகேசநாசஃ-கேசவஃ க்லேசநாசஃ" என்னப்பாருங்கோள். (உ) "கெடுமிடராயவெல்லாம் கேசவாவென்ன" என்று சொல்லக்கடவதிறே. (புருடோத்தமா) ஔதார்யம். அதாவது - அநிஷ்ட நிவ்ருத்தியும் இஷ்டப்ராப்தியும் பண்ணுகை. (கேழலாகிய கேடிலீயென்றும்) இவர்கள் கேடுபோனல் தன்கேடு போச்சுதாக நினைத்திருக்கை. (பேசுவாரவரெய்தும் பெருமை.) அவர்களேற்றத்துக்குப் பாசுரமிடப்போகாது, "அவர்" என்னுமித்தனையிறே. அவர்பெறும்பேற்றை நம்மால், சொல்லப்போகாது. (பேசுவான்புகில்) பேசப்புக்கோமாகில்.(நம்பரமன்றே) நம்மால் பேசித்தலைக்கட்டப்போகாது. கொடுக்கிறவன்றானறியுமித்தனை. அதாவது-"இதரஸங்கம்குலையப்பெறுவதாம் சரமகாலத்தில் அவர்களை அழையாதொழியப் பெறுவதாம்; நம்மு

(வாசம்) பரிமளம். (வார்) நீளுதல். (கேழலாகி) வராஹரூபியாய். (கேடிலீ) கேடில்லாதவனேயென்று சப்தார்த்தமாய், கேடில்லாமைக்கு ஹேதுவையருளுகிறார் (இவர்கள் கேடித்யாதி). நம்பரமென்றதற்கு வ்யாவர்த்தியம் சொல்லுகிறார் (கொடுக்கிறவனித்யாதி லாக்யத்வயத்தாலே). (க)

---

http://acharya.org

மூ,—

சீயினுற்சிறந் தேறியபுண்மேற் செற்றலேறிக் குழம்பிருந்தெங்கும் ஈயினுலரிப்புண்டு மயங்கி எல்லிவாய்ச்சென்று சேர்வதன்முன்னம் வாயினுல்கமோகாரணவென்று மத்தகத்திடைக் கைகளைக்கூப்பிப் போயினுற்பின்னை யித்திசைக்கென்றும் பிணைக்கொடுக்கிலும்போ [கவொட்டாரே.

யப்பெறுவதாம்; கம்மையழைக்கப்பெறுவதாம்; தென்னவேற்றம்; இதென்ன வேற்றம்" என்று இதிலேற்றமறிந்து ஈடுபடுவானவனி றே. ... . (க)

அவ;—இரண்டாம்பாட்டு (சீயித்யாதி). இத்திருநாமம்சொன் னவர்கள் மோக்ஷத்தைப் பெறுவர்களென்கிறார்.

வ்வா,—(சீயினுல் சிறந்தேறியபுண்மேல்) சீயானது விஞ் சிப்புடைப்பட்டபுண்ணின் மேலே. (செற்றலேறி) ஈயிருந்து மூட் டையிட்டு. (குழம்பிருந்து) அவை புழுத்து நீராய்ப்பாயுமளவில், (ஈயினுலரிப்புண்டுமயங்கி) அதுபொறுக்கமாட்டாமல்மூர்ச்சித்து. (எல்லிவாய்ச்சென்று சேர்வதன் முன்னம்) சரமகாலத்தைச் சென்று கிட்டுவதுக்கு முன்னே. (வாயினுல்கமோகாரணவென்று) வாய்படைத்ததுக்கு ப்ரயோஜநம் பெறும்படி. "எனக்குநாணுரி யேனல்லேன்: உனக்கு உரியேன்" என்று சொல்லுகையிறே வாய்

டைய பேர்களைச்சொல்லப் பெறுவதாம்; இதென்னவேற்றம்! இதென்னவேற்றம்"என்று இதின்ஏற்றமறிந்துஈடுபடுவானவனிறே.

அவ.—இரண்டாம்பாட்டு. திருநாமஞ்சொன்னவர்கள் மோ க்ஷத்தைப் பெறுவர்களென்கிறார்.

வ்யா:—(சீயினுற்சிறந்தேறிய புண்மேல்) சீயானது விஞ்சி உடைபட்ட புண்ணின்மேலே.(செற்றலேறி). ஈயிருந்து மூட்டை யிட்டு. (குழம்பிருந்து) அவைபுழுத்து நீராய்ப்பாயுமளவிலே. (ஈயி னுலரிப்புண்டு)ஈயினுலே அரிப்புண்டு (மயங்கி) அதுபொறுக்கமாட் டாமல் மூர்ச்சித்து. (எல்லிவாய்ச்சென்று சேர்வதன்முன்னம்) சரமகாலத்தைச்சென்று கிட்டுவதுக்குமுன்னே. (வாயினுல் கமோ காரணவென்று) வாய்படைத்த ப்ரயோஜநம் பெறும்படி. "என

அரு;—இரண்டாம்பாட்டு. (சீயினுலித்யாதி) பிணைக்கொடுக்கிலுமித்யா தியைப் பற்றவுதாரிகை (திருநாமமித்யாதி).

http://acharya.org

படைத்தப்ரயோஜநம். (மத்தகத்திடைக்கைகளைக் கைகூப்பி) தலை படைத்தப்ரயோஜநம் பெற்று.

(போயினல்) இப்படிச்செய்து போயினலென்றதுவழிபோக்குத்தானே ப்ரயோஜநமென்கை. இவனொருகால் தொழுதால் இதுக்குப்பலம் வழிபோக்கில் (க) "மற்றெல்லாம்கைதொழப்போய்" என்றும், (உ) "தொழுதனருலகர்கள்" என்றும் சொல்லுகிறபடியே, இவன் பார்த்தவிட மெல்லாம் அஞ்ஜலிக்காடாயிறேஇருப்பது. அங்குப்புக்காலும், (ங) "வைராஜ்ஜவ்டாஃ-பத்தாஞ்ஜலிபுடாஃ" என்றுஅங்கும் இதிறேபலம். இவனொருகால் ஆத்மஸமர்பணம் பண்ண (ச) "ஆண்மின்கள்வானகமாழியான்தமர்" என்றுத்ரிபாத்விபூதியாக ஸமர்ப்பிப்பர்கள். ஒருகால் "நமஃ" என்ன, காலதத்வமுள்ளதனையும்(ஞ) "நமோநாராயணாய" என்று சூழ்ந்திருந்தேத்துகையிறேபலம். (பின்னையித்திசைக்கென்றும் பிணைக்கொடுக்கிலும்போக

க்கு நாலுரியேனல்லேன், உனக்குரியேன்" என்று சொல்லுகையிறே வாய்படைத்ததுக்கு ப்ரயோஜநம். (மத்தகத்திடைக் கைகளைக்கூபபி) தலைபடைத்த ப்ரயோஜநம் பெற்று.

(போயினல்) இப்படி செய்துபோனல். போயினலென்றது-வழிப்போக்குத்தானே ப்ரயோஜநமென்கை. இவன் ஒருகால் தொழுதால், இதுக்குப் பலம் வழிப்போக்கில், (க) "மற்றெல்லாம் கைதொழப்போய்" என்றும், (உ) "தொழுதனருலகர்கள்" என்றும் சொலலுகிறபடியே இவன் பார்த்தப்பார்த்தவிடமெல்லாம் அஞ்ஜலிக்காடாயிறே யிருப்பது. அங்குப்புக்காலும் (ங) "வைராஞ்ஜலிவ்டாஹ்ஜ்ஹாஃ" என்றதிறேபலம். இவன் ஒருகால் ஆத்மஸமர்ப்பணம்பண்ண, (ச) "ஆண்மின்கள் வானகமாழியான்றமர்" என்றுத்ரிபாத்விபூதியாக ஸமர்ப்பிப்பர்கள். ஒருகால் "நமஃ" என்ன, காலதத்வ முள்ளதனையும் * நமோநாராயணயவென்று சூழ்ந்திருந்தேத்துகையிறே பலம். (பின்னையித்திசைக்கென்றும் பிணைக்கொ

வழிப்போக்குத்தானே ப்ரயோஜநமென்னுமத்தை, கைகூப்பி யென்றத்தைக் கடாக்ஷித்து விவரிக்கிறார் (இவனொருகாலித்யாதி வாக்யத்வயத்தாலே). நமோநாராயணவென்றத்தைப்பற்றி வழிபோக்கு ப்ரயோஜநமென்னுமத்தை உபபாதிக்கிறார் (இவனொருகாலித்யாதி வாக்யத்வயத்தாலே). (உ)

(க) தி-மொ-கூ-எ (உ) தி-வாய்-கo-கூ-ங. (ங) பார-ஜ்ஞா.
(ச) தி-வாய்-கo-கூ-சு. (ஞ) திருப்பல்லா-கூ.

http://acharya.org

மூ.— [சுற்றுமிருந்து
சோர்வினிற்பொருள்வைத்ததுண்டாகிற்சொல்லு சொல்லென்று
ஆர்வினோடும் வாய்குறவாதே யந்தகால மடைவதன்முன்னம்
மார்வமென்பதோர் கோயிலமைத்தமாதவனென்னுந்தெய்வத்தை
ஆர்வமென்பதோர் பூவிட வல்லார்க்கரவதண்டத்தினோய்வுமாமே. [காட்டி

வொட்டாரே) நித்யமுக்தரைப்பிணையிடும் போகவொட்டார்கள். அதுக்கடி *விண்ணுளார் பெருமாற்கடிமை செய்வாரையும் செறும் தேசமாகையாலே. அவன் தானும் * ஏற்றிவைத்தேணி வாங்குமவனிறே. இத்தால் கர்மமடியாக மீட்சியில்லையென்றபடி.

அவ;—மூன்றும்பாட்டு. (சோர்வித்பாதி) ஆத்மஸமர்பணம் பண்ணினார்க்கு யமவஸ்யதையில்லை யென்கிறார்.

ஸ்வா;—(சோர்வினில் பொருள்வைத்ததுண்டாகில்) மூன்பு இவன் கையில் கண்டவையடைய (க)"அட்டைகள்போல் சுவைப்பர்"என்கிறபடியே, இவர்கையிலுள்ளவை நிஸ்ஸேஷமாகவாங்கிக் கொள்வர்கள். "இவர்களைக்காணுமல்வைத்ததுண்டாகில் சொல்லு சொல்லு" என்று ஒருகால் சொன்னப்போலே ஒன்பதின்கால

டுக்கிலும்போகவொட்டாரே) நித்யமுக்தரைப்பிணையிடும் போகவொட்டார்கள். அதுக்கடி - * விண்ணுளார் பெருமாற்கடிமை செய்வாரையும் செறும் தேசமாகையாலே. அவன்றானும் * ஏற்றிவைத்தேணி வாங்குமவனிறே. இத்தால்-கர்மபடியாக மீட்சியில்லையென்றபடி. ... . (உ)

அவ.—மூன்றும்பாட்டு. ஆத்மஸமர்ப்பணம் பண்ணினார்க்கு யமவஸ்யதை யில்லையென்கிறார்.

வ்யா.—(சோர்வினில் பொருள்வைத்த துண்டாகில்) முன்பு இவன்கையில்கண்டதையடைய (க)"அட்டைகள்போல்சுவைபபர்" என்கிறபடியே இவன்கையிலுள்ளவை நிஸ்ஸேஷமாகவாங்கிக்கொ

அரு;—மூன்றும்பாட்டு. (சோர்வினுவித்யாதி) உத்தரார்த்தத்தையெல்லாம் கடாக்ஷித்து அவதாரிகை (ஆத்மேத்யாதி).

"சோர்வினில்"என்றது-காணுமலென்றும், "வைத்ததுண்டாகில்" என்றயதி(ஈ) ஸப்தத்தாலே வைக்கைக்கு யோக்யதையில்லையன்று தோன்றுகையால் அத்தையருளுகிறார் (மூன்பித்யாதி).

(க) நி-வாய்-கூ-க-உ.

http://acharya.org

சொல்லி. (சுற்றுமிருந்து) "இவனொருத்தரையொருத்தரறியாமல் கொடுக்கில் செய்வதென்" என்று விடாதே சுற்றுமிருப்பார்கள். ஆத்ம பந்துக்களாகிலிறே, (க) "திருமாலைப் பாடக்கேட்டு வளர்த்ததனல்பயன்பெற்றேன்" என்பது. (உ) "தஞ்சும்போதழைமின்" இத்யாதி.

(ஆர்வினவிலும் வாய்திறவாதே) பகவத்பாகவதவிஷயங்களையும் ஆசார்யனையும் ப்ரக்ருதி பந்துக்களையும் மறைத்துவைத்த வர்த்தம்கொடுத்து வேட்ட விளையாள் வினவிலும்வாய்திறவாதே. இவர்களுக்கும்இவளுக்கும்"இவனையிழக்கப்போகிறேமென்கிறபயமன்று. இவன் வைத்த வர்த்தம் ஒருவருமறியாமல் மண்தின்று போகில் செய்வதென்" என்கிறபயம். இவ்வர்த்தத்தை நச்சிவரும் போதும் அக்காலத்திலே அவன் முகத்திலே விழிக்கவருகிறேமென்றிறே வருவது. (அந்த காலமடைவதன் முன்னம்) சரமகாலம் வருவதுக்கு முன்னே.

ள்ளுவர்கள். இவர்களைக்காணுமல் வைத்ததண்டாகல். (சொல்லு சொல்லென்று) ஒருகாற் சொன்னற்போலே ஒன்பதின்கால் சொல்லி. (சுற்றுமிருந்து) "இவன் ஒருத்தரை ஒருத்தரறியாமல் கொடுக்கிற் செய்வதென்" என்றுவிடாதே சுற்றுமிருப்பார்கள். ஆத்ம பந்துக்களாகிலிறே, (க) "திருமாலைப்பாடக்கேட்டு வளர்த்ததனல் பயன் பெற்றேன்" என்பது. (உ) "தஞ்சும்போதழைமின்" இத்யாதி.

(ஆர்வினவிலும் வாய்திறவாதே) பகவத் பாகவத விஷயங்களையும் ஆசார்யனையும் ப்ரக்ருதிபந்துக்களையும் மறைத்துவைத்த அர்த்தங்கொடுத்துவேட்ட இளையாள்வினவிலும் வாய்திறவாதே. இவர்களுக்கும் இவளுக்கும் "இவனையிழக்கப் புகுகிறேமென்கிற பயமன்று, இவன்வைத்த அர்த்தம் ஒருவருமறியாமல் மண்தின்று போகிற் செய்வதென்?" என்கிறபயம். இவ்வர்த்தத்தை நச்சிவரும் போதும்அக்காலத்திலே "அவன் முகத்திலே விழிக்கவருகிறேமும்" என்றிறே வருவது. (அந்தகாலமடைவதன்முன்னம்) சரமகாலம் வருவதுக்குமுன்னே.

ஆரென்று வினவுமிடத்தில் ஆவஸ்யகதை தோற்றுகையால் அத்தை யருளிச்செய்(பகவதித்யாதி). (மறைத்து) என்றது-அறியாதபடிபண்ணியென்றபடி.

(க) நி-தெ-கச. (உ) நி-மொ-க-க-50.

http://acharya.org

(மார்வமென்பதோர் கோயிலமைத்து) ஹ்ருதயமென்றுப்ரஸித்தமாய், அத்விதீயமானஸ்தாநத்தையுண்டாக்கி. (மாதவனென்னும் தெய்வத்தை நாட்டி) ஸ்ரீயஃபதியென்று ப்ரஸித்தமாய் அத்விதீயமானவஸ்துவைப்ரதிஷ்டிப்பித்து. (க) "திருமாலிருஞ்சோலைமலையென்றேனென்னைத் திருமால் வந்தென்னெஞ்சு நிறையப் புகுந்தான்" என்று இவர் அஹ்ருதயமாகச் சொன்னதை ஸஹ்ருதயமாகக்கொண்டுவந்து புகுந்தான். "இவர் இப்போதே அஹ்ருதயமாகச் சொன்னேனென்னவும் வல்லர், அதுக்குமுன்னே இவர் நெஞ்சிலிடமறப்புகுந்து கொள்ளும் கிடீர்" என்று பிராட்டி கூடக்கொண்டு புகுந்தாள். இவர் நெஞ்சு திருந்துவதுக்கு முன்பிறே அல்லாதவிடங்களில் நிற்பது. (உ) "நின்றதெந்தை யூரகத்து" இத்யாதி உகந்தருளினநிலங்களில் கண்டதுபவிக்குமாபோலேஇவர் திருவுள்ளத்திலிருப்பும்கண்டதுபவிக்கலாம்படியிருக்குமிவர்க்கு. (கூ) "சலசயனத்துள்ளு மெனதுள்ளத்துள்ளு முறைவர்" யுள்ளீரே" என்.

(மார்வமென்பதோர் கோயிலமைத்து) ஹ்ருதயமென்று ப்ரஸித்தமாய் அத்விதீயமான ஸ்தாநத்தை யுண்டாக்கி. (மாதவனென்னும் தெய்வத்தை நாட்டி) ஸ்ரீயஃபதி யென்று ப்ரஸித்தமாய் அத்விதீயமான வஸ்துவைப்ரதிஷ்டிப்பித்து. (க) "திருமாலிருஞ்சோலைமலையென்றே னென்னைத் திருமால்வந்தென் னெஞ்சுநிறையப்புகுந்தான்" என்று - இவர் இப்போதே அஹ்ருதயமாகச் சொன்னதை ஸஹ்ருதயமாகக் கொண்டுவந்துபுகுந்தான். இவர், இப்போதே "அஹ்ருதயமாகச் சொன்னேன்" என்னவும் வல்லர், அதுக்குமுன்னே இவர்நெஞ்சில் இடமறப் புகுந்துகொள்ளுங் கிடீரென்று பிராட்டியுங் கூடக்கொண்டு புகுந்தான். இவர் நெஞ்சு திருந்துவதுக்குமுன்பிறே - அல்லாதவிடங்களில் நிற்பது; (உ) ["நின்றதெந்தை யூரகத்து" இத்யாதி] உகந்தருளின நிலங்களில் கண்டதுபவிக்குமாபோலே இவர் திருவுள்ளத்திலிருப்புக் கண்டதுபவிக்கலாம்படியிருக்குமிவர்க்கு; (கூ) "சல

இவன் காட்டிஞல் அவன் வந்திருக், மோவென்ன, இருக்குமென்னு மதுக்குபலப்ரமாணங்களாலுமர்த்தமருளுகிறார்(திருமாலிருஞ்சோலையித்யாதி)

(க) தி-வாய்-கo-அ-க. (உ) தி-ச-வி-சுச. (கூ) தி மொ-எ-கூ-க.

http://acharya.org

னைக்கடவதிறே. (க) "வந்தா யென்மனம் புகுந்தாய்" என்று இன்றிறே புகுந்தது. (உ) "வந்துவந்தென்மனத்திருந்து" என்கிறபடியே இவரிசையாமல்தட்டினநாளைக்குஓரவதியில்லையிறே. (ங) "அடியார் மனத்தாயோ" (ச) "வெள்ளத்தான்வேங்கடத்தானேனும் கவிகன்றி யுள்ளத்தினுள்ளேயுளன்" என்றுஉகந்தருளின நிலங்களோடொக்குமிறே இவர் திருவுள்ளமும்.

(ஓர்வமென்பதோர்பூவிடவல்லார்க்கு) "சோர்வினுல் பொருள் வைத்ததுண்டாகில்" என்று "தேஹபந்துக்களையும் ஆத்மபந்துக்களையும் மறைத்துவைத்த பொருளையிட்டுக்கோயிலைச் சமைத்துத் திருநந்தவநத்தையுமுண்டாக்கித் திருப்பள்ளித்தாமத்தையும் தேடு" என்று இவனையரிய தேவைகளைபிடானிறே. (நு)*நாடாதமலர்

சயனத்துள்ளு மெனதுள்ளத்துள்ளு முறைவாரை" என்னக்கடவ தாறே. (க) "வந்தாயென்மனம் புகுந்தாய்" என்றிறே புகுந்தது. (உ) "வந்து வந்தென்மனத்திருந்து" என்கிறபடியே இவர் இசையாமல் தட்டினநாளுக்கு ஓர் அவதியில்லையிறே. (ங) "அடியார் மனத்தாயோ" (ச) "வெள்ளத்தான் வேங்கடத்தானேனும் கவி கன்றி உள்ளத்தினுள்ளேயுளன்" என்று-உகந்தருளின நிலங்களோடொக்குமிறே - இவர் திருவுள்ளமும்.

(ஓர்வமென்பதோர் பூவிடவல்லார்க்கு) "சோர்வினுல் பொருள் வைத்ததுண்டாகில்' என்று-தேஹபந்துக்களையும் ஆத்மபந்துக்களையும் மறைத்து வைத்தபொருளையிட்டுக் கோயில்சமைத்துத் திருநந்தவநத்தையு முண்டாக்கித் திருப்பள்ளித் தாமத்தையும் தேடு" என்று இவனை அரியதேவைகளையிடானிறே. (நு)*நாடாதமலர் நாடிநாடோறும் நாரணன்றன் வாடாதமலரடிக்கீழ்வைக்கவிறே இவனை அடியிலே ஸ்ருஷ்டித்தது; இப்படி பூவோடே பூவைச்

"ஓர்வமென்பதோர் பூ" என்றதற்கு இரண்டர்த்தம்-பக்தியாகிறபுஷ்பமென்றும், "ஓர்வமென்பது" என்றும் "ஓர்பூ" என்றுபதத்தைப்பிரித்து, பக்தியையும் புஷ்பத்தையுமென்றும், அதில் முந்தினவர்த்தத்தை வ்யாவர்த்ய பூர்வகமருளுகிறார் (சோர்வினுலித்யாதி). இரண்டாமர்த்தம் (நாடாதவித்யாதி). இரவியின் புத்ரன்யமனுகையாலே அரவனென்று யமனைச் சொல்

(க) நி-மொ-க-கo-கூ. (உ) நி-மொ-சு-உ-கூ. (ங) நி-மொ-எ-கூ-எ.
(ச) நி-மொ-கக நு-கo. (நு) நி-வாய்-க-சு-கூ.

http://acharya.org

மூ.—

மேலெழுந்ததோர்வாயுக்கிளர்ந்து மேல்மிடற்றினையுள்ளெழுவாங்கி சாலுங்கையும் விதிர்விதிர்த்தேறிக் கண்ணுறக்கமதாவதன்முன்னம் மூலமாகியவொற்றையெழுத்தை மூன்றுமாத்திரை யுள்ளெழுவாங்கு வேலைவண்ணனே மேவுதிராகில் விண்ணகத்தினின் மேவலுமாமே.

நாடிநாடோறும் நாரணன் தன் வாடாதமலரடிக்கீழ் வைக்கவிறே, இவனை அடியில் ஸ்ருஷ்டித்தது. இப்படி பூவோடே பூவைச் சேர்க்க வல்லார்க்கு. (அரவதண்டத்திலுய்யலுமாமே) யமபடரால் வரும்க்லேசம். அதாவது-(க)''வெஞ்சொலாளர்கள்-கடியர்கொடிய செய்வனவுள'' என்னக்கடவதிறே. நெடுஞ்சொலால் மறுத்ததுக்குப் பலம் கடுஞ்சொல் கேட்கையிறே. (உய்யலுமாமே) ப்ராப்யத்திலும் இதுபோகையிறே ப்ரதாநமென்கிறார். ... . (கூ)

அவ;—நாலாம்பாட்டு. (மேலித்யாதி). ப்ரணவார்த்தம்நெஞ்சில் பட்டவர்கள்* அடியார்கள் குழாங்களையுடன்கூடுவரென்கிறார்.

ஸ்வா;—(மேலெழுந்ததோர் வாயுக்கிளர்ந்து) மேல் மூச்செறிந்து, (மேல்மிடற்றினையுள்ளெழு வாங்கி) நெஞ்சுகீழே யிடிவிழுந்து,

---

சேர்க்கவல்லார்க்கு. (அரவதண்டத்திலித்யாதி) (அரவதண்டம்) யமபடரால் வரும் க்லேஸம்; அதாவது - (க)''வெஞ்சொலாளர்கள் கமன்றமர்கடியர் கொடியசெய்வனவுள'' என்னக்கடவதிறே * நெடுஞ் சொலால் மறுத்ததுக்குப் பலம் கடுஞ்சொல் கேட்கையிறே. (உய்யுலுமாம்)ப்ராப்யத்திலும்இதுபோகையிறேப்ரதாநமென்கிறார்.

அவ;—நாலாம்பாட்டு. ப்ரணவார்த்தம் நெஞ்சில் பட்டவர்கள் * அடியார்கள் குழாங்களையுடன் கூடுவரென்கிறார்.

வ்யா.—(மேலெழுந்ததோர் வாயுக்கிளர்ந்து) மேல்மூச்செறிந்து. (மேல்மிடற்றினையுள்ளெழுவாங்கி). நெஞ்சு கீழேயிடியவிழு

லிற்று, அத்தையருளுகிறார் (யமபடரித்யாதி). அரவதண்டத்திலும் தப்பி உஜ்ஜீவிக்கலாமென்று முப்தார்த்தமாய், இத்தைத் தப்புகிறது உஜ்ஜீவகமாமோ வென்னவருளுகிறார் (ப்ராப்யத்திலுமித்யாதி). (கூ)

அரு;—நாலாம்யாட்டு. (மேலெழுந்தவித்யாதி) மூலமாகியவித்யாதியைக் கடாக்ஷித்தவதாரிகை (ப்ரணவார்த்தமித்யாதி).

(க) தி-மொ-நி-அ-ச.

http://acharya.org

மூ.—

மடிவழிவந்து நீர்ப்புலன்சோர வாயிலட்டிய கஞ்சியுமமீண்டே
கடைவழிவாரக்கண்டமடைப்பக் கண்ணுறக்கமதாவதன் முன்னம்
துடைவழியும்மைநாய்கள்கவராச்சூலத்தாலும்மைப்பாய்கதஞ்செய்யார்
இடைவழியில்நீர் கூடையுமிழலீ நிருமேகசனென் றேத்தவல்லீரே.

(காலும் கையும் விதிர்விதிர்த்தேறி) ப்ராணவாயுமேல் நோக்கினவாறே, காலும் கையும் பதைக்கத்துடங்கிற்று. (கண்ணுறக்கமதாவதன்முன்னம்) தீர்க்கநித்ரை கொள்வதற்கு முன்னே. (மூலமாகியவொற்றையெழுத்தை) ஸகலவேதங்களுக்கும் காரணமானதிருமந்த்ரத்தில் ப்ரதமபதத்தை உச்சாரணக்ரமம் தப்பாமலுச்சரித்து, (வேலைவண்ணனே மேவுதிராகில்) ஸ்ரீவைகுண்ட நாதனைக்கிட்டவல்லிகோளாகில், (விண்ணகத்தினில் மேவலுமாமே) அடியார்களோடுகூடலாமென்கிறார். ... . (ச)

அவ;—அஞ்சாம்பாட்டு. (மடியித்யாதி). விரோதிநிரஸநஸீலனை ஏத்துவார்க்கு முன்பு க்லேஶப்பட்டுப்போனவழி இனிப்போகவேண்டா வென்கிறார்.

ந்து. (காலும் கையும் விதிர்விதிர்த்தேறி). ப்ராணவாயு மேல் நோக்கினவாறே காலும் கையும் பதைக்கத் தொடங்கிற்று. (கண்ணுறக்கமதாவதன் முன்னம்). தீர்க்க நித்ரை கொள்ளுவதற்கு முன்னே. (மூலமாகிய ஒற்றையெழுத்தை). ஸகலவேதங்களுக்கும் காரணமான திருமந்த்ரத்தில் ப்ரதமபதத்தை உச்சாரண க்ரமம் தப்பாமல்உச்சரித்து. (வேலைவண்ணனேமேவுதிராகில்)ஸ்ரீவைகுண்ட நாதனைக்கிட்டவல்லிகோளாகில்.(விண்ணகத்தினில்மேவலுமாமே) * அடியார்கள் குழாங்களுடன் கூடலாமென்கிறார். (ச)

அவ;—அஞ்சாம்பாட்டு. விரோதி நிரஸநஸீலனை யேத்துவார்க்கு முன்பு க்லேஶப்பட்டுப்போன வழியிலே இனிப்போக வேண்டா வென்கிறார்.

(பதைக்கத்துடங்கிற்று)சலிக்கத்துடங்கிற்று.''மாத்ராத்ரயமும்,உள்ளெழ-உள்ளில் நின்று மெல்லார்க்கும் கேட்கும்படி, வாய்வி-உச்சரித்து'' என்றும், பலித்ததையருளுகிறார் (உச்சாரணக்ரமமித்யாதி). (ச)

அரு.—அஞ்சாம்பாட்டு. (மடிவழியித்யாதி) இந்த்ரியங்கள் ஆத்மாவுக்கு விரோதிகளாகையாலே அவற்றை நியமிக்கை இருமேகே பதத்துக்கர்த்தமென்று திருவுள்ளம்பற்றி அவதாரிகை யருளுகிறார் (விரோதீத்யாதி).

http://acharya.org

ஸ்வா;—(மடிவழி வந்து நீர்புலன்சோர) யமபடரைக்கண்ட பயத்தாலே ஒரு இந்திரவிசேஷத்தாலேஜலம் ப்ரவஹிக்க. (வாயிலட்டியகஞ்சியும் மீண்டே கடைவழிவாரக்கண்டமடைப்ப) பொரிக்கஞ்சியைக் கொடுத்தால் கண்டமடைக்கையாலே உள்ளுப்புகாதே மீண்டும் கடைவாயாலே வழியாநிற்கும். (கண்ணுறக்கமதாவதன் முன்னம்) தீர்க்க நித்ரை கொள்வதற்கு முன்னே.

(துடைவழியும்மை நாய்கள் கவரா)''நாயினத்தோடும்திளைத் திட்டோடியு முழன்றும்''என்றதுக்குப்பலம். (சூலத்தாலும்மைப் பாய்வதும்செய்யார்)''உயிர்களைக்கொன்றேன்'' என்று ஆயுதத் தாலே நலிந்ததுக்குப்பலம். (இடைவழியில் நீர்கூறையுமிழவீர்) ''வழிகளில்நின்று சீலையுறிந்ததுக்குப்பலம்'' என்றென்று சொல்லியிறே அவர்கள் வழியில் நலிவது. இதுதப்பவேண்டியிருந்தி கோளாகில் (இருடீகேசனென்றேத்த வல்லீரே) இந்திரியங்களை நியமிக்குமவனென்று ப்ரீதியோடே கூட ஸ்தோத்ரம் பண்ணில் இவை

வ்யா.—(மடிவழிவந்து நீர்ப்புலன்சோர) யமபடரைக்கண்ட பயத்தாலே ஓர் இந்திரிய விசேஷத்தாலே ஜலம் ப்ரவஹிக்க. (வாயிலட்டியகஞ்சியும் மீண்டே கடைவழிவாரக் கண்டமடைப்ப) பொரிக்கஞ்சியைக் கொடுத்தால், கண்டமடைக்கையாலே உள்ளுப்புகாதே மீண்டும் கடைவழியாலே வழியாகிற்கும்.(கண்ணுறக்கமதாவதன் முன்னம்) தீர்க்க நித்ரைகொள்ளுவதற்குமுன்னே.

(துடைவழியும்மை நாய்கள்கவரா) (க)''நாயினத்தொடும்திளைத் திட்டு ஓடியுமுழன்றும்'' என்றதுக்குப்பலம். (சூலத்தாலும்மைப் பாய்வதுஞ் செய்யார்) ''உயிர்களைக்கொன்றேன்'' என்று ஆயுதத் தாலே நலிந்ததுக்கு பலம். (இடைவழியில் நீர்கூறையுமிழவீர்) வழியில்நின்று சீரையுரிந்ததுக்கு பலம். என்று என்று சொல்லியிறே அவர்கள் வழியில் நலிவது. இது தப்பவேண்டியிருந்தி கோளாகில் (இருடீகேசனென்றேத்தவல்லீரே) இந்திரியங்களை நிய

''அட்டிய''என்றது-வார்த்தவென்றாய், அத்தால்பலிதமருளுகிறார் (பொறியித்யாதி).

(நாயினத்தோடும் திளைத்திட்டு) என்றது - வேட்டையாடுகிற போது நாய் ஸமூஹங்களோடே கூடப்போய் களித்துக்கொண்டென்றபடி. (கு)

(க) தி-மொ-க-கூ-க.

http://acharya.org

மூ.—

அங்கம்விட்டவையைந்துமகற்றி யாவிமூக்கினிற்சோதித்தபின்னைச்
சங்கம்விட்டவர்கையைமறித்துப்பையவேதலைசாய்ப்பதன்முன்னம்
வங்கம்விட்டுலவுங் கடற்பள்ளிமாயனை மதுசூதனைமார்பில்
தங்கவிட்டுவைத்தாவதோர்கருமஞ் சாதிப்பார்க்கென்றுஞ் சாதிக்கலாமே

வாராது, யமவஸ்யதைக்கடி இந்திரிய வஸ்யதையிறே, இதுக்கு ஸாதநமாகவிறேபரஹிம்ஸாதிகளிப்பண்ணுவது. அத்தைக்குலக்கு மவனென்கிறார். ... . (நி)

அவ;—ஆரும்பாட்டு. (அங்கமித்யாதி) முற்பட்டொருகால் உபாயவரணம்பண்ணினார்க்கு ஸதாபஸ்யந்திபண்ணலாமென்கிறார்.

ஸ்வா;—(அங்கம் விட்டவையைந்து மகற்றி) பஞ்சவ்ருத்தி ப்ராணன் ஸரீரத்தை விட்டகன்று. (ஆவிமூக்கினில் சோதித்த பின்னை) இவனுக்கு ப்ராணனில்லை யென்றறிந்த பின்பு. (சங்கம்

மிக்குமவனென்று ப்ரீதியோடேகூட ஸ்தோத்ரம் பண்ணினால் இவைவாரா. யமவஸ்யதைக்கடி இந்திரியவஸ்யதையிறே. இதுக்கு ஸாதநமாகவிறே பரஹிம்ஸாதிகள் பண்ணுவது; அத்தைக் குலக்கு மவனென்கிறார். .... (நி)

அவ.—ஆரும்பாட்டு. (அங்கமித்யாதி) இப்பாட்டில், ஒருகால் உபாயவரணம் பண்ணினார்க்கு * ஸதாபஸ்யந்தி பண்ணலாமென்கிறார்.

வ்யா.—(அங்கம் விட்ட வையைந்துமகற்றி) பஞ்சவ்ருத்தி ப்ராணன் சரீரத்தை விட்டகன்று. (ஆவிமூக்கினில் சோதித்த பின்னை) இவனுக்கு ப்ராணனில்லையென்று அறிந்தபின்பு. (சங்கம்

அரு,—ஆரும்பாட்டு. (அங்கமித்யாதி) வங்கம் விட்டித்யாதியைக் கடாகூரித்தவதாரிகை (இப்பாட்டிலித்யாதி).

"அவையைந்தும் அங்கம்விட்டகற்றி" "என்றன்வயித்தர்த்த மருளுகிறார் (பஞ்சவ்ருத்தீத்யாதி), 'அகன்று' என்றது-அகன்றதென்றபடி. "சோதித்த" என்றதினர்த்தம் (இல்லையென்றறிந்த) என்றது. 'சங்கமென்றது-ஸங்கமாய், ஆசையைச் சொல்லுகிறதென்று' ஜீவனாசையில்லையென்றும், அர்த்தாசையில்லையென்றும் விவகூரித்து முதலர்த்தமும் மூன்றுமர்த்தமும், ஸங்க

http://acharya.org

விட்டு) இனி இவன் பிழைக்கு மென்கிற -வாசையைவிட்டு. "சங் கம்விட்டு" என்று "சொல்லுசொல்லு" என்றுசுற்றுமிருக்கிறதிரள் கூலங்தென்னுதல்; அன்றியேஇனிஇவன்பக்கல் நிலைநிடைக்குமென் கிற வாசையைவிட்டென்னுதல். (கையைமறித்து) அருகிருந்தவர் களை "அவன் செய்ததென்" என்று வந்தவர்கள் கேட்க, கையை மறித்து. (பையவே தலைசாய்ப்பதன் முன்னம்) மெள்ள இவனருகு நின்று மெழுந்திருந்து விடப்போய் இவனையிழந்த இழவு தோற்றக் கவிழ்தலையிட்டிருப்பர்களாய்த்து.

(வங்கம்விட்டுலவும்கடல்பள்ளிமாயனை) மரக்கலமுலாவாநின்றுள்ள கடலிலே கண்வளர்ந்தருளுகிற அத்யாச்சர்யபூதனை. அன்றிக் கே "மாயனை"-என்றது-ஜ்ஞாநமாய், தன்னிச்சையாலே கண்வளர்ந் தருளுகிறவனென்றபடி. (க)"குரைகடல்மேல் அரவணைமேல் குல வரைபோல்பள்ளிகொண்டு" என்னக்கடவதிறே. (மதுசூதனை)மது

விட்டு) இனி இவன் பிழைக்குமென்கிற ஆசையைவிட்டு. "சங்கம் விட்டு" என்று - * சொல்லுசொல்லென்று சுற்றுமிருக்கிற திரள் கூலங்தென்னுதல். அன்றிக்கே, இவன்பக்கல் நிலைநிடைக்குமென் கிற ஆசையை விட்டென்னுதல். (கையைமறித்து) அங்கிருந்தவர் களை, "அவன்செய்ததென்" என்று வந்தவர்கள்கேட்க, கையை மறித்து. (பையவேதலை சாய்ப்பதன் முன்னம்) மெள்ளஇவனருகு நின்று மெழுந்திருந்து விடப்போய், இவனை இழந்த இழவுதோற்ற கவிழ்தலையிட்டிருப்பர்களாய்த்து.

(வங்கம்விட்டுலவும் கடல்பள்ளி மாயனை) மரக்கலமூலாவா நின்றுள்ள கடலில் கண்வளர்ந்தருளுகிற வாச்சர்யபூதனை. அன்றி க்கே, "மாயனை" என்றது - ஜ்ஞாநமாய், தன்னிச்சையாலே கண் வளர்ந்தருளுகிறவனென்றபடி. (க)"குரைகடல்மேல் அரவணைமேல் குலவரைபோல்பள்ளிகொண்டு" என்னக்கடவதிறே. (மதுசூதனை) மதுவை நிரஸித்தாற்போலே ஆஸ்ரித விரோதியைப் போக்கும

(ஊ)மென்றிரண்டாமர்த்தமாக வருளுகிறார் (இனியிவனித்யாதி வாக்யத்தாலே). (விடப்போய்) தூரப்போய்.

"விட்டுலவு" என்றது- அப்ராக்ருதமாகஸஞ்சரிக்கையென்றுமாப்தார்த்தம் திருவுள்ளம்பற்றி யருளுகிறார் (மரக்கலமித்யாதி). நரகம் வாராமைக்குப்

(க) தி-மொ-கூ-க-எ.

http://acharya.org

வைநிர்ஸ்த்தாப்போலே ஆஸ்ரிதவிரோதியைப்போக்குமவனே. (க) "வெள்ளநீர்வெள்ளத்தணைந்தவரவணைமேல் துள்ளுநீர்மெள்ளத் துயின்றபெருமானே, வள்ளலேயுன்தமர்க்கென்றும்நமன்றமர் கள்ளர்போல்" என்னக்கடவதிறே. (மார்வில் தங்கவிட்டு வைத்து) விடுகையாவது-ஓரிடத்திலேயிருத்துகை. (ஆவதோர்கருமம்) ஸுகரமுமாய்ப்ராப்தமுமான ஆத்மஸமர்பணம்; (உ) "நமோவென்னலாங்கடமை" என்னக்கடவதிறே. (சாதிப்பார்க்கென்றும் சாதிக்கலாமே) உபாயம் ஸக்ருத்கர்தவ்யம்; உபேயம் ஸதாகர்தவ்யம். *ஆவத்தனமென்றது-ஸக்ருத். சேவித்திருக்குமென்றது-ஸதா. .... (கூ)

வனே. (க) "வெள்ளநீர்வெள்ளத்தணைந்தவரவணைமேல், துள்ளுநீர் மெள்ளத் துயின்றபெருமானே, வள்ளலே உன்றமர்க்கென்றும் நமன்றமர்கள்ளர்போல்" என்னக்கடவதிறே. (மார்வில்தங்கவிட்டு வைத்து) தங்கவிடுகையாவது - ஓரிடத்திலேயிருத்துகை. (ஆவதோர்கருமம்) ஸுகரமுமாய்ப்ராப்தமுமான ஆத்மஸமர்ப்பணம். (உ) "நமோவென்னலாங்கடமை" என்னக்கடவதிறே. (சாதிப்பார்க்கென்றும் சாதிக்கலாமே) உபாயம் ஸக்ருத்கர்தவ்யம், உபேயம் ஸதாகர்தவ்யம். (க) "ஆவத்தனம்" என்று - ஸக்ருத்; "சேவித்திருக்கும்" என்று - ஸதா. ... . (கூ)

பரோபதேசம் பண்ணும் ப்ரகரணத்துக்குச்சேர ஆஸ்ரித விரோதிகளின்ன ரென்று ஸம்வாதமுகேந காட்டுகிறார் (வெள்ளநீரித்யாதி). மார்வில்-மஹஸ்ஸி லே, தங்கவிட்டு வைத்து-அந்த மோரிடத்திலே தானேயிருக்கும்படி வைத் தென்று ஸப்தார்த்தமாய் தங்கவிடுகையை விவரிக்கிறார் (விடுகையாவதித் யாதி). என்றும் சாதிக்கலாமென்று ஸார்வகாலிகமான பலத்தைச்சொல்லு கையாலே அதுக்குச் சேரவர்த்தமருளுகிறார் (ஸுகரமுடாயித்யாதி). ப்ராப்த மென்னுமதுக்கு ஸம்வாதம் காட்டுகிறார் (நமோவென்னலாமித்யாதி). (கட மை)ப்ராப்தம். "சாதிப்பார்க்கு" என்றது-ஆத்ம ஸமர்பணமாகிறசருமம் செய் வார்க்கென்றும், என்றும் சாதிக்கலாமென்றதுக்கு நித்யமான வுபேயத்தை சாதிக்கலாமென்றும் ஸப்தார்த்தம் விவக்ஷித்துப் பலிதார்த்த மருளுகிறார் (உபாயமித்யாதி), உக்தத்துக்கு அடைவே ஸம்வாதம் (ஆவத்தனமித்யாதி). "ஆவத்தனமென்றமமரர்களும் நன்முனிவரும் சேவித்திருக்கும் தென் திரு மாலிருஞ்சோலையே" என்றந்வயம். ... ... (கூ)

(க) நி-மொ-அ-கo-எ. (உ) நி-வாய்-கூ-ங்-சூo. (கூ) சு-உ-சூ.

http://acharya.org

பெரியாழ்வார் திருமொழி ச-ப, நி-தி, ஸ, தென்னவன். கருட

ஸ்ரீ ஸ்ரீநிவாஸ ராமானுஜ ஜீயர் ஸ்வாமி

மூ.—

தென்னவன்றமர் செப்பமிலாதார் சேவதக்குவார் போலப்புகுந்து
பின்னும்வன்கயிற்றால் பிணித்தெற்றி முடுகி விழுப்படவுண்ணும்
இன்னவனீயா னென்றுசொல்லி யெண்ணியுமாதரிக்கார்
மன்னவன்மதுசூதனனன்பார் வானகமாளுமிவ் வாழிகள்தாமே. (எ)

அவ;—ஏழாம்பாட்டு. (தென்னவனித்யாதி) இப்பாட்டில் விரோதிநிரஸநசீலனாயநுஸந்திப்பார் நித்யஸூரிகள்கார்யத்துக் கும் ஸ்ரீவைகுண்ட்டநாதனேயே மன்றுடுவா களென்கிறார்.

ஸ்வா;— (தென்னவன்) தமர். தெற்குத் திக்குக்குக் கடவ னை யமனுடைய சேஷபூதர். (செப்பமிலாதார்) செவ்வையில்லா தார், காரணத்ரயமும் அடைவு கெட்டிருக்குமவர்கள். (சேவதக்கு வார் போலப்புகுந்து) எருதுகள் தங்கள் வசப்படுகைக்கு இவற் றின் செருக்கைக்குலைக்கும் நீசஜாதிகளைப்போலே புகுந்து தூக்கா நின்றவம்பண்ணுவிக்கை. (பின்னும் வன்கயிற்றால் பிணித்தெற்றி) சேவதக்குவார் அதக்கும் ப்ரகாரம், தூக்காநிற்பவத்துக்குத் தங்

அவ;—ஏழாம்பாட்டு. (தென்னவனித்யாதி) இப்பாட்டில், விரோதிநிரஸநசீலனே அநுஸந்திப்பார் நித்யஸூரிகள்கார்யத்துக் கும் ஸ்ரீவைகுண்ட நாதனேயே மன்றுடுவர்களென்கிறார்.

வ்யா.—(தென்னவன்தமர்) தெற்குத் திக்குக்குக் கடவனை யமனுடைய சேஷபூதர். (செப்பமிலாதார்) செவ்வையில்லாதார், காரணத்ரயமும் அடைவு கெட்டிருக்குமவர்கள். (சேவதக்குவார் போலப்புகுந்து) எருதுகள் தங்கள் வசப் படுகைக்கு இவற்றின் செருக்கைக் குலைக்கும் நீசஜாதிகளைப்போலே புகுந்து தூக்காநி பவம் பண்ணுவிக்கை. (பின்னும் வன்கயிற்றால் பிணித்தெற்றி) சே

அரு;—ஏழாம்பாட்டு. (தென்னவனித்யாதி). மதுசூதனனித்யாதியைக் கடாக்ஷித்து அவதாரிகையிடுகிறார் (இப்பாட்டித்யாதி).

செப்பம்-செவ்வையாய், காரணத்ரயமே சூப்யமில்லாதாரென்று ஸ்வ தாத்பர்யார்த்தமாய், பலிதார்த்தமருளுகிறார் (தமரேத்யாதி). சேவை - எருத் தை; அதக்குவார் போலப்புகுந்து - க்லேசப்படுத்தியென்று ஸ்வதாத்பர்யார்த்தம் விவக்ஷித்துப்பலிதார்த்தமருளுகிறார் (எருதுகளித்யாதி). செருக்கைக்கு லைக்கையாவது - வ்ருஷணத்தை ப்ரஹரிக்கை. அதக்கும் ப்ரகாரமென்ற

http://acharya.org

கள் கர்மாநுமாத்ரமே யமைந்திருக்கப் பின்னும் யமபடர் பாசங்கு ளாலே சூரியிலே வரிவாரைப்போலே வரிந்து. (எற்றி) (க) "நமன் றமர்செய்யும் வேதனை" என்கிறபடியேயெற்றி. (பின்முன்னைவிழுப் பதன் முன்னம்) மூக்கும் முகமும் உதடும் பல்லும் தகரும்படி முகம் கீழ்ப்பட யமபுரத்தளவும் இழுப்பதற்கு முன்னே.

(இன்னவனினையானித்யாதி) அவனின்னைனென்னு மதுக்கு ஏகாந்தமான குணங்களையுமநுஸந்தித்து நெஞ்சில், அஜ்ஞாநாந்த காரம் போகப்பார்த்து. (மன்னவன்) தென்னவனுக்கு மன்னவ னைவன். (மதுசூதனென்பார்) ஆஸ்ரித விரோதிகளைப்போக்குமவ னென்று சொல்லுமவர்கள். (வானகத்த மன்றுடிகள்தாமே) பரம பதத்தில் நித்யஸூரிகள் கார்யத்துக்கும் ஸ்ரீ வைகுண்டநாத னேடன்றுவர்களிறே. (தாமே) வேறுஸஹகாரிகளில்லை. (எ)

அதக்குவார் அதக்கும் ப்ரகாரம், துஷ்க்ருதவத்துக்குத்தங்கள் கர்மாநுமாத்ரமேயமைந்திருக்க, பின்னையும்யமபடர், பாசங்களாலே சூரியிலே வரிவாரைப்போலே வரிந்து. (எற்றி) (க) "நமன்றமர் செய்யும்வேதனை" என்கிறபடியே எற்றி. (பின் முன்னை இழுப்ப தன் முன்னம்) மூக்கும் முகமும் உதடும் பல்லும் தகரும்படி முகம் கீழ்ப்பட யமபுரத்தளவும் இழுப்பதற்கு முன்னே.

(இன்னவனின்னையானென்று சொல்லியண்ணி) அவன் இன் னைனென்னு மதுக்கு ஏகாந்தமான குணங்களையு மநுஸந்தித்து. (இருளறநோக்கி) நெஞ்சில் அஜ்ஞாநாந்தகாரம் போகப்பார்த்து. (மன்னவன்) தென்னவனுக்கும் மன்னவனைவன். (மதுசூதன னென்பார்) "ஆஸ்ரிதவிரோதிகளைப்போக்குமவன்" என்றுசொல் லுமவர்கள். (வானகத்து மன்றுடிகள்தாமே) பரமபதத்தில் நித்ய ஸூரிகள் கார்யத்துக்கும் ஸ்ரீவைகுண்ட நாதனேடே மன்றுடுவர் ரிவர்களிறே. (தாமே) வேறு ஸஹகாரிகளில்லை. (எ)

வநந்தரம் "பண்ணுவிக்கும்" என்று சேஷம். (சூரியிலே) வரிகோடியிலே. (வரி வாரைப்போலே) வரிஞ்சுபோடுவாரைப்போலே; பந்திப்பாரைப்போலே யென்றபடி.

இன்னவனினையா னென்ற வீரண்டுக்கும் ஸ்வரூபபரமாகவும் ஸ்வாவ பரமாகவும் தாத்பர்யமருளுகிறார் (அவனித்யாதி). உள்ளத்திருளறநோக்கி யென்றதினர்த்தம் (நெஞ்சிலித்யாதி). ... ... (எ)

(க)

http://acharya.org

மூ.—
கூடிக்கூடி யுற்றார்களிருந்து குற்றம்நிற்க நற்றங்கள் பறைந்து
பாடிப்பாடியோர்பாடையிலிட்டுநரிப்படைக்கொருபாகுடம்போல
கோடிமுடியெடுப்பதன்முன்னங்கௌத்துவமுடைக்கோவிந்தனே
கூடியாடிய வுள்ளத்தாலுந் குறிப்பிடங்கடந் துய்யலுமாமே.(அ)

அவ;—எட்டாம்பாட்டு. (கூடியித்யாதி) இப்பாட்டால், மூன்றெழுத்தை உச்சரிப்பார் ஸ்ரீ கௌஸ்துபத்தோபாதி அவனுக்கு ஆதரணீய ரென்கிறார்.

ஸ்வா;—(கூடிக்கூடியுற்றார்களிருந்து) இவனுக்குச்சரமகாலம் வந்தவாறே பந்துக்களெல்லாரும் திரண்டு திரள்திரளாக விருந்து, (குற்றம்நிற்க நற்றங்கள் பறைந்து) இவன் பண்ணின ப்ராதிகூல்யங்கள் கிடக்க, அல்பாதுகூல்யங்களுள்ளவற்றைச் சொல்லாநிற்பர்கள். மஹாராஜர் வாலிபட்டவளவில் அவன்முன்புபண்ணின ப்ராதிகூல்யங்களை மறந்து, "நான் முற்படவகப்பட்டபோது என்னைக் கொல்லலாயிருக்க, கொல்லாதே விட்டவனையிறே நான்

அவ;—எட்டாம்பாட்டு. (கூடியித்யாதி) இப்பாட்டால்-மூன்றெழுத்தை உச்சரிப்பார் ஸ்ரீகௌஸ்துபத்தோபாதி அவனுக்கு ஆதரணீயரென்கிறார்.

வ்யா.—(கூடிக்கூடியுற்றார்களிருந்து) இவனுக்குச்சரமகாலம் வந்தவாறே, பந்துக்களெல்லாரும் திரண்டு திரள்திரளாகவிருந்து. (குற்றம்நிற்க நற்றங்கள் பறைந்து) இவன் பண்ணின ப்ராதிகூல்யம் கிடக்க, அல்பாதுகூல்யங்களுள்ளவற்றைச் சொல்லாநிற்பர்கள். மஹாராஜர், வாலிபட்டவளவிலே, அவன் முன்புபண்ணின ப்ராதிகூல்யங்களை மறந்து, "நான் முற்பட அகப்பட்டபோதே என்னைக்கொல்லலாயிருக்க என்னைக்கொல்லாதே விட்டவனையிறே நான்கொல்லுகிற்பதன்" என்று அழுதாரிறே; அத்தைக்கண்டு,

அரு.—எட்டாம்பாட்டு. (கூடியித்யாதி) "கௌத்துவமுடைக்கோவிந்தனே கூடியாடிய" என்றதால் அவன் குணாநுஸந்தாநத்தால் வந்ப்ரீதிக்குப் போக்குவிட்டு கோவிந்தாவென்று திருநாமோச்சாரணம் பண்ணுகை அர்த்தஸித்தமாகையாலும், கௌஸ்துபத்தைச் சொன்னது அத்தைப்போலே யாவனென்னுமது தோற்றுகைக்காகவுமென்று விவக்ஷித்து அவதாரிகை (இப்பாட்டாலித்யாதி).

http://acharya.org

கொல்லுவித்தேன்'' என்றழுதாரிறே. அத்தைக்கண்டு பெருமாளும் சோகித்தாரிறே. பெருமாள் ராவணன் பூசல் தலையில் நிராயுதனாய் நின்றபடியைக்கண்டு கொல்லாதே ''இன்று போய்நாளை வா'' என்றாரிறே. க்ருஷ்ணன் கம்ஸனை நிரஸித்த வ்ருத்தாந்தம் அவன் ஸ்த்ரீகள் படுகிற க்லேசத்தைக்கண்டு ''நான் என்ன காரியம் செய்தேன்'' என்று வெறுத்தானிறே. இப்படி எல்லார்க்கும் க்ருபை பிறக்கும்படியாயிறே அத்தசையிருப்பது. (பாடிப்பாடி) இவர்கள் ப்ரலாபிக்கும்போது ஒரு ப்ரபந்தம் பாடினாப்போலேயாய்த்திருப்பது. (ஓர்பாடையிலிட்டு) ஓராசந்தியில் இவனையெடுத்து. (நரிப்படைக்கொரு பாகுடம் போலே).

(கோடி முடி யெடுப்பதன் முன்னம்) கோடிப் புடவையையிட்டு முடியெடுத்தல்; அன்றிக்கே ஆசந்தியைக் கோடித்தெடுத்தென்னுதல்; இப்படி செய்வதுக்கு முன்னே. (கௌத்துவமு

பெருமாளும் சோகித்தாரிறே. பெருமாள், ராவணன், பூசல்தலையில்நிராயுதனாய் நின்றபடியைக்கண்டு கொல்லாதே ''இன்று போய் நாளைவா'' என்றாரிறே; க்ருஷ்ணன், கம்ஸனை நிரஸித்தவ்ருத்தாந்தம் அவன் ஸ்த்ரீகள் படுகிற க்லேசத்தைக்கண்டு, ''நான் என்னகார்யம் செய்தேன்!'' என்று வெறுத்தானிறே. இப்படி எல்லார்க்கும் க்ருபை ஜனிக்கும்படியாயிறே அத்தசையிருப்பது. (பாடிப்பாடி). இவர்கள் ப்ரலாபிக்கும்போது, ஒருப்ரபந்தம் பாடினாப்போலேயாய்த்திருப்பது. (ஓர்பாடையிலிட்டு) ஓர் ஆசந்தியிலே இவனை இட்டு. (நரிப்படைக்கொரு பாகுடம்போலே) நரிப்படை - நரிக்கூட்டம். (பாகுடம்) பாகுக்குடம்.

(கோடிமுடி யெடுப்பதன் முன்னம்) கோடிப்புடவையையிட்டுமுடியெடுத்தென்னுதல்; அன்றிக்கே, ஆசந்தியைக்கோடித்தெடுத்தென்னுதல்; இப்படிசெய்வதற்குமுன்னே. (கௌத்துவமுடைக்

(நிராயுதனாய் நின்றபடியை) என்றது - மீனிக்குமவன்போலே ஆயுதங்களைப் பொகட்டு நின்றபடியை யென்கை. (நரிப்படைக் கொருபாகுடம் போலே) என்றது - நரிக்கூட்டத்துக்கு ஒரு உபஹாரம்போலேயென்றபடி.

(கோடி) புடவை; நூதனவஸ்த்ரம், (கோடித்து) - அலங்கரித்து. கௌஸ்துபம் ஆத்மலாபத்துக்கு அபிமானி தேவதையாகையாலே யருளுகிறார்

http://acharya.org

டைக்கோவிந்தனேடு) இவ்வாத்மவர்க்கத்தைத்தரித்ததுநிரூபகமாகவு டையனும் ஸர்வஸுலபனுமான க்ருஷ்ணனேடே. (கூடியாடியவுள் ளத்தராஞல்) ஈச்வரனும் சேதநனுமொருநிணவாய் அவன்குணங் களிலே அவகாஹித்த நெஞ்சையுடையராஞல். (குறிப்பிடம் கடந் துய்யலுமாமே) "அவச்யமநுபோக்தவ்யம்" என்கிறபடியே அநுப வவிரோதியானதேசத்தைக்கடந்து. (உய்யலுமாமே)(க) "உயிரும் தருமனேயே நோக்கும்" என்கிற தேசத்தைவிட்டு, "தாமரையாள் கேள்வனெருவனேயே நோக்கும்" என்கிற தேசத்தேறப்போகப் பெறுவர்களென்கிறார். (உ) "ஒண்டொடியாள் திருமகளும் நீயுமே நிலாநிற்பக்கண்டதிர்" என்னக் கடவதிறே, ... (அ)

அவ;—ஒன்பதாம்பாட்டு. (வாயித்யாதி) இப்பாட்டு ஸர்வ

கோவிந்தனேடு) இவ்வாத்மவர்க்கத்தைதரித்தது நிரூபகமாகவுடை யனுமாய் ஸர்வஸுலபனுமானக்ருஷ்ணனேடே. (கூடியாடியஉள் ளத்தராஞல்) ஈச்வரனும் சேதநனும் ஒரு நிணவாய்அவன் குணங் களிலே அவகாஹித்த நெஞ்சை யுடையராஞல். (குறிப்பிடங் கட ந்துய்யலுமாமே) (கு) "ஸுலபஸுஹ்ருல்லாவண்யாதி - அவச்யமது போக்தவ்யம்" என்கிறபடியே அநுபவ விரோதியானதேசத்தைக் கடந்து. (உய்யலுமாமே) (க) "உயிரும் தருமனேயே நோக்கும்" என்கிற தேசத்தைவிட்டு "தாமரையாள் கேள்வனெருவனேயே நோக்கும்" என்கிற தேசத்தேறப் போகப் பெறுவர்களென்கிறார். (உ) "ஒண்டொடியாள் திருமகளும் நியுமேநிலாநிற்பக் கண்ட தூதிர்" என்னக்கடவதிறே. .... (அ)

அவ.—ஒன்பதாம்பாட்டு. (வாயித்யாதி). இப்பாட்டில் ஸர்வ

(இவ்வாத்மேத்யாதி). (ஈச்வரனும் சேதநனுமொரு நிணவாய்) என்றது - சேதநனே ஈச்வரன் சேஷபூதனென்ற நிணைத்திருக்கை யென்றபடி. (அநு பவ விரோதியான தேசத்தை) என்றது - தேசஸம்பந்தத்தை யென்ற படி. யமவச்யதையுள்ள தேசத்தை விட்டுப் பரமபதத்தில் போய் ஜீவிக்கலாமென்னுமதுக்கு ஸம்வாதங்களைக் காட்டுகிறார் (உயிருமித்யாதி).

அரு,—ஒன்பதாம்பாட்டு. (வாயித்யாதி) செங்கண்மாலொடும் சிக்கெ னச் சுற்றமாயித்யாதியைப் பற்றவருளுகிறார் (இப்பாட்டாலித்யாதி).

(க) க-திருவ-கூஎ. (உ) தி-வாய்-ச-கூ-கo. (கு)

http://acharya.org

கஉஅ பெரியாழ்வார்திருமொழி, ச-ப, நி-தி, கூ-பா, வாயொரு.

மூ.—

வாயொருபக்கம் வாங்கிவலிப்ப வார்ந்தநீர்க்குழிக்கண்கள்மிழற்றத்
தாயொருபக்கந் தந்தையொருபக்கந் தாரமுமொருபக்கமலற்ற
தீயொருபக்கஞ்சேர்வதன்முன்னஞ்செங்கண்மாலொடுஞ் சிக்கனச்சுற்ற
மாயொருபக்கம் நிற்கவல்லார்க் கரவதண்டத்தி லுய்யலுமாமே.

வித பந்துவாக அவனைப்பற்றினால் பின்னையமவஸ்தை யில்லை யென்கிறார்.

ஸ்வா;—(வாயொருபக்கம் வாங்கிவலிப்ப) வாதவிகாரத்தாலே வாயானது ஒருக்கடித்துவலிக்க.(வார்ந்தநீர்க் குழிக்கண்கள்மிழற்ற) பந்துக்களை விட்டுப்போகிறேனென்று இவர்கள் பக்கல் ஸங்கத்தாலே அழுகிற வளவிலே யமபடரைக்கண்டவாறே பயத்தின் கனத்தாலே கண் உள்ளே இடிவிழுந்தலமாவாநிற்கும். தன்னையுண்டாக்கினாரும் தானுண்டாக்கினவர்களும் ஒருகேயிருந்துசுகற.

அநந்தரம் (தீயொருபக்கம் சேர்வதன் முன்னம்) ஸம்ஸ்கரிப்பதுக்கு முன்னே. (செங்கண்மாலொடும் சிக்கனச் சுற்றமாய்) வாத்ஸல்யத்தையும் வ்யாமோஹத்தையுமுடைய ஸர்வேஸ்வரனே. (சிக்கெனச்சுற்றமாய்) நிருபாதிக ஸர்வவித பந்துவுமாகப்பற்ற

வித பந்துவாக அவனைப்பற்றினால், பின்னையமவஸ்யதை இல்லை யென்கிறார்.

வ்யா.—(வாயொருபக்கம் வாங்கிவலிப்ப) வாதவிகாரத்தாலே வாயானது ஒருக்கடித்துவலிக்க. (வார்ந்த நீர்க்குழிக்கண்கள் மிழற்ற) "பந்துகளைவிட்டுப் போகிறேன்" என்று இவர்கள் பக்கல் ஸங்கத்தாலே அழுகிற வளவிலே, யமபடரைக்கண்டவாறே பயத்தின் கனத்தாலே கண் உள்ளே இடிய இழிந்து அலமாவாநிற்கும். (தாயொருபக்கமித்யாதி). தன்னையுண்டாக்கினாரும், தானுண்டாக்கினவர்களும், ஒருகே யிருந்து அலற்ற,

அநந்தரம், (தீயொருபக்கம் சேர்வதன்முன்னம்) ஸம்ஸ்கரிப்பதற்கு முன்னே. (செங்கண்மாலொடும்) வாத்ஸல்யத்தையும்வ்யாமோஹத்தையு முடைய ஸர்வேஸ்வரனே. (சிக்கனச்சுற்றமாய்) நிருபாதிக ஸர்வவித பந்துவுமாகப்பற்ற வல்லாருமாய். (ஒருபக்கம் நிற்கவல்லார்க்கு) ஸம்ஸாரிகளோடுள்ள உறவைக் கலசாதே அவ

(ஒருக்கடித்து வலிக்க) என்றது - ஒரு பார்ச்வமாக விழுக்கவென்றப்படி. மிழற்ற வென்றதினர்த்தம் (அலமாவாநிற்கும்) என்றது. ... (கூ)

http://acharya.org

மு.—

[ரான்மேல்

செத்துப்போவதோர்போ துநினைந்து செய்யுஞ்செய்கைகள் தேவபி
பத்தராயிறந்தார்பெறும்பேற்றைப்பாழித்தோள்விட்டு சித்தன்புத்தூர்க்கோன்
சித்தம்கன் கொருங்கித் திருமாலைச்செய்தமாலையிவைபத்தும் வல்லார்
சித்தம்கன்கொருங்கித் திருமால்மேற் சென்றசிந்தை பெறுவர்தாமே. (க0)

பெரியாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

வல்லாருமாய். (ஒரு பக்கம் நிற்கவல்லார்க்கு) லம்ஸாரிகளோ டுள்ளவுறவைக்கலசாதே இவனேயாகப்பற்றி நிற்கவல்லார்க்கு. (அரவதண்டத்திலுய்யலுமாமே)யமபடரையும் அவர்கள்க்ரூரமான தண்டங்களையும்தப்பி உஜ்ஜீவித்துப்போகலாம். (க)''மாதாவிணைப் பிதாவைத்திருமாலைவணங்குவன்'' என்றும் (உ)''சேலேய் கண்ணியரும்பெரும் செல்வமும் நன்மக்களும் மேலாத்தாய் தந்தையும் அவரே''என்று பற்றுமவர்க்கு உஜ்ஜீவித்துப்போகலாமென்கிறார். (கூ)

அவ;—நிகமத்தில் இத்திருமொழியை அப்யஸித்தவர்கள் ஸ்ரீயஃ பதிபக்கலிலே பெரியாழ்வார் பெற்றவரிசைகளை பெறுவர்களென்கிறார்.

ஸ்வா;—(செத்துப்போவதோர் போது நினைந்து) ஸரீராவஸாநஸமயத்திலே யமபடர்செய்யும் செயல்களை நினைத்து. (தேவபிரான் மேல்பத்தராய்) அயர்வறுமமரர்களதிபதிபக்கலிலே ப்ரே

னேயாகப்பற்றி நிற்கவல்லார்க்கு. (அரவதண்டத்திலுய்யலுமாமே) யமபடரையும் அவர்கள் க்ரூரமான தண்டங்களையும் தப்பி உஜ்ஜீவித்துப் போகலாம். (க) ''மாதாவினைப்பிதாவைத்திருமாலை வணங்குவனே'' என்றும், (உ) ''சேலேய் கண்ணியரும் பெரும்செல்வமும் நன்மக்களும், மேலாத்தாய்தந்தையுமவரே'' என்றும் பற்றினவர்க்கு உஜ்ஜீவித்துப்போகலா மென்கிறார். (கூ)

அவ;—நிகமத்தில், இத்திருமொழியை அப்யஸித்தவர்கள், ஸ்ரீயஃ பதிபக்கலிலேபெரியாழ்வார்பெற்றவரிசைகளைப் பெறுவரென்கிறார்.

வ்யா;—(செத்துப்போவதோர் போது - செய்யும் செய்கைகள்-நினைந்து) சரீராவஸாநஸமயத்தில் யமபடர்செய்யும் செயல்களை நினைத்து. (தேவபிரான்மேல் பத்தராய்) * அயர்வறுமமரர்களதிபதி

அரு;—பத்தாம்பாட்டு. (செத்தித்யாதி) பாழித்தோளித்யாதியைக் கடாக்ஷித்தவதாரிகை (நிகமத்திலித்யாதி).

(க) திருவி-கூறு. (உ) நி-வாய்-நு-க.

http://acharya.org

மத்தைப்பண்ணி. (இறந்தார் பெறும் பேற்றை) பக்தராய், பின்பு இறந்தார் பெறும்பேற்றை (பாழித்தோள் விட்டுசித்தன்) ஸம்ஸாரத்தை வென்ற மிடுக்கையுடையதோள்களை யுடையவராவார். சரமகாலத்திலே இவர்களைப்போலே பக்தியுண்டாகையன்றிக்கே ஸதாமனோரதம் பண்ணும் நித்யஸூரிகளைப்போலே யிருக்கிற வாழ்வாரை ஸ்வாமியாகப் பற்றியிருக்கும் ஸ்ரீவில்லிபுத்தூருடை யருமாய் "ஆசைவாய்ச் சென்ற சிந்தை யருமாய்" என்கிறபடியே கரணத்ரயமும் புறம்போதல், கலந்திருத்தல் செய்யாதே. (திருமால் மேல் சென்ற சிந்தை பெறுவர்தாமே) ஸ்ரியஃ பதிவிஷயமாகச் சொன்ன விப்பத்துப் பாட்டுமப்படியனுபவித்தவர்கள் ஆழ்வாரைப் போலே கரணத்ரயமுமொருபடிப் படவுடையராவர்கள். (கo)

பிள்ளை திருவடிகளே சரணம்.

பக்கலிலே ப்ரேமத்தைப்பண்ணி. (இறந்தார் பெறும்பேற்றை) பக்தராய், பின்பு இறந்தார் பெறும்பேற்றை. (பாழித்தோள் விட்டுசித்தன்) ஸம்ஸாரத்தைவென்ற மிடுக்கையுடைய தோள்களையுடைய ஆழ்வார். (புத்தூர்க்கோன்) சரமகாலத்திலே அவர்களைப்போலே பக்தியுண்டாகையன்றிக்கே, ஸதா மனோரதம் பண்ணும் நித்யஸூரிகளைப்போலே யிருக்கிற ஆழ்வாரைஸ்வாமியாகப் பற்றி யிருக்கும் ஸ்ரீவில்லிப்புத்தூரையு முடையரானவர்.

(சித்தம் நன்கிசையாதி) "ஆசைவாய்ச்சென்ற சிந்தையராகி" என்கிறபடியே கரணத்ரயமும் புறம்போதல் கலந்திருத்தல் செய்யாதே ஸ்ரியஃபதிவிஷயமாகச் செய்த இப்பத்துப்பாட்டும் அப்யஸித்தவர்கள். (சித்தம் நன்கொருங்கித்திருமால்மேல் சென்ற சிந்தை பெறுவர்தாமே) ஆழ்வாரைப்போலே கரணத்ரயமும் ஒருபடிப்பட வுடையராய், ஸ்ரியஃபதிபக்கலிலே சென்ற மனஸ்ஸையுடையராவர்கள். ... ... (கo)

பெரியஜீயர் திருவடிகளேசரணம்.

க்ஷத்ரியரல்லாதவராகையாலே தோள்மிடுக்கைச் சொல்லக்கூடுமோ வென்னவருளிச்செய்(ஸம்ஸாரத்தையித்யாதி). விட்டுசித்தனென்றபதத்தின் போகார்த்தத்தையும் கூட்டியர்த்த மருளிச்செய்(சரமகாலத்திலேயித்யாதி).

ஜீயர் திருவடிகளே சரணம்,

பெரியாழ்வார் திருமொழி நாலாம்பத்து அஞ்சாம் திருமொழி முற்றிற்று.

---

http://acharya.org

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்,

பெரியாழ்வார் திருமொழி காலாம்பத்து ஆறாந்திருமொழி
காசும் கறையுடைப்ரவேசம்.

ஸ்வா;—ஸாவகாரியத்திலே, ப்ராப்யாதரூபமானபக்தியோடே திருநாமவிசேஷங்களைஓராசார்ய முகத்தாலறிகையன்றிக்கேதந்தாமுடைய தர்மவீர்ய ஜ்ஞாநத்தாலே பிறந்த வெளிச்செறிப்புக் கொண்டு திருநாமங்களை ஒரு போகியாகச்சொல்லி நிர்ணயித்துப் பரிகணித்து ஊர்த்வகதியிலே பர்வக்ரமமாகப்போய் ஒருநிபுணசார்யமுகத்தாலே அடிமைத்தொழிலிலே திருநாமங்களைச்சொல்லி மூளாதவளவேயன்றிக்கே நின்றநிலை தெரியாமல் நிற்க, நிலையின்றியேறினவழியே மீளுவாரைப்போலன்றிக்கே ஸாஸ்த்ரஜந்யஜ்ஞாநந் தன்னிலே யேறி நிபுணசார்யனைக்கிட்டி அடிமைத்தொழிலிலே மூண்டுமூண்டு திருநாமவாசியறிதல், உபதேஸகம்யஜ்ஞாநத்தாலே இவர்களுடைய சரமத்தை ப்ரதமமாக்கி அடிமையாய்த் திருநாமம் சொல்லுவாரையும் அடைவிலே அருளிச்செய்தார்.

இவ்வடைவிலே திருநாமம் சொல்லவல்லார் செத்துப்போவ

காசுங்கறையுடைப்ரவேசம்.

அவ.— * ஸாவகாரியத்திலே, பகவத்விமுகராய்த் தம்மாலே நிந்திதராயவர்களையும் விடமாட்டாத பரமக்ருபையாலே அவர்களைக் குறித்து ஹிதத்தை உபதேஸிப்போமென்று பார்த்து, (க) "மாளுமோரிடத்திலும் வணக்கொடுமொள்வதுவலமே" என்கிறபடியேசரமதசையிலேயாகிலும்பகவத்ஸமாஸ்ரயணத்தைப்பண்ணினால் தப்பாமல் உஜ்ஜீவிக்கலாம்படியிருக்கையாலே, இந்தவாசியை அவர்களுக்கறிவித்தால், சேதநராகையாலே பகவத்ஸமாஸ்ரயண

காசும் கறையுடைப்ரவேசம்;—கீழில் திருமொழியிலே ஸம்ஸாரிகளைக் குறித்து சரமகாலத்திலே எம்பெருமானை நினைத்துத் திருநாமங்களைச் சொன்னால் உஜ்ஜீவிக்கலாமென்று உபதேஸித்து, அதுக்கு மாட்டாதவர்களைக் குறித்து மீங்கள் பெற்ற பிள்ளைகளுக்கு அவன் திருநாமங்களைச் சாற்றி வாயாரவழைத்தால் உஜ்ஜீவிக்கலாமென்று உபதேசிக்கிறரென்று ஸங்கதியைக்காட்டுகைக்காக பரோபதேசத்துக்கு ப்ரஸக்தியை யருளுகிறார் (காவ

(க) தி-வாய்-க-கூ-அ.

http://acharya.org

தோர் போதை இப்போது இப்போதென்று நினைத்து பக்திபார வஸ்யத்தாலும் கைங்கர்யம் தேஹகார்லாவஸ்த்தா ரூபமாகச்செய்ய மடைவறிந்து செய்துபோருமவர்கள் ஸரீராவஸாநத்திலே பெறும் பேற்றை ஆசைவாயிலே அருளிச்செய்தார்.

த்திலேயிழிவர்களென்று திருவுள்ளம்பற்றி, "ப்ராக்ருதவிஷயங்களி லுண்டான ஆசையாலே அவற்றின் பக்கலிலேசென்ற நெஞ்சை யுடையராய் அவற்றின் பேரைச்சொல்லி, பின்னை அதுதானும் மாட்டாதே கலங்கி முடிந்து போங்காலத்திலே அவற்றின் பேர்க ளைச்சொல்லாமல் பகவந்நாமத்தைப் பேசுமவர்கள்பெறும் பேற் றின்கண்ணம்மால்சொல்லித்தலைக்கட்டப்போகாது" என்றுதொட ங்கி, அந்திமதசையில்வரும் க்லேசபரம்பரைகளையும், அத்தசை வருவதற்குமுன்னே ஏதேனுமொருவழியாலேயாகிலும் பகவத் ஸமாஸ்ரயணத்தைப் பண்ணிஸரீரத்தை விட்டால் அதிக்ரூரமாக யமபடர்பண்ணும் தண்டங்களையும் தப்பி அர்ச்சிராதிமார்க்கத் தாலே பரமபதத்திலேபோய் பகவதநுபவத்தைப்பண்ணி புநராவ ருத்தியின்றிக்கே காலதத்வமுள்ளதனையும் நித்யஸூரிகள் திரளி லே கூடியிருந்து வாழலாமென்னுமிடத்தை அவர்கள் நெஞ்சிலே படும்படியாகவுன்ற உபதேசித்தார் - கீழிற்றிருமொழியில்.

இப்படி இதரவிஷயஸங்கமற்று பகவத்ப்ரேமபூர்வமாக அவன் திருநாமங்களைப் பேசத்தக்க பரிபாகமில்லாதாரையும் ஒருவழியால் அவன் திருநாமத்திலே அந்வயித்து உஜ்ஜீவிப்பி க்கவேணுமென்று திருவுள்ளம்பற்றி, த்ருஷ்டப்ரயோஜநங்களை நச்சி, பெற்ற பிள்ளைக்கு ப்ராக்ருதவிஷயங்களின்பேரை யிடு மவர்களோக்குறித்து, நீங்கள் இப்படி ப்ராக்ருதவிஷயங்களின் பேரிட்டால் இம்மையில் நீங்களாசைப்படுகிற க்ஷுத்ரப்ரயோஜநங் கள் தானும்ஸித்திப்பது பணியில்லை; மறுமைக்குத்தானே யொன்

காரியத்திலித்யாதி). (பகவந்நாமங்களையே பேசுமவர்கள்) என்றதுக்குஇதிவு மொரு ஸமாஸ்ரயணமென்ற கருத்து.

"(ப்ராக்ருதவிஷயங்கள்)என்றது-உபகரிக்கும்பாமரரான மநுஷ்யர்களென் றபடி. (இம்மையிலே) இஜ்ஜந்மத்திலே. (மறுமைக்கு) அத்ருஷ்டத்துக்கு.

http://acharya.org

இப்படி திருநாமம் சொல்லுமடைவறியாதவர்களையும் ஒரு வழியே யறிவிப்பதாகவும் தம் அபிமானத்திலே சேர்ப்பதாகவும் திருவுள்ளம்பற்றியருளிசெஞ்சொல்லகியிருப்பாரும்பாரதந்த்ர்யத்திலே ஒருபடிப்பட்டிருப்பாரும் ஸ்த்ரீகளாகையாலே,(க)[ந்வஸ்த்ரீ ஸ்வாதந்த்ர்ய-நஸ்த்ரீஸ்வாதந்த்ர்யம்] ஸ்த்ரீகளுக்கு ஒருகாலும் ஸ்வாதந்த்ர்யமில்லை. கந்யகையானபோது மாதாபிதாக்கள் கீழே நின்றும், பின்பு பர்தாவின் கீழேநின்றும், பர்தா பாணிக்ரஹண ஸமயத்தில் ப்ரதிஜ்ஞை குலைந்தாலும் தான்படி கடவாமல் கிடந்தும், அவன் தர்மத்திலே ஒருப்பட்டபோது தான் ஸஹதர்மசாரியுமாய், அவனுடைய நியதாநியதங்களைப் பாராமல் பாதிவ்ரத்யத்தாலே அத்யந்த பரதந்த்ரையுமாய் இவனுடைய வியோகத்தில் புத்ராதிகள் கீழேதுங்கியும், அதில்லையாகில்பின்னையும் மாதாபிதாக்கள் ஜ்ஞாதிவர்களம்பந்திகளில்லையாகில் லோகாபவாதத்தின் கீழே ஒதுங்கியும் போருகையாலே பித்ராதிகளினும் காட்டில் மாத்ருவர்கத்துக்கு, புத்ராதிகளைத் திருநாமம்சாத்தினால் நிரயநிஸ்தாரகமான அநிஷ்டநிவ்ருத்தி-'நம்பிகாள் காரணன் தம்மன்னை நரகம்புகாள்'' என்னுமூற்படட இவர்களுக்குக் கண்ணழிவற ஸித்திக்குமென்று திருநாம ப்ரபாவத்தை இதர ஸம்பந்தரஹிதமாக்கி வைத்த(ட) மாகவருளிச் செய்கிறார். .... *

அவ;—மூதற்பாட்டு. (காசித்யாதி), ஆபாஸமான பேர்களை கச்சி நீங்கள் பெற்ற பிள்ளைகளை இதரர்பேரிட்டு நரகாத்மாவாய்ப் போகாதே எல்லாரையும் பெற்றவர்களைப்பெற்றவன்பேரிட்டால்,

---

அக்கும் உறுப்பன்று, ஆனபின்பு அத்தைவிட்டு பிரகாசுகுந்தாகி யும்ஜீவித்துத் தன் திருநாமத்திலே அவ்வயித்தாருடைய ஐகல க்லேசங்களையும்போக்கும் ஸர்வேச்வரனுடைய திருநாமத்தை, நீங்கள் பெற்றபிள்ளைக்கிட்டுவாயாரவழைத்து ப்ரீதராயிருக்கோள்; இவ்வளவேபற்றாசாக அந்தப்பிள்ளையுடைய மாதாவானவன் (உ) 'ஜநநீக்ரு-தாயோ - ஜநீ க்ருதார்த்தா'' என்கிறபடியே நரகத்திற் புகாமல் உஜ்ஜீவித்துப்போமென்று ஒருகால்போலே ஒன்பதின் காலுபதேசித்து, பகவந்நாமங்களை யிடும்படியாக அவர்கள் நெஞ்சைத் தெளிவிக்கிறார் - இத்திருமொழியில். .... (*)

(க) மதுஸ்ம்ருதி. (உ)

http://acharya.org

மூ.—காசுங்கறையுடைக் கூறைக்குமங்கோர் கற்றைக்கும்
ஆசையிலு லங்கவத்தப் பேரிடுமா தர்காள்
கேசவன் பேரிட்டு நீங்கள்தேனித் திருமினே
நாயகன் நாரணன் தம்மன்னை நரகம்புகாள். (க)

யமவஸ்யதைதவிரும், பின்னேஊர்த்வகதியைப்ராபிக்கவுமாமென்று உபதேசிக்கிறார்.

ஸ்வா;—(காசித்யாதி), காலிரண்டு காசுகிடைக்குமென்றும், ஒருதலைக்கறைச்சீரை கிடைக்குமென்றும், அங்கே பின்னேயும் ஒரு கோட்டை நெல் ஒருகட்டுக்கற்றைக்கு ஒரு பொய்த்தரவும் கிடைக்குமென்றும்ஸ்ரத்தையாலே,(அங்கவத்தப்பேரிடுமாதர்காள்)அங்கவத்தப்பேரென்று-ஸமஸ்த பதமானபோது மிகவும் பொல்லாப் பேரளவிலே நிற்கும். அக்சென்றும் அவத்தமென்றும் பதமான போது, அங்கென்றுவஸ்துக்கள் விலங்கிப்போமிடங்களிலேவஸிக்

வ்யா;—முதற்பாட்டு. (காசித்யாதி) பிறர்பேரிடுகிறது - அவர்களுக்கு உத்தேஸ்யராய், ஸ்வயம்ப்ரயோஜநமாகவன்றே; அத்ருஷ்டப்ரயோஜநத்துக் காகவுமன்றே; த்ருஷ்டப்ரயோஜநங்களில் சிலவற்றை நச்சியிறே. ஆகையால், காலிரண்டு காசுகிடைக்குமென்றும், தலைகளில் கறையையுடைத்தாயிருப்பதொரு சீரைகிடைக்குமென்றும், அக்கே ஒருகட்டுக்கற்றை கிடைக்குமென்று முண்டான வாசையாலே. உங்களுடைய ஆசையொழிய அதுதான் ஸித்திக்கிலுமாம், ஸித்தியாதொழியிலுமாம், என்னும் படியிறே அவர்கள் லுப்தகையிருக்கும்படி. (அங்கவத்தப்பேரிடும் ஆதர்காள்) ப்ராக்ருதரானவர்கள் பக்கலுண்டான ஹேயமான காமங்களையிடும் அறிவுகேடர்காள். "அங்கு" என்று இவர்கள் உபகாரமாக நினைத்திருக்கும் விஷயங்களினுடைய துச்ச்ரதையைச் சொல்லுகிறது. அவர்கள் தான் ஸுச்ச்ரராலும்

அரு;—முதற்பாட்டு. (காசுமித்யாதி)(தலைகளில்)தலட்புக்களில்.(கறை) கம்பி. "கற்றைக்கும் அங்கவத்தப்பேரிடும்" என்னுதே ஆசையினுலென்றதற்குத்தாத்பர்யமருளுகிறார் (உங்களுடையவித்யாதி). கொடுக்குமவனவத்தப் பேரென்னுதே அங்கென்று - ஔதாரஸீல்யம் தோன்ற வருளிச் செய்ததற்குத் தாத்பர்யமருளுகிறார் (அங்கித்யாதி). (உபகாரமாக) என்றது-உபகாரகங்களாக

http://acharya.org

குமவர்களைக் காட்டும்; அவத்தமென்றபோது அக்குள்ளவர்களும் பேர் சொல்லக்கூசும்படியான தூர்நாமங்களைக்காட்டும். (ஆசார்யர்கள்) அறிவுகேடர்கள்.

(கேசவன்பேரிட்டு)ஸர்வகாரணபூதனும் க்லேசநாசகனுமாயிருக்கிறவனுடைய பேரிட்டு, கேசவாவென்றழைத்து, (நீங்கள் தேனித்திருமினே) நீங்கள் அந்தப்பிள்ளை யளவிலே ஸ்நேஹித்து ஸந்தோஷத்தோடே யிருங்கோள். (தேனிக்கை) ஸ்நேஹிக்கை. (நாயகன் நாரணன்) நாயகன்-ஸர்வசேஷி. (நாரணன்) ஸமஸ்த கல்யாணகுணாத்மகன். (தம்மன்னை நரகம்புகாள்) தம்மன்னை - தன்னன்னை.

நாமந்தான் நன்றுயிருக்கையன்றிக்கே, அதுவும் தீயதாயிருக்குமென்னுமிடம் சொல்லுகிறது - "அவத்தப்பேர்" என்று. ஆசார்யருடனும், அறிவிலோருடனும்.

(கேசவன்பேரிட்டு.)(க) "கூஉதிரூஹூணொநாரோணமொஹம் ஸவ-ஹெஹிநாடி। கூவாஜுவாஜூ வஜூஹுகள தவூரதேகூவ நாரவாநு - க இதிப்ரஹ்மணோநாம ஈஶோஹம் ஸர்வதேஹிநாம்-ஆவாம் தவாங்கேஸம் பூதள தஸ்மாத் கேசவநாமவாந்." என்கிறபடியே - ஸர்வகாரண பூதனும், (உ) "கெஶவஃக்லேஶநாஶநஃ-கேசவஃ க்லேஶநாஶநஃ" என்கிறபடியே-க்லேசநாசகனுமாயிருக்கிறவனுடைய திருநாமத்தையிட்டு "கேசவா" என்றழைத்து. (நீங்கள் தேனித்திருமினே) நீங்கள் அந்தப் பிள்ளையளவிலே ஸ்நேஹித்து ஸந்தோஷத்தோடே யிருங்கோள். தேனித்திருக்கையாவது-இனியராயிருக்கை. (நாயகன் நாரணன்) "நாயகன்" என்றது - ஸர்வசேஷி யென்றபடி, "நாரணன்" என்றது - ஸமஸ்த கல்யாணகுணாத்மகனென்றபடி. இத்தால் - ஆஸ்ரிதரை ரக்ஷிக்கைக்கீடான ப்ராப்தியையும் குணயோகத்தையு முடையவனென்கை. (தம்மன்னை) தாயாரானவள். * "தமப்பன்" என்னுமாபோலே, "தம்

வென்றபடி. (நாமம் நன்றுயிருக்கை) என்றது - அவர்களுடைய பேர்தான் பகவந்நாமமாய் அதிருஷ்டப்ரதமாயிருக்கை யென்றபடி.

கேசவன் பேரானால் ப்ராப்தமுமாய் மஹாபலப்ரதமுமாயிருக்குமென்றருளிச்செய்கிறார் (கனிதேய்ம்கி) காயகனான நாராயணன் பேருடைய பிள்ளைக்குத்தமன்னையென்றுஸம்பந்தார்த்தம் விவக்ஷிதமாகையால், நரகம்புகாளென்ற

(க) (உ) நாரஸிம்ஹபு.

http://acharya.org

மூ.—அங்கொரு கூறையரைக்குடப்பதனுசையால்
மங்கியமானிடசாதியின் பேரிடுமாதர்கள்
செங்கணெடுமால் சிரீதராவெற்றழைத்தக்கால்
நங்கைகாள் நாரணன்றம்மன்னே நரகம்புகார்கள். (உ)

நரகம்புகாள்-பிள்ளைக்கு நாராயணனென்று பேராலல் அவனைப் பெற்றவளுக்கு எங்ஙனே யமவஸ்யதை கூடுவது; பிள்ளைபெற்று நாராயணனென்று பேரிட்டது யமவஸ்யதை கூடுகைக்கோ; அன்றிக்கேதம்மன்னேயென்று-நாராயணனுடையமனையிலுள்ளார் நாராயணனென்றழைக்கையாலே இப்படி அழைத்தவர்களெல்லார்க்கும் யமவஸ்யதையில்லை. ஆகையாலே நரகம்புகார்களென்று சொல்லிரீ தீதாகவுமாம். கேசவனென்றது-நாராயணனளவில்பர்யவஸிக்கும் பேரிடும் மாதர்காளென்னவுமாம்; நங்கைகாளென்னுமாபோலே.

ஸ்வா;—இரண்டாம்பாட்டு. (அங்கித்யாதி). அங்கென்று-ஸுதூரஸ்த்தர் வர்திக்கிற தேசத்தைக்காட்டுகிறது. ஒரு கூறையென்று ஹேயமாய்கொள் கொடைக்†காற்றிப்போராதென்கிறது,

மன்னே" என்கிறது. (நரகம்புகாள்) பிள்ளைக்கு நாராயணனென்று பேராலல் அவனைப்பெற்றவளுக்கு எங்ஙனே யமவஸ்யதைகூடுவது. பிள்ளைபெற்று "நாராயணன்" என்று பேரிட்டது யமவஸ்யதை கூடுகைக்கோ. பெற்ற வருத்தமும் பிள்ளையளவில் ஸ்நேஹம் மிக்கிருப்பதும் மாதாவுக்காகையாலே - இவளை ப்ரதானையாகச் சொல்லுகிறது. இப்படிபோட்டழைத்து, பிள்ளையளவிலே ஸ்நேஹித்துப் போரும் பித்ராதிகளுக்கும் இப்பேறு ஒக்குமிறே. (க)

வ்யா;—இரண்டாம்பாட்டு. (அங்கொருகூறை யரைக்குடப்பதனுசையால்) அங்கே பெற்று ஒருபுடவை அரைக்கு உடுக்கவேணுமென்னும் ஆசையாலே. இவ்விடத்திலும் "அங்கு" என்று உபகாரவிஷயத்தினுடைய க்ஷுத்ரதையைச் சொல்லுகிறது. "ஒரு

நக்கு பாவமருளுகிறார் (பிள்ளைக்கித்யாதி). நாரணன் தம்பனென்றதே தம்மன்னே யென்றதற்குத் தாத்பர்யம் காட்டுகிறார் (வருத்தமுமித்யாதி). ஆனால் தம்பன் முதலானவர்க்கு இப்பலமொக்குமோ வென்னவருளுகிறார் (இப்படியித்யாதி)

அரு,—இரண்டாம்பாட்டு. (அக்கொருவித்யாதி) அக்கென்ற வக்தரம் பெற்றென்றத்யாஹாரம் திருவுள்ளம்பற்றி யருளுகிறார் (அங்கித்யாதி).

† (பா) மாற்றப்போகாது;

http://acharya.org

பெரியாழ்வார்திருமொழி, ச-ப, கு-தி, உ-பா, அங்கொரு. கட்சன

ஒன்றென்று மேல்புடவையும் தலைச்சீரையும் புறம்பே தேடவேணு
மென்கிறது. (ஆசையால்) இவனுக்காசையும் அவனுக்குகிராசையு
மாயிறே யிருப்பது. (மங்கிய மானிடசாதியின் பேரிடுமாதர்கள்)
ஹேயராய்ச் செத்துப்போனவர்களுடைய "உங்களையாண்டார்,
அப்பாண்டார், ஐளிபிளி" என்றுப்போலே சிலபேர்களையிட்டுச்
சென்றுலாகிலும் சிலதருமோவென்று பேரிடுமல்பர்கள்.

(செங்கணெடுமால் சிரீதராவென்றழைத்தக்கால்) இப்படிப்
பேரிட்டழைத்தக்கால், (நங்கைகாள்)(க) 'ஸ்ரீவத்ஸாயதி ராஜமஸ

கூறை" என்றும், "அரைக்குடுப்பது" என்றும் சொல்லுகையாலே,
அரைக்குடுக்கும் சீரைக்கு இணைச்சீரை வேறே தேடவேணு
மென்கை. "ஆசையால்" என்கையாலே-அதுதானும் உங்களாசை
யேயுள்ளது, கிடைக்கிலுமாம், கிடையாதொழியிலுமாமென்கை.
(மங்கியமானிடசாதியின்பேரிடு மாதர்கள்) (உ) "ஸுலபேவ -
அஸங்நேவ" என்கிறபடியே அழிந்துகிடக்கிற மநுஷ்யஜாதியுடைய
பேரையிடாநிற்கும் அறிவுகேடர்கள். (ங) "ஆண்விடை யேழன்
றடர்த்தாற் காளாஞரல்லாதார் மானிடவரல்லர்" என்னும்படி
யானவர்கள் பேரையிறே யிடுகிறது. திருஷ்டத்துக்கும் அத்ருஷ்
டத்துக்கும் உறுப்பன்றிக்கே யிருக்கிறவர்கள்பேரை யிடுகிறது
உங்களறிவுகேடிறே.

(செங்கண் நெடுமால் சிரீதராவென்றழைத்தக்கால்) வருத்த
சேஷியானவனுடைய திருநாமத்தையிட்டு, "செங்கணெடுமாலே"
"சிரீதரனே" என்று அழைத்தால். "செங்கணெடுமால்" என்றது -
வாத்ஸல்யப்ரகாசகமான திருக்கண்களையும், ஆஸ்ரிதவிஷயத்தில்
மிக்கவ்யாமோஹத்தையுமுடையவனென்கை. அன்றிக்கே, "மால்"
என்றது - பெரியோனென்றபடியாய், * நெடுமையால் - ஸர்வாதி
கத்வம் சொல்லுகிறதாகவுமாம். அப்போதைக்கு, "செங்கண்"
என்றது - ஐஸ்வர்யத்துக்குஸூசகம். "சிரீதரா" என்றது-கீழ்ச்

(இணைச்சீரை) மாறியுடுக்கும் புடவையும், மேலுக்குப்போகடும் புடவையும்.
அறிவுகேடெப்படி யென்னவருளிரூர் (ஆன்விடையித்யாதி). கீழ்வாக்யவிவ
ரணம் (திருஷ்டேத்யாதி).

செங்கணெடுமாலென்றதினிரண்டாமர்த்தத்தைத்திருவுள்ளம் பற்றித்
தாத்பர்யமருளுகிறார் (வருத்தவித்யாதி).

(க) (உ) தை-ஆ. (ங) தி-மொ-கு-எ-கூ.

http://acharya.org

மூ.—உச்சியிலெண்ணெயுஞ் சுட்டியும் வளையுமுகந்து
எச்சம் பொலிந்தீர்கா ளென்செய்வான் பிறர்பேரிட்டீர்
பிச்சைபுக்காகிலு மெம்பிரான் திருநாமமே
நச்சுமின்நாரணன் தம்மன்னே நரகம்புகாள். (சு)

ஸ்த்ரீப்ராயமிதரஜ்ஜகத்" (க) "நாவலம் பெரியதீவினில் வாழும் கங்கைமீர்" என்று எல்லாரையும் ஸ்த்ரீகளாகச் சொல்லுகையாலே நங்கைகாளென்கிறார். (நாரணன் தம்மன்னே நரகம்புகாள்) நாராயணன் தாயார் நரகம்புகாள்.

ஸ்வா;—மூன்றும்பாட்டு. (உச்சியித்யாதி) பேரிட்டாலும் பிள்ளைதலைக்குத் தூளி யெண்ணெய் கிடைக்குமத்தனையல்லது இட்டவர்கள் தலைக்குக்கிடையாதிறே. (சுட்டியும்வளையும்) உங்களுக்குப் பிறே. (எச்சம்பொலிந்தீர்காள்) எச்சம்-பிள்ளை - பிள்ளை பெற்று இருவர் பலராய்ப்பொலிந்தீர்காள். (உ) "சூதாவெவ ஜாதா ஜாவி-ஜாத்மாவை புத்ரநாமாவி" (என்செய்வான்பிறர் பேரிட்டீர்) இத்தப்பிள்ளையை முழுக்கரக்ஷித்துத் தலைக்கட்டவல்லரென்றே; உங்கள் மிடிதீர்க்கவல்லரென்றே, அவர்கள் தங்கள் மிடிதீர்த்து

சொன்ன இரண்டு யோஜனைக்கும் பொது. நீர்மைக்கும் மேன்மைக்கு முடலாயிறே லக்ஷ்மீலம்பத்தக்தானிருப்பது (நங்கைகாள்) சொன்னவை யறியத்தக்க பூர்த்தியை யுடையவர்களே. (நாரணன் தம்மன்னே நரகம்புகாள்) பூர்வவத்... ... (உ)

வ்யா;—மூன்றும்பாட்டு. (உச்சியிலெண்ணெயும் சுட்டியும்வளையும்) பிள்ளைக்கு உச்சியிலே தடவத்தக்க எண்ணெயையும், நெற்றியிலே அலங்காரமாகத் தூங்கும்படி கட்டத்தக்க சுட்டியையும், கைக்கு அலங்காரமாக இடத்தக்க வளையையும். இத்தால் - பிள்ளை தலைகாயாமல் தப்புகைக்கு எண்ணெய் பெறலாம், பிள்ளைப்பணிகளானவை பெற்றுப்பூட்டலாமென்றுரைத்து-பிறர் பேரிடுகையிலிழிகிறது. (உகந்து) இவற்றை யாசைப்பட்டு. இவர்களாசையேயொழிய இதுதானும் கிடையாதபடியிறே எதிர்த்தலையில் ஒப்புதையை பார்த்தாலிருப்பது. (எச்சம்பொலிந்தீர்காள்) பிள்ளைபெற்று அபிவருத்தி(உ)யான்வர்களே! எச்சம்-ஸந்தாநம். (என்செய்வான் பிறர்

மூ.—மூன்றும்பாட்டு. (உச்சியித்யாதி) ஒருமுட்டை யெண்ணெய்க்கும் ஒரு சுட்டிக்கும் பேரிடுவரோ வென்னவருளிரூர் (இத்தாலித்யாதி).

(க) கூ-சு-க, (உ) மந்த்ரப்ரஸ்தம்,

http://acharya.org

நின்றது கண்டோ? லோகாபவாதம் தீருமென்றோ? நிரயநிஸ்தா ரகராவரென்றோ. பிறரென்று-உறவறுத்து வைத்தாரிறே.

(பிச்சையிடுவாதி) ஒருப்ராஹ்மணன் தன் பிள்ளையைப்பேரிடு கிற ஸமயத்திலே ஐஸ்வர்யம்தர வல்லாரொருவன் பேரிடவேணு மென்ன, ''வைஸ்ரவணன் பேரையிடு'' என்றவளவிலே ''ஐஸ்ரீளி'' என்றிட்டு அழைத்து உஜ்ஜீவிப்பதில் நாராயணனென்கிற திருநா மத்தைச்சாத்தி பிழைஷபுக்கு ஜீவிக்கிறேனென்றானென்று பிள்ளை யருளிச் செய்வரென்று ஆச்சான்பிள்ளையருளிச் செய்வர். (எம்பி ரான் திருநாமமே நச்சுமின்) இதரர் பேரிவையில் எனக்கு ஸ்வாமி யானவன் திருநாமத்தை பக்தியோடே சாத்தியழையுங்கோள். வர்ணாஸ்ரமதர்மம் வைதமான வோபாதி இதுவும் வைதமாக இடுங் கோள். ஆகிலு மென்பானென்னென்னில், வர்ணாஸ்ரமதர்மிகளுக்கு ஐக்மாத்தரஸித்தமான புண்யபாப பலங்களை புஜிக்க விதித்த வோ

பேரிட்டார்). இந்தப்பிள்ளையை முழுக்கரகஷித்துத் தலைக்கட்டவல்ல வரென்றோ; உங்கள் மிடிதீர்க்கவல்லரென்றோ; அத்ருஷ்டத்துக்குத் தான் உறுப்பாவரென்றோ; ஏதுக்காகப் பிறர் பேரிட்டார்,

(பிச்சைபுக்காகிலும்) காபோபாப்புண்டே, அதிலே பிழைஷையைப் புகுத்து ஜீவித்தாகிலும். (எம்பிரான்திருநாமமே நச்சுமின்) எனக்கு ஸ்வாமியானவனுடைய திருநாமத்தையே விருப்பத்தோடே சாத்தியழையுங்கோள். ''ஒருப்ராஹ்மணன், தன்பிள்ளையைப்பேரி டுகிற ஸமயத்திலே, 'ஐஸ்வர்யம் தரவல்லாரொருவன் பேரிடவே ணும்' என்ன; 'வைஸ்ரவணன் பேரையிடு' என்றவளவிலே, 'ஐளி பிளி' என்று இட்டு அழைத்து ஜீவிப்பதில் 'நாராயணன்' என்கிற திருநாமத்தைச்சாத்தி, பிழைஷபுக்கு ஜீவிக்கவமையு மென்றான்'' என்று ஆச்சான்பிள்ளை யருளிச்செய்ததாகப் பிள்ளையருளிச் செய் வர். இத்தால்-பிழைஷயைப் புகுந்தாகிலும் என்னுடைய நாதனை வனுடைய திருநாமத்தையே நான் சொன்னபடியே-உங்கள் பிள் ளைக்குவிரும்பியிடுங்கோள்; பிழைஷிபுகவேண்டாதபடி திருவிட்டமும்

(ஆச்சான்பிள்ளை) காலுராச்சான்பிள்ளை. (பிள்ளை) என்றது - திருவாய் மொழிப்பிள்ளையை. ... ... (நு)

http://acharya.org

மூ—மானிடசாதியில் தோன்றிற்றேர் மானிடசாதியை
மானிடசாதியின்பேரிட்டால் மறுமைக்கில்லை
வானுடைமாதவா கோவிந்தா வென்றழைத்தக்கால்
நானுடைநாரணன் தம்மனோ நரகம்புகார். .... (சு)

பாதி உங்களுக்கும் அர்ப்பணம்; அதுபோராதாகில் பிதிரர்களையும் புக்காகிலும் ஜீவித்து எம்பிரான் திருநாமத்தையே நச்சுமின். (கூ)

ஸ்வா;—நாலாம்பாட்டு. (மானிடவித்யாதி) மநுஷ்யஜந்மத்தில் பிறந்தமநுஷ்யஜந்மத்தை மநுஷ்ய ஜந்மத்தின் பேரிட்டால், மறுமைக்கு என்னப்ரயோஜநமுண்டு--வருகிற ஜந்மத்துக்கென்ன ப்ரயோஜநமுண்டாம்.

(வானித்யாதி) நித்ய விபூதியையுடைய ஸ்ரீமானே! லீலாவிபூ

அவன் ப்ரஹ்லாதத்தாலே தன்னடையே ஸித்திக்குமென்றுகருத்து. நாரணன் தம்மனோ நரகம்புகார். ஆகையாலே அத்ருஷ்டத்தில் காணே குறையில்லையென்கை. (கூ)

வ்யா;—நாலாம்பாட்டு. (மானிடசாதியில் தோன்றிற்றேர் மானிடசாதியை) மநுஷ்யஜாதியில் உத்பந்நமானதொரு மநுஷ்ய ஜந்துவை. ஆத்மாகாரணகுணமாக தேவாதியோநிகள் தோறும் பிறக்கக்கடவதாகையாலே, புண்யபாபங்களிரண்டையும் அநுபவிக்கைக்கும் ஆர்ஜிக்கைக்கு முறுப்பாகவாய்த்து மநுஷ்யயோநியிலே பிறந்தது. ஆகையால் இப்படியிருக்கிற மநுஷ்யஜாதியிலே உத்பந்நமானதொரு ஜந்துவை. (மானிடசாதியின் பேரிட்டால் மறுமைக்கில்லை) த்ருஷ்ட ப்ரயோஜநத்தை நச்சி, கர்மவஸ்யமான மநுஷ்ய ஜாதியிலே ஒன்றின்பேரிட்டால் ஐஹிகத்தில் சில ப்ரயோஜநம் ஸித்தித்ததாகிலும் மறுமைக்கு ஒருப்ரயோஜநமில்லை. மறுமையாவது-அத்ருஷ்டம்.

(வானுடையித்யாதி) தன்னோடு ஸம்பந்தித்தாரை உத்தரிப்பிக்கும் ஸர்வேஸ்வரனுடைய திருநாமத்தையிட்டு, நித்யவிபூதியையுடைய ஸ்ரீமானே!, லீலாவிபூதியை விரும்பி ரக்ஷிக்கிற கோவிந்

அரு,—நாலாம்பாட்டு. (மானிடவித்யாதி) மநுஷ்யஜாதியிலே பிறக்கை மநுஷ்யஜாதியின் பேரிடாமைக்கு ஹேதுவாக வேண்டியும், மறுமைபிறத்தவனுக்கு உத்தேச்யமென்கைக்காகவு மென்று கீழ்வாக்யத்தை விவரிக்கிறார் (கர்மேத்யாதி).

"வானுடை" என்றுவிசேஷித்ததற்குப்பலிதார்த்தம் (உத்தரிப்பிக்கும்)

http://acharya.org

மூ.—மலமுடையூக்கையிற் றோன்றிற்றோர் மலவூத்தையை
மலமுடையூக்கையின் பேரிட்டால் மறுமைக்கில்லை
குலமுடைக்கோவிந்தா கோவிந்தாவென்றழைத்தக்கால்
கலமுடைகாரணன் தம்மன்னே நரகம்புகாள். .... (நி)

திலை விரும்பி ரக்ஷிக்கிற கோவிந்தா வென்றழைத்தக்கால், (காணுடை காரணன் தம்மன்னே நரகம்புகாள்) (க) "ஸுஹுஸெஹ்ரநிவ ஊதீர - அஹமர்த்தோந சேதாத்மா" என்கிறபடியே அஹமர்த்தத்தையுடையனான காரணனென்று பரமசேதநனைப்பேரிட்ட சேதநனைக்காட்டுகிறது. தம்மன்னே நரகம்புகாள். .... (ச)

ஸ்வா;—அஞ்சாம்பாட்டு. (மலமித்யாதி) மலத்தையுடைத்தான மலத்திலே தோன்றின மலவூத்தையை, மலமுடைமலத்தின்

தா!' என்று அழைத்தக்கால். (காணுடை காரணன்) என்னுடைய காரணன். "மானிடசாதி" என்று எடுத்தவதுக்கு காலாமடியாகையாலே "என்னுடை" என்கிறஸ்தாநத்திலே, "காணுடை" என்கிறது (உ) "ஊணுடைச்சுவர்வைத்து" என்கிறபட்டிலே, "காணுடை" என்னுமாபோலே. பகவந்நாமமிட்ட பிள்ளையைச் சொல்லுகிறதாயிருக்கச்செய்தே, "நாயகன் காரணன்" என்றும் "காணுடை காரணன்" என்று மருளிச்செய்கிறது, பகவத்விஷயத்தில் தமக்குண்டான ப்ரேமாதிசயத்தாலே. (தம்மன்னே நரகமபுகாள்). (சு)

வ்யா;—அஞ்சாம்பாட்டு. (மலமுடையூக்கையில் தோன்றிற்றோர் மலவூத்தையை). (கூ) "ஶாஂஸாவஸ்ருகூபவிஜ்ஞாதரஹஸ்யாயஜ்ஜாஸ்யஹஂ ஸாஂஸாவஸ்ருக்பூயவிஜ்ஞாதரஹஸ்யாயஜ்ஜாஸ்யாமி ஸம்ஹதஸ-தேதேஹ" என்கிறபடியே மாம்ஸாஸ்ருக்

என்றது, "ஶாஂ - ஶுக்ஶோணிதகீகி - மொவிஜ்ஞாந - சாம் - பூமிர்,விந்ததி இதி - கோவிந்தஃ" என்று விவக்ஷித்தருளிற்றிரே (லீலேத்யாதி). அப்போபேரிட்ட பிள்ளையைத்தமக்கு நாயகனென்றும் தம்முடைகாரணனென்றும் சௌலப்யமாகச் சொல்லுகிறதென்னென்னவருளிற்றிரே (பகவந்நித்யாதி)... (சு)

அரு.—அஞ்சாம்பாட்டு. (மலமுடையித்யாதி) பூயவென்றது - சீ. ஸ்ருபுவென்றது - நரம்பு. மஜ்ஜை யென்றது - கொழுப்பு.

(க) ஸ்ரீபாஷ்ய-ஜி. (உ) தி-மொ க கூ. (கூ) வி-பு க-கை-கூ.

http://acharya.org

பேரிட்டால் வருகிற ஐச்வர்யத்துக்கு என்னப்ரயோஜநமுண்டு. (குல முடைக்கோவிந்தா கோவிந்தா வென்றழைத்தக்கால்) கோபகுலத்தில் பிறந்து கோவிந்தாபிஷேகம் செய்த கோவிந்தா கோவிந்தா வென்றழைத்தக்கால், ராஜகுலத்திலே அவதரிக்கிலும் கோபகுலமீறே ப்ரதாநமாவது (க) "கடைபிழை" என்னக்கடவதிறே. கோவிந்தன் பேரிட்ட கோவிந்தன் பக்கலிலே ஸ்நேஹத்தை முடையளான அந்த நாரணன் தம்மன்னை நரகம்புகாள். .... (ஞ)

காதி மலயுக்தமாய் ஹேயமாயிருக்கிற ஸரீரத்திலே தோன்றின தொன்றாய், தானும் அப்படிபான சரீரத்தோடே கூடியிருக்கிற ஜந்துவை. காரணகுணமாயிறே கார்யமிருப்பது. உத்பாதகரான மாதாபிதாக்களுடைய ஸுக்ல ஸோணிதங்களாலே பரிணதமான தாகையாலே, உத்பந்நமானஜந்துவினுடையசரீரமும் தத்ஸ்வரூபமாயிருக்குமிறே; அத்தைத் திருவுள்ளம்பற்றியாய்த்து இப்படியருளிச்செய்தது.

(மலமுடையுத்தையின் பேரிட்டால் மறுமைக்கில்லை) கீழ்ச்சொன்னபடியே மலத்தையுடைத்தாய் ஹேயமாயிருந்துள்ள ஸரீரத்தைப் பரிக்ரஹித்துக்கொண்டிருப்பதொரு கர்மவச்ய ஜந்துவின் பேரிட்டால், இம்மையில் சில ப்ரயோஜநங்க ளுண்டாய்த்தாகிலும், மறுமையாகிற அத்ருஷ்டத்துக்கு ஒருப்ரயோஜநமில்லை. (குலமுடையித்யாதி) ஹேயப்ரத்யநீகனுமவனுடைய திருநாமத்தையிட்டு, கோபகுலத்திலே பிறந்து கோவிந்தாபிஷேகம் செய்த கோவிந்தா! கோவிந்தா!! என்றழைத்தக்கால். (நலமுடை நாரணன்) திருநாமம் சொன்னாரை உத்தரிப்பிக்கும் நன்மையுடையனான நாராயணன். அன்றிக்கே, இப்படி கோவிந்தா கோவிந்தா வென்றழைக்கும் ஸ்நேஹத்தையுடைய திருவுடையளான நாரணன் தம்மன்னை என்று மேலே கூட்டவுமாம். .... (ஞ)

(ஹேயப்ரத்யநீகன்) என்றது - கீழ்ச்சொன்னதுக்கு ப்ரதிகோடித்வேந பலித்தவர்த்தம். (திருநாமத்தையிட்டு) என்றது - அழைக்கைக்கு ஹேதுவாக அர்த்தஸித்தார்த்தம். நலமுடையென்றதை நாரணனுக்கு விசேஷணமாக வருளிச்செய்து தம்மன்னை யென்றதுக்கு விசேஷணமாக்கியருளுகிறார் (அன்றிக்கேயித்யாதி). ... ... (ஞ)

(க) தி-வாய்-ச்-அ-சூ.

http://acharya.org

பெரியாழ்வார்திருமொழி, ச-ப, கூ-தி, கூ-பா, நாடுநகரும் கலிநிலை

மூ.—நாடுநகருமறிய காட்டுமானிடப் பேரிட்டுக்
கூடியழுங்கிக் குழியில் வீழ்ந்து வழுக்காதே
சாடிறப்பாய்ந்த தலைவா தாமோதரா வென்று
நாடுமின் நாரணன் தம்மன்னை நரகம்புகாள். .... (கூ)

லைவா;—ஆறும்பாட்டு. (நாடித்யாதி) நாடென்றது-அஜ்ஞாநரகமென்று-நாகரிகராய், ஜ்ஞாதாக்களைக்காட்டும். இவர்களெல்லாரும் அஸாரமென்றறிந்து நிகிழச்செய்தேயும் அத்தை மதியாமை ஹேயமநுஷ்யர் பேரிட்டு, அவர்களோடே கூடி, அவர்கள் பக்கலிலே கால் தாழ்ந்து, அவர்கள் விழுந்த குழியிலே விழுந்து, அவர்களறிவு கற்பிக்கும்படி தவற வர்த்தியாதே "சாடிறப்பாய்ந்த தலைவா தாமோதரா" என்று பிள்ளையைப்பேரிட்டு இதுவே நமக்கு ஊற்றமென்று நாடுமின், அந்த நாரணன் தம்மன்னை. .... (கூ)

வ்யா;—ஆறும்பாட்டு. (நாடித்யாதி) நாட்டிலுள்ளாரோடு நகரத்திலுள்ளாரோடு வாசியற எல்லாரும் "இவன் அஸாதாரணன்" என்று அறியும்படி க்ஷுத்ரமநுஷ்யர் பேரையிட்டு, அவர்களோடே கூடி அவர்கள் பக்கலிலே கால் தாழ்ந்து அவர்கள் விழுந்த குழியிலே விழுந்து தவற வர்த்தியாதே. (சாடிறவித்யாதி) ஸர்வேஸ்வரனுடைய திருநாமத்தையிட்டு, சகடாஸுரனை முறியப்பாய்ந்த தலைவனே! தாமோதரனே! என்று வாயார வழைத்துக்கொண்டு திரியுங்கோள். (நாரணன்தம்மன்னை) நாராயணனை வயிற்றிலுடைய மாதாவானவள் நரகம்புகாள். .... (கூ)

அரு--ஆறும்பாட்டு(நாடித்யாதி)(அஸாதாரணன்)என்றது-இவன் மநுஷ்யன் பேரிட்டுக்கொள்ளுகையாலே அவனுக்கு அஸாதாரணதாஸனென்றபடி. (மானிடப்பேரிட்டு)என்றவிடத்திலேமானிடபதத்தை"கூடி" என்றதோடு மன்வயித்துக்கொள்வது,என்று திருவுள்ளம்பற்றி யருளுகிறார் (அவர்களோடேயித்யாதி). அழுங்கியென்றதினர்த்தம் (தாழ்ந்து) என்றது, (அவர்கள் விழுந்த குழியிலே) என்றது-நரகக்குழியிலே யென்றபடி, (தவறிவர்த்தியாதே, என்றது-பிள்ளையும் அக்குழியிலுங் காட்டில் அதோகதியிலே நழுவாதேயென்றபடி, நாடுமினென்றதினர்த்தம் (திரியுங்கோள்) என்றது, ... (கூ)

http://acharya.org

கஅநிச பெரியாழ்வார்திருமொழி, ச-ப, சு-தி, எ-பா, மண்ணில்.

மூ.—மண்ணிற்பிறந்து மண்ணுகும்மானிடப் பேரிட்டங்கு
எண்ணமொன்றின்றி யிருக்குமேமழை மனிசர்காள்
கண்ணுக்கினிய கருமுகில்வண்ணன் நாமமே
கண்ணுமின் காரணன்றம்மன்னை நரகம்புகாள். .... (எ)

ஸ்வா;—ஏழாம்பாட்டு. (மண்ணிற்பிறந்து) தேஹோபாதானமான பஞ்சபூதங்களிலும் ப்ராகர்யமாகத் தோற்றுவது பூம்பம்மாகையாலே ஸரீரத்தை மண்ணென்கிறது. அதிலே பார்த்திவமானரேதஸ்ஸை மூலமாகப் பிறக்கையாலே மண்ணில் பிறந்தென்கிறது. (மண்ணுகும்) ஸரீராவஸாநத்திலே பின்னையும் மண்ணுப்பப் போகிற அம்மானிடப்பேரிட்டு.

(அங்கெண்ணமொன்றின்றி யிருக்குமேமழை மனிசர்காள்) அவர்களிடத்திலே கூடி க்ருஷ்டாக்ருஷ்டங்களில் விளைவதான அ

வ்யா;—ஏழாம்பாட்டு. (மண்ணிற்பிறந்து)(க) "மண்ணுய் நீரொளி கால் மஞ்சுலாவுமாகாசமுமாம் புண்ணுராக்கை" என்கிறபடியே தேஹோபாதானம் பூதபஞ்சகமேயாகிலும் ப்ரசுரமாயுள்ளது ப்ருதிவீதர்வ்யமாகையாலே அதில்நின்றும் தேஹோத்பத்திக்கு உபக்தியாக அருளிச்செய்கிறார். (மண்ணுகும்) தேஹோத்பத்தி உருக்குலைந்தால் காரியத்துக்குக் காரணத்திலே லயமாகையாலே, மீளவும் மண்ணுப்போகக்கடவதிறே; அத்தைப்பற்ற அருளிச்செய்கிறார். (மானிடப்பேரிட்டு) ஆக இப்படி மண்ணிலே பிறந்து மண்ணுப்போகா நிற்கும் க்ஷுத்ரமநுஷ்யருடைய பேரையிட்டு. இத்தால் அவர்கள் பரிக்ரஹித்திருக்கிற ஸரீரத்தினுடைய பொல்லாங்கையும் அவ்வித ரதையையும் க்ஷுத்ரதையையும்சொல்லி, இப்படியிருக்கிறவர்களுடைய பேரையிடுவதே! என்கிறார்.

(அங்கெண்ணமொன்றின்றி யிருக்குமேமழைமனிசர்காள்) அவ்விஷயத்திலே ஒரு விசாரமற்றிருக்கிற அறிவிலி மநுஷ்யர்காள். அதாவது-முன்பு அப்படிச்செய்தால், பின்பு தத்விஷயமாக ஒரு விசாரமுண்டாய் "என்னகார்யம் செய்தோம்" என்று அநுதபிக்க

அரு—எழாம்பாட்டு, (மண்ணிலிற்பிறந்து) மானிடர்தேஹோத்பத்திக்கு பூதபஞ்சகமூலபாதாநமாயிருக்க, ப்ருதிவீமாத்ரத்திலென்னக்கூடுமோ வென்ன அம்மிவர்த பூர்வகம் தாத்பர்யமருளுகிறார் (மண்ணுய்நீரொளியித்யாதி),

(க) தி-மொ-க-க சு.

http://acharya.org

பெரியாழ்வார்திருமொழி, ச-ப, கூ-தி, எ-பா, மண்ணில். கருநி

மதியாமல் நிர்பராதியிருக்கும் சபல பாவத்தையுமுடைய மதுஷ்பர் கள்!. (கண்ணுக்கினிய சுருமுகில் வண்ணன் நாமமே நண்ணுமின்) காண்கைதானே ப்ரயோஜநமா யிருக்கிறவனுடைய திருநாமத்தை உங்கள் பிள்ளைகளுக்கிட்டு உங்கள் பிள்ளையைச்சேர்த்து போருங் கோள், அந்த நாரணன் தம்மன்னே நரகம்புகாள். .... (எ)

ஸ்வா;—எட்டாம்பாட்டு. (நம்பிபித்யாதி) "ஐஸ்வர்யத்தால் பூர்ணராயிருக்கிறவர்கள் பேரை எங்கள் பிள்ளைக்கிட்டு நாங்கள் அவர்கள் பக்கலிலே ஜீவநத்தை வாங்கி ஜீவித்தால் என்ன பொல் லாங்குண்டு; நரகஹேதுக்களான கார்யம் செய்பிலன்றே நரகம் வருவது" என்றும்ஸ்வாரிகளபிப்ராயமாக, "நான்நிஷேதித்த பின்பு செய்வீகாளாகில் அர்த்தபரம் ரைகளாம்" என்ன, "நீர்நிஷேதிப் பதற்கு முன்னே நாங்களறியாத்தனத்காலே யிட்டபேரை 'என் செய்வான் பிறர்பேரிட்டீர்' என்று நிஷேதித்தால் நாங்கள் ஜீவிக்கும்படி பென் ? இனிமேல் தவிருமத்தனையன்றே" என்ன, "அதுவொண்ணாது ; பைஷ்புக்காகிலும் ஜீவியுங்கோள், இட் டபேரை மாற்றி எம்பிரான் திருநாமத்தையிடுவதாக ஸ்ரத்தை பண்ணுங்கோள்" என்ன; இது தன்னையும் மாற்றவேணு மென்றால் செய்வதென்னென்ன; நிஷேதாபாவஸ்தாதியில் அவதாரணையை ப்ரயோகித்து, தேவதாந்தரமம்-ஆர்ஷமபேதங்களாலும் தீக்ஷாபே தங்களாலும் ஐஸ்வர்யபேதங்களாலும் ஜாதிவ்யக்தி நாமங்கள் பே தித்தமையைக்காட்டி அவதாரணையைத்தெளிவித்தவராகையாலே "நம்பி பிம்பி" என்று நிஷேதிக்கிறார்.

லாமிறே. அதின்றிக்கே நிர்ப்பரராயிருக்கை - உங்களறிவு கேடி றே யென்கை. (கண்ணுக்கினியாதி) வைத்தகண்வாங்காதே கண்டு கொண்டிருக்கும்படி த்ருஷ்டிப்ரியமான காளமேகம்போன்ற வடி வையுடையனாயிருக்கிறவனுடைய திருநாமத்தை நண்ணுங்கோள். அதாவது—அவன் திருநாமத்தை உங்கள் பிள்ளைக்குஇட்டு அழையா நின்றுகொண்டு, அத்திருநாமத்தில் செறிவுடையராய்ப் போருங் கோளென்கை. அந்தநாரணன் தம்மன்னே நரகம்புகாள். .... (எ)

நண்ணுதல் நிரந்தரத்யாகமாய், அந்தநைரந்தர்யத்தை விவரிக்கிறார் (அதாவதித்யாதி), ... (எ)

http://acharya.org

மூ.—நம்பிபிம்பியென்று காட்டுமானிடப் பேரிட்டால்
நம்பும்பிம்புமெல்லாம் நாலுகாளி லழுங்கிப்போம்
செம்பெருந்தாமரைக்கண்ணன் பேரிட்டழைத்தக்கால்
நம்பிகாள்காரணன்றம்மன்னே கரகம்புகாள். ... (அ)

(நம்பிபித்யாதி). பிம்புக்கொரு பொருளுண்டாகிலாய்த்து நம்பிக்கொரு பொருளுண்டாவது; உங்களபிப்ராயத்தாலே பிம்புக்கொரு பொருளுண்டாகிலும் யோகளுடிப்பேரும் நீங்கள் நினைத்த நம்பில் செல்லாது, ப்ரபஞ்சாவலம்ப ந்யாயத்தாலே சென்றாலும் அக்ஷ்யாபம் தன்னுலே நாலு நாளிலே அது கழுவிப்போம். நாட்டு மானிடமென்னு மளவே நிலைகிற்பது. நாட்டுமானிடத்தை நம்பி பிம்பியென்னுமவைநிலைநில்லாது, இடாதேகொள்ளுங்கோள்.

(செம்பெருந்தாமரைக்கண்ணன்) தாமரை போராமையாலே செம்பெருங்கண்ணனென்கிறார். (பேரிட்டழைத்தக்கால்) இப்படிக்

அவ;—எட்டாம்பாட்டு. (நம்பிபித்யாதி). லோகத்தில் "இன்ன நம்பி, இன்ன நம்பி" என்று ஒரு க்ராமத்துக்கும் ஐஸ்வதத்துக்கும் ப்ரதாநராய் ப்ரவர்த்தராயிருக்குமவர்களுடைய நாமங்களை, த்ருஷ்டப்ரயோஜநங்களை நச்சி, பிள்ளைகளுக்கு இட்டுத்திரியுமவர்களைப் யார்த்தருவிச் செய்கிறார்.

வ்யா;-(நம்பிபிம்பியென்று காட்டுமானிடப்பேரிட்டால்) "பிம்பிக்கு ஒரு பொருளுண்டாகிலாய்த்து-நீங்கள் சொல்லுகிற நம்பிக்கும் ஒருபொருளுண்டாவது!" என்றுசேஷபித்து, நம்பிக்கு எதிர்த்தட்டாக ஒருபிம்பியை யருளிச்செய்கிறார். இப்படி சிலநாட்டிலுண்டான க்ஷுத்ரமநுஷ்யருடைய பேரையிட்டால், (நம்பும் பிம்பு மெல்லாம் நாலுநாளில்முழுங்கிப்போம்) 'நம்பி, பிம்பி' என்கிற பேருக்கடியான மூடதன்மையெல்லாம் நாலுபேரதில் நசித்துப்போம். அதாவது கர்மநிபந்தநமாக வந்தசாகையாலே, (க) "வாழ்த்தார்கள் வாழ்வதெதிற்பென்பதில்லே" என்கிறபடியே அழிந்துபோம்.

பின்னை யார்பக்கலிலே காங்கள் ஜீவநம் பெற்று ஜீவிப்பதென்ன, (செம்பெருமித்யாதி) சிவந்து பெருத்த தாமரைபோலே

அரு—எட்டாம்பாட்டு. (நம்பிபித்யாதி) பிம்பியென்றொரு பேரில்லாமையாலே அத்தையெடுக்கை த்ருஷ்டாந்தார்த்தமென்கிறார் (பிம்பிபித்யாதி).

(க) நா-வாய்-மூக கூ.

http://acharya.org

பெரியாழ்வார் திருமொழி, ச-ப, கூ-தி, கூ-ப்ரா, ஊத்தை.

மூ.—ஊத்தைக்குழியி லமுதம்பாய்வது போலுங்கள்
மூத்திரப்பிள்ளையை யென்முகில்வண்ணன் பேரிட்டுக்
கோத்துக் குழைத்துக் குணுலமாடித் திரிமினே
நாத்தகுநாரணன் தம்மன்னே நரகம்புகாள். ... (க)

கொத்தவனுடைய திருநாமத்தைச்சாத்தியழையுங்கோள். (அழைத்தக்கால்) இத்தை நிஷேதிக்க வல்லாரொருவருமில்லை யென்ற வளவிலே, இங்ஙனெல்லாத்தையும் நிஷேதிக்கிறதென்? வைதிகமார்க்கத்தில் கர்மஸ்ரேஷ்ட்டரான மாதாபிதாக்கள் பேரிட்டால் யமவஸ்யதையுண்டோவென்று கர்மஸ்ரேஷ்ட்டரானவர்கள் வந்து ப்ரத்யவஸ்தித்தராய், (க) "மாதருதெவோபவ, பிதருதெவோபவ-மாத்ருதேவோபவ - பித்ருதேவோபவ" என்னுமிதியென்ன, (நம்பிகாள்) என்றுநீங்கள் பூர்ணரேயென்கிறார். அதுக்கடி விஹித கர்மம் ஜந்மத்திலே மூட்டும், ஜந்மத்துக்கு உஜ்ஜீவநம் பூர்வ பூர்வ ஜந்மங்களிலார்ஜநத்திலே யாயிருக்கும். அத்தைப்பற்றி வரும் வாஸனையாலே ஆர்ஜநம் கூடுதல். ப்ரோசக வாக்யங்களாலே ஆர்ஜநம் கூடுதல் செய்தால் யமவஸ்யதை வரவும் கூடுமிறே. அவ்வளவேயன்றிக்கே (உ) "நாநுஷ்ஞிவாதி நஃநாக்யதல்ஞீதிவாதிநஃ" என்றிறே நீங்கள்தானிருப்பது, மேலில் நிஷேதம் பாராமே. (அ)

ஸ்வா;—ஒன்பதாம்பாட்டு. (ஊத்தையித்யாதி) தர்கந்த நிஷித்தச் சேறுயிருப்பதொரு அங்கணைக்குழியிலே ஸுகந்தமாய் யிருக்கிற திருக்கண்களை யுடையவனுடைய திருநாமத்தையிட்டு அழைத்தக்கால். அதாவது திருநாமம் சொன்னவர்களுக்கு ஸகல ஸம்பத்துக்களு முண்டாம்படி கடாக்ஷிக்கும் திருக்கண்களையுடையவன் திருநாமத்தை உங்கள் பிள்ளைக்கிட்டு ஆதரம் தோற்ற அழைத்தக்காலென்கை. (நம்பிகாள்) * அறிவினுல் குறைவில்லாத பூர்ணர்காள். (நாரணன் தம்மன்னே நரகம்புகாள்)

வ்யா;—ஒன்பதாம்பாட்டு (ஊத்தைக்குழியில் அமுதம் பாய்வதுபோல்) அஸுத்தமாய் யோக்யர்க்கு ஸபர்ஶிக்கைக்கு அர்ஹமல்லாதபடி யிருக்கும் ஊத்தைக்குழியிலே, பரிசுத்தமாய் யோக்யர்க்கு போக்யமாயிருக்கும் அம்ருதமானது பாய்ந்தாப்போலே.

அரு;—ஒன்பதாம்பாட்டு (ஊத்தையித்யாதி) சரீரம் கேவலஜல பரிணாமவல்லாமையாலே மூத்ரபதம் லக்ஷணிகமென்றருளுகிறார் (உங்களுடைய

(க) தை-ஸிக்ஷா (உ) கே-உ-சூ உ

http://acharya.org

ஸுத்தமாய் போக்யமாய் தாவள்யமாய் நிரயநிஸ்தாரகமாய் மரணரஹிதமாய்ப்ராப்தமாய் ஸகலலோகஸங்க்ரஹமாயிருப்பதொரு அம்ருதம், அதிலே பாய்ந்தாப்போலே யிருப்பதென்றிறே. உங்கள் ஸுக்லஸோணித பரிணாமமாய் அஸுத்தாஸ்பதமான கர்ப்பகோளகையிலே நின்றும் ஜலநிர்கமநயோகநிஜாதமான பிள்ளையை, (என்முகில்வண்ணன் பேரிட்டு) என்னுடையவனென்னும்படி தன்னே னெக்கமைத்து வைத்து, என்னுலே தனக்கு ரக்ஷ்யாம்படியிருக்கிற ஸ்ரீமந்நாராயணனுகிற முகில்வண்ணன் திருநாமத்தைச் சாத்தி.

(கோத்துக்குழைத்துக்குணுலமாடித் திரிமினே) (க)"எங்கள் குழுவினில் புகுதலொட்டோம்" என்றது-எங்களபிமாநத்தில் புகுதா

(உங்கள் மூத்திரப்பிள்ளையை) உங்களுடைய ஸுக்ல சோணித பரிணாமரூபமான பிள்ளையை. (என்முகில் வண்ணன் பேரிட்டு) எனக்கு பய்யஞ்ஞ் கானமேக நிபஸ்யாமமான வடிவையுடையவனுடைய விலக்ஷணபோக்யமான திருநாமத்தையிட்டு. இத்தால் அத்திருநாமமிடுகிற விஷயத்திலுடைய ஹேயதையும் திருநாமத்திலுடைய வைபவமும் மருளிச் செய்தாராய்த்து. ஊத்தைக் குழியிலே அம்ருதம் பாய்ந்தால், தானும் அஸுத்தமாய் யோக்யர்க்கு போக்யமாகாதபடியாய்ப் போம்; இங்கு அத்திருநாமம் *ஸ்பர்சவேதியர்கையாலே, தனக்கு ஒரு ஸ்பர்சதோஷமின்றிக்கே, தான் புக்கவிடத்தைப் பரிசுத்தமாக்கி, விலக்ஷணபரிக்ரஹ்யமாம்படி பண்ணும். இதில், திருஷ்டாந்தமான அம்ருதத்திற்காட்டில் தார்ஷ்டாந்திகமான திருநாமத்துக்குள்ள வாசி.

(கோத்துக் குழைத்துக்குணுலமாடித் திரிமினே) ஸர்வேச்வரனேயே ஒரு கோவையாகக்கூடிக்குணுலையிட்டுத்திரியுங்கோள்.

வித்யாதி). அமுதம்பாய்வதுபோலென்ற திருஷ்டாந்தத்துக்குச்சேரவேண்டியருளுகிறர் (விலக்ஷண போக்யமான) என்று. ஊத்தைக்குழியிலமுதம் திருநாமத்துக்கு திருஷ்டாந்தமாகக் கூடுமோவென்னும் பழைகையிலே ஹேயத்தோடு ஸம்பந்திக்கையிலே திருஷ்டாந்தமித்தனை போக்கி நெடுவாயுண்டென்கிறர் (ஊத்தைக்குழியிலித்யாதி வாக்யத்தாலே).

கோத்தென்றதினர்த்தம் (ஒரு கோர்வையாக) என்றது - ஒரு பங்க்தியார்த்த மென்றபடி. குழைத்தென்றதினர்த்தம் (கூடி) என்றது. (குணுலை)

(*) திருப்பல்லா-ங்.

http://acharya.org

பெரியாழ்வார்திருமொழி,-சப, கூ-தி, கo-பா, சிரணிமால். கoருக

மூ.—சிரணிமால் திருநாமமேயிட்த்தேற்றிய
வீரணி தொல்புகழ் விட்டுசித்தன் விரித்த
ஓரணியொண்டமிழொன்பதோ டொன்றும் வல்லவர்
பேரணி வைகுந்தத்தென்றும் பேணியிருப்பரே. (கo)

பெரியாழ்வார் திருவடிகளேசரணம்.

மையாலேயன்றே. எங்களை யபிமானித்தவன் திருநாமத்தைச் சாத்தின நீங்கள் எங்களோடே பகவந்நாமம்சொல்லும்படி இயல்கோத்துக் குழைத்து உங்கள் நெஞ்சை எங்களோடே கூட்டிக்கோர்வைவிடாமல் குணலக்ஷணத்தாடி எங்களையுடையவர்களோடே திரியுங்கோள். (நாத்தகும்) உங்கள்நா உங்களுக்குத்தகுதியாம். அப்யுஷ்தவமும் துர்போஜநமும் தவிர்ந்தால், பகவச்சேஷத்வமும் தீர்த்தப்ரஸாதங்கள் ஜீவநமாகையும் கூடும். நாப்படைத்தப்ரயோஜநமும் பெற்றிகோளாவதிகோள், நாரணன் தம்மன்னை நரகம்புகாள்.

(கூ)

அவ;—நிகமத்தில் இத்திருமொழி கற்றூர்க்குப்பலம்சொல்லித் தலைக்கட்டுகிறார்.

ஸ்வா:-(சிரணியித்யாதி) குணங்களை ஆபரணமாகவுடையவனென் அதாவது-பிள்ளைபெற்றுத் திருநாமமிட்டபோதே நீங்கள் பகவத் பரிக்ரஹமாய் விடுகையாலே, அந்த ஸம்பந்தமடியாக அவனுடே கூடிக்கலந்து களித்துத் திரியுங்கோளென்கை. (நாத்தகும்) பிள்ளைக்குத் திருநாமத்தையிட்டு அத்தைப்பலகாலும் சொல்லுகையாறவிது உங்கள் நாவுக்குச்சேரும். திருநாமம் சொல்லுகைக்கிறே நாக்கண்டது. அன்றிக்கே, "நாத்தகுநாரணன்" என்று மேலே கூட்டி (க) "வாஜிஹ்வாயா ஹரிம் வதளி - வாஜிஹ்வாயா ஹரிம் வதளி" என்கிறபடியே நாவுக்கு அதுரூபவிஷயம் நாராயணனென்னவுமாம். (நாரணன் தம்மன்னை நரகம்புகாள்). .... (கூ)

அவ;—நிகமத்தில், இத்திருமொழி கற்றூர்க்குப் பலம் சொல்லித் தலைக்கட்டுகிறார்.

வ்யா.—(சிரணிமால்)குணங்களை ஆபரணமாகவுடையனும் ஆச்

ரியனுமான ஸர்வேச்வரனுடைய திருநாமத்தை ஸர்வவிதபோஷத்தாலே தலைமீழாகக்கூத்தாடுகை, திரிமிழேவென்ற வகத்ரம் திருநாமம் சொல்லுகை யென்ற த்ரயாதாரம் திருவுள்ளம்பற்றி முப்தத்தம்முரைத்தார்.(பின்னோக்கித்யாதி). ... ... (கூ)

(க) விஷ்ணுதர்மம்-க.

http://acharya.org

னுதல், குணங்கள் புறம்பொரு வ்யக்தியில் கிடவாமையாலே கல்யாண குணங்களுக்கெல்லாம் ஆஸ்ரயமானவனென்னுதல். (மால்) ஆஸ்ரிதரக்ஷணத்தில் வக்தால் வ்யாமோஹத்தையுடையவன். (திருநாமமே யிடத்தேற்றிய) இதர நாமங்களை மாற்றி நாரணன்தன் நாமங்களே தாம்தாம் பெற்ற பிள்ளைகளுக்குச் சாத்தும்படியாகப் பலஹேதுக்களாலும் தெளிவித்த.

(வீரணியித்யாதி) வீரப்பாட்டை ஆபரணமாகவுடையருமாய்ஸ்ரீகளைப்போலே அநாதிஸித்த மங்களாசாஸநப் புகழையும்விஷ்ணுசித்தரென்கிற திருநாமத்தையுமுடைய வாழ்வார், பகவதநுபவப்ரகாரத்தைதத் திருப்பல்லாண்டுதுடங்கி இவ்வளவும் அர்யாபதே

ரிதவ்யாமுக்தனெனவனுடைய. அன்றிக்கே "சிரணிமால்" என்றது-குணங்களினுடையதிரளையுடையவனென்றுய், அக்குணங்கள் புறம்பொரு வ்யக்தியில் கிடவாமையாலே, கல்யாண குணங்களுக்கெல்லாம் ஆஸ்ரயமானவனென்னவுமாம். (க) "யாதோ நாஸிவ மெளலெ நே ராஜனோ நாரகஸ்ரேஷ்டோ - தாதுநாமிவ மைதிலேந்த்ரோ குண நாமாகரோ மஹான்" என்னக்கடவதிறே. (மால்) பெரியவன்; ஸர்வேஸ்வரனென்னவுமாம். (திருநாமமேயிடத்தேற்றிய) இதர நாமங்களை மாற்றி *நாரணன்றன் நாமங்களே தாந்தாம் பெற்ற பிள்ளைகளுக்குச் சாத்தும்படியாகப் பலஹேதுக்களாலும் தெளிவித்த.

(வீரணிதொல்புகழ் விட்டுசித்தன் விரித்த) ஜிதேந்த்ரியத்வமிகிற வீரப்பாட்டை ஆபரணமாகவுடையராய், ஸ்ரீகளைப்போலே அநாதிஸித்த மங்களாசாஸநப் புகழையுடையரான பெரியாழ்

அரு;—நிகமத்தில்(பெரியவன்)என்றது-ஸப்தார்த்தமாய்பலிதார்த்தமருளுகிறார் (ஸர்வேஸ்வரனித்யாதி). அன்றிக்கே மாலென்றதுக்கு மூன்றர்த்தமாகவுமாம், அதாவது-வ்யாமுக்தனென்றும், பெரியோனென்றும், ஸ்வாமியென்றும், ஆக இப்படியே கொள்ளவுமாம். நாமமே என்ற ஏகாரார்த்தம்-(இதர நாமங்களைமாற்றி) என்றது. (பலஹேதுக்களாலும்) என்றது-மானிடப்பேரிடும் போதையில் தோஷங்களாலும், இவன்பேரிடும் போதையில் உஜ்ஜீவநஹேதுவான குணங்களாலுமென்றபடி.

(க) ஸுந்த-கிஷ்-கதி-உக.

http://acharya.org

சத்தாலும் ஸ்வாபதேசத்தாலும் ஜகத்திலுள்ளார்க்கெல்லாம் அத்
விதீ யாபரணமாக ஒண்டமிழொன்பதோ டொன்ரு கிரிக்துரை
த்த விப்பத்துப்பாட்டையும் ஸாபிப்ராயமாகவல்லார். அதாவது-
மலையெடுக்கவும் கடலைச்சிறுங்கிக்கவும் வல்லாரென்கிற வளவேயு
மன்றிறே இவர் திருவுள்ளத்தில் கருத்தறிகை; அதாவது - இப்
பிள்ளைகளுக்கிட்ட திருநாமம் விஶேஷண பர்யந்தமோ, விஶே
ஷ்யபர்யந்தமோ வென்று விகல்பித்தரல் அஸாதாரண நாமம்
விஶேஷணத்தில் நில்லாதாப்போலே அசித்விஶிஷ்ட ஜீவரந்தர்
யாமி யளவிலும் நில்லாது, இதறியும்போது ஆசார்ய ஸேவை
யாலே வந்த வ்யுத்பத்த்யதஶ்ட்டாநாபிமாநங்கள் வேணும். இவற்
றிலுத்தேஶ்யமுமாய் லீலபமுமாயிருப்பது இவரபிமாநமேயிறே.
இத்தையிறே வல்லரென்கிறது. இப்ப்ரதிபத்தியுடையவனிட்ட
திறே, திருநாமமாவதும். இத்திருநாமமேயாகிலும் புத்ராதிக
ளிடையிடலுலத்திருநாமமாகாதிறே. (பேரணிவைகுந்தத்தெல்
லும்பேணியிருப்பரே) அவனுக்கஸாதாரணமான திருநாமங்களோத்
தங்களுக்காபரணமாகக் கொண்டு ஸ்ரீரிகள் வர்த்திக்கிற தேசத்தி
லேயென்றும் விரும்பி மங்களாசாஸநபராய் வர்த்திக்கப்பெறுவர்.

வீரணியென்றது-ஜிதேந்த்ரியத்வம். அதாவது-ப்ராக்ருதவிஷ
யம்போலே அப்ராக்ருத விஷய ஸௌந்தர்யத்தையும் ஜயிக்க வல்
லராயிருக்கை; தக்காம்பிள்ளைகளை ஆழ்வாரருளிச்செய்யப்பெற்றே
மென்கிற வபிமாநத்தோடே திருநாமம் சாத்தினவர்கள் "கொ

வார் பரப்பினை. (ஓரணியித்யாதி). அப்ப்யவஸித்தார்க்கு அத்விதீய
மான ஆபரணமாய், அர்த்த ப்ரகாஶகமாய், ஸ்வாதிகாரமான
த்ராவிடரூபமாயிருந்துள்ள இப்பத்துப்பாட்டையும் ஸாபிப்ராய
மாக வல்லவர்கள். (பேரணி வைகுந்தத்து) பெரிய அழகையுடை ஸ்ரீ
வைகுண்டத்திலே. அதாவது-பகவதநுபவ கைங்கர்யங்களுக்கு
அநுரூபமாகையாலே மிகவும் விலக்ஷணமான தேசத்திலே யெண்
ணும். (என்றும் பேணியிருப்பரே) ஸர்வகாலமும் ஆதரத்தோடே
வர்த்திக்கப்பெறுவர். அதவா, பேணுகையாவது - ஈஶ்வரனைப்

"ஒண்" என்றதினர்த்தம் (அர்த்தப்ரகாசமாய்) என்றது. ... (ஏo)

ஜீயர் திருவடிகளேசரணம்.

http://acharya.org

டுமைசெய்யும் கூற்றமுமென்கோலாடி குறுகப்பெறு'' என்றத்தை விஸ்வஸித்து நரகபீதி தணிக்தவளவேயன்றிக்கே இவரபிமாநத் தாலே பரமபதமும் பெறுவர்களென்கிறது. .... (கo)

பிள்ளை திருவடிகளேசரணம்.

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

பெரியாழ்வார் திருமொழி நாலாம்பத்து ஏழாம் திருமொழி தங்கையை மூக்கும் ப்ரவேசம்.

அவ-கீழில்திருமொழியிலே*காரணன்தன்நாமங்களானதிருநாம ப்ரபாவத்தைப் பலப்ரகாரமாக வருளிச்செய்தார். அத்திருநாமங் கள் தான் வ்வரூப ரூபகுணங்களுக்கு வாசகமாகலும் உகந்தரு ளின நிலங்களிலல்லது குணப்ரகாசமில்லாமையாலே திருநாமங் களை அங்கே சேர்த்தநுபவிக்கிறார்.

பேணுகையாய், மங்களாசாஸநபரராய் வர்த்திக்கப் பெறுவரென் னவுமாம். .... (கo)

பெரியஜீயர் திருவடிகளேசரணம்.

பெரியாழ்வார் திருமொழி நாலாம்பத்து ஆறும் திருமொழி முற்றிற்று.

நாலாம்பத்து ஏழாந்திருமொழி; தங்கையை மூக்கும் ப்ரவேசம்.

அவ;---பகவத்வைமுக்யாதி தோஷமடியாகத் தம்மாலேநிந் திதரான ஸம்ஸாரிசேதநரையும் விடமாட்டாத தம்முடைய பரம க்ருபையாலே, அவர்களைத்திருத்தியாகிலும் உஜ்ஜீவிப்பிக்கவேணு மென்று திருவுள்ளம்பற்றி, அவர்கள் திருத்துகைக் குறுப்பான ஹிதத்தை உபதேசித்தருளினார். கீழிரண்டு திருமொழியாலே;

ஸ்ரீமதேராமாநுஜாயநமஃ.

அரு;—தங்கையைப்ரவேசம். தம்மாலே நிந்திதரான ஸம்ஸாரிகளுக்கு ஹிதோபதேசம் பண்ணினவநந்தரம் தாம் முன்பநுபவித்த உகந்தருளின நி லங்களிலநுபவம் நெஞ்சுவாய்த்திருக்கையாலே மீளவுமத்தை யநுபவிக்கிறு

http://acharya.org

பெரியாழ்வார் திருமொழி, ச-ப, எ-இ, தங்கையைப்பிரவேசம். கஉஉ

அங்குச்சேர்த்த ப்ரகாரந்தானென்னென்னில், "வடதிசைமதுரை" என்று தொடங்கி உகந்தருளின நிலங்களெல்லாத்தையும் மெடுத்துத் திருவயோத்தியையைப்ரதானமாக்கி, அதிலேயிருந்தரசாண்டவெம்புருடோத்தமனிருக்கை திருக்கண்டங்கடி நகரென்கிறார்.

கீழே (க)"வல்லாளன் தோளும் வாளரக்கன் முடியும் தங்கைபொல்லாத மூக்கும் போக்குவித்தான்" என்றது பின்னுட்டித் தங்கையை மூக்குமென்கிறார். "நந்தன் மதலையைக் காகுத்தனே" என்றது-முடியப்பின்னுட்டிப்போருகிறபடி, இதில் காகுத்தனே முன்னுக வதுஸந்திக்கிறார். .... *

அது செய்து தலைக்கட்டின வகந்தரம், 'முன்பு திருமலை திருக்கோட்டியூரில் அநுபவித்தாப்போலே இன்னமும் அவன் உகந்தருளின நிலங்களிலே எழுந்தருளி நிற்கிற நிலையை அநுபவிக்கவேணும்" என்னுமாசைகிளர்ந்து(க)"வடதிசைமதுரைசாளக்கிராமம்" இத்யாதிப்படியே தனக்கு அபிமதமான தேசங்கள் பலவற்றிலும் முள்ளவிருப்பத்தை எல்லாவற்றையும் ஒருமடைபகாள்ளப்பண்ணிவர்த்திக்கிற ஸ்தலமாய், திருவுலகளந்தருளுகிறபோது தன் திருவடிகளில் பிறந்த ஏற்றத்தாலே *ஸகல லோகபாவந பூதையாய்க்கொண்டு ஸர்வகாலமும் ப்ரவஹியாநிற்கிற கங்கையினுடையகரையிலே புள்ளதான திருக்கண்டங்கடி நகரிலே அநேகாவதாரகுணசேஷ்டிதங்களெல்லாம் ப்ரகாசிக்கும்படி எழுந்தருளி நிற்கிற புருஷோத்தம ஸப்தவாச்யனை ஸர்வேஶ்வரனை அநுபவியா நின்றுகொண்டு, அவனிலுங்காட்டில் அவன் வர்த்திக்கிற தேசமே ப்ராப்யத்தில் சரமாவதி யாகையாலே அத்தேசத்தினுடைய வைபவத்தையும் பஹுமுகமாகப் பேசியநுபவிக்கிறார் - இத்திருமொழியில்.

வடதிசையித்யாதிப்படியே ஒருமடை செய்துகொள்ளப்பண்ணி வர்த்திக்கையாவது-"வடதிசை மதுரை சாளக்கிராமம் வைகுந்தம் துவரையயோத்தி யிட முடைவதரியிட வகையுடைய வெம்புருடோத்தம னிருக்கை கண்ட மென்னும் கடிநகர்" என்கையாலே, மதுரை முதலான திவ்யதேசங்களில் பண்ணும் விருப்பத்தை யெல்லாம் இதிலே உடைத்தாயிருக்கையென்றபடி.

(க) சூஉ-உ

http://acharya.org

மூ.—
தங்கையைமூக்குந் தமையனைத்தலையுந் தடிந்தவெம்தாசரதிபோய்
எங்குற்றன்புகழா விருந்தரசாண்ட வெம்புருடோத்தம னிருக்கை
கங்கைகங்கையென்ற வாசகத்தாலே கடுவினைகளைந்திடகிற்கும்
கங்கையின்கரைமேற் கைதொழுகின்ற கண்டமென் னுங்கடிநகரே.

அவ;—முதற்பாட்டு. (தங்கையித்யாதி) இரண்டவதாரத்தி
லே யூற்றமாகப் பலகாலும் புருஷோத்தமனென்று மநுஷ்யத்வே
பரத்வத்தையருளிச் செய்கிறார். புருஷோத்தம னித்யை என்று
முண்டிறே.

ஸ்வா;—முதற்பாட்டு. (தங்கையித்யாதி). தோளும் தலையு
மிழக்கும்படி காரியம் பார்த்த வல்லாளன் தங்கையிறே; தன் மூக்
கும் தமையன் தலையுமிழக்கும்படி காரியம்பார்த்தவளிறே இவள்
தானும். விஷயபாரவச்யமென் செய்யாது தான். ராவணவதாநந்
தரம் ப்ரஹ்மே ஸாதிகள் வந்து (க) "ஸுவாஜ்ஞாராயணாஷுவ: —
பவாந் நாராயணோதேவ:" என்ன, (உ) "ஸுதூ நம்ஸோ நஷம்
ஸுரூபாம்ஸுஸுலயா தூஜ்ஜ் — ஆத்மாநம் மாநுஷிம்மந்யே ராமம்தசர

வ்யா.—முதற்பாட்டு. (தங்கையை மூக்கும் தமையனைத்
தலையுந்தடிந்த) தங்கையான சூர்பணகையுடைய மூக்கையும்,
தமையனை ராவணனுடைய தலையையுமறுத்த. (கு) "வாளரக்கன்
முடியும் தங்கை பொல்லாதமூக்கும் போக்குவித்தான் பொருந்
தும்மலே" என்று திருமலையில் நிற்கிறநிலையில் கண்டநுபவித்த
ராமாவதாரகுணத்தை, திருக்கண்டங்கடிநகரில் நிற்கிறநிலையிலும்
கண்டநுபவிக்கிறார். (ச) "ஸுஸோதாவவ-ஷ்வொகூநாம் ஜெவஜெ
வொஹரிஃவிதா - த்வம் மாதாஸர்வலோகாநாம் தேவதேவோ
ஹரிஃ பிதா" என்று ஸர்வலோகத்துக்கும் மாதாவும் பிதாவுமாய்க்
கொண்டிருக்கும் மிதுநத்தை முறையிலே விரும்பாமல் முறை
கெட விரும்புவார் பெறும்பேறு இது என்னுமிடம் தோற்றவிறே
*தங்கையை மூக்கும் தமையனைத் தலையும் தடிந்தது. அதாவது

அரு,—முதற்பாட்டு. (தங்கையையித்யாதி) இப்படி தங்கை மூக்கை
யும் தமையன் தலையையுமறுக்கையைப் பலவிடங்களிலே அருளிச்செய்கை
க்குக் கருத்தென்னென்ன வருளுகிறார் (த்வம்மாதர்வென்று தொடங்கி ப

(கு) ஏ-உ-உ (ச) வி-பு-க-அ-கஉ-க

http://acharya.org

பெரியாழ்வார்திருமொழி, ச-ப, எ-தி, க-பா, தங்கையை. கஅசுரு

ரதாத்மஜம்'' என்று பொருந்தாமை தோற்ற வார்த்தையருளிச் செய்தாரிறே. அத்தையும் பின்பு விளக்க காரியங்களையும் பற்றத் திருவயோத்தியையை நோக்கி மீண்டெழுந்தருளித் திருவபிஷேகம் செய்து எல்லாரையு முகப்பித்து தர்மஸம்ஸ்தாபகம் செய்து ''ரமயதீதி-ராமஃ'' என்னும்படி எங்கும் தன்புகழாக்கி ராஜ்யத்தை

முக்யவிசேஷணபூதையான பிராட்டியை உபேக்ஷித்து, விபீஷ்ய பூதரான பெருமாளை விரும்பின சூர்ப்பணகைக்கு மூக்யாங்க ஹாநியே பலமாய்த்து; அவளுக்கு விபீஷ்யபூதராய்க்கொண்டு ஸர்வர்க்கும் ப்ராணனாயிருக்கிற பெருமாளை உபேக்ஷித்து, விசே ஷணபூதையான பிராட்டியை, விபரீத புத்த்யாவிரும்பின ராவண னுக்கு ப்ராணஹாநியே பலமாய்விட்டதென்கை. இவ்வர்த்தத் தை ப்ரகாசிப்பிக்கைக்காக வாய்த்து - இவர்பலவிடங்களிலுமரு ளிச்செய்தது.

(எம்தாசரதி) ''எம்'' என்று ஆஸ்ரிதரெல்லாரையுங் கூட்டிக் கொண்டு அருளிச்செய்கிறார். இவ்வர்த்தத்தை வெளியிட்டருளி னது ஆஸ்ரிதரெல்லார்க்கு மொக்குமிறே. '' தாசரதி '' என்றது ராவணவதாநந்தரம் ப்ரஹ்மாதி தேவர்கள்வந்து (க) ''லவாஜ்ஞா ராயணோஹ்யஃ - பவாந்நாராயணோதேவஃ'' என்றது அஸஹ்ய மாய், (உ) ''சூதிாநஂாந-ஷஂாஅநெ ராஅஂஉராயாதஜ - ஆத் மாநம் மாநுஷம் மந்யே ராமம்தஶரதாத்மஜம்'' என்று நின்றநீர் மையை ப்ரகாசிப்பிக்கைக்காக. (போயெங்கும் தன்புகழா விருந் தராசாண்ட) ராவணவதாநந்தரம் லங்கையில் நின்றும் மீண்டுதிருவ யோத்யையிலேயெழுந்தருளி திருவபிஷேகம்பண்ணியருளி (கூ) ஶரா தொராதொராஉதி வ்ருஜாநாஅலவந் கூஶாஃராஅஹ்ருதம் ஜம

விடங்களிலும் அருளிச்செய்தென்னுமளவும்). (முக்ய்ங்கஹாநி) என்றது- மூக்கிலுண்டான வக்கஹாநி யென்றபடி, இது-சாடு, ப்ரதாந விசேஷண ஹாநியுண்டாய்த்தென்றும் கருத்து. (அவளுக்கு) பிராட்டிக்கு.

''என்'' என்று ஏகவசநமாகச்சொல்லாயிருக்க, ஆஸ்ரிதரைக் கூட்டிக் கொண்டாகிலும் பஹுவசநம் ப்ரயோகிப்பானென்னென்னவருளுகிறார் (இவ் வர்த்தத்தையித்யாதி). கண்டமென்னும் கடிநகரிலிருப்பும் ஆஸ்ரிதரெல்

(க) ரா-யு-கஉ0-கஙூ. (உ) ராயு-கஉ0-கக. (கூ) ஸ்ரீ-யு-கஙூ-உ.

http://acharya.org

ஈரரசு தவிர்த்து நெடுநாளாண்டு தேவதூதன் வந்து வீசுவில்லிடும் படி திருவுள்ளம்பொருந்தி யெழுந்தருளி யிருந்ததெல்லாம் தம்பெருக நினைத்து "எம் தாசரதி போயிருந்தரசாண்டு" என்கிறார். (எம்புருடோத்தமனிருக்கை) தாசரதியான வெம்புருடோத்தமன் இக்குப்போலே காலபரிகணனையின்றிக்கே நித்யவாஸம் செய்கிற தேசம்.

(கங்கையித்யாதி) யாதோரிடத்திலே யாவனொருவன் கங்காஸ்நானம் செய்கிறானென நினைத்து "கங்கை" "கங்கை" என்று

ஹ-ஹ்ருதயோபாஜ்ஜ வ்ருஷாஸ்ரீ - ராமோராமோ ராமஇதிப்ரஜாகாமபவங்கதாஃ। ராமபூதம் ஜகதபூத்ராமேராஜ்யம் ப்ரசாஸதி" என்கிறபடியே நாடடங்கத் தன்னுடைய குணங்களிலே வாய்புலத்திராமாத்வைதமாம்படி பண்ணுகையாலே எல்லாவிடத்திலும் தன்னுடைய கீர்த்தியேயாம்படி பதினாயிரம் ஸம்வத்ஸரமிருந்து ராஜ்யம் பண்ணியருளின. (எம்புருடோத்தமனிருக்கை). இங்கும் "எம்" என்று ஆஸ்ரிதரெல்லாரையும் கூட்டிக்கொண்டருளிச் செய்கிறார். "புருடோத்தமன்" என்றது ஸர்வஸ்மாத்பரனென்றபடி. (க) "யஷ்மாத்க்ஷரமதீதோஹமக்ஷராதபிசோத்தமஃ। அதோஸ்மிலோகேவேதேசப்ரதிதஃ புருஷோத்தமஃ" என்றருளிச்செய்தானிறே தானே. தாசரதியானபுருஷோத்தமனென்கையாலே மநுஷ்யத்வேபரத்வம் சொல்லுகிறது. "இருக்கை" என்றது - வாஸஸ்த்தாந மென்றபடி.

(கங்கையித்யாதி) ஏதேனுமோரிடத்திலே ஸ்நாநம்பண்ணுமவர்கள் அவகாஹிக்கிற ஜலத்தை கங்கையாக நினைத்து, கங்கையினுடைய "கங்கை" என்கிற ஸப்தத்தைச்சொல்ல, இந்தவாசகத்தாலே, அவர்களுடைய * அவஸ்யமநுபோக்தவ்யமான பாபத்தைப் போக்கவல்ல. (கங்கையின்கரைமேல் கைதொழுகின்ற) இப்படியிருக்

லார்க்கு மென்னுமிடம் ஸமீப்பிக்கைக்காக வென்று திருவுள்ளம்பற்றியருளுகிறார் (வம்மென்றித்யாதி).

* கடவென்று விசேஷித்ததற்கு பாவமருளுகிறார் (அவஸ்யமித்யாதி).

(க) கீ-கரி-கஅ.

http://acharya.org

பெரியாழ்வார்திருமொழி, ச-ப, எ-தி, க-பா, தங்கையை. கஅசுஎ

ஸ்நானம் செய்ய, பூர்வாகத்தில் நின்றும் பிரிப்பட்டுப்போந்தவற்றில் ஸ்நாநபவ யோக்யமான கொடிய பாபங்களை யெல்லாம் போக்கி ரக்ஷிக்கவல்ல கங்கையின் கரைமேல். கங்கை முதலான தீர்த்த தேவதைகளும் கங்காஸ்நாநம் செய்தவர்களும் மற்றுமுண்டான லோகவிசேஷங்களில்நின்றிறந்தவர்களும் (கைதொழுகின்ற), எல்லாரும் கங்கையின் கரைமேல்சென்று கைதொழும்படியிருக்க. புருஷோத்தமனிலும் காட்டில் நிலைநின்றபுருஷார்த்தம் திருக்கண்டங்குடி நகரென்கிறார்.

அன்றிக்கே, (க) "மம மாயா துரத்யயா" கங்கங்கைதான்எல்லாருடைய பாபத்தையும் போக்கும். கங்கை முதலான தீர்த்தங்கள் தான் எல்லாருடைய பாபத்தையும் தாந்தாமேறிட்டுக் கொண்டு போக்குமதொழியத் தானுகப் போக்கமாட்டாதென்றும், தாந்தா மேறிட்டுக்கொண்ட பாபங்கள் போய் பாவநமாவது-(உ) "விஷ்ணோ ரநுஸ்மரணம் பாபஜ்ஞம் ஸர்வாபதாம் நாசநம் - விஷ்ணு பக்தாநாம் பாதப் ரக்ஷாளநோதகம்" என்கிறபடியே அவ்வோ தீர்த்தங்களிலே ஸ்ரீபாதம் விளக்கினால் அவை ஸுத்தமாமென்கிற வார்த்தம் பல விடங்களிலும் காணலாம். ஆகையால் "கண்டமென்னும் கடிநகர் தானே கங்கை கங்கையென்ற வாசகத்தாலே கடுவினை களைந்திடகிற்கும்" என்னவுமாம்.

வடுகநம்பி உடையவர் தீர்த்தத்தாலே கீழ்காட்டில் கோமம் தீர்த்தவார்த்தையையிவ்விடத்தேஸ்மரிப்பது. அன்றிக்கேஸ்நாநமான மாத்ரமேயன்றிக்கே அத்வாரமாகத் திருக்கண்டங்கடிநகர்தானே கடுவினைகளைந்திடகிற்குமென்கிறதேயிதே முக்யமும்ப்ராப்தமும். (கூ) "மோக்ஷயிஷ்யாமி - மோக்ஷயிஷ்யாமி" என்று பாபத்தைப்

துள்ள கங்கையினுடைய கரையிலே விசேஷஜ்ஞரெல்லாரும் கையெடுத்துத் தொழும்படியாய்நின்ற. (கண்டமென்னும் கடிநகரே) கண்டமென்கிற சிறப்பையுடைத்தான நகரம். கடி - சிறப்பு. இத்தால் - ப்ராப்யபூதனான புருஷோத்தமனிலும் காட்டில் அவன் வர்த்திக்கிற தேசமே சரமாவதியாகையாலே, அத்தேசத்தை வர்ணித்துக்கொண்டநுபவிக்கிறார். ... ... (க)

கற்கு மென்றதின்பொருள் (வல்ல) என்றது. (கடி) சிறப்பு. ... (உ)

(க) (உ) (கூ) கே-கஅ-கக.

http://acharya.org

மூ.—

சலம்பொதியுடம்பில் தழலுமிழ்பேழ்வாய்ச் சக்கிரன்வெங்கதிரஞ்ச
மலர்க்கைழுந்தணவு மணிவண்ணவுருவின் மால்புருடோத்தமன்வாழ்வு
கலந்திசைச்சடையான் முடிக்கொன்றைமலரும் காரணன் பாதத்தழாயும்
கலந்திழிபுனலாற் புனர்பதேங்கைக் கண்டமென்னுங் கடிநகரே. ... (உ)

போக்குகிற தென்றது போலேயோ? (ச) "பண்டை வல்வினை பாற்றியருளினன்" என்றது. (உ) "உண்ணுநீர் வெங்கூற்றமோ வாதிபாவங்கள் சேரா."

"கங்கைகங்கை யென்ற கந்தையின் கரைமேல் கைதொழ நின்ற வெம்புருடோத்தம னிருக்கை கண்டமென்னும் கடிநகர் வரசகத்தரலே கடுவினைகளைக்கிடகிற்கும்" என்றன்வயம். ... (க)

ஸ்வா;—இரண்டாம்பாட்டு. (சலமித்யாதி) அம்ருத கிரணனுகையாலே ஜலமயமான சரீரத்தையுடைய சந்த்ரன், (தழலுமிழ் பேழ்வாய் வெங்கதிர்) அக்நியையுமிழா நின்ற கிரணமாகிற பெரிய வாயையுடையனுமாய் ப்ரபாவானான தானும், வெம்மையையுடையனாயிருக்கிற வாதித்யனும் தாழ (மலர்ந்து) ஒருதிருவடிகளைப்படிக்களவாக விரித்து. (எழுந்தணவும்) ஒரு திருவடிகள் மேலே கிளர்ந்து ஸ்வ ஸ்வாதந்த்ர்யங்கள் குலையுமளவு மெழா நிற்குமாய்த்து,

---

வ்யா;—இரண்டாம்பாட்டு. (சலமித்யாதி) அம்ருதகிரணனுகையாலே ஜலத்தைப் பொதிந்துகொண்டிருக்கிற வடிவையுடைய சந்த்ரனும், உஷ்ண கிரணனுகையாலே அக்நியை உமிழா நின்ற பெரியகிரணங்களையுடையனாய் வெம்மையே ஸ்வபாவமாகவுடைய ஆதித்யனும், திருவுலகளந்தருளுகிறபோது அத்ருஷ்ட பூர்வமாய் அநேகபுஜாயுதமாய் அதிஸீக்ரமாகவளர்ந்தருளுகிறபடியைக்கண்டு "என்னுகிறதோ!" என்று அஞ்சும்படியாக (மலர்ந்தெழுந்தணவுமணிவண்ணவுருவின்) (ரு) "எண்டிசையும் பேர்ததகரநான்குடையான்" என்கிறபடியே – அதிவிஸ்தருதமாய்க்கொண்டு கிளர்ந்து அவர்களிருப்பிடங்களைச்சென்று கிட்டின நீலரத்நத்தின் நிறத்தையுடைத்

அரு.—இரண்டாம்பாட்டு. (சலமித்யாதி) "பேழ்" என்றதினால் "பெரிய" என்றது. "வாய்" என்றதினால் "கிரணங்கள்" என்றது, அந்த சுகைக்கு ஹேதுபூர்வகம் தாத்பர்யமருளுகிறார் (திருவுலகித்யாதி).

ஸ்ரீவ. (உ). தி-மொ-எ-சி-அ. (ரு) உ-திரு-கை.

http://acharya.org

(மணியித்யாதி). நீலரத்நம்போன்ற வடிவழகையும் பதறியளந்த வ்யாமோஹத்தையுமுடைய புருஷோத்தமனுக்கு ப்ராப்யமான தேசம்.

(கலமித்யாதி), தீர்த்தத்தை தரிக்கையாலே கலந்திகழ் சடையானென்கிறது. அவன் தலையில் கொன்றையும் இவனுக்கு ஸஹரி யும் ஸேவ்யமான நாராயணன் திருவடிகளில் ப்ரஹ்மா சாத்தின திருத்துழாயும், (கலந்து) இரண்டும் கூடி பூமியிலே தாழ்ந்து வரு தான வடிவையுடையவனுய். (மால்) (க)"ஒண்மிதியில் புனலுநவி ஒருகால் நிற்ப" என்கிறபடியே-தீண்மிதித்த திருவடிகளாலே பூமி முதலாகக் கீழுள்ள லோகங்களெல்லாவற்றையும். [ஒருகாலுமித் யாதி]. அப்படியே மேலெடுத்த திருவடியாலே ஊர்த்வலோகங்க ளெல்லாவற்றையும் பெறுப்பேறு பெற்றுப்போலே பதறியளந்து கொண்ட வ்யாமோஹத்தை யுடையனை. (புருடோத்தமன்வாழ் வு). இந்த வ்ருத்தாந்தத்தாலே - எல்லாருடைய அந்யஸேஷத்வ ஸ்வஸ்வாதந்த்ர்யங்களைப் போக்கி எல்லா ஜகத்துக்கும் கானே சேஷியென்னுமிடம் தோற்ற நின்ற ஸர்வாதிகனை புருஷோத்த மனுக்கு ப்ராப்யமான தேசம்.

(கலந்திகழ் சடையான் மூடிக்கொன்றைமலரும்) (உ) "வோவ நாயஃம் ஜடாஸுயெயொஹ்ஸீத்வயாரணாத" -பாவநார்த்தம் ஜடாமத்யே யோக்யோஸ்மீத்யவதாரணத்." என்கிறபடியே திரு வடிகள் விளக்கின தீர்த்தத்தை தரித்துக்கொண்டிருக்கிற நன்மை விளங்காநின்ற ஜடையையுடைய ருத்ரனுடைய ஶிரஸ்ஸில் கொன் றைப்பூவும். (நாரணன் பாதத்துழாயும்) அவனுக்கு சேஷியும் சரீ ரியுமான நாராயணனுடைய திருவடிகளில் திருத்துழாயும். (கலந் திழி புனலால்) சிவந்த நிறத்தையும் பசுத்த நிறத்தையு முடைத் தான அவையிரண்டோடும் கலந்து ஆகாசத்தில்நின்றும் பூமியிலே யிழிந்து ப்ரவஹிக்கிற ஜலத்தாலே. (புகர்படு கங்கை) ஒளியை

நாராயணஶப்தத்தில் தத்புருஷார்த்தத்தையும் பஹுவ்ரீஹ்யர்த்தத்தை யும் திருவுள்ளம்பற்றி சடையானென்ற பதச்சேர்த்தியாலே பலித்தவர்த்தத் தையருளுகிறார் (அவனுக்கித்யாதி). ... ... (உ)

(க) திருநெடு. (உ) ஈஸ்வர ஸம்ஹிதை.

http://acharya.org

மூ;—

அதிர்முகமுடையவலம்புரிகுமிழ்த்தழலுமிழாழி கொண்டெறிந்தக்
கதிர்முகவசுரர் தலைகளோயிடறு மெம்புருடோத்தம னிருக்கை
சதமுகன்கையிற் சதுப்புயன்முளிற் சங்கரன்சடையினிற் றங்கிக்
கதிர்முகமணிகொண்டிழிபுனற்கங்கைக்கண்டமென் னுங்கடிநகரே.

கிற புனலால், (புகர்படு) தேவதாந்தரபரரும் பகவத்பரரோடே கூடினால் தாஸோஹமென்று விளங்குவர்களென்று காட்டுகிறது. சந்திரன் வெங்கதிரஞ்ச வென்றது - திருச்சிலம்புக்குக் கீழே தாழ் கையாலே. ... . (உ)

ஸவா;—மூன்றும்பாட்டு. (அதிரித்யாதி), (க) "அதிர்குரல்சங் கம்" என்கிறபடியே வலம்புரிக்கு அதிருகை ஸ்வபாவமாயிருக்கு மிறே. (குமிழ்த்து)ஊதி, (உ)"குழல்முழஞ்சுகளினூடு குமிழ்த்து" என்னுமாபோலே, (அழலுமிழாழி கொண்டெறிந்து) திருக்கையி லேயிருந்துகருதுமிடம்பொருதுமிறே; விரோதிநிரஸநம்செய்வது. (அங்கித்யாதி) விரோதிநிரஸநம் செய்த பின் எம்புருடோத்தம னிருக்கை யென்கிறார்.

யுடைத்தாயிருந்துள்ள கங்கையினுடைய கரையில். (கண்டமென் னுங்கடிநகரே). "கண்டம்" என்று - தேசத்துக்குத் திருநாமம். கடி-பெருமை. நகரென்கிறது-புருஷோத்தமனும் ததீயரும் வர்த் திக்கிற தேசமாலகையாலே. (கூ)"அரங்கமாநகர்"என்னுமாபோலே.

வ்யா;—மூன்றும்பாட்டு. (அதிர்முகமுடைய) திருவுலகளந் தருளுகிறபோது கழுசிப்ரப்ருதிகளான அஸுரர்கள் ப்ரதிபந்திக் கையாலே த்வநியாகின்றுள்ள முகத்தை யுடைத்தான ஸ்ரீபாஞ்ச ஜந்யத்தைத் திருப்பவளத்திலே வைத்தூதி, நெருப்பை உமிழா நின்றுள்ள திருவாழியைக் கொண்டெறிந்து, அவ்விடத்திலே யுக் தோத்புத்தராய்க்கொண்டு எதிர்ந்த முகத்தையுடையரான அஸு ரர்களுடைய தலைகளை யுருட்டினவனும், ஆஸ்ரிதரான நமக்கு ப்ர ப்யபூதனை புருஷோத்தமனுடைய வாஸஸ்தாநம்.

அரு;—மூன்றும்பாட்டு. (அதிர்முகமித்யாதி) குமிழ்த்து யென்றதினால் தம் (திருப்பவளத்திலே வைத்தூதி) என்றது.

http://acharya.org

பெரியாழ்வார்திருமொழி, சு-ப, கு-தி, சு-பா, இமையவர். கஎஉக

மூ:—

இமையவரிறுமாந் திருந்தரசாள வேற்றுவந்ததிர்பொருசேனை
நமபுரணுக நாந்தகம் விசிறு நம்புருடோத்தம னகர்தான்
இமவந்தக்தொடங்கியிருங்கடலளவு மிருகரை யுலகிரைத்தாட
கமையுடைப்பெருமைக்கங்கையின் கரைமேற்கண்டமென்னுங் கடிநகரே.

(சதுமுகனித்யாதி), நான்முகன் கையில் நால்தோளமுதின் திருவடிகளில், சங்கரன் தலையில்தங்கி, (கதிர்முகமணிகொண்டிழி) மிக்கசீக்ரகாமத்தை யுடைத்தாயிருக்கிற ரத்நாதிகளை இருகரையும் வீசியெறிந்து கொண்டிழிகிற புனலையுடைத்தான கங்கைக் கரை மேல்கண்டமென்னுங்கடிநகர் அங்கென்றது-பாரதஸமரவிபரீதரை

ஸ்வா;—நாலாம்பாட்டு. (இமையவரித்யாதி). தேவர்களெல்

(சதுமுனிகத்யாதி). (க) "ஹ்ருஷீகேசாயநமோ வாகம் நாயவஸ்துதவேயெ। கோவிதம் வாயாலகூர்வா வாசூர்வஸ்ரிஷிலி ரஷிஷ்டே - க்ருஹீத்வாதர்மபாசீயம் பாதம்நாதஸ்யதுஷ்டயே - க்ஷாளிதம் பரயாபக்த்யா பாத்பார்க்க்யாதிபி ரர்ச்சிதம்" என்கிற படியே-திருவடிகள் விளக்குகிறபோது, அது சதுர்முகனை ப்ரஹ்மாவின் கையிலும், அநந்தரம் விளக்கப்பட்ட சதுர்ப்புஜனை ஸர்வேஸ்வரன்திருவடிகளிலும், அநந்தரம் (உ) "தஹ்மைவேதிதம் ஹ்ருஷ்டா உயாரஸிரஹா ஹரஃ - ததம்புபதிதம் த்ருஷ்ட்வா தத்தார சிரஸாஹரஃ" என்கிறபடியே திருவடிகளினின்றும் விழுகிற வித்தை ஸிரஸ்ஸாலே தரித்த ருத்ரனுடைய ஜடையிலும் தங்கி. (கதிர் நித்யாதி). ஒளியையுடைத்தாய் ஸ்ரேஷ்டமாயிருக்கிற ரத்நங்களைக் கொழித்துக்கொண்டு இழிகிற புனலையுடைத்தான கங்கையினுடைய கரையிலே. (கண்டமென்னுங் கடிநகரே). .... (ங)

வ்யா;—நாலாம்பாட்டு. (இமையவரிறுமாந்திருந்தரசாள) இந்த்ராதி தேவர்கள் ப்ரதிபக்ஷபயமற்று மாலியிட்டு மார்வந்தோ

(தர்மபாசீயம்) என்றது-தர்மதேவதை தானே தீர்த்தமாய்க்கொண்டு வருகையைப்பற்ற. ... ... (ங)

அரு;—நாலாம்பாட்டு. (இமையவரித்யாதி) "இருமாந்திருந்த" என்றது-அசுரரேற்ற வருகைக்கு ஹேதுவென்று திருவுள்ளம்பற்றி விசேஷிக்கிறார் (ப்ரதிபக்ஷேத்யாதி). (இட்டு) என்றது - இட்டுக்கொண்டென்றபடி.

http://acharya.org

லாம் தாங்கள் ஜயித்தார்களாக கர்வித்துத் தந்தாம் ஆஸநங்கள் குலைபாமலிருந்து தத்தத் பதங்களைத் தந்தம்ஸ்வம்மாக நினைத்து, ஸாவதியான தத்தத் போகமாத்ர மொழியத் தாந்தாமபிமாநித்து நிருபாதிக ஸேஷித்வ ஸங்கல்ப நிரங்குஶஸ்வாதந்த்ர்யஹேதுத்வம் முதலான குணங்களோடே ஸ்ரியஃபதியாக பாவித்தார்கள். இவர் களுக்கு ஜன்ம ஸத்ருக்களாய் இவர்கள் ஈஸ்வரன் கொடுத்த போக த்தை புஜிக்கிறார்களென்று காணமாட்டாமல் அஸஹமாநரான வஸுரர்கள் அவர்களநபிபாமல் தானேவநிட்டுக்கொண்டிருக்கச் செய்தேயும் தன்மேலும் வெல்லலாமென்று வந்து யுத்தோந்முக ரானவர்களுடைய கூட்டக்கட்டெல்லாம் (நமபுரம்நணுக) அதர்ம பலம் புஜிப்பிக்கிற தர்மராஜனுடைய ராஜ்யத்திலே சேர. (நாந்த கம்விசிறும்) திருக்கையில் வாளை அசைத்துவீசாநின்ற. "விசிறும்" என்ற வார்த்தமாநத்தால் எதிர்பொரு சேனை போயிருக்கச்செய்தே யும் இன்னமுமெதிர்பொரவருவாருண்டோவென்று யுத்தோந்முக னாய் நின்று வீசுகைபாலே எம்புருடோத்தம னென்கிறதால், அவன் நித்யவாஸம் செய்கிற நம்மூரென்னுதல்.

(இமவந்தமித்யாதி). ஹிமவானுடைய உச்சி முதலாக மஹத் தான ஸமுத்ரம் முடிவாக விரண்டு கரையிலுண்டான லோகத்தி

னும பார்த்து கர்வோத்தராயிருந்து ராஜ்யம் பண்ணும்படியாக. (ஏற்றுவந்தித்யாதி) அவர்கள் ஜீவிக்கிறது கண்டு பொறுக்கமாட் டாமல் அழியச் செய்வதாக ஏன்று கொண்டுவந்து, அவர்கள் மே லும் அவர்களுக்கு ரக்ஷகனான தன் மேலும் எதிர்ந்து பொருகிற அஸுர ராக்ஷஸ ஸைந்யமானது. (நமபுரம்நணுக நாந்தகம் விசி றும்). யமபுரத்தை ப்ராபிக்கும்படியாக ஸ்ரீநந்தகமென்கிற திரு நாமத்தையுடைத்தான *கொற்ற வொள்வாளே வீசும். (நம்புரு டோத்தமன் நகர்தான்) இப்படி ஆஸ்ரித்ரக்ஷணம் பண்ணும் ஸ்வ பாவனான நம்மூடைய புருஷோத்தமனுடைய நகர்தான்.

(இமவந்தமித்யாதி) ஹிமவானுடைய உச்சிதொடங்கி பெரிய கடலளவும் இரண்டு கரையிலுள்ள லோகத்தாரும் ஆரவாரித்துக்

---

*"கொற்ற-ஜயத்தையுடைய, ஒள்-அழகிய, வாள்" என்றபடி.

பூமிபாரத்தைச் சுமக்கையாலே பொறுமை ப்ரஸக்திக்கவும் கூ டாயிருக்கையால் அதின் மிகுதி சொல்லுமாபோலே இக்குப் பொரு

http://acharya.org

பெரியாழ்வார்திருமொழி, ச-ப,எ-தி, நி-பா, உழுவதேசார். கடைசி

மூ.—

உழுவதேசார்படையு முலகையுமில்லு மொண்சுடராழியுஞ் சங்கும்
முழுவொடுவாளும் படைக்கலமுடைய மால்புருடோத்தமன் வாழ்வு
எழுமையுங்கூடி யீண்டியபாவ மிறைப்பொழு தளவினிலெல்லாங்
கழுவிடும்பெருமைக் கங்கையின் கரைமேற் கண்டமென்னும் கடிநகரே.

துள்ளாரெல்லாம் தந்தாமுடைய வடிமை எனித்திக்கு ஜனஸம்ருத்தி பெற்றேமென்று ஸமம்ப்ரமந்ருத்தம் செய்யுமபடியாக. (கமையித் யாதி), கூமையால் வந்த பெருமையையுடைத்தான கங்கையின் கரைமேல். அதாவது-இருகரையும் கடந்தழித்து அடைவு கெடப் பெருகாமல், அமைவு தோன்றத்தெளிந்து குளிர்ந்து பெருகுகை யிறே பெருமை. அமைவு - சமமென்றபோது சைதன்ய வ்யவஸாயத்தைக் காட்டும், கங்கையின் கரைமேல் கண்டமென் னும் கடிநகர் கம்மூர். ... . (ச)

ஸ்வா;—அஞ்சாம்பாட்டு. (உழுவதித்யாதி), கலப்பை முத லாக ஸாதாரண ஸாதாரண ரூபத்தால் அநேகமாயிரம் திவ்யாயு தங்கொண்டு தீர்த்தமாட. (கமையுடைப் பெருமைக் கங்கையின் கரைமேல்). கூமாவத்தையால் வந்த பெருமையையுடைத்தான கங்கா தீரத்தில். அதாவது-ஸர்வலோகரும் பரபக்தியாத்மாக வந்து தன்னுடையஜலத்திலே அவகாஹித்தால் அவையெல்லாவற் றையும் பொறுத்து அவர்களைப் பரிசுத்தராக்கிவிடும் பெருமை யைச் சொல்லுகிறது. (கண்டமென்னும் கடிநகரே). ... (ச).

வ்யா;—அஞ்சாம்பாட்டு. (உழுவதேசார் படையும்). கலப்பை யும், உலக்கையும்-மூவலமும். வில்லும். ஸ்ரீ சார்ங்கமும். (ஒண் சுடராழியும்) அழகிய தேஜஸ்ஸையுடைத்தான திருவாழியும். சங்கும் - ஸ்ரீபாஞ்சஜந்யமும். (முழுவொடுவாளும்) பரசுவும், நந் தகமும். (படைக்கல முடைய) இவற்றை ஆயுதமாகவுடைய. (மால்புருடோத்தமன் வாழ்வு) ஆஸ்ரிதவிரோதி நிரஸந ஸாதநங் களே ப்ரஸங்கிக்கவும்கூடுமையுண்டாயிருக்கையாலே அதின்மிகுதி சொல்லுமா போலே இங்குப்பொருமை ப்ரஸங்கிக்கைக்கு நிமித்தமேதென்ன வருளுகிறார் அதாவதித்யாதி).

அரு;—அஞ்சாம்பாட்டு (உழுவதித்யாதி) (ச) ழெல்லாத்தையும் கடாக்ஷி த்து ஆயுதங்களோயுடைத்தாகையால் வந்தபெருமைமாலென்ற பதத்துக்கு ர்த்தமென்றருளுகிறார் (ஆஸ்ரிதேத்யாதி).

http://acharya.org

மூ;—
தலைப்பெய்பெய்துகுமுறிச் சலம்பொதிமேகஞ் சலசலபொழிந்திடக்கண்டு
மலைப்பெருங்குடையால்மறைத்தவன் மதுரைமால் புருடோத்தமன்வாழ்வு
அலைப்புடைத்திரைவா யருந்தவமுனிவ ரவபிரதங்குடைந்தாடக்
கலப்பைகள் கொழிக்குங் கங்கையின்கரைமேற் கண்டமென்னுங் கடிநகரே.

தங்களை ஆஸ்ரிதரக்ஷணார்த்தமாக வுடையனாய், அதுதானே பெரு
மையாக விருக்கிற புருஷோத்தமனுக்கு ப்ராப்யஸ்தலம்.

(எழுமையித்யாதி) பூர்வாக(வ)த்தில் பிரிபட்டுவருகிறஜன்மம் முடி
வான ப்ராரப்தமெல்லாம்கூட்டியிட்டதாகையில் புண்யாம்ஸத்
தை நீக்கி பாபாம்ஸமெல்லாம்ஸ்காரவ்யாஜத்தாலே அல்பகாலத்
திலே கழுவிடும் பெருமை கங்கைக்குண்டாவது; ஸ்வதோஷ தர்
ஸனம்செய்து தோஷநிவ்ருத்தி ஸாபேக்ஷனாய் தர்மஸபையிலேஅறி
வித்து அவர்கள் விதிக்கச்சென்று திருக்கண்டங்கடிநகர் துறை
யாலே பூர்வதோஷமும் நிவ்ருத்தமா மென்னுமது மறிந்து பாம
விமோசந ப்ரார்த்தனையோடே கூடிஸ்நாநமே விமோசநம் பிறப்பது.
(கழுவிடும்) கழுவி ஸ்நாநத்தாலேக்கிவிடும். .... (இ)

ஸ்வா;—ஆறும்பாட்டு. (தலைப்பெய்யித்யாதி) (சலம்பொதி மேகம்
களான இவற்றையுடையனான தானே தனக்குப் பெருமையாயிருக்
கும் புருஷோத்தமனுக்கு ப்ராப்யமான ஸ்தலம்.

(எழுமையுங்கூடி மீண்டியபாவம்-எல்லாம்) அநேக ஜன்மங்
கூடித்திரண்ட பாபங்களெல்லாவற்றையும், (இறைப்பொழுதளவி
னில் கழுவிடும்பெருமைக் கங்கையின் கரைமேல்) தன்னுடை
ஜலத்திலே அவகாஹித்தவர்களுக்கு க்ஷணகால மாத்ரத்திலே க
வி விடாநிற்கும் பெருமையையுடைத்தானகங்கையினுடைய க
யின்மேல். (கண்டமென்னும் கடிநகரே). .... (

வ்யா;—ஆறும்பாட்டு. (தலைப்பெய்தித்யாதி) (சலம்பொ

"கழுவி" என்றது- கழுவென்றிருக்கிற தாகத்திருவுள்ளம்பற்றி யரு
ளிரூர் (கழுவிவிடாநிற்கும்) என்றது.

அரு.—ஆறும்பாட்டு. (தலைப்பெய்தித்யாதி) மேகமான்னது வர்ஷிக்
...திகளை ஸ்தம்பமாயிருக்கவும் சலம்பொதியென்று வ

http://acharya.org

தலைப்பெய்து குமிறி) இந்த்ரனேவற்படியே ஸமுத்ரம் தரையாம் படி ஜலத்தையெல்லாம் தன்வயிற்றிலே பொதிந்துகொண்டு திரு வாய்ப்பாடியிலே தலைப்பட்டிடித்து முழங்கிச் சலசலெனக் குடத் திட்டுச்சொரிந்தாப்போலே சொரிந்திட. சலசலப்பு-அநுகாரத்வநி. (கண்டு) மேகங்களினுடைய மிகையையும் திருவாய்ப்பாடியிலுள் ளாரெளிமையையும் கண்டு, (மலைப்பெருங்குடையால் மறைத்த வன்) மலையாகிற பெரியகுடையாலே "ஒருதுளி, ஒருகல்லு, ஒரிடி" என்றவையுமொருவர் மேல்விழாமல் மறைத்தவன். (மதுரைமால்) அவதரித்தவிடத்தில் வ்யாமோஹமிறே, விரோதிநிவ்ருத்தியும் நிக ளபந்த நிவ்ருத்தியும் உக்ரஸேநை அபிஷேகம்செய்வித்ததும் முத லானவையெல்லாம், (புருடோத்தமன் வாழ்வு) அவனுக்கு நிரதி ஶய போக்யமான தேசம்.

மேகம்-தலைப்பெய்து குமுறி) இந்த்ரன் எவற்படியே ஸமுத்ரம் தரையாம்படி ஜலத்தை எல்லாம்தன்பக்கலிலேபொதிந்துகொண்ட மேகங்களானவை திருவாய்ப்பாடியிலே வந்து கிட்டி, கேட்ட வர்கள் குடல் குழம்பும்படி யிடித்து முழங்கி. தலைப்பெய்கை - கிட்டுகை. (சலசலபொழிந்திட) சலசலவென, குடமிட்டுச் சொ ரிந்தாப்போலே வர்ஷிக்க. சலசல வென்கிறது - அநுகாரத்வநி. (கண்டு) மேகங்களினுடைய பகைப்பையும், திருவாய்ப்பாடியி லுள்ளார் எளிமையையுங்கண்டு. (மலைப்பெருங்குடையால் மறைத் தவன்) மலையாகிற பெரியகுடையாலே, "ஒருதுளி" "ஒருகல்" "ஒரு இடி" என்கிறவிவை ஒருவர்மேலே விழாதபடிமறைத்தவன். (மது ரைமால்) விரோதியான கம்ஸனை யழியச்செய்து மாதா பிதாக்கள் சிறையையும் விடுத்து உக்ரஸேநை அபிஷேகம்பண்ணி அங்குவர் த்தமாநரானவர்களெல்லாரையும் வாழ்வித்து நோக்கிக்கொண்டு போரும்படி திருவவதரித்த தேஶமான ஶ்ரீமதுரையில் வ்யாமோ ஹத்தையுடையவன். (புருடோத்தமன் வாழ்வு) இப்படி தான் வளர்ந்தவிடத்தோடு பிறந்தவிடத்தோடு வாசியற இரண்டிடத்தி

வித்ததற்கு பாவமருளுகிறார் (இந்த்ரனித்யாதி) "குமுறி" என்றதினர்த்தம் (கேட்டவர்களித்யாதி). இத்தால் இடிவிழுந்தபோதையில் முழக்கமும் கர்ஜ கமும் விவக்ஷிதமென்றதாயிற்று. (இடித்து) என்றது - இடிவிழப்பண்ணி யென்றபடி, (பகைப்பையும்) த்வேஷிக்கையும். (எளிமையும்) என்று கூட்டி வது - மலையெடுத்து ரக்ஷிக்கைக்கு ஹேதுவைச் சொல்லுகைக்காக.

http://acharya.org

கௌசு பெரியாழ்வார் திருமொழி, ச-ப, எ-தி, எ-பா, விற்பிடித்து

மூ.—

விற்பிடித்திறுத்து வேழத்தைமுறுக்கி மேலிருந்தவன்றலைசாடி
மற்பொருதெழுப்பாய்த்தரையினியுதைத்தமால் புருடோத்தமன்வர
அற்புதமுடையவைராவதமதமுமவரிளம்படியரொண்சாந்தும்[முழு
கற்பகமலரும் கலந்திழிகங்கைக் கண்டமென்னும் கடிநகரே. (எ)

(அலைப்பித்யாதி), கங்கையலைகிற திரைவாயிலே தீக்ஷா நிபந்தநமாக அரிய தபஸ்ஸுகளைச் செய்து வாங்கியதியும் செய்து யாகாதிகளையும் மந்த்ரக்ரியாத்ரவ்ய லோபங்கள் வாராமல் செய்து அவப்ருதஸ்நாநமும் உக்தலக்ஷணத்திலே செய்தவநந்தரம் பெருங்காரூய் யாகசாலையிலுண்டான கலப்பைமுதலான வுபகரணங்களையெல்லாமெடுத்துத் தள்ளிக்கொண்டு போகாநிற்கிற கங்கையின் கரைமேல். .... (சு)

அவ;—ஏழாம்பாட்டு. (வில்லித்யாதி) தேவஸ்த்ரீகளுடைய அங்கராகாலங்க்ருதமாய் வருகிறது கங்கையென்று வர்ணிக்கிறார்.

ஸ்வா;— (வில்லித்யாதி) கம்ஸன் பரீக்ஷார்த்தமாக இட்ட

லுள்ளாரையும் ரக்ஷித்தருளின ஏற்றத்தையுடையனான புருஷோத்தமனுக்கு நிரதிசய போக்யமான தேசம்.

(அலைப்புடைத்திரைவாய்) அலைகிற திரைபிடத்திலே. (அருந்தவமுனிவர்) அரியதபஸ்ஸுக்களையுடையராய் பகவந்மநஸ்ஸிலராயிருக்குமவர்கள். (அவபிரதம் குடைந்தாட) பகவத்ஸமாராதநரூபங்களான யாகங்களை அவிகலமாக அநுஷ்டித்து, அதினுடைய சரமதிவஸத்திலே அவப்ருதஸ்நாநஞ்செய்ய. (கலப்பைகள் கொழிக்கும்) அகந்தரம் பெருக்காரூய் யாகபூமியிலுண்டான கலப்பை முதலான உபகரணங்களெல்லாவற்றையும் எடுத்துத் தள்ளிக்கொண்டு போகாநிற்கிற. (கங்கையின் கரைமேல்கண்டமென்னும் கடிநகரே). ... ... (சு)

வ்யா;—ஏழாம்பாட்டு. (விற்பிடித்திறுத்து) கம்ஸன் "வில்விழவுக்கு" என்று உறவிலே அழைத்துவிட, தானும் அதுக்கென்

யாகசாலை நிர்மிக்கைக்கு கர்ஷணார்த்தமாகக்கலப்பை யென்றருளுத்து.

அரு;—ஏழாம்பாட்டு. (விற்பிடித்திறுத்யாதி) வில்லேழுறிக்கைக்கு ப்ரஸ
ரொர் (கம்ஸனித்யாதி). (உறவிலே யழைத்து

http://acharya.org

பெரியாழ்வார் திருமொழி, சுப, எ-தி, எ-பா விற்பிடித்து.

வில்லை நடுவே பிடித்து முறுத்து. (வேழத்தை முறுக்கி) குவலயா பீடத்தைக்கொம்பை முறித்துச் சலிப்பித்துக்கொன்று, (மேலிரு ந்தவன் தலைசாடி) ஆனைகொம்பிழந்து விழுந்தபின்னும் முகூர்தா பலத்தாலே விழாதபடி நடத்தவல்ல பாகனைத் திருக்கையி

னைப் போகிறவழியே மதுரையிலே சென்று அவனுடைய ஆயுத சாலை யிலே புக்கு அவனுக்கு அபிமதமான வில்லைப்பிடித்து முறித்து. (வேழத்தைமுறுக்கி) அநந்தரம் (க) "புருவாய்நின்றபோதகம்" என் கிறபடியே - அவனுடைய க்ருஹத்வாரத்திலே நின்று தன்மேலே அடர்த்துவந்த மத்தகஜமான குவலயாபீடத்தை ம்ருங்க பங்கம் பண்ணி. (மேலிருந்தவன் தலைசாடி) கொம்புமுறிந்து தளர்ந்து விழுந்தத்தை முகூர்பலத்தாலே எழுப்பி அதின்மேலே யிருந்து நடத்திக்கொண்டு வந்த பாகனுடைய தலையை அந்த ஆனைக்கொம் பாலே நிதறவடித்து. (மற்பொருது) ஆனையின் கொம்பையும் கையிலே கொண்டு உள்ளே புகுந்தவளவிலே அந்தச் செருக்குப்

விட)என்றதுக்கு-தாத்பர்யமென்கிற வ்யாஜத்தையிட்டு உறவுபோலேதானே நவிகைக்கு அழைக்கவென்றுகருத்து. (தானுமதுக்கென்னப் போகிறவுன்) என்றது - தாத்பர்யத்துக்காக உறவுபோலே தானேகம்ஸனை நவிகையை உட்கொண்டுபோகிறவனென்கை.(உ)''ஸ்ரீவஸுதேவக்ருஹாத்ப்ரது ஷ்டாகம்வாஸயிஷ்யதி'' வாய்ஸாணைநுஜிஃ கூணஃ வ்ருஷ ஹ்ருஷநாயுதஃ - புருஷோத்தமஸ்ரீர்பூதமர்த்திதம் பரமர்த்திமத்! வார்ய மாணைர்ருபிஃ க்ருஷ்ணஃ ப்ரஸஹ்யதநுராததே'' என்கிறபடியே ரக்ஷிக்கப் பட்டு அர்த்திமாகையாலே அபிமதமானவில்லை அநேகரை நிராகரித்துக் கொண்டு பிடிக்கையும் திஷ்கரமாகையால் இதிவுமொரு வீரசரிதமென்றும் பிடித்தென்றதுக்குக்கருத்து. (முறித்து) என்றவிடத்தில் (ங) "கரேண வாஸ்ரயவஸுதேவஸுதம் வஜந்வக்ருதா நிதிஷேணவபுஃ தாத் ! ந்ருணாம்விக்ருஷ்யவ்ரவைஹம்ஜ யுதிகாயமேஷஃ ஹ்ருணம்ஜிஃ கரஃ வை ரஸுரஃ - கரேணவாமேநஸலீல முத்ச்ருதம்ளஜ்யம் சக்ருத்வாகிலிஷே ண பஸ்யதாம் ! ந்ருணாம்விக்ருஷ்ய ப்ரபஞ்சமத்யதோ யதேக்ஷணம் டம் மதகர்யுருத்ரமஃ''என்றதநுஸந்தேயம், ம்ருங்கபங்கம்பண்ணினபின்பு(ச) "ஆனைமாமலையின் மருப்பினைக்குவடுறத்தருட்டி" என்கிறபடியே உருண்டு விழுந்திருக்க, பாகனுக்கு மேலிருக்கக்கூடுமோவென்னும் ஸம்கையைப்பரி ஹரியாநின்றுகொண்டு தாத்பர்யமருளுகிறார் (கொம்பித்யாதி). (கொம்பை

(க) தி-மொ- (உ) வி-பு-டீ. (ங) (ச) தி-வராஹ-அ-நு-க.

http://acharya.org

லொரு கொம்பாலே தலைசிதறச்சாடி; (மற்பொருது) முற்ற வெளியில் நின்ற மல்லரை யுத்தம் செய்து கெரித்து வெண்கலப்பைப் போலே தூக்கியெறிந்து, (எழுப்பாய்ந்தரையனையுதைத்த) எத்தனையேனுமுயர வேறினதெல்லாம் தனக்கரணமென்றிருந்த கம்ஸனை, மஞ்சஸ்தலத்திலேயிருந்த கம்ஸன் தலைக்குமேலே அதிகம் தூரமெழுப்பாய்ந்து, அவன்தலையை இடத்திருவடிகளாலே உதைத்துக்கொன்ற. (மாலித்யாதி) வ்யாமோஹத்தாலே உக்ரஸேநனை அபிஷேகம் செய்வித்த பின்பே புருஷோத்தமனுய்த்து.

(அற்புதமித்யாதி) இந்த்ரனுக்கு நித்யாபூர்வ புருஷார்த்த

பொருமல் வந்தெதிர்ந்த சாணூர முஷ்டிகரான மல்லருடல்கள் கெரிந்து விழும்படியாக அவர்களோடே பொருது.

(எழுப்பாய்ந்தரையனை யுதைத்த) அநந்தரம், கம்ஸனிருக்கிற மஞ்சத்தின் முற்றவெளியிலே சென்று (க) "தத்ரமஞ்சேவ்யவஸ்தித:- துங்கமஞ்சவ்யவஸ்த்திதஃ" என்கிறபடியே உயர்ந்த மஞ்சத்திலே யிருக்கிறவனைக்கண்டு. அவனிருக்கிறவிடத்திலே கிளரக்குதித்து, ராஜாவாய்க்கொண்டு அபிஷேகமும் தானுமா யிருக்கிறவனை (உ) "கெசிஷ்வாகுஷ்வவிமலதிரீடவந்தெவலகம்வம்வாதயா ஸவதவைவா வரிவவாதச- கேஸிஷ்வரக்ருஷ்யவிகளத்கிரீடமவந்தலே-ஸகம்ஸம்பாதயாமாஸ தஸ்யோ பரிபபாதச" என்கிறபடியே அபிஷேகத்தைத் தட்டிப்பொகட்டு மயிரைப்பிடித்திழுத்து மஞ்சத்துக்குக் கீழ்தள்ளி அவன்மேலே குதித்துத் திருவடிகளாலே உதைத்த. (மால்புருடோத்தமன் வாழ்வு) இப்படி ஆஸுர ப்ரக்ருதியான கம்ஸனை நிரஸித்த பெருமையையுடையனை புருஷோத்தமனுக்கு அபிமதமான தேசம்.

(அற்புதமுடைய ஐராவதமதமும்) ஆஸ்சர்யமான ரூபசேஷ்டிதாதிகளையுடைய ஐராவதத்தினுடைய மதஜலமும். (அவரிளம்

பூம்கையிலேகொண்டு) என்றது. (உ) "ஸஜூம்விவிஸுகோராஜந் மஜஜந வராய-யௌ ரங்கம்விவிஸுதராஜங்கஜதந்த வராயுதென" என்றத்தைப் பற்ற. மாலென்றதினர்த்தம் (பெருமையுடைய) என்றது.

ஐராவதம் கீழ்ப்ரஸ்துதமாகையாலே அதிருந்துள்ளஸ்வர்க்கத்தில் வஸிப்

(வி) வி-பு-தி-உ-அசு. (உ) வி-பு-தி-

http://acharya.org

மூ;—

திரைபொருகடல்சூழ்திண்மதிள்துவரைவேந்துதன்மைத்துனன்மா
அரசனியவிய வரசினையருளு மரிபுருடோத்தமனமர்வு [ர்க்காய்
திரைநிரையாக நெடியனபூப நிரந்தரமெழுக்கு விட்டிரண்டு
கரைபுரைவேள்விப்புகைகமழ்கங்கைக்கண்டமென்னும்கடிநகரே.

மான ஐராவதத்தின் மதஜலமும் ஸ்வர்க்க காமரான தேவர்களுக் கதியந்தரபிமதைகளுமாய் அப்பதமுள்ளவளவும் யௌவநம் குலை யாத தேவஸ்த்ரீகள் மூலைகளிலணிந்த சாந்தும் அவர் குழலில் சொருகின கற்பகமலரும் கலந்திழிகங்கை. ... . (எ)

ஸ்வா;—எட்டாம்பாட்டு. (திரையித்யாதி) பொரு திரை கடல் சூழ்கையாலே ஜலதுர்க்கமும், அதுக்குள்ளே திண்ணிதாக வுண்டான கிரிதுர்கமும் சூழப்பட்ட வென்னுதல்; அன்றிக்கே செய்குன்றம்போன்ற கற்பார் மதிளென்னுதல்; இப்படியிருக்கிற ஸ்ரீமதத்வாரகைக்கு நிர்வாஹகராய் ஈரரசுதவிர்த்துவிட்டுவிளங்க

படியரொண்சாந்தும்) ஸ்வர்க்கவாஸிகளான தேவர்களுக்கு அபி மதைகளாய், அத்தப்பதமுள்ளவளவும் யௌவநம்குலையாதவடிவை யுடையரான தேவஸ்த்ரீகள் தங்களுக்கு அலங்காரமாக வணிந்த சாந்தும். (கற்பகமலரும்) அவர்கள் குழலில் சொருகின கற்ப கப் பூக்களும். (கலந்திழிகங்கை) இவற்றையெல்லாம் சேர்த்துக் கொண்டு இழியாநிற்கிற கங்கையினுடைய கரைமேல். (கண்ட மென்னும் கடிநகரே). .... (எ)

வ்யா;—எட்டாம்பாட்டு. (திரைபொரு கடல்சூழ் திண்ம திள் துவரைவேந்து) கடலைச் செறுத்துப்படைவீடு செய்ததா கையாலே *திரைபொரு கடலாலே சூழப்பட்டிருப்பதாய், திண் ணியதான மதிளையுடைத்தாயிருக்கிற ஸ்ரீமத்த்வாரகைக்கு ராஜா

கும் தேவர்கள் ஸம்ருதராகையால், அவரென்கிருரென்றர்த்த மருளுகிருர் (ஸ்வர்கேத்யாதி). எண்ணென்றதின் பலிதார்த்தமருளுகிருர் (தங்களுக் கித்யாதி).

அரு;—எட்டாம்பாட்டு. (திரைபொருவித்யாதி) (செறுத்து) நெருக்கி. அதாவது-இடம் கொடுக்கும்படிபண்ணி யென்கை. (திரைபொரு) என்றது அலைகளாலேயுத்தம் பண்ணுமாபோலே யிருக்கிறதென்றபடி. "அரிஞே"

http://acharya.org

விருந்தவன். (தண்மைத்துனன் மார்க்காய்) த்ரௌபதியுடைய ப்ரீதியிலே நின்று "மைத்துனன் மார்க்காய்" என்கிறார். (அரசினை யவிய) வகாக்நி மஹாவாக்யத்திலே அவியுமாபோலே மிகை விரு தாதிவாய்மாறிவந்தப்ரதிபக்ஷத்தைநிரஸித்து, பாண்டவாதிகளுக்கு அரசினை யருளும் அரிபுருடோத்தமனமர்வு. வேத வாதரத ராய் ஸப்தமாத்ரத்திலே நிற்பார்க்கும் வேத வேதாந்த திகமதத்வ தர்ஶிகளாய் பரஸ்பர விரோதஸமாதான ஸாபேக்ஷராயிருப்பார்க்கும் ப்ரணவோச்சாரணத்துக்குப் பூர்வ பாவியாயும் ப்ரணவஸப்தவாச்யனாயுமிறே ஹரியென்றால் தோற்

வானவன். *வண்டுவராபதி மன்னனிறே. (தண்மைத்துனன் மார்க்காய்). (க) "கூஷ்ணாயாஃ கூஷ்வைஃ கூஷ்ணாஸாஃ கூஷ்ணாஃ வாஃ - க்ருஷ்ணஸ்ரயாஃ க்ருஷ்ண பலாஃ க்ருஷ்ண காதாஸ்ச பாண்டவாஃ" என்கிறபடியே தன்னையே தங்களுக்கு ஆஸ்ரயமும் பலமும் நாதனுமாகப் பற்றியிருக்கிற தன்மைத்துனன்மாரான பாண்டவர்களுக்குப்பக்ஷபாதியாய்நின்று. (அரசினையவிய அரசினை யருளும்) *பொய்ச்சூதிலே அவர்களோத்தோற்பித்து அவர்கள் ராஜ்யத்தைத்தாங்கள் பறித்துக்கொண்டு, பத்தூர் ஒரூர்கொடுக்கச் சொன்னவிடத்திலும் கொடோமென்று தாங்களே அடைய புஜிப்பதாகவிருந்த துர்யோதநாதி ராஜாக்கள் விளக்குப் பிணம் போலே அவிந்து போகப்பண்ணி ராஜ்யத்தைப் பாண்டவர்களுக்குக் கொடுத்தருளும்.

(அரிபுருடோத்தமன் அமர்வு) (உ) "ஜஹ்நுர்வஸிஷ்டவ்ரா வைஷ்ணதைவ்யாஸவாஸுஹரிஃ - மஹத்யாபதிஸம்ப்ராப்தே ஸ்மர் த்தவ்யோ பகவாந்ஹரிஃ" என்று ஆபத்தசையிலே ஸ்மரிக்கப்படு மவனாக ஸ்ரீ வஸிஷ்ட்ட பகவானாலே த்ரௌபதிக்குச்சொல்லப் பட்டவனாய், (ங) "ஹரிஹரதிவாவாநி உவதிதிதிரவி

என்றவிடத்தில் இன்-சாரியையாய், அரசையென்றபடியாய், அதில் முந்தின பதம் ராஜாவைச் சொல்லுகிறதென்றும், இரண்டாம்பதம், ராஜ்யத்தைச் சொல்லுகிறதென்றும் விவக்ஷித்து ப்ரஸக்திபூர்வகமர்த்த மருளுகிறார்(பொய்ச் சூதிலேயித்யாதி).

கண்ணனென்னுதே ஹரிபதம்ப்ரயோகித்ததுக்குத் தாத்பர்யமருளுகிறார் (---தேத்யாதி), யோகார்த்தத்தை விவரிக்கிறார்(ஹரிரித்யா).

(கு) ஹர்ய

http://acharya.org

பெரியாழ்வார்திருமொழி, ச-ப, எ-தி, கூ-பா, வடதிசை. கஅ

மு;—

வடதிசைமதுரை சாளக்கிராமம்வைகுந்தம்தவரையுயேதிரத்
இடமுடைவதரியிடவகையுடையவெம்புருடோத்தமனிருக்கை
தடவரையதிரத்தரணிவிண்டிடியத் தலைப்பற்றிக்கரைமரஞ்சாடி
கடலினைக்கலங்கக்கடுத்திழிகங்கைக்கண்டமென்னும்கடிநகரே.

றுவது. புருஷோத்தமனென்றால் ப்ரதமாகர விவரணகாராயண பதத்திலே அஸாதாரண குணவிசிஷ்டனைப் வாச்யப்ரதாநனைப் தோற்றும். ஸத்ப்ரஹ்மேத்யாதிகளில் பஸ்வதிகரணங்யாயத்தாலே அதுதான் சேராது. (அமர்வு) இதுக்கவ்வருகு அவனுக்கபிமதமும் ப்ராப்தமுமாயிருப்பதில்லையிறே.

(நிரையித்யாதி) நிரைநிரையாக வொழுங்குபட நாட்டப்பட்டு நெடிதான யூபங்களும் செய்கிற யாகத்தில் ஹோம தூமங்களும் இருகரை குறிக்கவொண்ணாதபடி ஒரு கோவையையாய்த் தோற்றுகிற கங்கையின் கரைமேல். ... . (அ)

ஸ்வா;—ஒன்பதாம்பாட்டு. (வடவித்யாதி) உத்தர மதுரை தொடக்கமாக அநேகம்திருப்பதிகளுண்டாயிருக்கச்செய்தேயும் திருவுள்ளம் பொருந்தி வர்த்திக்கும் திருப்பதி.

விஷ்ணோ: - ஹரிர்ஹரதிபாபானி துஷ்டஜித்தைரபி ஸ்ம்ருதஃ" என்கிறபடியே ஸ்மரித்தவர்களுடைய ஸகலபாபங்களையும் போக்குமவனான புருஷோத்தமன் திருவுள்ளம் பொருந்தி வர்த்திக்கிற ஸ்தலம். (நிரைநிரையாக நெடியனயூபம்) ஒரோ ரொழுங்காய்க் கொண்டுநெடியதாயிருந்துள்ள,பசுக்கள்பந்திக்கிறயூபங்களானவை. (நிரந்தரமொழுக்குவிட்டு) இடைவிடாமல் நெடுகச் சென்றிருப்பதாய், (இரண்டுகரைபுரை வேள்விப்புகைகமழ் கங்கை) இருகரையுமொத்து யாகதூமம் கந்தி (ஸமயி) பாநிற்கிற கங்கையினுடைய கரையில். (கண்டமென்னுங் கடிநகரே). .... (அ)

வ்யா,—ஒன்பதாம்பாட்டு. (வடதிசைமதுரை) வடக்குத்திக்கில் மதுரை, தென்திசை மதுரை யுண்டாகையாலே விசேஷிக்கிறது. (சாளக்கிராமம்) புண்யகேஷத்ரங்களில் ப்ரதாநமாக வெண்

புரையென்றநிஷேத்தம் (ஒத்து) என்றது, அதாவது-சேர்ந்தென்றபடி.

அரு;—ஒன்பதாம்பாட்டு. (வடதிசையித்யாதி) ஸாளக்ராமமென்கிறதுக்கு மூர்த்திகளில் ப்ரஸித்தியுண்டாகையாலே நிவ்யதேஸவ்கள்சொல்லும் ப்ரகரணத்துக்குச் சேரவருளுகிறார் (புண்யகேஷத்ரங்களிலித்யாதி). "எம்"

http://acharya.org

(தடவரையித்யாதி) இடமுடைத்தான ஹிமவான் ஒரு சிறு கற்போலே அதிர்ந்து சலிக்கும்படி அதன்மேலே குதித்து அதில் நின்றும் போந்து பூமியாழ்ந்திடங் கொண்டு தளமிடியும்படி குதித்து, (தலைப்பற்றி) நடுநின்ற மரங்களின் தலையிலே மணலே றக்கிளம்பி, கரைநின்ற மரங்களும் வேரோடே சாய்ந்து ஒழுகும் படி தள்ளி, (கடலிணைக்கலங்க) ஒன்றுலும் கலங்காத ஸமுத்ரமும்

ணப்படும் ஸ்ரீ ஸாளக்ராமம். (வைகுந்தம்) அப்ராக்ருதமாய் நித்ய வாஸஸ்தலமான ஸ்ரீமத்வைகுண்டம். (தூவரை). *ஜகன்மாதாவா யிருப்பவர் தேவிமார்பணிசெய்ய மணவாளராய் வீற்றிருந்த ஸ்ரீமத்த்வாரகை. (அயோத்தி) (க) "அயோத்திநகர்க்கதிபதி" என்கிறபடியே ராமாவதாரஸ்தலமாய் அத்யந்தாபிமதையாயிருந்துள்ள திருவயோத்தியை. (இடமுடைவதரி) நரநாராயண ரூபியாய்க்கொண்டு திருமந்த்ரத்தை வெளியிட்டருளி உகப்புடனே யெழுந்தருளியிருக்கும்ஸ்தலமாய், இடமுடைத்தாயிருந்துள்ள ஸ்ரீபதரி. (இடவகையுடைய) இவற்றை வாஸஸ்தானமாகவுடையனனை. (எம்புருடோத்தமனிருக்கை). ஆஸ்ரிதரான நமக்கு இனியனனை புருஷோத்தமனுடைய இருப்பிடம்.

(தடவரையித்யாதி) பகீரதன் தபோபலத்தாலே இறக்கிக் கொடுவருகிறபோது வந்திழிகிற வேகத்தைச்சொல்லுகிறது. (தடவரையதிர) உயர்ந்த நிலத்தில் நின்றும் வந்திழிகிற வேகத்தாலே மந்த(ஹ்)ராதிகளானபெரியமலைகள்சலிக்கும்படியாக. (தரணிவிண்டிடிய) பர்வதத்தில் நின்றும் பூமியிலே குதிக்கிற வளவில் பூமி விண்டு இடிந்துவிழ. (தலைப்பற்றிக்கரைமரஞ்சாடி) வ்ருக்ஷங்களினுடைய தலையளவும் செல்லக்கிளம்பி. கரையில்நிற்கிற மரங்களை மோதிமுறித்து. (கடலிணைக் கலங்கக்கடுத்திழி கங்கைக்கண்டமென்னும் கடிநகரே) ஒன்றுலும் கலங்காதகடலும் கலங்கும்படி

என்று விசேஷித்ததற்குபாவம் (ஆஸ்ரிதர்க்கித்யாதி).

*கங்கையானது ஸந்ததம்ப்ரவஹிக்கும்போது ப்ரவாஹத்துக்கு நியூனாதிரேகமில்லாமையால், இப்படிசொன்ன வேகாதிஸ்யகார்யமெல்லாம் சேரும்படி தாத்பர்யமருளிரூர் (பகீரதனித்யாதி). (கூ)

http://acharya.org

பெரியாழ்வார் திருமொழி, ச-ப, எ-திக0-பா, மூன்றெழுத்து. க•அக

மூ;—

மூன்றெழுத்ததனை மூன்றெழுத்ததனால் மூன்றெழுத்தாக்கி மூன்றெழுத்தை
என்றுகொண்டிருப்பார்க் கிரக்கருன்குடைய வெம்புருடோத்தமனிருக்கை
மூன்றடிநிமிர்த்து மூன்றினிற்றேண்றி மூன்றினில் மூன்றருவாளுன்
கான்றடம்பொழில்சூழ் கங்கையின் கரைமேற் கண்டமென்னும் கடிநகரே.

கலங்கும்படி, (களித்திழி கர்மக) சரணி விண்டிடியக்குதித்தவேத
மடங்காமல் குதியாரின்ற கங்கையின் கரைமேல். .... (கூ)

ஸ்வா;—பத்தாம்பாட்டு. (மூன்றித்யாதி) அகாரப்ரதாகமா
யிருக்கிற ப்ரணவத்தை, (மூன்றெழுத்ததனால்) நிருக்தமென்கிற

வேகித்துக்கொண்டு இதியாகின்ற கங்கையினுடைய கரைமேலே,
கண்டமென்னும் கடிநகரே. .... (கூ)

வ்யா;—பத்தாம்பாட்டு. (மூன்றெழுத்ததனை) (க) "ஹலஸி
கிஸிஹுராஹுஜாயத - பூரிதி ருக்வேதாதஜாயத" இத்யாதிப்படியே
வேதத்ரயத்தினின்றும் வ்யாஹ்ருதித்ரயத்தையும் தோன்றுவித்து,
பரிஶுத்தமான வ்யாஹ்ருதித்ரயத்தையும் ஸ்வ ஸங்கல்பத்தாலே
பொன் ஓடவைக்குமாபோலே ஓடவைத்து, அந்த வ்யாஹ்ருதித்ர
யத்தினின்றும் அகார உகார மகாரங்களாகிற அக்ஷரத்ரயத்தையும்
தோன்றுவித்து, அந்த வக்ஷரத்ரயத்தையும் ஸம்ஹிதாகாலத்திலே
"ஓம்" என்று ஏகாக்ஷரமாக்கப்பட்டதாகையாலே, அக்ஷரத்ர
யாத்மகமாயிருக்கிற அந்த ப்ரணவத்தை. "அதனை" என்றது-அதி
னுடைய கௌரவத்தைப்பற்ற. (உ)"சூஶுஜ்ஞாதிரிக்தாக்ஷரம்வை ஹ்ரஸ்வ

அரு;—பத்தாம்பாட்டு, (மூன்றெழுத்தித்யாதி) "ஏகைதைகாக்ஷரமே
ஒமித்யேகாக்ஷரம்" என்று ப்ரணவத்தை ஏகாக்ஷரமாகச் சொல்லாநின்க,
இவர் மூன்றெழுத்தென்னக் கடவதோவென்னும் ஶங்கையிலே ப்ரமாணபூர்
வகம் பரிஹாரமருளுகிறார் (பூரித்யாதி). அதில், "தாநிஸ்ருத்ய ராணி ஹ்யத
ஏதி-தாநிஸ்ருத்ய ராண்யப்பயதபத்" என்றதினர்த்தம் (பரிஸுத்தேத்யாதி).
"தெதிஹ்யாஸீத்தெஹ்யவ்யாவணாகஜாயந - தேப்ப்யோபித
ப்தேப்ப்யஸ்தாபோ வர்ண அஜாயந்த" என்றதுக்கர்த்தம் (அந்தவித்யாதி).
"தாதெநகயோஸுஹுஸ்துதெட்டொதிதி - தாநேகதாஸம பரத்ததேத
தோமிதி" என்றதினர்த்தம் (அந்தவக்ஷரேத்யாதி). மேலேத்த ப்ரதிதத்
துக்கர்த்தம் (அக்ஷரேத்யாதி), கௌரவத்தை ப்ரமாணமுகேந வெளியிடுகி
றார் (ஆத்யமித்யாதி). (க) "யஸ்மிந்நுதயேவ்யக்திஸ்தா, திஹாஸ்ந

(க) அதர்வ-கோபதப்ரா.

http://acharya.org

சுஸ்ரீபெரியாழ்வார்திருமொழி, சை-ப, எ-தி, கo-பா, மூன்றெழுத்து.

ப்ரக்ரியையால், (மூன்றெழுத்தாக்கி) அகார உகார மகார மென் கிற மூன்றெழுத்தாக்கி, (மூன்றெழுத்தை யேன்று கொண்டிருப் பார்க்கு) அகாரவாச்யனே உத்தேஸ்யனென்று ப்ரதிபத்திபண்ணி

தரீயஸ்ஸிஸுவ்ரதிஷ்டிதா । ஸமஸ்தஸ்ரீவ்யூஹஸ்ரீவ்யாபகோயவும் வேதஸவேதவிதே - ஆத்யந்தத்தர்யக்ஷரம்ப்ரஹ்மமந்த்ரயோயஸ்மிந் ப்ரதிஷ்டிதா- ஸகுஹ்யோயஸ்த்ரிவ்ருத்வேதோயஸ்தம் வேதஸவேதவித்'' என்னும்படியிறே இதினுடையவைபவம். (மூன்றெழுத்தனுதல்) பதஸமதிகமஹாதவாய் ''நிருக்தம்'' என்று மூன்று அக்ஷரமான பேரையுடைத்தா யிருக்கிறவதினாலே. (மூன்றெழுத்தாக்கி) ப்ரக்ரியைபண்ணும்க்ரமத்தாலே ப்ரக்ரியை பண்ணி, மூன்று பதமாய் மூன்றர்த்தத்துக்கு வாசகமாயிருக்கும் மூன்றெழுத்தாகப்பிரித்து. ப்ரணவந்தான் ஸம்ஹிதாகாலத்திலே ''ஒதிதைகாக்ஷரீ - ஓமித்யேகாக்ஷரம்'' என்கிறபடியே, ஏகாக்ஷரமாய், ஏகபதமாய், ஏகார்த்தப்ரதிபாதகமாய், அஸம்ஹிதாகாலத்திலே மூன்றக்ஷரமாய்மூன்றுபதமாய் மூன்றர்த்த ப்ரதிபாதகமாயிறே யிருப்பது.

(மூன்றெழுத்தை யேன்றுகொண்டிருப்பார்க்கு) அந்த மூன்றெழுத்தையும், 'நமக்குத் தஞ்சமான அர்த்தத்தை ப்ரதிபாதிக்கிறதாகையாலே நமக்குஉத்தேஸ்யம்' என்று தங்கள்நெஞ்சிலேகரிக்குமவர்களுக்கு. அதாவது அகாரமான தஸ்வரூபேணவும்தா(யா)தநிஷ்பங்கரூபேணவும் ப்ரத்யயவேஷேணவும் ஈஸ்வரனுடைய காரணத்வ ரக்ஷகத்வபோஷித்வங்களையும், அர்த்தபலத்தாலே ஸ்ரீயஃபதித்வத்தையும் ஏவம்பூதனான ஈஸ்வர விஷயத்தில் சேதநனுடைய

தரூக்ஷரம்மஹாஃ ஸதீரவ்யக் - தீர்மஹணிதஃ, ஸுநிஷ்வெஷ்டயஸ்மிந்த்ரயீப்ரதிஷ்டிதா, ததாத்யந்த தர்யக்ஷரம்குஹ்யஃ, ஸஃத்ரிவ்ருத்த்ரிகுணிதஃ, அத்யோவேதஃ'' இத்யன்வயஃ.

''என்றுகொண்டு'' என்றதினர்த்தம் (தரித்துக்கொண்டு) என்றது. (ஸ்வரூபேணவும்) என்றது - அகாரத்வரூபேணவுமென்றபடி. (நிஷ்பங்கரூபேணவும்) என்றது - ''ஸவரக்ஷணை - அவ-ரக்ஷணே'' என்கிறதாதுவில் பிறந்தவாகாரத்திலுமென்றபடி. (ப்ரத்யயவேஷேணவும்) என்றது அகாரத்

http://acharya.org

பெரியாழ்வார்திருமொழி,ச-ப,எ-தி,கo-பா,மூன்றெழுத்து.கo அடி

யிருப்பார்க்கு, (இரக்கமன்குடையவெம் புருடோத்தமனிருக்கை) இவர்களளவிலே தன்பேறாக க்ருபைபண்ணவல்லனாய், எனக்கு ஸ்வாமியான அந்தப் புருஷோத்தமன் நித்யவாஸம்செய்கிறதேசம்.

(மூன்றடி நிமித்தம்) இத்தை ப்ரணவத்தோடே மூன்றுபதமாக விவரித்து. (மூன்றினில் தோன்றி) அந்த பதத்ரயத்திலும் தோற்றின அநந்யார்ஹ சேஷத்வ அநந்யசரணத்வ அநந்யபோக்யத்வங்களாய்த் தோன்றின வர்த்தங்கள் மூன்றுக்கும் ப்ரதிஸம்ப

சேஷத்வத்தையும் ப்ரதிபாதிக்கையாலும், உகாரமானது அவதா(யா)ரணவாசகமாய்க் கொண்டு அந்த சேஷத்வத்திலுடைய அநந்யார்ஹதையை ப்ரதிபாதிக்கையாலும், மகாரமானது (க) "ஶ ஜ்ஞாதெ-மஶ-ஜ்ஞாநே" என்கிற தாதுவிலே நிஷ்பந்நமாய்க்கொண்டு ஜ்ஞாநவாசியுமாய், கீழ்ச்சொன்ன அநந்யார்ஹ சேஷத்வத்துக்கு ஆஶ்ரயமான ஆத்மாவினுடையதேஹாதிரிக்தத்வாதிகளைப்ரதிபாதிக்கையாலும், அக்ஷரத்ரயமும் நமக்குத்தஞ்சமான அர்த்தத்தையே சொல்லுகிறதென்று தங்கள் நெஞ்சில்எப்போதும்அநுஸந்தித்திருக்கை. (இரக்கம் நன்குடையவெம்புருடோத்தமனிருக்கை) இவர்களளவிலேதன்பேறாகக்ருபைபண்ணுமவனாய், எனக்குஸ்வாமியானபுருஷோத்தமனுடைய வாஸஸ்தானம்.

(மூன்றடி நிமித்தம்) இத்தப்ரணவந்தான் (உ) "ஶிதஶ்ரீ வ்யாஹரேத்- ஓமித்யக்ரேவ்யாஹரேத்" என்கிறபடியே பதத்ரயாத்மகமான திருமந்த்ரத்தில் ப்ரதமபதமாகையாலே இத்தோடே கூடி மேலிரண்டு பதத்தையுங்கூட்டி மூன்றுபதமாக வளர்த்தி. (மூன்றினிற்றோன்றி) அந்தமூன்று பதத்திலும் ஆத்மாவினுடைய அநந்யார்ஹசேஷத்வம் அநந்யசரணத்வம்அநந்யபோக்யத்வமாகிற

திலே நிக்கழிந்த சதுர்த்தியோடு கூடின வேஷத்தாலுமென்றபடி. நன்கானவிரக்கமுடைய வென்றன்வயித்தருளுமிரார் (இவர்களளவிலித்யாதி).

அடியென்றது - பாட்டுக்களில் முதலடி இண்டாமடி யென்னுமாபோலே பாதவாசகமன்றிக்கே பதவாசகமாகத் திருவுள்ளம்பற்றி யருளுமிரார் (இந்தப்ரணவமித்யாதி), "மூன்றுருவாஞன் - எம்புருடோத்தமனிருக்கை" என்றன்வயம். (கo)

(க) தாதுபாட (உ) நாராயணோபநிஷத்

http://acharya.org

க்தியாய்ஸேஷித்வஸரண்யத்வபோக்த்ருத்வப்ரகாரங்களான மூன்
றுருவாஞனென்னுதல். அன்றியே, மூன்றில்ப்ரதிஸம்பந்தியாய்த்
தோன்றினமூன்றிலுங் காட்டில் † ஸ்வரூபேண மூன்றுருவாஞன்.
ஆஞலும் அவன்தன் னுடையமேன்மையிற்காட்டில்அவனுடையசீர்
மையும்குணபரமாமித்தனையிறே.சேதநபரமாயிருக்கிறமூன்றில்ஸா
க்ஷாத்ஸ்வரூபேண. (க) "தேவுந்தன்னையும்" மூன்றுருவாஞன்.

(கான்றடம் பொழில்சூழ் கங்கையின்கரைமேல்) கானென்று
கடல்கரைக்கழிக்கும் பேர். நீரோடு காலுக்கும்பேர்-இவ்வளவிறே
கங்கைக்குள்ளது. பாபவிமோசநம் கடிநகரிலே. நீரோடுகால்
களாலும் தடாகங்களாலும் திருச்சோலைகளாலும்சூழப்பட்டதிருக்
கண்டங் கடிநகர் எம்புருடோத்தமனிருக்கை. ... (கo)

அவ,---நிகமத்திலித் திருமொழி கற்றுர்க்குப்பலம் சொல்லித்
தலைக்கட்டுகிறார்.

ஆகாரத்ரயத்தையும் "தான்றுவித்து", "தோன்றி" என்றது-தோன்
றுவித்தென்றபடி, (மூனறினில் மூன்றுருவாஞன்) பதத்ரயப்ரதி
பாத்யமான சேதநனுடைய, வாகாரத்ரயமும் விஷயமாக தத்ப்ரதி
ஸம்பந்தியாய் தானும் ஸேஷித்வ ஸரண்யத்வ ப்ராப்யத்வங்களா
கிற ஆகாரத்ரயத்தையு முடையனானவன். மந்த்ரத்தை பதத்ரயா
த்மகமாய், சேதநனுடைய ஆகாரத்ரயத்தையும் தன்னுடைய வா
காரத்ரயத்தையும் ப்ரதிபாதிக்கும்படியாய் *அடியிலே உண்டாக்கி
வைத்தான் ஈஸ்வரனுகையால், இவையெல்லாவற்றையும் அவன்
செயலாக வருளிச் செய்கிறார். (கான் தடம்பொழில்சூழ் கங்கை
யின் கரைமேல்) "கான்" என்று காற்றம். தடம்என்று-பெருமை.
நறுமணமாற்றத்தையுடைய பெரிய பொழில்களாலே சூழப்பட்டிருப்
பதாய், கங்கையினுடைய கரையிலேயான. (கண்டமென்னுங் கடி
நகரே). .... (கo)

நிகமத்தில் இத்திருமொழி கற்றுர்க்குப் பலம்சொல்லித்தலைக்
கட்டுகிறார்.

---

† (பா) மேன்மையும் நீர்மையும் வடிவழகுமான மூன்றுருவாஞன்.
(க) தி வாழ்-உ-ஈ-ச.

http://acharya.org

மூ;—

பொங்கொலி கங்கைக்கரைமலி கண்டத்துறை புருடோத்தமனடிமேல்
வெங்கலிநலியா வில்லிபுத்தூர்க்கோன் விட்டுசித்தன் விருப்புற்றுத்
தங்கியவன்பாற் செய்தமிழ்மாலை தங்கிய நாவுடையாக்குக்
கங்கையிற்றிருமால் கழலிணைக்கீழே குளித்திருந்த கணக்காமே.

பெரியாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

ஸ்வா;—(பொங்கொலியித்யாதி) மிகவும் பெரிய ஆரவாரத்தோடே இளம்பிவருகிற கங்கையினுடைய உயர்ந்தகரைமேலேயாயிருக்கிற திருக்கண்டங்கடிநகரிலே நித்யவாஸம் செய்வானாயிருக்கிற புருஷோத்தமன் திருவடிகளின்மேலே, (வெங்கலியித்யாதி), (உ) "கலியுகமொன்றுமின்றிக்கே" என்னுமாபோலேவெவ்வேறான கலியும் நலியாதபடியான திருமாளிகைக்கு நிர்வாஹகரான வாழ்வார். (வெங்கலி) ப்ராக்ருத ஸ்ருஷ்டியில் க்ருதயுகாதிகளில் முடிவில் வருகிற கலியுகத்தில் வெம்மையில்லை போலே காணும். வெம்மையுள்ளது பர்வக்ரமமாகவிறே. (விட்டுசித்தன்) இதுவுமொரு ஸமாஸத்வயம். (விருப்புற்று) அத்யந்தம் ப்ரீதியின் மேலே.

(தங்கியவன்பால்) நிலைநின்ற பக்திபாரவஸ்யத்தாலே, (செய்தமிழ்மாலை) செய்யப்பட்ட தமிழ்மாலை, சொன்னமாலை யென்னு

வ்யா;—(பொங்கித்யாதி) ஜலத்தினுடைய கொழிப்பால் வந்த கிளர்த்தியையும் கோஷத்தையு முடைத்தான கங்கையினுடைய கரையிலேயாய், ஸர்வ ப்ரகாரத்தாலுமுண்டான ஏற்றத்தை யுடைத்தாயிருக்கிற திருக்கண்டங்கடிநகரிலே நித்யவாஸம் பண்ணுகிற புருஷோத்தமனுடைய திருவடிகளிலே. (வெங்கலி நலியா வில்லிபுத்தூர்க்கோன் விட்டுசித்தன் விருப்புற்று) விபரீத ஜ்ஞாநாதிகளை ஜநிப்பிக்கும் க்ரூரமான கலியுகத்தால் வந்த நலிவென்பதொன்றில்லாத ஸ்ரீவில்லிபுத்தூருக்கு நிர்வாஹகரான பெரியாழ்வார் ஆசைப்பட்டு.

(தங்கியவன் பால்செய் தமிழ்மாலை) நிலைநின்ற ப்ரேமத்தாலே செய்த தமிழ்த்தொடையானவிது. (தங்கியநாவுடையார்க்கு) ஒரு

அரு;—பதிநேராம்பாட்டு. (பொங்கொலியித்யாதி-) (கொழிப்பாலே) என்றது - ஸம்ருத்தியாலே யென்றபடி. பொங்கென்றநிர்த்தம் (கிளர்த்தியையும்) என்றது. மலியென்றநிர்த்தம் (ஸர்வப்ரகாரேத்யாதி).

(க) தி-வாய்-டு-உ-கக.

http://acharya.org

மல் செய்தவென்கையாலே அதுஷ்டாந பர்யந்தமாகச் செய்த (க) *நடையிளங்கு தமிழ் மாலை. (தங்கிய நாவுடையார்க்கு) "ஸ்ரீ: வ்ருஷ்ணிராவாம-ஸ்ரீ:-மருஸ்பூர்வோ வாகுத்தர:" என்ஞத நாவுடையார்க்கு. நான்தான்வேண்டாவென்றிலும் (உ) "என்வாயவலை யல்லது வாழ்த்தாது" என்பார்க்கு. (கங்கையில்) குளித்துத் திருமால் கழலிணைக் கீழேயிருந்த கணக்காமே) தேவாந்தரத்வீபாந்தரங்களிலே யிருந்தார்க்கும் உபரிதந பாதாள லோகங்களிலே யிருந்தார்க்கும் நித்யவிபூதியிலேயிருந்து தங்கிய நாவுடையார்க்கும் (ங) "சேவடி செவ்வித்திருக்காப்பு" என்ற இவர் தம்மைப்போலே இவரபிமாநத்திலேஒதுங்க வல்லார்க்கும் அவன் திருவடிகளின் கீழேயிருந்து மங்களாஸாஸநம் பண்ணின விவர்நேர் ப்ரயோஜநத்தி லொக்கும். .... (கக)

பிள்ளை திருவடிகளேசரணம்.

பெரியாழ்வார் திருமொழி
நாலாம்பத்து ஏழாம் திருமொழி முற்றிற்று.

காலும் நீங்காதே வர்த்தக்கும்படியான நாவையுடையவர்களுக்கு. அதாவது-எப்போதும் இதனையே சொல்லிக்கொண்டு திரியுமவர்களுக்கென்கை. (கங்கையிலித்யாதி) [கங்கையில்-குளித்து - திருமால் கழலிணைக்கீழே-இருந்த கணக்காமே] அதாவது - இத்திருமொழி தங்கின நாவுடையவர்களுக்கு ஏதேனுமோரிடத்திலே இருந்தாலும், ஸர்வேஸ்வரன் திருவடிகளில் பிறப்பால்வந்த ஏற்றத்தையுடைய கங்கையிலே ஸ்நாநம்பண்ணி, திருக்கண்டங்கடிநகரிலே யெழுந்தருளியிருக்கிறஸ்ரீயஃபதியானவன்திருவடிகளின்கீழே நிரந்தர ஸேவைபண்ணி யிருந்ததோடு ப்ரயோஜநமொக்குமென்கை. பகவத்ப்ரீதியிறே அதுக்கு ப்ரயோஜநம்; அது இவர்களுக்கு மொக்குமென்றதாய்த்து. ... ... (கக)

பெரியஜீயர் திருவடிகளே சரணம்.

அந்வயம் காட்டுகிறார் (கங்கையிலித்யாதி). ஸப்தார்த்தம் ஸ்பஷ்டமாகையாலே தாத்பர்யமருளுகிறார் (அதாவதித்யாதி). கணக்காமென்றதினால் ... (கo) தம் (ஒக்கும்) என்றது.

ஜீயர் திருவடிகளேசரணம்.

(க) க-திருவ-கக. (ங) திருப்பல்லா-கஉ.

http://acharya.org

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

பெரியாழ்வார் திருமொழி நாலாம்பத்து
எட்டாம் திருமொழி மாதவத்தோன் ப்ரவேசம்.

அவ;—மேலே "வடதிசைமதுரை" என்றும், "சாளக்கிராமம்" என்றும், "வைகுந்தம்" என்றும் பரத்வத்தையும் அர்சாவதாரத்தையுமிறே சொல்லிற்று. அவை மூன்றும் அஞ்சுக்கு மூபலக்ஷ

நாலாம்பத்து எட்டாந் திருமொழி, மாதவத்தோன் ப்ரவேசம்.

அவ;—(க) "போகத்துவழுவாத புதுவையர்கோன்" என்கிறபடியே திருவவதார லீலையிலே தொடங்கி க்ருஷ்ணாவதார குணசேஷ்டிதங்களெல்லாம் முற்றூட்டாக வநுபவித்துக்கொண்டு வந்தவிவர், *என்னுதன் தேவியிலே அந்தக்ருஷ்ணாவதார சேஷ்டிதங்களோடே ராமாவதாரகுண சேஷ்டிதங்களையும் அநுபவிக்கையில் ஒண்டானவாசையாலே இரண்டையும் ஒன்றுக்கொன்று எதிராகப்பேசி நின்று அநுபவித்து, பின்பு *கதிராயிர மிரவியிலே ராம க்ருஷ்ணாவதார குணசேஷ்டிதங்களையும் அவதாராந்தர குணசேஷ்டிதங்களையும் கலப்பிலே அநுபவித்தவநந்தரம், இவ்

ஸ்ரீ மதேராமாநுஜாய நம:

அரு.—மாதவத்தோன்ப்ரவேசம். திருக்கண்டம் கடிநகரென்கிற இவ்யதேசத்தை யநுபவித்த கைங்கர்யம் திருவரங்கம் திருப்பதியை யநுபவிக்கைக்குப் பலபடியாக நியாமகங்களோ யருளிச் செய்கைக்காக வருத்தவர்திருஷயமாண கதம்பன்னூறிரூர் (போகத்துவழுவாத வித்யாதி). வண்ணமாடங்கள் தொடங்கி இத்திருமொழிக்கு ஸங்கதி யருளிச்செய்தவிடத்தில் இதில் க்ருஷ்ணாவதாரகுணங்கள் தடருகையாலும், திருவரங்கம் திருப்பதி அர்சாவதாரஸ்தலங்கட்கெல்லாம் வேர்ப்பற்றுகையாலுமுண்டான வித்திருமொழியின் ப்ராதாந்யம் தோற்றுகைக்காக வென்று கண்டுகொள்வது. (இரண்டையு மொன்றுக்கொன்று எதிராகப்பேசி) என்றது - ஒருத்திசக்ரவர்த்திதிருமகனேப்பாடச் சொல்லுகிறதாகவும், பின்னையொருத்தி க்ருஷ்ணனேப்பாடச் சொல்லுகிறதாகவும் இரண்டு கார்யகாரணையை ப்ராப்தராய் இரண்டவதாரத்தையும் எதிருக்கிவிஷயமாக்கி யென்றபடி. (கலப்பிலே) என்றது - அவதாராந்தர குணசேஷ்டிதமுமதாயாதபவத்திலே யென்றபடி.

(க) நா-தி:-அ-த0.

http://acharya.org

ணம், இவையித்தனையும் சேரவுள்ளது பெரிய பெருமாள் பக்கலி லே. (க) "விண்ணோர் முதலென்னும்" என்றும், (உ) "கடலிடங் கொண்ட" என்றும், (கூ) "கட்கிலீ" என்றும், (ரு) "காகுத்தா கண்ணனே" என்றும், (சு) "திருவரங்கத்தாய்" என்றும், (டு)"ஆ ராமம் சூழ்ந்தவரங்கம்" என்றும் திருப்பதிகளெல்லாம் பெரிய

வதாரகுண சேஷ்டிதங்களெலாம் ப்ரகாசிக்கும்படி உகந்தரு ளின நிலங்களிலே எழுந்தருளி நிற்கிற நிலைகளையநுபவிக்க வேணு மென்னு மாசை பிறந்து, ப்ரதமம், ராமக்ருஷ்ணாத் யவதாரகுண சேஷ்டிதங்களெல்லாம் ப்ரகாசிக்கும்படி திருமலையிலே யெழுந் தருளி நிற்கிற முழுகரையும், அவரிலுங்காட்டில் ந்யாப்யத்தில் சர மாவதியான திருமலையாழ்வாரையுமநுபவித்து, பின்புதிருக்கோட் டியூரிலே நிற்கிற நிலையையும் அநுபவிக்கையிலே ப்ரவ்ருத்தரான வீவர்; அங்கேயெழுந்தருளி நிற்கிறநிலையில் தங்களுக்கு ஆகரணீய மன்றிக்கே அந்யபரராய்த்திரிகிற ஸம்ஸாரிகளை நிந்தித்தும், அந் நிலையின் வாசியறிந்து ப்ரவணராயநுபவிக்கும் ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களை ஸ்லாகித்தும், இப்படியிருக்துள்ளசெருக்கோடேகூடியநுபவித்து, தாம் நிந்தித்தவர்களையும் விடமாட்டாத பரமக்ருபையாலே அவர் களைக்குறித்து இரண்டு திருமொழியாலே பரோபதேசத்தைப் பண்ணி, மீளவும் உகந்தருளின நிலங்களிலே நிற்கிற நிலையநு பவிக்கையிலுள்ள வாசையாலே "வடதிசை மதுரை" இத்யாதிப் படியே அநேக தேசத்திலுண்டான விருப்பத்தையெல்லாம் பண் ணிக்கொண்டு திருக்கண்டங்குடிகரிலே அவதாரகுண சேஷ்டி தங்களெல்லாம் ப்ரகாசிக்கும்படி எழுந்தருளி நிற்கிறபடியையும், அத்தேசவைபவத்தனையும் அநுபவித்து இனியராய்நின்றார்-கீழ்;

அவையெல்லாம் போலன்றிக்கே, (சு) "வடிவுடை வானோர் தலைவனே" என்றும், (உ)"கடலிடங்கொண்ட கடல்வண்ணா" என் றும், (கூ) "கட்கிலீ" என்றும், (க) "காகுத்தா கண்ணனே" என்

(அவை யெல்லாம் போலன்றிக்கே) என்றது - கீழநுபவித்தவர்ச்சாஸ்த் தலங்கள் போலன்றிக்கே யென்றபடி. (கட்கிலீயென்னும்) என்றது - கண் ணுக்கு விஷயமாகாதவனென்றாய், அத்தால் அந்தர்யாமியும் இவனென்னு

(க) தி-வாய்-எ-உ-கூ. (உ) தி-வாய்-எ-உ-எ. (கூ) தி-வாய்-எ-உ-கூ.
(சு) தி-வாய்-எ-உ-சு. (டு) சிரியதிருமடல்-எக. (ரு) தி-வாய்-எ உ-க0.

http://acharya.org

பெருமாளுக்குப் பகலிருக்கையிறே, உபயவிபூதியிலும் நடக்கும் செங்கோலும் தனியாணையும் பெரிய பெருமாளதிறே. (ச) "பொங்கோதம்" (உ) *ஏழுலகம் தனிக்கோல் செல்ல வீற்றிருக்கிறவும் பெரிய பெருமாளிறே. (ங) "பைங்கொணுகத் தணையான் பயிலுமிடம்" என்று கோயிலிலேயிறே திருவுள்ளம்பொருந்தியிருப்பது.

(ச) "அரங்கமாளி விண்ணகர்" (ஞ) *ஆபிரஞ்சுடர் வாயவணைத்துயின்றவும் பெரிய பெருமாளிறே. *துவரையென்னுமதில் சூழ்யகராகி வீற்றிருந்த மணவாளரிறே. (ஃ) "அயோத்தி யெம்மரசும் சொல்லுகிறபடியே - பரத்வாதிகளிலுண்டான குணங்களெல்லாம் ப்ரகாசிக்கும்படி வர்த்திக்கிற ஸ்தலமாய், (க) "பொங்கோதஞ் சூழ்ந்தபுவனியும்" இத்யாதிப்படியே "உபய விபூதியையும் தனிக்கோல் செலுத்துகிறதும் இங்கேயிருந்தே" என்று தோற்றும்படியிருப்பதாய், (எ) "மாலிருஞ்சோலை மணாளர் பள்ளிகொள்ளுமிடம்" என்றும், (அ) "பொன்னிசூழரங்க நகருள் முகிலவன் - திருமாலிருஞ்சோலை நின்றவன்" என்றும், (கூ) "பயின்றதரங்கம் திருக்கோட்டி" (க0) "தேனார் திருவரங்கம் தென்கோட்டி" என்றும் சொல்லுகிறபடியே முன்பு அநுபவித்ததிருமலை திருக்கோட்டியூரில் நிலைகளுக்கு வேர்ப்பற்றான விடமுமாய், (கக) "ஆரமஞ்சூழ்ந்த வரங்கம்" என்கிறபடியே "உகந்தருளினநிலங்களெல்லாம் பகலிருக்கை" என்னும்படி ஆஸ்ரித ரக்ஷணத்துக்கு ஏகாந்தமான விடமென்று நித்யவாஸம் பண்ணுகிற ஸ்தலமான * திருவரங்கந் திருப்பதியிலே (கஉ) "வன்பெருவானகம்" இத்யாதிப்படியே ஸகல தேசத்திலுள்ளாரும் உஜ்ஜீவிக்கும்படியாகவும் (கங) "தென்னுடும் வடநாடும்தொழநின்ற" என்றும், (கச) "யாவரும் வந்திடவணங்க" என்றும்சொல்லுகிறபடியேஸகலதேசத்திலும்நிரதிசயிறந்தவர்களெல்லாரும் வந்து அநுபவிக்கும்படியாகவும் ஆஸ்ரயிக்கும்படியாகவும், (கஉ) "அன்பொடுதென்திசைநோக்கி" என்கிறபடியே (கஞ) *மண்ணுடைய

(க) கா-தி-கக-கூ. (உ) தி-வாய் ச-நி-க. (ஊ) தி-மொ-நி-ச-உ.
(ச) தி-மொ-எ கூ-ச. (ஞ) தி-மொ-நி-எ-கூ. (ஃ) திருப்பள்ளி-ச.
(எ) தி மொ-கக-உ அ. (அ) தி மொ-கூ-கூ-உ. (கூ) உ-திருவ சகூ.
(க0) கூ-திருவ-கூஉ. (கக) சிரியதிருமடல்-எக. (கஉ) பெரு-தி-க-க0.
(கங) பெரி-தி-ச-கூ-கக. (கச) பெருதி-அ-த0. (கஞ) பெரி-தி-ச-கூ-உ

http://acharya.org

தே'' என்று திருவயோத்தியையில் திருவாராதநம் கொண்டரு ளினாரும் பெரிய பெருமாளிதே. * அந்தணர்தம் சிந்தையாளும் அரங்கமேய வந்தணனிதே. * அன்பொடு தென்திசை நோக்கிப் பள்ளி கொள்ளுகிறதும் வன்பெருவானகம் முதலானவையெல்லா முஜ்ஜீவிக்கவிதே. ஆகிலும் இரண்டு ப்ரதாநம் (க) ''தென்புலத்தென்னோச் சேர்கொடான்'' என்று ஆஸ்ரிதர் யாம்யமார்க்கத்தில் போகாமையும், ஆஸ்ரிதனை விபீஷணனுக்கு கடாக்ஷித்துமிதே. வடதிசை மதுரைசாளக்கிராமம் வைகுந்தம் துவரையயோத்தியிட மூடைவதரியிட வகையாக வைகுந்தன் புகழாத் திருக்கண்டங்கடி நகரிலே யிருந்தரசாண்டாரும் பெரியபெருமாளே. எங்கும்பெரிய பெருமாளே யாகிலும் ''திருவரங்கமென்பதுவே யென்திருமால் சேர்விடமே'' என்கிறார். ... ... *

அவ;—முதற்பாட்டு. (மாதவனிக்யாதி), அவன் ஆசார்ய வரணம் செய்து ஒதிய ப்ரகாரத்தை யநுஸந்திக்கிறார்.

விபீடணற்காய் மதிளிலங்கைத் திசைநோக்கி மலர்க்கண் வைத்து, (உ) ''திருவாளனினிதாகத் திருக்கண்கள் வளர்கின்ற'' என்கிற படியே ஸ்ரியபதியாகையால் வந்த பெருமை தோற்றத் திருவுள் ளத்திலுகப்புடனே கண்வளர்ந்தருளுகிற பெரிய பெருமாள் பக்க வில்லே, விசேஷித்து க்ருஷ்ணவதார குணசேஷ்டிதங்களும் ராமாவ தார குணசேஷ்டிதங்களும் அவதாராந்தர குணசேஷ்டிதங்களு மெல்லாம் ஒருமடை கொள்ள ப்ரகாசிக்கிற படிகளே (கூ) ''*திரு வேங்கடமதனைச் சென்று'' என்றதுபவியா நின்றுகொண்டு, அவர் தம்மிலுங் காட்டில் அவர் விரும்பிக் கண்வளர்ந்தருளுகிற தேசமே பரம ப்ராப்யமாகையாலே அத்தேசத்திலுடைய வைபவத்தையும் பலமுகமாகப்பேசி அநுபவித்துப்போதராகிறார்-இத்திருமொழியில்.

அவ;—முதற்பாட்டு. ஸாந்தீபநிபுத்ராநயநம் பண்ணினவன் வர்த்திக்கிற தேசமிது வென்கிறார்.

மது சொல்லிற்றென்றும் கண்டு கொள்ளவது. படியென்றது - படிகளே யென்றபடி. (திருவேங்கடமதனைச் சென்று) என்றது - நாலுமழி சைப்பிரான் திருமலையையும் எம்பெருமானையும் ஒருபோலியாக வநுபவித்தாப்போலே யென்றபடி. (அவர்தம்மிலும்) என்றது - பெரியபெருமாள் தம்மிலு மென்றபடி. ... ... *

(க) பெரி-தி-ச-கூ-ஏர. (உ) பெரி-தி-ச-கூ-ஏர. (கூ) ச-திருவ-சக.

http://acharya.org

பெரியாழ்வார்திருமொழி, கூ, அ-தி, க-பா, மாதவத்தோன். கஅகூ

மூ—மாதவத்தோன் புத்திரன்போய் மறிகடல்வாய் மாண்டானென
ஓதவித்தகக்கிணையா வுருவுருவே கொடுத்தானூர்
தோத்தவத்திற் தூய்மறையோர் துறைபடியத் துளும்பியெங்கு
போதில்வைத்தபோன் சொரியும் புனலரங்கமென்பதுவே. (க)

ஸ்வா.—(மாதவத்தோனித்யாதி), மஹாதபஸ்ஸைப் பண்ணின ஸாந்தீபநி புத்ரன் மறிகடலிலே போய் முடிந்தவனை, மாதவத்தோனென்கிறது குருதக்ஷிணையாக, (உருவுருவேகொடுத்தானூர்) பூர்வமேவ வுண்டான அவயவம்; காலபரிணாமம் நடக்கிற தேஹத்திலே அதில்லாதபடி செய்தவிது என்ன வாஸ்சர்யம்தான்? இப்படி கொடுத்தவன் நித்யவாஸம் செய்கிறவூர்.

வ்யா.—(மாதவத்தோன் புத்திரன்போய் மறி கடல் வாய் மாண்டானென) மஹாதபஸ்ஸையுடையனான ஸாந்தீபிநிபுத்ரன், நெடுங்காலத்திலே, திரைமறிகிற கடலிடத்திலே புகுந்து மடிந்தவனை. (ஓதவித்த தக்கிணையா) அத்யயநம் பண்ணின வநந்தரம் குருதக்ஷிணை கொடுக்கத் தேடுகிறவளவிலே, இவனுடைய அதிமாநுஷசேஷ்டிதங்களை அறிந்தவனாகையாலே (க) "காதலென் மகன்புகலிடம் காணேன் கண்டுநீ தருவாயெனக்கு" என்று "முன்பே மறுத்தத்தில் ம்ருதனான என்புத்ரனைக்கொண்டுவந்து தரவேணும்" என்று, அபேக்ஷிக்க, "அப்படியே செய்கிறோம்" என்று, அவன் அத்யயநம்பண்ணுவித்ததுக்குதக்ஷிணையாக (உருவுருவேகொடுத்தானூர்) (உ) "திவ்யோகம் யாதநாவஸ்தூம் யயாவஸ்ரீ-ஸ்ரீரிணம்। விதேரவ்ருத்யை-தவாநுகூல்யம்-தம்பாலம் யாதநா ஸம்ஸ்தம் யதா பூர்வஸரீரிணம்-பித்ரோப்ரதத்தவாங்ருஷ்ணஃ" என்கிறபடியேபூர்வ

அரு—முதற்பாட்டு. (மாதவத்தோனித்யாதி) (புத்ரன்) என்றது - புத்ரனென்றபடி. அப்போது கடலிலே விழுந்தவனைக் கொண்டுவருகை அநிபுணமல்லாமையால் "மாண்டானென" என்றபூதநிர்தேசபலிதத்தை யருளிச் செய்கிறார் (நெடுங்காலத்திலே) என்று. (திரைமறிகிற) என்றது - அலை கிளம்பிப்புரளுகிற வென்றபடி. "மறிகடல்வாய் போய்மாண்டமாதவத்தோன் புத்திரனை" என்றத்வயம். (உருவை) ஸரீரத்தை. (உருவே) அவ்வுருவாகவே. விகாரமின்றிக்கே கொடுத்தவரிருக்குமூரென்று ஸம்பந்தார்த்தம் திருவுள்ளம் பற்றிப்ரமாண பூர்வகமாதபர்யமருளுகிறார் (தம்பாலமித்யாதி).

(க) தி-மொ-டு அ எ. (உ)

http://acharya.org

(தோதகவத்திபிப்பாதி) (தோதகவத்தி) ஸ்நாநமாடி தோய்த்
தலர்ந்தது. "பட்டுப்படி பருத்திப்படி" என்கிறவற்றிலுங்காட்டில்
இதுவிறப்ராஹ்மணர்க்குயோக்யமாயிருப்பது, (தூய்மறையோர்)
வேதாந்தத்துக்கு வ்யாஸபதம் செலுத்த வல்லவர்கள், மறைக்குத்
தூய்மையாவது-நித்யநிர்தோஷஸ்வயம்ப்ரகாசமாய பௌருஷேயை
கார்த்த நிர்ணயகடயாய் அத்யந்தரஹஸ்யமாயிருக்கை, இதில் பரஸ்
பர தோஷ பரிஹாரம் செய்ய வல்லருமாய் தர்கிஷ்டருமா யிருக்
கும் ஆழ்வான்போல் வார்-தூய்மறையோராவார்.

*எவ்வுலகத்தெவ்வையிலும் ஓதுவாரோத்தான * அகந்த வே
தங்களும் சொல்லுகிற*சின்னமும் திருநாமமுமிவ்வாயனவாய்த்
திருத்தின ப்ரகாரமறிந்து (க) "தொன்மையூரங்களே" என்னுமா
சையுடையார் அங்கே நித்யவாஸம்பண்ணி*கங்கையில் புனிதமான
தேஹத்தில் ஒன்றும் விசேஷமறக் கொண்டுவந்து கொடுத்தவன்
நித்யவாஸம் பண்ணுகிற தேசம்.

(தோதகவத்தித் தூய்மறையோர்) ஸமாசாரபராகையாலே,
பரிசுத்தமாகத்தோய்த்து உலர்த்தின வஸ்த்ரங்களைத் தரித்துக்கொ
ண்டிருப்பாராய், தூய்தான மறையையே தங்களுக்கு நிரூபகமாகவு
டையரா யிருக்குமவர்கள். மறைக்குத் தூய்மையாவது-அபௌருஷே
யமாய், நித்ய நிர்த்தோஷமாயிருக்கையாலே ஸ்வப்ரமாணவி
லக்ஷணமாய், பகவத்ஸ்வரூபரூ குண விபூதிகளோ உள்ளபடி ப்ரதிபா
திக்கவற்றாயிருக்கை. இத்தை இவர்கள் நிரூபகமாகவுடையராயிரு
க்குகையாவது (உ) "ஸ்வாத்யாயோ வ்ரூயோயெ்தவ்யஃ - "ஸ்வாத்யாயோ
த்யேதவ்யஃ" என்கிறவிதிப்ரகாரம்தப்பாமல் அத்யயநம்பண்ணி, அ
தில் அர்த்தஜ்ஞாநத்தையும் அதுக்குஅநுரூபமான அநுஷ்டா நத்
தையு முடையராயிருக்கையாலேவைதிகர் என்றே நிரூபகமாம்படி
யிருக்கை.

(துறைபடிய) (ங) "கங்கையிற்புனிதமாய காவிரி" என்கிறபடியே
*கலந்திழி புனலான கங்கையிலுங்காட்டில் பரிசுத்தமான காவேரி

தோதகவத்திகளாய்-தௌதகவஸ்த்ரவான்களாய், †தூய்தான மறை
யையுடையவர்களென்ற ஸப்தார்த்தமாய்த் தாத்பர்யமருளிரூர் (உங்கையி

(உ) திருமாலை-உஉ.

http://acharya.org

பெரியாழ்வார் திருமொழி, ச-ப, அ-இ, க-பா, மாதவத்தோன். கா கூ

*தெளிவிலாக் கலங்கல் திருமுகத்துறைபடியத் தாளும்பினை ஜலம் தாமரைத்தாள் முதலானவற்றை யலைக்க, பக்வமான பூக்கள் அவ் வலைச்சலாலே மலர்ந்து மதுவெள்ளத்தைவிட, பரந்தோதேனை நிரு பசுமரம்படியான புனல் சூழ்ந்த திருவரங்கமென்னும் ப்ரஸித்தி யாலே பெரியபெருமாளுக்கு மநோமதமான வேற்றத்தை யுடைத் தாய் 'ஏஷ்ஹ்ரஜ்ஜிவ்ரயாத்ரி - ரங்கம்ரங்நமிதிப்ரூயாத்'' என் னும்படியிறே உருவுருவே கொடுத்தானூர் இருப்பது.

இந்நேரை மிகவுமறிந்த நம்மாசார்யர்கள் வணங்கும் பலதுறை யொருதுறையாக்கித் தங்களதுஷ்டிக்க, இவர்தமுடையகுணம் தேங்கி எங்கும்பரந்து ஸுமநாக்களை அஜ்ஞாத ஜ்ஞாபநாபேக்ஷை ராக்கித் தங்கள்பக்கலிலே அஜ்ஞாதஜ்ஞாபநாபேக்ஷப்ரார்த்தனை யோடே வந்து ப்ரணாமம் பண்ணும்படியிருப்பார்க்கிறே ஸம்ஸ்க் ருத த்ராவிடவேதங்களில் நேர்கொடு நேரே பரஸ்பரவிரோத பரி ஹாரம் செய்ய வல்லராவதென்கிறதுமித்தால். ... ... (க)

யிலே, பெரியபெருமாளுடைய திருக்கண்நோக்கான திருமுகத்து றை முதலான துறைகளிலே, திரள்திரளாக அவகாஹித்துஸ்நாநம் பண்ண. (துளும்பியிக்யாதி) அப்படி அவர்கள் திரள்திரளாகப் புகுந்து ஸ்நாநம் பண்ணுகையாலே எங்குமேயெறிந்து, ஆஸந்ந மான புஷ்பங்களின் நாளங்களையலைக்க, அந்தப்பூக்களில் வைத்தே னைது சொரியும்படியான புனலையுடைத்தாய், திருவரங்கமென்கிற திருநாமத்தை யுடைத்தாயிருக்கிற திவ்யதேசம். (க) '' க்ஷீராப்ஜ்யு ஷ்ணாஷ்டாபிநாம் யோமிநாம் ஹ்ருயாகவிரகிம்மதிதாஹரி யர்த்ரதவ்நாத்ரயமதிஷ்ட்யதே - க்ஷீராப்தேர்மண்டலாத்பாநோ ஃ யோகி நாம் ஹ்ருதயாதபி - ரதிங்கதோ ஹரிர்யத்ர தஸ்மாத்ரங்க மிதிஸ்ம்ருதம்'' என்கிற ஏற்றத்தையுடைத்தா யிருக்கையாலே 'அரங்கமென்பதுவே'' என்றுப்ரஸித்திதோற்றவருளிச்செய்கிறார்.

அவ;—இரண்டாம்பாட்டு. வைதிக புத்ராநயநம் பண்ணின வன் வர்த்திக்கிற தேசமிது வென்கிறார்.

லித்யாதி), "தும்பி" என்றதினர்த்தம் (அலையெறிந்து) என்றது. (வைத்த) என்றது - உண்டான வென்றபடி. ... ... (க)

http://acharya.org

மூ. —
பிறப்பகத்தே மாண்டொழிந்த பிள்ளைகளை நால்வரையும்
இறைப்பொழுதிற்கொணர்ந்து கொடுத்தாருப்படுத்தவுறைப்பனை
மறைப்பெருந்தீ வளர்த்திருப்பார் வருவிருந்தை யளித்திருப்பார்
சிறப்புடைய மறையவர்வாழ் திருவரங்கமென்பதுவே. (உ)

அவ; —இரண்டாம்பாட்டு. (பிறப்பகமித்யாதி). வைதிகபுத்
ராக்யராஸ்சர்யத்தை யருளிச்செய்கிறார். கிழ்ச்சொன்ன வாஸ்சர்
யம்போலன்றிறே இது.

வ்யா; —இரண்டாம்பாட்டு. (பிறப்பகமித்யாதி). க்ருஷ்ணனையாஸ்
ரயித்த வைதிகனென்றிருப்பானொரு ப்ராஹ்மணனுடைய ஸ்த்ரீ
ஸூதிகாக்ருஹத்தில் ப்ரஸவிக்க ப்ரஸவிக்க, நாய்ச்சியார் 'ப்ரா
க்ருதா ப்ராக்ருத ஸக்தி பரிணமம் காணவேணும்'என்றும், 'க்ரு
ஷ்ண விக்ரஹத்தை யங்கே காணவேணும்' என்றும் நசையா
லும் ஸூதிகாச்ருஹத்தில் கிடவாதபடி தக்கள் ஸங்கல்பத்தாலே
பெறப்பெறக் கொண்டுபோய் அங்கேயிட்டுவைக்க, அதறியாதே
அவனும் ஸோகார்த்தையாய்ப் பின்னையும் தன் ப்ரஸவகாலத்திலே
பார்த்தாவைப்பார்த்து 'என்பிள்ளைகளெல்லாரும் இங்ஙனே போவா
னேன்?" என்று க்லேஸித்துக் கேட்டவளவிலே, அவனும் க்ருஷ்
ணனுக்குச் சென்று இச்செய்திகளை அறிவித்து "என் ப்ராஹ்மணீ
ப்ரஸவிக்கக்காலமாய்த்து; இனியாகிலும் இப்பிள்ளையைரக்ஷித்துத்
தாரவேணும்" என்ன,

வ்யா; —(பிறப்பித்யாதி) "ஒருப்ராஹ்மணனுக்கு முன்பே
மூன்றுபிள்ளைகள், பிறந்தபோதே காணவொண்ணுதபடி பேயர்
விடுகையாலே, நாலாம்பிள்ளையை ஸ்த்ரீ ப்ரஸவிக்கத் தேடுகிறவள
விலே, க்ருஷ்ணன் பக்கலிலே வந்து 'இந்தவொரு பிள்ளையையும்
தேவரீர் ரக்ஷித்தருளவேணும்" என்று அபேக்ஷிக்க, க்ருஷ்ணனும்
'அப்படியே செய்கிறோம்' என்று அபயமதிசெய்தவனந்தரம், ஏகாஹ

அரு; —இரண்டாம்பாட்டு. (பிறப்பித்யாதி) ஸூதிகாக்ருஹத்திலே கா
ணாதே போன பிள்ளைகளைக் கொண்டுவந்து கொடுக்கைக்குப்ரமாண ப்ரஸித்
...கொண்டு ப்ரஸக்திகதநமுகேநதாத்பர்யமருளுகிறார் (ஒருப்ராஹ்மண
...ணிலே) என்றது - ப்ரஸவிக்க கூ

http://acharya.org

க்ருஷ்ணனும் எகாஹதீகையிலே மாத்யந்திக ஸவநத்திலே யிருக்கிறவர் எழுந்திராமல், "நான்போகிறேன்" என்று அர்ஜுநன் போய்ஸுதிகரக்ருஹத்தைச்சூழச் சரக்கூடம் கட்டி நிற்க, அவள் ப்ரஸவித்தபிள்ளை ஆகாஸத்திலே கதறிக்கொண்டுபோக, ப்ராஹ்மணன் அர்ஜுநனைப்பிடித்து "கூத்தியாதமா" என்று க்ருஷ்ணன் பக்கலிலே இவனைக்கொண்டுபோய்க் காட்டினவளவிலே, "இவனை விடு, நான் உன் அபேக்ஷிதத்தைச் செய்கிறேன்" என்ன, அவனி சையாதபடியாலே எல்லாரையும் கூடக்கொண்டுபோய், விரஜைக்கு இக்கரையிலே நிறுத்தி அக்கரையிலே போய் அங்குத்திருவோலக்கம் குலைவாமலிருக்க, பிள்ளைகள் கிடந்த விடத்தே, இட்டுவைத்தவன் எடுத்துக்கொண்டு போருமாபோலே கொண்டுபோந்து ப்ரா

தீகையானக்ரதுவிலே தீக்ஷிதராயிருக்கிறவிவர் எழுந்தருளிவாண்ணுதி" என்னுமத்தைப்பற்ற, 'நான்போய் ரக்ஷிக்கிறேன்' என்று அர்ஜுநன் என்றுகொண்டு ப்ராஹ்மணனையுங் கூட்டிக்கொண்டுபோய் ஸுதிகாக்ருஹத்தைச் சுற்றும் காற்றுமூட்டப ப்ரவேசிக்கவொண்ணுதபடி சரக்கூடமாகக் கட்டிக் காத்துக்கொண்டு நிற்கச் செய்தே, அந்தப் பிள்ளை பிறந்தவளவிலே பழையபடியே காணவொண்ணுதபடி போய்விட்ட வளவிலே, ப்ராஹ்மணன்வந்து அர்ஜுநனை 'கூத்தியாதமா! உன்னுலேயன்றே பிள்ளை போகவேண்டிற்று, க்ருஷ்ணனெழுந்தருளி ரக்ஷிக்கிறவித்தை யீயன்றே கெடுத்தாய்" என்று பர்த்ஸித்து, க்ருஷ்ணன்பக்கலிலே தள்ளிக்கொண்டுவர; க்ருஷ்ணன் இத்தைக்கண்டு மந்தஸ்மிதம்பண்ணி, 'அவனைவிடு, உனக்குப்பிள்ளை நாம்கொண்டுவந்து தருகிறோம்' என்று ப்ராஹ்மணனுக்கு அருளிச்செய்து, போனபிள்ளைகளோடேகொண்டுவந்து கொடுத்தான்" என்கிறகதையை ஸங்க்ரஹேண அருளிச்செய்கிறார்.

(பிறப்பகத்தே மாண்டொழிந்த பிள்ளைகளை கால்வரையும்)

(க) "என்னுடைமனைவி காதல் மக்களோட் புயத்தகலுங்காணுள்" என்

யோகிக்கிறவளவிலே யென்றபடி. (என்றுகொண்டு) என்றது - ரக்ஷணபாரத்தைத்தன் மேலே ஏறிட்டுக்கொண்டென்றபடி. (சரக்கூடமாக) என்றது அபிமந்த்ரித பாணமயமாரக்ருஹமாகவென்றபடி. (பர்ஸித்து) நிந்தித்து - ப்ரமாணபூர்வகம் ஸுதாரர்த்தமருளுகிறார் (காதல்மக்களோடித்யாதி). அப்படி

(க) தி-மொ-தி-அ-அ.

http://acharya.org

ஏற்றமுள்ள வாசலிலே இவன் கண்டவுருப்படியேகாட்டிக்கொடுத்து நீக்கிவிட்டானிறே மாதத்யந்திநத்துக்கு முன்னே. அது தானும் மிகையிறே அக்யல்பகால மென்கையாலே. இத்தை "ஸகூகிந-ஸத்வதநு" என்னுதே(க) "நாகாரணாத்-கெவலயஜ்ஞ தூரணாயநாகாரணத்-கேவலம் தர்மத்ராணய" என்றூர்களிறே. (உறைப்பனூர்) தேஸகாலாதிகாரிநியதியன்றியிலே நித்யவாஸம் செய்கிறவூர். கிறபடியே பெற்றவளுமுட்பட முகத்தில் விழிக்கப்பெறுதபடி ஸ்ரீதிகாக்நுஹத்திலே, "இன்னவிடத்திலே போய்த்து" என்று தெரியாதபடி மாண்டுபோய்விட்ட ஈஸ்வரபிள்ளைகளையும். (இறைப்பொழுதில் கொணர்ந்து கொடுத்து) தீக்ஷிதனுய் நிற்கிற காலமாகையாலே ப்ராதஸ்ஸவநம் தலைக்கட்டி மாத்யந்திகஸவநத்துக்கு முன்னை அல்பகாலத்திலே, (உ) "எல்லாவுலகுங்கழியப் படர்புகழ்ப் பார்த்தனும் வைதிகனுமுடனேறத் திண்டேர்கடவி" என்கிறபடியே ப்ராஹ்மணனையும் அர்ஜுநனையுங் கூடத் தேரிலே கொண்டேறி அர்ஜுநனைத் தேரை கடத்தச் சொல்லி, அண்டத்துக்குள்ளுண்டான லோகங்களும் ஆவரணங்களுமாகிற எல்லாவற்றுக்கும் அவ்வருகு படும்படியாக, கார்யரூபமான மீதர் காரண ரூபமான தத்வங்களுக்குள்ளே போகிறவிடத்தில் உருக்குலையாதே தேருக்குத் திண்மையைக்கொடுத்து நடத்திக்கொண்டுபோய், தமஸ்ஸளவில் சென்றவாறே தேரையும் இவர்களையும் நிறுத்தி (உ) "சுடரொளி யாய்நின்ற தன்னுடைச்சோதி" என்கிறபடியே ஜலத்திலே மத்ஸ்ய மூலாவுமாபோலே தேஸிகரே ஸஞ்சரிக்க வேண்டும்படி நிரவதிகதேஜோரூபமான பரமபதத்திலே, தன்னிலமாகையாலே தானே போய்ப்புக்கு, நாய்ச்சிமார், தங்கள்ஸ்வாதந்த்ர்யம் காட்டுகைக்காக அங்கே அழைப்பித்திட்டுவைத்த அத்தப்பிள்ளைகளை அங்கு நின்று மெடுத்துக் கொண்டுவந்து மாதாபிதாக்கள் கையிலே கொடுத்து. (ஒருப்படுத்த உறைப்பனூர்) (ங) "தாயொடுகூட்டிய" என்கிறபடி காலத்திலே கொண்டு வந்து கொடுக்கைக்கு ஹேதுபூர்வகம் ப்ரமாணப்ரஸித்தியை யுட்கொண்டு தாத்பர்யமருளிச் செய்கிறார் (தீக்ஷிதனுயிற்யாதி). (தங்கள் ஸ்வாதந்த்ர்யம்) என்றது - க்ருஷ்ணாநுக்ரஹ ஹேதுமென்னும் ப்ரணயத்தால் வந்த ஸ்வாதந்த்ர்ய மென்றபடி.

(க) வி-பு-ரு-க-தி-க. (உ) தி-வாய்-ரு-கo-தி. (ங) க-சு-எ.

http://acharya.org

(மறையித்யாதி) மறைத்தீ-பெருந்தீ, காம்யயஜ்ஞமும், நித்ய யஜ்ஞமும். காம்யயஜ்ஞத்துக்கு த்விபரார்த்தகாலம் ப்ரஹ்மாவா யிருந்து ஜீவிக்கை. நித்யயஜ்ஞத்துக்கு வளர்த்தியாவது-ஸங்கல்ப நிபந்தநமானவர்ண பாரதந்த்ர்யத்தோடே அகரணே ப்ரத்யவாய பரிஹாரம் ப்ரயோஜநமென்றிருக்கை. இவற்றுக்குஸாக்ஷாத்ப்ர யோஜநம் காம்யதர்மத்தை விட்டு வர்ணதர்மத்திலே நிற்கையும், வர்ணதர்மத்தையும் த்யஜித்து வெண்ணெயுண்டவாயின்னமுதான பெரிய பெருமாளே உபாய நிரபேக்ஷமாகப்பற்றி மற்றொன்றினைக் காணுதிருக்கையும்.

(வருவிருந்தையளித்திருப்பார்) இப்படி ஸாஸ்த்ரஜந்யஜ்ஞா நத்தாலே கரையேறினருளாராகில், அவர்களுக்கும், இந்த நிரதிசய புருஷார்த்தம் உபதேசமாகம்யஜ்ஞாநத்தாலேஸித்தித்தபாகவதர்க்கு ம், கைங்கர்யபரராய்த்தந்தாம்திருமாளிகைகளிலேஎழுந்தருளிவந்த ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களை ஸ்வரூபாநுரூபமாகவாதரித்து அமுதுசெய்யப் பண்ணியும், இவர்களமுதுசெய்வதற்குமுன்னேவேறேசிலஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள் "ஸ்வரூபாநுரூபமாக அங்கே அமுது செய்யும்படி அருளிச் செய்ய வேணும்" என்ற பேக்ஷித்தால், தங்களிழவு பாராதே பரஸம்ருத்தியே ப்ரயோஜநமென்றிருக்கையும், இழவுதோன்றித் தாகில் தாங்களும் அவர்களோடே சென்று அங்கேயமுது செய்கை யும், இங்குச்சமைந்தவற்றையும் அங்கே கொண்டுபோய் அமுது செய்கையும் * வந்து மேயும் குருகினங்கள் போலன்றிக்கே அபே க்ஷித்தழைத்தால் வருவிருந்தான ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களை ஸ்வரூபாநு யே பூர்வரூபத்தில் ஒன்றும்குலையாமல், "என்னுடைய பிள்ளைகள்" என்று தாயார் எடுத்து உச்சிமோந்து அணைத்துக் கொள்ளும்படி சேர்த்துவிட்ட ஸக்தி மாஞானவன் வர்த்திக்கிற தேசம்.

(மறைப்பெருந்தீ வளர்த்திருப்பார்) வேதோக்தமான மஹாக் நிகளை பலஸாதநமாகவன்றிக்கே பகவத்ஸமாராதந புத்தியாலே அவிச்சிந்நமாக வளர்த்துக்கொண்டிருக்குமவர்கள். (வருவிருந் தையளித்திருப்பார்) வரும்விருந்தினரை ரக்ஷித்துக்கொண்டிருப் பார். அதாவது தந்தாம் திருமாளிகையிலே எழுந்தருளின ஸ்ரீவை ஷ்ணவர்களை, ஸ்வரூபாநுரூபமாக ஆதரித்து அமுது செய்யப்பண்

http://acharya.org

ரூபமாக நியதமான பதார்த்தங்களில் அவர்களபிமதமான பதார்த்
தங்கள் தமக்கரிதாய்த்தாகில் வருத்தியும் தேடி அமுது செய்யப்
பண்ணியிருப்பார்.

பாகவதசேஷத்வஸீமையன்றோஸ்வரூபம். அப்போதவர்கள
பிமதத்தில் தமக்கு ஸக்யமானவையு முபகரிக்க வேண்டாவோ?.
ரஹஸ்யரூபேணவு மென்னில்; இவர்களுபகரித்தாலும் அவர்களங்
கீகரியாமையால், இவர்களுபகரிக்க விரகில்லை; பகவத் விஷயத்
தில் ப்ரார்த்தனை போலே ப்ரார்த்திக்குக் கொடுத்தால்
அவர்களங்கீகரியாமை யென்னென்னில், பகவத் விஷயத்திலும்
போக்யபூர்வகமான போக்த்ருத்வமிறே சேதநர்க்குள்ளது. போக்
த்ருத்வம் முந்துமாகில் மூகோல்லாஸப்ராப்யம் ஸித்தியாமையால்
ஸ்வரூபகாஷமும் வருமிறே. ஆகையால் இங்கும் இவர்கள் கொடுத்
தாலுமவர்கள் ஆதரியார்.

உபயாதராகமான மநீயத்வமுண்டாகையாலே இவ்வர்த்தத்
தையறிந்தவர்கள் உபகரிப்பதும் செய்யார்கள். உபகரிக்கில் உப
யாதராக மில்லாத பதார்த்தங்களே அவர்கள்விரும்பிரூர்களாகில்
அவற்றை உபகரிக்குமத்தனே. இந்நேரறியாதார் செய்து போருகி
றத்தைஅறிந்தவர்கள் செய்யார்களிறே. இவ்விடத்திலோரம்பிள்ளை
அரக்கறைச்சூடிக்கருளிச் செய்தவார்த்தை. ஸ்மர்யாதாதிவர்
தாரமோவென்னில், அதுவும் லோகாபவாத ப்ரதிபரிஹாரார்த்தமாக
வும் லோகஸங்க்ரஹதயாகர்தவ்யமாகவுமன்றிக்கே மங்களரூபண
(க) "க்ஷேத்ராணித்ராணி - ஸ்வெஷ்வதந்த்ரதிகலரூபா:". இதில் உப
க்ஷேத்ராணி மித்ராணி-ஸர்வேபவக்திப்ரதிகூலரூபா:". இதில் உப
யாதராகமில்லை. நல்ல புதல்வர்ப்படியே; இவ்வதிகாரிக்கு தேஹ
தாரண ஸௌஷ்ட்டவமாத்ரமே பொறுப்பது.

(சிறப்பித்யாதி). "எனக்கே கண்ணனேயான் கொள்சிறப்பு"
என்கிற சிறப்பையுடையவர்களென்னுதல்; இது தன்னைத் தங்கள்
பக்கலிலேஜ்ஞாநாதுஷ்ட்டாநஸாபேக்ஷராய் நித்யஸேவை செய்து

ணுகை. (சிறப்புடையமறையவர்வாழ்) இப்படி வைதிகர்மாநுஷ்
ட்டாநத்தையும் பகவத்ஸமாராதநத்தையும் அநந்யப்ரயோஜநமா
கச் செய்கையாகிற கன்மையை யுடையராய், இதுக்கு உடலாக

(க) கன்மை (கன்மையை) என்றது.

http://dli.ernet.in

மூ.—மருமகன் றன் சந்ததியை யுயிர்மீட்டு மைத்துனன்மார்
உருமகத்தே வீழாமே குருமுக்மாய்க் காத்தாளீர்
திருமுகமாய்ச் செங்கமலந் திருநிறமாய்க் கருங்குவளைப்
பொருமுகமாய் நின்றலரும் புனலரங்க மென்பதுவே. (கூ)

போரும் ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள் பக்கலிலே இவ்வர்த்தத்தை யதுஸந்தித்து, உடையவர் திருக்குருகைப்பிரான் பிள்ளானையும், அருளாளப் பெருமாளெம் பெருமானரையும் திருவுள்ளம்பற்றியிருக்குமாபோலேயும், பெரியநம்பி முதலானர் உடையவரைத் திருவுள்ளம் பற்றி யிருக்குமாபோலேயும், கஞ்சீயர் கம்பிள்ளையைத் திருவுள்ளம்பற்றி யிருக்குமாபோலேயும், பெரிய வடக்கில் திருவீதிப் பிள்ளை தம்மகனரான லோகசார்யரைத் திருவுள்ளம் பற்றியிருக்குமாபோலேயும் *வளர்த்ததனல்பயன் பெற்றுச் சிறப்புடைய மறையவர்வாழ் என்னுதல். இவை யெல்லாமாகிலும் "சிறப்புடைய மறையவர்" என்கிறது * கலியுங்கெடு மென்ற விஷயத்தைக் கண்டு கொண்டவர்களையிறே.

(வாழ்)(க)"நல்லார்கள் வாழும் நளிரரங்கம்" என்றிறே கோயிலில் வாழ்விருப்பது. (திருவரங்கம்) மண்ணில் பரிமளமாயுமிருக்கிற பிராட்டிமார் நித்யவாஸம் பண்ணுவது இங்கேயிறே. (என்பதுவே) ஸ்ருதிஸ்ம்ருதீதிஹாஸ புராண ப்ரஸித்திமாத்ரமேயன்றிக்கே, ஆழ்வார்களெல்லாரும் திருமகளாரும் ப்ராப்யமாகவிரும்பியருளிச்செய்தப்ரஸித்தியிறே முக்ய்ம். (உ) "யஶ்ஶ்ரூயஶ்வேதஶாணம்வெஶாஶ்ஶ- தர்மஜ்ஞஸமயஃ ப்ரமாணம் வேதாஶ்ச" [திருவரங்கமென்பதுவே உறைத்திட்டவுறைப்பனூர்]. .... (ஊ)

ஸ்வா;—மூன்றும்பாட்டு. (மருமகனித்யாதி) உத்தரைதன் சிறுவனன மருமகன்தன் சந்ததியை யுயிர்மீட்டு. "தன்"என்று

வேததாத்பர்யத்தை யறிந்திருக்குமவர்கள், பெருமாளையநுபவித்துக்கொண்டு வாழாநிற்கிற திருவரங்கமென்பதுவே. .... (உ)

அவ;—மூன்றும்பாட்டு. கரிக்கட்டையைப் பிள்ளையாக்கியும், பாண்டவர்களுடைய தேஹம் பாரதயுத்தத்தில் அழியாதபடி நோக்கியும் செய்தவன் வர்த்திக்கிற தேசமிது வென்கிறார்.

வ்யா.—(மருமகனித்யாதி) மருமகனன அபிமன்யுவினுடைய புத்ரனன பரிக்ஷித்தின் ப்ராணனை மீட்டு. அதாவது - கரிக்கட்

(க) நா-தி-கை-டி. (உ) ஆப-த.

http://acharya.org

அவனுடைய விருப்பத்தைக் காட்டுகிறது. (மைத்துனன்மாருரு மகத்தே வீழாமே) த்ரௌபதியுடைய ஸஹதர்மபதிவ்ரதாக்ருத்யி லும் ஸரணாகதையுடைய பரிபவத்தில் லஜ்ஜாஸக்திகண்டிருந்த தங் காமுடைய ஸக்திலஜ்ஜாபரவத்தாலும், ந்யாயநிஷ்டூர தர்மத்தை முக்ய்மாக நினைத்திருந்த ப்ரமத்தாலும், (க) "ஜீணம்வஸ்த்ரமிவ- ருணம்ப்ரவ்ருத்தமிவ" என்ற க்ருஷ்ணப்ரிப்ராயத்தாலும், கரிக்கட் டைபோலே அழிந்து ஸரணாகதைக்காகக் கொடுத்த ஸரீரங்களைப் பிக்ஷிணியும், "மகத்து" என்கிற ஸப்தம் மஹத்தாய், மஹத்தான யுத்தத்திலே மடிந்துபோகாமலென்னுதல்; மகமென்று - யஜ்ஞ மாய், யுத்தம் நரமேதயஜ்ஞமாய், அதிலே குலியுண்ணுமலென்னு தல். ப்ரகரணைளைத்யங்களாலே ஸப்தங்கள் விரிந்தும் சுருங்கியும் வருமிறே,

(குருமுகமாய்க்காத்தானூர்) ஹிதோபதிஷ்டாசார்யனைப் அஜ் ஞாதஜ்ஞாபகம் செய்து கொண்டு போருவது-அதில் முதிர்ச்சி டையாய்ப்போனவனே. (உ) "யதிஹைவ ஹவாவ்ஸாஸ யதிவா நவ ஜ்ஞாதிஷ்டி । ஸவ்வாஹதம் ஹவைவாம் தெந்நஜீவத-வாலகஃ - யதிமே ப்ரஹ்மசார்யம் ஸ்யாந் மயிஸத்யஞ்ச திஷ்ட்டதி-அவ்யாஹத தம்மமைஸ்வர்யம் தேநஜீவதுபாலகஃ" என்றருளிச்செய்த. (கூ) "வோதெநகூலாலெநஸ்ஹாரஹாரிதெநச। வஸ்ஸம்வ- ணரீகாக்ஷ ஸுவாஹதலஜ்ஜகே - பாதேகமலாபேந ப்ரஹ்மருத் ராரிதேநச - பஸ்பர்ஸ புண்டரீகாக்ஷ ஸுபாததலமஸ்தகம்" என் றபடியே திருவடிகளாலே ஸரீரத்தை எங்குமொக்க ஸ்பர்ஸித்து; மீளவும் உயிர் பெறுத்துகை. (மைத்துனன்மாருமகத்தே வீழா மே). மைத்துனன்மாரான பாண்டவர்களுடைய தேஹம் பாரத யுத்தமாகிற நரமேதயஜ்ஞத்திலே விழுந்து நஸித்துப்போகாமே. மகம்-யஜ்ஞம்.

(குருமுகமாய்க்காத்தான்) குருமுகமாய் நின்று ஹிதோப அரு,—மூன்றும்பாட்டு. (மருமகனித்யாதி) உருவென்று - ஸரீரமாய், அத்தைத்ரவ்யமாகவுடைத்தான மகமென்று - நரமேத (ய) மாய், அதில் ண்மைத்துனன்மார் வீழப்ரஸக்தியில்லாமை இங்ஙன் சொல்லக்கூடுமோ வென் லும் ஸங்கையிலே யருளிச்செய்கிறார் (மைத்துனன்மாரான வித்யாதி).

(உ) பார.

(கூ) பார.

http://acharya.org

பெரியாழ்வார்திருமொழி, ச-ப,அ-தி,கு-பா,மருமகன்றன். ககஂகு

தோன்ற விபூத்யத்யாய விஸ்வரூபம் காட்டுவது, அதுவும் போராமல் "ஶ்ரீ-மாம்" "ஸுஹ்ருத்-அஹம்", என்றுதன்னைக்காட்டுவது. "த்யஜ-த்யஜ" "வ்ரஜ-வ்ரஜ" "சுச-த்வா" "ஶோஷயாமி-மாஸுசஃ" என்றுதெளிவித்து,(க) "கிவவ நஂகரிஸ்யே-தவவசநம்கரிஷ்யே" என்பித்து ஈஸ்வரனைதான் இவர்களை ஶிஷ்யவர்கமாக்கித்தான் முகஸ்துதியை, குருவாய்ரக்ஷித்தானென்னுமிடம் - "ஸுஜ்ஞவ வ்ய-அபாண்டவஸ்ய" என்ன; ஏவுக்கு மிலக்குக்கும் நடுவே "யாஜவவ்ய-யாதவஸ்ய" என்பது, *பாலப்பிராயத்தே யருள் செய்வது, என்னுடைய பஞ்சஸம்ருத்திப்ராணனென்றவை முதலாகரக்ஷித்தானென்னுமிடம் ப்ரஸித்தமிறே. இப்படியிருக்கிறவன் நித்யவாஸம் செய்கிறவூர்.

(திருமுகமித்யாதி) திருமுகத்துக்குஸ்திருஸம்செங்கமலமாய், தேசாதிகளைப் பண்ணி ரக்ஷித்தவன். இத்தால் (உ) "எல்லாச்சேஷியு மிருநிலத்த வித்த" என்கிறபடியே உபயலேகையிலும் பூபாரமானவர்களைஎல்லாம் நசிப்பிப்பதாகப்ரவர்த்திப்பிக்கப்பட்டதாய், *மண்ணின்பாரம் தீக்குதற்கே வடமதுரைப்பிறந்தவனுடைய்திருவுள்ளத்துக்கு உகப்பாக விருக்குமதான்றுகையாலே -பாரதயுத்தத்தைகரமேதயஜ்ஞமாக அருளிச்செய்தது. இதில்இவர்கள்விழுந்து நசியாமலிருந்தது - அடியேபிடித்து இவர்களை அபிமானித்துக்கொண்டு குருமுகமாய் நின்று, வநஸ்த்கரானகாலத்தோடு புரஸ்த்கரான காலத்தோடு வாசியற ஹிதத்தையே உபதேசித்துக்கொண்டு தீயவழிகளிலே போகாமல் விலக்கி நல்லவழிகளிலே நடத்தி, இப்படி அபிமானியாய் நின்று ரக்ஷித்துக்கொண்டு போருகையாலே என்னுமிவ்வர்த்தத்தை வெளியிட்டருளினராயிற்று. (ஊர்) இப்படி குருமுகமாய் நின்று பாண்டவர்களை ரக்ஷித்தவன் தன்னபிமாநத்திலே ஒதுங்கினவர்களெல்லாரையும் தீயவழிபோய் நசியாமல் ரக்ஷிக்கைக்காக நித்யவாஸம் பண்ணுகிறதேசம்.

(திருமுகமாய்ச்செங்கமலம்) செங்கமலமானது, பெரிய பெரு

*பாரதயுத்தத்தை கரமேத மென்ற சொன்னதுக்கு நிமித்தத்தையும் குருமுகமாக ரக்ஷித்தப்ரகாரத்தையும் அருளுகிறார் (இத்தாலித்யாதி)"இப்படிகாத்தவனூர்" என்றதுக்குத்தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இப்படியித்யாதி).

(க) கீ.அ.சுசு. (உ) பி-வரய்-ந-உ-ரூ

http://acharya.org

மூ.—கூன்றொழுத்தை சிதகுரைப்பக் கொடியவள்வாய் கடியசொற்
டன்றெடித்த தாயரையு மிராச்சியமு மாங்கொழியக் [கேட்
கான்றொடுத்த நெறிபோகிக் கண்டகரைக் களைந்தாளூர்
தேன்றொடுத்த மலர்ச்சோலைத் திருவரங்கமென்பதுவே. (சு)

திருநிறத்துக்கு ஸத்ருஸமும் கருங்குவளையாய், ஒன்றேடேபொருந்
தி ப்ரபைகள் ப்ரதிபிம்பிக்கும்படி அலராநின்ற புனலாலே சூழப்
பட்ட திருவரங்கமென்பது-காத்தாளூர்.

இத்தால், * கண்ணன் கோனிழைவாண் முகத்தே தோற்றி
ருக்கும் ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களையும் (கு) 'உருவொத்தன கீலங்களே''
என்றுஸமுதாயசோபைக்குத்தோற்றிருக்கும் ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களை
யும் காட்டுகிறது. ... . (கூ)

அவ;—நாலாம்பாட்டு. (கூனித்பாதி). இவ்வளவேயோ பித்
ருவசந பரிபாலநம் செய்தவருமை யென்கிறார்.

ஸ்வா;—(கூனித்யாதி). அவள் ஸரீரம் கோணினுப்போலே
காணும் தொழும்பியுடைய நெஞ்சில் கோணுதலும் தோன்றச் சித
மாளுடைய திருமுகத்துக்குப்போலியாய், (நிருநிறமாய்க் கருங்கு
வளை) கருங்குவளையானது அவருடைய திருநிறத்துக்குப் போலி
யாய். (பொருமுகமாய் நின்றலரும் புனலரங்கமென்பதுவே) பர
பாகத்தாலே ஒன்றுக்கொன்று எதிர்பொருகிற முகத்தையுடைத்
தாய்க்கொண்டு விகஸிக்கும்படியான ஜலஸம்ருத்தியை யுடைய
அரங்க மென்பதுவே. .... (கூ)

அவ;—நாலாம்பாட்டு. கைகேயிவசமடியாக நாட்டைவிட்
டுக் காட்டிலே போய் கண்டகரான ராக்ஷஸரை நிரஸித்தவண்
வர்த்திக்கிற தேசமிதுவென்கிறார்.

வ்யா.—(கூன்தொழுத்தை சிதகுரைப்ப). கூனியாகிற அடி
யாட்டியானவள் திருவபிஷேக மஹோத்ஸவத்துக்கு அழிவான
கருக்திகளைச் சொல்ல. அதாவது (உ) "ஜ்ஞாதிஹாவீயதேஜாதா
(கைகேயீவரமோஷிதா) வநவாஸஞ்சராமஸ்யாஸ ஊரு-
ரோஹயத்ஸுயா - ஜ்ஞாதிதாஸீயதேஜாதா கைகேய்யாஸ்து
ஸகோஷிதா - ப்ராஸாதம் சந்த்ரஸங்காஸ மாருரோஹ யத்ருச்
யா" என்கிறபடியே ஜ்ஞாதிதாவியானவிவள் யாத்ருச்சிகமாக ம
ணிகைத்தளத்தின்மேல் ஏறிப்பாத்தவாறே, பெருமாளுடைய தி

(உ) ரா-அயோ.

http://acharya.org

குரைத்தபடி. சிதகாவது- அவள் குணதிகையாக வார்த்தைசொல்லி ஸம்பாவிக்க, அவள் ஸம்பாவனையும் சிதறி அவள் வார்த்தையும் சிதையும்படியான திருக்திகளைச் சொல்லுகையிறே; இவளுடைய கொடிய வார்த்தையைக் கேட்டவவளுடைய கடிய சொற்களைக் கேட்டு; அவள் இவன் முகம் பாராதிறே திருக்திகளைச் சொல்லிற்று.

வபிஷேகத்துக்குத் திருப்படை வீடெல்லாம் கோடித்துக்கிடக்கிற படியையும், (உ) 'வ்ரஜ்வ்ரஜ ஜயாயுஷி - ப்ருஹ்தம் ப்ருஹ்த மயோத்யாயாம்" என்கிறபடியே திரள்திரளாக வந்துகிடக்கிற ஜன ஸம்மர்த்தத்தையும் மங்களவாத்ய கோஷங்களையுமெல்லாங் கண்டு ஸஹிக்கமாட்டாதே தளத்தினின்றும் மிறங்கிவந்து கைகேயியைப் பர்த்ஸித்து, "உன் மாற்றுட்டிமகன் அபிஷேகம் செய்யத் தேடுகிறான், உன்மகன் அவனுக்கு இனி இழிதொழில் செய்திருக்குமித்தனையிறே, இத்தைப்பார்த்துக்கொண்டு நீயிருக்கிறதே, அவனுடைய அபிஷேகத்தைக் குலைத்து உன்மகனை அபிஷேகம் பண்ணுவிக்கும்படி ராஜாவோடே சொல்லு; அதுக்கு உபாயம்,-முன்பே உனக்குத் தந்திருப்பது இரண்டுவரமுண்டே, அவை இரண்டையும் - உன் மகனை அபிஷேகம் பண்ணுவிக்கையும், ராமனைக் காடேறப்போக விடுகையும், என்று வேண்டிக்கொள்; ஸத்ய தர்ம பரனான ராஜாவால் செய்யாதொழியப் போகாதுகாண்" என்று திருவபிஷேகத்துக்கு விக்நமான திருக்திகளைச் சொன்னளிறே.

(கொடியவள் வாய்க்கடியசொல்கேட்டு) இப்படி குப்ஜை சொன்ன வார்த்தையாலே கலங்கி, பின்பு ராஜாவடனே "முன்பு சொன்ன விரண்டுவரமும் எனக்கு இப்போது தரவேணும்; அதாவது - என்மகனை அபிஷேகம் பண்ணுவிக்கையும், ராமனைப் பதிநாலு ஸம்வத்ஸரம் வநவாஸமார்த்தமாகப்போகவிடுகையும்" என்ன, இத்தைக்கேட்டு ராஜா இதுக்கு இசையாமைதோற்றவிருக்க; "அது பதிநாயிரம்ஸம்வத்ஸரம் ஸத்யதர்மத்தைத்தப்பாமல் நடத்திப்போரு

அரு,—நாகாம்பாட்டு. (கூனித்யாதி) சிதகென்றதினர்த்தம் (திருக்திகளை) என்றது. (சொன்னளிறே) என்றவநந்தரம், † "அதென்கை" என்றுகூட்டி, அதாவதென்றத்தை அன்வயித்துக்கொள்வது.

(க) நா-அ. † இது அன்வித்தம்.

http://acharya.org

இவள் 'ரகுபதீகி ஜாஃ - ரகுபதிராமஃ' என்கிறவருடைய முகத்தைப் பார்த்திறே சொல்லிற்று. இவள் அவளிலும் கடியவளிறே. அவளுக்கும் தாஸி இவளிறே.

(சன்றெடுத்தவித்யாதி) "ஐயரைத்தேற்றிப்போகிலீர்" என்ன, "நான் அவரை ஸோகநிவ்ருத்தி பண்ணிக்கொள்ளுகிறேன், புத்தி பேதிக்கிலும் நீர் இப்போதே போம்" என்ற சொல்லைக் கேட்பதாம். லோகரக்ஷணார்த்தமாகவும், தன்னுடைய ஸ்நேஹகார்யமாகவும் பெற்றெடுத்தவள் வார்த்தை கேளாமல் விப்ரலேஷா ஸஹமாநத்தாலே வாடின சராசரங்களை யொழியக் கான்முடுத்த நெறி போனதாம், இதுக்கெல்லாமடி கண்டகரைக்களை கையிறே, விரோதி நிரஸநம் ஒருதலையாலே "தோஷாமுணாமுணாதோஷா- தோஷாகுணகுண தோஷாஃ" என்கிறபடியே தோஷ குணங்கள் மாறும்படியாயிறே யிருப்பது.

ந்தவன் இப்போது ஸத்யத்தை அதிக்ரமிக்கிறன், ஸகலதேவதைகளும் இத்தை அறியுங்கோள்" என்று இவள் கூப்பிட்டவாறே; அவன் செயலாவதற்று அநுமதிபண்ண; அவ்வளவிலே, அவள் ஸுமந்த்ரனைப் போகவிட்டுப்பெருமாளை அழைப்பித்துவிட, அவர் எழுந்தருளி வந்து, சக்ரவர்த்தி கலங்கிக்கிடக்கிற படியைக்கண்டு, "இதுக்கடியென்?" என்று இவளைக்கேட்க, இச்செய்திகளை யெல்லாம் சொல்லி, "உம்மைக்காடேறப்போக விடுவதாக அழைத்து விட்டார், உம்மைக்கண்டவாறே சொல்லமாட்டாமல் கிடக்கிறார்த்தனை; உங்கள் ஐயர் ஸத்யதர்மத்தை நோக்கவும் நீர் அவர்க்கு ப்ரியம் செய்யவும் வேண்டியிருந்தீராகில் அவர் நினைவு நான் சொல்லுகிறேன், நீர் கடுகக் காடேறப்போம்" என்று சொன்ன கொடுமையையுடையளான கைகேயி வாயில் இந்த வெட்டிய சொல்லைக் கேட்டு.

(சன்றெடுத்த தாயரையும் இராச்சியமு மாங்கொழிய) "ஏக புத்ரையான நான் உம்மைப் பிரிந்திருக்கமாட்டேன், கூடப்போருமித்தனை" என்று பின்தொடர்ந்த பெற்றதாயாரான கௌஸல்யாரையும், ஸ்த்ராவரங்களோடு ஜங்கமங்களோடு வாசியறத்தன்

(கான்றெடுத்த) இடைவெளியறச் செறிந்தகடு. (கண்டகர்) ஆஸ்ரித விரோதிகள். ஏவம்ப்ரகார பூதனனவன் நித்யவாஸம் செய்கிறதேஸம். (தேனித்யாதி) தேன்மாறுத மலர்களாலே அலங்கருத மான சோலையென்னுதல், வண்டுகள் மதுபாநம் செய்து களித்து வர்திக்கும் சோலையென்னுதல். (க)"கோல் தேன்பாய்ந்தொழுகும்" என்னுமாபோலே, கொம்பில் தேனென்னுதல்; [சோலைத்திருவரங்கம் கண்டகரைக்களைந்தாளூர்.]

இத்தால் "ஸவ்ஸ்ரஸ்ஸ்வ்ஸ்ஸ்வ்மயஃ - ஸர்வரஸஸ்ஸர்வகந்தஃ" என்கிற பெரிய பெருமாளுக்கு - ஸர்வரஸ ஸர்வகந்த விகாஸ ஸுமநஸ்களாய் ஸுரிகளும், செண்பகமாய் நிற்கும் முழுஷுக்க

யத்தையும் கைவிட்டு. (கான்தொடுத்த நெறிபோகி) (உ) "தெவ நெநவநமஸ்கூ - தேவநேந வநம்கத்வா". என்கிறபடியே காட்டோடு தொடுத்துக்கிடக்கிறவழியே, (கூ) "நெய்வாயவேல் நெடுங் கண்நேரிழையு மிளங்கோவும் பின்புபோக" என்கிறபடியே - பிராட்டியும் இளையபெருமாளும் பின்னே ஸேவித்துக்கொண்டுவர ஸ்ரீ தண்டகாரண்யத்திலே எழுந்தருளி. கண்டகரைக் களைந்தான். (ச) "வஹ்விவஸ்ருஸ்ரீராணி - ஏஷிபஸ்ய ஸரீராணி" என்கிறபடியே ராக்ஷஸர் தின்ற உடம்பைக்காட்ட வந்து நின்ற தண்டகாரண்ய வாஸிகளான ருஷிகளுக்காக, அவர்களை நித்யபீடை செய்து போந்த கண்டகராய் ஜநஸ்தாந வாஸிகளான ராக்ஷஸர் முதலானாரை நிரஸித்தருளினவன் (ஊர்) ஏவம்பூதனனவன் இங்ஙனெத்த விரோதிகளை நிரஸித்து ஆஸ்ரித ரக்ஷணம் பண்ணுகைக்காக நித்யவாஸம் பண்ணுகிற தேசம்.

(தேனித்யாதி) தேன்மரருத மலர்களை யுடைத்தான சோலை. அன்றிக்கே, "தேன்" என்று - வண்டாய், வண்டுகள் மாறுமல் படிந்து கிடக்கிற புஷ்பங்களை யுடைத்தான சோலை என்னுதல்; அன்றிக்கே, (க)"கோல்தேன் பாய்ந்தொழுகும்" என்கிறபடியே - கொம்புகளில் தேன் வைக்கப்பட்டிருப்பதாய்ப் பூமாறுத சோலை

தேனென்றதுக் கிரண்டர்த்தம்-தேனென்றும், வண்டென்றும்.தொடுத்தவென்றதுக்கிரண்டர்த்தம் - மாறுதவென்றும், வைக்கப்பட்டவென்றும், இத்தையெல்லாமருளிச்செய்கிறார்(தேன்மாறுதவித்யாதிவாக்யத்ரயத்தாலே)

(க) தி-மொ-க-கூ-அ. (உ) ரா-பா-உ. (கூ) பெரு-தி-கூ-உ. (ச) ரா-ஆ-கூ-கக

http://acharya.org

மூ:—
பெருவரங்களவைபற்றிப் பிழக்குடைய விராவணனை
உருவரங்கப் பொருதழித்த திவ்வுலகினைக் கண்பெறுத்தானூர்
குரவரும்பக் கோங்கலரக் குயில்கூவுங் குளிர்பொழில்சூழ்
திருவரங்கமென்பதுவே யென்றிருமால் சேர்விடமே. (நி)

ளும் ஸ்த்தாவர ரூபேண ஜின்ரு அடிமை செய்வர்களென்று காட்டு
கிறது. .... (சு)

ஸ்வா;—அஞ்சாம்பாட்டு. (பெருவிதியாதி), ப்ரஹ்மேமஹா
காதிகளாலே பெற்றவரங்களைத் தனக்குத் தஞ்சமாகப்பற்றி இவ்
வாமுள்ளதனையும் நமக்குப்பிழைவாராதென்றுதான் தேவர்ஷிகள்
மூதலானோர்க்கெல்லாம் பிழைகளே செய்துவரும் ராவணனை.
"ராமயதீதி-ராமஃ" என்கிறவர்க்கு ப்ரதியான ராவணனை, (பிழ
யென்னுதல். இப்படியிருந்துள்ள சோலைகளையுடைய திருவரங்க
மென்னும் திருநாமத்தையுடைய வதுவே. .... (ச)

அவ;—அஞ்சாம்பாட்டு. ராவணவதம் பண்ணி, இந்த லோ
கத்தை ரக்ஷித்தருளினவன் வர்த்திக்கிற தேசமிது வென்கிறார்.
வ்பா—(பெருவரங்களவைபற்றி) ப்ரஹ்மாதிகள் கொடுத்தபெ
ரியவரங்களானவற்றைத்தனக்கு பலமாகப்பிடித்துக்கொண்டு, இந்த
வரபலமாய்த்து இவன் அடித்து அழிவுசெய்து திரிகைக்குஹேது.
(பிழக்குடைய விராவணனை) "இவ்வரமுள்ள வளவும் நமக்கு ஒர
ழிவு வாராது" என்று நினைத்து தேவதைகள் ருஷிகள் முதலானு
ரெல்லாரளவிலும் செய்து திரிந்த பிழைகளை யுடையனை ராவ
ணனை. பிழக்கு - பிழை. (க) "ராவணோலோகராவணஃ - ராவ
ணோலோகராவணஃ." என்கிறபடியே லோகத்தை யெல்லாம் பட
அடித்துக் கிடத்து கூப்பிடும்படி யிறே இவன் செய்து திரிவது.

அரு;—அஞ்சாம்பாட்டு. (பெருவரங்களித்யாதி) வரபலம்பிழக்குண்டா
கைக்குஹேது வென்னுமத்தைக் காட்டுகிறார் (இத்தவித்யாதி). இன்னரிடத்
தில் பிழக்கென்னுமையாலே ஸாமான்யமாகச் சொன்னதுக்கு ஹேதுபூர்வகம்
தாத்பர்யமருளுகிறார் (இவ்வரமித்யாதி). அரக்கனை யென்னுதே-இராவணனை
யென்றதுக்குத் தாத்பர்ய மருளிச்செய்து கொண்டு விவரிக்கிறார் (ராவண
இத்யாதி). "ராவயதீதி-ராவணஃ" என்கிறவ்யுத்பத்தி இங்குவிவக்ஷிதமென்று

(க) ரா.

http://acharya.org

க்கு) பிழை, (உருவித்யங்தி) அவனுக்கு ரூபஹாநியாக, அவன் புத்ரமித்ராதிகளில் யுத்தோத்முகரானவர்களை யெல்லா மழித்தவன். தன்னையும் (க) "ஸஹஸைவாஹமஜ்ஞாநாத்-ஸசால சரபஞ்சமு மோக்ஷவீர:" என்னும்படி வெறுங்கை வீரனுக்கு இப்போதாகிலும் செய்தது செய்தானோமோ வென்னும் நசையாலே "போய்வா" என்றது, ரூபஹாநியாய்த்தது போனப்போலே வாராமையாலே யிறே. (அரங்க) என்றது-கழியவென்றபடி.

ஆனாலும் வரச்சொல்லவந்தவனோடு பொருகையும் கொல்லுகை யும், தவறுதலுண்டானாலும், கர்தவ்யமோ வென்னில்; இவன் சேவ கக் கோழையாலே விஜயஸாபேக்ஷனாய் வரமாட்டான். பெருமா னுக்கும் இவனைக்கொல்லுகை குணபாவமன்றோ. ஆனால் கூடின படி யென்னென்னில், பெரியகோபத்தோடேவந்து கொன்று போ வென்று சலிப்பித்துப் போகவிட்ட விஜயத்தோடே நிற்க, அவ ரைக் கால்கட்டினபின் உதறிப்போந்ததிறே யுள்ளது. (இவ்வுலகி னைக்கண் பெறுத்தானூர்) "அஞ்சிலேம்" என்ற இவ்விலங்கை யிலுள்ளார்க்கு ஒரு ரக்ஷகனை யுண்டாக்கிக் கொடுத்தவனென்னு தல். எல்லாலோகத்துக்குண்டானவிரோதியைப்போக்கித் தன்னை யுண்டாக்கிக் கண்பெறுத்து வித்தானூர். கண்ணில்லையிறே தன்

(உருவரங்கப் பொருதழித்து) இப்படியிருக்கிறவனை அழியச் செய்யுமிடத்தில், (உ) "தோள்கள் தலை துணிசெய்தான்" என்கிற படியே - "அகப்படாதவன் அகப்பட்டான், தப்பாமல் கொன்று விடுவோம்" என்று பாராதே, தோள்களைக்கழித்தும் தலைகளைச் சரித்துப் போதுபோக்காக நின்று கொல்லுகையாலே ரூபமான னது அவயவங்கள் சிந்நம் பிந்நமாம்படி பொருது, பின்பு ப்ரஹ் மாஸ்த்ரத்தாலே ப்ராணபர்யந்தமாக அழித்து. (இவ்வுலகினைக் கண்பெறுத்தான்) இந்த லோகத்தைக் கண்பெறுவித்தவன். "கண்" என்று - நிர்வாஹக வஸ்துவைச் சொல்லுகிறது. இத்தால் - விரோதியான ராவணனை நிரஸித்து, அவனாலே நெருக்குண்ட ப்ராணிகளையெல்லாம் ரக்ஷிக்கையாலே. இந்தலோகத்துக்குத் தா னே ரக்ஷகனென்னுமிடத்தை யறிவித்தவனென்கை.

கருத்து. அரங்கவென்றதினர்த்தம் (அவயவங்கள் சிந்நம்பிந்நமாம்படி) என் றது. (நிர்வாஹகவஸ்துவை) என்றது-நிர்வாஹகஸ்துவை யென்றபடி. நிர்வா ஹகவஸ்துவைக்கொடுக்கையாவதென்னென்னவருளுகிறார் (இத்தாலித்யாதி)

(க) ரா யு-ருக-கசo. (உ) தி-வாய்-க-சூ-வ.

http://acharya.org

னைப் பாராதார்க்கு. (க) "யஸ்ஸராமம் நவபஶ்யேத்" – யஸ்சராமம் நபஸ்யேத்" தன்னைப்பாராதார்க்கு கண்கள்வஸவர்தியாகாதாப்போலே தன்னைப்பார்த்தார்க்கும் கண்கள் வஸவர்தியாகாதிறே. (உ) "வ-ம் வாழி - பும்ஸாம்" இவ்விஷப்பாறிக் கண்வளருகிறவனூர். (குரவித்யாதி) குரவு கோங்குமுதலானவ்ருக்ஷங்கள் புஷ்பிதங்களாகவும், குயில்வண்டுகளை யழைத்துக் கூவும்படியாகவும். வண்டின் மூகத்திலொழியப் பூவலராதிறே. குளிர்த்தியையுடைத்தான சோலையாலே சூழப்பட்ட திருவரங்கமென்று; பரமபதத்திலும், வ்யூஹவிபவங்களிலும் மற்றுமுகந்தருளின நிலங்களிலும் எல்லா ஶாஸ்த்ரங்களிலும், ப்ரஸித்தமென்கையாலே "என்பதுவே" என்கிறார். (என்திருமால் சேர்விடமே) என் திருமாலென்று வஸ்துவை நிர்தேஶித்தாப்போலே, அவனுக்குச் சேர்விடமாவதும் இதுவேயென்று நிர்தேஶிக்கிறார். இவர் நிர்தேஶித்த விடத்திலே விரும்பிக் கண்வளருகையாலேயும் என் திருமாலென்கிறார். இவ்வுலகினைக் கண்பெறுத்தானை வென்திருமால் சேர்விடமானவூர் திருவரங்கமென்பதுவே.

இத்தால் முமுக்ஷுக்களும் ஸம்ஸாரிகளும் ஸ்த்தாவரரூபிகளாய் நின்று பெருமாளை ஸேவிக்கப் பெற்றேமென்கிற ஸௌமநஸ்யத்

(குரவுத்யாதி) குரவுகளானவை அரும்பிச் செல்லவும், கோங்குகளானவை யலர்ந்து செல்லவும், குயில்களானவை ஹர்ஷத்தாலேயிருந்து கூவும்படியான குளிர்ந்த சோலைகளாலே சூழப்பட்டிருக்கிற. (திருவரங்கமென்பதுவே) திருவரங்கமென்று ப்ரஸித்தமாயிருக்கிறவதுவே. இத்தால் - அநேக புராண ப்ரஶஸ்த்மாகையாலும் ஆழ்வார்களெல்லாரும் ஒருமிடறாக அருளிச்செய்கையாலு முண்டான ப்ரஸித்தியைச் சொல்லுகிறது. (என்திருமால் சேர்விடமே) ராவணவதாநந்தரம் (ங) "திருமகளோடு இனிதமர்ந்த" என்கிறபடியே—பிராட்டியோடே கூடி ரஸோத்தரனாயிருந்த என்னுடைய ஸ்ரீயஃபதியானவன் பரமபதாதிகளெல்லாவற்றிலுங்காட்டில் விரும்பி, விடாயர் மடுவிலே சேருமாபோலே சேருகிற ஸ்த்தலம்.

"இவ்வுலகினைக் கண்பெறுத்தானை என்திருமால் சேர்விடமான ஊர் திருவரங்கமென்பதுவே" என்று அன்வயம். (ஞ)

(ங) பெரு-தி-க0-எ.

http://acharya.org

பெரியாழ்வார் திருமொழி, ச-ப, அ-தி, சு-பா, கீழுலகில். ககக

மூ.—கீழுலகிலசுரர்களைக் கிழங்கிருந்து கிளராமே
ஆழிவிடுத்தவருடைய கருவழித்த வழிப்பனூர்
தாழைமடலூடுரிஞ்சித் தவளவண்ணப் பொடியணிந்து
யாழினிசைவண்டினங்க ளாளம்வைக்கு மரங்களே. (சு)

தை மதுரபாஷிகளான நம்மாசார்யர்கள் அக்கரைநோக்கின ஜ்ர்த்த ப்ரபந்நரை யழைத்துக்காட்டி இந்த வஸ்துவாக்களோடே சேர்த்து த்ருப்தியை விளைப்பித்துத் தாங்களுமுகந்து வர்த்திக்கும் தேசமென்று காட்டுகிறது. .... (ரு)

ஸ்வா,—ஆறும்பாட்டு. (கீழித்யாதி) மேலுலகில் தேவர்களுக்காகக்கீழுலகிலே வர்த்திக்கிற வஸுரர்களை நிரஸிக்க, அடிக்கெடாமல் வந்தபடியாலே திருவாழியாழ்வானை யேவி அவர்களுடைய கருக்குலைய வறுத்துப்பொகட்டழித்த ஸர்வேஸ்வரன் நித்யவாஸம் செய்கிற தேசம்.

அவ;—ஆறும்பாட்டு. பாதாள வாஸிகளான அஸுரர்களை, தேவர்களுக்காகத் திருவாழியை யேவி, கிழங்கெடுத்துப் பொகட்டவன் வர்த்திக்கிற தேச மிதுவென்கிறார்.

வ்யா,— (கீழுலகிலசுரர்களை) பாதாளலோக வாஸிகளான அஸுரர்களை. பாம்புக்குப் புற்றுப்போலே, என்றுமொக்க அஸுரர்களுக்கு வாஸஸ்தாநமாயிறே பாதாளந்தானிருப்பது. இப்படி யிங்கே யிருந்துவந்து தேவர்களோடே யுத்தம் செய்யாநிற்பர்களாய்த்து. அப்படி அவர்கள் வந்து தேவர்களை அடர்க்குங்காலத்தில், தேவர்களுக்காக நின்று அவர்களை அழியச்செய்யக் கடவனுயிறே ஸர்வேஸ்வரன்றானிருப்பது. இப்படி பலகாலும் வர, அழியச் செய்துவிடச் செய்தேயும், பின்னையும் அடிக்கெடாமல் கிளர்ந்துவரப்புக்கவாறே. (கிழங்கிருந்து கிளராமே) அப்படி அடிக்கிடந்து தளராதபடியாக. (ஆழிவிடுத்த அவருடைய கருவழித்த வழிப்பன்)*கருதுமிடம்பொரும் திருவாழியாழ்வானையேவிவிட்டு, அவர்களுடைய கருவளவாக அழித்துப் பொகட்ட ப்ரதிபக்ஷ நிரஸந ஸ்வபாவன். (ஊர்) பின்பும் அங்ஙனெத்த விரோதிகளை நிரஸிக்கைக்காக நித்யவாஸம் செய்கிற தேசம்.

அரு,—ஆறும்பாட்டு. (கீழிலித்யாதி) அஸுரர்கள்எல்லாலோகங்களிலுமுண்டாயிருக்க, கீழுலகிலென்று விசேஷிப்பானென்னென்ன, வருளிச்செய்கிறார் (பாம்புஇத்யாதி). மேலுக்கவதாரிகை (இப்படி) இத்யாதி வாக்யத்ரயமும். (கருவளவாக) என்றது - கர்ப்பபர்யந்தமாக வென்றபடி, அழிப்பனென்றதுக்கர்த்தம் (ப்ரதிபக்ஷேத்யாதி).

http://acharya.org

மூ.—கொழுப்புடைய செழுங்குருதி கொழித்திழிந்துகுமிழ்த் தெ
பிழக்குடைய வசுரர்களைப்பிணம்படுத்தபெருமானூர் [றிய
தழுப்பரிய சக்தனங்கள் தடவரைவா யீர்த்துக்கொண்டு
தெழிப்புடைய காவிரிவந் தடிதொழுஞ் சீரரங்கமே. (எ)

(தாழையிடாதி) தாழைமடலுக்குள்நெருங்கமுழுகி, அயற் பூவிலுண்டான வெள்ளைச்சுண்ணமணிந்த வுடம்போடே கர்வித்து யாழ்நரம்பில் கிளம்பின த்வனியால் வந்த விசைபோலே வண்டினங்களானவையாளத்தி வைக்கும்படி தாழை முதலான சோலையையுடைத்தான திருவரங்கம் கருவழித்த வழிப்பனூர்.

இத்தால் தூராத்கர்திகளாய், ஸுத்தஸ்வபாவரான ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுடைய ஸ்ரீ பாதரேணுவை ப்ரபந்நரானவர்கள் ஸிரஸா வஹித்து தர்ஸநஸ்பர்சையறிந்து ஆநந்தநிர்ப்பரராவர்களென்று காட்டுகிறது. ... ... (கூ)

ஸ்வா; — ஏழாம்பாட்டு. (கொழுப்பிடாதி) நிணம்கொழு

(தாழைமடலூடுரிஞ்சி) மலரத்தொடங்குகிற தாழம்பூமடலினுள்ளேபரிமளத்தில் லோப(ஹ)த்தாலே உடம்பைஉரோஜிக்கொண்டு புகுந்து. (தலைவண்ணப் பொடியணிந்து) அதினுள்ளிலுண்டான வெளுத்த நிறத்தையுடைத்தான சுண்ணத்தை உடம்பெங்கும் அணிந்துகொண்டு. (யாழினிசை வண்டினங்கள் ஆளம் வைக்கும்) அந்த ஹர்ஷப்ரகர்ஷத்தாலே, யாழோசைபோலே யிருக்கிற இனிய இசையையுடைய வண்டினுடைய திரள்களானவை பாடுகைக்கு அடிக்கொண்டு "தென, தென" என்று ஆளத்தி வையாநிற்கு மரங்களே. .... (கூ)

அவ.—ஏழாம்பாட்டு. லோகபீடை பண்ணித்திரியும் பாபரான அஸுரர்சரீர நிஷ்பிரத்துப் பொகட்டவன் வர்த்திக்கிற தேசமிதுவென்கிறார்.

வ்யா.— (கொழுப்புடைய செழுங்குருதி) ஊட்டுப்பன்றி

தீரக்கழியவலர்ந்த தாழம் பூவினுள்ளே யுரோஜிக்கொண்டு போகவேண்டாமையாலருளிரூர் (மலரவித்யாதி), உரிஞ்சி யென்றதினர்த்தம் (உரோஜிக்கொண்டு)என்றது; அதாவது-தேய்த்துக்கொண்டென்றபடி. (யாழ்)வீணை நரம்பு. ... ... (க)

(கொழுப்பிடாதி) ஊட்டுப்பன்றி-ஆஹாரமிட்டு

http://acharya.org

பெரியாழ்வார்திருமொழி,ச-ப,அ-தி,எ-பா,கொழுப்புடைய.ககக

த்துச் செருக்கும்படியாகவிறே ஊட்டியிட்டாப்போலே ஸ்ரீ
ரக்களை வரபல புஜபலங்களாலே வளர்த்துப் பிழைசெய்து பொரு
கிற மலைபோலே யிருக்கிற வலியரர்களுடைய ஸ்ரீரக்களை (க)"பிள
வெழவிட்ட குட்டம்" என்னும்படி குத்திப்பிளக்க, ஊற்றுமாரு
மல் ரக்தம் கிளம்பி நிலத்திலே யிழிந்து குமிழியெழக் குதித்தலை
யெறியும்படி. (பிணம்படுத்த பெருமானூர்) பிணமாக்கின ஸர்வேஸ்
வரன் நித்யவாஸம் செய்கிற தேசம்.

(தழுப்பித்யாதி) நால்வரிருவர் தழுவினாலும் கைக்கடங்காத

லே நிணம் கொழுக்கும்படி போஷகபதார்த்தங்களை ஜீவித்து
உடம்பை வளத்துக்கொண்டு திரிகையாலே, ரக்தமும் கொழுப்
புடைத்தாய் அழகாயிருக்குமிறே; அத்தைப்பற்ற "கொழுப்
புடைய செழுங்குருதி" என்று அருளிச் செய்கிறார். (கொழித்
திழிந்து குமிழ்த்தெறிய) இப்படியிருந்துள்ள ரக்தமானது ஊற்று
மாறாமல் கிளர்ந்து அருவி குதித்தாப்போலே நிலத்திலே யிழிந்து
குமிழி கிளம்பி அலையெறியும்படியாக, (பிழக்குடையவசுரர்களை)
லோகத்தை யடைய பீடித்துக்கொண்டு திரியும் பிழைகளையுடைய
யரான அஸுரர்களை. இக்கால் அஸுர யோனியில் பிறந்தா ரெல்
லாரையும் நிரஸிக்கவேணுமென்னும் நிர்ப்பந்தமில்லையிறே, அவர்
கள் செய்த பிழைகளைக் கணக்கிட்டே நிரஸிக்கு மென்னுமிடம்
தோற்றுகிறது. (பிணம்படுத்த பெருமானூர்) இப்படி யிருக்கிற
வர்களை நிரஸிக்கிற விடத்தில், அங்கவைகல்யங்களைப் பண்ணி
விடுதல், குற்றுயிராக்கிவிடுதல் செய்கையன்றிக்கே, நிரந்வயநிராஸ
மாக்கிவிட்ட ஸர்வேஸ்வரன் நித்யவாஸம் பண்ணுகிற தேசம்.

(தழுப்பரிய சந்தனங்கள் தடவரைவாயீர்த்துக்கொண்டு)

வளர்த்தபன்றி.(நிணம்) மாம்ஸம். (ஜீவித்து) புஜித்து. (கொழுப்புடைத்தாய்)
என்றது-ஸம்ருத்தியையுடைத்தா யென்றபடி, கொழுத்தென்றதினர்த்தம்
(ஊற்றுமாறாமல் கிளர்ந்து) என்றது. எறியவென்றதுக்கர்த்தம் (அலையெறி
யும்படியாக) என்றது. (குற்றுயிர்) குறைந்த ப்ராணன். நிரந்வயநிராஸ
மாவது-நிச்சேஷமாக நஸிக்கை.

"தடவரைவாய் தழுப்பரிய சந்தனங்களை யீர்த்துக்கொண்டு" என்றச்

(க) தி-மெ-கக-சு-மு.

http://acharya.org

மூ.—வல்லெயிற்றுக் கேழலுமாய் வாளெயிற்றுச் சீயமுமாய்
எல்லியில்லாத் தரணியையுமவுணனையு மிடந்தானூர்
எல்லிபம்போ திருஞ்சிறைவண்டெம்பெருமான்குணம்பாடி
மல்லிகைவெண் சங்கூதும் மதிளரங்க மென்பதுவே. (அ)

படி இடமுடைத்தான மலைமேலே நின்று வளர்ந்த சந்தனமரங்களை வேர்பறிய வகழ்ந்து ஈர்த்துக்கொண்டு "இது பெரிய பெருமாளுக்குச் சாத்துப்படியாம்" என்று தெளிந்து காவேரியானது வந்து திருவடிகளிலே ஸமர்பித்துத் தொழாநிற்கும்படி சீரிதான திருவரங்கமென்கிறார்.

இத்தால் அங்கு வர்த்திப்பாரெல்லாம் நல்ல பதார்த்தம் கண்டால் பெரிய பெருமாள் திருவடிகளிலே நிருபாதிகமாக ஸமர்பித்துத் திருவடி தொழுவர்களென்கிறது. ... ... (எ)

ஸ்வா;—எட்டாம்பாட்டு. (வல்லித்யாதி) வலிய எயிறுகளையுடைய ஸ்ரீவராஹமும், ஸ்ரீநரஸிம்ஹமுமாய், (எல்லியில்லாத்

பெரிய மலையிடத்திலே வளர்ந்து, ஒருவரிருவரால் தழுவ வரிதாம்படி யிருக்கிற சந்தனமரங்களை வேரோடே அகழ்ந்து இழுத்துக்கொண்டு. (தெழிப்புடைய காவிரிவந்தடிதொழும்) "இத்தைக்கைக்கொண்டருளவேணும்" என்னுமாபோலே யிருக்கிற முழங்கின த்வனியையுடைய காவேரியானது, ஆகரத்தோடே வந்து, தான் கொண்டுவந்த சாத்துப்படியையும், பெரிய பெருமாளுக்கு ஸமர்ப்பித்துத் திருவடிகளைத் தொழாநிற்கும். (சீரரங்கமே) இப்படி யிருந்துள்ள சிறப்பை யுடைத்தான அரங்கமே. .... (எ)

அவ,—எட்டாம்பாட்டு. ஸ்ரீவராஹமும் ஸ்ரீநரஸிம்ஹமுமாய் பூம்யுத்தரணமும் ஹிரண்யவிதாரணமும் பண்ணினவன்வர்த்திக்கிற தேசமிது வென்கிறார்.

வ்யா.—(வல்லெயிற்றுக் கேழலுமாய்) வலிதான எயிறுகளையுடைய வராஹமுமாய். * எயிற்றுக்கு வன்மையாவது (க) "உளங்கிடந்து எயிற்றிற்கொண்ட" என்கிறபடியே அண்டபித்தியிலே

வயித்தர்த்தமருளுகிறார் (பெரியவித்யாதி). (அகழ்ந்து) என்றது-பிடுங்கிக்கொண்டென்றபடி. தெழிப்பென்றதினர்த்தம் (முழங்கினத்வனி) என்றபடி

http://acharya.org

பெரியாழ்வார்திருமொழி, ச-ப, அ-தி, அ-பா, வல்லெயிற்று. ககஙஞ
வ்யா;—

ஓட்டின் பூமியை மறுபாடுருவக்குத்தி யிடங்தெடுத்து, தன்பக்கலி
லே தரிக்கத்தக்க பலம். * கேழலாகவேண்டிற்று, ப்ரளயங்கதை
யான பூமியை யெடுக்கும்போது நீருக்கும் சேற்றுக்கும் இருயாத
வடிவுகொண்டு எடுக்கவேண்டுகையாலே. நீரும் சேறும் காணப்
பணைக்கும்படியிறே வராஹஜாதியிருப்பது.

"ஆய்" என்றது - அவ்வவதாரத்தில் புரையற்றிருக்கை. மா
யாம்ருகத்தை மோந்துபார்த்து "ராக்ஷஸகந்தமுண்டு" என்றுவெரு
வியோடிப் போயிற்றினவிறே மற்றுண்டான ம்ருகங்கள்: அப்
படியன்றிக்கே, ஜாதீயங்கள் மோந்துபார்த்து "தன்னினம்"
என்று விஸ்வஸிக்கும்படியிருக்கை. மநுஷ்யயோநியிலே அவதரித்
தவிடத்தில்ஈஸ்வரத்வாபிமாநகந்த(மாத்ர)மற்று(க)"கூ-தூ நம்ரோ நா-
ஷம்ஜெ-ரூ - ஆத்மாநம் மாநுஷம் மந்யே" என்றிருந்தாப் போலே
யாய்த்து, திர்யக்யோநியிலே அவதரித்தாலு மிருக்கும்படி. (உ)
"மானமிலாப்பன்றியாம்" என்றதிறே - இவர் திருமகளார். * மான
மிலாமையாவது - ஈஸ்வரத்வாபிமாநம் மறந்தும் இல்லாதபடியி
ருக்கை. "வராஹகல்பம் வாராகிற்கச் செய்தே, 'ஸ்ரீவராஹநா
யனார்க்கு முத்தக்காசை யமுது செய்விப்பது' என்று கிடந்தாய்,
'இதென்ன மெய்ப்பாடுதான்!' என்று நஞ்சீயர் வித்தராயருளுவர்"
என்று ப்ரஸித்த மிறே.

(வாளெயிற்றுச் சியமுமாய்) ஒளியையுடைத்தாள எயிறுகளை
யுடைய வித்ஹமுமாய். கீழ், "வல்லெயிறு" என்றார் - பூமியை
யெடுக்கத்தக்கபலம் சொல்லுகைக்காக; இங்கு, "வாளெயிறு"
என்றார் - அழகுக்குடலாகையாலே. (ஈ) "அலர்த்தபேழ்வாய் வா
ளெயிற்றேறு கோளரியாய்" (ச) "ஏய்ந்தபேழ்வாய் வாளெயிற்.

அரு:—எட்டாம்பாட்டு. (வல்லெயிறித்யாதி) பணைக்கை - பெருக்கை
யாய், உத்ஸாஹிக்கை யென்றபடி.

புரையற்றிருக்கையை விவரிக்கிறார் (மாயாம்ருகேத்யாதி). ஸாதர்ம்
யத்ருஷ்டாந்த மருளுகிறார் (மநுஷ்யேத்யாதி). (முத்தக்காசை) கோரைக்
கிழங்கு. (அழகுக்குடலாகையாலே) என்றதுக்குவிரோதி நிரஸநத்துக்கு நகங்
களே யாகையாலே, எயிறு அழகுக்கே உடலென்றுகருத்து.

(உ) ரா-யு-கூ-ஸ்ர (உ) நா-தி-க-ஷ. (ஈ) தி-மொ-க-எ-உ.
(ச) தி-மொ-க-எ-ஈ.

http://acharya.org

ககக்ஷ பெரியாழ்வார்திருமொழி, ச-ப,அ-தி, அ-பா,வல்லெயிற்று.

வ்யா:—

ரோர் கோளரியாய்" என்று இவ்வவதாரத்துக்கு எயிறு சொல்லு மிடமெல்லாம் அழகுக் குடலாகவிறே சொல்லுவது. "ஸ்யம்" என்றது - நரஸிம்ஹமென்றபடி. "தேவாதிசதுர்விதஜாதியிலும் ஒன்றிலும் படக்கடவேனல்லேன்" என்று அவன்கொண்டவரத்துக்கு விரோதமற அழியச்செய்கைக்காகவிறே இவ்வவதாரமாகவேண்டிற்று. (க) "நரஸ்யாயர்த்தநாஸ்ஸிம்ஹஸ்யாயர்த்தமாஸுயோ-நரஸ்யார்த்ததநும் க்ருத்வா ஸிம்ஹஸ்யார்த்ததநும்ததா." என்னும்படியிறே அப்போது அவதரித்தது. ஆகையாலே கேவலம் ஸிம்ஹமென்றாலும் நரஸிம்ஹமென்னுமிடம் அர்த்தாக்ஷிப்தமாய் வரும்.

"ஆய்" என்கிறவிது - இப்படி இரண்டு வடிவையும் சேர்த்துக்கொண்டு வந்தவிடத்தில் சேராச்சேர்த்தியா யிருக்கையன்றிக்கே, சேர்ப்பாலும் கண்டசர்க்கரையும் சேர்ந்தாப்போலே ஒன்றுக்கொன்று ரஸாவஹமாய்ச்சேர்ந்து, அதுபவிப்பார்க்கு அத்யந்த போக்ய மாயிருக்கையாலே. (உ) "அழகியரன் தானே யரியுரு வன்றனே" என்றாரிறே திருமழிசையாழ்வார். அங்காக்ஷவாயும் மோரூந்த முகமும் காமடிக்கொண்டவதடியும் குத்துமுறுக்கினகையும் அதிர்ந்த அட்ட ஹாஸமுமாயிக்கிற விருப்பிறே இவர்க்கு அழகிதாய்த் தோற்றுகிறது. ஆஸ்ரிதவிரோதி நிரஸநார்த்தமாகக்கொண்ட வடிவாகையாலே, அவ்வடிவும் அதிலுண்டான வ்யாபாரங்களுமெல்லாம், பகவத்குணஜ்ஞராக முடையவர்களுக்கு அழகுக் டலாய்த் தோற்றுமிறே.

(எல்லையில்லாத் தரணியையு மவுணனையும்) எல்லையில்லாத

(சேர்ப்பால்) குழம்புப்பால், யேமென்றத்தால் நரஸிம்ஹமென்று தோன்றுகையாலே, அப்போதைபிலாகாரம்பயத்துக்குடலாயிருக்க, அழகுக்குடலாய் ஆந்தகரமாயிருக்குமோவென்னவருளுகிறார் (அக்காந்தவித்யாதி). (அக்காந்த வாயும்) நிறத்தவாயும், (மோரூந்த) தூறுமண்டின, (இவர்க்கழியதாகத்தோற்றுகிறது) என்றது - ப்ரேமாதிஸயமுடையராகையாலே அழகாய்த்தோற்றுமென்றபடி, இத்தை விவரிக்கிறார் (ஆஸ்ரிதேத்யாதி).

அவுணனை நிரஸிக்கை ஓரதிஸயமாக வேண்டி எல்லையில்லாவென்றத்தை இங்குமன்வயித்து அர்த்தமருளுகிறார் (எல்லையில்லாதவித்யாதி), அவு

(க) ப்ரஹ்மபுராணம். (உ) சு.திருவ-உஉ.

http://acharya.org

தரணியையும்) முழுகி எல்லைகாணவொண்ணுமல் பாதாள கதை யான பூமியையும், ப்ராதிகூல்யத்துக்கு எல்லை காணவொண்ணுத படியான பாகவதாபசாரத்தையும் விளைத்துக்கொண்ட ஹிரண் யனையும்-கொம்பாலும், திருவுகிராலும் இடந்தானூர்.

பரப்பையுடைய பூமியையும், எல்லையில்லாத பெருந்தவத்தை யுடையனான ஹிரண்யாஸுரனையும். பூமிக்கு எல்லையில்லாமை யாவது – த்வீபங்களும் ஸமுத்ரங்களும் போலன்றிக்கே, எல்லாம் தன்னுள்ளேயாம்படி பஞ்சாஸத்கோடி விஸ்தீர்ணமாயிருக்கை. ஹிரண்யனுடைய தபஸ்ஸுக்கு எல்லையில்லாமையாவது – இவன் கொண்டவரம் ஒரொன்றே அவதி காணவொண்ணுதபடியிருக்கை. (இடந்தான்) திருவெயிற்றிலும் திருவுகிராலும் இடந்தவன். திரு வெயிற்றிலே பூமியை யிடக்கையாவது - அண்டபித்தியினின்றும் ஒட்டுவிடுவித்தெடுக்கை. திருவுகிராலே ஹிரண்யனையிடக்கையா வது. (க) "பொன்னன் பைம்பூண்நெஞ்சிடந்து" என்கிறபடியே- தேவர்களுடைய வரபலத்தாலே பூணகட்டியிருக்கிற மார்வை, அகவாயில் ரக்தம்குதிகொண்டு (உ) "இவ்வையமூடு பெருகீரில் மும்மைபெரிதே" என்கிறபடியே எங்கும் பெருகும்படியாக (உ) "பிள்வெழவிட்டகுட்டம்" என்னும்படி இருபிளவாக்குகை.

ஆக, ஹிரண்யாகூநனும் ஹிரண்யனுனும் ப்ரணயிநியான பூமிப்பிராட்டிக்கும் பக்தனான ப்ரஹ்லாதனுக்கும் வந்த ஆபத்துக் களை இரண்டவதாரமாய் வந்து போக்கினபடி சொல்லிற்று. ஸ்ரீவ ராஹமாய் ஸ்ரீ பூமிப்பிராட்டிக்குப்பண்ணின ரக்ஷணம், அல்லாத ரக்ஷணங்கள் போலன்றிக்கே முக்யமான ரக்ஷணமிறே எல்லார்க் குமேற. ஸ்ரீந்ருஸிம்ஹமமாய் ப்ரஹ்லாதனுக்குபண்ணின ரக்ஷண

ணனை இடந்தப்போலே பூமியையிடந்ததென்று தோற்றுணைக்காக இரண் டையும் விவரித்துக்காட்டுகிறார் (திருவெயிற்றிலேயித்யாதி). இரண் டபதார்த்தங்களும் ஆஸ்ரிதோபகாரமானபடியைக் காட்டுகிறார் (ஆகவித்யாதி). (முக்யமான) என்றது-சாது, ப்ரதாநமான வென்றும், முகஜ்யமானவெயிற் றிலே வந்த ரக்ஷணமென்றும். (எல்லார்க்குமேற) என்றது - எல்

(க) தி-மொ-சு-ச. (உ) தி-மொ-க-ச-ச.

http://acharya.org

(எல்லியித்யாதி) வந்த்யா காலமான ராத்ரியிலே முகுளித மான மல்லிகைப்பூக்களின்மேலேயிருந்து மதுபாநம் பண்ணும் பெரிய சிறகையுடைத்தான வண்டுகளின் த்வநிதூய்தாக வெருத்த சங்கத்தை யூதிநப்போலே யிருப்பதான கொடிபடர்ந்த சோலை களாலும் திருமதிள்களாலும் சூழப்பட்ட திருவரங்கம் - (அவுண மும், எல்லார்க்கும் கைகண்டு தெளியலாம்படி யிருக்கு பதிகீறை. (ஊர்) இப்படி நித்யாஸ்ரிதையான பிராட்டியோடு இன்று ஆஸ்ரயித்த ப்ரஹ்லாதனேடு வாசியறத்தன்னை அழியமாறிவந்து ரக்ஷித்தவனை, பின்புள்ளாரையும் ரக்ஷிக்கைக்காக நித்யவாஸம் பண்ணுகிற தேசம்.

(எல்லியம்போதிருந் திறைவண்டு எம்பெருமான் குணம் பாடி) (க) "அறுகால் வரிவண்டுகளாயிரநாமஞ்சொல்லி, சிறுகாலைப் பாடும்" என்றாரே அங்கே, இங்கே இப்படி யருளிச் செய்கிறார். இத்தால் - திவ்யதேசங்களில் வர்த்திக்கும் வண்டுகளானவை, காலாதிகுணமாகப் பண்களிலே பகவத்குணங்களை கியமேக பாடும் படி சொல்லுகிறது. (எல்லியம்போது) அந்தியம்போதிலே. இருந் திறைவண்டு - பெரியசிறகை யுடைத்தான வண்டுகளானவை. பகவத்ப்ரவணமான விஷயங்களினுடைய ரூபகுணங்களும் உத்தேச்யமென்று இருக்குமவராகையாலேயிறே இவற்றினுடைய சிறகை வர்ணித்துக்கொண்டருளிச்செய்கிறார். (எம்பெருமான் குணம் பாடி) ஸர்வஸ்வாமியான பெரியபெருமாளுடைய, கீழ்ச்சொன்ன ஆஸ்ரிதரக்ஷணங்களா லுண்டான திவ்யகுணங்களை ப்ரீதி ப்ரகர்ஷத்தாலே பாடி.

(மல்லிகை வெண்சங்கூதும்) மல்லிகைப்பூவாகிற வெள்ளிய சங்கை ஊதாநிற்கும். அதாவது - ஸாயங்கால புஷ்பமான மல்லிகையினுடைய பூவை அது இருந்து ஊதும்போது, அந்தப்பூவானது அலருவதற்கு முன்பு தலைகுவிந்து மேல்பருத்துக் காம்படி நேர்ந்து வெளுத்த நிறத்தையுடைத்தாய் சங்குபோலே யிருக்கையாலே, வெள்ளிய சங்கை இருந்து ஊதுமாபோலே யிருக்குமாய்

லார் நெஞ்சிலும்படவென்றபடி. (கைகண்டு) என்றதும்-சாடி, ப்ரத்யக்ஷித்தென்றும், மார்வைப்பிளந்த கையைக்கண்டென்றும், (நேர்ந்து) என்றது-ஸூக்ஷ்ம

(க) சு-உ-அ-

http://acharya.org

பெரியாழ்வார்திருமொழி, சு-ப, அ-தி, கூ-பா, குன்றுடு. ககக

மூ;—

குன்றுடு கொழுமுகில்போற் குவளைகள்போற்குரைகடல்போ
கின்றுடு கணமயில்போல் நிறமுடைய நெடுமரஞர் [ல்
குன்றுடு பொழில்துழைந்து கொடியுடையார் முலையணவி
டன்றுடு தென்றலுலா மதிளரங்க மென்பதுவே. (கூ)

னையு மிடந்தாஞர். பெரிய பெருமாளுடைய திவ்ய குணங்களைப் பாடி யநுபவிப்போலேயிறே கர்வத்தாலே மேலேபறப்பது, பூவின் மேலே வண்டுகள் வருவதாயிருப்பது.

†இத்தால் ஸ்ரீபாஞ்சஜந்யத்துக்கும் ஆர்த்தப்ரபந்நருக்கு முண்டான ஸம்பந்த ப்ராதாந்ய ப்ரகாசத்தைக் காட்டுகிறது. .... (அ)

அவ;—ஒன்பதாம்பாட்டு. (குன்றுடித்யாதி). பரத்வாதிகளை உபமாநத்வாரா கோயிலிலே அருளிச்செய்கிறார்.

ஸ்வர;—(குன்றுடித்யாதி) பர்வதாக்ரத்திலே மிகவும் நீர் கொண்டெழுந்து வஞ்சரிக்கிற மேகம்போலேயும், அப்போதலர்ந்த குவளைகள் போலவும், மிக்க வாரவாரத்தை யுடைத்தான கடல் போலவும், வர்ஷாவில் வஞ்சரித்து நின்றுடுகிற மயில் திரள்போல

தது. அத்தைப்பற்ற இப்படி யருளிச்செய்கிறார். (மதிளரங்கமென் பதுவே). இப்படியிருக்குள்ள சோலைச் சிறப்பையுடைத்தாய் அரணைக் போரும்படியான திருமதிளையுடைத்தா யிருக்கிற திருவரங்க மென்பதுவே. ... ... (அ)

அவ;—ஒன்பதாம்பாட்டு. அநேக திருஷ்டாந்தமிட்டுச் சொல்லவேண்டும்படியான விக்ரஹ வைலக்ஷண்யத்தையுடையனாய் ஆர்ரித வ்யாமுக்தனைவன் வர்த்திக்கிற தேசமிது வென்கிறார்.

வ்யா.—(குன்றுடு கொழுமுகில்போல்) கழுத்தே கட்டளை யாக நீரைமுகந்து, போகமாட்டாதே மலையின் உச்சியிலே சார்ந்த மேகம்போலேயும். (குவளைகள்போல்) கண்ணாலே கண்டநு பவிக்கும் குவளைகள் போலேயும். (குரைகடல்போல்) அநுபவித்து முடிக்கவொண்ணாமைக்கு கோஷிக்கிற கடல்போலேயும். (நின்றுடுகணமயில்போல்) வைத்தகண் வாங்கவொண்ணாமைக்கு மா யென்றபடி.

அரு;—ஒன்பதாம்பாட்டு. (குன்றுடித்யாதி) "கொழுமுன்றுடு" என். அந்வயித்து கொழுவென்றது-ஜலஸம்ருத்தியைச் சொல்லுகிறதாகித் தாத் பர்யமருளுகிறார் (கழுத்தேயித்யாதி).

† (பா) ஷட்பதகிஷ்டராய் பகவத்குணங்களுக்குப் போக்குவிடுமவர்களுக் கும் சுத்தஸ்வபாவராணஸுமநஸ்க்களுக்கு முண்டானசேர்த்தி சொல்லுகிறது.

http://acharya.org

வும்- (நிறமித்யாதி) திருநிறத்தையும் மிக்க வ்யாமோஹத்தையு முடைய பெரிய பெருமாள் நித்யவாலம் செய்கிற வூர்.

(குன்றித்யாதி) மலயபர்வதத்தில் பொழில்களுடே நுழைந்து அவ்குக்கைப் பரிமளத்தைக் கொடுபோந்து. (கொடியிடையார் மூலியணவி) வல்லி ஜாதக்கொடிபோலேயிருக்கிற இடையையுடைய ஸ்த்ரீகளுடைய மூலைகளில் அங்காகக பரிமளத்தையளைத்துகொண்டு போந்து, (மன்றுடுதென்றலுலா) இளந்தென்றல் பசுங்கொழுந்

ஹர்ஷத்தாலே நின்று ஆடாநின்றுள்ள மயில் திரள்போலேயும், (நிறமுடைய) வடிவழகையுடைய. நிறம்-அழகு. அன்றிக்கே, திருமேனியில்நிறந்தன்னையே சொல்லிற்றாகவுமாம். கண்டகண் மயிர்க்குச்சியிடும்படியான குளிர்த்திக்கு-நீர்கொண்டெழுந்த காளமேகத்தின் நிறத்தையும், நெய்ப்புக்கு-குவளைப்பூவின்நிறத்தையும், இருட்டிக்கு-கடலின் நிறத்தையும், புகர்ப்புக்கு-மயில் கழுத்தின்நிறத்தையும் த்ருஷ்டாந்தமாகச் சொல்லுகிறதென்று நியமித்துக்கொள்ள வேணும். ஒன்றே உபமாநமாகப் போருவதல்லாமையாலே அங்கும் இங்கும் கதிர்பெறுக்கிச் சொல்லுகிறார். (நெடுமாலூர்) (க) "ஊதாநாழி - பக்தாகாம்" என்கிற படியே - இவ்வடிவழகை ஆஸ்ரிதர்க்கு முற்றூட்டாகக்கொடுக்கும் நிரதிசய வ்யாமோஹத்தையுடையவன் நித்யவாலம் பண்ணுகிற தேசம்.

(குணறித்யாதி) (உ)"தென்னன் பொதியில் செழுஞ்சந்தின் தாதளைந்து" என்கிறபடியே மலயபர்வதத்தில் சந்தக வ்ருக்ஷங்களையுடைய பொழில்களுடே நுழைந்து அங்குண்டானபூக்களின் தாதுகளை அளைந்து அரிமிதியான பரிமளத்தைக் கொய்து கொண்டு போந்து. (கொடியிடையார் மூலியணவி) நேர்மைக்கும் நுடங்குதலுக்கும் கொடிபோலே யிருக்கும் இடையையுடையரான ஸ்த்ரீகளுடைய சந்தக குங்குமாத்யலங்கார யுக்தமான மூலைகளை ஸ்பர்ஶித்து அங்குண்டான பரிமளத்தையும் அளைந்துகொண்டு போந்து (மன்றுடுதென்றலுலா) அது கைபுகுந்த கர்வத்தாலே வெளிநிலத்திலே புறப்பட்டு மன்றுகளிலுடே தென்றலானது உலாவா

(அரிமிதியான) அரிமிதியடித்த கெல்லுபோலே கல்லதானவென்றபடி. (கொய்துகொண்டு) சேரப்பிடித்துக்கொண்டு, (நுடங்குதலுக்கும்) சலிக்கைக்கும், (மன்றுகளிலுடே) சாலச்சந்நிமத்தியே. ... ... (கூ)

(உ) பெரி-திரும-அந்.

http://acharya.org

மூ.—பருவரங்களைவபற்றிப் படையாலித் தெழுந்தானைச்
செருவரங்கப் பொருதழித்த திருவாளன் திருப்பதிமேல்
திருவரங்கத் தமிழ்மாலை விட்டுசித்தன் விரித்தனகொண்டு
இருவரங்க மெரித்தானை யேத்தவல்லா ரடியோமே. (கo)

தானது உள்புகப்பெறுமல் மன்றிலே நின்று தடுமாறி உலாவா நின்றது. இதின்வரவுபார்த்துப் படுக்கைபடுப் பாரில்லையிறே அவ்வூரில். (க) "பற்றிலார் பற்ற" (உ)* அற்றபற்றர் சுற்றிவாழுரிறே" இதுபுறம்பே நின்றுலாவுமதொழியச்செய்யலாவதில்லையிறே; பெரிய பெருமாளாஜ்ஞை கடையாடுகிறவூரிலே காமனாஜ்ஞை கடையாடாதே; இது புகுராமைக்கிறே மங்களாசாஸந பரர் திருமதிளிட்டது. உள்ளிருப்பார் மங்களாசாஸநபரரையிறே. (ங) "கண்ட கண்கள்மற்றொன்றினைக்காணே" என்றிறே அவர்களிருப்பது. (கூ) அவ;—நிகமத்தில், இத்திருமொழிகற்றார்க்குப்பலம்சொல்லித் தலைக்கட்டுகிறார்.

ஸ்வா;—(பருவராமித்யாதி) ப்ரஹ்மேஶாதிகள் பக்கலிலே மேலெழச்சிலவரங்களைப் பெற்று அதுதான் விஶேஷணபர்யந்த மென்னு மறியாதே அத்தாலே தானும் தன் பரிகரமும் பெரிய கர்வத்தோடேயுத்தேர்முகனாய் வந்தவனை. (செருவித்யாதி)யுத்த நிற்கும். (மதிளரங்கமென்பதுவே) இப்படி தென்றலுலாவுதுமாய் அரணுகப்போரும் மதிளையுடைத்தான அரங்கமென்பதுவே. (கூ) அவ;—நிகமத்தில், இத்திருமொழியைக் கொண்டு பெரிய பெருமாளை யேத்துமவர்கள்விஷயத்தில் தமக்குண்டான ஶேஷத்வ ப்ரதிபத்தியை யருளிச்செய்கிறார்.

வ்யா;—(பருவரங்களைவபற்றி) ப்ரஹ்மாதிகள் பக்கலிலே பெற்ற பெரியவரங்களானவற்றைத் தனக்கு பலமாகப்பிடித்து. (படையாலித்தெழுந்தானை) (ச) "தான்போலுமென் றெழுந்தான்" இத்யாதிப்படியே தன்னைப்போலப் பெரிய நினைத்து, யுத்தவிஷயமாக கர்வித்துக் கிளர்ந்துவந்த ராவணனை. (செருவரங்கப் பொரு

அரு.—பத்தாம்பாட்டு. (பருவித்யாதி) ஆழ்வாரைப்போல்வார் ஶேஷத்வப்ரதிபத்திபண்ணும்படி "சூழ்ந்திருந்தேத்துவர்" என்கிறபடியே இத்திருமொழி கற்றார்க்குப் பெரிய பெருமாளை அநுபவித்துக்கொண்டு இத்திருமொழியாலேத்துகையே பலமென்று திருவுள்ளம்பற்றி யருளுகிறார் (நிகமத்தில்

க) இ-வாய்-எ-உ-எ. (உ) இ-சு-வி-இ. (ங) அமல-கo. (ச) இ மொ சு-சு.

http://acharya.org

ந்யாயம் கடத்தமாட்டாதபடி அவனைச்சலிப்பித்து "போவா" என்றழித்த வீரஸ்ரீயையுடையவன் நித்யவாஸம்செய்கிறவூர். (கண்டகைக்கனைத்தாணூர்) (உ)"நஞ்சேவகனர் மருவிய-மதிள் திருவரங்கம்பெரியகோயில்" என்கிறதிருப்பதிமேல். பத்துப்பாட்டும் திருவரங்கம் வருகையினாலே; விஷ்ணுசித்தன் விரித்த திருவாய்கத்தமிழ் மாலைகொண்டு, விரோதிநிரஸந ஸீலராயிருக்கிறபெரியபெருமாளை ஏத்தவல்லார்; இவர் தம்மைப்போலே மங்களாஸாஸநபரராய் இவரபிமாநத்திலே ஒதுங்கி ஏத்தவல்லார்க்கடியோமே என்கிறார். இவருடைய *பயிலும் சுடரொளி * நெடுமாற்கடிமை முதலாயுள்ளனவெல்லாம் ஓதிறே. (ஊ)"காணுமுனக்குப்பழவடியேன்" என்றவிடத்திலேபெறுதருறைதோ (ஙு)"எந்தம்மை விற்கவும் பெறுவார்களே" என்றவிடத்திலே போஷத்வம் தோன்றுத பாரதந்த்ர்யத்தாலும் ஸந்தோஷம் விளையாமல் பாகவத போஷத்வம் தோன்ற "ஏத்தவல்லாரடியோமே" என்றருளிச் செய்தது இங்கேயிறே.

இருவரங்கமெரித்தானென்றது-மது கைடபர்களை. அதுவென்! அவர்கள் திருவரங்கத்தம்மானுடைய வெய்யஉயிர்ப்பிலே யன்றே எரிந்ததென்னில்; (ச) "ரா3வ3ஸ்ய ஸ்வஸ்ரீணோவைராத்ரா3-ராமஸ்யதக்ஷி

தழித்த) யுத்தத்திலே அவனுடைய அபிமாநமெல்லா மழியும்படி பொருது முடித்துப்பொகட்டான். (திருவாளன் திருப்பதிமேல்) வீரஸ்ரீயையுடையவன் திருப்பதிவிஷயமாக. தேஸிகரானபெருமாளைச் சொன்னதெல்லாம் உபலக்ஷணமாய், அத்தேசமேயாய்த்து இத்திருமொழிக்கு விஷயம். (திருவரங்கத்தமிழ் மாலையித்யாதி) பாட்டுத்தோறும் திருவரங்கமென்கிற திருநாமத்தையுடைத்தான தமிழ்த்தொடையாக, பெரியாழ்வார் விஸ்தரேணவருளிச்செய்த இப்பத்தையுங்கொண்டு.

(இருவரங்க மெரித்தானை) மதுகைடபர்களாகிற இருவருடைய சரீரத்தையும் திருவரங்கத்தாழ்வானுடைய ஸ்வாஸோஷ்ணத்தாலே தக்கத்தமாக்கிப் பொகட்டவனை. (ஙி)"காய்ந்திருளோமாற்றிக்

லித்யாதி). (உபலக்ஷணமாவது) அப்ரதாநம், "அடியோம்" என்ற பஹுவசந

(ஈ) திருமா-கக. (உ) திருப்பல்-கக. (ஊ) ச-ச-கஏ. (ச) மா-ஆ-கூ-சு-கூ. (ஙி) கூ-திருவ-கசு.

http://acharya.org

ணேபாஹ ஈ:.''(க) ''தடிந்தவென் தாசரதி'' என்கிறவிடத்தில்லாமா
க்திகரண்யம்சேராமையால்ஸாயுஜ்யபரர்கருதுமிடம்பொருதகா
ணென்று ஆச்சான்பிள்ளையருளிச்செய்வர். அன்றிக்கேதானோரமுஷ்
டிகர்களேயென்னுதல், ஆனல் அவர்களே வெண்கலப்பையேபோலே கெ
ருக்கித்தூக்கிப்பொகட்டானென்னுமிவ்றதியென்னில், அவர்கள்தம்
தாமுடையவஹங்காராராக்கியாலும், மீட்சியில் கம்மையாக்கியாலும்,
இவன்றன்னைக் கண்டபோது குவலயாபீடநிரஸந பயாக்கியாலும்,
எரிந்தார்களென்னலாம். (உ) ''வெறியவவர்வியிறழலநின்ற பெரு
மான்'' என்னக்கடவதிறே. (ஊ) ''நவ்ரஹாநெஸாநாம்- ஈப்ரஹ்மா
நேஸாநாம்'' என்கையாலே அவர்களுக்குமுன்பு சொன்ன வக்நிக
ளும் நிபந்தகமான காலாக்நியழியாத வ்யக்திகளிலும் தோன்றிச்
சுடுகையால் சுடுதடி சுட்டாப்போலே இருவரக்ந மெரித்தானென்
கிறார். (ஏத்தவல்லா ரடியோமே).

பிள்ளை திருவடிகளேசரணம். (க0)

பெரியாழ்வார் திருமொழி
நாலாம்பத்து எட்டாம்திருமொழி முற்றிற்று.

கதிரிலகுமாமணிகள், எய்ந்தபணக்கதிர்மேல் வெவ்வுயிர்ப்பவாம்
க்த, மதுகைடபரும் வயிறுருஞ மாண்டார்'' என்னக்கடவதிறே.
(ஏத்தவல்லாரடியோமே) இத்திருமொழியைக்கொண்டு, இப்படி
ஷீரோதிநிரஸந சீலரான பெரிய பெருமாளே, வாய்படைத்த ப்ர
யோஜநம் பெறும்படி ஏத்தவல்லவர்களுக்கு அடியராயுள்ளவர்கள்
காங்களென்று தம்முடையஸம்பந்திகளையும் கூட்டிக்கொண்டு அரு
ளிச்செய்கிறார்.

இத்தால் இத்திருமொழியைக்கொண்டு பெரிய பெருமாளை
யேத்துமவர்கள் விஷயத்தில் தடைக்குண்டானவற்றை விசேஷித்
தை யருளிச்செய்தா ராய்த்து. .... (க0)

பெரியஜீயர் திருவடிகளேசரணம்.

பெரியாழ்வார் திருமொழி நாலாம்பத்து எட்டாம் திருமொழி முற்றிற்று.

தாத்பர்யம் (தம்முடையவித்யாதி). ... ... (க0)

ஜீயர்திருவடிகளே சரணம்.

(க) ச-எ-க. (உ) தி-யெ-டி-க0-க. (ஊ) நாராயணோபநிஷத்.

http://acharya.org

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

நாலாம்பத்து ஒன்பதாம் திருமொழி.

மரவடி ப்ரவேசம்.

அவ:—கீழில் திருமொழியிலே "திருவாளன் திருப்பதி" என்றும் "உருவுருவேகொடித்தான்" என்றும் "இறைப்பொழிதில் கொணர்ந்துகொடுத்து" என்றும் "எல்லாபில்லாத்தரணியையும்வுணவீயுமிடந்தான்" என்றும், தரிக்கட்டையான மருமகன் சந்ததிக்கும் அதுக்கு யோக்யரான மைத்துனன்மார்க்கும் ப்ராணன்களைக் கொடுப்பதிலும், ஸங்கல்பஸுறணரைக தேஹத்திலே நடக்கிற ஸ்ருஷ்டிஸ்திதி ஸம்ஹார மோக்ஷ ப்ரதத்வார்தர்யாமித்வங்களிலும் ஒருவனே ஆக்மகுணம் பிறப்பிக்கை யரிதென்னுமிடத்தை இத்திருமொழியாலே அருளிச்செய்கிறார். .... *

நான்காம்பத்து ஒன்பதாம்திருமொழி, மரவடியை ப்ரவேசம்.

அவ,—கீழில்திருமொழியிலே க்ருஷ்ணவதாரகுணசேஷ்டிதங்களும் ராமாவதாரகுண சேஷ்டிதங்களும் அவதாராந்தரகுணசேஷ்டிதங்களும் மெல்லாம் பெரிய பெருமாள் பக்கலிலே ப்ரகாசிக்கையாலே அவற்றையடையத் தனித்தனியே பேசி யநுபவியா நின்றுகொண்டு, தத்விஷயத்திலும், ததீயவிஷயமே உத்தேச்யமென்னும் ப்ரபத்தியாலே அவர் விரும்பி வர்த்திக்கிற திவ்யதேசமான திருவரங்கம் திருப்பதியினுடைய வைபவத்தை பஹுமுகமாகப் பேசியநுபவித்தார்; இப்படி யநுபவித்திருக்கச் செய்தேயும், இவ்வளவில் தமக்கு பர்யாப்தி பிறவாமையாலே மீளவும் ததுபயவிஷயாநுபவதத்பராய், முன்பு அநுபவித்த ப்ரகாரமன்றியே முகமேதோற பெரிய பெருமாளுடைய திவ்யசேஷ்டித ரஸவிசேஷங்களை அத்யாதரேண அநுபவித்து வித்தராகா நின்றுகொண்டு தத்ஸம்பந்தியா பரமப்ராப்யமான திருவரங்கம் திருப்பதியினுடைய வைபவவிசேஷங்களையும், முன்பு உக்தமநுப்ரகாரமன்றிக்கே ப்ரகாராந்தரேணபேசியநுபவித்துப்போதாய்ச்செல்லுகிறார் - இத்திருமொழியில்..

ஸ்ரீமதேராமாநுஜாயநமஹ.

அரு:—மரவடிப்ரவேசம். கீழ்த்திருமொழியிலே திருவரங்கம் திருப்பதியை யநுபவித்திருக்கவும் பர்யாப்திபிறவாமையாலே முகமேதோற அநுப... ...ளிச்செய்கிறார் (கீழ்த்திருமொழியிலேயித்யாதி.)

http://acharya.org

மூ,—

மரவடியைத்தம்பிக்குவான்பணியம்மனைக்குப்போய்வாளேர்வாழ்ச்
செருவுடையதிசைக்கருமந்திருத்திவந்துலகாண்டதிருமால்கோயில்
திருவடிதன்றிருவுருவுத் திருமங்கைமலர்க்கண்ணுங் காட்டிநின்று
உருவுடையமலர்நீலங் காற்றுட்டவோசலிக்கு மொளியாங்கமே.

ஸ்வா,—முதற்பாட்டு. (மரவடியித்யாதி). ஸ்ரீ பரதாழ்வான்
(க) "ஹ்ரா தஸ்மிந்ஸ்ரு வ்ருத்தவ்ருத்தவ்ரு - ப்ரா துஸ்மிஷ்யஸ்யதாஸ்ய"
என்று தனக்குமவர்க்கு முண்டான ஸம்பந்த விசேஷங்களைச்
சொல்லிக்கொண்டு செல்லச்செய்தேயும் இவர், தம்பிபென்னுரி
றே பாகவானியநிந்தவராகையாலே. இவர்மூளவேணுமென்று ஸ்ரீ
பரதத்திலேவந்து விழுந்து நிர்பந்தித்தவாறே, நாம் மீண்டால் உம

அவ,—முதற்பாட்டு. மீண்டு எழுந்தருளுமதுக்கு விஸ்வாஸ
மாக ஸ்ரீபரதாழ்வானுக்குத் திருவடிநிலைகளைக் கொடுத்துப்போய்,
தேவர்களுக்கு விரோதியான ராவணனைநிரஸித்து மீண்டுவந்து
லோகத்தையாண்டருளினவன் வர்த்திக்கிற தேசமித்துவென்கிறார்.

வ்யா,(மரவடியைத்தம்பிக்குவான்பணயம் வைத்துப்போய்)கை
கேயி, (உ)"ராஜந்-ராஜந்" என்றுல்வாகாத்ய்யத்தை ஆரோபித்து
வார்த்தைசொன்னபோதேபிடித்ததகத்த(ஙு) சித்தையிருந்துசக்
கவர்த்திக்கு ஸாஸ்த்ராத்தங்களைப்பண்ணிவிட்டவநந்தரம் தன்னை
அபிஷேகம்செய்வதாக உத்யோகித்துக்கொண்டிருந்த ராஜலோ
கத்திலுள்ளாரும் பௌரஜாநபதங்களுமாயுள்ள ஸபாமத்யத்திலே
வந்து, தன்னுடைய ஆற்றமை தோற்ற ப்ரலாபித்து, புரோஹித
னை ஸ்ரீ வஸிஷ்ட பகவானையும் கர்ஹித்து, "பெருமாருக்கு
சேஷபூதனான நான் முடிசூடி மிஞ்சியம் பண்ணுகைக்கு அர்ஹனல்
லேன்" என்னுமிடத்தை யறிவித்து, பின்பு எல்லாரையுங் கூட்டிக்
கொண்டு திருச்சித்ரகூடத்திலே வந்து தன்னுடைய ஆர்த்தி
தோற்றத் திருவடிகளிலே விழுந்து சரணம்புகுந்து, தான் விண்

அரு;—முதற்பாட்டு. (மரவடியித்யாதி.) ஸ்ரீபரதாழ்வானுக்கு விஸ்
வாஸகரமாகத் திருவடிநிலைகளைக் கொடுக்கைக்குப்ரகிக்கியை யருளிச்செய்
துக்கொண்டு அர்த்தமருளிச்செய்கிறார். (கைகேயித்யாதி).

(க) ரா-அ-கூ-கஉ-

(உ) ரா-அ-ஸ-உ-உ-.

http://acharya.org

க்கு ப்ரயோஜநமென்னென்ன, தேவரீர் திருவபிஷேகம்செய்து ஸ்வதந்த்ரராகவும் நான் பரதந்த்ரனாகவும் அபேக்ஷையென்ன, "ஐயர் உமக்கன்றே ராஜ்யம் தந்துபோனார்" என்ன, "ராஜ்யஸ்வாதந்த்ர்யம் தேவரீரதன்றே" என்ன, "வீரபோக்யையன்றே வஸுந்தரை, அதுக்குராஜகுலஜாதத்வமன்றேவேண்டுவது" என்ன, என்னை இங்ஙனழைக்கிறதென்? ஐயர்காலம் என்னை தம்பி, "தம்பி" என்றழைத்து நான் அபேக்ஷித்ததும் எனக்கு வேண்டுவதும் செய்தன்றேபோந்தது, இன்று தம்பியல்லேனே? †பழையரோதநம் பேர்த்தோவென்ன, அதுவென், தம்பியாகில் தமையன் சொன்னது செய்யுமென்ன, நான் கூற்றுக்கு ஸ்வதந்த்ரனே? ஸிஷ்யனென்ன ஆஸ்ரிதாசார்யன் சொன்னத்தைச்செய்யுமென்ன; அதுதனக்கு க்ரயவிக்ரயார்ஹனே, தாஸனன்றேவென்ன, ஆஸ்ரித ஸ்வாமிசொன்னத்தைச் செய்யுமென்ன, இங்கிர்பந்தங்களால் ஸ்வாதந்த்ர்யம் மிகுமத்தனைகாணுமென்று நிருத்தரனைச்செய்வடுப்பதென்னென்ன, "இவனுக்கென் செய்வோம் (க) 'நஹஸீதா-நசஸீதா' 'நசாஹம் - நசாஹம்' (உ) 'ஸீதாஉவாச-ஸீதாமுவாச' என்றுரையிட்டு ஒன்றைச் செய்கிறோமன்றே" என்று திருவுள்ளம் பிசகி, "வாரீர்நீர்தாம் பாரதந்த்ர்ய மபேக்ஷையென்றும், செய்யவடுப்பதென்னென்றும் கேட்டீரே, நமக்காகவும்போய் அபிஷேகத்தைச் செய்யுமென்ன, "அது திருவுள்ளமாகில் திருவடிநிலைகளாலே என்னை அபிஷேகம் செய்தருளும் மீண்டு" என்று தம்முடைய க்லேசத்தை முன்னிட்டு க்ருபை செய்தருளவேணுமென்ன, க்ருபையாலே செய்தேனகில் உம்முடை

ணப்பம் செய்தது மாறுமல் செய்கைக்கீடான ப்ராப்திகளை யெல்லாம் புரஸ்கரித்து, "தேவரீர் மீண்டெழுந்தருளித் திருவபிஷேகம் பண்ணி யருளவேணும்" என்று கண்ணும் கண்ணீருமாய்க்கொண்டு ப்ரார்த்தித்த தம்பியான ஸ்ரீ பரதாழ்வானுக்கு, "பிள்ளாய்! நீ நம்மை நிர்ப்பந்திக்க கடவையல்லை, உன்னை ஸ்வதந்த்ரனாக்கி வார்த்தை சொன்னேனிதோ உன் ஸ்வரூபாநுரூபமான பாரதந்த்ர்யத்தைப் பெற்று நீபோ, நாம் பதினாலு ஸம்வத்ஸரமும் கழிந்தாலொழிய மீளுவதில்லை" என்று ஒருபடிப்பட அருளிச்செய்கையாலே, "திருவுள்ளக்கருத்து இது, ஆனபின்பு நாம் இனி நிர்ப்பந்

(க) ரா-அ-நி-உ-ஸ்ரீ. (உ) ரா அ-நி-க-உ. †பழைய ஸம்பந்தம்.

http://acharya.org

பெரியாழ்வார்திருமொழி, ச-ப, கூ-தி, க-பா, மரவடியை. ககஉ

ய ப்ரார்த்தனை ஸ்வாதந்த்ர்யமாம் காணுமென்ன, தேவரீருடைய ஸ்வாதந்த்ர்யத்தாலே அடியேனை இங்கேதானுகிலும் பரதந்த்ரனாக்குமென்ன, அங்குப்போனாலும் அபேக்ஷிதமிதுவாகில், அத்தை இங்கே பெறுமென்று கொடுத்தருளி, நாம் வந்தபோது காணும் ஐசுவர்யாச்சிபும் சொன்ன நாள் கழித்தால் வருமோவென்றிரு மென்ன, அது தன்னை விஸ்வஸிக்கும்படி யென்னென்ன, இந்தை விஸ்வஸியுமென்று திருவடி நிலைகளைக்கொடுத்தருளி, "தம்பியார் போகிர்" என்றருளினங்களிலே அறிவுபிறந்தார்நெஞ்சுஉளுக்கி*அடி நிலையிற்தானென்றவர்தாமே, "மரவடியைத் தம்பிக்கு வான்பணையம் வைத்துப்போய்" என்கையாலே இதுநெடுவாசிதோன்றுமிறே.

அல்பத்ரவ்யத்துக்காக பஹுத்ரவ்யத்தைப்பணயம் வைப்பாரைப்போலேயிறே வான்பணையமென்றது. இவர்தாம் அவர்பக்கல்கொண்ட அல்பத்ரவ்யந்தானென்னென்னில், இப்போது உத்யோகபங்கம் பண்ணுகை இசைந்துமீளுமளவேயிறே,*விண்கைவிள்ளாமை விரும்புகைக்கு ப்ராகாசம்; இரண்டும் இரண்டு தம்பிமார்பக்கலிலும் காணலாம்.

திக்கக் கடவோமல்லோம்" என்று ஸ்ரஸ்ரீ மீண்டு, "அடியேனுடைய ஸ்வாதந்த்ர்ய நிவ்ருத்திக்கும், தேவரீர் மீண்டெழுந்தருளுவீரென்னும் விஸ்வாஸத்துக்கும் ஹேதுவானது தானேது" என்ன, "இரண்டுக்குமாக இத்தைக்கொண்டுபோ" என்று திருவடி நிலைகளைக் கொடுத்து, (க) "வாஹுகேவாஹுராஜாயை நூவலம்ஹிரா வைநமோவைநமः । நிவ்ருத்யாரோவை கதிராஹாசம் ஹாஸிராமராஜः - பாதுகேசாஸ்ய ராஜ்யாய ந்யாஸம் தத்வாபுரः புரः । நிவர்த்தயாமாஸதோ பரதம் பரதாக்ரஜः." என்கிறபடியே இத்தைப் பலகாலும் மருளிச்செய்து ஸ்ரீபரதாழ்வானை உகப்பித்து மீளவிட்டு எழுந்தருளுகையாலே "மரவடியைத் தம்பிக்கு வான்பணயம் வைத்துப்போய்" என்கிறார்.

பணயமாவது-விஸ்வாஸ ஹேதுவாயுள்ளது. "வான்பணயம்" என்கையாலே - மஹா விஸ்வாஸ ஹேதுவாயுள்ள தென்னுமிடம் தோற்றுகிறது. "வான்" என்று - வலியாதல், பெருமையாதல்,

---

(க) ரா-அ-க.

http://acharya.org

இவர்தமக்கு உத்யோகந்தானென்னில், (வானேர்வாழ) தேவர்கள் தங்களபிஸந்திபூம்படியாக. (செருவுடையதிசை) தெற்குநோக்கி யடியிட்டபோதே "பூசல் பூசல்" என்று எதிரே வந்த துர்வார்கமெல்லாத்தையும் தன்மருபேண ராவணவதபர்யந்த

(போய்) அவனை மீளவிட்டபின்பு திருச்சித்ரகூடத்தினின்றும் அவ்வருகே யெழுந்தருளினபடியைச் சொல்லுகிறது. இத்தால் - தண்டகாரண்யத்திலே யெழுந்தருளினது முதலாக லங்காபர்யந்தமாக எழுந்தருளின தூரமெல்லாம் சொல்லுகிறது.

(வானேர்வாழ) (க) "ஸஹிதெவெரூதீண்வஹு ராவண வதயாயிஹிஃ। கயிஶ்சிதாரப்ரஷ்மொகெ ஜிஜ்ஞாவிஷ்ணவே நரதநஃ - ஸஹிதேதவைரு தீர்ணஸ்ய ராவணஸ்ய வதார்த்திபிஃ - அர்த்திதோ மாநுஷேலோகே ஜஜ்ஞே விஷ்ணுஸ்ஸநாதநஃ" என்கிறபடியே - ராவணனுலே பீடிதராய் தத்வதார்த்திகளாய்ச் சரணம் புகுந்து அவதரிப்பித்த தேவர்களானவர்கள் தந்தாம் பதங்களிலே அலைச்சலற்று வாழும்படியாக. (செருவுடைய திசைக் கருமம் திருத்தி) "செரு" என்று-யுத்தம். "செருவுடையதிசை" என்று-தக்ஷிணதிக்கைச் சொல்லுகிறது. இத்திக்கிலேயிறே-ராவணாதி ராக்ஷஸரெல்லாருங் கூடிக்கொண்டிருந்தது. இந்தத் திசைக் கருமம்திருத்துகையாவது-(உ) "காட்டைகலியுமரக்கரைநாடித்தடிக்கிட்டு" என்கிறபடியே - தன்னுடைய அபிமாநாகாந்தர்ப் பூதமான நாட்டை. கலிக்து திரிகிற ராக்ஷஸரானவர்களை, இருந்த விருந்த விடங்களிலேதேடிச்சென்றுகொன்று, ஜநஸ்தாநத்திலிருந்தராக்ஷஸரை முதல் முடித்த விசேஷத்தைக்கேட்டு, ராவணன் வந்து, தண்டகாரண்யத்திலே எழுந்தருளியிருக்கச் செய்தேபிராட்டியைப் பிரித்துக்கொண்டுபோக, அது நிமித்தமாக, (கூ) "கரிஷ்யேஹமஹிதோ யத்நமேதத்ப்ரதிஜாநேஹரீஶ்வர - கரிஷ்யேமைதிலீ ஹேதோ ராக்ஷஸாநாம்பிஸாதநம்" என்று ஸங்கல்பித்து அவர்களைத் தேடித் திரியச்செய்தே, ராஜ்யதாரங்களை யிழந்து சுரமடைந்து கிடந்த மஹா

(க) ரா-ஆ-சு-சுஎ. (உ) தி-வாய்-எ-பெ-க. (கூ) ரா-ஆ-சு-சுஎ.

http://acharya.org

மாக நிரஹித்து. நாட்டில் யுத்தம் செய்வார்க்கெல்லாம் ஜீவ்வ்யா பாரமமாத்ருசையாம்படியிறே திருத்தினபடி.

(வந்து) ஸ்ரீபரதாழ்வாள் முதலானார்க்லேஷங்களெல்லாம் போம்படி திருவயோத்தியிலே மீண்டெழுந்தருளி ராய்ச்சியா ரோடேகூடித்திருவபிஷேகம்செய்து லோகத்தில் வங்கல்ட நிபந்த மான பாத்ர்யபாதகங்களும் விஸ்மிலஷத்தில் வாட்டமும் தீர்த்துத்

ராஜனைக்கண்டு அவரோடே உறவுகொண்டு அவருக்குஸ் த்ருவான வர்ணியைநிரஹித்து அவரைராஜ்யதாரங்களோடே கூட்டி, பின்பு அவரையும் அவருடைய பரிகரத்தையும் துணையாகக்கொண்டு கட லேயணைசெய்து, (க) "மறுகரையதனுலேறி" என்கிறபடியே—அவ் வழியாலே லங்கையிலேபோய்ப்புக்கு, (க)"எரிகடலேலரக்கரொடு மிலங்கை வேந்தனின்னுயிர் கொண்டு" என்கிறபடியே—*இலங்கை பாழாளாம்படி, ராவணனுடைய பரிகரமான ராக்ஷஸரையடையக் கொன்று, பின்பு ராவணன்றன்னையும் முடித்து, லங்கைக்கு ராஜா வாக ஸ்ரீ விபீஷணாழ்வானை அபிஷேகம் பண்ணிவைக்கை.

(வந்து) ராவணவதாநந்தரம பிராட்டியோடே கூடியிருந்து (உ) "ய-ஃ-ஸ்மை ஹஸ்தி ஸஹஸ்ர-மேணை வஷை-ஹதி ராவ-ஸ்ய ஸஹ! நஸ்ய ஸ்ரீயஜிஷ்ணோ-ர்வ்ரவெக்ஷ்யாசிஷ-ஸ்தோ-ஸ்மி-சதுர்த்தமோ ஹி ஸம்பூர்ணை வர்ஷஸஹஸ்ரை ரக்ஷ்வஹ-ஸ்தரக்ஷ்யாமியதித்வாந்து ப்ரவேக்ஷ்யாமிஹ-ஹுதாஸநம்" என்று ப்ரதிஜ்ஞை பண்ணிப்போன ஸ்ரீபரதாழ்வானை "அழியக் கொடுக்கவொண்ணுதே" என்று புஷ்பக விமாநத்திலேயேறிப்பெரிய திவரையோடே மீண்டு திருவயோத்தை யிலே யெழுந்தருளி. (உலகாண்ட) எழுந்தருளீனப்போலே திரு வபிஷேகம் பண்ணியருளி பதிநாலாண்டு பிரிந்து உருவிக்கிடந்த திருவயோத்தையிலும், கோஸல ஜநபதத்திலுமுள்ள ப்ராணிகளா னவைவாழும்படியாகவும், (கு) "ராகவோ நாவஸ்ருஜ்ஜா நாஜ்ஞா

வானேர் வாழ்க்கருமம் திருத்தலைத்த ரக்ஷ்யாரண தேவர்களபேக்ஷித்த தனண்டோ வென்னவருளிச் செய்திருர் (வ்ரஹீத்யாதி). (சுரமடைந்து) ருஷ்ய மூகமென்கிற பர்வதமடைந்தென்றபடி. "திசைக்கருமம் திருத்தி உலகாண்ட" என்றிருக்கவும், வந்தென்ற சொல்லுகையால், வருகையில்ஒரு அதிப்ரயம் தோற்றலக்தென்றதென்று தாத்பர்யமருளிரூர் (ராவணவதாநந் தரமித்யாதி).

(க) பெரு-தி-கo-எ. (உ) ரா-த்யோ கஉஉசு. (கு) ரா-யு-காகூ-சுடி.

http://acharya.org

தேறிரமிக்கும்படி தர்மரூபேண தமுமாசரித்து லோகத்தையும் ந்யாயத்திலே ரக்ஷித்துப்பின் புள்ளாரிழவாதபடியாகவும் ஸ்ரீரங்க ராஜர் நித்யவாஸம் செய்கிறவூர் கோயில்.

(திருவித்யாதி) அவனுடைய விக்ரஹவைலக்ஷண்யத்தையும் அவனுடைய காருண்ய கடாக்ஷத்தையும். (உருவுடையமலர்நீலம்) உபமாநத்வாரா நன்றாக நீலமலரானது காட்டி, காற்றசைக்கச்சலி யாதவொளிண்யமுடைத்தான திருவரங்கம். (ஓ) அசையாதல். நிஷே தமாதல்.

இத்தால் ஸ்ரீமந்நாராயணனென்கிற அர்த்த விசேஷத்தைக் காட்டுகிறது. (திருமங்கைமலர்க்கண்) நித்யபுருஷகாரத்தைக் காட்டு கிறது. (திருவடி தன் திருவுரு) திருவடிகளைக் காட்டுகிறது. (உருவு டையமலர்நீலம்) ஆத்மகுணத்தின் மேலேயான தேஹகுணத்தை யும் ஸௌமக்ஸ்யத்தையுமுடையராய் இவ்வர்த்த விஷட்டராயிரு

ஹிம்ஸந் பரவ்ரூடி - ராமமேவாது பஸ்யந்தோ காப்யஹிம்ஸக் பரஸ்பரம்'' என்கிறபடியே-நிறியத்தைப்பெரியது கலியாதபடியா கவும், (க) ''ராதொராதொராஜகி வ்ரஜாநாஜலவந் கூராந்- ராமோராமோராம இதிப்ரஜாநாமபவந்கதாந்'' என்கிறபடியே-நாட டங்கத் தன்னுடைய குணஜிதாய்த் திருநாமமே சொல்லி வாய் புலத்தும்படியாகவும், (உ) ''டிஸவஷ் வஹவ்ராணி டிஸவஷ் ஸதாதிச | ராதொராஜு ஷ்வாஹிகூா - தஸவர்ஷஸஹஸ்ராணி தஸவர்ஷஸதாநிச-ராமோராஜ்யமுபாஸித்வா'' என்கிறபடியே-பதி னாயிரம் ஸம்வத்ஸரமிருந்து லோகத்தை ஸவிஷயமாக ஆண்ட ருளின. (திருமால்கோயில்) இப்படி ராஜ்யத்தை நிர்வஹிக்கிற வளவில், பிராட்டியைப்பிரிந்து நெடுங்காலமிருந்த இழவுதீர ''திரு மால்'' என்னும்படி பின்பு அவளோடே கூடினவன், ஆஸ்ரித ஜநங் களை யெல்லாம் ரக்ஷிக்கைக்காக நித்யவாஸம் பண்ணுகிற கோயில்.

(திருவடியித்யாதி). ஸர்வஸ்வாமியான பெரிய பெருமாளு டைய அழகிய திருமேனிநிறத்தையும், பெரிய பிராட்டியாருடைய விகஸிதமான திருக்கண்களின்நிறத்தையும் ப்ரகாசிப்பித்து நின்று

திருவென்றத்தை ஔபசாரிகோக்தியாக்கி அடியென்றதினர்த்தமருள் ளினர் (ஸர்வஸ்வாமியான) என்று. உருவுடைய வென்றதினர்த்தம் (அ

http://acharya.org

பெரியாழ்வார்திருமொழி, ச-ப,அ-தி,உ-பா, தன்னடியார். ககஙக

மூ;—

தன்னடியார்திறத்தகத்துத் தாமரையாளாகிலுஞ்சிதகுரைக்குமேல் என்னடியாரதுசெய்யார் செய்தாலே நன்றுசெய்தாரென்பர்போலும் மன்னுடையவிபீடணற்காய்மதிளிலங்கைத்திசைநோக்கிமலர்க்கண் என்னுடையதிருவரங்கர்க்கன்றியுமற்றொருவர்க்காளாவரே[வைத்த

க்குமாசார்யர்களைக் காட்டுகிறது. (காற்றூட்டச்சஷியா)என்கையாலே - ஸ்பர்ஶேந்த்ரிய ப்ரதாநமான விஷயங்கள் சலிப்பித்தாலும் சலியாத தேஜஸ்ஸையுடையராயிறே அங்குள்ளாரிருப்பது. கீழே "மன்றாடுதென்றலுலா" என்ற விடத்தில் திருமதிளுக்குள்ளன்றிக்கே புறம்பிருப்பாரையும் தென்றல்கலியாது; அவர்களும் அநாதாரமதிளுக்குள்ளே யிருக்கையாலே. (க)

ஸ்வா.—இரண்டாம்பாட்டு. (தன்னடியாரித்யாதி) பிராட்டி

அழகையுடைத்தான நீலமலையானது, காற்று அசைக்க அசையாநிற்கும் ஒளியையுடைத்தான திருவரங்கம். "ஓ சலிக்கும்" என்கிற விடத்தில், ஓகாரம்-சிறப்பிலேயாதல், அவ்யயமாதல். "அரங்கமே" என்கிறவிடத்தில், ஏகாரம்-அவதாரணவாசகமாய், ஸ்த்தலாந்தரங்களை வ்யாவர்த்திக்கிறதாதல்; ஈற்றசையாதல். .... (க)

அவ;—இரண்டாம்பாட்டு. புருஷாகார பூதையான பிராட்டி தானே சிதகுரைக்கிலும் அவளோடே மறுதலித்துநின்று ஆஶ்ரிதரை ரக்ஷித்தருளும் பெரிய பெருமாள் குணத்தை யருளிச்செய்து, இப்படியிருக்கிற விவர்க்கொழிய வேறொருவர்க்காளாவரோவென்கிறார்.

வ்யா;—(தன்னடியாரித்பாதி) பிராட்டி சிதகுரைத்தாலும்

கையுடைத்தான) என்றது. மலர்நின்றுள்ள நீலம் - கருநெய்தலென்றருளுகிறார் (நீலமலரானது) என்று. "சிறப்பு" என்றது-அதிஶயம். இத்தால் நன்றுசெய்சலிக்கு மென்கை. ... ... (க)

அரு.—இரண்டாம்பாட்டு. (தன்னடியாரித்யாதி). "தாமரையாளாகிலும்" என்றபதத்தாலும் "சிதகுரைக்குமேல்" என்றயதி (நி) சப்தத்தாலும் ஆஶ்ரிதவிஷயத்தில் மார்த்தவாதிகள் இவளுக்குண்டென்று தோன்றுகையால் புருஷகாரபூதை யென்றது ஸித்தமென்று திருவுள்ளம்பற்றி அவதாரிகையிடுகிறார் (புருஷகாரேத்யாதி).

தொகுத்துத் தாத்பர்யமருளுகிறார் (பிராட்டியித்யாதி). "செந்தாரேல்

http://acharya.org

திதகுரைத்தாலும் குணத்தை தோஷமாகப்பாவித்தாயோ வென்றி
றே அவன் பாசுரம். பெரியபெருமாளுடைய ஆஸ்ரிதபக்ஷபாதாதி
சயத்வம் சொல்லுகிறது. இருவரும் இசலி ஆஸ்ரிதரை நோக்கும்
படி சொல்லுகிறது. "என்னடியாராதுசெய்யார்" என்கிறதிலும்
"சிதகுரைக்கும்" என்கிறதிறே உத்தேஸ்யம். கைக்கொள்ளுகைக்
குச்சொல்லும் வார்த்தைபோலன்றிறே கைவிடாமைக்குச் சொல்
லும் வார்த்தை. அடியா ரென்று ஸ்வஸ்வாதந்த்ர்ய நிவ்ருத்தி.
தன்னடியாரென்று - அங்யஸேஷத்வநிவ்ருத்தி. அடியாரென்பது
ஸேஷியும் உபாயமும் உபேயமும் தாளைப் பற்றினவர்களை. அடி-

"குணத்தை தோஷமாக ப்ரமித்தாயோ" என்றிறே அவன் பாசு
ரம். பெரிய பெருமாளுடைய ஆஸ்ரித பக்ஷபாதாதிசயஞ் சொல்லு
கிறது. இருவரும் இசலி ஆஸ்ரிதரை நோக்கும்படி சொல்லுகி
றது. "என்னடியாரது செய்யார்" என்பதிலும், "சிதகுரைக்கும்"
என்கிறதிறே உத்தேஸ்யம்;— கைக்கொள்ளுகைக்குச் சொல்லும்
வார்த்தைபோலன்றிறே கைவிடாமைக்குச் சொல்லும் வார்த்தை.
"அடியார்" என்று-ஸ்வஸ்வாதந்த்ர்யநிவ்ருத்தி; "தன்னடியார்" என்
று-அங்யசேஷத்வ நிவ்ருத்தி. "அடியார்" என்பது-சேஷியும் உபா
யமும் உபேயமும் தாளைப்பற்றினவர்களை. "அடியார்" என்ப

தன்று" என்றத்தைப்பற்ற வருளிச்செய்கிறார் (பெரியபெருமாளித்யாதி). "சித
குரைக்கும்" என்றத்தைப்பற்ற வருளிச்செய்கிறார் (இருவருமித்யாதி).
(இசலி) ஸ்பர்த்தைபண்ணி. (இருவருமித்யாதி). (சித்குரைக்கை) தோ
ஷோக்தி பண்ணுகை. இது ஆஸ்ரிதரை நோக்குகையாமோ வென்ன
வருளிச்செய்கிறார் (என்னடியாளித்யாதி). உத்தேஸ்யமானபடி யென்னென்
ன வருளிச்செய்கிறார் (கைக்கொள்ளுகைக்கித்யாதி). (கைவிடாமைக்குச்சொல்
லும் வார்த்தை) என்றது - சிதகுரைக்கை - இவள் ஆஸ்ரித தோஷத்
தைச் சொல்லுமது ஸர்வேஸ்வரனைக் கொண்டு ஆஸ்ரிதரைக் கைவிடே
னென்று சொல்லுவித்து த்ருடமாக்கவேணுமென்னும் கருத்தாலாகையாலே
ரக்ஷணோபயுக்தமென்று கருத்து. (தன்னடியார்) என்றது-ஸ்வதஸ்ஸித்த
மான தாஸ்யத்தைப்பற்ற; ஸர்வவிஷயமாகில் சிதகுரைக்கக் கூடாமையாலு
அவர்கள் விஷயத்தில் தன்று செய்தாரென்றுல் ஸ்வமுக்தி ப்ரஸக்தம் வ
[illegible] விஷ்டமாகி யருளுகிறார் (அடியாரென்றித்ய

http://acharya.org

பரென்ன நிரூபகம் - இவர்களுக்கு. குலசரணகோத்ராதிகள் நிரூபகம் மற்றையார்க்கு. ஔபாதிகமுமாய் அநித்யமுமாயிருக்குமது; நிருபாதிகமுமாயிருக்கும் இது. (க) "பலசதுப்பேதிமார்" என்று நிரூபகம் அவர்களுக்கு. (க) "திருநாரணன் தொண்டர்" என்றிறே இவர்களுக்கு நிரூபகம்.

ஒருமிதுநம் சேஷியானால், நம்மடியாரென்னவேண்டாவோ வென்னில், தன்னென்கிறதுக்குள்ளே தானுமந்தர்பூதையாகையா

நிரூபகம்-இவர்களுக்கு; குல சரண கோத்ராதிகள் நிரூபகம் மற்றையார்க்கு. ஔபாதிகமுமாய் அநித்யமுமாயிருக்கும் அது, நிருபாதிகமுமாய் நித்யமுமாயிருக்கும் இது. (க)"பலசதுப்பேதிமார்" என்று நிரூபகம் அவர்களுக்கு, (உ) "திருநாரணன் தொண்டர்" என்றிறே இவர்களுக்கு நிரூபகம்.

ஒரு மிதுநம் சேஷியானால் "தம்மடியார்" என்ன வேண்டாவோ வென்னில், "தன்" என்கிறதுக்குள்ளே, தானும் அந்தர்ப்

விவாக்யத்ரயத்தாலே), இதுவே நிரூபகமாகவேணுமோ? வேறில்லையோ வென்னவருளுகிறார் (குலசரணேத்யாதி). இவ்விரண்டுபேருக்கும் இவை யிரண்டும் நிரூபக மென்னுமதுக்கு ஸம்வாதம் காட்டுகிறார் (பலசதுவித்யாதி வாக்யத்வயத்தாலே).

பிராட்டி பெருமாளோடே சொல்லும்போது நம்மடியாரென்று சொல்ல வேண்டுகையால் அத்தை அநுவதிக்கிற ஆழ்வார் தம்மடியாரென்று இருவர்க்கும் ப்ராதான்யம் தோன்ற வருளிச்செய்யாமல், சுஸ்வரன் மாத்ரம்தோன்றும் படி ஏகவசநமாகத் தன்னடியாரென்பானென்னென்கிற ஸங்கையை அநுவதிக்கிறார் (ஒருமிதுநமித்யாதி). (ஸேஷியானால்)என்றவநந்தரம் "அதிலொருத்தி ஒருவனேப்பார்த்து வார்த்தை சொல்லும்போது" என்று ஸேஷம். (வேண்டாவோ) என்றவநந்தரம் என்னிலென்பதற்கு முன்பாக "அத்தை அநுவதிக்கிற வாழ்வாரும் தம்மென்னவேண்டாவோ" என்று ஸேஷம். பிராட்டி சொல்லுவார்த்தை நம்மடியரென்றல்ல, உன்னடியாரென்றே சொல்லுவது; அந்த உன்னென்ற சொல்லுக்குள்ளே தானும் அந்தர்பூதையாகையாலே அத்தை அநுவதித்தவாழ்வாரும் தன்னடி யாரென்று இருவரையும் சொல்லுகிறாரென்று திருவுள்ளம்பற்றிப் பரிஹரிக்கிறார் (தன்னென்கிறதுக் குள்ளேயித்யாதி) "தன்னென்கிறதுக் குள்ளே" என்றவநந்தரம் "அவளும் அந்தர்பூதையென்றும், உன்னடியாரென்று தான் சொல்லுகிற வார்த்தை யிலே" என்றும் கூட்டிக்கொள்வது. இவள் அந்தர்பூதையென்னுமதுக்கு

(க) திருமாலை-சுஉ. (உ) தி-வாய்-கூ.

http://acharya.org

லே. அவன் ஸ்வரூபரூபகுண விபூதியித்தனையும் இவள் தோயல்வாசியிறே யென்னுதல். அடியாரென்றதுக்குள்ளே அடிமையிலந்தர்பாவம் தனக்குண்டாகையாலே யென்னுதல். இத்தால்-ஸாரகோடி க(வ)டிதையென்கை. (க)"ஶித்ரஹாவெந-மித்ரபாவேந" என்றும், (உ)"உகந்ததோழன்" என்றும், அவன் நிர்ஹேதுகமாகையாலே, அவன் முன்னே கம்மடிமை யென்னமாட்டாளே; தானும் (ஈ)"ஶித்ரஶ்ரவண வயிகழி - மித்ரமௌளபயிகம்" என்றாளே. அத்தாலேயென்னுதல். அடியாரென்கிற பதவாக்யஸமுதாயம் ஊரிரண்டிட்டவாறே அடியாரும்

பூதையாகையாலே, அவன் ஸ்வரூபரூபகுண விபூதி யித்தனையும் இவள் தோயல் வாசியிறே யென்னுதல்; "அடியார்" என்பதுக்குள்ளே அடிமையில் அந்தர்ப்பாவம் தனக்கு முண்டாகையாலே யென்னுதல். இத்தால் - ஸாரகோடி கடிதையென்கை.

(க)"ஶித்ரஹாவெந-மித்ரபாவேந"என்றும்,(உ)"உகந்ததோழன்" என்றும் அவன் நிர்ஹேதுவாகையாலே அவன்முன்னே "நம்மடியார்" என்னமாட்டாளே; தானும் (ஈ) "ஶித்ரஶ்ரவணவயிகழி - மித்ரமௌளபயிகம்" என்றாளே, அத்தாலேயென்னுதல். "அடியார்" என்கிற பதவாக்யஸமுதாயம்-ஊர் இரண்டிட்டவாறே அடியாருமிரண்

நியாமகமருளுகிறார் (அவனித்யாதி). (தோயல்வாசி) என்றது - பிராட்டியை யிட்டே கிருபிக்கும்படியான ஸம்பந்த விசேஷம். மோக்ஷபூதரிலே பிராட்டியும் கூடியிருக்கையாலே தான் உண்ணடியாரென்னுமிடத்தில் தன்னை விவக்ஷியாதே சொன்னளாகையாலே ஆழ்வாரும் தன்னடியாரென்று அது வாதத்திலே பிராட்டியைக் கூட்டாதே யருளிச் செய்தாரென்று பரிஹரிக்கும் தர்மமருளிச் செய்கிறார் (அடியாரென்பதுக்குள்ளேயித்யாதி).

ஸர்வரன் ஶரணகதரைத்தனக்குத் துல்யரென்று நினைக்கையாலே இவளும் அவன்முன்னே அவர்களைத் தனக்கு மோக்ஷமென்னக்கூடி "உண்ணடியார்" என்றளாக, இவரும் அவளைக் கூட்டாதே தன்னடியாரென்றருளுகிறார் (மித்ரபாவே நேத்யாதி). பதவாக்யஸமுதாயமென்றவநந்தரம் "நிலத்தேவர்விஷயம்" என்று கூட்டுவது. மற்றுமடியாருண்டோ வென்னவருளிச் செய்கிறார் (ஊரித்யாதி). (இரண்டிட்டவாறே) நித்யவிபூதியும் லீலாவிபூதியுமாக

(உ) தி-மொ-நி-அ-க. (ஈ) ரா-ஸு-உ-க-க

http://acharya.org

பெரியாழ்வார்திருமொழி, சு-ப,அ-தி,உ-பா, தன்னடியார். கதகுரு

இரண்டிடடத்தே. (க) "மேலாத்தேவரும் நிலத்தேவரும்" என்று. இனிநிலத்தேவர் விஷயமாகவிறே சிதகுரைப்பது. * அருள்புரிந்த சிந்தையடியார்மேல் வைத்துப்பொருள் தெரிந்துகாண் குற்றவப் போதுஇருள்திரிந்து நோக்கினவடியார் விஷயமிறே இது.

(நிறத்தகத்து) அவர்கள் விஷயமாக. (தாமரையாளாகிலும்) பெரியபிராட்டியாரேயாகிலும்-அபிமதம் - ஆஸ்ரித விஸ்லேஷம் பொறுக்கமாட்டாத மார்த்தவமும், தன்னடியா ரென்னும்படி காட்டிக்கொடுக்கையாலும் சொல்லக்கூடாது. வெந்நீரைக்குளிரு

டிட்டதே. (க) "மேலாத்தேவர்களும் நிலத்தேவரும்" என்று—இந் நிலத்தேவர் விஷயமாகவிறே சிதகுரைப்பது. (உ)* அருள்புரிந்த சிந்தை அடியார்மேல் வைத்துப் பொருள் தெரிந்து காண்குற்ற வப்போது இருள் திரிந்து நோக்கின அடியார் விஷயமிறே இது. (நிறத்தகத்து) அவர்விஷயமாக(தாமரையாளாகிலும்)பெரியபிராட் டியாரேயாகிலும், அபிசப்தம்- ஆஸ்ரிதவிஸ்லேஷம் பொறுக்கமாட் டாத மார்த்தவமும், "தன்னடியார்" என்னும்படி காட்டிக் கொடுக்கையாலும் சொல்லக்கூடாது. வெந்நீரைக் குளிர்நீராக்கு

வாறே. பஹுவசநத்தைநிலத்தேவர்விஷயமாகவொதுக்கு வானென்னென்ன வருளுகிறார்(இந்நிலத்தேவரித்யாதி). இந்நிலத்தேவர்விஷயத்தில் சிதகுரைக் கும்ப்ரஸக்தியை ஸம்வாதமுகேநவருளுகிறார் (அருள்புரிந்தவித்யாதி). "அத் து" என்றது - சாரிபையாய், "அகம்" என்றது-ஸ்தம் யர்த்தமாய், நிறத்தி லென்று ஸப்தார்த்தமாய், பலிதார்த்தமருளுகிறார் (அவர்விஷயமாக) என்று. (அபிஸ்தம்) என்றவநந்தரம் "விரோதஸமசகம்" என்று கூட்டுவது. விரோ தம் தானெங்ஙனேயென்னவருளுகிறார் (ஆஸ்ரிதேத்யாதி). (மார்த்தவமும்) என்றது-மார்தவத்தாலுமென்றபடி. இது * தாமரையாளென்றபதஸுஸிதம். (சொல்லக்கூடாது) என்றது-தோஷத்தைச் சொல்லக்கூடாதென்றபடி. அப. ராதத்தாலேகோபம்வந்தால் தோஷம்சொல்லக்கூடாதோவென்னவருளுகிறார் (வெந்நீரையித்யாதி), இத்தால் அபராதத்தால் வந்த சீற்றத்தால் வெந்நீர் போன்றவவன் திருவுள்ளத்தைக்குளிரப்பண்ணும் புருஷகாரபூதையான விவ ளுக்கு அபராதத்தால் கோபம்பிறக்கக்கூடாதென்று கருத்து.[சேர] கோபிக்க

(க) நி-ஜாய்-நி-க-அ. (உ)உ-திருவ-நி-கூ.

http://acharya.org

ரோற்றுமத்தனை யல்லது தான் சூடக்கூடாதிறே. அப்படியே

தி தகுரைக்கக்கூடுமோ.

(க) "தன்னகத்திருமங்கை தங்கிய சீர்மார்வன்" என்று தன்

த்தைபெறவிறே இவள உபதிப்பது. இப்படி ஸத்தைபெறும்ப

யான போகத்திலே புருஷகாரமாம்போது தெளிவுண்டாகவே

ணும், அப்போது ப்ரணயித்வத்துக்கு நமஸ்காரமிறே. ஆனால்

புருஷகாரமும் போகமும் சேரும்படி யென்னென்னில், இவளைப்போ

போலே அவன் தானும் (உ) "பித்தர்பணிமலர் மேல் பாவைக்கு"

என்று இவள் விஷயத்திலே ப்ரேமம் கனத்திருக்கும், இருவர்க்கு

முண்டான ப்ரேமம் இவர்கள் பாசுரத்திலே தெரியுமிறே. (கூ) "நஜீ

மத்தனையல்லது தான் சூடக்கூடாதிறே, அப்படியே இவள் தி

குரைக்கக் கூடுமோ.

(க) "தன்னகத்திருமங்கை தங்கிய சீர்மார்வன்" என்று-தான்

ஸத்தைபெறவிறே அவள உபதிப்பது, இப்படி ஸத்தை பெறும்

படியான போகத்திலே புருஷகாரமாம்போது தெளிவுண்டாக

வேணும், அப்போது ப்ரணயித்வத்துக்கு நமஸ்காரமிறே. ஆனால்

புருஷகாரமும் போகமும் சேரும்படி யென்னென்னில், இவளைப்

போலே அவன்றானும்(உ) "பித்தர்பணிமலர்மேற் பாவைக்கு" என்

இவள் விஷயத்தில் ப்ரேமம் கனத்திருக்கும். இருவர்க்கு முண்

டான ப்ரேமம் இவர்கள் பாசுரத்திலே தெரியுமிறே. (கூ) "நஜீவை

(அப்படியே) என்றது - அப்படியேயாகையாலே யென்றபடி.

இவன் புருஷகாரமென்னுமிடத்தில் வரும் ஸங்கையை அநுவதிக்கி

ரூர் (தன்னகத்தித்யாதி). (போகத்திலே) என்றது - போகதசையிலேயே

ன்றபடி. (தெளிவுண்டாகவேணும்) என்னுமதுக்கு சேதநருடைய அபரா

தமும், அவர் விஷயத்தில் அவனுக்குண்டான சீற்றமும், அத்தை யாற்று

ம்க்ஷமமும் இவள் தெஞ்சிலுண்டாக வேண்டுகையாலே போக (மோக)

ப்ராவஸ்யம் கழியுண்டு தெளிவு பிறக்கவேணுமென்று கருத்து. (நமஸ்கா

ரம்) என்றது - நமஸ்காரம்பண்ணி அனுப்பிவிடுகை பாமென்றபடி. (ஆனால்

என்றது - ஆகையாலென்றபடி. புருஷகாரத்துக்கும் போகத்துக்கும் சே

ர்த்தியை உபபாதியா நின்று கொண்டு தெகுவரிகைக்கும் ப்ரணத்தித்வ

ருஞ்சிரூர் (இவளைப்போலேயித்யாதி). "தெகுரைத்திடுங்கிளி" எ

(கூ) ரா-ஸு-சு-கூ.

http://acharya.org

(க)"அஜீவேயம்க்ஷணஉவி-நஜீவேயம்க்ஷணமபி" என்னுமொருதலை: (உ)"இறையுமகலகில்லேன்" என்னுமொருதலை. அவன்வைப்வரூப்யமெல்லாம் கொண்டு இவளை அநுபவிக்க விழிந்தாலும் தன் குணரூப சேஷ்டைகளாலே குமிழிநீருண்ணப் பண்ணும். இவ்வதுபவஜநித ப்ரீதிக்குப் போக்குவீடாக "உனக்கென்செய்வேன்" என்று கொடுத்தல்லது தரிக்கமாட்டாதவளவிலே, "நாம் இவன் பக்கலிலே ஒன்றுகொள்ளாதபோது இவன் முடியும்" என்று பார்த்து, அவன் "உனக்கு வேண்டுவதென்" என்றவளவிலே "சேதநபராதத்தைப் பொறுக்கவேணும்"என்ன, தன் ஸ்வாதந்த்ர்யத்தையும் இவர்களபராதத்தையும் ஶாஸ்த்ரமர்யாதையையும் மறந்து பொறுத்தேனென்ன, "இவன் பொறுத்தது நமக்காகவோ? இவர்

யம்க்ஷணஉவி-நஜீவேயம்க்ஷணமபி" என்னும்ஒருதலை; (உ) "இறையும்-அகலகில்லேன்" என்னும் ஒருதலை அவன் வைப்வரூப்யமெல்லாங்கொண்டு இவளையநுபவிக்க விழிந்தாலும், தன் குணரூப சேஷ்டிதங்களாலே குமிழிநீருண்ணப்பண்ணும்; இவ்வநுபவ ஜநித ப்ரீதிக்குப் போக்குவீடாக "உனக்கென்செய்வன்" என்று ஒன்று கொடுத்தல்லது தரிக்கமாட்டாதவளவிலே, "நாம்இவன்பக்கலிலே ஒன்று கொள்ளாதபோது இவன் முடியும்" என்று பார்த்து, அவன் "உனக்கு வேண்டுவதென்?" என்றவளவிலே, "சேதநரபராதத்தைப் பொறுக்கவேணும்" என்ன, தன் ஸ்வாதந்த்ர்யத்தையும் இவர்கள் அபராதத்தையும் ஶாஸ்த்ர மர்யாதையையும் மறந்து "பொறுத்தேன்" என்ன, "இவன் பொறுத்தது நமக்காகவோ,

---

றவிடத்தில் பிராட்டி தனக்காகவும், ஈஶ்வரன் ஸ்வபோக(லௌகி)ர்த்தமாகவும்பொறுத்தானுகில் நிலைநில்லாது. ஆஸ்ரிதரிடத்தில் பகூபாதத்தாலே அவர்களுக்காகப் பொறுத்தே னென்றுணுகில் நிலைநிற்குமென்றும் நெஞ்சிலே வைத்துக்கொண்டு "இவர்களை நான் பொறுக்கச்சொன்ன மாத்ரத்திலே நீ இவர்களுடைய அபராதங்களைப் பாராதே பொறுத்தே னென்கிறதென்? நான் இவர்களிடத்தில் ப்ரேமத்தாலே பொறுக்கச்சொல்ல வந்தேனல்லேன். இவர்களைப்பாராய்" என்று விஜ்ஞாபித்துச்சொல்லத்துடங்குனென்று தாத்பர்யங்கண்டு கொள்வது. "சிதகுரைக்குமேல்" என்றதற்கும்

(க) ரா-ஸு-சுந்-கி0- (உ) நி-வாய்-உ-கி0-கி0-

http://acharya.org

களுக்காகவோ?, தன் போகத்துக்காகவோ ?" என்றாராய்கைக் காக, சிதகுரைக்கத்துடங்கினளாகில், "என்னடியாரதுசெய்யார்" என்னும் அவன். நீ சிதகுரைக்கக் கூடாதாப்போலே அவர்கள் செய்யவும் கூடாது. லாகஷியுண்டென்னிலும், அவர்கள் செய்யக் கூடாது. உன் ப்ரமமாமித்தனை.

(என்னடியாரது செய்யார்) ஸ்வதந்த்ரரும் அந்யசேஷ பூதரும் செய்யுமவற்றை என்னடியாரும் செய்வர்களோ ? செய்தார்களென்று நிர்பந்தித்தாயாகில், அவர்கள் என்னடியாராகிறார். உன்னடியாரன்றே, நீ செல்லநில்லு. (அது செய்யார்) ஆஸ்ரயணத்துக்கு முன்பு இவள் மன்றும். பின்பு அவன் மன்றும்.

இவர்களுக்காகவோ, தன் போகத்துக்காகவோ" என்று ஆராய்கைக்காகச் சிதகுரைக்கத் தொடங்கினள்; ஆகில், "என்னடியாரது செய்யார்" என்னும் அவன்; நீ சிதகுரைக்கக்கூடாதாப்போலே அவர்கள் செய்யவுங்கூடாது. "லாகஷியுண்டு" என்னிலும் அவர்கள் செய்யக்கூடாது, உன் ப்ர(ஹ்ர)மமாமித்தனை.

(என்னடியாரது செய்யார்) ஸ்வதந்த்ரரும் அந்யஸேஷ பூதரும் செய்யுமத்தை என்னடியாரும் செய்வார்களோ. "செய்தார்கள்" என்று நிர்ப்பந்தித்தாயாகில், அவர்கள் என்னடியாராகிறார், உன்னடியாரன்றே, நீ செல்லநில்லு. (அதுசெய்யார்) ஆஸ்ரயணத்

"என்னடியாரது செய்யார்" என்றதுக்கும் ஸங்கதி (ஆலிலித்யாதி). ஆகிலென்றது - துடங்கினளாகிலென்றபடி. "அவன்செய்யாரென்னும்" என்றதில் வயம். செய்யாரென்றதினுறப்பை ஸத்ருஷ்டாந்தமாக லருளுகிறார் (நீயித்யாதி) அடியாரென்றதுக்குக் கருத்தருளுகிறார் (ஸாக்ஷியித்யாதிவாக்யத்வயத்தாலே).

என்னென்றதுக்கு வ்யாவர்த்த்யமருளுகிறார் (உன்னித்யாதி வாக்யத்வயத்தாலே). செய்யாரென்றே சுவரனிருந்தாலில் ஆராய்கைக்காக இவள் சிதகுரைப்பானென்னென்னிலருளுகிறார் (ஆஸ்ரயணத்துக்கித்யாதி). விரோதித்துச்சொல்லாதே, அதுவென்றதுக்கு த்ருஷ்டாந்தபூர்வகம் பாலமருளு

http://acharya.org

பெரியாழ்வார்திருமொழி, ச-ப,அ-தி, உ-பா,தன்னடியார்.ககஙக

1139

(க) "அன்றின்னுதனை செய்சிசுபாலன்" என்றப்போலேயும், இவள் சிதகுரைக்குமென்றப்போலேயும், ஈஸ்வரனும் அது செய்யாரென்று அதின்பேரைச் சொல்லக் கூசினபடி.

(செய்தார்களாகில் நன்று செய்தார்) நாமுண்டென்றும், ஒரு ப்ரமாணமுண்டென்றும், நாம் பொறுப்போமென்றும் நினைத்துச் செய்தார்களாகில் அழகிதாகச்செய்தார்கள். ஒரு தர்மாதர்மமும் பரலோகமுமில்லை யென்று செய்தார்களன்றே. "ப்ராமாதிகத்துக்கு நாமுளோம்" என்றன்றே செய்தது: அதாவது மடலெடுக்கையும் காமன்காலிலே விழுகையும். (உ) [செய்யும் கிரிசைகளித்

துக்கு முன்பு இவள்மன்றுடிப, பின்பு அவன் மன்றுடும்.(க)"அன்றின்னுதனசெய் சிசுபாலன்" என்றப்போலேயும், "இவள் சிதகுரைக்கும்" என்றப்போலேயும், ஈஸ்வரனும்"அதுசெய்டார்"என்று அதின் பேர்சொல்லக் கூசினபடி. (செய்தாரேல் நன்றுசெய்தார்) "நாமுண்டு" என்றும், "ஒரு ப்ரமாணமுண்டு" என்றும், "நாம் பொறுப்போம்" என்றும் நினைத்துச் செய்தார்களாகில் அழகிதாகச் செய்தார்கள். "ஒருதர்மாதர்மமும் பரலோகமுமில்லை" என்று செய்தார்களன்றே. ப்ரமாதிகத்துக்கு நாமுளோ மென்றன்றே செய்தது; அதாவது மடலெடுக்கையும், காமன் காலிலே விழுகையும். (உ)"செய்யுங் கிரிசைகள்" இத்யாதி. (என்பர்). "நாம் நெஞ்

ஞிரர் (அன்றித்யாதி). லோகத்தில் முமுக்ஷுக்கள் அபேக்ஷாப்ரகாரத்துக்கு ஈஸ்வரன் கூடிப்பனென்று மாஸ்திக்யத்தாலே செய்தார்களாகில் நன்றென்றிருக்குமென்று தாத்பர்யமருளுஞிரர் (நாமுண்டென்று மித்யாதிவாக்யத்வயத்தாலே). ஆழ்வார்கள் விஷயமாகத் தாத்பர்யமருளுஞிரர் (ப்ராமாதிகத்துக்குமித்யாதி). (காமுளோமென்றன்றே) என்றது - காமுளோமென்றிருக்குமவர்களன்றே வென்றபடி. மடலெடுக்கை தோஷமேவென்னவருளுஞிரர் (செய்யுமித்யாதி). "செய்யாதனசெய்யோம்" என்ற விடத்தில் ஸாதகாந்தரங்களும் இவ்வதிகாரிக்குச் செய்யாதனவாகையால், மடலெடுக்கை முதலானதும் ஸாதநபுத்யா செய்யுமதாகையாலே தோஷமாமென்றுகருத்து. நன்றுசெய்தாரென்றிருப்ப தென்னுதே என்பதென்றதுக்குத்

(க)நா-தி-ச-எ. (உ) திருப்பாவை-உ.

http://acharya.org

யாதி] (என்பர்) நாம் நெஞ்சாலே பொறுத்து இவளுக்கு முகம் கொடுத்துக்கேட்கில், இவள் இன்னமும்குறைசொல்லக்கூடுமென்று வாய் திறந்தருளிச் செய்வர். (போலும்) "ஒங்காண்போ" என்னுப்போலே உதாஸீநோக்தி.

(மன்னுடைய விபீடணர்க்காய்)கீழருளிச் செய்தவர்த்தத்தை மூதலிக்கிறார். ஐஸ்வர்யம் மாறுத விபீஷணர்க்காகப்பிராட்டியையும் விட்டுப்பற்றவேண்டும்படியான மஹாராஜரையும் விட்டு (க)"விபீடணற்கு வேறுக நல்லானே" என்னும்படியிறே விபீஷண பக்ஷபாதம். ஆகையாலே சேர்க்கைக்கீடான பாசுரம் கேட்கு மத்தனை யொழிய, பிரிப்பார் பாசுரம் கேளாவென்கிறது. குற்ற

சாலே பொறுத்து "இவளுக்கு முகம் கொடுத்துக் கேட்கில் இவள் இன்னமும் குறைசொல்லக்கூடும்" என்று, வாய்திறந்தருளிச் செய்வர் போலும். "ஒங்காண், போ" என்றுப்போலே உதாஸீநோக்தி.

(மன்னுடைய விபீடணர்க்காய்) கீழ் அருளிச்செய்த அர்த்தத்தை மூதலிக்கிறார். ஐஸ்வர்யம் மாறுத விபீஷணர்க்காக. பிராட்டியையும் விட்டுப் பற்றவேண்டும்படியான மஹாராஜரையும் விட்டு, (க)"விபீடணற்குவேறுக நல்லானே" என்னும்படியிறே விபீஷண பக்ஷபாதம். ஆகையாலே சேர்க்கைக்கீடானபாசுரங்கேட்கு மித்தனை யொழிய பிரிப்பார் பாசுரம் கேளாவென்கிறது. "குற்ற

தாத்பர்யம் (காமித்யாதி). நெஞ்சாலே பொறுத்தென்றது - மநஃபூர்வகமாகப்பொறுத்தென்றபடி. போலுமென்பதென்றன்வயம். திருவுள்ளம் பற்றித் தாத்பர்யமருளுகிறார் (ஒங்காணித்யாதி).

மன்னுடையவித்யாதிக்கு ப்ரக்ருதோபயோகம்காட்டுகிறார் (கீழித்யாதி). ஸம்ப்ரதர்த்தம் (ஐஸ்வர்யமித்யாதி). மூதலிக்கிற் ப்ரகாரத்தை விஸ்தரேண உபபாதிக்கிறார் (பிராட்டியித்யாதி). பிராட்டியை விட்டென்றது-(உ) 'ஸுயி கிஞ்ஜ்ஞாவெஹிகிம்காய-ம்ஹீதயாதிதி - த்வயிகிஞ்சித்ஸமாபந்நேகிங்கார்யம் மீதயாமம்" என்னும்ஸ்வபாவத்தைப்பற்ற. ஆஸ்ரிதவிஷயத்தில் தோஷமுண்டாஞல் பிரிப்பார் வார்த்தை கேளாமல் போவானென்னென்ன வருவிச்செய்கிறார் (குற்றமித்யாதி). (ரு)"தொவொயுவிதிஸுவுஸுயாதுதிர

(க) தி-மொ-கு-அ-ரு (உ) ரா-யு-ஸ-ஸ. (ரு) ரா-யு-க-அ-ரு.

http://acharya.org

முண்டென்றமஹாராஜரையும், குற்றமில்லை யென்ற திருவடிஇளைய பெருமாளையும் பூர்வபக்ஷமாக்கி "குற்றமுண்டு, காம்கைக்கொள்ளக்கடவோம்" என்றபிறே பெருமாள். (சிதகுரைக்கும்) என்றது மஹாராஜர் கோடி. என்னடியாரது செய்யாரென்றது - திருவடி இளையபெருமாள் கோடி. சிதகுரைக்கை - புருஷகாரக்ருத்யம்; அடியாரது செய்யாரென்றது - ஸரணகதக்ருத்யம். நன்று செய்தாரென்றது - ஸரண்யக்ருத்யம்.

விபீஷணனையும் இலங்கையையும் மதிளையும்திக்கையும் நோக்கியிறே கண்வளருகிறது. பெரிய பெருமாள் திருக்கண்கள் ஆஶ்ரிதரைக்கண்டவாறே அலர்ந்தபடி. (மலர்க்கண்) *கரியவாகிப்புடைபரந்து மிளிர்ந்து செவ்வரியோடி நீண்டதிறே திருப்பாணழ்வார்

முண்டு" என்ற மஹாராஜரையும், "குற்றமில்லை" என்ற திருவடி இளையபெருமாளையும் பூர்வபக்ஷமாக்கி, "குற்றமுண்டு, நான் கைக்கொள்ளக்கடவேன்" என்றபிறே பெருமாள். "சிதகுரைக்கும்" என்றது மஹாராஜர் கோடி; "என்னடியார் அது செய்யார்" என்றது திருவடி இளையபெருமாள்கோடி. சிதகுரைக்கை - புருஷகாரக்ருத்யம், "அடியார் அதுசெய்யார்" என்றது ஸரணகதக்ருத்யம், "நன்றுசெய்தார்" என்றது ஸாண்யக்ருத்யம்.

(மதிளிலங்கைத் திசைநோக்கி) விபீஷணனையும் லங்கையையும் மதிளையும் அத்திக்கையும் நோக்கியிறே கண்வளர்ந்தருளுகிறது. (மலர்க்கண்)பெரியபெருமாள் திருக்கண்கள் ஆஶ்ரிதரைக்கண்டவாறேமலர்ந்தபடி.(மலர்க்கண்)(க)*கரியவாகிப்புடைபரந்துமிளிர்ந்துசெவ்வரியோடி நீண்டதிறே திருப்பாணழ்வார்ரைக் கண்டவர்

சிதகுரைக்கை மஹிஷீகர்மம் - தோஷோயத்யபிதஸ்யன்யாத் ஸ. மேதத்கர்ஹிதம்" என்றத்தைப்பற்ற (பூர்வபக்ஷமாக்கி) என்றது. [illegible] ப்ரமேயத்தையருளுகிறார் (சிதகுரைக்கை யித்யாதி. வாத்ஸல்யத்தாலே).

"விபீடணர்க்காய்" என்னவமைந்திருக்க, "மதிளிலங்கைத்திசைநோக்கி" என்றதுக்குத் தாத்பர்யமருளுகிறார் (விபீஷணனையுமித்யாதி). மலர்ந்தது என்றதுக்குத் தாத்பர்யம் (பெரிய பெருமாளித்யாதி). "திசைநோக்கி மலர்க்கண்

http://acharya.org

ரைக் கண்டவாறே. (என்னுடைய திருவரங்கர்க்கு) இச்செய லுக்குத் தோற்று அடிமைபுக்கு எழுதிக் கொடுக்கிறார். (மற்றொரு வர்க்காளாவரே)(க) " மற்றொன்றினைக்காணுவே " என்கிறபடியே பெரியபெருமாளே யொழியவேறொருத்தர்க்கு ஆளாவரோ. ஆகையா லே, சிதகுரைத்தார் ஸ்ரீரங்கநாயகியாரும், நன்று செய்தாரென்று மன்றுடிஞரும் பெரியபெருமாளாயிருந்ததிறே. (உ) * அன்றேதந் தையும்தாயுமாவார் திருவரங்கத்துள்ளோங்கும் ஒளியுளார் தாமே யிறே. (ஆளாவரே)" ஆட்கொள்வானமருமூரணியரங்கமே" என்று ஆட்கொள்வார் பெரியபெருமாளிறே. (கூ)" அணியார்பொழில்சூழ ரங்கநகரப்பா".

(தன்னித்யாதி) பெரிய பெருமாளும் ஸ்ரீரங்கநாயகியாருமாக இசலி ஆஸ்ரிதரைரக்ஷிக்கிற ப்ரகாரத்தை யருளிச்செய்கிறார். (தன்

றே. (என்னுடைய திருவரங்கர்க்கு) இச்செயலுக்குத் தோற்று அடிமை புக்கு எழுத்திடுகிறார். (மற்றொருவர்க் காளாவரே) (க)"மற்றொன் றினைக்காணுவே" என்கிறபடியே பெரிய பெருமாளே யொழிய வேறொருத்தர்க்கு ஆளாவரோ? ஆகையாலே, சிதகுரைத் தார் ஸ்ரீரங்கநாயகியாரும் "நன்று செய்தார்" என்று மன்றுடிஞர் பெரியபெருமாளாயுமிருந்ததிறே. (உ)*அன்றே தந்தையும் தாயுமா வார்-திருவரங்கத் துள்ளோங்கு மொளியுளார் தாமேயிறே. (ஆ ளாவரே) "ஆட்கொள்வானமரு மூரணியரங்கம்" என்று ஆட் கொள்வார் பெரிய பெருமாளிறே. (கூ) "அணியார் பொழில்சூழ் அரங்க நகரப்பா."

வைத்து" என்றதைக்கடாக்ஷித்து "என்" என்றதுக்குபாவமருளுகிறார் (இச் செயலித்யாதி). மன்றுடிக் கைவிடாமல் ரக்ஷிக்கைக்கு ஹேதவருளுகிறார் (அன்றேதந்தையுமித்யாதி). "மற்றொருவர்க்காளாவரே"என்கிறதென்? அவ தாரங்களிலே ஆளாகவொண்ணாதோவென்னவருளுகிறார் (ஆட்கொள்வானித் யாதி). பணியாயென்றதுக்கு உய்யும்வகை யென்றதைத்திருவுள்ளம்பற்றி உஜ்ஜீவகம் ஆட்கொள்ளுகையாய் ஸம்வாதாந்தர மருளுகிறார் (அணியாரித் யாதி). ... ... (உ)

(க) அமல-க0 (உ) திருமாலை-கூஎ, (கூ) தி-மொ-க்க-அ-அ

http://acharya.org

பெரியாழ்வார்திருமொழி, ச-ப, அ-தி, உ-பா, தன்னடியார்.கைசங்
ஸ்வா,—

னித்யாதி) அடியாரென்றது-கர்மபல ப்ரதாநஸ்வத்வத்தால் வந்த
ஸ்வாதந்த்ர்யநிவ்ருத்தியையும் அகரணே ப்ரத்யவாய பரிஹாரதர்
மத்தால் வந்த ஸ்வாதந்த்ர்ய நிவ்ருத்தியையு முடையவர்களே.
ஸ்வஸ்வாதந்த்ர்ய நிவ்ருத்தி பாரதந்த்ர்ய மன்றே, மோஷத்வமா
மோ வென்னில், அது நிவ்ருத்தமாலென்றே அது தான் தோன்
றுவது. தோன்றுகையாலே அடியாரென்கிறார். இனி, தன்னடி
யாரென்று - அந்யமோஷத்வநிவ்ருத்தியைச் சொல்லுகிறது. அந்ய
மோஷத்வத்துக்கு உதயமெங்கே யென்னில், கீழ்சதுர்த்தியில்கழிந்
தது காமநாதிகாரத்தால்வந்த அந்யமோஷத்வமும் காம்யவிதியால்
வந்த ஸ்வஸ்வாதந்த்ர்யமுமிறே மிகவும் கழிந்து தோன்றுவது.
அந்த வந்யமோஷத்வம்கழிவதும் வர்ணாச்ரமதர்மத்திலே நிலைநின்
றவர்களுக்கிறே உள்ளது; இவர்களுக்கு ஸ்வாதந்த்ர்யகர்ப்பமுண்
டாகையாலே தேஹோபாதியும் கர்மோபாதியும் வைத(ய)மாகை
யாலே கழியாது.

இப்பத விவரணத்திலே போகிற வதிகாரிக்கு இதுதானும்
அந்யமோஷத்வமாய், உகாரத்திலே ஸ்தாந ப்ரமாணப்ரகாரமான
அவதா(ய)ரணத்தாலேகழியக்கடவது. இவ்வகாரமுப்தவாச்யனு
டைய மோஷித்வமிளப்பாறுகிற அவதாரணை - அபரமோஷித்வத்
தையும் அதிகமோஷித்வ ஸங்கையையுமறுக்கிறது. [illegible]
கனுக்கு மோஷமென்றபோதே அத்த பலத்தாலே [illegible]
உகாரம்லக்ஷ்மீவாசகமென்றுமிருபகிருப்யங்கள் [illegible]
பட்டர்பிரியவருளிச்செய்தாரென்னென்னில், அவன் [illegible]
லே இவளும்ஆசார்யபதத்தை ஆசைப்பட்டாளிறே, 'வானவர்க்கு'
திகளிலே. அத்தாலே அது சேரும். இது தன்னை
திலே அருளாளப் பெருமாளெம்பெருமானார்
என்று விளங்க வருளிச் செய்தாரிறே.

இதுதான் அஸித்வாசகமுமாம், ஸ்தாநத
கையாலே. இவையெல்லாம் இவ்வகாரத்திலேயுள்
யெல்லாத்தாலும் இவ்வந்யமோஷத்வநிவ்ருத்தி
வாதிகளுக்கு மோஷ மென்றதும் விமோக்ஷய

http://acharya.org

மூ;—
கருளுடையபொழில்மருதுங்கதக்களிறும்பிலம்பனையுங் கடியமரவும்
உருளுடைய சகடரையுமல்லரையுமுடையவிட்டோசைகேட்டான்
இருளகற்றுமெறிகதிரோன்மண்டலத்தூடேற்றிவைத்தேனிவாங்கி
அருள்கொடுத்திட்டடியவரையாட்கொள்வானமருமூரணியரங்கமே.

தால் வந்தவாதிக்யமும், தேவதாந்தர்யமித்வத்தால் வந்த வாதிக்
யமும் ப்ராப்தமல்லாத ஸர்வஸ்மாத்திலே தோற்றுகையாலும்
முமுக்ஷுக்களுக்கு அநுபாஸ்யங்களாகையாலும் அவதாரணையோடு
சேராது. ஆகையால் அந்ய சேஷத்வநிவ்ருத்தியே இதுக்குப்ரதா
நம். ஔபாதிகமான விஹிததர்மத்திலே நிற்கிறவன் அத்யந்தம்
ஔபாதிகமான காம்யதர்மத்திலே நிற்கிறவர்களை ஆதரிக்கிறது
ஔபசாரிகம். அகரணேப்ரத்யவாயமில்லை.

அவர்கள் தான் ஸத்யாதிதபஸ்ஸுகளைச் செய்யுங்காலத்திலே
இவர்களாதரிக்கும்படி கோலிச் செய்கையாலே அவர்கள் புண்ய
பலபூர்த்தி இவர்களாதரமாயிருக்கும். வஸிஷ்டவாக்காலேப்ரஹ்
மர்ஷியென்ன வேண்டிற்றிறே. அகரணேப்ரத்யவாயதர்மங்களிலே
ஓரோப்ரதேசங்களிலே அர்த்த சேஷத்ரபஸ்வாதிகளைப் பலமாக
விதித்ததும் ப்ரயோசகமாமித்தனை, இவையெல்லாம் கண்டு கீக்கி
னலிறே அந்யசேஷத்வமற்றதாவது. சேஷியும் உபாயமும்உபே
யமும் தனக்குப் பற்றினவர்களுக்கு "மந்" என்கிறபதத்தில் தன்
திருவுள்ளமிருப்பகம். .... (உ)

ஸா) "மூன்றும்பாட்டு. (கருளித்யாதி) இருண்டகழையை
வர்களை புகழ்
வைத்து அடியை மூன்றும்பாட்டு. விரோதிநிரஸநசீலனாய், அடியாரான
கிறார். ருத்தி யில்லாதபடி பரமபதத்திலே கொடுபோய்
வ்யா;—(கரு) காண்டருளுமவன் வர்த்திக்கிற தேசமிதுவென்
கருப்பாய், அத்தா
பும்வெகுளிப்பெ ளுடைய பொழில்மருதும்). "கருள்" என்று -
கலியேவேணும்" லேசிற்றத்தைச்சொல்லுகிறது. "கறுப்பும் சிவப்
ருள்" என்னக்கடவதிறே. அகவாயில் "இவனை
அரு;—மூன்ரு ன்னும் சிற்றத்தையுடைத்தாய், புறம்பு ஆகாஷக
வாசகப்தமாய், அத ம்பாட்டு. (கருளுடையவித்யாதி) வெகுளியென்று கோப
னுடைய பொருளை- அர்த்தத்தையுடைத்தான தென்ற

http://acharya.org

யுடைத்தான மருதும், அதிகோபத்தையுடைத்தானகுவலயாபீட
மும், கொடுமைக்கொரு விசேஷணமிட்டுச் சொல்லவேண்டாதபடி
கொடியனான ப்ரலம்பாஸுரனும், (கடியமாவும்)* ஒருயிராயிருக்
கிறவனை முடிக்கவந்த குதிரையும்.

(உருஞ்சுடைய சகடரையும்மல்லரையும்) தன்னையே சொல்லு
மையும். (உடையவிட்டோடாசை கேட்டான்) இவர்களெல்லாரை

மாம்படி சோலைசெய்துநின்ற யமளார்ஜுநங்களையும். (கதக்கனி
யும்) மதக்ரமான த்ரவ்யங்களைத் தீற்றிப்பிச்சேற்றி நிறுத்துகை
யாலே அதிகுபிதமாய் வந்த குவலயாபீடத்தையும். (பிலம்பனை
யும்) நம்பி மூத்தபிராணும் தானுமாக இடைப்பிள்ளைகளோடேகூடி
விளையாடா நிற்கச்செய்தே அவர்களுக்குள்ளே ஒருவனுக்கலந்து
வந்து †தன்னைநெடுக்க விளையாடி நலியநினைத்த ப்ரபலம்பாஸுர
னையும். (கடியமாவும்). (க) "வ்யாதி தாஸ்யோமஹாரௌத்ரः - வ்யாதி
தாஸ்யோமஹாரௌத்ரः" என்கிறபடியே ஸ்ரீப்ருந்தாவநத்துக்குப்
போகிறவழியிலே நலிகைக்காக அதிக்ரூரமாய் வாயை அங்காத்து
கொண்டுவந்த கேசியாகிற அஸுரனையும்.

(உருஞ்சுடைய சகடரையும்) கண்வளரா நிற்கச்செய்தே நலிவ
தாகவுருண்டு கொண்டுவந்த சகடாஸுரனையும். (மல்லரையும்)
குவலயாபீடத்தினுடைய ஸ்ருங்கபங்கத்தைப்பண்ணி, ரங்கமத்யத்
திலேவந்துபுகுந்த செருக்குக்கண்டு பொறுக்கமாட்டாமல் மேலிட்
டுவந்த மல்லரையும். (உடையவிட்டு) சிதிலராக்கி. நிரஸநப்ரகார
பேதமுண்டானாலும் நிரஸந மொத்திருக்கையாலே "உடைய
விட்டு" என்றொருகாலே அருளிச்செய்கிறார். "உடையவிட்டு",

படி, (சோலைசெய்து) என்றது-சோலைபோலே தழைத்தென்றபடி, கதம்-
கோபமாய், ஹேதுபூர்வகமத்தமருளுகிறார் (மதகரேத்யாதி). (தன்னைநெடோ
க்க) என்றது - தர்ம்யைக்யத்தைப்பற்ற. (உ) "ஹ்ருஷ்வாவ்ருஷம்வம்ஹிஷம்
வைஷபம - த்ருஷ்டவாப்ரலம்பம் நிஹதம்பலேந" என்று நம்பிமூத்தபிரானு
லேயிறே ப்ரலம்பவதம்.

(க) வி-பு-கசு-கச. (உ) வி-பு-குசு-சுஎ. † (பா) நின்னைநெடோக்க.

http://acharya.org

யும் நிரஸிக்கும்படியான கல்விரகையிட்டு நிரஸித்து ஜகத்தைரக்ஷித்து விரோதிநிரஸந ஶீலனென்று ஸாதுக்கள் ஸ்தோத்ரம் செய்கிற ப்ரஸித்தியைக்கேட்டான். ஒருசொல்லாலே உடையவிட்டானென்ற அநாயாஸத்வம் பாரீர். (இருளித்யாதி) திமிரஹரமான கிரணங்களை வீசும் ஶக்தியையுடைய ஆதித்யன் ப்ரபாமண்டலத்தோடே ஆசார்யபரதந்த்ரருமாய் முமுக்ஷுக்களுமான ஆர்த்த ப்ரபந்நரை, ஆசார்யோபதேஶக்ரமமர்க்கவழியே ஏற்றிவைத்துவற்றி.

என்கையாலே-பசுங்கலமுடைத்தாப் போலே நிரஸித்த அநாயாஸத்தைச் சொல்லுகிறது. (ஓசைகேட்டான்) இவற்றை நிரஸித்த ப்ரகாரங்களைச்சொல்லி, விஶேஷஜ்ஞர் ஸ்தோத்ரம்பண்ணுகிற ப்ரஸித்தியைக் கேட்டான்.

மேலே - மோக்ஷப்ரதத்வமிறே சொல்லுகிறது. அது தான் விரோதி நிரஸந பூர்வகமாயிறேயிருப்பது. "அஶித்யா கர்மவாஸநா ருசி ப்ரக்ருதி ஸம்பந்தங்கள்" என்று - விரோதிகள் தான் அநேகமிறே. (க) "ஸர்வதர்மாந் பரித்யஜ்ய மாமேகம் ஶரணம் வ்ரஜ - அஹம் த்வா ஸர்வபாபேப்யோ மோக்ஷயிஷ்யாமி" எனது அவற்றையெல்லாம் ஏகோத்யோகேந நிரஸித்துப் பொகட்டிறே கொடுபோவது. ஆகையால் கீழ்சொன்ன விரோதிநிரஸநம் அதுக்கு ஸூசகம். (இருளகற்று மெறிகதிரோன் மண்டலத்தூடேற்றி) திமிரஹரமாய்க் கொண்டு வீசுகிறகிரணங்களையுடையனான ஆதித்யனுடையமண்டலத்தூடே கொடுபோய்ப்பரமபதத்திலேயேற்றி. "ஆதித்யமண்டலத்தூடே கொடுபோய்" என்றவிது - "அர்ச்சிராதி மார்க்கத்தாலே கொடுபோய்" என்னுமதுக்கு உபலக்ஷணம். (உ) "போம்வழியைத்

(பண்ணுகிறப்ரஸித்தியை) என்றது-பண்ணுகிறதாயிருக்கிற கீர்த்தியை யென்றபடி. உத்தரார்த்தத்துக்குச்சேர பூர்வார்த்தத்துக்கு பாவமருளுகிறார் (மேலித்யாதி). எறியென்றதினர்த்தம் (வீசுகிற) என்றது, அதாவது-வ்யாபிக்கிறவென்றபடி. ஏற்றியென்றால் போராதோ, மண்டலத்தூடென்ற வழியைச் சொல்லவேணுமோ வென்னவருளுகிறார் (போமித்யாதி). ... (ங)

(உ) கி-வாய்-ஈ-ங-ஈ.

https://acharya.org

என்கையாலே (க) "அன்னதோரில்லியினூடுபோய்" என்றுநிஷேதித்த ஸ்வயம்ஸக்தியையும் நிஷேதிக்கிறது. அன்றிக்கே உபதேஸ நிரபேக்ஷஜ்ஞராக முடையார் இவரபிமாநத்தாலேஇரண்டருகும் நிலவிளக்கேற்றினப்போலே(உ) "கதிரவரவரவர்கைநிறைகாட்டினர்" என்கிறபடியே த்வதீயர்களும் தாழ்ந்தங்கீகரிக்கப் போன வழி இவருபதேஸமாபேக்ஷராய் இவரபிமாநத்திலே ஒதுங்கி அநந்யகதித்வமும் ஆகிஞ்சந்யமுமுடையவர்களுக்கும்கொடுக்குமென்னவுமாம்.

(வைத்து) *சூழ்ந்திருந்தேத்தவைத்து. "அடியரோடிருக்கவைத்து" என்றுமும் ப்ராப்யகைங்கர்யத்தாலே உபகாரஸ்ம்ருதிதலையெடுத்து இத்தையுபகரித்தவணக்காணவேணுமென்னும் ஸ்ரத்தையுண்டாய்த்தாகில் இப்ப்ராப்யத்துக்குப்பூர்வபாவி காஞ்கையாலே தன்னைக்காட்டுதல்; அவரோஹத்தில் பரமகுருவைக்காட்டுதல்; சரமோபகாரகஞ்ஞ இவன் தன்னை அங்கே அழைத்துக்காட்டுதல் செய்தாலிறே நித்யஸங்கல்பத்தால்வந்த அபுநராவ்ருத்தி தான் கூடுவது. இவனேறின வேணியை அங்கேவாங்கி, காட்டியாகிலும் இவனேறப்பிக்கவேணுமிறே. (கூ) "பிணைக் கொடுக்கிலும்

தரும்" என்கிறபடியே-அங்குப்போய் அநுபவிக்குமநுபவம்அபரிச்சிந்நமென்னும்படியிறே அர்ச்சிராதிமார்க்கத்தில் அநுபவஸுகம். ஆகையாலே முந்துற இந்த ரஸத்தை அநுபவிப்பித்துக் கொண்டாய்த்து ப்ராப்யபூமியான பரமபதத்தில் ஏற்றுவது. (வைத்து) (க)"மாமணிமண்டபக் தந்தமில் பேரின்பத் தடியரோடிருந்தமை" என்கிறபடியே ஆநந்தமயமான திருமாமணி மண்டபத்திலே நிரதிசயாநந்தயுக்தராய்க் கொண்டு நித்யஸூரிகளோடே கூடியிருக்கும்படி வைத்து. (ஏணிவாங்கி) ஏணியாவது - ஏறுகைக்கு ஸாதநமாயுள்ளதிறே; அத்தை வாங்குகையாவது-இவர்கள் விஷயத்தில் தன்னுடைய உபாயபாவத்தை நிவர்த்திப்பிக்கை. ப்ராப்தியளவுமிறே உபாயமாக வேண்டுவது; மேல் உபேயமாயிருக்கை அநுபவிப்பிக்கு மித்தனையிறே.

(க) பெரியதிருமடல். (உ) தி-வாய்-க0-கு-ச. (கூ) ச-தி-உ.

http://acharya.org

போதவொட்டாரே'' என்ருநின்றதிறே.(க)"கூதரவாகதரவாவி-அத்ரபாத்ரசாயி''. (அருள்கொடுத்திட்டு) அங்கே யேறுகைக்கும், இங்கேமீளாமைக்குமாயிறே அவன்கொடுத்தவருள்தானிருப்பது.

(இட்டு) தன்முகோல்லாஸத்தாலே ஜீவநமிட்டு. (அடியவரை யாட்கொள்வான்) தான்செய்தகன்மைகளொன்றையும் நினையாதே "அடிமைக்கிசைவதே'' என்கிறவொன்றையும்நினைத்திறேகாலதத்வமுள்ளதனையும் அடிமைகொள்வதும். (அமருமூரணியரங்கமே) இவ்வடிமைக்கிசைவாரை இன்னமும் கிடைக்குமோ வென்றிறே இங்கே அமர்ந்தமை தோன்றக்கண்வளர்ந்தருளுகிறது. உபதேஸகம்ய ஜ்ஞாநாநுஷ்டாநங்களே யுடைய நம்பூர்வாசார்யர்களிறே அவ்வூர்க்கு ஆபரணமாவார். .... (கூ)

(அருள்கொடுத்திட்டு) புநராவ்ருத்திக்ய பாவத்துக்கும், நித்யகைங்கர்யலாபத்துக்குமூடலான தன்னுடைய ப்ரஸாதத்தை இவர்களுக்குக்கொடுத்து. (அடியவரை) மோஷதீவமேநிரூபகமாகவிருக்கிறது இவர்களே. ஔபாதிகமான நிரூபகங்களெல்லாம் ஸம்ஸாரதசையில் வந்து கழிந்துபோமவையிறே. ஆவிர்ப்பூதஸ்வரூபஜ்ஞர்கள் மோக்ஷத்வமே நிரூபகமாகவிறே யிருப்பது.(ஆட்கொள்வான்) ஸ்வரூபாநுரூபமான வ்ருத்தி விசேஷத்தைக் கொள்ளுமவன். ''அடியவரையாட்கொள்வான்'' என்கையாலே-ராஜபுத்ரன் தலையிலேமுடினைய வைக்குமாபோலே, சேஷபூதரான விவர்களுக்குக் கைங்கர்ய ஸாம்ராஜ்யத்தைக் கொடுக்கும்படிசொல்லுகிறது. அவன்றனக்கும் ஸ்வரூபஸித்தி - ஆட்கொள்ளுகையாலேயிறே. இவன், அடிமை செய்து ஸ்வரூபம் பெறும்; அவன், அடிமைகொண்டு ஸ்வரூபம் பெறும். சேஷபூதனுக்கு ஸ்வரூபஸித்தி கிஞ்சித்காரத்தாலேயாஞப் போலே, சேஷிக்கு ஸ்வரூபஸித்தி கிஞ்சித்கார ப்ரதிஸம்பந்திதையாலேயிறே. (அமருமூர்) அப்படிசெய்யுமவன், அதுக்குஉறுப்பாகச்சேதநரைத் திருத்தும்படிநித்யவாஸம்பண்ணுகிறவூர். (அணியரங்கமே) ''அணி'' என்று-ஆபரணமாய், ஸம்ஸாரத்துக்கு ஆபரணமான தேசமென்கை. அன்றிக்கே, ''அணி'' என்று-அழகாய், மாடங்களும் மாளிகைகளும் திருமதில்களும் திருக்கோபுரங்களும்

(க) ஸ்தோத்ரா-கூ.

http://acharya.org

பெரியாழ்வார் திருமொழி சப, கூ-தி, சு-பா, பதினாறுமாயிரவர். கசசகூ

மூ.—

பதினாறுமாயிரவர் தேவிமார் பணிசெய்யத் துவரை யென்னு
மதில்காயகராகி வீற்றிருந்த மணவாளர் மன்னுகோயில்
புதுக்காண்மலர்க் கமல மெம்பெருமான்பொன்வயிற்றிற் பூவேபோல்வான்
பொதுகாயகம்பாவித் திறுமாந்து பொன்சாய்க்கும் புனலரங்கமே.

ஸ்வா;—காலாம்பாட்டு. (பதினாறித்யாதி) ஸ்ரீமத்த்வாரகை யிலே பெண்பிறந்தார்க்கு முகம்கொடுத்தப்ரகாரத்தை யநுஸந்திக்கிறார்.

ஸ்வா,—(பதினாறித்யாதி) கரகாஸுரன் சேர்த்தராஜகந்யகை திருச்சோலைகளும் முதலானவற்றிலே கூடிதர்ஸநீயமா யிருக்கும் படியைச் சொல்லுகிறதாகவுமாம்.

"பிள்ளைதிருநறையூரரையரும் பட்டரும் ப்ரதக்ஷிணம்பண்ணு கிறப்போ பின்னே ஸேவித்துக்கொண்டுபோனேன்; அல்லதாரெல்லா ரும் கடிங்குதிரைபோலே வாராகிற்க, இவர்கள் திருக்கோபுரங் களையும் திருமாளிகைகளையும், கண்ணாலே பருகுவாரைப்போலே பார்த்து வாழ்ந்துகொண்டு வருகிறபடியைக்கண்டு, 'அல்லாதார்க் கும் இவர்களுக்கும் செயல் ஒத்திருக்க இவர்களான வாசிதோற்ற விருந்தபடியென்!' என்று இருந்தேல்காணும்' என்று கஞ்ஜீயர் கம் பிள்ளைக்கு அருளிச்செய்தார்" என்றுப்ரஸித்தமிறே. ப்ராப்யபூமியா யுள்ளவையெல்லாம் விசேஷஜ்ஞரானவர்களுக்கு போக்யமாயிறே யிருப்பது. ... . (கூ)

அவ;—காலாம்பாட்டு. ஸ்ரீமத்த்வாரகையிலே * பதினாறுமா யிரக்தேவிமார் பணிசெய்யவிருந்தவன் வர்த்திக்கிற தேசமிது வென்கிறார்.

வ்யா,—(பதினாறுமாயிரவர் தேவிமார்பணிசெய்ய) கரகாஸு ரன்திரட்டிவைத்த ராஜகந்யகைகளாய், அவனை நிரஸித்தவகந்தரம் அங்கு நின்றும் கொண்டுவந்து திருமணம் புணர்ந்தருளின பதினா

அரு;— காலாம்பாட்டு (பதினாறித்யாதி) க்ருஷ்ணனுக்குப் பதினாறுயிரம் தேவிமார்வருகைக்கு ப்ரமாணப்ரஸித்தியைப்பற்றி ப்ரஸக்தியருளுகிறார் (கா கேத்யாதி). "பதினாறும்" என்று பதவிபாக(ஹாஹ)மாய்த் திருவுள்ளம்பற்றி

http://acharya.org

கைகளைப் பாணிக்ரஹணம் செய்து அவர்களிஷ்டாநுவர்த்தநம் செய்ய ஸ்ரீமத்த்வாரகை யென்னும் ப்ரஸித்தியையுடைய அதிலே இவர்களெல்லார்க்கும் தனித்தனியே "என்னையொழிய வறியான், என்னை யொழிய வறியான்" என்னும்படி வேறுபாடு தோன்ற

ருவிரக் தேவிமாரானவர்கள் தங்களுடைய ப்ரேமாநுகுணமாகவும் ப்ர ப்யாநுகுணமாகவும் நித்யபரிசர்யை பண்ண. (துவரையென் னுமதில்) † ஸ்ரீமதுரையிலே எழுந்தருளியிருக்கச்செய்தே இங்குள் ளாரெல்லாரையும் அங்கே கொடுபோய் வைக்கத் திருவுள்ளம் பற்றி, ஸ்வஸங்கல்பத்தாலே யுண்டாக்கினதாகையாலே அத்யந்த விலக்ஷணமாய், ஸ்ரீமத்த்வாரகையென்று ப்ரஸித்தமாயிருந்துள்ள திருப்படை வீட்டிலே.

(பதினாறுமாயிரவர்க்கும்) என்றது. 'ப்ராப்யாநுகுணமாகவும்) என்றது-ப்ராப்யத்தின் வைலக்ஷண்யத்துக்கநுகுணமாகவுமென்றபடி. செய்யவென்றுவர்த்தமாநார்த் தம்(நித்யபரிசர்யை) என்றது. துவரையில்லீற்றிருந்தவென்னவமைந்திருக்க, "என்னுமதில்" என்றதுக்கு ப்ரஸித்தமாய், அத்யந்தவிலக்ஷணமா யென்று ஸப்தார்த்தம் திருவுள்ளம்பற்றி வைலக்ஷண்யத்துக்கு ஹேதுவைக்காட்டா நின்று கொண்டு அர்த்தமருளுகிறார் (ஸ்ரீமத்த்வாரகையிலே யித்யாதி). ஸ்ரீம துரையிலேயென்னவேண்டியிருக்க, ஸ்ரீமத்த்வாரகையிலேயென்றது - ப்ரதம லோகப்ரமாதாகதமென்றுகண்டுகொள்வது. இங்ஙனன்றுகில் ஸ்ரீமதுரையிருந் தச்செய்தேஜராஸந்தநிமித்தமாகத்வாரகாநிர்மாணம்பண்ணினரென்னும்ப்ரமா ணத்தோடு விரோதிக்குமிறே. (ஸ்ரீமத்த்வாரகையிலே) இத்யாதிக்குமேலன்வய மூக்காகுமிறே. (க) "ஸ-ஸ்ரீயஃபதி-ஸ்ரீமதி-ருரோத மதராமேத்ய" என்றுகாலயவநன்வந்துபரோதித்ததைச்சொல்லி, (க) "தோமயாவ்ருஷ்ணி வாஷ்ணேயாவாபஸ்ருவா மதிஷ்ணி - மாகதோப்யத்யவாஸ்யோவாபரஸ் வொவாகமிஷ்யதி" என்று ஜராஸந்தன் வரவையும் சொல்லி, "திஷ்டாதி ஷ்யாவஸ்ருதொதி-மம்ஸ்ஸ்வபதி-மம்ஸ்ஸ்ரீ-தஸ்மாதத்யவிதாஸ்யாமோ துர் கம் த்விபததுர்கமம்" என்று த்வாரகா நிர்மாணம் சொல்லும் ப்ரமாணவிரோத மதுஸந்தேயம்.

(க) பாகவ-கo-நிo -சத. † (பா) ஸ்ரீமத்த்வாரகையிலே.

http://acharya.org

பெரியாழ்வார்திருமொழிச-பகு-இ,சு-பா,பதினொருமாயிரவர்.கருத்து

அவர்களிஷ்டாநுவர்த்தநம் செய்து மணவாளராயிருந்த வழகிய மணவாளப் பெருமாள் நித்யவாஸம் செய்கிறகோயில்.

(புதுவித்யாதி) அப்போதலர்ந்தசெவ்விப்பொற்றுமரை, ஜகத்காரணவஸ்துவினுடைய திருவயிற்றில்பொற்றுமரைப்பூப்போலே; (பொது நாயகம் பாவித்து) தன்னே ஸர்வஸ்வமாக நினைத்து

(நாயகராகிவீற்றிருந்தமணவாளர்) அவர்களுக்குத்தனித்தனியே "என்னேயொழியவறியார்; என்னேயொழியவறியார்" என்னும்படி நாயகராய்க்கொண்டு, தம்முடைய வ்யாவ்ருத்திதோற்ற எழுந்தருளியிருந்தமணவாளரானவர். (மன்னுகோயில்) * எட்டிழையாய் மூன்று சரடாயிருக்கும் மங்களஸூத்ரத்தைத்தரித்து, தமக்கு ஆநுகூல்யார்ஹராய் ஆகூல்யபோக(ஸௌபாக்ய)மாயிருக்குமவர்களோடேகலந்து அடிமைகொள்ளுகைக்காக அழகியமணவாளப்பெருமாளாய்க்கொண்டு, அவதாரம்போலே தீர்த்தம் ப்ரஸாதியாதே நித்யவாஸம் பண்ணுகிற கோயில்.

(புதுநாண்மலர்க்கமலம்) அப்போதலர்ந்தசெவ்வித்தாமரைப்பூவானது. (எம்பெருமான் பொன்வயிற்றில் பூவேபோல்வான்) ஜகத்காரணபூதனுமாய்வேஸ்வரனுடையஸ்ப்ருஹணீயமானதிருவயிற்றில் பூவையொப்பான். பூவையேபோல்வதாக வென்றபடி.

"தேவிமார்பனி செய்ய வீற்றிருந்த" என்றபோதே நாயகத்வம் ஸித்தமாயிருக்க, "நாயகராகி" என்றதற்கு "தத்ஸ்வாதந்த்ர்யகரணாத் தல்யோகக்ஷேத்ரதக்ஷிணஃ" என்கிற தக்ஷிணநாயகத்வத்தைத்திருவுள்ளம் பற்றித் தாத்பர்யமருளிச்செய்தார் (அவர்களித்யாதி). "தேவிமார்பனி செய்ய நாயகராகி வீற்றிருந்த" என்று விசேஷித்ததற்குப்ரக்ருதோபயோகம் காட்டாநின்றுகொண்டு "மன்னு கோயில்" என்றதற்குஹேதுபூர்வகம் தாத்பர்யமருளிச்செய்தார் (எட்டெழையித்யாதி).

நாண்மலரென்றதினர்த்தம்(அப்போதலர்ந்த)என்றது. புதுவென்றதின் பலிதார்த்தம் (செவ்வி)என்றது. "எம்பெருமான்" என்றசொன்ன ஸர்வேஸ்வரத்வத்துக்கு இவ்குணாபீகமலம்சொல்லுகையாலே அர்த்த ஸித்தமான ஜகத்காரணத்வம் ஹேதுவென்றதிருவுள்ளம்பற்றி யருளிச்செய்தார் (ஜகத்காரணபூதனுன)

http://acharya.org

மூ.—

ஆலமாபரிப்க் கங்கையா யாழ்கடலரியவனியா யருவரைகளாய்
காலமுகலையாண்மறையாய்வேள்வியாய்த்தக்கணாயாத்தானுமானன்
சேமமுடைநாரதனுர்சென்றுசென்றுதிதித்திறைஞ்சக்கிடந்தான்கோயில்
பூமருவிப்புள்ளினங்கள்புள்ளரையன்புகழ்குழறும்புனலரங்கமே.

(இயமாத்து) கர்வித்து, அதின் டோன்னிறத்தைத் தன்னிறத்
தாலே தள்ளும்படியான ஜலஸம்ருத்தி மாறுத திருவரங்கமேடமண
வாளர் மன்னு கோயில்.

இத்தால்டசவத்வைலமாஸ்யதத்திலும் கதீயர்வைலமாஸ்யத்
திக்குண்டான வேற்றம் சொல்லுகிறது.

"பதினாறுமாயிரவர் தேனிமார் - பொதுநாயகம் பாவித்திறு
மாந்து பணிசெய்ய" என்று கீழே அன்வயிக்கவுமாம். .... (ச)

(பொதுநாயகம்பாவித்து) ஸர்வநிர்வாஹகத்வத்தை பாவித்து.
அதா - ஜகத்காரணத்வாஸர்வ நிர்வாஹகமாயிருக்கிற விருப்பத்
தாலுமுண்டத்தாக பாவித்தென்கை. (இறுமாந்து) இத்த கீனை
யாலே கர்வித்து, (பொன்சாய்க்கும்) மற்றுண்டான காமனைகளி
னுடைய அழகைத்தன்னி விடாகிற்கும். (புனலரங்கமே) இப்படி
யிருந்துள்ள ஜலஸம்ருத்தியையுடைத்தாயிருந்துள்ள திருவரங்கமே.

அவ;—அஞ்சாம்பாட்டு. ஸ்ரீநாரதபகவானுக்குத் தன் வைப
வத்தை ப்ரகாசிப்பித்த ஸர்வேஸ்வரன், அவன் † பக்கலிலேஸேதாத
ம் பண்ணி வணங்கி, கண்வளர்ந்த தேசமிது வென்கிறார்.

என்று: (அதி)என்றது - பொன்வயிற்றில்பூவை. (தானும்) என்றது-திருநாபி
கத்தில்பூவை, பொன்-பொன்னுகையை; ஸ்ப்ருஹணீயமரகதமை, சாய்க்
கும்-நிராகரிக்குமென்று முப்நார்த்தமாய், அர்த்தமருளுகிறார் (மற்றித்யாதி)
(மற்றுண்டான) என்றது-ஸ்தலாந்தரத்திலுண்டான வென்றபடி. (ஞ)

அவ,—அஞ்சாம்பாட்டு, (ஆமையித்யாதி) ஆமையாயென்றதொடங்கி
பூர்வார்த்தத்தைக்கடாகூலித்தருளுகிறார் ஸ்ரீநாரதபகவானுக்குத்தன்வைபவத்
தை ப்ரகாசிப்பித்தஸர்வேஸ்வரன்) என்று. "சேமமுடை" இத்யாதியைக்
கடாகூலித்தருளுகிறார் (அவனித்யாதி).

http://acharya.org

பெரியாழ்வார்திருமொழி, ச-ப, கூ-தி, நி-பா, ஆமையாய். ககடுக.

அவ; — துர்யோதநாதிகள்யாகத்தில் வந்த ராஜாக்களெல்லாரும், ஸ்ரீமத்த்வாரகையாகிற திருப்படை வீட்டிலுண்டான ஸம்ருத்தியும் அங்கு க்ருஷ்ணனெழுந்தருளியிருக்கிற மதிப்பு மெல்லாம் துர்யோதநாதிகள் சொல்லக்கேட்டு, "க்ருஷ்ணனேடே நாம் உறவு செய்துகொண்டு இருக்கவேணும்" என்னுமத்தைப் பற்ற, துர்யோதநாதிகளும் பாண்டவர்களும் தாங்களுமெல்லாரும் தந்தாமுடைய பரிவாரங்களோடே கூடவந்து "ரைவதகம்" என்கிறபர்வதத்தைச் சூழவிட்டிருந்து, தாங்கள் வேவார்த்தமாக வந்த செய்தியை க்ருஷ்ணனுக்கு விண்ணப்பஞ்செய்து போகவிட க்ருஷ்ணனும், "இவர்கள் ஸபரிகரராய்த்திரளவருகைக்கு ஹேது வென்" என்று நிந்தித்து, நம்பி மூத்தபிரான், ஸாத்விகியாழ்வார், இவர்கள் முன்னாக, ஸபரிகரராய் ஸாயுதராய்க்கொண்டு இவர்களிருக்கிறவிடத்திலேயெழுந்தருளி எல்லாரையும் குசலப்ரச்நம்பண்ணி அவர்களுடைய வயஸ்யர்களுக்கும் பலங்களுக்கும் மதிப்புக்கு மநுகூலமாக ஆஸநமிடவேண்டுவார்க்கெல்லாம் ஆஸநமிடுவித்து, தாமும் தமக்கநுகூலமானதொரு திவ்யஸிம்ஹாஸநத்திலே எழுந் தருளியிராநிற்கச்செய்தே,

ஸ்ரீநாரதபகவான் வந்து ஸேவித்து, (க) "கூஷ்ணாயவேதே வாநாதேகஷ்ணம்வை-ஷோத்ஷ ! யதுஷ்ணாவிதேஹாவாஹா வொகேநாதேநுஷ்டிகஷ்ணந - ஆஸ்சர்யஃ கலுதேவாநா மேகஸ்த் வம்புருஷோத்தம - தந்யஸ்சாஸி மஹாபாகோலோகே நாம்யே ஸ்தி கஸ்ச" என்று விண்ணப்பம் செய்ய, (க) "வைஷ்ணவ-குலதிலகம்

ஸர்வேஸ்வன் நாரதபகவானுக்கு ப்ரகாசித்தபடி. அபூர்வகதையாகையாலே அத்தை ப்ரமாணகதந பூர்வகமாக உபபாதிக்கிறார் (துர்யோதநாதிக ளென்று தொடங்கி-ஸங்க்ரஹேணவருளிச் செய்கிறரென்னுமளவும்). (துர்யோதநாதிகள் யாகத்தில்) என்றது - துர்யோதநாதிகளுடைய யாகத்திலே யென்றபடி. (ராஜாக்களெல்லாரும்) என்றதற்கு (சொல்லக்கேட்டு) என்றத்தோடந்வயம். (என்னுமத்தைப்பற்ற) என்றவநந்தரம் "அந்த ராஜாக்களும்" என்று சேஷம். (விட்டிருந்து) என்றது - பாளய மிறங்கி யென்றபடி. (ஸாத்வகியாழ்வார்) என்றது - கண்ணனுக்குத்திருத்தம்பிமார் முறையிலே யொருவர்.

(க) ஹரிவம்ஸம்-கஉக.

http://acharya.org

வ்யா;—

கூவா வுரகூ॒வாவஃ॒ஸ்ரீம்வ்ரஹ்மஃ॒ । சூழ்ஸ்ரூ॒வெஸ்ரூவயஃ॒ஸ்ரூ॒
உக்ஷிணாஸ்வ்லுஹ்ரிஹிதஃ - ஏவமுக்தஸ்ஸ்மிதம்க்ருத்வா ப்ரத்யுவாச
முகிம்ப்ரபுஃ । ஆஸ்சர்யஸ்ஸைவ தன்யஸ்ச தக்ஷிணுபிஸ்ஸஹ்ரிதஃ''
என்று இப்படி மஹர்ஷிசொன்னதைக்கேட்டு ஸ்மிதம்பண்ணி,
மஹர்ஷியைப்பார்த்து ''தக்ஷிணைகளோடே கூட, நான் ஆஸ்சர்ய
மகவும் தன்யனுகவும் சொல்லப்பட்டவன்'' என்று அருளிச்செய்ய;
இத்தைக்கேட்டு ஸந்தோஷித்து, (க) ''ஸவஃ॒ஷ்ரேஃ॒ஷ்டிஸ்ரூஷ்டஃ
வாஹமியேஃ॒ஷ்மீக்ஷுஷிதாடி । கூஷ்ண வாஸ்ரூவாவாகூவாலி மஹ்ஷ்யாணி
யமாஹதடி - ஏவமுக்தோமுகிஸ்ரேஷ்டஃ ப்ராஹமத்தியே மஹீக்ஷி
தாம் । க்ருஷ்ணபர்யாப்த வாக்யோஸ்மி கமிஷ்யாமி யதாகதம்''
என்று - ''இருக்கிற ராஜாக்களுடைய மத்யத்திலே தேவரீரருளிச்
செய்த வாக்யத்தினுலே நான்பர்யாப்தனுகாநின்றேன், இனிவந்த
வழியே போகிறேன்'' என்று விண்ணப்பம் செய்து போகப்புக;
இப்படி போகத்தேடுகிற நாரதபகவானைக்கண்டு, அவராலே சொல்
லப்பட்ட இந்த ரஹஸ்யத்தைத் தாங்களறியாமையாலே, க்ருஷ்ண
னுடைய திருமுகமண்டலத்தைப்பார்த்து, ''ஆஸ்சர்யராகாநின்
றீர், தன்யராகாநின்றீர்'என்று மஹர்ஷிசொன்னவளவில், 'தக்ஷிணை
களோடே கூட விப்படியே'' என்று தேவரீரருவிச்செய்த இந்த
மஹாரஹஸ்ய மெங்களுக்குத் தெரிகிறதில்லை, இத்தையருளிச்செய்
யவேணும்'' என்ன; ''மஹர்ஷிதன்னைக்கேளுங்கோள், அவர் உங்க
ளுக்குச் சொல்லக்கடவர்'' என்று அருளிச்செய்து, அவரையும்
''நீர் இவர்களுக்குச் சொல்லும்'' என்ன;

அவரும் இவர்களைப்பார்த்து, ''ஆனல்கேட்கலாகாதோ'' என்று
சொல்லி(க) ''அஹம்கூஹாஸி ஊஹ்யா வ்ரீரெதி ரூஷவணாதிஷிஃ- அஹம்
கதாசித் கங்காயா ஸ்தீரேத்ரிஷவணுதிஷிஃ'' என்று தொடங்கி, நான்
ஒரு கால் கங்கைக்கரையிலே த்ரிஷவண ஸ்நாகாங்களைப்பண்ணி
வர்த்தியாநிற்கச் செய்தே, ஒரு நாள் ராத்ரிபோய், ஆதித்யனுதித்த
வளவிலே, கூப்பிடுவழியகலமும் அதிலிரட்டி நீளமுமாய் நீருக்குள்

''அஹம்கதாசித்'' என்ற ஸ்லோகத்துக்கர்த்தம்-(ஸரஸ்வதிகாலித்யாதி)
[தூயாணாம்வவ நாநாம்வஃ॒ஹாரஃ॒ - ரிக்ரூஷவணஃ - த்ரயா
ணாம்ஸவநாகாம்ஸமாஹாரஃ॒ - த்ரிஷ்வணம்] த்ரிஸந்த்யையிலு மென்றபடி.

http://acharya.org

பெரியாழ்வார்திருமொழி, சு-ப, கூ-தி, நி-பா, ஆமையாய்.கருடன்

வ்யா:—

சே நானைந்து உடம்பெங்கும் பாசிபற்றி, கண்ணுக்கு ப்ரியமாயி
ருப்பதொரு கூர்மத்தைக்கண்டு (க) "கூர்ஷ்யரூபிணே நமஸ்தே
ஸ்யதே நமோஸ்துதே நம: । யஜ்ஞவராஹமஹாஹ்யாம் கவாமாஹ்யாம்
வராஹவபுர்நம: ॥ தோயே சராசரநிஷ்டூம் கிணிநரூபிணம் - த்வ
மாஸ்சர்யபூதோஸி கூர்மதந்யோஸி மேமத: । யஸ்த்வமேவ
மஹோத்வாப்பயாம் கபாலாப்பயாம் ஸமாவ்ருத: । தோயே சரஸி
நிஸ்ஸங்க: கிஞ்சிதந்ய தஸிந்தயந்" என்று - அந்தக் கூர்மத்தைப்
பார்த்து, "யாதொரு நீ இப்படியே கபாலத்வய ஸமாவ்ருத
னுய்க் கொண்டு இந்த ஜலத்துக்குள்ளே ஒன்றையும் சிந்தியாமல்
நிஸ்ஸங்கனுய்க்கொண்டு ஸஞ்சரியா நின்றாய்; இப்படியிருக்கிற நீ
ஆஸ்சர்யமான சரீரத்தை யுடையனுகா நின்றாய், தந்யனுகா நின்
றாயென்று எனக்கு மதம்" என்று நான் சொல்ல;

அந்தக்கூர்மம்தான், என்னைப்பார்த்து, ஒரு மநுஷ்யன்சொல்
லுமாபோலே, "வாராய் மஹர்ஷியே ! என்பக்கல் ஆஸ்சர்யமேது?
நான் எங்குமே தந்யனுகா நின்றேன், யாதொன்றிலே என்னைப்
போலே பதினுயிரம் லக்ஷங்களெல்லாம் ஸஞ்சரியாநின்றன, அப்
படியிருக்கிற கங்கையாகிற நதியுண்டே ஆஸ்சர்யையும் தந்யையும்"
என்று சொல்ல; அந்த கங்கையைக்குறித்து, நான் "ஆஸ்சர்யை
யாகாநின்றாய், தந்யையாகாநின்றாய்" என்று சொல்ல; அந்தக்கங்
கையானதுஒருவடிவுகொண்டுநின்று, "நான் ஆஸ்சர்யையும்தந்யை
யுமல்ல ; யாதொன்றிலே என்னைப்போலே அநேகமாயிருந்துள்ள
நதிகளெல்லாம் சென்று புகுராநின்றன, அப்படியிருந்துள்ள ஸமுத்
ரமன்றே ஆஸ்சர்யமும் தந்யமும்" என்று சொல்ல; அநந்தரம்,
நான் அந்த ஸமுத்ரத்தைப்பார்த்து, "லோகத்தில் வைத்துக்
கொண்டு நீ ஆஸ்சர்யமாகாநின்றாய், தந்யமாகா நின்றாய்" என்று
சொன்னவாறே; அந்த ஸமுத்ரம் என்னைப்பார்த்து, "நீ சொன்ன
ஆஸ்சர்யமும் தந்யதையும் எனக்கில்லை; நானன்றோ யாதொன்றின்
மேலே வஸியாநின்றேன், அப்படியிருக்கிற பூமிக்கன்றே அவை
யிரண்டு முள்ளது" என்ன, அநந்தரம், நான் பூமியைப்பார்த்து
ஸ்துதித்துக்கொண்டு, "ஆஸ்சர்யையாகாநின்றாய், தந்யையாகா

(மநுஷ்யன் சொல்லுமாபோலே) என்றதற்கு (தந்யையு மென்று சொல்ல)
என்றத்தோடன்வயம். (ஆஸ்சர்யமும்) என்றது-ஆஸ்சர்யத்தையு மென்றபடி.

(க) ஹரிவம்சம்-

http://acharya.org

வ்யா; —

நின்ரூய்" என்ன; நான் சொன்ன ஸ்தோத்ரவசநத்தாலேலஜ்ஜித்து பூமியானது என்னைப்பார்த்து, "நான் ஆஸ்சர்யையுமன்று, தங்யமன்று; எனக்கு ஆதாரங்களா யிருந்துள்ள பர்வதங்களுக்கன்றே அவையிரண்டு முள்ளது" என்ன;

அநந்தரம், நான் அந்தப்பர்வதங்களைக்கிட்டி, "லோகங்களில் வைத்துக்கொண்டு நீங்கள் ஆஸ்சர்யங்களும் தங்யங்களுமாகாநின்றி கோள்" என்ன; அந்தப்பர்வதங்கள், என்னைப்பார்த்து, "நாங்கள் தங் யங்களுமன்று, ஆஸ்சர்யங்களுமன்று, ப்ரஜாபதியான ப்ரஹ்மாவா னவன் இவையிரண்டு முடையனுகா நின்ரூன்" என்ன; அநந்தரம் ப்ரஹ்மாவைச் சென்று கிட்டி அநுவர்த்திக்கும்க்ரமத்திலே அநு வர்த்தித்து ஸர்வஸ்ரஷ்டாவான அவனுடைய வைபவத்தை யெல்லாம் சொல்லிக்கொண்டு, "ஆஸ்சர்யனும் தங்யனுமாகா நின்ரூய், உன்னை யொப்பார் லோகத்தில் ஒருவருமில்லை" என்ன; அந்த லோகபிதாமஹனை ப்ரஹ்மாவானவன், என் னைப்பார்த்து, "ஆஸ்சர்யனென்றும் தங்யனென்றும் என்னை இப்படிஸ்துதிக்கிறதென்; ருக்யஜுஸ்ஸாமாதர்வணரூபங்களாய், தத்வார்த்த தர்மகங்களாய், லோகங்களையும் என்னையும் தரியாநின் றன - யாவை சிலவேதங்கள், அவற்றுக்கன்றே யிவையிரண்டு முள் ளது" என்ன; அநந்தரம், நான் வேதங்களைக்கிட்டி, அவற்றினு டைய வைபவத்தைச் சொல்லி ஸ்துதித்துக்கொண்டு, "நீங்களன் றே தங்யரும் ஆஸ்சர்ய பூதரும்" என்ன; அந்த வேதங்கள், என் னைப்பார்த்து, "நாங்கள் யஜ்ஞார்த்தமாக ஸ்ருஷ்டங்களென்பது யதொன்று, ஆகையாலே அஸ்மத்பராயணங்களா யிருக்கிற யஜ் ஞங்களுக்கன்றே அவையிரண்டு முள்ளது" என்ன;

அநந்தரம், நான் அந்த யஜ்ஞங்களைப்பார்த்து ஸ்தோத்ரம் பண்ணிக்கொண்டு, "லோகத்தில் உங்களிற்காட்டில் தங்யங்களு மில்லை; ஆஸ்சர்யங்களுமில்லை" என்ன; அந்த யஜ்ஞங்கள், என்னைப் பார்த்து, (க) "ஶுஶுஶுவொ நாஶுவாஹ-யநுஶுவொ விவா

(முதலென்னை) என்றது - நாரதரைச் சொல்லுகிறது. (தத்வார்த்ததர்மகங் கள்) என்றது - தர்மிதத்வார்த்தங்களென்று அக்ஷ்யாஹிதாதிகளைப்போலே கண்டு கொள்வது.

(க) ஹரிவம்சம்-

http://acharya.org

பெரியாழ்வார் திருமொழி, சு-ப, கூ-தி, நி-பா, ஆமையாய். ககநிஎ

வ்யா;—

ஓ-தெ! சூஸ்ரஸ்யம்வாஸம்விஷ்-ஸ்ஸ்ஹ்ருஷ்டாகம்வாரமதிஃ॥ யதாஜ்ய

வயஸ்ரீதோஹ-தத்ஸ்ரிஷ்-வாவதது! தத்ஸர்வம்வை-ணுரீகாக்ஷோ

லொகஸ்ரஷ்டாரம்வ்யயுக்தி - ஆஸ்சர்யஸ்ப்தோ நாஸ்மாஸ்ஸு தங்

யஸ்ப்தோபிவாமுதே - ஆஸ்சர்யம் பரமம் விஷ்ணோ ஸ்ஸஸ்ருயஸ்மா

கம் பராகதிஃ॥ யதாஜ்யம் வயமஸ்ரீமோ ஹ-தமக்நிஷ்-பாவநம்!

தத்ஸர்வம் புண்டரீகாக்ஷோ லோகஸ்ரஷ்டாரம்ப்ரயச்சதி'' என்று —

''ஆஸ்சர்யசப்தமும் தங்யசப்தமும் எங்கள் பக்கலில்லே, விஷ்ணுவா

யிருக்கும் பரமமான ஆஸ்சர்யம்; அவனேயாயிருக்கும் எங்களுக்கு

பரையான கதி; அக்நிகளில் ஹ-தமாயிருந்துள்ள யாதொரு ஆஜ்

யத்தை நாங்கள் புஜியா நின்றோம், அதினுடைய ப(ஸ)லத்தை

யெல்லாவற்றையும், புண்டரீகாக்ஷனுய் லோகஸ்ரஷ்டாவான

வனன்றே கொடுக்கிறான்'' என்ன;

இத்தைக்கேட்டு, நான் பூமியிலேவந்து, உங்கள்திரளுக்குநடு

வேயிருக்கிற க்ருஷ்ணனைக்கண்டு ஸேவித்து, '' நீர் ஆஸ்சர்யருமா

காநின்றீர், தங்யருமாகா நின்றீர்'' என்றுகொண்டு என்னுலே விண்

ணப்பம் செய்யப்பட்ட வார்த்தை யாதொன்று, அதுக்கு ப்ரத்

யுத்தரமாக; (க) '' உக்ஷிணாஹிவ்ஹவெஹெதுவழி - தக்ஷிணாபில்ஸ

ஹேதயேவம்'' என்று கொண்டு, க்ருஷ்ண னருளிச்செய்தவார்த்

தை எனக்குப் பர்யாப்தமான வசநம்.

எங்ஙனே யென்னில்; (க) ''யஜ்ஞாநாம்ஹிமகிவி-ஷ்ணுஸ்ஸவ்-

ஷாந்-வஉக்ஷிணஃ! உக்ஷிணாஹிவ்ஹவெஹெதுவம் வ்ருஹ்ரூஸ்ஹவா

வ்யவாஹ - யஜ்ஞாநாம்ஹி கதிர்விஷ்ணு ஸ்ஸர்வேஷாஞ்ச ஸத

க்ஷிணஃ! தக்ஷிணாபில்ஸஹேதயேவம் ப்ரஸ்நோமம ஸமாப்தவாக்''

என்று - எல்லா யஜ்ஞங்களுக்கும் தக்ஷிணைகளோடேகூடி யிருக்

துள்ள ஸர்வேஸ்வரன் கதி; ஆகையாலே, (க) ''உக்ஷிணாஹிவ்ஹவெ

தெதுவழி - தக்ஷிணாபில்ஸஹேதயேவம்'' என்கிற விதினுலே என்

னுடைய ப்ரஸ்நமானது பரிஸமாப்தமாய்த்தென்று சொல்லி;

க்ருஷ்ணன் வார்த்தைபர்யாப்தமான வுத்தரமானபடி எத்தாலே யென்

னும் ராஜாக்களுடைய ப்ரஸ்நத்தை அதுவதித்துக்கொண்டு நாரதபகவா

யாதிக்கிருனென்கிறார் (எங்ஙனேயென்னிலித்யாதி - பர்யாப்தமாய்த் தென்

றுமளவும்). ''இத்யேவம் ப்ரஸ்நஃ'' என்கிறவிது - ஏவம் ரூபம்ப்ரஸ்நமென்று

நிதார்ருமைக்காக ஏவம்ரூபேண உத்தரேணஎன்று விவக்ஷித்து அர்த்தமருளு

கிறார் (என்கிற விதினுலே) என்று. (இனிநான் வந்தவழியே போகிறேன்)

(க) ஹரிவம்ஸ-கதிக்.

http://acharya.org

ஸ்வா,—(ஆமையித்யாதி). ஸர்வஜ்ஞனை ஸ்ரீநாரதன் ப்ரஹ்ம மேஸாகாதிகள் முதலானவரை தத்வநிர்ணயஸாபேக்ஷனாய் அதுவர்த்திக்கக் கேட்கு மளவில் பெரியனைத் தனிசனுயிருப்பானொருவனேதத்வமாக வேணுமென்ன; இந்தருஷியும் "கங்காஸ்நாந

(க) "கூடுஜெ-ணாஹிஹி.தம்வ-டிவ-ம்வாரஂவொ ரூதிஹ்மாமதஃ!
ஹிதம் பூர்வம் பாரம்பர்யாதிஹாகுதஃ - ஸதகூஷிணேஸ்மிந் புரு
ஷே தத்வாக்யம்ப்ரதிபாதிதம்" என்று கூர்மத்தாலே முன்புசொல்
லப்பட்டதாய், பாரம்பர்யத்தாலே இவ்வளவும் வந்திருப்பதாய்,
'ஆஸ்சர்யனுகாதின்றாய், தங்யனுகாதின்றாய்" என்கிறவாக்யம், ஸத
க்ஷிணனை க்ருஷ்ணனுகிற இத்தப் புருஷன் பக்கலிலே என்னுலே
ப்ரதிபாதிக்கப்பட்டது.

(க) "யதூரம்லவஞ்வ்ரூஜூதூ வாசுவ்வாவ்வுவ் ஜிண-ர்யழி!
தஜெ-தஜ்லவ-ர்ஜாவ்வுாகம் வாலயாதியயாமதிழ் - யர்மாம்ப
வந்தஃ ப்ரச்சந்தி வாக்யஸ்யாஸ்யசநிர்ணயம்! ததேதத்ஸர்வமாக்க
யாதம் ஸாதயாமி யதாகதம்" என்று இந்த வாக்யத்தினுடைய
யாதொருநிர்ணயத்தை நீங்கள் ப்ரஸ்நம்பண்ணினிகோள், அதெல்
லாம் என்னுலே சொல்லப்பட்டது; இனி நான் வந்தவழியேபோ
கிறேன்" என்று ஸ்ரீநாரதபகவான் சொன்னதாக, ஸ்ரீவிஷ்ணுத
ர்மத்திலே நூற்றைம்பத்தொன்பதாமத்யாயத்திலே சொல்லப்பட்ட
கதையை இப்பாட்டிலே இவர் ஸங்க்ரஹேண வருளிச்செய்கிறார்.

வ்யா;-(ஆமையித்யாதி) ஸ்ரீநாரதபகவானுக்குத்தன்னுடையஸர்
வாதிகத்வத்தை ப்ரகாசிப்பிக்கைக்காக, ப்ரதமம் கங்கா ஜலத்துக்

என்றவநந்தரம் சொன்ன ரென்றுக்ரியையை அத்யாஹரித்துக்கொள்வது.
இதுக்கு (அவரும் இவர்களைப்பார்த்து ஆனல் கேட்கலாகாதோ வென்று
சொலலி "அஹம்கதாஸித்கங்காயாஸ்தீரே த்ரிஷ்வனுதிபி:" என்று தொ
டங்கி) என்றவாக்யத்தோடு அந்வயம் கண்டு கொள்வது. சொன்னுரென்ற
வத்யாஹாராநந்தரம் "இப்படி" என்று ஒரு பதம் கூட்டுவது.

இதுவரையில் அச்சிட்டுவந்த ஸ்வாபதேசஸங்க்ரஹம் அஞ்சாம்பாட்
கள் கிடைக்கவில்லை; இனி இதுமுதல் ஸங்க்ரஹமான தொரு ஸ்வாபதே
வெளிவள்ளபடி அச்சிடப்படும்.

http://acharya.org

ரூபத்தையும் நமக்குஇதுவிளங்கும் படியென்?" என்றுநிற்குமள
வில், கங்கைக்குள்ளே ஆகாரூபகாரூபமுமும்படி பெரியதொரு கூர்
மம் எங்குதோன்ற, அத்தைக்கண்டு ஆஸ்சர்யப்பட்டு, "வ்ருஹ
தூதெ ரூவி யதெ ரூவி-ப்ருஹத்யோத்யோஸி தங்யோஸி"
என்று ஸ்தோத்ரம்பண்ணி நமஸ்கரிக்க,

"நீஇங்ஙன் சொல்லுகிறதென்? இவையெல்லாமுள்ளது என்னை
தரிக்கிற கங்கைக்குக்காண்" என்ன; கங்கையும், தன்னுடைய ப்ரவா
ஹத்தை ஸஹிக்கிற ஸமுத்ரத்தைக்காட்ட, ஸமுத்ரமும் தன்னைத்
தரிக்கிற பூமியைக்காட்ட, பூமியும் ஆதாரமான பர்வதங்களைக்
காட்ட அவையும் ஸ்ரஷ்டாவான ப்ரஹ்மாவைக்காட்ட, அவனும்
தனக்கு இப்பதத்தைக் கொடுத்த வேதத்தைக் காட்ட, வேதமும்
யாகங்களைக்காட்ட,

அந்தயாகமும் தக்ஷிணையைக்காட்ட, இவையெல்லாவற்றிலும்
தான்ப்ரகாரியாய் நின்றும் பலப்ரதனுகைக்கு அஸாதாரண விக்ரஹ

குள்ளே ப்ருஹத்ரூபமாய் ப்ரியகரமாய் ஆஸ்சர்யமாயிருப்பதோ
ராமையாய், அநந்தரம், அந்த ஆமைக்கும் அநேகமாயிரம் ஸத்வங்
களுக்கும் வாஸஸ்தலமாம்படியான் பெருமையையுடைய கங்கை
யாய், அந்த கங்கைக்கும் மற்றும் அநேகமாயிருந்துள்ள நதிகளுக்
கும் புகலிடமாய்க்கொண்டு, அகாதமாயிருக்கும் பெருமையை
யுடையஸமுத்ரமாய், அநந்தரம் அந்த ஸமுத்ரந்தனக்கும் தன்னுள்
ளேவாஸஸ்தானமாம்படியான பெருமையையுடைய பூமியாய், அ
நந்தரம், அந்தபூமிக்கும் ஆதாரங்களான பெருமையையுடைய பர்
வதங்களாய், அநந்தரம் சதுர்தசபுவந ஸ்ரஷ்டாவான பெருமை
யையுடைய சதுர்முகனுய், அநந்தரம் அவன்றனக்கும் அந்தப்பத
ஸித்தி முதலானவற்றுக்கடியான பெருமையையுடைய சதுர்வே
தங்களாய்;

அநந்தரம், அந்தவேதங்களும் தன்னைப்பற்றவே ஸ்ருஷ்டங்
களாய்த்தினவென்னும்படியாய், ஸகலர்க்கும்பலஸாதனமானபெரு
மையையுடைய யாகங்களாய், அநந்தரம் அவற்றுக்கும் வீர்ய
த்தைக் கொடுக்கும் பெருமையையுடைய தக்ஷிணையாய்; அநந்
தரம், அந்த தக்ஷிணைகளுடையத்வாரா ஸர்வர்க்கும் தக்த தபே
க்ஷாநுகுணமாக ஸர்வ பீஷ்டங்களையும் கொடுக்கும் பெருமை
யையுடையனுய் அஸாதாரண விக்ரஹவிசிஷ்டனான தானுமான

http://acharya.org

யுக்தனுமானவன்இப்படி உபர்யுபரிநாரதன் சென்று ஸ்தோத்ரம்
பண்ணக்கண்வளர்ந்தருளினசேமமுடையகோயில். (சேமம்)ரக்ஷை.

வன், இதில் ப்ரதமோக்தமான கூர்மம், இவன்றன்னுடைய
ஆவிர்ப்பாவ விசேஷமாகையாலே, இவன்ரூபகச் சொல்லிற்று.
நடுவே சொன்னவை யெல்லாற்றுக்கும் ஒன்றுக்கொன்று அதிக
மாகச் சொன்ன மாஹாத்ம்யம் இவனுடைய புத்ய தீநமாகை
யால், தந்நிர்வாஹக நிர்வாஹ்யரூப ஸம்பந்த நிபந்தநமானஸா
மாநாதி கரண்யத்தாலே அவற்றை யெல்லாம் இவனுகச் சொல்லிக்
கொடு போந்தது.

(சேமமுடை நாரதனுர்சென்றுசென்று துதித்திறைஞ்ச) இதுகீ
ழோடும்மேலோடும் அந்வயித்துக்கிடக்கிறது. சேமம்-ரக்ஷை. சேம
முடையனுகையாவது - கர்மபாவனையன்றிக்கே, ப்ரஹ்மபாவநா
நிஷ்ட்டனுயிருக்கை. "நாரதனுர்" என்றது (க) "ஸுவ-ஹ்ருʻமய
நிஜ-ஹ்ருʻதயே நாராயணுய-ஸ்வாஹா" -ஸர்வஸம்ஸய நிர்முக்தோகா
ரதல்ஸர்வதர்மவித்" என்கிற ஜ்ஞாநாதிக்யத்தாலும், பகவத்ஸந்
நிதியிலே வந்தவாறே ஆடுவது பாடுவதாகாநிற்கும் ப்ரேமாதிஸ
யத்தாலுமுண்டான கௌரவாதிஸயத்தாலே. "சென்று சென்று
துதித்திறைஞ்ச" என்றது - கீழோடே அந்விதமானபோது, கூர்
மாதிகளான வ்யக்திகள் தோறும் சென்று அவற்றினுடைய ஆஸ்
சர்ய தந்யதைகளைச் சொல்லி ஸ்துதித்தறுவர்த்தித்துக்கொண்டு
வந்தபடி சொல்லுகிறது; மேலோடே அந்வயித்தபோது, "சென்
று சென்று" என்கிற வீப்ஸை பலகாலும் வந்து ஸேவிக்கும்படி
யைச் சொல்லுகிறது.

(உ) "இன்பத்தும்புருவும்நாரதனும் இறைஞ்சியேத்த" என்றும்,
(கூ) "தும்புருநாரதர் புகுந்தனர்" என்றும் இத்தஸ்தலத்திலே பல
காலும் வந்து ஸேவிக்கும்படியைச் சொல்லிற்றிறே. ஸ்துதிக்கையா
வது - வீணுபாணியாய்க்கொண்டு ஸங்கீதியிலேவந்து காநமுகேந
ஸ்தோத்ரம் பண்ணுகை. இறைஞ்சுகையாவது - தன்னுடைய
ஸோஷத்வத்துக்கும் எதிர்த்தலையில் ஸோஷித்வத்துக்கும் அநுகுண

பஹுவசநத்துக்குத்தாத்பர்யம் (நாரதனுரித்யாதி).

(உ) திருப்பன்-தி-ரு. (கூ) திருப்பன்னி-அ.

http://acharya.org

(பூமருவிபித்யாதி) அன்னம்வண்டு முதலான புள்ளினங்கள் பூக்களிலேசேர்ந்து மதுபாகம் பண்ணிக்களித்துத் தங்களுக்கு ராஜாவான பெரியதிருவடிபுகழை, எழுத்தும் சொல்லும் பொருளும் மிகும்படி குழறுகிற ஜலஸம்ருத்தி மாமுதகோயில்

மாகத் திருவடிகளிலே ப்ரணமாதிகளைப் பண்ணுகை. (கிட்டங்தான் கோயில்) இப்படி ஸ்ரீநாரதபகவான் ஸேவிக்கும்படியாகவும், ருசியுடையாரெல்லார்க்கும் கண்ணாலேகண்டு ஆஸ்ரயிக்கைக்கும் அநுபவிக்கைக்கு முடலாகவும், (க) "கிடந்த தோர்கிடக்கை" என்கிறபடியே கிடையழகால் வந்த மிடுக்கம் தோற்றும்படியாகக் கண்வளர்ந்தருளினவனுடைய தேசம்.

(பூமருவிப்புள்ளினங்கள்)(உ) "நீர்ப்பூநிலப்பூமரத்திலொண்பூ" என்கிறபூக்களின் குளிர்த்தியாலும் மார்த்தவத்தாலும் பரிமளத்தாலும் மதுவாலுமுண்டான போக்யதையாலே விடமாட்டாதேபொருந்தி, அன்னங்கள் வண்டுகள் முதலான பக்ஷிஸமூஹங்களானவை தங்களுடைய ஜாதிக்கு ராஜாவான பெரிய திருவடியுடைய புகழை, அநுக்ஷரஸமமாகப் பேசா நிற்கும்படியாய், அவற்றுக்கு போக்யமான புஷ்பங்கள் மிகவு முண்டாகைக்கடியான ஜலஸம்ருத்தியையுமுடைத்தாயிருக்கிறதிருவரங்கமே.

கீழ்ச்சொன்னபடியே ஸ்ரீநாரதபகவானுக்குத் தன்னுடைய ஸர்வாதிகத்வத்தை ப்ரகாசிப்பிக்கைக்காக், கூர்மாதிகளான வ்யக்திகள் தோறும் அவன் வந்து ஸ்துதித்திறைஞ்ச பாரம்பர்யேண வந்து தானுமானவனுய், பின்பு அவனுக்கும் பலகாலும் ஸேவ்யனுய்க்கொண்டு கண்வளர்ந்தருளினவனுடைய கோயில் - திருவரங்கம்" என்றன்வயம். ... . (ங)

அவ;—ஆறும்பாட்டு. த்ரொளபதியைக் குழல் முடிப்பித்து, பாண்டவர்களையே ராஜாக்களாக்கி, உத்தராதநயனையும் உஜ்ஜீவிப்பித்தவன் நித்யவாஸம் பண்ணுகிற தேச மிதுவென்கிறார்.

வித்யாதி). "புனலரங்கம்" என்றதற்கர்த்தம் (அவற்றுக்கித்யாதி). அர்த்தகதந ரூபேண அன்வயம் காட்டுகிறார் (கீழித்யாதி). ... ... (ஙு)

(க) திருமாலை-உங. (உ) திருவிரு-ஙுஙி.

http://acharya.org

மூ;—
மைத்துனன்மார் காதலியை மயிர்முடிப்பித்தவர்களேயேமன்னராக்கி உத்தரைதன்சிறுவனையுமுய்யக்கொண்டவுயிராளனுமையுங்கோயில் பத்தர்களும் பகவர்களும் பழமொழிவாய் முனிவர்களும் பரந்தாடும் சித்தர்களும்தொழுதிறைஞ்சத்திசைவிளக்காய்நிற்கின்றதிருவரங்கமே.

ஸ்வ;—ஆரும்படி. (மைத்துனனித்யாதி). மைத்துனன்மாருடைய காதலியான த்ரௌபதியை அவள்ப்ரதிஜ்ஞையைத் தலைக்

வ்யா.—(மைத்துனன்மார் காதலியை மயிர்முடிப்பித்து) மைத்துனன்மாரான பாண்டவர்களுக்கு அபிமதையான த்ரௌபதியைக் குழல் முடிப்பித்து. (க) "ஸாஹம்கேஶஹஸ்தேன ஹம்வ்யா வ்ருவஸ்ரீஷ்வஹாஸஹாமதா - ஸாஹம்கேஶக்ரஹம்ப்ராப்தா பரிக்லிஷ்டாஸ்பாகதா" என்கிறபடியே துஶ்ஶாஸநன் வந்து மயிரைப்பிடித்திழுக்க, அன்றுமுதலாக "என்னை யிதுசெய்தவனையும் இதுக்கு ப்ரவர்த்தகரானவர்களையும் கொன்று களப்படுத்தினலொழிய குழல் முடியேன்" என்றிறே யிவளிருந்தது. பதிஞ்சு ஸம்வத்ஸரம் காட்டிலே நிரந்தகாலத்தோடு மீண்டு நாட்டிலே வந்தகாலத்தோடு வாசியற, இவள், விரித்ததலையுந் தானுமாய்த் திரிகிறபடியைக்கண்டு, "இவள் ஸங்கல்பத்தின்படியே காரியம் செய்துகொடுத்து இவள் குழல்முடித்தவன்றிறே நாம் ஶரணாகதரக்ஷகனென்னும் பேர்படைப்பது" என்றிறே க்ருஷ்ணன்திருவுள்ளமிருந்தது.

அரு;—ஆரும்பாட்டு. (மைத்துனனித்யாதி) "காதலியை" யென்றது-காதலுக்கு விஷயபூதையென்று விவக்ஷித்து (அபிமதையான) என்றது. த்ரௌபதியைக் குழல் முடிப்பிக்கும்படி குழல் விரித்திருக்க ப்ரகிதியே தென்ன வருளுகிறார் (ஸாஹமித்யாதி), (களப்படுத்தலை) யுத்தபூமியிலே விழப்பண்ணுகை. பாண்டவர்க்கபிமதையாகில் அவளுடைய ப்ரதிஜ்ஞையைத் தலைக்கட்ட ப்ராப்தர் அவர்களாக வேண்டியிருக்க, க்ருஷ்ணன் மயிர்முடிப்பிக்கைக்கு நிர்ப்பந்தமேதென்ன வருளுகிறார் (பதிஞ்சுவித்யாதி), (பதிஞ்சு ஸம்வத்ஸரம்) என்றதுக்கு (விரித்ததலையும்) என்றதோடன்வயம். காட்டிலே பதிஞ்சுஸம்வத்ஸரமிருந்தில்லாமையாலேயென்று கொள்வது. துர்யோதநாதிகளையுத்தத்திலே அர்ஜுநாதிகள் கொன்றிருக்க, ஆயுதமெடாத

(க) பாரத-ஸபா-உத்யோ-அக-உசி.

http://acharya.org

பெரியாழ்வார் திருமொழி, சுப, கூதி, கூபா, மைத்துனன். ககசூஞ வ்பா;—

தூதுபோனதும், ஸாரத்யம் பண்ணினதும், பரமரஹஸ்யமான ப்ர பத்தியை உபதேசித்ததெல்லாம் இதுக்காகவேதான்.

எங்ஙனேயென்னில்;—தூதுபோனது, *பொய்ச்சூற்றம்பேசிச் சென்று பேதஞ்செய்தெங்கும் பிணம்படுத்துகைக்காக. ஸாரத்யம் பண்ணினதும் "ஆபுதமெடுக்க வொண்ணாது" என்கையாலே, *கொல்லாமாக்கோல் கொலைசெய்து எல்லாச்சேனையு மிருநிலத்து அவிக்கைக்காக. ப்ரபத்யுபதேசம் பண்ணினது. (க) *ஸ்ஹ்ஸ்ரா ஹகாரஸ்ஸ்ரா ஹ்ரா ஹ்யாஹ்யாயாஸ்ரா - அஸ்தாஸ்ரஸ்நேஹ காருண்ய தர்மதர்மதிபாகஞ்ஞப் (உ) "ஸகாஸ்ரா ஜிஷ்ணோர்விஜயஸ்ரா க்ருஷ்ண" என்று காண்டவத்தையும் பொகட்டு ஸகாங்கேஷவிஜயம் க்ருஷ்ண" என்று காண்டவத்தையும் பொகட்டு யுத்தாக் நிவ்ருத்தனவேன, (ங) "கரிஷ்யாவ்யதஸ்ரா வ-கரிஷ்யேவச நம்தவ" என்று யுத்தே ப்ரவ்ருத்தனும்படி பண்ணுகைக்காக. ஆகையால் இவையெல்லாம் இவன் குழலை முடிப்பிக்கைக்காகச் செய்தவையென்னக் குறையில்லை.

(ச) "ஜ்ஞாஸ்ரா தஸ்ரா ஸ்ரா ஹ்ருதி ஸர்வ்ரஸ்ரா ஹ்யாநி - இதந்தேநகுஹ்ய யதமம்ப்ரவக்ஷ்யாமி" என்றவோபாதி (ரு) "ஜ்ஞாஸ்ரா நாதிவஸ்ரா ய-இதந்தேநாதபஸ்காய" என்கிற விதவும் முன்னே சொல்லிக் கொள்ளவேறே யடுப்பது; அங்ஙன் செய்யாதே, "முந்துற, அத்தத்தை யருளிச்செய்து வைத்து, பின்னை இத்தையருளிச் செய்வானென்?" என்று ஜீயர் பட்டரைக்கேட்க; "த்ரௌபதி குழல் விரித்துக் கிடக்கையாலே செய்வதறியாமல், மூலையில் கிடந்தாரை முற்றத்திலே யிடுவாரைப்போலே, பரமரஹஸ்யமானதத்தை வெளியிட்டுக்கொண்டு நின்றான்; பின்னை அர்த்தத்தின் சீர்மையை அநுஸந்தியா, 'கைப்பட்ட மாணிக்கத்தைக் கடலிலே பொகட்டோம்! என்று பதின் பதினொன்றான்காறும்" என்றிறேயருளிச்செய்தது.

ருஷ்ணன் அவர்களைக்கொண்டு குழல் முடிப்பித்தபடி யெங்ஙனேயென்ன ருளுகிறார் (தூதுபோனதுமித்யாதி).

ப்ரபத்யுபதேசம்பண்ணினது யுத்தத்திலே அர்ஜுநனை மூட்டி அவர் ளைக்கொண்டு குழல் முடிப்பிக்கைக்காக வென்னுமதக்கு ஆக்ஷேபஸமாதாந பாஜோ ஸம்வாதம் காட்டுகிறார் (இதந்தே இத்யாதி).

) கீதார்தஸங் (உ) கீ-க-ங-உ. (ங) கீ-க-ங-ஸ்ரா

http://sharya.org

கட்டி மயிரைமுடிப்பித்து. (அவர்களையே மன்னராக்கி) அந்தப்பா
ண்டவர்களையே அவளுக்காக ராஜ்யப்ராப்தராம் படிபண்ணி.
(உத்தரைதன் சிறுவனையு முய்யக் கொண்ட) உத்தரையுடையபுத்
ரனையும் ப்ராணனுண்டாம்படி உஜ்ஜீவிப்பித்த. (உயிராளனுறையும்

(அவர்களையே மன்னராக்கி) கீழே, "மைத்துனன்மார்" என்கை
யாலே, "அவர்களையே" என்று பராமர்சிக்கிறார். (க) "நாடுடை
மன்னர்க்கு" என்கிறபடியே-ராஜ்யப்ராப்தரிவர்களாயிருக்க, *பொய்
ச்சூதிலே தோற்பித்து, இவர்கள் ராஜ்யத்தைத் தாங்களே வாங்கிக்
கொண்டு, இவர்களைக்காட்டிலே தள்ளிவிட்டு, மீண்டு நாட்டிலே
வந்தஷிடத்திலும், "இவர்களுக்கு ஒரு கோல்குத்து நிலமும் கொ
டோம்" என்று தாங்களே எல்லாம் ஆளுவதாகஇருந்த துர்யோ
தநாதிகளைக் கிழங்கெடுத்துப் பொகட்டு, ராஜ்யத்துக்கு ப்ராப்த
ரான வவர்களையே ராஜாக்களாக்கி.

(உத்தரைதன் சிறுவனையு முய்யக்கொண்ட) கீழ் - "மரு
மகன்றன் சந்ததி" என்றார், இங்கு - "உத்தரைதன் சிறுவன்"
என்கிறார். அங்கு - பித்ருஸம்பந்தத்தையிட்டுச்சொன்னார்; இங்கு
மாத்ரு ஸம்பந்தத்தை யிட்டுச் சொல்லுகிறார். பிதாவான அபி
மந்யு யுத்தத்திலே பட்டுப்போகையாலே, "இவனை யிழந்
தோம்" என்னும் க்லேசம் அவனுக்கு இல்லையிறே, மாதாவிறே
இருந்து க்லேசப்படுகிறவள், இப்ப்ரஜை பிழைத்தால் உள்ளப்ரிய
மும் அவளுக்கேயிறே; அத்தைப்பற்றச் சொல்லுகிறது. (உய்யக்
கொண்ட) தரிக்கட்டையாய்ப்போனவனையும், ஸத்யவசநத்தாலும்
திருவடிகளினுடைய ஸ்பர்ஸத்தாலும், போனவுயிரை மீட்டு எழுந்
திருக்கப்பண்ணின. (உயிராளன்) ஸர்வாத்மஸாதாரண நாதனை

"ஆக்கி" என்றதால் இதுநாள் பாண்டவர்கள் மன்னராகாமலிருந்தமை
தோற்றுகையால் அதுக்கு ப்ரஸக்தியையும், "இவர்களையே" என்ற அவதார
ணத்துக்கு ஹேதுவையுமருளுகிறார் (நாடுடையித்யாதி).

*மாதவத்தோனிலே "மருமகன் தன் சந்ததியை" என்று தனக்கு மரு
மகனுடியாலே பிதாவான அபிமந்யுவையிட்டருளிச் செய்தாப்போலே
இங்கும் சொல்லவேண்டியிருக்க உத்தரையையிட்டுச் சொல்லுவா னென்
---ாகிறார் (கீழென்று தொடங்கி - சொல்லுகிறாரென்னுமளவும்).

http://acharya.org

பெரியாழ்வார்திருமொழி, சு-ப, கூ-தி, சூ-பா, மைத்துனன். ககூ-டு

கோயில்) ஆத்மாக்களை யாண்டுபோருகிற வன்நித்யவாஸம்பண்
ணுகிற கோயில்.

(பத்தரித்யாதி). நிருபாதிகஸ்நேஹிகளும் த்ரிதண்டிகளான்
ஸ்ந்யாஸிகளும் வேதபாராயணபராராய் மஹாஶீலரான ருஷிகளும்.
(பரந்தநாடும்) பரப்பையுடைத்தான தேசங்களிலுள்ளவர்களும்.
(சித்தர்களும்) ஆநந்தநிர்ப்பரரான நித்யமுக்தரும். ஸித்தரேன்று
முமுக்ஷுக்களைச் சொல்லவுமாம். (தொழுதிறைஞ்ச)(க) "வைஸா
ஜலிவ்டாஹ்ருஷ்டாநஜலதேவ வாதிந: - பத்தாஞ்சலிபுடாஶ்ச
ருஷ்டாநம இத்யேவவாதிந:" என்று அஞ்ஜலிபூர்வகமாக ப்ரணா
மத்தைப்பண்ண; (திசைவிளக்காய் நிற்கின்ற) திக்குக்கள்தோறும்
வன். (உறையும்கோயில்) அவதாரம்போலே நீர்த்தம் ப்ரஸாதி
யாதே நித்யவாஸம் பண்ணுகிற கோயில்.

(பத்தர்களும்)(உ)"மாலேயுற்றெழுந் தாடிப்பாடித் திரிந்தரங்க
னெம்மானுக்கே, மாலேயுற்றிடும் தொண்டர்" என்கிற பக்தர்களும்
(பகவர்களும்) (ங)"சிற்றெயிற்று மூற்றல் மூங்கில் மூன்று தண்ட
மொன்றினரற்றபத்தர்" என்கிற ஸந்ந்யாஸிகளும். (பழமொழியாய்
முனிவர்களும்) அபௌருஷேயமாய் நித்யமாயிருக்கையாலே பழ
மொழியாயிருந்துள்ள வேதத்தை எப்போதுமொக்க வாக்கிலேயு
டையராயிருக்கும் ருஷிகளும். (பரந்தநாடும்) (ச)"தெண்ணுடும்ப்ட
ஞடும்" என்னும்படி விஸ்தீர்ணமான நாட்டிலுள்ளாரும். (சித்தர்
களும்) நித்ய விபூதியிலே ஆநந்த நிர்ப்பரராயிருக்கும் நித்யமுக்
தரும். (தொழுதிறைஞ்ச) அஞ்ஜலிப்ரணாமாதிகளைப் பண்ணும்
படியாக. (திசைவிளக்காய் நிற்கின்ற) ஸர்வதிக்குக்களுக்கும் ப்ர
காஶகமாய்க்கொண்டு நிற்கிற. ஏதேனுமோரிடத்திலே யிருந்தா
லும் அத்திக்கை நோக்கி வணங்கும்படியிறே இதினுடைய ப்ரகாச

பகலென்றதுக்கர்த்தம் (சிற்றெயித்தியாதி). தொழுகையும் இறைஞ்சு
கையும் ஏகார்த்தமாகையால், பௌநருக்த்யம் வாராமைக்குப் பிரித்துக்கூட்டு
கிறார் (அஞ்ஜலியித்யாதி), (ஸர்வதிக்குக்களுக்கும்) என்றது-ஸர்வதிக்வர்த்தி
ஜநங்கள் பொருட்டு மென்றபடி, (ப்ரகாஶகமாய்) என்றது தன்னைப்ரகாஶிப்
பிக்கக்கடவதாயென்றபடி. இத்தால் ஸர்வதிக்குக்களிலும், ப்ரகாஶிதமா
யிருக்கு மென்றதாய்த்து, இத்தை உபபாதிக்கிறார் (ஏதேனுமித்யாதி). (சு)

(க) பா-மோ- (உ) பெரு-தி-உ-ஆ. (ங) தி-ச-வி-திரு, (ச) சி-சூ-கக.

http://acharya.org

மூ.—
குறட்பிரமசாரியாய் மாவலியைக் குறும்பதக்கி யாசுவாங்கி இறைப்பொழுதிற் பாதாளங் கலவிருக்கை கொடுத்துகந்த வெம்மான்கோயில் எறிப்புடைய மணிவரைமே விளநாயிறைமுந்தாற்போ லாவணியின்வாய்ச் சிறப்புடைய பணங்கண்மிசைச் செழுமணிகள் விட்டெறிக்குந் திருவரங்கமே.

ப்ரகாரமான கோயிலென்னுதல். சேதநர்க்குஜ்ஞாநப்ரகாரமென்னுதல். இதுவாய்த்து உயிராளனுறையும்கோயில். (சு)

அவ;—ஏழாம்பாட்டு. (குறளித்யாதி) மஹாபலியைச்சிருக்கு வாட்டினவன் நித்யவாஸம் பண்ணுகிறவிடம் கோயிலென்கிறார்.

ஸ்வா;—(குறளித்யாதி) காட்டில்குறள்வளர்ந்தருளின விடமென்னும்படி வாமநப்ரஹ்மசாரியாய். (மாவலியைக்குறும்பதக்கி)

மிருப்பது. (க) "ஸ்ரீமாஞ்ஸமஸ்தகல்யாணகுணாத்மகோ யஸ்ஸர்வேஸ்வரோ ஸ்ரீரங்கேசயஸ்தத்ரஸ்வயமாதிவ்யஸிம்ஹாஸநாதிரூடோ தேவாபி ஸ்வீபாந்தரகதோபிவா। ஸ்ரீ ரங்காபிமுகோ பூத்வாப்ரணிபத்யநமீததி" என்னக்கடவதிறே. (திருவரங்கமே) இப்படியிருந்துள்ள திருவரங்கமே - உயிராளனுறையுங் கோயில். (சு)

அவ,—ஏழாம்பாட்டு. ஸ்ரீ வாமநனாய் மாவலியைக்குறும்பதக்கி ராஜ்யத்தை வாங்கி அவனைப் பாதாளத்திலே வைத்தவன் வர்த்திக்கிற தேசமிது வென்கிறார்.

வ்யா;-(குறட்பிரமசாரியாய்) வாமநப்ரஹ்மசாரியாய். (குறள்) கோடியைக்காணியாக்கினப்போலே, பெரியவடிவைக் கண்ணாலே முகந்து அதுபவிக்கலாம்படி சுருங்கினபடி. சேர்ப்பால் சுருங்கினதனையும் ரஸிக்குமாபோலே, வடிவும் சுருங்கினதனையும் ரஸாவஹ

அரு,—ஏழாம்பாட்டு. (குறளித்யாதி) குறளாய்-ப்ரஹ்மசாரியாயென்றும் ப்தார்த்தம் திருவுள்ளம்பற்றி குறளாகாதவன் குறளாஞனென்று தோன்றுகையால் பலித்தவர்த்தமருளுகிறார் (கோடியையித்யாதி வாக்யத்வயத்தாலே). (கோடியைக்காணியாக்கினப்போலே) என்றதற்கு கோடித்ரவ்யத்துக்குண்டான பரிமாணத்தைச் சிறுக்கிக்காணியிடையாக்கினால் நிறம் பெற்று போக்யமாயிருக்குமாபோலே யென்று கருத்த. குறளாயென்று விசேஷித்ததற்கு

http://acharya.org

இந்த்ரனதான ராஜ்யத்தை ப்பதிக்துக்கொண்டு மஹாபலியுடைய குறும்பையடக்கி, (அரசுவாங்கி யிறைப்பொழுதில்) அவன் தானே

மாயிருக்குமாய்த்து. (உ) "புலங்கொள் மாணுய்" என்றிறே ஆழ்வார் இவ்வடிவழகாலேயிறே மஹாபலியை வஸீகரித்தது. (பிரமசாரியாய்) அதுக்குமேலே ஒருவஸீகாரமாதாகமிறேயிது. (உ) "பொங்கிலங்கு புரிநூலும் தோலுந்தாழ" என்கிறபடியே, யஜ்ஞோபவீதமும் க்ருஷ்ணாஜிநமும் முஞ்ஜியுமான விநீதவேஷம். இந்த்ரன், "என்னுடைய ராஜ்யத்தையிழந்தேன், அதை மீட்டுத்தரவேணும்" என்று கண்ணும் கண்ணீருமாய்வந்து ஶரணம்புகுந்து நின்றான்; "ப்ரபலனுயிருப்பானொருவன் இவனுடைய ராஜ்யத்தைப் பறித்துக்கொண்டான், ராவணநிகரோப்போலே அழிபச்செய்யப் போகாதாய்த்து, ஔதார்யமென்றொருகுணமேலுமத்தையேறிட்டுக்கொண்டிருக்கையாலே; இவ்விரண்டுக்கும் அவிருத்தமாகச்செய்வதென்" என்றுபார்த்து, "அவன்கொடுக்க உகந்திருக்குமாகில்நாம் சென்று இரக்கக்கடவோம்" என்றிறே இரப்பில் தகணேறின ப்ரஹ்மசாரியாய்த்து.

(மாவலியை)(ஊ) "கோவாகியமாவலியை" என்கிறபடியே-ஸர்வேஶ்வரன் இந்த்ரனுக்குக்கொடுத்த த்ரைலோக்யைஶ்வர்யத்தை பலத்தாலேபறித்துக்கொண்டு, ஒருத்தர்கீழடங்காமல் தன்னரசாயிருந்த மஹாபலியை. (குறும்பருக்கி) கள்ளர், பள்ளிகள், ஸாதுக்களுடைய ஸ்வத்தை அடித்துத் தங்களதாக்கிக்கொண்டு ஒருத்தர்கீழடங்காதேயிருக்குமாபோலே, பரஸ்வாபஹாரத்தைப்பண்ணி அதில் ஒரு பயமற்று, தன்னுடைமையைத் தான் ஜீவிக்குமாபோலே ஜீவித்திருந்த, குறும்பையடக்கிச் செருக்கைவாட்டி. (அரசுவாங்கி) கீழ்ச்சொன்னவடிவழகையும் விநீதவேஷத்தையும் மூன்னி

ப்ரக்ரு தோபயோகம் காட்டுகிறார் (இவ்வடிவித்யாதி). இதுவென்றது - ப்ரஹ்மசாரிவேஷம், அத்தை விவரிக்கிறார் (பொங்கித்யாதி) அரசுவாங்குகைக்கு ப்ரஹ்மசாரியாகை ஸாதநமாவானென்? ராவணநிகரோப்போலே நிர்ஸிக்க வொண்ணுதோ வென்ன வருளுகிறார் (இந்த்ரனித்யாதி - ப்ரஹ்மசாரியாய்த்து) என்னுமளவும்.

(க) தி-வாய்-க-அ-கூ. (உ) தி-மொ-ச-சஎ- (ஊ) தி-வாய்-கூ-அ-எ.

http://acharya.org

தருப்படி விரகிட்டு அல்பகாலத்திலே ராஜ்யத்தைவாங்கி இந்த்ர னுக்குக் கொடுத்து அவனுக்குப் பாதாளத்தைச் சிறையிருப்பாகக் கொடுத்து விரோதிபைஜயிக்கையாலே உகந்த எண்ஸ்வாமியான வன் நித்யவாஸம் பண்ணுகிறகோயில். (கலவிருக்கை) கலந்தவி ருக்கை. மநஸ்ஸுக்குப் பொருந்தின விருப்பிடமென்றபடி..

ட்டிக்கொண்டுசென்று அவனைத்தாபஹாரம்பண்ணி, (க)"கொள் வன் நான் மாவலி மூவடி தா" என்று சில அந்வித பாஷணங் களைப்பண்ணி, இந்த மௌக்த்தியத்தாலும் அவன்நெஞ்சை இளகப் பண்ணி, சுக்ராதிகள், "இவன் தேவகார்யம் செய்யவந்தான். உன் ஸர்வஸ்வத்தையும் அபஹரிக்க வந்தான்" என்று சொல்லுகிற வார்த்தையும் அவன் செவியில் படாமல் உதகம்பண்ணித் தரும் படியாக்கி, (உ)"பொற்கையில் நீரேற்று" என்கிறபடியே கொடுத்து வளர்ந்த பொலிவையுடைத்தான கையிலே உதகத்தையேற்று, இந்த்ரனதான ராஜ்யத்தை அவனபக்கல் நின்றும் வாங்கி.

(இறைப்பொழுதில்) இதுதான்செய்கிறவளவில், காலதைர்க்க யமன்றிக்கே, அல்பகாலத்திலே செய்து. (பாதாளம் கலவிருக் கைகொடுத்து) "மூன்றடி" என்றுவாங்கி, இரண்டடியாலே ஸர்வ லோகத்தையுமளந்து, (ங)"ஒன்றும் தருகவெனுமாவலியைச்சிறை யில்வைத்த" என்கிறபடியே மற்ற ஓரடியும் தருமளவும், சிறை வைப்பாரைப்போலே, பாதாளத்தை அவனுக்கு இருப்பிடமாக்கி. பாதாளத்தே தள்ளி. "கலவிருக்கைகொடுத்து" என்றது - அவ் விருப்பு சிறையிருப்பாகவன்றிக்கேபோக(ஸோம) பூமியாகக்கொடு த்தபடியைப்பற்ற. கலவிருக்கையாவது - நெஞ்சு கலந்திருக்கு மிருப்பிறே. கலவிருக்கையாகக் கொடுத்தென்றபடி. (உகந்த) இவனுக்கு இவ்விருப்பைக்கொடுத்து, இந்த்ரனுக்கு அவனிழந்த ராஜ்யத்தைக்கொடுத்து, "ஸுரஸுகதனுனவனிழவுதீரப்பெற்றேம்" என்று ப்ரீதனானன். (எம்மான்கோயில்) என்னுடைய ஸ்வாமி யானவன் அகர்யப்ரியோஜந ரானவர்களுக்குத் தன்னைக்கொடுக் கைக்காக நித்யவாஸம் பண்ணுகிற கோயில்.

(பொலிவு) அதிசயத்தை. ஸுப்தார்த்தகத பூர்வகம் "ஏம்" என்று விசேஷித்ததற்குத் தாத்பர்யமருளிரார் (என்னுடைய வித்யாதி).

(க) தி-வாய்-கூ-அ-க- (உ) தி-ரி-கை-டு. (ங) தி-மொ-கூ-சு-க.

http://acharya.org

மூ.—

உரம்பற்றியிரணியனை யுகிர்நுதியா லொள்ளிய மார்புதைக்கவுன்றிச்
சிரம்பற்றி முடியிடியக்கண்பிதுங்க வாயலரத் தெழித்தான்கோயில்
உரம்பெற்ற மலர்க்கமல முலகளந்த சேவடிபோலுயர்ந்துகாட்ட
வரம்புற்ற கதிர்ச்செந்நெல்தாள்சாய்த்துத்தலைவணக்குந்தண்ணரங்கமே.

(எறிப்பிக்யாதி) கிரணங்களையுடைய ஸ்படிகரத்ந கிரியின் மேலே தருணதிக்பன் உதித்துத்தோற்றுமாபோலே பெரியபெருமாளுக்குப் படுக்கையான திருவநந்தாழ்வானுடைய அழகிய பணமண்டலங்களின்மேலே அதிப்ரகாசமான மாணிக்யப்ரபை ப்ரகாசியாநின்றுள்ள திருவரங்கமே எம்மான்கோயில். (க) "சூடாமணிகளிலைக்கும் நெற்றி" என்னக்கடவதிறே. (எ)

அவ;—எட்டாம்பாட்டு. (உமிழ்யாதி) ஆஸ்ரிதவிரோதிநிரஸந ப்ரகாரத்தை யருளிசெய்கிறார்:

(எறிப்புடையமணிவரைமேல்) அதிப்ரகாசமாயிருப்பதொரு நீலரத்நபர்வதத்தின்மேல் (இளநாயிறெழுந்தாற்போல்) பாலாதித்யர்கள் உதித்தாற்போலே. (அரவணையின்வாய் சிறப்புடைய பணங்களிலிசைச் செழுமணிகள் விட்டெறிக்கும்) திருவநந்தாழ்வானிடத்தில் அழகிய பணங்களின்மேலுண்டான பெரிய ரத்நங்களானவை மிகவும் ப்ரகாசியாநிற்கும். இத்தால் - திருவரவணையின்மேலே, * பச்சைமாமலைபோலே யிருக்கும் திருமேனியோடே பள்ளிகொண்டருளுகிற பெரியபெருமாளை யநுபவிப்பார்க்கு அத் திருவநந்தாழ்வானுடைய ஒளிதானே ப்ரகாசமாயிருக்கும்படி சொல்லுகிறது. (திருவரங்கமே) கீழ்ச்சொன்ன விதுவேயாய்த்து இத்தேசத்துக்குச் சிறப்பு. ... ... (எ)

அவ;—எட்டாம்பாட்டு. அதிக்ரூரனை ஹிரண்யனை யடர்த்துப் பிடித்து நிரஸித்தவன் வர்த்திக்கிறதேசமிதுவென்கிறார்.

தார்ஷ்டாந்திகத்துக்குச்சேர "இளநாயிறு" என்றதை லமஷ்டி வாசகமென்று திருவுள்ளம் பற்றியருளுகிறார் (பாலேத்யாதி). சிறப்புடையவென்றதினர்த்தம் (அழகிய) என்றது. "செழு" என்றதினர்த்தம் (பெரிய) என்றது. "திருவடிதன் திருவுருவும்" இத்யாதியாலே ப்ராயிகமாகத்திருப்பதிக்குச்சிறப்புச்சொல்லிக்கொண்டுவருகிறப்ரகரணத்துக்குச் சேர இப்பாட்டிலும் சொல்லும்படியை அருளிச்செய்கிறார் (கீழ்ச்சொன்ன வித்யாதி). ... (ஏ)

(க) பெரு-தி-க-க.

http://acharya.org

ஸ்வா;—(உரமித்யாதி) ஸ்வர்ணமயமான தேஹத்தை யுடைய னுகையாலே ஹிரண்யனென்று பேரையுடையவனே. அவன்பதை யாதபடி மார்வையமுக்கித்திருவுகிரின்அக்ரத்தாலே. திருவுகிருக் குஇறையாகப் பெறுகையாலேஅழகிதான மார்பிலேஅவனுஎயும்

வ்யா;—(உரம்பற்றி யிரணியனை) தேவர்கள் கொடுத்த வர பலங்களையும் தன்னுடைய புஜபலத்தையும் நினைத்து, "ஒருவராலு மோரழிவில்லே" என்று வாங்கொடுத்த தேவர்களோடு அல்லாதா ரோடு வாசியற எல்லாரையும் நெருக்கித்தன்கீழேயாக்கி, "தன்னு டைய நாமமே யொழிய பகவந்நாமமும் தேசத்தில் நடக்கவொ ண்ணுது" என்றுவிலக்கி, திருநாமம் சொன்னதுவே ஹேதுவாக,* பள்ளியிலேதிவந்த தன் சிறுவனை ப்ரஹ்லாதனை வாசாமகோசர மான பீடைகளைப்பண்ணின ஹிரண்யனை, "பிள்ளாய், நீ சொல்லு கிறவன் எங்கேயுளன்?" என்று கேட்டபோது, "எங்குமுளன்" என்று ப்ரஹ்லாதன்சொல்ல; ஆனால் "இங்கு முளனே"என்று * தானளந்திட்டதூணிலேயடிக்க,(க)"ஆங்கேவளர்ந்திட்டுவாருகிர்ச் சிங்கவுருவாய்" என்கிறபடியே-தேவாகள் கொடுத்தவரத்தில் அகப் படாததொரு வடிவைக்கொண்டு, அத்தூணைப் பிளந்துகொண்டு புறப்பட்டு, "அடித்தகை பிடித்த பெருமாள்" என்னும்படி- அத்தூ *ணில்அடித்தகை வாங்குவதற்குமுன்னே பலத்தாலேவந்து அழுக் கிப்பிடித்து.

(உகிர்)துதியால்) " அஸ்த்ர ஶஸ்த்ரங்களி லொன்றுலும் படக் கடவேனல்லேன்" என்று வரங்கொள்ளுகையாலே, அவற்றால் நிர வஹிக்கப்போகாமையால் திருவாழி தொடக்கமானவையும் அழகுக் குடலா யிருந்துவிட, திருவுகிரை ஆயுதமாகக்கொண்டு அதனு டைய கூர்மையாலே. (ஒள்ளியமார் புறைக்கலுன்றி)ஆபரணங்க

அரு;—எட்டர்ம்பாட்டு. (உரமித்யாதி) அடர்த்து-மேலிட்டு, "இரணி யனை உரத்தாலேபற்றி" என்றன்வயித்து ஹேதுபூர்வகம் தாத்பர்யகதநமுகேந ஶப்தார்த்தமும், காட்டுகிறார் (தேவர்களித்யாதி). (முன்னே) என்றவநந்தரம் "அவனை"என்று சேஷம்.

திருவாழி முதலான வாயுதங்களிருக்க உகிர்துதியாலென்றதுக்கு ஹேது பூர்வகமர்த்தமருளுகிறார் (அஸ்த்ரேத்யாதி),நதியென்றதினர்த்தம் (கூர்மை) யென்றது. அவயவாந்தரங்களிருக்க, மார்வையுறைக்கலுன்றுகைக்கு ஒள்ளிய வென்றபதம் ஹேதுகர்ப்பமென்று விவக்ஷித்தருளுகிறார் (ஆபரணேத்யாதி)

(க)க-எ-கூ.

http://acharya.org

பெரியாழ்வார்திருமொழி, ச-ப, கூ-தி, அ-பா, உரம்பற்றி. ககளக

படியூன்றி அவன்தலையபிஷேகத்தோடே நெரியும்படியாக ப்பிடித்துக் கண்கள்பிதுங்கிப் புறப்படும்படியாகவும் வாய்விட்டுக் கூப்பிடும்படியாகவும் கிழித்துப் பொகட்டவன் நித்யவாஸம் பண்ணுகிற கோயில். (தெழித்தல்) ஆர்ப்பரவம் செய்கையென்னவுமாம்.

(உரமித்யாதி) நிலவுரத்தாலேவயல்களிலுண்டான தாமரைப்பூவானது திருவுலகளந்தருளினபோது எடுத்ததிருவடிகள்போலே வளர்ந்து தோற்ற; (வரம்புற்ற வித்யாதி) வரப்பிலே கதிர்கனத்தாலே சாய்ந்த செந்நெற்கதிரானது அத்திருவடிகளுக்குத்தோற்று சிர்மமரானவர்களுடைய ப்ரஹ்மீபாவத்தைக் காட்டா நின்றுள்ள ஸ்ரமஹரமானகோயில்.

ராகாதிகளாலே அலங்கரித்து, அவன் பலகாலும் பார்த்து அநுபவித்துக்கொண்டிருந்த அழகியமார்விலே மறுபாடுருவும்படியாகவுன்றி. (சரமித்யாதி) அபிஷேகமானது பொடிபடும்படியாகவும், கண்கள் பிதுங்கும்படியாகவும், வேதகைகள் பொருமல் வாய் அலருப்படியாகவும், தலையைப்பிடித்து நெரித்து, "ப்ரஹ்லாதனுடைய விரோதி போகப்பெற்றோம்" என்னும் ப்ரீதியாலே ஆர்ப்பரவம் செய்தவன் இங்ஙனெத்த விரோதிகளைப்போக்கி ஆஸ்ரிதரை ரக்ஷிக்கைக்காக நித்யவாஸம் பண்ணுகிற தேசம்.

(உரம்பெற்றவித்யாதி) சேற்றுவாய்ப்பாலே உரம்பெற்றிருக்கிற தாமரைப்பூவானது திருவுலகளந்தருளினபோது மேலெடுத்த திருவடிகளைப்போலே கிளரவளர்ந்து ப்ரகாசியா நிற்க. (வரம்புற்ற வித்யாதி) அப்போது, (க) "ஸம்ஸேவந்தாணாழி - ஸந்கைஸ்ஸராணும்" என்கிறபடியே தேவர்கள் முதலானவர்கள் திரண்டு காலிலீட்டித் தலையைவணக்கித் தண்டனிட்டுக் கிடந்தாற்போலே, வரம்புசேர்ந்து விளைந்துநிற்கிற செந்நற்கள்ளானவை தாள்களிலீட்டித் தலையை வணங்கும் சிறப்பையும், ஸேவிக்கும் தாபஹரமான குளிர்த்தியையு முடைத்தான திருவரங்கமே. (அ)

மூடியிடியக் கண்பிதுங்க வாயலறச் சிரம்பற்றித்தெழித்தான்" என்றந்வயித்து அர்த்தமருளிரூர் (அபிஷேகமித்யாதி), தெழித்தானென்றதினர்த்தம் (ஆர்ப்பரவம் செய்தவன்) என்றது அதாவது-அட்டஹாஸம். (அ)

(க) மாங்கல்யஸ்தவம்.

http://acharya.org

மூ.—

தேவுடையமீனமா யாமையா யேனமா யரியாய்க் குறளாய்
மூவுருவிலிராமனுய்க் கண்ணனுய்க் கற்கியாய் முடிப்பான் கோயில்
சேவலொடு பெடையன்னஞ் செங்கமலமலரேறி யூசலாடிப் [கமே.
பூவணைமேல் துதைந்தெழு செம்பொடியாடி விளையாடும் புனலரங்

இத்தரல்—கருந்தரையில் ஆசார்யனுடைய ஜ்ஞாநாநுஷ்டாநங்களாலே ஊர்த்வகதியை ப்ராபித்தசிஷ்யனுடைய ஸௌமநஸ்யத்தை அந்யசேஷத்வஸ்வஸ்வாதந்த்ர்யங்களை நிஷேதித்த திருவடிகளுக்குப் போலியாகக்கண்டு * அஹமந்நபூதராயி ருக்கச் செய்தேயும் அதிகாராநுகுண ப்ரமாணவ்யவஸாயம் கடவாமல் தாளும் தடக்கையும் கூப்பிப்பணியுமவர்களைக் காட்டுகிறது. (அ)

அவ;—ஒன்பதாம்பாட்டு. (தேவுடையவித்யாதி) எல்லாவதாரங்களையும் சேர்த்தநுபவிக்கிறார்.

ஸ்வா;— (தேவுடையவித்யாதி) த்யோதமாநகுணங்களையுடையனவாய் ஆப்ரகூஷகங்களுமான மத்ஸ்யாத்யநேகாவதாரங்க

அவ;—ஒன்பதாம்பாட்டு. தஸாவதாரமாய்க்கொண்டு ஜகத்ரக்ஷணம் பண்ணுமவன் நித்யவாஸம் பண்ணுகிற தேசமிது வென்கிறார்.

வ்யா;—(தேவுடை)தேஜஸ்ஸையுடைய. இது, ஸகலாவதாரவிசேஷணம். சேதநருடையஜ்ஞாநம், கர்மநிபந்தநமாய்ஸ்வார்த்தமாயிருக்கையாலே பிறக்கப்பிறக்க ஒளிமழுங்கி வாராநிற்கும்; ஈச்வரனுடைய ஜ்ஞாநம், ஐச்சமாய் பரார்த்தமாயிருக்கையாலே பிறக்கப்பிறக்க ஒளிபெற்று வாராநிற்கும். (க) "பலபிறப்பாய் ஒளிவரும்" என்றருளிச் செய்தாரிறே. (உ) "ஸஉஸ்ரே யாந் லவதிஜாயதாநஃ-ஸஉஸ்ரேயாந்பவதிஜாயமாநஃ" என்னக்கடவதிறே. உகாரம் அவதார(யா)ரணவ்யாசகமாய். 'ஸஏவஸ்ரேயாந்' என்றபடி. அதாவது - அவனே ஜாயமாநனுய்க்கொண்டு ஸ்ரேயாளாகி நின்றவனென்கை. அவதாரணத்தாலே சேதநநீ வ்யாவர்த்திக்கிறது. (மீனமாய்) (கூ) * வா

அரு;—ஒன்பதாம்பாட்டு. (தேவுடையவித்யாதி) அவதாரமாகையாலே சேதநனுடைய ஜ்ஞாநம் போலே தேஜஸ்ஸுமழுங்கியிருக்கவேண்டாவோவென்ன, இரண்டுக்கும் வைஷம்யமருளுகிறார் (சேதநனித்யாதிவாக்யத்வயத்தால்).

(க) தி-வாய்-க-கூ-உ. (உ) யஜு-ஆர். (கூ) தி-மொ:அ-அ-க.

http://acharya.org

பெரியாழ்வார்திருமொழி, சுட்டி, கூத்தி, கூத்தா, தேவுடைய. ககளகூ

ளைப் பண்ணிப்ரளயத்தை வற்றுவித்து, ஜகத்தைத்தரித்து, ப்ரளயத்
தினின்றும் ஜகத்தையெடுத்து, ஆஸ்ரிதனுடையவாபத்திலே தோற்
றி, தன்னுடைமை பெறுகைக் கிரப்பாளனாய், கூத்திரபகுலங்களை
அறுத்துப்பொகட்டு, லங்கையை தஹித்து, க்ருஷ்ணனுக்குப் பரி
வனாய், பாண்டவஸாரதியாய், ஜகத்ஸம்ஹாரத்தைப்பண்ணினவன்.

னோரளவும் முதுமுந்நீர் வளர்ந்தகாலம் வந்துய்யக்கொண்ட மத்ஸ்யாவதாரமாய். (ஆமையாய்) தேவகார்யார்த்தமாக ஸமுத்ரமதனம் பண்ணுகிறபோது மந்தாரமான மந்தரத்துக்கு ஆதாரமான கூர்மாவதாரமாய். (ஏனமாய்) ப்ரளயங்கதையாய் அண்டபித்திபிலே சேர்ந்தபூமியை உத்த(ஹ)ரிக்கைக்கீடானவராஹாவதாரமாய். (அரியாய்) "தேவாதி யோநிகளொன்றினும் படக்கடவேனல்லேன்" என்று வரங்கொண்ட ஹிரண்யனை நிரஸிக்கைக்கீடாக நரஸிம்ஹாவதாரமாய். (குறளாய்) மஹாபலியாலே அபஹ்ருதமான ராஜ்யத்தை இந்த்ரனுக்கு வாங்கிக்கொடுக்கைக்கீடாக வாமனாவதாரமாய்.

(மூவருவிலிராமனுய்) அதாவது - துஷ்டக்ஷத்ரிய நிரஸநார்த்தமாக பரசுராமாவதாரமாய், ராவணவதார்த்தமாக தஶரதாத்மஜராமாவதாரமாய், ஆஸுரப்ரக்ருதிகளான க்ஷத்ரியாதிகளை நிரஸிக்கைக்காக பலபத்ர ராமாவதாரமாய். இதில் நடுச்சொன்ன ராமாவதாரம் முக்ய்யம் - ஸ்வரூபேணவதரித்ததாகையாலே. பூர்வோத்தரங்களிரண்டும்கௌணம்-ஆவேஶாவதாரங்களாகையாலே. ஆனால் இவைதன்னை முக்ய்யாவதாரங்களோடேகூடப் பரிகணிப்பானென்னென்னில்; ஸ்வரூபாவேஶமாகையால் வந்த உத்கர்ஷத்தாலே. இவற்றில் பரசுராமாவதாரம், அஹங்கார யுக்தஜீவனை அதிஷ்டித்து நிற்கிறதாகையாலே, முமுக்ஷுக்களுக்கு அநுபாஸ்யம், பலபத்ர ராமாவதாரம், அஹங்கார கந்தரஹிதமாய் ஈஶ்வரனுக்கு அத்யந்தாபிமதவிஷயமாயிருக்கையாலே, முக்ய்யாவதாரங்களோபாதி உபாதேயம். அநுபாஸ்யமான அவதாரந்தன்னை இவ்ருரு

ப்ராஸங்கிகமாகப்ரபந்நருக்குச் சிலஸ்வரூப ஶிக்ஷை செய்தருளுகிறார் (ஜ்ஞாலித்யாதி). திருவஹீந்த்ராழ்வானை எம்பெருமான் ஸ்வரூபேணவரவழித்தபடியைப்பற்றவருளுகிறார் (பலபத்ரேத்யாதி). (அநுபாஸ்யமான அவதாரம்)-என்

http://acharya.org

அவ்வவதாரங்களுக்குப் பிற்பட்டவர்களுக்கும் இழக்கவேண்டாத படி நித்யவாஸம் பண்ணுகிறகோயில்.

(சேவலித்யாதி) சிவந்தகாமரைப்பூவின்மேல் அன்னமானது பேடையோடேகூடிச் செருக்குக்குப் போக்கு வீடாகத் தாற்றடித்தசைந்த பூக்களின்மேலேயிருந்துஊஞ்சலாட, அத்தப்பூம்படுக்கைகளினின்றும் அவற்றினுடைய ஸஞ்சாரத்தாலே கிளம்பின சிவந்த

ளிச்செய்வானென்னெண்ணில்; தமாவதாரமும் மருளிச்செய்கிறவராகையாலும், அவ்வவதாரத்திலே பண்ணின விரோதநிரஸநம் தமக்கு அபிமதமாயிருக்கையாலுமருளிச்செய்தார். (க)"மண்டங்கமழுவலங்கைக் கொண்ட விராமநம்பி" என்றிறே மேலும் இவரருளிச்செய்தது.

(கண்ணனும்.) பூபாரநிரஸநார்த்தமாகக்ருஷ்ணாவதாரமாய். (கற்கியாய்) கலிகல்கதூஷிதரான துஷ்டரை நிரஸிக்கைக்காக கல்க்யவதாரமாய். (முடிப்பான்) இப்படி இவ்வவதாரங்களாய்க் கொண்டு துஷ்க்ருத்துக்களை முடிக்குமவன். (கோயில்) அவதாரத்துக்குப் பிற்பாடரானவர்களையும் ரக்ஷிக்கைக்காக நித்யவாஸம் பண்ணுகிற தேசம்.

(சேவலித்யாதி) அபிமதவிஷயமான சேவலோடே கூடவந்து தனக்கு அபிமதமாயிருந்துள்ள பேடையன்னமானது, சிவந்த தாமரைப்பூவின்மேலே ஏறியிருந்து, ஸ்வவ்யாபாரங்களாலே †(முழுகி), அத்தையசைத்து ஊஞ்சலாடி. (பூவணையித்யாதி) பூப்படுக்கையின் மேலே பரஸ்பர ஸம்ச்லேஷ கார்யரூபமான உழறுதலைச் செய்து, அத்தாலே அதினின்றும் கிளர்ந்த சுண்ணமாகிற சிவந்த

றது - பரசுராமாவதாரம். "கல்கீ ஹவிஷ்யந் கலிகல்மஷ-நிஷாதநம்ஸோ நமவாது ஹரிஷ்யஸி - யவனாந்தகவ்யா வவராஸ்வா வாஹரவ்யபாயி ஸகுசீஸவாஹ்ருஷிகேவநஃ - கல்கிபவிஷ்யத்கலிகல்கதூ ஷிதாந் துஷ்டாநமோஸ்தாங்பகவாந் ஹரிஷ்யஸி ; ஸவாஸ்தஸ்யாவஸரஸ்ஸா ஸாந்தரப்ரஸாதிலக்ஷ்மீஸஸாஸக்ஷ்மேவநஃ" என்கிறஸ்லோகத்தைத்திருவுள்ளம்பற்றி கல்கியாயென்றதுக் கர்த்தமருளிச்செய்தார் (கலிகல்கேத்யாதி). (சேவல்) - பும்பக்ஷி. (ஊசலாடி) உஞ்சலாடி. தூதைந்தென்றதினர்த்தம் (உழறுதலே) என்றது. அதரவது - தாகைக்கை யென்றபடி. (கண்ணம்) புஷ்பதூளி. ... ... (க)

---

† குண்டலிதகம்க்வாசித்கம் (க) ஸ்ரீ-ச-கூ,

http://acharya.org

பெரியாழ்வார் திருமொழி, சு-ப, கூ-தி, கo-பா, செருவாளும். ககளடு

மூ.—

செருவாளும்புள்ளாளன் மண்ணாளன் செருச்செய்யுகந்தகமென்னு
மொருவாளன் மறையாள னோடாதபடையாளன் விழுக்கையாளன்
இரவானன்பகலாளன் னென்னினையாளனேழுலகப்பெரும்புரவாளன்
திருவாளனினிதாகத் திருக்கண்கள் வளர்கின்ற திருவரங்கமே.

சுண்ணங்களிலே அவகாஹித்து லீலாரஸமநுபவிக்கும்படி ஜலஸம்ருத்தியுடைய திருவரங்கம்.

இத்தால்—ஸாரக்ராஹிகளாய் ஸுத்தஸ்வபாவருமான ஸ்ரீஷ்யாசார்யர்கள் ஸௌமநஸ்யத்தோடே ராகேசத்தராப் வர்த்திக்கும்படியைக் காட்டுகிறது. ... ... (கூ)

ஸ்வா;—பத்தாம்பாட்டு. (செருவித்யாதி) விரோதிநிரஸநஸ்பாவனனபெரியதிருவடியைத்தன் திருவுள்ளத்தின்படியே நடத்து

பொடியிலே முழுகி, இப்படி யிருந்துள்ள லீலாவ்யாபாரங்களைப் பண்ணும்படியான ஜலஸம்ருத்தியையுடைய திருவரங்கமே.... (கூ)

அவ. பத்தாம்பாட்டு. ஸர்வநிர்வாஹகனுய் ஸ்ரியஃபதியான வல் ஸரணமாகக் கண்வளர்ந்தருளுகிற தேசமிதுவென்கிறார்.

வ்யா.—(செருவாளும்புள்ளாளன்) யுத்தத்தை ஸ்வயமேவ நிர்வஹியாநிற்கும் பெரியதிருவடியை ஆளுகிறவன். ஆஸ்ரித விரோதிகளான அஸுராராக்ஷஸரோடே யுத்தம்பண்ணுமிடத்தில், அந்த யுத்தத்தைப் பெரியதிருவடானே நடத்த, இவன் காணவந்த சோழராஜபாதி அத்தைக் கண்டுகொண்டு அவன் தோளிலே யிருக்குமத்தனையாய்த்து. (க) "பாறிப்பாறி அசுரர்தம்பல் குழாங்களை நீ றெழப்பாய் பறவையொன்றேறி வீற்றிருந்தாய்" என்றாரிறே ஆழ்வார். அதாவது-அஸுரவர்க்கத்தினுடைய பலவகைப்பட்டகுழாங்களானவை, பாறிப்பாறி நீறெழுந்துபோம்படியாக, ப்ரதிபக்ஷத்

அரு.—பத்தாம்பாட்டு. (செருவாளுமித்யாதி) இனிதாகவென்றத்தைப் பற்ற (ஸரணமாக) என்றது. "ஊவெஸாமெஸுணைரவஃ - த்ரவேரா கேகுணேரணஃ" என்கிறபடியேரஸ மென்று ராகத்தைச்சொல்லுகிறது; (தானே நடத்த) என்றது - தானே யுத்தத்தை நடத்த வென்றபடி. (காணவந்த சோழராஜபாதி) என்றது - யுத்தம்பார்க்கவந்த தடஸ்தராஜாக்களைப் போலே யென்கை. (பாறிப்பாறி) இதறிச்சிதறி. "செருவாளும்" என்றத்

*(க) தி-வாய்-உ-சு-அ.

http://acharya.org.

மவன். (மண்ணுளான்) பெரியதிருவடி தோளிருப்பைக்காட்டி பூமி பை எழுதிக்கொண்டவன். (செருவித்யாதி) யுத்தோத் முகமாய் நாந்தகமென்னும் திருநாமத்தை யுடைத்தாய் அத்விதீயமான திண்மேலே பாயாகின்றுள்ள அத்விதீயமான பெரியதிருவடியை மேற்கொண்டு தன்னுடைய வ்யாவ்ருத்திதோற்ற விருந்தவனென்ற படி. (க) "புகழ்கின்ற புள்ளூர்தி" என்று விரோதி நிரஸநத்தால் வந்த புகழட்டங்களும் கிடப்பது அவன்பக்கலிலே. "அவனே வாஹந மாகவுடைய னென்கிறபடி அவனுக்கேற்றம்" என்று மருளிச் செய்தாரிறே.

(மண்ணுளான்) நித்யஸூரிகளில் தலையான பெரியதிருவடியை வாஹநமாகவுடைய னென்னுகையாலே நித்யவிபூதியை யாஸ்ரயிக்கு மவனென்னுமிடம் சொல்லிற்றாய், இத்தால் லீலாவிபூதியை ஆளும்படி சொல்லுகிறது. ஆஸ்ரிதாநாஸ்ரிதவிபாக (ஞான) மறமண்ணிலுள்ளா ரெல்லாரையும் ஆளுகிறவன். ஆஸ்ரிதரை, "நம்மோட்டை ஸம்பந்த மறிந்தவர்கள்" என்று ஆளும்; அநாஸ்ரிதரை, தானறிந்த ஸம்பந் தத்தாலே ஆளும். பூமியைச்சொன்னவிது அல்லாத லோகங்களு க்கு முபலக்ஷணம். (செருச்செய்யும் நாந்தகமென்னு மொருவாள் வன்) கீழ், "புள்ளாளன்" என்று -ஆஸ்ரிதரக்ஷணத்துக்குடலான வா ஹநத்தைச் சொல்லிற்று, இங்கு, ஆயுதத்தைச் சொல்லுகிறது. ஆஸ்ரிதவிரோதிகள்மேலே பூசலிச்செய்யாநிற்பதாய், நாந்தகமென் தோன்றும் வீரஸ்ரீ அவனுக்கே யாஞல் ஸர்வேஸ்வரனுக்கேற்ற மேதென்ன வருளுகிறார் (புகழ் கின்றவித்யாதி).

உபயவிபூதிநாதனே மண்ணுளனென்று ஏகதேஸத்தையிட்டுச் சொல்லு கைகூடாமையால் தாத்பர்யமருளுகிறார் (நித்யஸூரிகளிலித்யாதி). "மண்" என்று "மஞ்சாஃக்ரோஸந்தி" என்றுப்போலேமண்ணிலுள்ளாரைச் சொல்லு கிறதாய், அந்தராமாநாஸ்ரிதரைக்கு பாவமருளுகிறார் (ஆஸ்ரிதாநாஸ்ரிதேத்யா தி) ஆஸ்ரிதரையுமநாஸ்ரிதரையும் ஏகரீதியாகவாளக்கூடுமோவென்னவருளு கிறார் (ஆஸ்ரிதரையித்யாதி). மண்ணென்று லீலாவிபூதியை யெல்லாம் சொல்லுமபடி யெங்ஙனே யென்னவருளுகிறார் (பூமியையித்யாதி). நந்தக மானபோதே யுத்தஸாதநத்வம்விளித்தமாயிருக்க, 'செய்யும்' என்றுவிபோதித் ததுக்குத் தாத்பர்யமருளுகிறார் (கீழித்யாதி). ஸப்தார்த்த மருளுகிறார் (ஆஸ்

(க) கி-வாய் கo-சு-கூ.

http://acharya.org

பெரியாழ்வார்திருமொழி, சுப, கூதி,கம-பா, செருவர்ணும் கஸள

வாளத்திருக்கையில் சலியாமல் பிடிக்கவல்லவன். (மறையாளன்) வேதத்தினுடைய ஸ்வரூபாதிகளையும் நித்யத்வத்தையும் தன்புத்ய தீநமாகவுடையனாய்(க)"வெவிஷ்ஷவலிவெர்ஹஹிஷவெஷ்ஃ-வேதைஸ்சஸர்வைரஹமேவவேத்யஃ" என்கிறபடியே வேதைகஸமதிகம்யனானவன். (ஓடாதவித்யாதி) வளையாத அல்லாத வாயுதங்களையுடையவன். ஓடுதல் - கெடுதல். அன்றியேகாட்டில் நடையாடாத வாயுதமென்னுமாம். (விழுக்கையாளன) சீர்மையையுடைய

னும் திருநாமத்தையுடைத்தாய் அத்விதீயமாயிருந்துள்ள கொற்றவொள்வாளை யுடையவன். திவ்யாயுதங்கள்தான் ஸர்வஜ்ஞமாய், நினைவறிந்து கார்யம் செய்யுமவையாயிறே யிருப்பது.

(மறையாளன்) இப்படி ஆயுதத்தாலே அழியச்செய்யவொண்ணாத பாஹ்யகுத்ருஷ்டி மதங்களையழியச்செய்கைக்குப்பரிகரமான வேதத்தை ஆளுகிறவன், ஸாஸ்த்ரத்தாலும் ஸாஸ்த்ரத்தாலுமிறே ப்ரதிபக்ஷநிரஸநம்பண்ணுவது. ஸாஸ்த்ரத்தாலே நிரஸிக்குமளவில்; சரீரவிநாசபர்யந்தமாம்; ஸாஸ்த்ரத்தாலே நிரஸிக்குமளவில், அவர்களுடைய விபரீதஜ்ஞாநாதிகள்போய், இச்சரீரந் தன்னோடேயிருக்கச்செய்தே திருந்தி உஜ்ஜீவிக்கைக்கு உறுப்பாம். இது இரண்டுக்கும் ஸிசேஷம். (ஓடாதபடையாளன்) யுத்தத்தில் புகுந்தால் பிற்காலியாதபடியான பரிகரத்தை யுடையவன். அன்றிக்கே, (உ) "ஸுஷம்வெய நிதூ நிரவதூ நிரகிரயகஜூராணஜிவூயாய - ஆஸங்க்யேய நித்யநிரவத்ய நிரதிசய கல்யாண திவ்யாயுத" என்கிறபடியே லோகத்தில் வழங்காத ஆயுதவிசேஷங்களையுடையவனென்னவுமாம். (விழுக்கையாளன்) (கூ) "வரிஜநவரிவைஹா

ரிதவிரோதிகளித்யாதி). (கொற்ற) ஐயஸுசகமான. (ஒள்வாள்) அழியவாள். "செருச்செய்யும்" என்று ஸ்வாதந்த்ர்யேணகர்த்ருத்வமாய் யுத்தத்துக்குச் சொல்லக்கூடுமோ வென்ன (திவ்யேத்யாதி).

விரோதி நிரஸந ப்ரகரணத்துக்குச் சேரத்தாத்பர்யமருளிச் செய்கிறார் (இப்படியித்யாதி). நந்தகம் போலே வேதமும் விரோதி நிரஸநம் பண்ணும் ப்ரகாரமென்னவே பென்ன வருளிச் செய்கிறார் (யுத்தத்திலித்யாதி). படையென்றது ஆயுதமாய், அர்த்தாந்தரம் (அன்றிக்கேயித்யாதி). (வழக்காத) வ்யவஹாரதமல்லாத. இது - ஓடாதவென்றதின் பலிதார்த்தம்.

(க) கே-கரு-கரு. (உ) ஸாரு-கத்யம். (கூ) வரத-ஸ்தத-கூரு.

http://acharya.org

வன். விழுக்கை - நீக்குதலென்றுமாம். அத்தால் ஶத்ருக்களையோட்டவல்லனென்கை.

(இரவாளன் பகலாளன்) அஹோராத்ரோபலக்ஷிதமான காலத்துக்கு நிர்வாஹகனானவன். (என்னையாளன்) என்னை அநந்யார்ஹனாக்கியாண்டுகொடுபோருகிறவன். (ஏழுலகப்பெரும்புரவாளன்) உபயவிபூதியையும் *அங்காதும் சோராமல் ஆளுமவன். (ஏழுலகு) த்ரிவிதசேதநரும், சதுர்விதப்ரக்ருதியையும், (புரவு) வரிசையும் தரக்கடவன். (திருவாளன்) இவையெல்லாத்துக்கும் ஹேதுவாகப்

ஹ்ருஷ்ணாதி -பரிஜநபரிபர்ஹர பூஷணாதி" இத்யாதிப்படியே ஆத்மாத்மீயங்களடைய ஆஶ்ரிதார்த்தமாக்கிவைக்கும்சீர்மையை யுடையவன். (விழுக்கை) சீர்மை. அன்றிக்கேவிழுப்பத்தையுடைத்தானகையையுடையவன். சீர்மையோடேகூடின கொடையையுடையவனென்றபடி. (கூ) "ஸஹஸவாஹநயிஷ்யந்நாஜ்ஞாஹரோ வஸுதேவ வ்ரஜந்ய - ஸஸர்வாநர்த்திநோத்ருஷ்ட்வா ஸமேத்யப்ரதிநந்த்யச" என்னக் கடவதிறே.

(இரவாளன்பகலாளன்) திவாராத்ரரூபமான காலத்துக்கு நிர்வாஹகனானவன். இத்தால் சேதநர்க்கு ஜ்ஞாநஸங்கோசஹேதுவாயும் ஜ்ஞாநவிகாஸஹேதுவாயுமிருந்துள்ள காலங்களை ஸ்வாதீநமாக வுடையவனென்கை. (என்னையாளன்)(உ)"எயிற்றிடை மண்கொண்ட வெந்தை யிராப்பகலோதுவித்தென்னைப் பயிற்றிப் பணிசெய்யக்கொண்டான்" என்கிறபடியே தானேதிருத்தி, திவாராத்ரவிபாகமற எந்நேரமுங்கிறவன். (ஏழுலகப்பெரும்புரவாளன்) ஸமஸ்தலோகங்களுமாகிற பெரிய புரவை ஆளுகிறவன். (புரவு) ஸுக்ஷேத்ரம். "இத்தால்ஸமஸ்தலோகங்களையும் ஆளுமிடத்தில், அல்பக்ஷேத்ரவாளனவன் அத்தை இரவுபகல் பார்த்து நோக்கி ஆளுமா

சேதநர்விஷயத்தில் உபகாரம் சொல்லுகிற ப்ரகரணத்துக்குச் சேதாத்பர்யமருளிச் செய்கிறார் (இத்தாலித்யாதி). (ஜ்ஞாநஸங்கோசஹேதுவாயும்) என்றது - நித்ராஹேதுவாயுமென்றபடி. இத்தால் நித்ராப்ரதாநத்தால் ஆயாஸம் நீருகையே உபகார மென்றதாய்த்து. மேலே உபயவிபூதியையுமாளுமவனென்று சொல்லி யிருக்கையால், அத்தோடுபௌநருக்த்யம் வராமைக்காகத் தாத்பர்யமருளிச் செய்கிறார் (இத்தாலித்யாதி). ... (கo)

(க) ரா-அ-கக-உஎ, (உ) ரு உ-கூ,

http://acharya.org

பெரியாழ்வார் திருமொழி, ச-ப, கூ-தி, கக-பா, கைங்காகத்து. கஎக.

மூ;—கைங்காகத்திடர் கடிந்தகனலாழிப் படையுடையரன்கருதுக்கோயில்
தென்னரும் வடகாடுந் தொழுகின்ற திருவரங்கத் திருப்பதியின்மேல்
மெய்க்காவன் மெய்யடியான்விட்டு சித்தன்விரித்த தமிழ்மாலைக்கவல்லார்
எஞ்ஞான்று மெம்பெருமா னிணையடிக் கீழிணைபிரியா திருப்பர்தாமே.

பெரியாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

——[2]——

பெரிய பிராட்டியாருக்கு வல்லபனானவன். திருவாலே ஆளப்பட்டவனென்னுதல். திருவையாளுமவனென்னுதல். (இனிதாகவித்யாதி) பெரியபெருமாள் பிராட்டியாரோடுகூட ஆஸ்ரிதரக்ஷணத்துக்குப்பரங்கான தேசமென்று உகந்து கண்வளர்ந்தருளுகிறவிடம் கோயில். (கo)

அவ;—நிகமத்தில் இத்திருமொழி கற்றூர்க்குப்பலம் சொல்லுகிறது.

ஸ்வா;—(கைங்காகத்திடர்யாதி) கையையுடையராகமுண்டு—போலே ஆண்டுகொண்டு போருமவனென்கை. (க)"பொங்கோதம் சூழ்ந்த புவனியும் விண்ணுலகு மங்காதுளு சோராமேயாள்கின்ற," என்னக்கடவதிறே.

(திருவாளன்) பெரியபிராட்டியாரை திவ்யமஹிஷியாக வடையவன். கீழ்ச்சொன்ன லோகத்தையெல்லா மாளுவது இருவருமான சேர்த்தியிலேயாய்த்து. (இனிதாகத்திருக்கண்கள் வளர்கின்ற திருவரங்கமே) "க்ஷீராப்தி தொடக்கமான ஸ்தலங்களெல்லாவற்றிலுங்காட்டில் அபிமதஸ்தானமான தேசம்" என்று திருவுள்ளத்திலுகப்போடேகூடக் கண்வளர்ந்தருளுகிற கோயில், திருவரங்கமே. (உ) " க்ஷீராப்ஜௌ-ணாலாஹாநெ ரெளாமிநாம் ஹ்ரி ஹயாஹவி ! ரதிமதிஹாரியர்த்த தவாஹரஜுஜிதிவ்ய-தி-க்ஷீராப்தேர் மண்டலாத்பாரோர் யோகிநாம்ஹ்ருதயாதபி-ரதிம்க தோஹரிர்யத்ரதஸ்மாத்ரங்கமிதிம்ருதம்" என்னக்கடவதிறே (கo)

அவ;—நிகமத்தில், இத்திருமொழி கற்றூர்க்கு பலம்சொல்லித் தலைக்கட்டுகிறார்.

வ்யா.—(கைங்காகத்திடர்கடிந்த) ஸ்ரீகஜேந்த்ராழ்வானுடைய

(க) கா-தி-கக-ரு. (உ) ஸ்ரீரங்கமா.

http://acharya.org

ஸ்ரீகஜேந்த்ரன் அவனுடைய துதிக்கை முழுத்தும்படியான வாபத்தை ஸவாஸமாகப்போக்கினவனை விரோதிநிரஸநபரிகரமான திருவாழியாகிற ஆயுதத்தோடே உகந்துவர்த்திக்கிறமோயிலான. (தெ துக்கத்தைப் போக்கின. "ஆனைக்கும் தனக்குத்தக்க வாதம்" என்னுமாபோலே வடிவின் கனத்துக்குத் தக்கபடியிறே துக்கத்தின்கனமிருப்பது. (க) "ஆனையின் துயரம்" என்றுரிறே. ஆனைக்கு வாசகமான ஶப்தங்கள் பலவுமுண்டாயிருக்க, "கைங்காகத்திடர்" என்றது-(உ) "கைம்மா துன்பம்" என்கிறபடியேதுதிக்கையை முழுத்தின ஆபத்தென்று தோற்றுகைக்காக.

அதாவது - நெடுங்காலம் வர்ஷாபாவத்தாலே வரண்டு, லோகத்தில் ஒருபூக்காணக்கிடையாதபடியாகையாலே, "எங்கேயாருதிருப்பள்ளித்தாமம் கிடைக்குமோ" என்றுதடுமாறுகிற்க, (கூ) "மொய்ம்மாம் பூம்பொழிற் பொய்கை" என்கிறபடியே - தூரத்திலே குளிர்ந்தசோலையும் பூத்தபொய்கையுமாயத் தோற்றகண்டு, பெரிய அபிநிவேஶத்தோடே ஓடிச்சென்று, "உள்ளே துஷ்டஸத்த்வங்கிடக்கிறது" என்றறியாமல் பொய்கையிலே யிழிந்து பூவைவாரிப்பரித்துக் கரையிலேயேறத் தேடுகிறவளவிலே, முதலைவந்து காலைப்பிடிக்க; "ஒரு கீர்ப்புழு கிமித்தமாக ஸர்வரோ யழைக்கவேணுமோ, காமோ தள்ளிப்போகிறோம்" என்று போகப்பார்த்தவளவில்; பிடித்தமுதலை ப்ரபலமாகையாலே (ச) "மஜ ஜூகஷ்ஃதிதீரோஹ்ரஹ ஜூகஷ்ஃதி ஜலே - கஜ ஆகர்ஷதேதீரே க்ராஹ ஆகர்ஷதேஜலே" என்கிறபடியே இங்ஙனே ஆயிரம் தேவஸம்வத்ஸரம் சென்றவளவில்; முதலைக்குத்தன்னிலமாகையாலும் அபிமதலாபத்தாலும் (க) "முழுவலிமுதலை" என்கிறபடியே பலம் அபிவ்ருத்தமாய், ஆனைக்

அரு,—பதினேராம் பாட்டு. (கைங்காகமித்யாதி) ஆனையினுடையஇடர் கடிதை அதிஶயமாகவேண்டி இடரின்கனத்தை யருளுகிறார் (ஆனைக்குமித்யாதி).

ஆபத்தவருகைக்குஹேதுவையும், அவ்வாபத்தை இவன்போக்குகைக்கு நிமித்தத்தையும், போக்கும் ப்ரகாரத்தையும் விஸ்தரேணவருளிசெய்வதாக ப்ரஸங்கத்தைக்கிளப்புகிறார் (அதாவதித்யாதி). (அதாவது) என்றவனந்தரம் "எங்கேயென்னில்" என்றுசேஷம். (அபிமதலாபத்தாலும்) என்றவனந்தர "பொய்கை" என்றுசேஷம். (அபிமதலாபத்தாலும்), என்றது-பூவிடாதகுறை

(க) தி-மொ-உ-கூ-கூ. (உ) தி-வாய்-உ-கூ-க.
(கூ) தி-வாய்-கூ-இ-க, (ச) வீ-த-க-கூ.

http://acharya.org

ருக்குத் தன்னிலமல்லாமையாலும் அபிமதாலாபத்தாலும்பலம் கூணை மாகையாலே துதிக்கை முழுத்தும்படி யாய்த்ததிறே;

இப்படி யானவாறே தன்னுற்செயலற்று, (க) "உநவாஹிஜய் ஹஸ்தி - மதுரைசிற்சயத்தரிம்" என்கிறபடியே ஸர்வேஸ்வரனேயே ரக்ஷகனாக வநுஸந்தித்து, (உ) "நாராயண ஓ! பணிவண்ண நாக ணையாய் வாராய்" என்ன; இந்த ஆர்த்தத்வனி செவிப்பட்டவாறே (கூ) "சுதர்ஸ்நாத்யுதி வ்ருஹிதவஹ்ஸி - அதந்த்ரிதசமூபதி ப்ரஹிதஹஸ்தம்" இத்யாதிப்படியே, (கூ) "ஹவதஸ்வராபைநமஃ" என்று அறிவுடையார் ந்ருஃ - பகவதஸ்த்வராபைநமஃ" என்று அறிவுடையார் ஈடுபடும் படி பெரியத்வரையோடே மடுவின்கரையிலே வந்து, ஆனையை ஒரு கையாலும் முதலையை ஒரு கையாலுமாக எடுத்தணைத்துக்கொ ண்டு கரையிலேறி, கையில் திருவாழியாலே முதலையின் வாயைப் பிளந்து விடுவித்து, சாத்தியருளின திருப்பரியட்டத் தலையைச்சுரு ட்டித் திருப்பவளத்திலேவைத்து அதினுடைய புண்வாயை வேது கொண்டு, நெடுநாள்பட்ட க்லேஸமெல்லாம் தீரும்படி திருக்கையா லே குளிர ஸ்பர்ஸித்துத் திருக்கண்களாலே குளிரக்கடாக்ஷித்து அதின் கையில் பூவைத்திருவடிகளிலே யிடுவித்துக்கொண்டு அதி ஐடைய துக்கத்தைப்போக்கினபடியைச்சொல்லுகிறது - "இடர் கடிந்த" என்று.

(கனலாழிப்படையுடையான்) ஜ்வலியாநின்றுள்ள திருவாழி யை ஆயுதமாகவுடையவன். "இடர்கடிந்த கனலாழிப்படையு டையான்" என்கையாலே - கையும் திருவாழியுமாய்க் கொண்டு வந்துதோற்றியாய்த்து முதலையைவிடுவித்ததும், ஆனையைரக்ஷித்த தும். (ச) "தொழுங்காதல் களிறளிப்பான்-மழுங்காதவைநூறிய சுக் கரநல் வலத்தையாய் - தோன்றினையே" என்று அறிவுடையார் ஈடும்படியாயிறேஅப்போதுவந்ததோன்றினபடி. (கருதும்கொயில்)

யாலுமென்றபடி. (பலகூணமாய்) என்றது-பலம் கூணமாயென்றபடி. (இத் யாதிப்படி) என்றதுக்கு (பெரியத்வரையோடே) இத்யாதி வாக்யத்தோடந் வயம்.

(க) விஷ்ணுசர்ம-கக-ஒள, (உ) பெரியதிரு, (கூ) ர-ஸ்த-உ-ஒள, (ச) இவாய்-க-க,

http://acharya.org

ன்னுடித்யாதி) ஸகலலோகங்களிலுள்ளாரும் பெரியபெருமாள் குண
ங்களுக்குத்தோற்று நிர்மமராய்த்தொழும்படிவிஷயமாய், திருவரங்
கமென்கிற திருநாமத்தையுடைத்தாய் நித்யாபிமதமானதேசமென்
கை.

(மெய்ங்காவனித்யாதி) விப்ரலம்பகரன்றென்கை. யதார்த்த
வாதியென்று ஆப்திக்குறுப்பாக வருளிச்செய்கிறார் (மெய்யடியா
ன்) ப்ரயோஜநாந்தரபரரன்றிக்கே அநந்யப்ரயோஜநராய் அநந்ய
ஸாதநராய் மங்களாசாஸநமே யாத்ரையாம்படியான தாஸ்யபூர்த்

"பரமபதம் க்ஷீராப்தி தொடக்கமான ஸ்தலங்களெல்லாவற்றிலுங்
காட்டில், ஆஸ்ரிதரை அநுபவிப்பிக்கைக்கு ரக்ஷிக்கைக்கு முட
லானஸ்தலம்" என்று விரும்பிவர்த்திக்கும் கோயில். (தென்னடும்
வடநாடும் தொழுகின்ற) த்ராவிட பாஷாப்ரதாநமான தென்னடும்,
ஸம்ஸ்க்ருத பாஷாப்ரதாநமான வடநாடும் இருந்தபடியாகத்
தொழும்படிகின்ற. (திருவரங்கத் திருப்பதியின்மேல்) திருவரங்க
மென்கிற திருநாமத்தையுடைத்தான திருப்பதிவிஷயமாக.

(மெய்ங்காவன்) மெய்யே சொல்லும் நாவையுடையவன். அஸ
த்யமென்பது ஒன்று ஊடுகலசாத நாவையுடையவனென்கை, (க)
"பொய்ம்மொழி யொன்றில்லாத மெய்ம்மையாளன்" என்னுமா
போலே. இத்தால் - பகவத்வைபவம் தேஸவைபவம் கீழருளிச்
செய்தவற்றில் ஒன்றிலும் ஒருபொய் யில்லாமை சொல்லுகிறது.
(மெய்யடியான்) அநந்யப்ரயோஜநனை வடியான். "அடியான்"
என்று பேரிட்டு ப்ரயோஜநத்துக்கு மடியேற்குமவர்கள் பொய்யடி
யாரிறே. ஸேஷித்வம் ஸ்வரூபமானால் சேஷிக்கு அதிஸயத்தை விளை
க்குமதொழிய, ஸ்வாதிஸயங்தேடுகை சேராதிறே. அங்ஙனன்றி
க்கே, ஸேஷிக்கு மங்களமே ஆஸாஸித்துக்கொண்டு திரியும் ஸ்வ
பரவராகையாலே, தம்மை "மெய்யடியான்" என்கிறார். இவையி
ரண்டும்-தாமருளிச்செய்தவநுங்களை அப்ப்யஸிப்பார்க்கு ஆப்திக்கு

கீழ்நாடும் மேல்நாடுமென்னுதே இப்படிச்சொன்னதுக்குக் கருத்தருளு
கிறார் (த்ராவிடேத்யாதி). இத்தால் உபயவேதாந்த ஜ்ஞாநவான்களும் தொ
ழுவரென்று சொல்லிற்றாயத்து. "மெய்ங்காவன்" என்றதால் வ்யாவர்த்த்யத்
தையருளுகிறார் (அஸத்யேத்யாதி). (ஊடு) வார்த்தாமாத்தியே. இணை

http://acharya.org

திலையுடையவர். (விட்டுசித்தன்) திருவுள்ளத்துக்குள்ளே அவனை வைத்து நோக்குமவர். (விரித்ததமிழுரைக்கவல்லார்) மங்களாசாஸநபுருஷார்த்தம் விஸ்தரமாம்படி ஸர்வாதிகாரமான த்ராவிடபாஷையாலே விஸ்தரிதமாக்கின இத்திருமொழியை அப்யஸிக்கவல்லவர்கள். (எஞ்ஞான்றுமித்யாதி) எல்லாக்காலத்திலும் எங்களுக்கு ஸ்வாமியான ஸ்ரீ வைகுண்டநாதனுடைய ஒன்றுக்கொன்றுப்பான திருவடிகளின் கீழேவிஸ்லேஷரஹிதராய், தங்களிலொருவராயிருப்பர். (க) "பரமாத்துமனைச் சூழ்ந்திருந்தேத்துவர்" என்னக்கடவதிறே.

... ... (கக)

பிள்ளை திருவடிகளே சரணம்,

பெரியாழ்வார் திருமொழி நாலாம்பத்து பத்தாந் திருமொழி துப்புடையாரை ப்ரவேசம்.

அவ;—கீழிற்றிருமொழியிலே புருஷகாரத்தாலல்லது பகவத் ஸமாஸ்ரயணம் ஸித்தியாதென்னுமிடமும் எல்லாத்தேஸத்திலும் உடலாக வருளிச்செய்தாராய்த்து. (விட்டுசித்தன்) * அவத்தமளிப்படியே - ஸர்வேஸ்வரனைத் திருவுள்ளத்திலே வைத்துக்கொண்டிருக்கிறவர். (விரித்த தமிழுரைக்கவல்லார்) விஸ்தரேண ப்ரதிபாதித்த த்ராவிடரூபமான இத்திருமொழியைச் சொல்ல வல்லவர்கள். (எஞ்ஞான்றுமித்யாதி) எல்லாக்காலத்திலும், எனக்கு ஸ்வாமியான ஸ்ரீவைகுண்டநாதனுடைய, ஒன்றுக்கொன்றுப்பான திருவடிகளின்கீழே விஸ்லேஷரஹிதராய், * அடியார்கள் குழாங்களோடே தாங்களிருக்கப்பெறுவர்.

(கக)

பெரியஜீயர் திருவடிகளேசரணம்.

பெரியாழ்வார்திருமொழி, நாலாம்பத்து ஒன்பதாம் திருமொழி மூற்றிற்று.

நான்காம்பத்து - பத்தாந்திருமொழி - துப்புடையாளரப்ரவேசம்.

அவ, கீழ் இரண்டு திருமொழியிலே - பெரிய பெருமாளை யென்றதின்பலித்தார்த்தம் (அடியார் குழாங்களோடே) என்றது. (இணை) தங்களுக்கு ஸத்ருஸரென்றபடி.

ஜீயர் திருவடிகளேசரணம்

(க) திருப்பல்லாண்டு கூ,

http://acharya.org

எல்லாக்காலத்திலும் எல்லாவவஸ்த்தையிலும் மங்களாசாஸநமே ஸ்வரூபத்தோடு சேர்ந்த நிலைநின்ற புருஷார்த்தமென்று அறுதியிட்டார் கீழ்; மங்களாசாஸநம்பண்ணுகைபோது கூடணகாலமும்பாறுக்கமாட்டாத தம்முடைய மார்த்தவத்தை அவன் திருவுள்ளத்திலே படும்படியாக விண்ணப்பம் செய்கிறார்.

டைய திவ்ய வைபவத்தையும், பெரியகோயிலான திருவரங்கத்திருப்பதியினுடைய வைபவத்தையும், பெரிய அபிநிவேசத்தோடே பேசியநுபவித்து ப்ரீதராஸர்; (க) "தண்ணடியார்" இத்யாதியில்சொன்ன படியே - புருஷகாரபூதையான பிராட்டிதானே சிதகுரைக்கிலும் அவளோடே மறுதலைத்து ஆச்ரிதரக்ஷணம்பண்ணும் வாத்ஸல்ய திசயயுக்தராய், (உ) "இருளகற்று மெறிகதிரோன் மண்டலத்தூடேற்றி" இத்யாதிப்படியே - அநந்யப்ரயோஜநராய்த் திருவடிகளை ஆச்ரயித்தவர்களை அர்ச்சிராதிமார்க்கத்தாலே அபுநராவருத்தில கூடணமான பரமபதத்திலே கொடுபோய் * அருள் கொடுத்திட்டு அடிமைகொள்ளும் ஸ்வபாவரான பெரிய பெருமாளுடைய திவ்ய குணத்தை யநுஸந்தித்தவராகையாலே, அவர்க்குத் திருந்தின சேதநரை இங்கு நின்றும் கொடுபோய் அடிமைகொள்ளுகை திருவுள்ளமாகையாலே, "நாம்இனி அங்கேபோய் அடிமைசெய்யவேணும்" என்னும் அபேக்ஷை பிறந்து, அதுக்கு தேஹஸம்பந்தமற்றுப்போகவேண்டும்படியை அநுஸந்தித்து, இந்தப்ரஸங்கத்திலே ஸரீரவிஸ்லேஷஸமயத்தில் ஸம்ஸாரிகளானவர்களுக்கெல்லாம் யமபடராலே வரும் கலிவைவஸ்வதத்தை, "அது நமக்கு வாராதொழியும்போது ஸர்வேஸ்வரனவனே போக்கித்தந்தருளவேணும்" என்று அத்யவஸித்து, "அது தன்னை ஏற்கவே அவன் திருவடிகளிலே விழுந்து

ஸ்ரீமதேராமாநுஜாயநமஃ.

அருளி;—துப்புடைப்ரவேஸம்,—கீழிரண்டு திருமொழியாலும்பெரியபெருமாளை அநுபவிக்கும்போது அவருடைய வாத்ஸல்யாதிகள் அதிபூதமாகையால் தம்முடையபயநிவருத்திக்காகஸரணம்புகுகிறார் இத்திருமொழியிலென்று ஸங்கதியைப் பரக்கவருளிச் செய்வதாக வ்ருத்த வர்த்திஷ்டமாணங்களைச் சொல்லா நின்றுகொண்டு இவ்வர்த்தத்தில் வரும் ஸங்காஸமாதாநங்களையும் பண்ணுகிறார் (கீழிரண்டியாதி). ... ... *

(க) ச-க-உ- (உ) ச-க-உ-

http://acharya.org

. இது அந்திமஸ்ம்ருதியானாலோவென்னில்; அதுகூடாது. ப்ரபந்நரானவிவர்க்கு அந்திமஸ்ம்ருதி உபாயபூதனான ஸ்வாமியைக் கணிலேகிடக்கையாலே. (க)''ஸகலம்ஸ்மராமி-அஹம்ஸ்மராமி'' என்னக் கடவதிறே. ஆகையாலே கரணங்கள் அவிதேயங்களான மரணகாலத்தில் மங்களாசாஸநம் பண்ணுதபோது தரிக்கமாட்டேன். இதுக்கு விச்சேதம் வாராதபடி பரிஹரித்துத் தந்தருளவேணுமென்று பெரியபெருமாளை அர்த்திக்கிறார். இம்மங்களாசாஸநம் ஸ்வரூபத்தோடே சேருமோவென்னில், ரக்ஷ்யரக்ஷகபாவம் மாறுமிப்படி ப்ரேமம் தலைமண்டையிட்டு அதன்கார்யமாய்க்கொண்டு வருகிற பரிவாகையாலே சேரும். *

அர்த்தித்துச்செய்வித்துக்கொள்வோம்'' என்று ஒருப்பட்டு, ''சரமதசையில் கர்மாநுகுணமாக யமபடர்வந்து என்னை நலியும்போது அந்த க்லேசத்தாலே தேவரீருடைய திருவடிகளை ஒருபடியாலும் நினைக்கவும் ஒன்று சொல்லவும் க்ஷமனல்லேன்'' என்று அத்தைப்பற்ற ''அப்போதைக்கு இப்போதே சொல்லிவைத்தேன், ஆனபின்பு அக்காலத்தில் அவர்கள் என்னை நலியாதபடி தேவரீர் ரக்ஷித்தருளவேணும்'' என்று பெரியபெருமாள் திருவடிகளிலே சரணம்புக்கு விண்ணப்பம்செய்து சொல்லுகிறார் - இத்திருமொழியில்.

இதுதானிருந்தபடியென்?;-(உ)''நவமஹாபாகவதாபசாரம் மஹதிகரோதி யதிஷ்டயம்ஹந்தி -நஸலுபாகவதாபசாரமிஷயம்கச்சந்தி'' என்று ஸாஸ்த்ரம் சொல்லுகையாலும், (ங) ''வேண்டாமைஇமன்றமிரண்டுமரை வினவப்பெறுவாரலர்'' என்கிற பகவதாக்ஞையாலும், (ச) ''உன்றமர்க்கென்றும் நமன்றமர் கள்ளர்போல்'' என்று அபியுக்தர் சொல்லுகையாலும், (ஞ) ''வாரிஜாக்ஷனுக்கன்பரானவர் வானவர்க்கும் - பரிஹரமதஸ்தானமாந்தர்'' என்று யமன்றூதர் சொல்லுகையாலும், பாகவதாபசாரிகளுக்கு யமஸ்பர்சம் வரக்கூடாதென்னுமிடம் ப்ரஸித்தமாயிருக்க, ''சரமதசையிலே யமபடர்வந்து நலிவர்கள்'' என்று பயப்பட்டுத்திருவடிகளிலே சரணம்புகுந்து, ''அத்தசையிலே என்னை ரக்ஷித்தருளவேணும்'' என்றுஇவர் அர்த்திக்கிறவிது, கீழ்ச்சொன்ன வசநங்களோடு விருத்தமன்றே வென்னில், ஆழ்வார்கள் தாங்

(க) வராஹசரம. (உ) (ங) ஸ்ரீ-மொ-கo-எ-ஞ. (ச) (ஞ) வி-பு-ங-எ-கச.

http://acharya.org

மூ.—
துப்புடையாரை யடைவதெல்லாஞ் சோர்விடத்துத் துணையாவரென்றே
ஒப்பிலேனுனில் நின்னடைந்தே னுனக்குநீ யருள்செய்தமையால்
எப்பொன்னே வந்துலியும்போதக்கேது நானுன்னை நினைக்கமாட்டேன்
அப்போதைக்கப்போதே சொல்லிவைத்தே னரங்கத்தரவணைப்பள்ளியானே

அவ:—முதற்பாட்டு. (துப்பித்யாதி) ஸர்வஶக்தியான நீ அந்திமதசையில் எனக்கு ரக்ஷகனாகவேணுமென்கிறார்.

ஸ்வா;—(துப்பித்யாதி) ஶக்திமான்களை ஆஶ்ரயிக்கிறது, தாங்கள், * மயர்வறுமதிநல மருளப்பெற்று அவனை உள்ளபடியறிந்து அநுபவியாநிற்கச்செய்தே ஓரோ தசைகளிலே வந்தவாறே, அநாதி காலம் ஸம்ஸரண ஹேதுவாய்க்கொண்டு போந்தஸ்வகர்மபலத்தையும், அந்தக்கர்மாநுகுணமாகவே நிர்வஹித்துக்கொண்டுபோந்தவனுடைய ஸ்வாதந்த்ர்யபலத்தையு மநுஸந்தித்து, 'நிரங்குஶ ஸ்வதந்த்ரனானவிவன் இன்னம் நம்மைஸம்ஸரிப்பிக்கில் செய்வதென்'' என்று (க)''மக்கள் தோற்றக்குழி தோற்றுவிப்பாய் கொல்'' என்றும், ''இன்னம் ஆற்றங்கரை வாழ்மரம்போ லஞ்சுகின்றேன்'' என்றும்,(உ)''வைத்தசிந்தை வாங்குவித்து நீங்குவிக்க மேயினம் மெய்த்தன்வல்லை - உய்த்துநின்மயக்கினில் மயக்கலென்னை மாயனே'' என்றும் அவனைக்குறித்து விண்ணப்பம் செய்யும் ப்ரகாரத்திலே;

இவரும், ஈஶ்வரஸ்வாதந்த்ர்யத்தையும், அநாதிகாலம் அவன் திருவடிகளைக்கிட்டாதபடி அகலவடித்தகர்மப(வ)லத்தையும் அநுஸந்தித்து, ''ஸ்வதந்த்ரனானவன் நம்முடைய கர்மாநுகுணமாக விட்டு உபேக்ஷித்திருக்குமாகில், முன்புபோலே யமபடராலவரும் நலிவு நமக்குவரில் செய்வதென்'' என்று அஞ்சி, அவன் திருவடிகளிலே சரணம் புகுந்து, அத்தசையில் என்னைரக்ஷித்தருளவேணும் என்று அர்த்திக்கிறார். ஆகையால், இந்த பயமும் ப்ரார்த்தனையும் இவருடைய அதிஶங்காமூலமான கலக்கமடியாக வந்ததாகையாலே, கீழ்சொன்ன வசநங்களோடு விரோதமில்லை.

வ்யா.—முதற்பாட்டு. (துப்புடையாரை யடைவது) துப்பு-
—மர்த்யம். ரக்ஷணஸாமர்த்யமுடையாரை ஆஶ்ரயிப்பது. இத

http://acharya.org

னும் தன்கரணங்களும் தனக்குதவாதவாபத்தமையிலே தனக்கு ரக்ஷகராவார்களென்றிறே. ஆனபின்பு ஸர்வஶக்தியான நீ உன் பக்கலிலே ஸர்வபரந்யாஸம் பண்ணியிருக்கிற என் ஶரீராவஸான காலத்தில் என் ஆத்மீயங்களென்றும் எனக்கு உதவமாட்டா, அதி தசையில் (க)"ஸஹம்ஸ்மராமி - அஹம்ஸ்மராமி" "நயாமி-நயாமி"

முன்னிலைப் படர்க்கையாய், ஈச்வரன்றன்னையே சொல்லுகிறது. பஹுவசனம் - பூஜாவாசி. ரக்ஷண ஸாமர்த்ய்பந்தான் வ்யக்த்யந் தரத்திலே இல்லையிறே; (உ) "நஹ்யத்ரூம் ஸதாஹாரே விவரூம் விநிவதந்தெ । ஸதிவெஶ்ரூஶுகெகஶ்ரித்தூம் விநாவைஶ்ரவெஷா தூழி - நஸம்பதாம்ஸமாஹாரே விபதாம் விநிவர்த்தநே । ஸம்ர்த் தோத்ருர்யதே கஶ்சித்தம் விநாபுருஷோத்தமம்" (ஊ) "நஹிவாஶ நஹாஶயெ ஶுகிகஹவெஶ்வரூம் ஹரிம் । ஸ்ரிகளஶ்ரிதம் ஶஹா ஸூநம் ஸவதிநுஸ்ரு கவ்ருஹிக" - நஹிபாலநஸாமர்த்ய ம்ரு தேஸர்வேஶ்வரம் ஹரிம் । ஸ்த்திதெள ஸ்ந்திதம்மஹாத்மாநம் பவத்யங்யஸ்ய கஸ்யசித்" என்கிறபடியே. (எல்லாம்சேர்விடத் தது) இந்த்ரியங்களுடைய அழிந்து மநஸ்ஸும் அழிந்தவிடத்து. அந் திமதசையைச் சொன்னபடி.

(துணைபாவரென்றே) காஷ்ட்டபாஷாண ஸந்நிபமாய்க்கிடக் கிறதசையில், (க) "ஸஹம்ஸ்மராமி - அஹம்ஸ்மராமி" என்கிற

அரு;—முதற்பாட்டு. (துப்புடையித்யாதி). (முன்னிலைப் படர்க்கை யாய்) என்றது-முன்னே நின்றவனைப்பார்த்துச் சொல்லுவதா யென்றபடி. இத்தால் துப்புடையாரான வும்மை பென்றபடி. அப்போ ஈச்வரன் தன் னை யென்றர்த்தம். "நின்" என்று அவனை ஏகவசநத்தாலே சொல்லியிருக்க இங்கே பஹுவசநம் சேருமோவென்னவருளிரூர் (பஹுவசந மித்யாதி). (பூஜாவாசி) என்றது-பூஜாஸூசகமென்றபடி. இப்படிபடர்க்கையானபதத்தை முன்னிலையாக்குகைக்கும் பஹுவசநத்தைப் பூஜாஸூசகமாக்குகைக்கும் நிமி த்தமென்னென்ன வருளிரூர் (ஈஶ்வரேத்யாதி).

(துணையாவரென்றே) என்றது - துணையாவரென்றே யென்றபடி. (ஒப்

(க) மஹாப்ரஸ்தாநம் (உ) (ஊ)

http://acharya.org

என்று நீ அருளிச்செய்தபடியே ரக்ஷகனுகவேணும். (ஒப்பித்யாதி) உன்னேயாஸ்ரயிக்கைக்கு யோக்யதை யில்லாதபடி தோஷயுக்தனு யிருக்குமிருப்புக்கு அஸத்ருசனுயிருந்தேனேயாகிலும் உன்னு டையக்ஷமாவாத்ஸல்யதயாதிகுணங்களை அநுஸந்தித்து உன்னேயா ஸ்ரயித்தேன். இப்படி நம்மை யாஸ்ரயித்தவர்களை நாம் ரக்ஷிக்க வெங்கேகண்டீரென்ன; (ஆனைக்கு நீயருள்செய்தமையால்) என், ஸ்ரீகஜேந்த்ராழ்வானை ரக்ஷித்திலேயோ?; ஆனையினுடைய திக்கைமுழு த்தினவாபத்திலே உன் க்ருபையாலே ரக்ஷித்திலேயோ?.

படியே துணையாவரென்றே. "அது நாம்செய்வது, தங்களுடைய இழவுபேறுகள் நம்மதாம்படி யிருக்கும் நம்மோட்டை ஸம்பந்தத் தையறிந்து நம்பக்கலிலே (க) "ஷுதோ - ஸ்மர்த்தா" என்கிற படியே ஸக்ருத்ஸ்மரண ப்ரபத்தியைப் பண்ணினவர்களுக்கன்றே, நீர் அவர்களுக்கு ஒப்பீரோ? என்ன; (ஒப்பிலேனகிலும் நின்னடைந் தேன்) அவர்களுக்கு ஸக்ருத்ஸ்மரணல்லேனகிலும், என்னுடைய துக்க காதிப்ரயத்தாலே, அந்ததுக்கநிவ்ருத்திக்குறுப்பாக, எதிர்த்தலையில் யோக்யதை பாராதேரக்ஷிக்கும் உன்னேச்சரணமாக அடைந்தேன். "நாம்இப்படியாரை ரக்ஷித்ததுகண்டுநீர்நம்மையடைந்தது" என்ன; (ஆனைக்கு நீயருள் செய்தமையால்) ஆர்த்தியும் அநந்யகதித்வமு மொழிய வேறொரு யோக்யதையு மின்றிக்கேயிருக்கிற ஆனைக்கு நீயருள்பண்ணினபடியினுலே.

பிலே ஞதிலேன்) என்றதுக்கு ஈச்வரோக்திரூபேண வவதாரிகையருளுகிறார் (அதுநாமித்யாதி)(க,"விஷ்ணோ ரமுஷ்யாஜ்ஞா-விஸ்வரூபஞ்சமாமஜம்" என்ற விடத்தில் விஸ்வரூபதத்தாலேதோன்றின ஸரீரஸரீரிபாவ ஸம்பந்தத்தால் பலித்தமான வர்த்தமருளுகிறார்(தங்களுடையவித்யாதி). (ஸக்ருத்ஸ்மரணல்லேனு கிலும், என்றதுக்கு ஸரீர ஸரீரிபாவ நிபந்தநமான யத்யந்த பாரதந்த்ர்ய ஜ்ஞாநமில்லாமலிருந்தேனே யாகிலு மென்று கருத்து. (வேறொரு யோக்ய தையுமின்றிக்கே யிருக்கிறவானைக்கு) என்றது ஸ்ரீபாகவதத்தில் சொல்லு வையே ஜலபாகார்த்தமாகப்போன வானையை மூதலிலிடிக்க ஸாமாந்யேந

http://acharya.org

பெரியாழ்வார்திருமொழி, ச-ப, க0-தி, கடபா, திப்புடை. ககஅக

உமக்கப்படியாபத்து ஏதென்ன (எய்ப்பித்யாதி) தேஹவியோ
சகாலத்தில் க்ரியாதிகரணங்களும் சோரும்படியானதசையிலே;
அன்றிக்கே அத்தசையில் மங்களாசாஸந விச்சேதத்தால் வந்தவி
ளைப்புகளியுமளவிலென்னுமாம். (அங்கித்யாதி) அத்தசையில் உண்
ணை ரக்ஷகனை அநுஸந்திக்கக்ஷமனுமேன். அதுக்காக அநுஸந்தாந
க்ஷமனான விப்போதே விண்ணப்பம் செய்துவைத்தேன். "இந்த
ரக்ஷகத்வத்தை ப்ரத்யக்ஷிப்பித்துக்கொண்டு கோயிலிலே திருவநந்
தாழ்வானதிற படுக்கையிலே பிராட்டியோடே கூடப்பள்ளிகொண்
டருளுகிறவனே! சொல்லிவைத்தேன்" என்றவயம். (க)

அவ;—இரண்டாம்பாட்டு. (சாமிடத்திதியாதி). ஸரீரவியோ
ககாலத்தில் யமபடர்வந்து கிட்டாதபடி நோக்கியருளவேணுமென்
கிறார்.

ஆனால் அவ்வாணையோபாதி, நீரும் உமக்கு ஆர்த்தி வந்தபோ
து நினைபும், அப்போதுவந்து ரக்ஷிக்கிறோம் என்ன; (எய்ப்பென்னை
வந்து நலியும்போது அங்கேதும் நானுன்னை நினைக்கமாட்டேன்)
வாத பித்த ச்லேஷ்மம் தோஷத்ரயமும் ஒக்க உல்பணித்து ஒரு
க்குலகையாலுண்டான இளைப்பானது என்னை வந்து நலியும் காலத்
தில், அவ்வவஸ்தையில் ஏகதேசமும் நான் உன்னை நினைக்கமாட்
டேன். "ஆனால் செய்யவடுப்பதென்" என்ன; (அப்போதைக்கிப்
போதே சொல்லி வைத்தேன்) அக்காலத்துக்கு உடலாக, கரணக
ளேபரங்கள் இளைப்பற்றுத் தெளிந்திருக்கிற இப்போதே சொல்லி
வைத்தேன். "இப்படி நீர் சொல்லிவைத்தால்இத்தை நினைத்திரு
து உம்மை ரக்ஷிக்கவேண்டும் நிர்பந்தமேது நமக்கு" என்ன;
(அங்கத் தரவணைப் பள்ளியான்) இப்படி ரக்ஷிக்கைக்காகவன்
றே, தேஹவிப்ரக்ருஷ்டமானகூரோபாதியைப்போலன்றிக்கே, கோயி
லிலே திருவனந்தாழ்வானதிற திருப்பதிக்கையின்மேலே கண்வளர்
ந்தருளுகிறது. அந்த யோகநித்ரைபோலேயோ இந்த யோகநித்
ரை; தாழ்ந்தாரை ரக்ஷிக்கைக்கன்றே. .... (க)

ஜகத்காரண வஸ்து ரக்ஷிக்கக்கடவதென்று கூப்பிட்டதாய், அதவ பகவத்
த்யக்ஷ பாரதந்த்ர்ய ஜ்ஞாநஸ்ஹிய்மானவரனைக் கென்றபடி.

(தோஷத்ரயமாவது) வாதபித்தஸ்லேஷ்மங்கள்... ... (க)

http://acharya.org

மூ.—

சாமிடத்தென்னைக் குறிக்கொள்கண்டாய் சங்கொடு சக்கரமேந்தினனே
ரமடித்தென்னை யனேகதண்டஞ் செய்வதாநிற்பர் டமன்றமர்கள்
போமிடத் தன்றிறத்தெத்தனையும் புகாவண்ணம் நிற்பதோர் மாயவல்லே
ஆமிடத்தேயுன்னைச் சொல்லிவைத்தே னரங்கத் தரவணைப்பள்ளியானே.

ஸ்வர;— (சாமிடமித்யாதி) தேஹவிமோசநம் பிறக்கும்போது
ன்ம்ரக்ருதியறிந்து என்னைத் திருவுள்ளம் பற்றியருளவேணும்;
என்ஸ்வபாவம் கண்டாயிறே. (சங்கித்யாதி) அழகுக்கும் ஆண்பிள்
னைத்தனத்துக்கும் உறுப்பாக ஸ்ரீபாஞ்சஜந்யத்தோடே திருவாழி
யையும் பூவேந்திப்போலே தரித்தவனே! கையுமாழ்வார்களு
மான வழகைக்கண்டால் பரியாதிருக்கமாட்டாரிறே.

வ்யா:—இரண்டாம்பாட்டு. (சாமிடத்து) சரீரவிஸ்லேஷஸம
யத்திலே. கீழ் "எல்லாம் சேர்விடம்" என்றதை இங்கே ஸ்பஷ்
டமாக வருளிச்செய்கிறார். (என்னை) தோஷத்ரயௌல்பண்யத்
தாலே கலங்கி, உன்னை நினைக்க க்ஷமனன்றிக்கே யிருக்கிறவென்னை.
(குறிக்கொள்கண்டாய்) "நான் கலங்கிக்கிடந்தேன்" என்ன நீயுபே
க்ஷித்திராதே திருவுள்ளம் பற்றியருள்கிடாய். அன்றிக்கே,
யமபடரால் வந்தருவிவுக்கு அஞ்சி, திருவடிகளிலே ஒப்போது ஸர
ணம் புகுந்த வென்னை, அப்போது திருவுள்ளம்பற்றி யருள்கிடா
யென்னவுமாம். (சங்கொடு சக்கர மேந்தினனே) ஆஸ்ரித ரக்ஷ
ணத்தில் விளம்பாஸஹத்வத்தாலே அநவரதம் ஸ்ரீ பாஞ்சஜந்யத்
தையும் திருவாழியையும் திருக்கையிலே ஏந்திக்கொண்டிருக்கிற
வனே. ரக்ஷ்யரக்ஷகபாவத்தைமாறுடி, அவனுக்குத் தாம் மங்
களாஸாஸநம் பண்ணும் ஸ்வபாவராய், திவ்யாயுதங்களையும் அழ

அரு.—இரண்டாம்பாட்டு. (சாமிடத்தித்யாதி) கீழ்ப்பாட்டில் "எய்ப்
பென்னை வந்து கலியும்போது" என்றதைக்கடாக்ஷித்து என்னையென்ற
தற்குத் தாத்பர்யமருளுகிறார் (தோஷத்ரயேத்யாதி), காமடித்தித்யாதியைக்
கடாக்ஷித்து, என்னை யென்றதற்குத் தாத்பர்யாந்தரமருளுகிறார் (அன்றிக்
கேயித்யாதி). எம்பெருமான் விஷயத்தில் பரிவரானவிவர் ஸ்வவிஷயத்திலே
இப்படி ரக்ஷிக்கச்சொல்லி ப்ரார்த்திக்கக் கூடுமோ வென்னும் ஸங்கையைப்
பரியாதிருந்தகொண்டு ஈடுபடுகிறார் (ரக்ஷ்யேத்யாதி).

http://acharya.org

(நாமடித்திட்யாதி) பூர்வதோஷங்களை நினைத்து நாவைமடித்துப் பல்கறுவிக்கொண்டு நாநாவான தண்டங்களைச் செய்யக்கடவதாக அவஸர ப்ரதீக்ஷராய் நிற்பார்களாய்த்து யமபடர். (போமிடமித்யாதி) அவர்கள் கொண்டுபோமிடத்து உன்விஷயத்தில் அத்யல்பமும் நினைவுண்டாகாதபடி பண்ணும் அத்விதீயமான வர்ஸ்ரீய ஸங்கல்பத்தையுடைய. (ஆடிடமித்யாதி) கரணங்கள் விதேய மானதையாயிலே "நீயே அத்தனையில் ரக்ஷகனாக வேணும்" என்று சொல்லிவைத்தேன். (அரங்கமித்யாதி) எனக்கு விண்ணப்பஞ் செய்யலாம்படி அடுத்தணித்தாகப் பள்ளிகொண்டருளுகிறவனே.

குக்குடலாகநினைத்து அவற்றுக்கு மங்களாசாஸநம்பண்ணுமவர், இப்போது, அவனை ரக்ஷகனாகவும் திவ்யாயுதங்களை ரக்ஷணபரிகரமாகவும் அநுஸந்திக்கும்படியாய்த்துச் சொல்லுகிறபயம்.

பயஹேதுதன்னை பருளிச்செய்கிறார் (நாமடித்திட்யாதி) க்ரோதாதிஸயத்தாலே நாவைமடித்துக்கொண்டு, என்னை கர்மாநுகுணமாக அநேக தண்டங்களைச் செய்யக்கடவதாக நில்லாநிற்பர் யமபடரானவர்கள். ஸரீர விஸ்லேஷ ஸமயத்தில் வேறொருவர்க்குத் தோன்றாமல் இச்சேதந னொருவனுக்குமே தோன்றும்படி இப்படிவந்து புகுந்து நில்லாநிற்பர்களாய்த்து. (போமிடத்து) அவர்கள் இழுத்துக் கொண்டு போமளவில். (உன்திறத் தெத்தனையும் புகாவண்ணம் நிற்பதோர்மாயைவல்லே) இவ்வாத்மாவினுடைய மநஸ்ஸை உன்விஷயத்தில் ஏகதேஸமும் உள்புகுராதபடி உன்னைக்கொண்டு மறைய நிற்பதொரு வஞ்சநத்தை வல்லே. (ஆடிடத்தையுன்னைச் சொல்லிவைத்தேன்) ஆனபின்பு, கரணங்கள் என்வசமாய்ச் செல்லலான தசையிலே, "சாமிடத்தென்னைக் குறிக்கொள்கண்டாய்" என்று உன்னைக்குறித்துச் சொல்லிவைத்தேன். (அரங்கத்தரவணைப் பள்ளியானே) இவ்வாத்மாக்களுடைய ரக்ஷணத்தமாக முற்கோலி வந்து, இவற்றினுடைய ரக்ஷணசிந்தையைப் பண்ணிக்கொண்டு, திருவரங்கத்திருப்பதியிலே திருவந்தாழ்வானுகிற திருவணைமேலே பள்ளிகொண்டருளுகிறவனே.

போமிடத்தென்ற வநந்தரம் கெஞ்சென்று அத்யாஹாரம் நிவுஸ்ஸும் பற்றி அர்த்தமருளுகிறார் (இவ்வாத்மாவித்யாதி), (வஞ்சகத்தை) என்றவநந்தரம் பண்ணவென்று சேர்க்கும்.

http://acharya.org

மூ.—
எல்லையில் வாசல் குறுகச்சென்று லெற்றி கமன்றமர் பற்றும்போது
நில்லுமினென்னுமுபாயமில்லை நேமியுஞ் சங்கமுமேந்திநின்றேன் [ண்டென்றும்
சொல்லலாம்போதே யுன்னுமமெல்லாம் சொல்லினேனென்னைக் குறிக்கொ
ள்ளல்புடாவண்ணங் காக்கவேண்டி மரங்கள் தாவணைப் பள்ளியானே. (கூ)

அவ;— மூன்றும்பாட்டு. (எல்லோரித்யாதி) அந்திமஸ்மருதி
என்கையிலில்லை. ராக்ஷணத்தக்குப்பரிகாரமுடையநீயேயனக்குதுக்
கங்கள் வாராதபடி ரக்ஷித்தருளவேணுமென்கிறார்,

ஸ்வா;— (எல்லையில்வாசல் குறுகச்சென்றால்) ஆயுஸ்ஸினு
டைய வெல்லையிலேயாம்யமார்க்கம் அத்யாலங்கமானால். (வாசல்)
வழி. (எற்றிகமன் தமர்பற்றும்போது) பிடரியிலே ப்ரஹரித்து
யமபடர் பிடிக்கும் தசையிலே. (நில்லுமினென்னு முபாயமில்லை)
அவர்களை நிவாரிக்கத்தக்கதொரு ஸாதகமென்பக்கலில்லை. (நே
மியும்சங்கமுமேந்திநின்றேன்) நிவாரணபரிகரமான திருவாழியையும்

வ்யா.—மூன்றும்பாட்டு, (எல்லையில்) ஆயுஸ்வினுடையஎல்
லையான மரணதசையில். (வாசல் குறுகச்சென்றால்) வாசல் —
வழி. "யாம்யமார்க்கக(ம)தி இனி ஆஸங்கம்" என்னுமளவாகச்சென்
றால். (எற்றி கமன்றமர் பற்றும்போது) யமபடரானவர்கள் பிடிப்
பதற்கு முன்னே தியங்க வெற்றிவந்து பிடிக்கும்போது. பிடித்
தல்ல அடிப்பது, அடித்தாய்த்துப் பிடிப்பது. இப்படி யமபடர்
வந்து சொடுபோவதாகப் பிடிக்குங் காலத்தில். (நில்லுமினென்னு
மூபாயமில்லை) "நில்லுமின்" என்று அவர்களைத்தகைகைக்குத்தக்க
உபாயமொன்றும் என்கையிலில்லை. இத்தால் தம்முடையஸர்வோ
பாயமுமொன்னதையச் சொல்லுகிறார். (நேமியும் சங்கமுமேந்திநி

அரு,—மூன்றும்பாட்டு. (எல்லையித்யாதி) வாசலென்று வழிதடையை
லகுகிறதென்றருளுகிறார் (யாம்யேத்யாதி). சென்றலென்றது-காலம் வ
தாலென்றபடி, "கமன்தமர் எற்றிப்பற்றும்போது" என்றன்வயித்தார்த்தமருளு
கிறார் (யமபடரித்யாதி), (முன்னே) முன்னறவே. (தியங்க) மதியழிய,
லோடே அன்வயம் வ்யக்தமாகத் தோற்றவேண்டி பலிதார்த்தத்தையருளி
ர் (இப்படியித்யாதி), மேலே "நேமியும் சங்கமுமேந்திநின்றேன்" என்று உப
—ல் கண்டவாறையேலே இங்கே (என்கையிலில்லை) என்ற

http://acharya.org

பெரியாழ்வார்திருமொழி, சுப, கம-தி, கூ-பா, எல்லியில். ககஙக

ஸ்ரீபாஞ்சஜந்யத்தையும் இடைவிடாமல் தரித்துக்கொண்டிரு க்கிறவனே! உன்கையில் ஸாதநத்துக்கு என்பக்கலிலே ஜீவநமு ண்டென்கை.

(சொல்லலாமித்யாதி) கரணங்கள் வஸவர்த்தியானதனையி லே உன்னுடைய ப்ராப்யவாசகமான திருநாமங்களைச்சொல்லி மங்களாசாஸநம்பண்ணி அநுபவித்தேன். (என்னைக்குறிக்கொ

னே) விரோதி நிரஸநபரிகரமான திவ்யாயுதங்களை ஸர்வகாலமும் திருக்கையிலே ஏந்திக்கொண்டிருக்கிறவனே. இப்படி யிருக்கை யாலே, * பற்றிலார்பற்ற நின்றருளியிருக்கிற தேவரீரை யொழிய எனக்கொரு ரக்ஷகரில்லை யென்கை. கீழே - "சங்கொடு சக்கரமேந் திணனே" என்றார்; இங்கே - "நேமியும் சங்கமும் மேந்திணனே" என்கிறார். இதுவாய்த்து இவர் கைக்கண்டிருக்குமுபாயம். (க) "எப்போதும் கைகழலாநேமியான் நம்மேல்வினை கடிவான்" என் றிறே இவர்களிருப்பது.

"நில்லுமினென்னுமுபாயமில்லை" என்பானென், நம்முடைய நாமங்களை எப்போதும் சொல்லாநின்றீரே, அதுதான் உபாயமா ஞலோவென்ன, அது நான்ஸாதநமாகச்சொன்னேனே? (சொல்ல லாம்போதே யுன்னுமெல்லாம் சொல்லினேன்) கரணங்கள் வஸ வர்த்தியாயிருக்கிறபோதே உன்திருநாமங்களை யெல்லாம் ப்ராப்ய மாக வதஸந்தித்த வித்தனையன்றோ, மங்களாசாஸநபரனுய் உன் னுடைய ஸம்ருத்தியை ஆசாஸித்துக்கொண்டு திரியும் நான் என் னுடைய ஸம்ருத்திக்கு உறுப்பாக ஏதேனுமொன்று செய்கைக்கு யோக்யதையுண்டோ? நீ யறிய உன்னை ரக்ஷகனுக அதஸந்தித்தி

இவனே ரக்ஷகனென்னுமதக்கு ஸூசகம்காட்டுகிறார் (நீழேயித்யாதி).

மேலுக்கவதாரிகை (நில்லுமினித்யாதி). (சொன்னேனே) என்ற வநந்தரம் என்கிறரென்று சேஷம், ஆனல் நீர்ஸாதநமாகச் சொல்லா விட்டால் சொல்லும் க்ரமமேதென்னும் முமுக்ஷையையும் பரிஹரியா நின்று கொண்டு முப்தார்த்தமருளுகிறார் (சரணேத்யாதி). ப்ராப்யமாக வதஸந்திப்பானேன், ப்ராபகமாக வதஸந்திக்க வொண்ணுதோவென்ன வருளுகிறார் (மங்களாசாஸநேத்யாதி வாக்யத்வயத்தாலே). ஆனல், இப்போ தான் நம்மை ஸாதநமாக வதஸந்திப்பானேன், நீர் ஸ்வஸம்ருத்தி பரரல்லரே யென்னவருளுகிறார் (உன்னேயித்யாதி), (செயலறியாலே)

(க) பெரியதிருமொ-அ.

http://acharya.org

மூ.—
ஒற்றைவிடையனுநான்முகனுமுன்னையறியாப்பெருமையோனே
முற்றவுலகெல்லாம் நீயேயாகி மூன்றெழுத்தாய முதல்வனேயோ!
அற்றதுவாணுளிவற்கென்றெண்ணி யஞ்சுநமன்றமர்பற்றலற்ற
அற்றைக்கு நீயென்னைக்காக்கவேண்டு மரங்கத்தாவணைப்பள்ளியானே.

ண்டு) இவன் மங்களாஸாஸநத்தாலல்லது தரியாவென்று திருவுள்ளம்பற்றியருளி. (என்றுமித்யாதி) மரணதசையுடங்கிமேலுள்ள காலமெல்லாம் மங்களாஸாஸந விச்சேதத்தால்வரும் க்லேசங்கள் வாராதபடி ரக்ஷித்தருளவேணும். என்னுடைய வல்லபிப்போக்குகைக்கு அவஸர ப்ரதீக்ஷராய்க்கோயிலிலே திருவநந்தாழ்வானைப் படுக்கையாகக்கொண்டு கண்வளர்ந்தருளுகிறவனே; காக்கவேணுமென்றன்வயம். ... . (கூ)

அவ;—நாலாம்பாட்டு. (ஒற்றையித்யாதி) மரணதசையில்மங்களாஸாஸந விச்சேதத்தால்வந்தவ்யஸநம் யமபாதையோடொக்குமென்றூர் கீழ். இப்பாட்டில் அந்த வ்யஸநத்தை ப்ரணவப்ரதிபாத்யனை நீயேரக்ஷித்தருளவேணுமென்கிறூர்.

ஸ்வா; — (ஒற்றையித்யாதி) ருஷபவாஹநத்வத்தைத்

ருக்கிற விதுதானும் என்னுடைய செயலறுதியாலே இப்போது செய்கிற வித்தனையன்றே. (என்னைக்குறிக்கொண்டென்றும்) இப்படியிருக்கும் ஸ்வபாவனை என்னை, ஸர்வகாலமும் திருவுள்ளம்பற்றி. (அல்லல்படாவண்ணம் காக்கவேண்டும்) என்னுடைய புருஷார்த்தத்துக்கு விரோதியான யமபடரால் வரும் நலிவிலே அகப்பட்டு துக்கப்படாதபடி ரக்ஷித்தருளவேணும். (அரங்கத்தரவணைப் பள்ளியானே) இதுக்காகவன்றே தேவர் அணித்தாகவந்து கண்வளர்ந்தருளுகிறது. .... (கூ)

வ்யா.—நாலாம்பாட்டு. (ஒற்றையிடையனும்) (க)"நண்ணு

செயல்மாட்டியாலே. அதாவது-யமபடரால் வரும் பயத்துக்கு நிவர்த்தகமான வ்யாபாரமில்லாமையால், பயாதிசயத்தாலே ரக்ஷ்யத்வாதிசந்தாந மூண்டாய்த்தென்றபடி. "என்னைஎன்றும் குறிக்கொண்டு" என்றன்வயித்தர்த்தம் மருளுகிறூர் (இப்படியித்யாதி). (அணித்தாக) ஸமீபமாக. ... (கூ)

அரு.—நாலாம்பாட்டு. (ஒற்றையித்யாதி) "உன்னையறியாப்பெருமையோனே" என்று செசல்லுகைக்கு உறுப்பாக இவர்களுக்கு ஜ்ஞாநாதிசயம்

http://acharya.org

தனக்குஸாதாரணமாக வுடையனுனருத்ரனும், அவனுக்குங்கூட ஜகனுய் நாலுவேதங்களையுமதிகரிக்கைக்கு நாலுமுகங்களையுடையனுயிருக்கிற ப்ரஹ்மாவும் இவர்கள் ப்ரஹ்மபாவனை தலையெடுத்து ஸ்வயத்நத்தாலே உன்னையறியப் பார்த்தால் அவர்களுடைய ஜ்ஞாநத்துக்கு அபூமியான மாஹாத்ம்யத்தையுடையவனே. (க) "யஸ்யஃஹிரோணஃவவிப்ரஃஷஷ்ஹ - யஸ்யமஹிமார்ணவவிப்ருணர்வில் நீலார் கண்டத்தம்மானும்" என்கிறபடியே ப்ரஹ்மபாவனை தலையெடுத்தபோது. அல்லாதாரைப்போலன்றிக்கே, தத்வத்தை யதாவாக தர்ஶிக்கவல்ல ஸூக்ஷ்ம ஜ்ஞாநத்தையுடையனை அத்விதீய வ்ருஷபவாஹநனும். "ஒற்றைவிடையனும்" என்றது - லோகவ்யாவ்ருத்த மாகையாலே அத்விதீயமாய் அவனுக்கு அபிமதமாயிருக்குமென்னுமிடம்தோற்றுகைக்காக. இத்தையிறே, அவன் தனக்குப்பெருத்தவுடைமையாக நினைத்திருப்பது. (நான்முகனும்) (உ) "யொஸ்ஸஹ்ஹாணம் விதயாதிவ-ஹ்ம யொவெவெஷாம்ஶ்ச வ்ருஹிணொதி தஸ்மை - யோப்ரஹ்மாணம் விததாதி பூர்வம் யோவை வேதாம்ஶ்ச ப்ரஹிணோதி தஸ்மை" என்கிறபடியே அவ்யவதாநேந திருநாபீகமலத்திலே பிறந்து, பிதாவான தேவரீர் தம்மாலே கொடுக்கப்பட்ட நாலுவேதங்களையுமுடையனையும், (ரு) "அமரர்க்குமறியத்தந்து" என்கிறபடியே இவ்வருகுள்ளார்க்கெல்லாம் ஜ்ஞாநப்ரதனுமாயிருக்கு மேற்றத்தையுடைய சதுர்முகனும். (உன்னையறியாப் பெருமையோனே) ஸ்வகாரணபூதனைய்

சொல்லவேண்டி ப்ரமாணமுகத்தாலே அத்தை அருளிச்செய்யா நின்றுகொண்டு ஸுப்தார்த்தமுமருளுகிறார் (தண்ணுணர்வினித்யாதி). ஆனால் "தண்ணுர்வில் நீலார் கண்டத்தம்மான்" என்றுப்போலே ஜ்ஞாநாதிசயம் தோன்ற விசேஷிக்கவொண்ணுதோ? ஒற்றைவிடையென்று சொல்லவேணுமோவென்ன வருளுகிறார் (ஒற்றையித்யாதி). (அபிமானியாயிருக்கும்) என்றது- அபிமானிக்கும் படியாயிருக்கு மென்றபடி. இத்தை விவரிக்கிறார் (இத்தையேயித்யாதி). "நான்முகனும்" என்ற அபிஸுப்தத்தாலே தோற்றின வதிசயத்தை யருளுகிறார் (யோப்ரஹ்மாணமித்யாதி). "மூன்றெழுத்தாய்" என்றத்தையும், "முற்றவுலகெல்லாம் நீயே" என்றத்தையும் கடாக்ஷித்து, உன்னையென்றது-பெருமைக்கு ஹேதுவாணமையை அருளுகிறார் (ஸர்வேத்யாதி).

(க) ஸ்தோ-ர-கக. (உ) ஸ்வே-சு-கஅ. (ரு) தி-வாய்-க-க-அ.

http://acharya.org

ஷஸ்தே'' என்னக்கடவதிறே. வேதங்களால்அபரிச்சேத்யனனவன் ஈன கர்மவஸ்யரானவிவர்களால் ஔபாதிகஜ்ஞாகம்கொண்டறியப் போமோ ?

(முற்றவித்யாதி) அவன்ப்ராதே ஶிகளுகிலன்றேஇவர்களுக் கறியலாவது. லோகமடங்கலும் ஒன்றொழியாமல் நீ யென்கிற சொல்லுக்குள்ளே யடங்கும்படி ஜகதாகாரனுய். (மூன்றித்யாதி) இவ்வர்த்தப்ரதிபாதகமாய் அக்ஷரத்ரயாத்மகமான ப்ரணவப்ரதி பாத்யனுய், (க) ''யஃபொஷ்ணுஷெஷ்வரஃ - யஃபரஸ்ஸமஷேஶ்வரஃ'' என்று அத்தாலே ஸர்வஸ்மாத்பரனுக ப்ரதிபாதிக்கப்பட்டவனே;

ஸர்வஶேஷியாய்ஸர்வரக்ஷகனுய் ஸர்வஶரீரியாயிருக்குமுன்னேஉள் ளபடி யறியவொண்ணுதபடி நிற்கும் பெருமையையுடையவனே. (உ) '' யஸுஷெவாதஃ-நியொ நுவாஹம் நவுஶங்கரஃ । ஜா நந்தி வொஷெஶவஸ்ய தத்விஷ்ணோஃவொஶம்வஷி - யங்கதேவாஸுநயோ நசாஹம்நச ஶங்கர ஃ - ஜாநந்திபரமேஶஸ்ய தத்விஷ்ணோஃ பரமம் பதம்'' என்று விஷ்ணுவினுடைய பரமமான ஸ்வரூபத்தைத் தா னும் ருத்ரனும் மற்றுமுண்டான தேவர்களும் ருஷிகளும்அறியார் களென்னுமிடம்ப்ரஹ்மாதானேசொன்னனிறே. (கூ)''கார்செறிந்த கண்டத்தான் எண்கண்ணன் காணுன் அவன் வைத்த பண்டைத் தானத்தின்பதி'' என்று - அவனெழுந்தருளி யிருக்கிற தேசத்தை யுமுட்பட அவர்களறியமாட்டார்களென்றிறே திருமழிசைப்பிரா னருளிச்செய்தது.

(முற்றவுலகெல்லாம் நீயேயாகி) ஸ்வவ்யதிரிக்தஸமஸ்தவஸ்துக் களும் ப்ரகாரமாகத் தான்ப்ரகாரியா யிருக்கையாலே. ஒன்றொ ழியாதபடி ஸகலலோகங்களும் நீயேயாய். (ச) ''ஸவ-ஂவஷ்டிஂ ஹூஹு - ஸர்வம்கல்விதம் ப்ரஹ்ம'' (ஙி) '' வாஸுஷெவஃஂ ஸவஂஷ்டி-புருஷ ஏவேதம்ஸர்வம்''என்னக்கடவதிறே. (மூன்றெழுத் தாய முதல்வனே) அக்ஷரத்ரயாத்மகமானப்ரணவத்துக்கு வாச்ய

''முற்றவுலகெல்லாம் நீயே''என்றதுக்குப்ரகாரப்ரகாரி பாவம் அர்த்தமா கச் சொல்லிற்றேயாகிலும், மூன்றெழுத்தாய வென்றதைக் கடாகூத்து ஸர்வகாரணத்வாதிகளைச் சொன்ன விவர்க்கு அதுக்கு ஸங்கதமான விப் பதத்தையே கடாகூத்து ஸர்வ ஶரீரத்வம் சொல்லுகை உசிதமாகையால், ஸர்வ ஶரீரபரமாத்மாவும், இதுக்கு யோஜநாந்தரம் கண்டுகொள்வது. ... (ச)

(க) தை-நா. (உ) (கூ) (ச) திருவ-எடு. (ஙி) சாந்தோ. (ஷ) புருஷஸ்மி.

http://acharya.org

ஜகத்காரண பூதனென்றுமாம். (அற்றதித்யாதி) இவர்களுக்கு ஜீவநஹேதுவான ஆயுஸ்ஸை கூயித்தென்று மநோரதித்துக்கிடக்கிறகங்கள் தர்மகத்தாலும் செயல்களாலும் இவர்கள் பயப்படும்படியமபடர்பற்றுகையிலே உத்யுக்தரான வந்ததவஸத்தில். (நீயித்யாதி) (க) "நமன் தமர் என்தமரை வினவப்பெறுவாரலர்" என்னும் நீ. உன்னையே ரக்ஷகனாகவத்யவலித்த வென்னை ரக்ஷித்தருளவேணும். (அரங்கத்தித்யாதி) உன்னுடையப்ரணவப்ரதிபாத்யதையை ப்ரகாஶிப்பித்துக் கொண்டு கோயிலாழ்வாருக்குள்ளே பள்ளி கொண்டருளுகிறவனே.

... ... (ச)

ளுய்க்கொண்டு ஸர்வகாரணபூதனு யிருக்கிறவனே. "மூன்றெழுத்தாய" என்கிற ஸாமாநாதிகரண்யம், வாச்யவாசக பாவஸம்பந்த நிபந்தகம். ப்ரணவந்தான் ஸப்தப்ரதாந்யத்தாலே ஜீவபரமாய், அர்த்தப்ரதாந்யத்தாலே பகவத்பரமாயிறேயிருப்பது. (உ) "ஓங்காரோ பகவாந் விஷ்ணுஃ - ஓங்காரோ பகவாந் விஷ்ணுஃ" என்றும், (ங) "ஓமித்யேகாக்ஷரம் ப்ரஹமவ்யாஹரந் மாமநுஸ்மரந்" என்றும் சொல்லக்கடவதிறே. அதில் ப்ரதமாக்ஷரத்தில் ப்ரக்ருத்யர்த்தமிறே ஸர்வகாரணத்வம். (ஒ) இப்படி நீயே நிர்வாஹகன் என்று இருப்பாரிடத்தில் யமபடரால்வரும் நலிவு வரக்கடவதோ! என்று விஷண்ணராகிறார். (அற்றதுவாழ்காளிவற்கென்றெண்ணி) ஜீவிக்குங் காலமெல்லாம் பொகட்டிருந்து இவனுக்கு ஆயுஸ்ஸு அற்றதென்றெண்ணி. (அஞ்ச நமனறமர் பற்றலுற்றவற்றைக்கு) மேல் ஒருவேதனை செய்வதுக்குமுன்னே பிடிக்கிறபிடியிலே அஞ்சும்படியாக யமபடரானவர்கள்வந்து பிடிக்கையாலே யொருப்பட்டவன்றைக்கு. (நீ யென்னைக் காக்கவேண்டும்) ஸ்வாதிகனாய் ஸர்வரக்ஷகனான நீ, உனக்குப் பரிந்தன்றியுளே காதபடியிருக்கும் என்னை அவர்கள் கையிலே காட்டிக்கொடாதே ரக்ஷித்தருளவேணும். (அரங்கத்தரவணைப் பள்ளியானே) ஆஶ்ரிதரை ரக்ஷிக்கைக்காகவன்றோ அணித்தாகவந்து கோயிலிலே சாய்ந்தருளினிற்பது. (ச)

(க) நீ-மொ. (உ) (ங) (ஒ) தோ-ரக.

http://acharya.org

மூ—
பையரவினணைப்பாற்கடலுட் பள்ளிகொள்கின்ற பரமமூர்த்தி
உய்யவுலகு படைக்கவேண்டியுந்தியிற்றோற்றினுய்ஞாண்முகனை
வையமனிசரைப் பொய்யென்றறிந்நிக்காலனையுமுடனேபடைத்தாய்
ஐயவினியென்னைக் காக்கவேண்டு மரங்கத்தரவணைப்பள்ளியானே.

அவ;—அஞ்சாம்பாட்டு. (பையரவித்யாதி) ஜகத்ஸ்ருஷ்டி
யைப் பண்ணி ரக்ஷணார்த்தமாகத் திருபாற்கடலிலே சாய்ந்தருளி
அதிலும் ஸுலபனுய்க் கோயிலிலே பள்ளிகொண்டருளுகிற நீயே
ரக்ஷித்தருள வேணுமென்கிறார்.

ஸ்வா!—(பையரவித்யாதி) ஸ்வஸ்பர்ஸத்தாலே விகஸிதமான
பணங்களையுடையனுய், மென்மை, குளிர்த்தி, நாற்றம், இவைகளை
ப்ரக்ருதியாகவுடையனுயிருக்கிற திருவனந்தாழ்வானைப் படுக்கை
யாக்கொண்டிருப்பாற்கடலிலே இவ்விபூதியிலுள்ளார்க்குக்கிட்

வ்யா;—அஞ்சாம்பாட்டு. (பையரவினணைப்பாற்கடலுள்பள்ளி
கொள்கின்ற பரமமூர்த்தி) திருப்பாற்கடலிலே ஸ்வஸ்பர்ஸத்தா
லே விகஸிதமான பணங்களையுடையனுய், மென்மைகுளிர்த்தி நாற்
றங்களை ப்ரக்ருதியாகவுடைய திருவனந்தாழ்வானுகிற படுக்கை
யின்மேலே.(க)"உள்ளப்பல்யோகுசெய்து" என்கிறபடியேஸம்ஸாரி
களான ஆத்மாக்களை உஜ்ஜீவிப்பிக்கைக்கீடான பல உபாயங்களை
யும் திருவுள்ளத்திலே நிந்தித்துக்கொண்டு கண்வளர்ந்தருளாநின்ற
பரமயோகியானவனே. மூர்த்திசப்தம்- ஐஸ்வர்யத்துக்கும் விக்ர
ஹத்துக்கும் வாசகமாகையாலே, இவ்விடத்தில் ஐஸ்வர்யவாசக
மாய்க்கொண்டு ஸௌலப்யத்தைச் சொல்லுகிறது. இத்தால் இவை
அறியாதிருக்க, தான் அறிந்ததாக இவற்றினுடைய ரக்ஷணோபாய
நிஷ்டை பண்ணுகைக்கடியானப்ராப்தியைச்சொல்லுகிறது. இப்படி-
ஸ்ருஷ்டமானஜகத்தினுடையரக்ஷணார்த்தமாகவந்துகண்வளர்ந்தரு

அரு,—அஞ்சாம்பாட்டு. (பையரவித்யாதி) "பாற்கடலுள் பையரவின
ணைப் பள்ளிகொள்கின்ற "என்றந்வயித்து ஹேதுபூர்வகம் ஸப்தார்த்தமருளு
கிறார் (திருப்பாற்கடலிலேயித்யாதி), அரவினணையென்ற விடத்தில் இன்
சாரியையைச் சொல்லாய், அரவாகிறவணையென்ற ஸமாநார்த்தமாய், அரவுபட
வாணையருளுகிறார் (மென்மையித்யாதி), மேலுக்கவதாரிகை (இப்படியித்

http://acharya.org

டலாம்படி அணித்தாகப்பள்ளிகொண்டருளுகிற பரம புருஷனே, அநந்த ஸாயித்வத்தாலே உன்னுடைய ஸர்வஸ்மாத்பரத்வத்தையும் உபாயோபேயத்வங்களையும் ப்ரகாசிப்பித்தவனே யென்கை. இத்தால் வ்யூஹகுணங்களும் பெரியபெருமாள் பக்கலிலே யுண்டென்கை. (உய்யவித்யாதி) லோகமாகவாத்மஜ்ஞாநம் பிறந்து உஜ்ஜீவிக்கைக்குறுப்பாகசேதநர்க்குஸ்ரீரேந்த்ரியங்களைக்கொடுக்கவேணுமென்று நினைத்து அந்த ஸ்ருஷ்டிக்கு உனக்கு உபகரணபூதனான சதுர்முகனைத் திருநாபீகமலத்திலே ஸ்ருஷ்டித்தாய்.

(வையவித்யாதி) ஜகத்திலுண்டான மநுஷ்யரை அஸ்த்திரரென்று நினைத்து அவர்களுடைய நித்யஸம்ஹாரத்துக்கு உனக்கு உபகரணபூதனான ம்ருத்யுவையும் கூடவே ஸ்ருஷ்டித்தாய். இத்தால உன்னுலே உண்டாக்கப்பட்டவற்றை நீயேபோக்குமிடத்தில்

லின வளவன்றிக்கே. ஜகத்துக்கு, தன்னை முதலிலே ஸ்ருஷ்டித்தருளின உபகாரந்தன்னை யருளிச்செய்கிறார். (உய்யவித்யாதி) கரண களேபரவிதுரராய் போக(ஹோ)மோக்ஷ ஸுகந்யராய்* அசிதவிசேஷிதராய்க்கிடக்கிற ஆத்மாக்கள் கரணகளேபரங்களைப்பெற்று, திருவடிகளை ஆஸ்ரயித்து உஜ்ஜீவிக்கைக்குறுப்பாக லோகத்தை ஸ்ருஷ்டிக்கையிலே விருப்பத்தையுடையனுப், வ்யஷ்டி ஸ்ருஷ்டிக்கு கர்த்தாவான சதுர்முகனைத் திருநாபீகமலத்திலே தோற்றுவித்தவனே.

(வையமித்யாதி) ஜகத்ஸ்ருஷ்டி பண்ணுகிறபோதே, "பூமியிலுண்டான மநுஷ்யர் நம்முடைய ஆஜ்ஞாரூபமான ஸாஸ்த்ரமர்யாதையில் நிற்பார் சிலரல்லர், க்ருத்ரிமராய் விபரீதப்ரவ்ருத்தராமவர்கள்" என்று திருவுள்ளம்பற்றி, "அப்படி அதிப்ரவ்ருத்தரானதசையில் அதுக்கீடாக ஸிக்ஷித்தாகிலும் ரக்ஷிக்கவேணும்" என்று காலனையுமுடனே ஸ்ருஷ்டித்தவனே! "பொய்யர்" என்கிறவித்தை, "பொய்" எனறு குறைத்துக்கிடக்கிறது. (ஐய) ஐயனே!;

யாதி), (ஜகத்துக்கு) என்றதுக்கு (உபகாரத்தை) என்றதோடந்வயம், தன்னையென்று ஜகத்தைச்சொல்லுகிறது. "உய்யவுலகுபடைக்க வேண்டி நான்முகனை உந்தியில் தோற்றினாய்" என்றன்வயித்து உந்தியென்று வாக்யஸ்தமாய் நாபீகமலத்தைச்சொல்லுகிறதாகி அர்த்தமருளுகிறார் (கரணேத்யாதி).

http://acharya.org

மூ;—

தண்ணனவில்லை நமன்றமர்கள் சாலக்கொடுமைகள் செய்யாநிற்பர் மணிவண்ணநீருமெரியுங்காலுமற்றுமாகாசமுமாகிநின்றாய்[டென்றும் எண்ணலாம்போதே புண்ணுமெல்லாமெண்ணினே னென்னைக்குறிக்கொண் டண்ணலே நீயென்னைக்காக்கவேண்டுமாங்கத்தரவணைப்பள்ளியானே. (க)

உனக்கருமையில்லை யென்கை. (ஐய) (க) 'ஶோகாவிதாஹ்ரூதா மாதாபிதாப்ராதா" என்கிறபடியே எனக்குநிருபாதிகபந்துவான வனே. (இனியென்னைக்காக்கவேண்டும்) நான் உண்ணிமாநத்தி லே ஒதுங்கினபின்பு கைம்முதலற்றவென்னைரக்ஷித்தருளவேணும். (அரங்கத்தித்யாதி) திருப்பாற்கடலிலேவந்து கிட்டமாட்டாத வென்போல்வார்க் காகவன்றே நீ கோயிலிலே வந்து சாய்ந்தருளிற்று. .... (ங)

அவ;—ஆரும்பாட்டு. (தண்ணனவித்யாதி) ஸர்வாந்தர்யாமியான நீ என்னை ரக்ஷித்தருளவேணு மென்கிறார்.

ஸ்வர;—(தண்ணனவில்லை நமன்றமர்கள்) ஐயோவென்னு மரமபந்து வானவனே. இத்தால் - ரக்ஷிக்கைக்கீடான ப்ராப்தி யைச் சொல்லுகிறது. (இனியென்னைக் காக்கவேண்டும்) அந்த வையத்திலுள்ளார் படியன்றிக்கே, உன்னுடைய அங்கீகாரவிசே ஷத்தாலே வ்யாவ்ருத்தனாய் உனக்கு மங்களாஶாஸநம் பண்ணி யன்றி தரியாதபடியான பின்பு, இப்படியிருக்கிற வென்னை, என் னுடைய புருஷாகாரத்துக்கு விரோதியான யமபடரால்வரும்நலி வில் அவ்யவதியில்லாதபடி ரக்ஷித்தருளவேணும். (அரங்கத்தரவணைப் பள்ளியானே) ஜகத்ஸ்ருஷ்டியைப்பண்ணி, ஸ்ருஷ்டமானஜகத்தினு டைய ரக்ஷணார்த்தமாகத் திருப்பாற்கடலிலே கண்வளர்ந்தருளின வள்வன்றிக்கே, இங்குவந்து சாய்ந்தருளிற்று - அநந்யகதிகளாய் ஆர்த்தராய்த் திருவடிகளிலே வந்து விழுந்தாரை ரக்ஷிக்கைக்காக வன்றே. .... (ச)

வ்யா.—ஆரும்பாட்டு. (தண்ணனவில்லை) மெத்தனவில்லை. உக் திவ்ருத்திகளெல்லாம்கடநமாயாய்த்திருப்பது (உ)"கடுஞ்சொலார் திருப்பல்லாண்டில் தோற்றுகிறமங்களாஶாஸநம் பரத்வ ஸ்வபாவாதி குணமாகவும், இத்திருமொழியில் யமபடரால்வந்த நலிவு சொல்லும் ப்ரகர ணத்தாலும் அர்த்தமருளுகிறார் (அந்தவையத்திலுள்ளவித்யாதி) ... (இ)

அரு;—ஆரும்பாட்டு. (தண்ணனவித்யாதி) தண்ணீர்-திருப்பி யென்

(க) ஶாஸ்- (உ) தி-மொழ.

http://acharya.org

பெரியாழ்வார்திருமொழி, சு-ப, கூ-தி, கூ-பா, தண்ணனவில்லிகளுக்கு

1201

மிரக்கமில்லாத யமபடர் தண்டிக்கும்போது ஆஸ்ரயங்கள் பொறுக்குமளவன்றியிலே மிகவும் க்ரௌர்யங்களைப்பண்ணுகிற்பர்கள். க்ருபாவானை நீ இத்தைப் பரிஹரித்தருளவேணுமென்கை.

கடியார்'' என்னச்கடவதிறே. அன்றிக்கே, தண்ணனவாவது - தணிதலாய், அது இல்லையென்கையாலே - நலிகையில் ஒவ்வாதலில்லாமையைச் சொல்லுகிறது. ஒருகால் விட்டுப் பற்றுவதில்லையென்னை. (நமன்றமர்கள்) ப்ரதாநனை யமன்தானில் கண்குழிவு கண்டவாறே ஒருகாலாக விட்டிருக்கவுங்கூடும்; இவர்கள் அவனுடைய படராகையாலே ''அவன்சொன்னதில் ஒன்றும் தப்பாதே செய்யவேணும்'' என்னும் நினைவாலே கண்பாராதே க்ரூரமாக வலியா நிற்பர்களாய்த்து. (சாலக்கொடுமைகள் செய்யாகிற்பர்) மிகவும் கொடிதான கண்டனைகளைப் பண்ணுகிற்பர்கள்.

அதாவது - இந்த தேஹவிஸ்லேஷத்துக்குமுன்னே, சிவந்த மயிரும் எரிந்த விழியும் பொறிபறக்கிற முசமும் நாமடிக்கொண்ட உதிரமான உக்ரவேஷத்தோடே, * சேவதக்குவாரைப்போலே, கையும் சூலமும் பாசமும் முதலானவற்றோடே வந்துநிற்கும் நிலை கண்ணிலேவயிறுபுளரிகொளுந்தும்படி பண்ணுகையும், (க) ''நமன்றமர் பாசமவிட்டால் அலைப்பூணுண்ணும்'' என்னும்படி இச்சரீரத்தின்னை விடுவிக்கிற ஸமயத்தில் அலைச்சல் படுகையும், பின்பு, யாதநா சரீரத்திலே புகுரச்சொல்லி மோதுகையும், (உ) ''பின்னும் வன்கயிற்றால் பிணித்தெற்றிப் பின்முன்னுக விழுப்பதன் முன்னம்'' என்கிறபடியே வலியகயிற்றால் காலிலே கட்டித் திசைவழித்து, தலைபின்னும் கால்முன்னுமாக யாம்யமார்க்கத்தாலே இழுத்துக்கொண்டுபோகையும், நாய்களாலேவித் துடைவழிகவருகிறகையும், சூலத்தாலே பாய்கையும், முதலாகச்செய்யும் கொடுமைகளுக்கு ஒரு முடிவில்லையிறே. ''செய்யாகிற்பர்'' என்கிற வார்த்தை. கீழ்ச்சொன்னத்தை விவரிக்கிறார் (ஒரு காவித்யாதி). ''சாலக்கொடுமைகள் செய்யாகிற்பர்'' என்றதற்கு ஹேதுவாக வேண்டி, ''நமன்தமர்'' என்றதற்கு வ்யாவருத்தி பூர்வகம் தாத்பர்யமருளுகிறார் (ப்ரதாநனித்யாதி). மிகவும் கொடுமைகளெங்கேயிருந்த மென்னும் ப்ரச்நத்தை அனுவதித்து அவற்றை விவரிக்கிறார் (அதாவதித்யாதி - இல்லையிறே யென்னுமுதல்

(க) தி-வாய்-மூ-உ-கம. (உ) சு-கூ-வ.

http://acharya.org

(மண்ணித்யாதி) ஒன்றுக்கொன்று காரணமாய்நின்ற பூதபஞ்சகங்களும் தன்மாத்ரைகளும் இந்த்ரியங்களும் மஹதஹங்காரங்களும் இவையெல்லாத்துக்கும் காரணமான மூலப்ரக்ருதியும் தத்தராண ஜீவஸமஷ்டியும் இவற்றையெல்லாத்தையும் நினைக்கிறது (மற்று மென்று). ஆக இவற்றையுடைய வுன்னுடே ஸமாஹாரித்துச் சொல்லலாம்படி இவற்றுக்குள் அந்தராத்மாவாய் நின்றாய். இத்தால் அந்தர்யாமியும் பெரிய பெருமாளே யென்கை. (எண்ணலாமித்யாதி) காரணங்கள் வஸுவர்த்திகளாய் அநுஸந்தானத்துக்கு ஸக்

மாநத்தாலே உத்போதத்தரம் செய்யும் கொடுமைகளையெல்லாம் சொல்லுகிறது.

(மண்ணித்யாதி) பூமியோடே ஜலமும் அக்நியும் வாயுவும் ஆகாசமுமாகிற ஜகத்காரணமாகிய பூதபஞ்சகமும், மற்றும்கார்யரூபமான ஜகத்ஸமஸ்தாணும் "நீ" என்கிற சொல்லுக்குள்ளே அடங்கும்படி உனக்கு ப்ரகாரமாக இவற்றுக்கு ப்ரகாரியாய்க்கொண்டு நின்றவனே. இத்தால் ஸர்வகாரணபூதனாய் ஸர்வப்ரகாரியாயிருக்கையாலே உனக்கு விதேயமல்லாததொன்று இல்லையிறே. ஆனபின்பு இந்த யமபடராலவரும் நலிவை நீயே மாற்றவேணும். (எண்ணலாம்போதே யுன்னுமெல்லா மென்னினேன்) இத்தால் தம்முடைய ப்ராப்யநிஷ்டையைச் சொல்லுகிறார். காரணங்கள் விதேயமாய் அநுஸந்திக்கலானபோதே, உன்னுடைய திருநாமமெல்லாம் எனக்கு தாரகமாகவும் போக்யமாகவும் அநுஸந்தித்தேன். நாராயணஶப்தத்துக்குள்ளே ஸகலநாமங்களும் அந்தர்ப்

வும்). (அதாவது) என்றவநந்தரம் "எங்ஙனே யென்னில்" என்று சேஷம். (சேவதக்குவார்) என்றது - சேங்கன்றுகளுக்கு பீஜப்ரஹாரம் பண்ணுவரென்றபடி. (நியங்க) மயங்க.

இவ்விஶ்லேஷணத்துக்குப்ரக்ருதோப யோகம் காட்டுகிறார் (இத்தாலித்யாதிவாக்யத்வயத்தாலே). (மாற்றவேணும், என்ற வநந்தரம் "என்றதாய்த்து" என்று சேஷம். ஸாதநத்வப்ராந்தியை நிவர்த்திப்பிக்கிறார் (இத்தாலித்யாதி). ஶப்தார்த்தம் காட்டுகிறார் (கரணங்களித்யாதி). அஸங்க்யேய குண

வையாயிருக்க, "உன்னுமெல்லாம்

http://acharya.org

பெரியாழ்வார் திருமொழி, சப, கo - திசு - பா, தண்ணனவில்லை உள்

தியுள்ள போதே மங்களாசாஸந விஷயபூதனனவன் னுடைய ப்ராப்யவாசகங்களாய் மேன்மைக்கும் நீர்மைக்கும் வடிவழகுக்கும் வாசகங்களான திருநாமங்களே வாசகமாக்கி மங்களாசாஸநஞ்ஞம் பண்ணினேன்.

'இப்படிப்பட்டவன்' என்று என்னைத்திருவுள்ளம் பற்றியரு ளி, எல்லாக்காலத்திலும் இனியுடையவிழவுதன்னதாம்படி ஸ்வா மியானநீ உன்கைபார்த்திருக்கிற வென்னை ரக்ஷித்தருளவேணும்.

பூதமாகையாலே, அதொன்றையும் சொல்லவே எல்லா நாமங்களை யும் சொன்னராவரிறே. இவர்தாம் அதொழிய வேறொன்றறியா ரிறே. (க) "நன்மைதீமைகளொன்று மறியேன் நாரணவென்னு யித்தனையல்லால்" என்றும்' (உ) "ஓவாதே நமோநாரணவென் பன்" என்றுமிறே இவரிருப்பது. மங்களாசாஸநத்துக்கும் இது தானேயிறே இவர்க்குவாசகம். (ங) "நமோநாராயணயவென்று- பரமாத்மனைச் சூழ்ந்திருந்து பல்லாண்டு - ஏத்துவர்" என்னுரிறே, ஆகையால், இத்திருநாமமொழிய ஒருக்ஷணமும் தரிக்கமாட்டார். (உ) "உண்ணுநாள் பசியாவதொன்றில்லை நமோநாரணவென்றெண் ணுநாள் எனக்கு - பட்டினிநாள்" என்னுமவரிறே. ஆக, இப்படி உன்னுமெல்லா மெண்ணினேன்.

(என்னைக் குறிக்கொண்டு) இப்படி உன்திருநாமத்தைச்சொல்லி உனக்கு மங்களாசாஸநம் பண்ணுதபோது க்ஷணகாலமும் தரிக்க மாட்டாதவென்னைத் திருவுள்ளம்பற்றி. (என்றும்) ஸர்வகாலத்தி லும். இங்ஙிலைதான் இவர்க்கு காதாசித்கமன்றே. (அண்ணலே) ஸர்வ ஸ்வாமியானவனே! இத்தலைபிழவுபேறுகள் உன்தாம்படி யன்றே குடற்றுடக்கிருப்பது. (நீ என்னைக் காக்கவேண்டும்) இப்

ஸப்தத்துக்குள்ளேயித்யாதி). அந்தர்ப்பூதமாகையாவது - ஸகல நாமங்களுக்கும் வாச்யங்களானகுண சேஷ்டிதாதிகளெல்லாம் இத்திருநாமத்தில் ஸங்க்ரஹேண சொல்லப்படுகையால் இத்திருநாமமே அல்லா நாமங்களென்கை. இவர் தாம் எல்லாநாமங்களையும் சொண்ணராகைக்கு இத்தைத்தான் சொண்ணதோவென்னுமாகாங்ஷையிலே அருளிச்செய்கிறார் (இவர் தாமித்யாதி). (வாசகம்) என்றது - வார்த்தை யென்றபடி.

(க) நி-க-கூ. (உ) நி-க-கூ. (ங) திருப்பல்-கூ.

http://acharya.org

மூ.—
செஞ்சொன் மறைப்பொருளாகின்ற தேவர்கள்நாயகனே யெம்மானே
எஞ்சலிலென்னுடை யின்னமுதே யேழுலகுமுடையா யென்னப்பா
வஞ்சவுருவில்நமன்தமர்கள் வலிந்து நலிந்தென்னைப் பற்றும்போது
அஞ்சலமென்றெனக்காக்கவேண்டு மரங்கத்தரவணைப் பள்ளியானே. (எ)

(அரங்கத்தித்யாதி) அந்தர்யாமித்வத்தி ழிழியமாட்டாதவர்களுக்
காகவன்றே நீ கோயிலில் சாய்ந்தருளிற்று. (சு)

அவ;—ஏழாம்பாட்டு. (செஞ்சொலித்யாதி) வேதைகஸமதி
கம்யனுய் ஸர்வாதிகனான நீ எனக்கு அபய ப்ரதானம் பண்ணியரு
ளவேணுமென்கிறார்.

ஸ்வா;—(செஞ்சொல்மறைப்பொருளாகின்ற) யதாபூதவாதி
யாய், பாஹ்யகுத்ருஷ்டி-களான ஆஸுரப்ரக்ருதிகளுக்கு ஸ்வார்த்
தங்களைப்ரகாசியாத வேதத்துக்குப்ரதானார்த்தமாய் (க)ஸ்வர்க்
படி யிருந்துள்ள நீ, கீழ்ச்சொன்ன புருஷார்த்த நிஷ்டையை
யுடையேனென் வென்னை, இப்புருஷார்த்தத்துக்கு விரோதியாக யம
படரால் வரும் நலிவில் அகப்படாதபடி ரக்ஷித்தருளவேணும்.
(அரங்கத்தரவணைப் பள்ளியானே) இதுதான் நான் இன்று விண்
ணப்பம் செய்யவேணுமோ?, இதுக்கு முற்கோலிவந்தன்றே தேவ
நீர் இங்கே வந்து கண்வளர்ந்தருளுகிறது. .... (சு)

வ்யா.—ஏழாம்பாட்டு. (செஞ்சொல் மறைப் பொருளாகி
நின்ற) செவ்விய சொல்லை யுடைத்தான வேதத்தினுடைய அர்த்த
பூதனுய்நின்ற. சொல்லுக்குச் செவ்வையாவது - யதாபூ(லை)த
வாதித்வம். நாஸ்திகரா யிருப்பார்க்கு ஸ்வார்த்தத்தை மறைக்கை
யாலே இத்தை "மறை" என்கிறது-இதுதான் பூர்வபாகமென்றும்
உத்தரபாகமென்றும் இரண்டுகூறாய், அதில் பூர்வபாகம் கர்மப்ரதி
பாதகமாய், உத்தரபாகம் ப்ரஹ்ம ப்ரதிபாதகமா யிருந்தசேயாகி

(இப்புருஷார்த்தத்துக்கு) என்றது-மக்களாசாஸகரூப புருஷார்த்தத்துக்
கென்றபடி. ... ... (சு)

அரு;—ஏழாம்பாட்டு. (செஞ்சொலித்யாதி) மறைப் பொருளென்றுரை
ஆய்மாக வேதத்துக்கெல்லாம் இவன் பொருளென்னக்கூடுமோ?, பூர்வபா
... வென்ன வருளுகிறார் (இதுதானித்யா

http://acharya.org

பெரியாழ்வார் திருமொழி, ச-ப, கo-தி, எ-பா, செஞ்சொல் கஉ-ஙு

வெஷாயவிகெ ரகம ஹவ ஜ்ஞி-ஸர்வவேதாயத்ரைகம்பவந்தி'' (க) ''ஹ வெஷ்வெஷாயத்வுஷாஉநஜ்ஞி - ஸர்வவேதாயத் பதமாமநந்தி'' (உ) ''வெவிஷ்ணுஸவிவேஷ்ணு ஹவிஷவவிவக்ஷ்யந் - வேதைஷ்சஸர்வை ரஹமேவவேத்யஃ'' என்னக்கடவதிறே.

(தேவர்கள் நாயகனே) * அயர்வறுமமர்களதிபதியானவனே; ப்ரஹ்மாதிகளுக்கு நிர்வாஹகனென்னுமாம். (எம்மானே) உன்னுடைய வேதைகஸமதி கம்யத்வத்தையும் ஸர்வநிர்வாஹகத்வத்தை

லும் ஆராதந ஸ்வரூபத்தையும் ஆராத்ய ஸ்வரூபத்தையும் சொல்லுகிறதாகையாலே, (உ) ''வெவிஷ்ணுஸவிவேஷ்ணு ஹவிஷவவிவக்ஷ்யந் - வேதைஷ்சஸர்வை ரஹமேவவேத்யஃ'' என்கிறபடியே ''எல்லா வேதங்களுக்கும் இவனே ப்ரதிபாத்யன்'' என்னத்தட்டில்லையிறே. (க) ''ஹவெஷ்வெஷாயத்வுஷாஉநஜ்ஞி - ஸர்வவேதாயத்பதமாமநந்தி'' என்னக்கடவதிறே. பூர்வபாகத்தில் இவனே ஸத்வாரகமாகப்ரதிபாதியாநிற்கும். உத்தரபாகத்தில் அத்வாரகமாக ப்ரதிபாதியாநிற்கும். அத்தைப்பற்றவிறே ''ஸ்ரூயதேஸ்ருதிபிரஸ்விதீப்தே - ஸ்ருதிபிரஸ்விதீப்தே'' என்றருளிச்செய்தது.

(தேவர்கள் நாயகனே) (கூ) ''யத்பூர்வவெவ் வாய்யூஹ்ஞி ஷவாஃ - யத்ரபூர்வே ஸாத்த்யாஸ்ஸந்திதேவா:'' என்கிற நித்யஸூரிகளுக்கு நிர்வாஹகனானவனே. அவர்களுக்கு நிர்வாஹகனாகையாவது - * அஹ்ருத ஸஹஜதாஸ்யராகையாலே. தன்னுடைய அநுபவகைங்கர்யங்களையொழிய அரைக்ஷணமும் செல்லாதபடியாய். * அஸ்கதாரே பயஸங்கிகளாய்க்கொண்டு மங்களாசாஸநபராராய்ப் போருகிறவர்களுடையப்ரக்ருதியறிந்து விதியோகங்கொண்டு போருகை. (எம்மானே) அவர்களைப்போலே என்னையும் உன்திருவடிகளுக்குப் பரிவனாக்கி அடிமை

களையிட்டு தேவதாந்தராராதகரூபேண கர்மம் ப்ரதிபாத்யமாயிருக்க இவன் சொல்லக்கூடுமோ வென்னவருளிரூர் (பூர்வபாகத்திலித்யாதி).

நித்யஸூரிகளுக்கு அந்யபாரதந்த்ர்யபேக்ஷை யின்றிக்கேயிருக்க, இவன் நிர்வஹிக்கையாவதென்னென்ன வருளிரூர் (அவர்களுக்கித்யாதி), தேவர்கள் நாயகனென்றதைக் கடாக்ஷித்தருளிரூர் (அவர்களையித்யாதி). எஞ்

(க) கட-உ-கடு-எ. (உ) கீ-கதி-கடு. (கூ) புருஷஸூ.

http://acharya.org

கஉஅசு பெரியாழ்வார்திருமொழி, சு-ப, க0-தி, எ-பா, செஞ்சொல்

யும் காட்டி என்னை யடிமைகொண்டவனே; (எஞ்சலிலித்யாதி) நா ராயணனே! நீ, பரமபதமானவம்ருதம்போலே எனக்கு நித்ய

கொண்டு போருகிறவனே. (எஞ்சலி லென்னுடையின்னமுதே) ப்ராக்ருதமான அம்ருதத்தில் வ்யாவ்ருத்தி. எஞ்சல் - சுருங்கல். "இல்" என்பது-இல்லாமை. அதாவது - தேசகாலங்களால் வரும் ஸங்கோசராஹித்யமாயிருக்கை. அது எல்லாதேசத்திலு மின்றிக்கே எல்லாக் காலத்திலும் புஜிக்கவொண்ணாதபடியா யிருக்குமிறே. "என்னுடையமுதே" என்கையாலே - புஜித்தார்க்கு, உடம்பைப் பூண்கட்டுமதுபோலன்றிக்கே உயிரைப் பூண்கட்டுமதாயிருக்கை. "இன்னமுதே" என்கையாலே - புஜித்தார்க்கு, த்ருப்தியைப் பிறப் பிக்குமது போலன்றிக்கே, (க) "அப்பொழுதைக் கப்பொழுதென் ஞாவமுதம்" என்கிறபடியே-புஜிக்க புஜிக்க மேன்மேலன த்ருஷ் ணையை விளைக்குமதாயிருக்கை. கீழ்ச்சொன்ன நித்யஸூரிகளும், (உ) "அப்பால் முதலாய்நின்ற அளப்பரியவாரமுதே" என்று - இவ்வம்ருதத்தையிறே புஜிப்பது. அவ்வம்ருதந்தான் (கூ) "அரங்க மேயவந்தணன்" என்னும்படி ஆஸந்நமாய்த்தே இவர்க்கு.

சலிலென்றதால் வரும் ப்ராக்ருதாம்ருத வ்யாவ்ருத்தியை உபபாதிக்கிறார் (அதித்யாதி). எல்லாக்காலத்திலும் புஜிக்கவொண்ணுமையாவது—ஸுசியா யிருக்கும் காலத்திலே தானே புஜிக்கலாயிருக்கை. ஆகையாலேயிறே பெரிய திருவடி இந்த்ரனை ஜயித்து அம்ருதம் கொணர்ந்தபோது ஸர்ப்பங்களை ஸ்நா தம்பண்ணிவந்து புஜியுங்கோளென்றது. (என்னுடை) என்ற விடத்தில் "என்" என்றதால் ஆழ்வாருடம்பையுபேக்ஷித்து ஆத்மாவைப் பேணுகையா கிற ஸ்வபாவம் தோற்றுகையால் அதுக்குச் சேர ப்ராக்ருதாம்ருத வ்யாவ்ருத் திக்ஷயருளிச்செய்கிறார் (என்னுடையவித்யாதி). தெகுட்டாமையாகிற வ்யா வ்ருத்தியை உபபாதிக்கிறார் (இன்னமுதித்யாதி). எம்பெருமானுகிற வம்ருதம் தான் பருகப்பருகஆரவமுதமாயிருக்குமோவென்னவருளுகிறார் (தேழித்யாதி) நித்யஸூரிகளும் இவ்வம்ருதத்தையே அநுபவிக்கிறதாகில் என்னுடைய தென்று அஸாதாரண்யம் தோற்றச் சொல்லக்கூடுமோ வென்னவருளுகிறார்

http://acharya.org

பெரியாழ்வார்திருமொழி, ச-ப, கo-தி, எ-பா, செஞ்சொல். கஉ°எ

(ஏழுலகுமுடையாய்) (க) "வதிம்விஷ்ணு - பதிம்விஸ்வஸ்ய" என்கிறபடியே ஸர்வலோகேஸ்வரனனவனே, (என்னப்பா) எனக்கு இவ்வர்த்தங்களிலும் ப்ரமாணங்களிலுமுபகரித்தவனே; எனக்கு நிருபாதிகபந்துவென்றுமாம்.; வரவு தெரியாதபடி வருமவர்களாய் யமனுக்குப் பரதந்த்ராயிருக்கிறபடர் பலாத்காரித்து ப்ரஹரித்து என்னைப்பிடிக்குமளவில். (அஞ்சலமித்யாதி) அத்தசையில் (உ) "ஹரஹ - மாஸுசஃ" என்று என்னைரக்ஷித்தருளவேணும். (அரங்

(ஏழுலகுமுடையாய்) இத்தால்-லீலாவிபூதி யோகத்தைச் சொல்லுகிறது, (சு) "வதிம்விஷ்ணு-பதிம் விஸ்வஸ்ய" என்கிறபடியே-ஸமஸ்த லோகங்களுக்கும் கடவனான ஸ்வாமியானவனே. (என்னப்பா) இங்கும் ஒரு கூப்பிடே இவர்க்கு. ஆந்தராளிகரகையாலே இரண்டிடத்திலு மன்வய முண்டிறே. *பொருளல்லாதவென்னைப் பொருளாக்குகையாலே எனக்கு ஸத்தா காரணமானவனே. (வஞ்சவுருவில் நமன்றமர்கள்) தங்கள் வரவு ஒருவருக்கும் தெரியாதபடி ரூபத்தை மறைத்துக்கொண்டு வரும் யமபடரானவர்கள். (வலிக்து நலிந்தென்னைப் பற்றும்போது) பலாத்காரித்துப் பிடித்துக்கொண்டு வந்து என்னைப் பிடிக்கும்போது. (அஞ்சலமென்றென்னைக் காக்கவேண்டும்) 'அஞ்சாதேகொள்' என்று உன் திருமிடற்றோசை கேட்கும்படியருளிச்செய்து, கீழ்ச்சொன்ன படியே உன்னை யநுபவித்து உனக்கு மங்களாசாஸநம் பண்ணுத

"தேவர்கள்நாயகனே" என்றத்தாலே நித்யவிபூதியோகத்தைச் சொல்லுகிறதாகத் திருவுள்ளம்பற்றி இதுக்குப்பலிதமருளுகிறார் (இத்தாலித்யாதி), "எம்மானே" "என்னப்பா" என்கிறவற்றுக்கு பௌநருக்த்யம் வாராமைக்காக, "தேவர்கள் நாயகனே யெம்மானே" என்ற சேர்த்தியைக்கடாக்ஷித்து அவர்களோடு ஸமபாகமும் "எழுலகமுடையா யென்னப்பா" என்ற சேர்த்தியாலே இங்குள்ளாரோடு ஸமபாகமுண்டென்றும் தோற்றவேணுமென்று இரண்டும் சொல்லவேண்டிற்றென்று அருளிச்செய்யா நின்றுகொண்டு ஈடு படுகிறார் (இக்குமித்யாதி), இத்தால் இவருடைய ஜ்ஞாநாதிசயத்தாலே நித்யஸூரிகளோடே சேர்த்திசொல்லுகை ப்ராப்தம், இங்கும் கூட்டுண்டோவென்று இவ்வாக்யத்துக்குத் தாத்பர்யம், (ஆந்தராளிகர்) என்றது-மூமுக்ஷுதசையைப்பற்ற. என்னப்பாவென்றதுக்கு ஹேதுபூர்வகம் ஸப்தார்த்தமருளுகிறார் (பொருளித்யாதி).

(க) கை-நா-கக. (உ) கீ-கஅ-கக.

http://acharya.org

மூ —
நானேதுமுன் மாயமொன் றறியேன்மன் னறமர்பற்றி நலிந்திட்டிந்த
வூனேபுகையென்றுமோ தும்பேதங்குன்னோனென்றுனிணக்கமாட்டேன்
வானேய்வானவர் தங்களீசா மதுரைப்பிறந்த மாமாயனேயென்
ஞானப் பிரானேக்காக்கவேண் டுமரங்கத்தரவணைப் பள்ளியானே.

கத்திற்யாதை). எனக்கு அபயப்ரதானம் பண்ணியருளுகைக்காகக்
கோயிலே சாய்ந்தருளினவனே. ... ... (எ)

அவ;—(எட்டாம்பாட்டு). (நானித்யாதி) பரமபதத்தினின்
றும் போந்துகிருஷ்ணனாய் அவதரித்த நீ என்னை ரக்ஷித்தருளவே
ணுமென்கிறார்.

ஸ்வர;—(நானித்யாதி) உனக்குப்பரிந்தல்லது நிற்கமாட்டாத
நான் உன்னுடைய வாஸ்சர்யாவஹமான குணங்களை யொன்றும
றியேன்; உன்னுடைய ஸங்கல்பங்களை யென்றுமாம். (நமன்றமரி
போது தடுக்கமாட்டாத வென்னை, இப்புருஷார்த்தத்தைக் கலக்
கும் யமபடரால் வரும் பாதையில் அவ்யவதாநமாக ரக்ஷித்தருள
வேணும். (அரங்கத்தரவணைப் பள்ளியானே) இப்படி ரக்ஷிக்கைக்
காகவன்றே கீழ்ச்சொன்ன இரண்டு விபூதியிலும் வ்யாவ்ருத்த
மாய்க்கொண்டு திருதிய விபூதியான திருவரங்கத் திருப்பதியிலே
வந்து கண்வளர்ந்தருளுகிறது. .... (எ)

வ்யா; எட்டாம்பாட்டு. (நானித்யாதி) அநாதிகாலமாகத்தங்களில்
ஒன்றுமறியாத நான்ஸர்வ�சக்தியான உன்னுடைய மாயைகளிலே
தேனு மொன்று மறியேன். இப்போது இவர் "உன்மாயம்" என்
றது, "போமிடத்துன் திறத்திதத்தனையும்புகாவண்ணம் நிற்பதோர்
மாயைவல்லை" என்று சொன்னதுபோலே யிருக்குமவற்றையிறே.

(த்ருதீயாவிபூதி)என்றது - ப்ரத்யக்ஷ பரமபதமாகையாலே நித்யவிபூதி
யென்னலாய், இங்கேயிருக்கையாலே லீலாவிபூதி யென்னலாயிருக்கையாலே
உபயாகாரமுண்டென்னுமத்தைப்பற்ற, ... (எ)

அரு;—எட்டாம்பாட்டு. (நானித்யாதி) எதனிமித்தத்தோடு "அறியாத"
என்றத்யாஹரித்து அன்வயித்தர்த்தமருளுகிறார் (அநாதித்யாதி). மாய
னைன்ற யன்று, க்ருத்ரிமத்தை யென்று

http://acharya.org

த்யாதி) யமபடர்முற்பட்டவிந்த ஸரீரத்தோடே பிடித்துஹிம்ஸித்து இத்தைவிடுவித்து யாதநாஸரீரத்தையுண்டாக்கி அத்தைக்காட்டி "நீ இந்த ஸரீரத்திலேப்ரவேஸி" என்றுநிர்ப்பந்திக்க, இவன் அதில் புகவிசையாமையாலே கண்ணற்று ப்ரஹரிக்கிறஸமயத்திலே (அங்

அதாவது - கர்மாநுகுணமாக இச்சேதநர் விஷயத்தில் அவன்பண்ணிவைக்கும் வஞ்சநங்களநேகங்களிறே; அவையெல்லாம் அவன்ருனறியு மத்தனையொழிய, எதிர்த்தலைக்குத் தெரியாதபடியிறேயிருப்பது; அத்தைப்பற்ற வருளிச்செய்கிறார் (கமன்றமர்பற்றிகலிந்திட்டு) கர்மங்களைப் பத்தும்பத்தாகக் கணக்கிட்டு கலியக்கடவ யமபடரானவர்கள், வந்து பிடிகிறபோதே எல்லா துக்கங்களும் விஞ்சையும்படி வந்துபிடித்து, வாசாமகோசரமாம்படி, இந்த ஸரீரத்தோடே கலியத்தக்கவதல்லாம் கலிந்து.

(இந்தவூனேபுகேயென்று மோதும்போது) அநந்தரம் யாதநாஸரீரத்தைக்காட்டி "இந்தச் சரீரத்திலேபுகு" என்பர்களாய்த்து. "இந்தவூன்" என்று-விட்ட சரீரத்திற்காட்டில் ப்ரவேஸிக்கிற சரீரத்திலுடையகொடுமையைச்சொல்லுகிறது. அதாவது-சேத(ஹேஹ) நபேத (ஹேஹ) நாதிகளிலும்விடக்கடவதன்றிக்கே அத்யந்தது:க்காவஹமாயிருக்குமிறே; அத்தைப்பற்றவிறே "யாதநாசரீரம்" என்று பேராய்த்து. (க) "யாதநா நீவ்ரவெஹநா-யாதநாநீவ்ரவேதநா" என்னக்கடவதிறே. இப்படியிருக்கிற சரீரத்தைக்காட்டி "இதிலே புகு" என்றல், இவன் வெருவிப்பிற்காலியாகிற்குமிறே. "இதிலே புகு" என்று கண்பாராதே மோதாகிற்பர்களாய்த்து. அதிலே

என்றது அநேகமாயும் க்ரூரமாயு மிருக்கையாவதென்றபடி. இதுக்கநந்தரம் "எவ்வனேயென்னில்" என்றுசேஷம். ஸர்வபூதஸுஹ்ருத்தானவனிடத்தில் ஒரு வஞ்சநமும் சொல்லக்கூடாதிருக்க, அநேக வஞ்சநங்களுண்டோவென்று ஸங்காதாத்பர்யம். இத்தைப்பரிஹரிக்கிறார் (கர்மாநுகுணேத்யாதி வாக்யத்ரயத்தாலே). கொடுமையை வ்யவஹாரமுகத்தாலே த்ருடீகரிக்கிறார் (அத்தையித்யாதி வாக்யத்வயத்தாலே).

புகேயென்று சொன்னவநந்தரம் இவன்ப்ரவேஸிக்க ப்ரார்த்தமாயிருக்க மோதுவானென்னென்ன ப்ரஸக்தியையருளுகிறார் (இப்படியித்யாதி), (வெருவி) அஞ்சி-ப்ரவேஸிப்பிக்கைக்கு ப்ரயோஜகம்மருளுகிறார் (அதிலேயித்யாதி),

(க) அமரகோ.

http://acharya.org

கேது நானுன்னை நினைக்கமாட்டேன்) ஆபத்விமோசகனை வுன்னை ஒருப்சகாரத்தாலும் ரக்ஷகனாக நினைக்கமாட்டேன்.

(வானேறித்யாதி) பரமபதத்தில் பொருந்திவர்த்திக்கிற நித்ய முக்தர்க்கு நியந்தாவானவனே; (மதுரைப்பிறந்தமாமாயனே) அது உண்டது உருக்காட்டாமையாலே முழுகூ-ஸாபேக்ஷனாய்ஸ்ரீமது

ப்ரவேசிப்பிக்கவேணுமே யவர்களுக்கு, மேலுண்டான துக்கங்களை யெல்லாம் இவனே யநுபவிப்பிக்க. இப்படி "இதிலேபுகு" என்று அவர்கள் மோதுங்காலத்தில். (அங்குன்னை நானென்றும் நினைக்க மாட்டேன்) அவ்விடத்தில், ஆபத்விமோசகனை உன்னைநான் ஒருப் ரகாரத்தாலும் ரக்ஷகனாக நினைக்கமாட்டேன். "அன்றிக்கே அங்கே தும் நானுன்னை நினைக்கமாட்டேன்" என்று பாடமானபோது - அவ்விடத்தில் ஏகதேசமும் நானுன்னை நினைக்க மாட்டேனென்று பொருளாகக்கடவது. அவர்கள் கலிகிற கலிவிலே அகப்பட்டு மநஸ்ஸு கலங்குகிற தசையிலே தேவரீரை நினைக்கப்போமோ?

(வானேய்வானவர் தங்களீசா) பரமபதத்திலே பொருந்தி வர்த்திக்கிற நித்யமுக்தர்க்கு, ஸ்வரூபாநுரூபமான வடிமைகொள்ளும் நியந்தாவானவனே. எய்கை - பொருந்துகை. (மதுரைப் பிறந்தமாமாயனே) அப்படி ஸர்வஸ்மாத்பரனுயிருந்துவைத்து இங்குள்ளாரை ஆட்கொள்ளுகைக்காக ஸ்ரீ மதுரையிலே இதர ஸஜாதீயனுய் வந்தவதரித்த வாஸ்சர்யபூதனே! அங்கு நியந்தாவாய் நின்று ஆட்கொள்ளும். இங்கு நியாம்யனுயிருந்து ஆட்கொள்ளும். (க) "ஆட்கொள்ளத் தோன்றிய வாயர் தம்கோ" என்றுரிறே. (என் ஆனுய்) தன்னுடைய ஸ்வாபாவிகமான பலத்தால் வந்தபெருமதிப்பைப்பாராதே அல்ப பலஸ்பிஷ்டனை பாகன்கையிலேவஸீக்ருதமான மத்தகஜம்போலே மங்களாஸாஸநபரனை வெனக்குவஸீ

ஸப்தார்த்தமருளுகிறார் (இப்படியித்யாதி), நினைக்கமாட்டாமைக்கு ஹேது வருளுகிறார் (அவர்களித்யாதி).

தங்களென்றதின் தாத்பர்யம் (ஸ்வரூபாநுரூபமான) என்றது. மாமாய னே யென்றவிடத்தில்மாவென்று பெருமையைச்சொன்னதற்குவ்யாவர்த்தி பூர்வகம் தாத்பர்யமருளுகிறார் (அங்கித்யாதி), நியாம்யனுய் ஆட்கொள்ளுகை ஆஸ்சர்யத்தில் மஹத்த்வமென்று கருத்து. ... ... (ஷ)

---

http://acharya.org

பெரியாழ்வார் திருமொழி, சு-ப, கo-தி, கூ-பா, குன்றெடுத்து. கூ.கக

மூ.—

குன்றெடுத்தாநிரைகாத்தவாயா கோநிரைமேய்த்தவனேயெம்மானே
அன்றுமுதலின்றறுதியா வாதியஞ்சோதி மறந்தறியேன் [து
நன்றுங்கொடியகமன்றமர்கள்நலிந்து வலிந்தென்னைப் பற்றும்போ
அன்றங்குரியென்னைக்காக்கவேண்டுமரங்கத்தரவணைப்பள்ளியானே

ரையிலே வந்தவதரித்து அத்யாச்சர்யாவதமான குணசேஷ்டிதங்களை ப்ரகாசிப்பித்தவனே, (என்னுடைய) ஆனதன்பலத்தையறியாதே பாகனுக்கு வசவர்த்தியாமாபோலே என் மங்களாசாஸநஸ்வீகாரமாத்ரமீக்குதனனவனே; (நீ என்னைக்காக்கவேண்டும்) ரக்ஷ்யரக்ஷகபாவத்தை ப்ரேமத்தாலே நான் மாறுபடப்ரதிபத்தி பண்ணினாலும் நீயே ரக்ஷகனாகவேணும். (அரங்கத்தரவணை). அந்தக்ருஷ்ணாவதாரத்திலுதவாதார்க்கும் உதவுகைக்கன்றோ நீ கோயிலில் சாய்ந்தருளிற்று.

... ... (அ)

அவ;—ஒன்பதாம்பாட்டு. (குன்றித்யாதி) அந்தக்ருஷ்ணாவதாரத்தாலே பின்னுட்டி அந்தக்ருஷ்ண குணங்களைப் பெரியபெருமாள் பக்கலிலே மீளவுமநுஸந்திக்கிறார்.

ஸ்வா;—(குன்றெடுத்தா நிரைகாத்தவாயா) இந்த்ரனாலே பசுக்களுக்கும் இடையர்க்கும் வந்தவாபத்தை, ரக்ஷகமாகச்சொன்னக்ர்தனனவனே (நீ யென்னைக்காக்கவேண்டும்) வர்வரக்ஷகனான நீ, உனக்கு மங்களாசாஸநம் பண்ணுகைபோது கூடாதகாலமும் தரிக்கமாட்டாத வென்னை, இதுக்குவிக்நமாக யமபடர் பண்ணும்நலிவாலே வந்த கலக்கத்தில் அர்வயிபாதபடி ரக்ஷித்தருளவேணும். (அரங்கத்தரவணைப் பள்ளியானே) பயிர்த்தலையிலே குடில்கட்டிக்கிடக்குமாபோலே, பரமபதாதிகளைவிட்டுக்கோயிலிலே வந்து கண்வளர்ந்தருளுகிறது, அபிமாநாந்தர்ப்பூதரானவர்களை அழிவற நோக்குகைக்காகவன்றோ.

.... (அ)

வ்யா.—ஒன்பதாம்பாட்டு. (குன்றித்யாதி) இந்த்ரன் பசுக்கோபத்தாலே கல்வர்ஷித்தை வர்ஷித்தபோது, நின்றதொருமலையைக் குடையாகவெடுத்து, அந்த வாஷாபத்தில் நடுபடாதபடி பசுநிரையை ரக்ஷித்த ஆயனனவனே. இது தான், கோபகோபீஜநங்

http://acharya.org

மலையை யெடுத்துக்கவித்து ரக்ஷித்தக்ருஷ்ணனே; (கோநிரையித் யாதி) தன்னுடைய ரக்ஷணத்து விலக்காமையையுடைய பசுக்களை ரக்ஷித்து அத்தாலே உன்னுடைய ஸ்வாமித்வத்தைப்ரகாசிப்பித்த வனே. (அன்றித்யாதி) நீ மயர்வறமதிநலமருளின வன்றுமுதல் இன்றளவாகவென்னுதல். * கருவரங்கத்துட்கிடந்து கைதாழுத வன்று முதலென்னுதல். ஜ்ஞாநம் பிறந்தபின்பு கீழ்மைபோ கியாய்த்தோற்றுகையாலே † யானவன்று முதலென்னுதல். (ஆதி யித்யாதி) காரணமாய் விலக்ஷணமான விக்ரஹமென்னுதல். கார

களை ரக்ஷித்ததுக்கு முபலக்ஷணம். ஆனால் அவர்கள் தன்னைச் சொல்லாதே, "ஆநிரைகாத்த ஆயா" என்று இத்தைச்சொல்லுவா னென்னென்னில்; எல்லாவற்றிலும் ப்ரதாந ரக்ஷ்யவர்க்கம் இவை யேயாகத்திருவுள்ளம்பற்றி யிருக்கையாலே. * ஆயனையன்றுகுன்ற மொன்றெடுத்தான் அரங்கமாநகரமர்ந்தானிறே.

(கோநிரைமேய்த்தவனே) ஆபத்தசையில் ரக்ஷித்தவளவன்றி க்கே, அவதாரத்தின்மெய்ப்பாட்டுக்கீடாக அல்லாத இடையரோபா தி கையிலே கோலெடுத்துப் பசுநிரைமேய்த்தவனே (க) "திவத்திஞ் ம் பசுநிரைமேய்ப்புவத்தி" என்று பரமபதத்திலிருப்பிலுங்காட்டில் பசுநிரைமேய்க்கஉகந்திறேயவதரித்தது (எம்மானே) இந்தகுணசேஷ் டிதங்களாலே என்னைவழிக்கொண்டவனே. "அம்மானே" என்று பாடமாகில் "ஸர்வஸ்வாமியானவனே" என்று பொருளாகக்கடவது. அப்போதுகீழ்ச்சொன்னரக்ஷணத்துக்கடியானப்ராப்தியைச்சொல் லுகிறது. (அன்றுமுதல்) * கருவரங்கத்துள் கிடந்த வன்றுமுத லென்னுதல்; திருப்பல்லாண்டுபாட நீவிஷயீகரித்த வன்று முத லென்னுதல். (இன்றறுதியா) இன்றளவாக. (ஆதியஞ்சோதி மறக்கறியேன்) ஸர்வகாரணமாய் விலக்ஷணதேஜோரூபமான உன்

அரு;—ஒன்பதாம்பாட்டு. (குன்றித்யாதி) ஆதியென்றதுக்கு இரண் டர்த்தம் "ஆதியான சோதி" என்றும், "ஆதியான வுன்னுடைய சோதி" என்றும். இவ்விரண்டையும் க்ரமேண வருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வேத்யாதி வாக்யத்வயத்தாலே) (உ) "மூன்நீர் ஞாலம்படைத்தவெம்முகில் வண்ணனே"

† இங்கே ஒருபதம் விட்டிருக்கிறது.

(க) தி-வாய்-க0-ங-க0. (உ) தி-வாய்-ங-உ-க.

http://acharya.org

பெரியாழ்வார்திருமொழி,சூ, கo-தி,கூ-பா, குன்றெடுத்து. கூகூ

ணத்வரக்ஷகத்வங்களென்னுதல். இவற்றில் எனக்கு விஸ்மருதியில்லையென்கை.

(நன்றித்யாதி) நல்ல கெருப்பெண்ணுமாபோலே, "நன்றுங் கொடிய" என்று க்ரௌர்யத்தின் மிகுதி சொல்லுகிறது. (நலிந்தித்யாதி) உனக்குப்பரிந்தல்லது நிற்கமாட்டாதவென்னை அவர்கள் பலத்தாலே பாதிக்கும்போது, (அன்றித்யாதி) அக்காலத்திலே அவ்விடத்திலேரக்ஷகனானீ.(க)"நமன் தமர்என் தமரைவிலக்கவப்பெறுவாரலர்" என்றநீ. (என்னைக்காக்கவேண்டும்) மங்களாஸாஸந விச்சேதம்வருமென்றஞ்சுகிறவென்னை ரக்ஷித்தருளவேணும். மங்களாஸாஸந விரோதியைப்போக்கி மங்களாசாஸநம்பண்ணுவித்துக்கொள்ளுகைக்காகக் கோயிலிலே திருவநந்தாழ்வான்

னுடைய விக்ரஹத்தை மறந்தறியேனென்னுதல்; ஸ்வகாரணபூதனான உன்னுடைய விலக்ஷணமான தேஜஸ்ஸையுடைய விக்ரஹத்தை மறந்தறியேனென்னுதல்.

(நன்றுங்கொடியநமன்றமர்கள்) மிகவும் கொடிய யமபடரான்வர்கள். "நன்றும்" என்றது - மிகவுமென்றபடி. (நலிந்துவலித்தென்னைப் பற்றும்போது) நலிந்துகொண்டு பலாத்காரித்து என்னைப் பிடிக்கும்போது. (அன்றங்குநீ என்னைக் காக்கவேண்டும்) அவர்கள் நலியுங்காலத்திலே, அவ்விடத்திலே சேஷியாய் ரக்ஷகனானீ; உன்பக்கல் விஸ்மருதியின்றிக்கே,மங்களாஸாஸநபரனுய்க்கொண்டு போருமென்னை, இப்புருஷார்த்தத்துக்கு விரோதியானவர்கள்நவிலில்அகப்படாதபடிரக்ஷித்தருளவேணும்.(அரங்கத்தரவணைப்பள்ளியானே)(உ)"அரவணைமேல்பேராயற்காட்பட்டார்பேர் நமன்றமராலாராயப்பட்டதியார்"என்னும்படி(க)"நமன்றமரென்ற மரை வினவப்பெறுவாரலர்" என்று அபிமானித்து நோக்கிக்கொண்டுபோரும் தேவரீருடைய அபிமாநாந்தர்ப்பூதரானவர்களுக்கு இதுதான் வருகைக்கு ப்ரஸங்கமுண்டோ. என்னுடைய அதிசங்கா

என்று ஸவிக்ரஹனைக்கொண்டு ஸ்ருஷ்டிக்குமென்கையாலே விக்ரஹதத்துக்கும் காரணத்வமுண்டென்று கருத்து. ... ... (கூ)

(க) தி-மொ-கo-சூ-டி. (உ) க-திருவ-டி.

http://acharya.org

மூ.—
மாயவனை மதுசூதனனை மாதவனை மறையோர்க ளேத்தும்
ஆயர்களேற்றினை யச்சுதனை யரங்கத்தரவணைப் பள்ளியானை
வேயர்புகழ் வில்லிபுத்தூர் மன்விட்டுசித்தன்சொன்ன மாலை த்தும்
தூயமனத்தனராகி வல்லார் தூமணிவண்ணனுக் காளர்தாமே. (ம)

பெரியாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

மேலே பள்ளிகொண்டருளுகிறனே; இதெல்லாம் சரமசுலோகத்தி லிலே திருமந்திரத்திலே காணலாமிறே. ... (கூ)

அவ;—நிகமத்தில் இத்திருமொழி கற்றூர்க்குப்பலம் சொல்லி த்தலைக்கட்டுகிறார்.

ஸ்வா;—(மாயவனை) ஆச்சர்யபூதியுக்தனை. (மதுசூதனனை) மங்களாசாஸனவிரோதிகளை மதுவாகிற வஸுரனை நிரஸித்தாப் போலே மூலமான கலக்கத்தால்வந்த பயத்தாலே அடியேன் விண்ணப்பம் செய்த வித்தனை பண்ணே. ... ... (கூ)

அவ;—நிகமத்தில், இத்திருமொழி கற்றூர்க்குப்பலம் சொல் லித் தலைக்கட்டுகிறார்.

வ்யா.—(மாயவனை) ஆச்சர்யரூபகுண சேஷ்டிதங்களையுடைய வனை. இத்தால் விக்ரஹகுணமான ஸௌந்தர்ய லாவண்யகுமார்யங் களாலும், ஆத்மகுணமான வாத்ஸல்யஸௌலப்யௌதார்ய லாவண்யப்ப்ரதி களாலும் ஆச்ரிதரக்ஷணார்த்தமான மநோஹாரிசேஷ்டிதங்களாலும் அநுபவிதாக்களானப்ரேமயுக்தர்க்கு அநவரதமங்களாசாஸநம்பண் ணவேண்டும்படியான வைலக்ஷண்யத்தையுடையவனென்கை. (மது சூதனனை) அநுபவிப்பார்க்குவரும் விரோதிகளை, மதுவை நிரஸித் தாப்போலே நிரஸித்துக்கொடுக்குமவனை. இத்தால் அநுபவ

அரு:—பத்தாம்பாட்டு. (மாயவனையித்யாதி) ரூபமென்றது - விக்ரஹ குணம். விஷ்ணுசித்தன் சொன்னமாலையென்று மங்களாசாஸநத்துக்கு விரோதியான யமபடரால் வரும் கலிவைப்போக்கித் தரவேணுமென்று சொன் ன திருமொழி இதனுடையவே அப்படி சொல்லுகையிலே இவ்விரோதி நிவர்த்தகத்வம் ஹேதுவைக் காட்டுகிறதென்று தாத்பர்யமருளுகிறார் (இத்தாலித்யாதி) மதுவை நிரஸித்தாப்போலே யமவஸ்யதையைப் போக்குவன். ஆகையாலே சொன்னதென்று அவன் விஷயமாக இத்திருமொழியைச் சொல்லுகையிலே வேண்டாதனகிறார் (இத்தாலித்யாதி). பகவத்வைபவம்யதார்த்தம் யதா

http://acharya.org

பெரியாழ்வார் திருமொழி, சு-ப, கo-இ, கo-பா மாயவனை. கஉகஅ

போலே நிரஸிக்குமவனை. (மாதவனை) அதுக்கடியாகஸ்ரீயபதி யானவனை.

(மறையோர்களேத்தும் ஆயர்களேற்றினை) வேத தாத்பர்யம் கைப்பட்டிருக்குமவர்களுடைய மங்களாஸாஸநத்துக்கு விஷயபூ தனைக்ருஷ்ணனை. கோபகுலத்தின்நடுவே மேனணித்திருக்கு மவனை.

விரோதியான யமவச்யதைக்கு அஞ்சவேண்டாதபடியான வைலக்ஷண்யத்தை யுடையவனென்கை. (க) "வரிஹரயெ-வஸ-ஏத்த வ்ரு-ப-நாரு - பரிஹரமதுஸ-ஏதந ப்ரபக்நாந்" என்று யமன்ரூலும் நடுங்கும்படியானவிஷயமிறே. (மாதவனை) ஆஸ்ரிதரானவர்களுக்கு உபாயதசையில் புருஷகாரபூதையாய், உபேயதசையில் ப்ராப்ய பூதையாயிருக்கும்பெரிய பிராட்டியாருக்கு வல்லபனானவனை. இத்தால் "அச்சேர்த்திக்கு என்வருகிறதோ!" என்று ஸர்வகாலமும் (உ)"வடிவாய் நின்வலமார்பினில் வாழ்கின்ற மங்கையும் பல்லாண்டு" என்று மங்களாஸாஸநம் பண்ணவேண்டும்படி யிருக்குமவனென்கை.

(மறையோர்களேத்து மாயர்களேற்றினை) அபௌருஷேயமாய் நித்ய நிர்த்தோஷமாய் பகவத்வைபவயாதார்த்ய ப்ரதிபாதகமாயிருந்துள்ளவேதத்தினுடையதாத்பர்யத்தையறிந்திருக்குமவர்கள், பரத்வத்திலுள்ள காட்டில்நீர்மையிலேயீடுபட்டு அநவரதம் ஸ்துதிக்கும்படி ஸ்ரீநந்தகோபர் திருமகனுய்க்கொண்டு, கோபர்க்கெல்லாம் தலைவனுகையால்வந்த மேனணிப்பை யுடையவனை. மேன்மைக்கு "அமரேறு" என்னுமாபோலேயிறே, நீர்மைக்கு "ஆயர்களேறு" என்கிறவிது. பெரியபெருமாளை க்ருஷ்ணாவதாரமாகவிறே நம் பூர்வாசார்யர்கள் அநுஸந்திப்பது. (ங) "கொண்டல்வண்ணனைக் கோவலனுய். வெண்ணெயுண்டவாயன் என்னுள்

பவநிததா ப்ரதிபாதயதி" என்கிற வ்யுத்பத்தியைத் திருவுள்ளம்பற்றி (பகவத் வைபவ யாதார்த்ய ப்ரதிபாதகமாய்) என்றது.

ஏத்துகைக்கு ஹேதுபூர்வகம் தாத்பர்யம் (பரத்வத்திலீடுபட்டு): ஏத்துமென்ற வர்த்தமானார்த்தம் (அநவரதம்) என்றது. ஏற்றினையென்றதால் பலிதம் (மேனணிப்பென்றது). (அமரேறென்னுமாபோலே) என்றது-அமரர்களதிபதி யென்னுமாபோலே யென்றபடி.

(க) வி-பு ங-எ-கங. (உ) திருப்பல்லா-உ. (ங) அமல்-க்o.

http://acharya.org

(அச்சுதனை) இப்படி மங்களாஶாஸக பரரைஒருநாளும் கழுவ விடாதவனை. (அரங்கத்தித்யாதி) மங்களாஶாஸநத்துக்கு விஷய பூதனைக்கொண்டு கோயிலிலே தன் ஸௌகுமார்யத்துக்குத்தகுதி யாகத் திருவநந்தாழ்வான் மேலே பள்ளிகொண்டருளுகிறவனை. (வேயரித்யாதி) வேயர்-குடிப்பேர். இத்தகோத்ரஜரெல்லாரும் தங் கள் வம்ஶத்திலே இவர்வந்தவதரிக்கப்பெறுகையாலே க்ருதார்த்த

ளங் கவர்ந்தானை'' என்றருளிற்றே திருப்பாணாழ்வார். திருப்பவளத்தை மோந்துபார்த்தால் நெய்போதும் வெண்ணெய் மணக்கு மாய்த்து. (க) ''கஞ்ஜோத்பவாதிவீர நவவைரிஜேத்ரம்ஹமிதி யஜ்ஞாநநா ஸௌஜந்யாஜ்ஜணகயிகம் நஹ்யதாயிம்யிநாகி - கூர்மவ்யாக்கீர்ண பரிமிளத்பஞ்சஶீர்ஷதியசோதா நத்தாமௌக்த்யாபரணமதிகம்நஸ் ஸுமாதித்திநோதி'' என்று-''யசோதைப்பிராட்டிபிள்ளைப்பணியாகச் சாத்தின திருவாபரணம் இப்போதும் பெரிய பெருமாள் திருக்க ழுத்திலே கிடக்கிறது'' என்று கண்டநுபவித்தாரிறேபட்டர். ஆகை யால் இவ்விடத்தில் ''மறையோர்கள்'' என்கிறது - திருப்பாணாழ் வார், பட்டர்போல் வாரானவர்களை.

(அச்சுதனை) ஆர்ரிதரை ஒருகாலும் கழுவவிடாதவனை. (உ) ''பச்சைமாமலைபோல்மேனி பவளவாய் கமலச்செங்கணச்சுதா'' என்றருளிறே - தொண்டரடிப்பொடியாழ்வார். ''அச்சுதா'' என்ற வநந்தரம், ''ஆயர்தங்கொழுந்தே'' என்று மருளிச்செய்தாரிறே. (அரங்கத்தரவணைப் பள்ளியானை) உகந்தருளின நிலங்களெல்லா வற்றிலும் ப்ரதாநமாய், பெரியபிராட்டியாருக்கு ந்ருத்த ஸ்தாந மாகையாலே ''ரங்கம்'' என்கிற திருநாமத்தையுடைத்தாயிருக்கிற கோயிலிலே, மென்மைகுளிர்த்தி நாற்றங்களை ப்ரக்ருதியாகவுடைய திருவனந்தாழ்வானகிற படுக்கையிலே, கீழ்ச்சொன்ன குணங்க ளெல்லாம் ப்ரகாசிக்கும்படி பள்ளிகொண்டருளுகிறவனை. (வேயர் புகழ் விள்ளிபுத்தூர்மன் விட்டு சித்தன்) தாம் திருவவதரித்த குடி யிலுள்ளாரெல்லாரும், தம்முடைய வைபவத்தைச் சொல்லிப்புக ழும்படியாயிருப்பாராய், ஸ்ரீவில்லிபுத்தூருக்கு திர்வாஹகராய்,

---

http://acharya.org

ராய்ப்புகழாநிற்பர்களாய்த்து. திருமாலிகைக்கு நிர்வாஹகராய் பெரியபெருமாளைத் தம் திருவுள்ளத்திலே வைத்து மங்களாசாஸந ம்பண்ணும் பெரியாழ்வார், மங்களாசாஸநவிரோதி நிவ்ருத்தியை ப்ரார்த்தித்தருளிச்செய்த வாசிகமான திருமாலையை, அநந்யப்ர யோஜநராய் அநந்ய ஸாதநராய் மங்களாசாஸநபராய் அப்ப்யஸி க்கவல்லார்.

(தூமணியித்யாதி) நிர்த்துஷ்டமான நீலமணிபோலே யிருக்கி றதிருமேனியையுடைய பெரியபெருமாளுக்கு(க) "கஹம்ஸவஹ்ம கு

ஸர்வவ்யாபகனனஸர்வேஸ்வரனை, *அரவத்தமணிப்படியே தந்திரு வுள்ளத்திலே வைத்துக்கொண்டு, *உறகலுறகல்படியே மங்களா சாஸநம் பண்ணும் பெரியாழ்வார். (சொன்மாலைபத்தும்) அநுப வத்துக்கும் மங்களாசாஸநத்துக்கும் விரோதியானவற்றைப் போக் கிக் கொள்ளுகைக்காக அருளிச்செய்த ஸப்தஸந்தர்ப்ப ரூபமான இப்பத்துப்பாட்டையும்.

(தூயமனத்தனராகி வல்லார்) ப்ராப்யாந்தரத்திலும் ப்ராப காந்தரத்திலும் அந்வயமில்லாமையாலே நிர்த்தோஷாந்தஃ கரண ராய், இவரபிமாநத்திலே யொதுங்கி அப்ப்யவஸிக்க வல்லவர்கள். (தூமணிவண்ணனுக் காளர்தாமே) பழிப்பற்ற நீலமணிபோலே யிருக்கிற வடிவழகையுடையவனுக்கு, (உ) "மணிவண்ணனுண்சே வடி செவ்விதிருக்காப்பு" என்று ஸர்வகாலமும் மங்களாசாஸநம் பண்ணுமவர்கள் தாங்களாவார். இங்கிருந்த நாளும் பெரிய பெரு மாள் திருவடிகளிலே மங்களாசாஸநம் பண்ணிக்கொண்டிருந்து, ஸரீராவஸாநத்தில் பரமபதத்திலேபோய் நித்யஸூரிகள் திரளிலே

"உறகலுறகல்" என்கிறபடியே மங்களாசாஸநம் பண்ணுமென்றதுக்கு "அரவத்தமளியினோடு மழகியபாற்கடலோடும்" இத்யாதிப்படியே கண்வ ளர்ந்தருளுகிறவனை இத்திருவுள்ளத்திலே வைத்துக்கொண்டிருக்கையாலே யென்று கருத்து.

ஜீயர் திருவடிகளேசரணம்.

——[!]——

பத்தாம்திருமொழி அரும்பதம் முற்றிற்று.

(க) ரா-அயோ. (உ) திருப்பல்லா-க.

http://acharya.org

சிவராஜி - அஹமஸ்மர்வம் கரிஷ்யாமி" என்று மங்களாசாஸந ரூப
கைங்கர்யங்களைப்பண்ணப்பெறுவார்கள். ... ... (கo)

பிள்ளைதிருவடிகளேசரணம்.

பெரியாழ்வார் திருமொழி

நாலாம்பத்து பத்தாம்திருமொழி முற்றிற்று.

புகுந்து (க)"சூழ்ந்திருந்தேத்துவர்பல்லாண்டு" என்கிறபடியேஅங்
கே யெழுந்தருளியிருக்கிற விருப்பை யதுபவித்து, காலதத்வமுள்
ளதனையும் மங்களாசாஸநம் பண்ணிக் கொண்டிருக்கப் பெறுவ
ரென்கை. ... . (கo)

பெரியஜீயர் திருவடிகளே சரணம்.

பெரியாழ்வார் திருமொழி நாலாம்பத்து பத்தாம்திருமொழி முற்றிற்று.

http://acharya.org